

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 174 Q°
INKUNABULY

753

*Amica An 1530 vniuersi sumptu duobus Annis
C. de Romana Curia Clementi*

H. D. 1932. 977

MARCI MANILII ASTRONOMICON
AD CAESAREM AVGVSTVM
LIBER PRIMVS.

c

Armine diuinā artis, & conscia fati
Sydera, diuersos hominum
uariantia casus,
Cœlestis rationis opus, deducere mundo
Aggredior, primūsq; nouis heli-
cona mouere

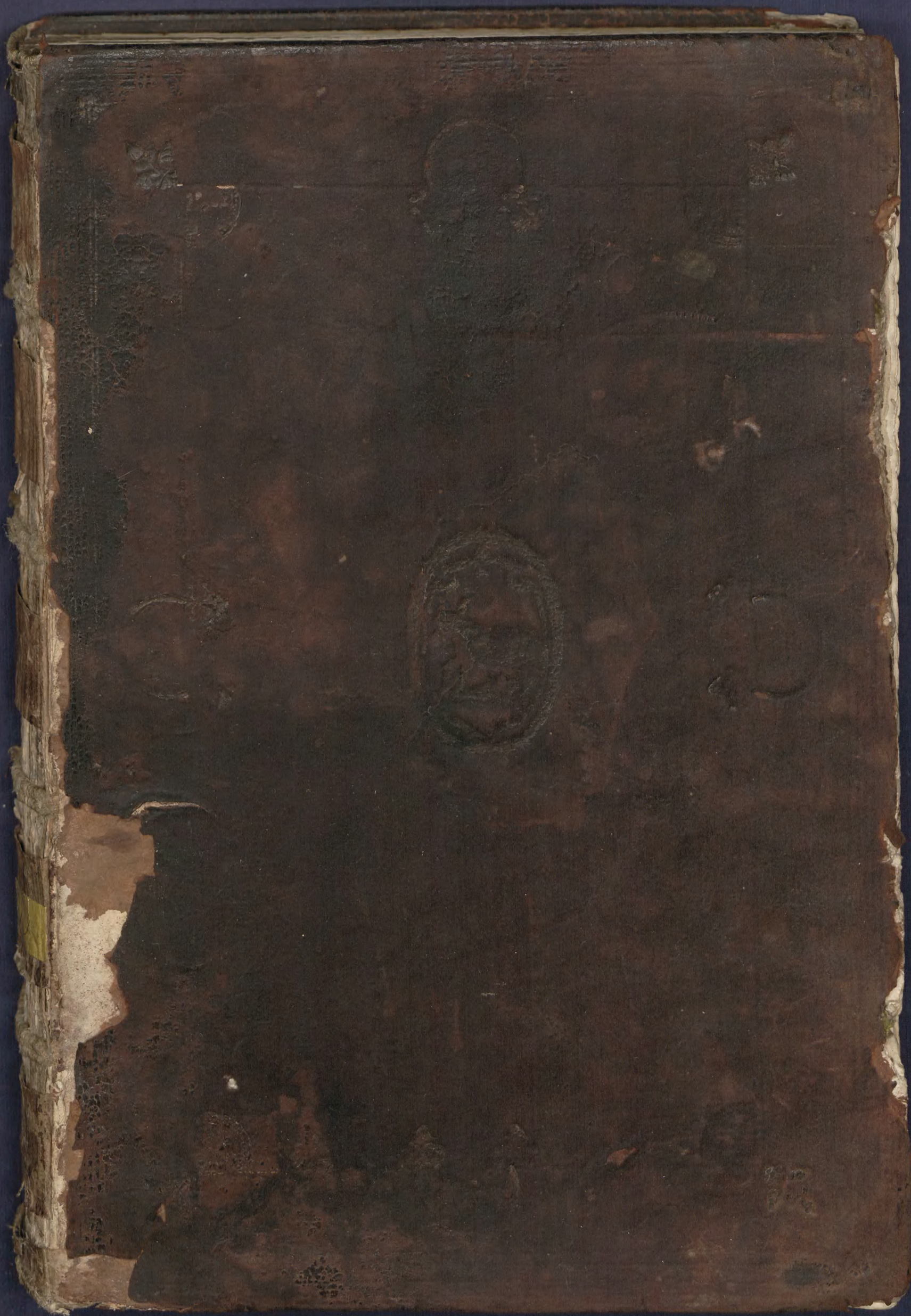
A

Cantibus, & uiridi nutantis uertice filuas,
Hospita sacra ferens nulli memorata priorum.
Nunc mihi tu Cæsar patriæ princēpsq; patérq;
Qui regis augustis parentem legibus orbem,
Concessúm q; patri mundum, deus ipse mereris,
Das animum, uirésq; facis ad tanta canendum.
Iam propriúsq; fauet mundus scrutantibus ipsum,
Et rapit æthereos per carmina pandere sensus.
Hoc sub pace uacat tantum, iuuat ire pet ipsum
Aera, & immenso spaciātem uiuere cœlo.
Signaq; & aduersos stellarum noscere cursus.
Quod solum nouisse parum est. impensius ipsa
Scire iuuat magni penitus præcordia mundi.
Quæq; regat, generéq; suis animalia signis
Cernere, & in numerum Phœbo modulante referre.
Bina mihi positis lucent altaria flammis.
Ad duo templa precor duplici circumdatus æstu,
Carminis & rerum. certa tum lege canentem
Mundus, & immenso uatem circumstrepit orbe.
Vixq; soluta suis immittit uerba figuris.
Quem primum infernis licuit cognoscere terris
Munera cœlestum. quis enim condentibus illis
Clepsisset furto mundum, quo cuncta reguntur?
Quis foret humano conatus pectore tantum,
Inuitis ut diis cuperet deus ipse uideri?
Tu princeps auctór q; sacri Cyllenie tanti.
Per te iam cœlum in terris, iam sydera nota.

Inc. 176

1398077 (17)

A

Dar Kuratorium Okr. Zak. Pozn.
Bibl. Gimm. Klas. Bydgoszcz
1932

Z Biblioteki Naukowej
Państwowego Gimnazjum Klasycznego
w Bydgoszczy

III 1932

H* 14559

*Angustini 1530 vniuersi sumptibus duobus partibus
C. de Romana Curia Clementis 7*

K. D. 1932. 977

MARCI MANILII ASTRONOMICON
AD CAESAREM AVGVSTVM
LIBER PRIMVS.

Armine diuinās artis, & conscia fati

Sydera, diuersos hominum uariantia casus,

Cœlestis rationis opus, deducere mundo

Aggredior, primusq; noui heliconā mouere

Cantibus, & uiridi nutantis uertice siluas,
Hospita sacra ferens nulli memorata priorum.
Nunc mihi tu Cæsar patriæ princepsq; patérq;
Qui regis augustis parentem legibus orbem,
Concessúmque patri mundum, deus ipse mereris,
Das animum, uirésque facis ad tanta canendum.
Iam propriusque fauet mundus scrutantibus ipsum,
Et rapit æthereos per carmina pandere sensus.
Hoc sub pace uacat tantum. iuuat ire per ipsum
Aera, & immenso spaciātem uiuere cœlo.
Signaque, & aduersos stellarum noscere cursus.
Quod solum nouisse parum est. impensius ipsa
Scire iuuat magni penitus præcordia mundi.
Quaque regat, generetque suis animalia signis
Cernere, & in numerum Phœbo modulante referre.
Bina mihi positis lucent altaria flammis.
Ad duo templa precor duplici circumdatus æstu,
Carminis & rerum. certa tum lege canentem
Mundus, & immenso uatem circumstrepit orbe.
Vixque soluta suis immittit uerba figuris.
Quem primum infernis licuit cognoscere terris
Munera cœlestium? quis enim condentibus illis
Clepsisset furto mundum, quo cuncta reguntur?
Quis foret humano conatus pectore tantum,
Inuitis ut diis cuperet deus ipse uideri?
Tu princeps auctórque sacri Cyllenie tanti.
Per te iam cœlum in terris, iam sydera nota.

Inc. 174

1328077 (N)

LIBER

Sublimis aperire uias, unumq; sub orbem
 Et per inane suis parentia finibus astra,
 Nominaq; & cursus, signorum pandere uires,
 Maior uti facies mundi foret, & ueneranda
 Non species tantum. sed & ipsa potentia rerum.
 Sentirentq; deum gentes, q̄ maximus esset.
 Qui sua disposuit per tempora, cognita ut essent
 Omnibus, & mundi facies, cœlumque supernum.
 Naturaéq; dedit uires, seq; ipsa reclusit
 Regalis animos primum dignata mouere
 Proxima tangentes rerum fastigia cœlo.
 Quæ domuere feras gentis oriente sub ipso.
 Quas ferat Euphrates, in quas & Nilus inundat,
 Qua mundus redit, nigras super euolat urbis.
 Tum qui templa sacris coluerunt omne per æuum,
 Delecti q; sacerdotes in publica uota
 Officio iunxere deum, quibus ipsa potentis
 Numinis accendit castam præsentia mentem
 Inq; deum deus ipse tulit, patuitq; ministris.
 Hi tantum nouere decus, primi q; per artem
 Syderibus uidere uagis pendentia fata.
 Singula nam proprio signarunt tempora casu,
 Longa per assiduas complexi sæcula curas.
 Nascendi quæ cuiq; dies, quæ uita fuisset.
 In quas fortunæ leges, quæq; hora ualeret.
 Quantaq; q̄ parui facerent discrimina motus.
 Postq̄ omnis cœli species redeuntibus astris
 Percepta in proprias sedes, & reddita certis
 Fatorum ordinibus sua cuiq; potentia formæ
 Per uarios usus, artem experientia fecit
 Exemplo monstrante uiam, speculatq; longe
 Deprendit tacitis dominantia legibus astra,
 Et totum alterna mundum ratione moueri,
 Fatorumq; uices certis discernere signis.
 Nam rudis ante illos nullo discrimine uita
 In speciem conuersa operum ratione carebat.
 Et stupefacta nouo pendeat lumine mundi.
 Tum uelut amissis moerens, tum lata renatis
 Syderibus, uariósq; dies, incertaq; noctis
Tempora

inc. 174

PRIMVS

Tempora, nec similis umbras nec sole regresso,
 Iam propiore suis poterant discernere caufis.
 Nec dum etiam doctas solertia fecerat artis.
 Terráq; sub rudibus cessabat uasta colonis.
 Túncq; in desertis habitabat montibus aurum.
 Ignotúsq; nouos pontus subduxerat orbis.
 Nec uitam pelago, nec uentis credere uota
 Audebant. sed quísq; fatis se nosse putabat.
 Sed cum longa dies acuit mortalia corda,
 Et labor ingenium miseris dedit, & sua quénq;
 Aduigilare sibi iussit fortuna premendo,
 Seducta in uarias certarunt pectora curas.
 Et quæcunq; sagax tentando repperit usus.
 In commune bonum commentum læta dedere,
 Tunc & lingua suas accepit barbara leges.
 Et fera diuersis exercita frugibus arua.
 Et uagus in certum penetrauit nauita pontum.
 Fecit & ignotis itiner commercia terris
 Tum belli paciúsq; artes commenta uetustas.
 Semper enim ex aliis alios profeminat usus.
 Nec uulgata canam. uolucrum prædicere linguas.
 Consultare fibras. & rumpere uocibus anguis.
 Sollicitare umbras. imumq; Acheronta mouere.
 In noctémq; dies, in lucem uertere noctes,
 Omnia conando docilis solertia uicit.
 Nec prius imposuit rebus finémq; modumq;
 Quam cœlum ascendit ratio. cœpitq; profundis
 Naturam rerum caufis, uiditque quod usq; est.
 Nubila cur tanto quaterentur pulsa fragore.
 Hiberna æstiuua nix grandine mollior esset.
 Arderent terræ, solidusque tremisceret orbis.
 Cur imbres ruerent. uentos quæ causa moueret,
 Peruidit. soluitque animis miracula rerum.
 Eripuitque Ioui fulmen, uires que tonantis.
 Et sonitum uentis, concessit nubibus ignem.
 Quæ postq; in proprias deduxit singula caufas,
 Vicinam ex alto mundi cognoscere molem
 Intendit, totumque animo comprehendere cœlum.
 Attribuitque suas formas, sua nomina signis.

LIBER

Quasque uices agerent certa sub lege notauit.
 Omniaque ad numen mundi, faciemque moueri,
 Syderibus uariis, mutantibus ordine facta.
 Hoc mihi surgit opus, non ullis ante sacratum
 Carminibus, faueat magno fortuna labori.
 Annosa & molli contingat uita senecta.
 Vt possim rerum tantas emergere moles,
 Magna'q; cum paruis simili percurrere cura.

De origine mundi, & terræ forma, C.I.

T quoniam cœlo carmē descendit ab alto,
 Et uenit in terras fatorum conditus ordo,
 Ipsa mihi primū naturæ forma canēda est.

Ponendusq; sua totus sub imaginemundus.
 Quem siue ex nullis repetentem semina rebus
 Natali quoq; egere placet, semperq; fuisse,
 Et fore principio pariter, fatóq; carentem.
 Seu permixta chaos rerum primordia quondam
 Discreuit partu, mundúmq; enixa nitentem
 Fugit in infernas caligo pulsa tenebras,
 Siue indiuiduis in idem reditura soluta
 Principiis natura manet post sæcula mille,
 Et pene ex nihilo summum, nihilúmq; futurum,
 Cæcaq; materies cœlum perfecit, & orbem.
 Siue ignis fabricauit opus, flammae'q; micantes,
 Quæ mundi fecere oculos habitantq; per omne
 Corpus, & in cœlo uibrantia fulmina fingunt.
 Seu liquor hoc peperit, sine quo riget arida rerum
 Materies, ipsúmq; uocat quo soluitur ignem.
 Aut neq; terra patrem nouit, nec flamma, nec aer
 Aut humor, faciuntq; deum per quattuor artus.
 Et mundi struxere globum, prohibentq; requiri
 Ultra se quicq; tum per se cuncta creantur.
 Frigida ne calidis desint, aut humida siccis,
 Spiritus aut solidis, sitq; hæc discordia concors.
 Quam nexus habilisq; & opus generabile fingit.
 Atq; omnis partus elementa rapacia reddunt.
 Semper erit genus in pugna, dubiúmq; manebit,
 Quod latet & tatum superest hominúmq; deúmq;.
 Sed facies quæcunq; tamen sub origine rerum

Conuenit

PRIMVS

Conuenit & certo digestum est ordine corpus.
 Ignis in æthereas uolucer se sustulit auras.
 Summáque complexus stellantis culmina cœli
 Flammarum uallo naturæ moenia fecit.
 Proximus in tenuis descendit spiritus auras.
 Aeráque extendit medium per inania mundi.
 Ignem flatus alit uicinis subditus astris.
 Tertia fors undas strauit flatúsque natantis
 Aequora perfudit toto nascentia ponto.
 Ut liquor exhalet tenuis, atq; euomat auras
 Aeraq; ex ipso ducentem semina pascit.
 Vltima subsedit glomerato pondere tellus.
 Conuenitq; uagis limus permixtus harenis
 Paulatim ad summum tenui fugiente liquore.
 Quoq; magis puras humor secessit in undas,
 Et siccata magis strinxerunt æquora terras,
 Adiacuitq; cauis fluuidum conuallibus æquor
 Emerfere fretis montes, orbisq; per undas
 Exiliit, uasto clausus tamen undiq; ponto.
 Imaq; de cunctis mediam tenet undiq; sedem.
 Id circoq; manet stabilis, quia totus ab illo
 Tantundem refugit mundus, fecitq; cadendo
 Vndiq; ne caderet, medium totius & imum est.
 Ictaq; contractis consistunt corpora plagis.
 Et concurrento prohibent in longius ire.
 Quod nisi librato penderet pondere tellus,
 Non ageret cursus mundi subeuntibus astris
 Phœbus ad occasum, & nunq̄ remearet ad ortus.
 Luná ue submersos regeret per inania cursus.
 Nec matutinis fulgeret lucifer horis,
 Hesperus immerso dederat qui lumen olympto.
 Nunc quia non imo tellus deiecta profundo,
 Sed medio suspensa manet, sunt peruia cuncta.
 Qua caderet, subeat cœlum, rursusq; resurgat.
 Nam neq; fortuitos ortus surgentibus astris,
 Nec totiens possum nascentem credere mundum,
 Solis ue assiduos partus, & facta diurna,
 Cum facies eadem signis per sæcula constet.
 Idem Phœbus eat cœli de partibus iisdem.

LIBER

Inde suos sinuat flexus per crura pedesque
Centauri alterius rursus ascendere cœlum
Incipit, arguamque ratem per aplustria summa.
Lunaque per totidem luces mutetur, & orbes,
Et natura uias seruet, quas fecerat ipsa.
Nec tirocinio peccet, circumq; feratur,
Aeterna cum luce dies, quod tempora monstrat.
Nunc his, nunc illis eadem regionibus orbis
Semper, & ulterius uadentibus ortus ad ortus,
Occasum ue ortus cœlum & cum sole perennet.

Demundi forma & terræ rotunditate. C. II.

Ec uero tibi natura admiranda uideri
n Pendentis terræ debet, cum pendeat ipse
Mundus, & in nullo ponat uestigia fundo.

Quod patet, ex ipso motu, cursuq; uolantis,
Cum suspensus eat Phœbus, cursuq; reflectat
Huc illuc, agiles & seruet in æthere metas.
Cum luna & stellæ uolitent per inania mundi.
Terra quoq; aerias leges imitata pependit.
Est igitur tellus mediam sortita cauernam
Aeris, & toto pariter sublata profundo,
Nec patulas distenta plagas, sed condita in orbem
Vndiq; surgentem pariter. pariterq; cadentem.
Hæc est naturæ facies. sic mundus & ipse
In conuexa uolans teretes facit esse figuras:
Stellarum, solisq; orbem, lunaeq; rotundum
Aspicimus tumido quærentis corpore lumen,
Quod globus obliquos totus non accipit ignes.
Hæc æterna manet, diuisq; simillima forma,
Cui neq; principium est usq; nec finis in ipso.
Sed similis toto remanet. per q; omnia par est.
Sic stellis glomerata manent, mundumq; figurant:
Id circo terris non omnibus omnia signa
Conspicimus, nusq; inuenies fulgere canopum,
Donec niliacas per pontum ueneris oras.
Sed quærent helicen, quibus ille superuenit ignis,
Qui laterum tractus habitant. mediisq; tumores
Eripiunt terræ cœlum, uisusq; coherent.
Te testem dat luna sui, glomerabilis orbis,
Quæcum

Quæ cum merfa nigris per noctem deficiis umbris
 Non omnis pariter confundis fidere gentes.
 Sed prius eorū quærunt tua lumina gentes.
 Post medio subiecta polo quæcunq; coluntur.
 Vltima ad hesperios infectis uolueris alis.
 Seraq; in extremis quatiuntur gentibus æra.
 Quod si plana foret tellus. simul icta per omnes
 Deficeret pariter toto miserabilis orbe.
 Sed quia per teretem deducta est terra tumorem,
 His modo, post illis apparet delia terris.
 Exoriens simul atq; cadens, quia fertur in orbem
 Ventris & accliuus pariter decliua iungit,
 Atq; alios superat gyros, alios q; relinquit.
 Ex quo colligitur terrarum forma rotunda.
 Hanc circum uariæ gentes hominum atq; ferarum.
 Aeriæq; colunt uolucres parseius ad arctos
 Eminent, austrinis parse est habitabilis oris.
 Sub pedibusq; iacet nostris supraq; uidetur
 Ipsa sibi fallente solo decliua longa,
 Et pariter surgente uia, pariterq; cadente.
 Hinc ubi ad occasus nostros sol aspicit ortus,
 Illic orta dies sopitas excitat urbis.
 Et cum luce refert operum uadimonia terris.
 Nos in nocte sumus somnosq; in membra locamus.
 Pontus utrosq; suis distinguit & alligat undis.
 Hoc opus immensi constructum corpore mundi,
 Membraq; naturæ diuersa condita forma
 Aeris, atq; ignis, terræ, pelagiq; iacentis.
 Vis animæ diuina regit sacroq; meatu
 Conspirat deus, & tacita ratione gubernat.
 Et multa in cunctas dispensat fœdera partis,
 Alter ut alterius uires faciatq; feratq;
 Summaq; per uarias maneat cognata figuras.

De duodecim signis zodiaci. C.III.

Vnctibi signorum lucentis undiq; flamas
 n Ordinibus certis referam, primūq; canent,
 Quæ media obliquū p̄cingūt ordie mūdū
 Solemq; alternis uicibus per tempora portant,
 Atque alia aduerso luctantia sydera mundo,

Omnia quæ possis cœlo uariare sereno.
 Equibus & ratio fatorum ducitur omnis,
 Ut sit idem mundi primum quod continet arcem.

De Ariete & cœteris signis sequentibus. C. III.

Vrato princeps aries in uellere fulgens

a Respicit admirans aduersum surgere taurū

Sūmisso uultu geminos & fronte uocantē,

Quos sequitur cancer, cancrum leo; uirgo leonem.

Aequato tum libra die cum tempore noctis

Attrahit ardenti fulgentem scorpion astro,

In cuius caudam contentum dirigit arcum

Mixtuse quo uolucrum missurus iamq; sagittam.

Tum uenit angusto capricornus sydere flexus,

Post hunc in flexam diffundit aquarius urnam

Piscibus assuetas uide subeuntibus undas,

Quos aries tangit claudentes ultima signa.

Atqui fulgentis cœlo consurgit ad arctos

Omnia quæ summo despectant sydera cœlo.

Nec norunt obitus, unoq; in uertice tantum

In diuersa situ cœlumq; & sydera torquent

Aera per gelidum tenuis deducitur axis.

Libratumq; regit diuerso cardine mundum.

Sidereus circa medium quem uoluitur orbis.

Aethereosq; rotat cursus immotus, at ille

In binas arctos magni per inania mundi

Perque ipsum terræ directus conspicit orbem.

Nec uero esolido stat robore corporiseius,

Nec graue pōdus habet, quod onus ferat ætheris alti,

Sed, cum aer omnis semper uoluatur in orbem,

Quoque semel cœpit, totus uolet undiq; in ipsum.

Quodcūq; in medio est, circa qd' cuncta mouentur

Vsq; adeo tenue, ut uerti non possit in ipsum,

Nec iam inclinari, nec se conuertere in orbem.

Hoc dixere axem, quia motum non habet ullum.

Ipsē uidet circa uolitantia cuncta moueri.

Summa tenent eius miseris notissima nautis

Signa per immensum cupidos ducentia pontum.

Maioremq; helice, maior decircinat arctum.

Septem illam stellæ certantes lumine signant,

Qua duce

PRIMVS

Quæ duce per fluctus graiæ dant uela carinæ.
 Angusto cynosura breuis torquetur in orbe
 Tam spacio q̄ luce minor, sed iudice uincit
 Maiorem tyrio pœnis hæc certior autor
 Non apparentem pelago quærentibus orbem
 Nec paribus positæ sunt frontibus utraq; caudam
 Vergit in alterius rostro, sequiturq; sequentem.
 Has interfusus, circumq; amplexus utrumq;
 Diuidit, & cingit stellis ardentibus anguis
 Ne coeant, abeant ue suis a sedibus unq̄.
 Hunc inter mediumq; orbem, quo sydera septem
 Per bisena uolant contra nitentia signa
 Mixta ex diuersis cõsurgunt uiribus astra
 Hinc uicina poli, cœliq; hinc proxima flammis.
 Quæ quia dissimilis, qua pugnant, temperat aer
 Frugiferum sub se reddunt mortalibus orbem.
 Proxima frigentis arctos, boreamq; rigentem
 Nixa uenit species genibus sibi conscia causæ.
 A tergo nitet arctophylax, idemq; bootes,
 Qui similis iunctis instat de more iuuenis,
 Arcturumq; rapit medio sub pectore secum.
 At parte ex alia claro uolat orbe corona
 Lucemicans uaria, nam stella uincitur una
 Circulus in medio radians, quæ proxima fronte
 Candidaq; ardenti distinguit lumina flamma
 Gnosia desertæ fulgent monumenta puellæ.
 Et lyra deductis per cœlum cornibus inter
 Sidera conspicitur, qua quondam cœperat Orpheus
 Omne quod attigerat cantu, manes que per ipsos
 Fecit iter, domuitq; infernas carmine leges.
 Huic cœlestis honos, similisq; potentia causæ,
 Tunc siluas & saxa trahens, nunc sidera ducit.
 Et rapit immensum mundi reuolubilis orbem.
 Serpentem magnis hophiulcus nomine signis
 Diuidit, & toto mergentem corpore corpus
 Explicat, ut nodos sinuataq; terga per orbem
 Respicit, ille tamen molli ceruice reflexus,
 Et dedit effusus per laxa uolumina palmis
 Semper erit paribus bellum, quia uiribus æquant.

LIBER

Proxima fors cygni, quem cœlo iuppiter ipse
 Imposuit, formæ pretium, qua cœpit amantem,
 Cum deus in niueum descendit uersus olorem,
 Tergaq; fidenti subiecit plumea lædæ.
 Nunc quoq; deductas uolitat stellatus in alas,
 Hinc imitata nitent, cursumq;, habitumq; sagittæ
 Sidera, tum magni Iouis ales fertur in altum
 Assueto uolitans, gestet seu fulmina mundi
 Digna Ioue & cœlo, quod sacris instruit armis.
 Tum quoq; de ponto surgit delphinus ad astra
 Oceani, cœliq; decus, per utrumq; sacratu,
 Quem rapido conatus equus comprehendere cursu
 Festinat, pectus fulgenti sidere clarus.
 Et finitur in Andromeda, quam Perseus armis
 Eripit, & sociat sibi, cui succedit iniquo
 Diuisus spacio, quod terna lampade dispar
 Conspicitur paribus Deltoton nomine sidus
 Ex simili dictum Cepheusq; & Casiopea
 Nec uacuum solis fulgentem deserit orbem.
 Sic in utrumq; mouet mundum, & contraria reddit.
 Hanc qui surgentem primo cum redditur ortu,
 Montis ab excelso speculantur uertice tauri,
 Euentus frugum uarios & tempora dicunt,
 Quæq; ualetudo ueniat concordia quanta
 Bella facit, pacemq; refert, uarieq; reuertens.
 Sic mouet ut uidit mundum uultuq; gubernat,
 Magna fides hoc posse color, cursusq; micantis
 In radios uix sole minor, nisi quod procul hærens
 Frigida ceruleo contorquet lumina uultu.
 Cætera uincuntur specie, nec clarius astrum
 Tingitur oceano, cœlum uere uisit ab undis.
 Tum procyon, ueloxq; lepus, tum nobilis argo
 In cœlum subducta, mari q; prima cucurrit
 Emeritum magnis mundum tenet acta procellis
 Seruando dea facta deos, cui proximus anguis
 Squâ mea dispositis imitatur lumina flammis.
 Et Phœbo sacer ales, & magno gratus hiacho
 Crater, & duplici centaurus imagine fulget
 Pars hominis tergo pectus commissus equino
Ipsius

Ipfius hinc mundo templum eſt, uictrixq; ſolutis
 Ara nitet ſacris, uaflos cum terra gygantis
 In cœlum furibunda tulit, tumidi quoq; magnos
 Quæſiuere deos, dubitauit Iuppiter ipſe
 Quod poterat nō poſſe timens, cum ſurgere terram
 Cerneret, & uerti naturam crederet omnem,
 Montibus; atq; alios aggeſtos crefcere montis,
 Et tam uicinos fugientia ſidera collis
 Arma importantes, & rupta matre creatos,
 Diſcordes uultu, permixtaq; corpora partus.
 Hoſtiferum nec dum ſibi quemq; numina norant.
 Si qua forent maiora ſuis, tunc Iuppiter aræ
 Sidera conſtituit, quæ nunc quoq; maxima fulgent.
 Quapropter cetus conuoluens, ſquammea terga
 Orbibus inſurgit tortis, & fluctuat aluo
 Intentans morſu ſimilis iam iamq; tenenti,
 Qualis ad expoſitæ fatum cepheids undis
 Expulit adueniens ultra ſua littora pontum.
 Tum notius piſcis uenti de nomine dictus
 Exurgit de parte noti, cui cuncta feruntur
 Flexa per ingentis ſtellarum flumina gyros.
 Alterius capiti coniungit aquarius undas
 Amnis, & in medium coeunt, & ſidera miſcent
 In pœnas ſignata ſuas, iuxtaq; relictam.
 Andromedam uaflos metuentem piſcis hiatus
 Expoſitam ponto deſlet, ſcopulisq; reuinctam,
 Ne ueterem Perſeus cœlo quoq; ſeruet amorem,
 Auxilioq; iuuet, fugiendaq; Gorgoniſora
 Subſtineat, ſpoliumq; ſibi, teſtemq; uidenti.
 Tum uicina ferens flexo ueſtigia tauro
 Eniochus ſtudio mundumq; & nomen adeptus,
 Quem primum curru uolitantem Iuppiter alto
 Quadriugis conſpexit equis, cœloq; ſacrauit.
 Tum ſubeunt hedi claudentes ſidere pontum
 Nubibus & mundi nutrito rege capella,
 Cuius ab uberibus magnum ille aſcendit olympum
 Lacte fero crefcens ad fulmina, uimq; tonandi.
 Hanc ergo aternis merito ſacrauit in aſtris
 Iuppiter, & cœli cœlum mercede rependit.

LIBER

Pleiades hyades q̄; feri, pars utraque tauri
 In boream scandunt, hæc sunt aquilonia signa.
 Aspice nunc infra solis surgentia cursus,
 Quæ super exustas labuntur sidera terras,
 Quæq; intra gelidum capricorni sidus & axem
 Imo subnixum uertuntur lumina mundo.
 Altera pars orbis sub aquis iacet in uia nobis,
 Ignotæq; hominum gentes, nec transita regna
 Commune ex uno lumen ducentia sole,
 Diuerfasq; umbras, læuaque cadentia signa,
 Et dextros ortus cælo spectantia uerso.
 Nec minor est illis mundus, nec lumine peior,
 Nec numerosa minus nascuntur sidera in orbe
 Cætera non cædunt, uno uincuntur in astro
 Augusto, sidus nostro quod contigit orbi
 Cæsar nunc terris, post cælo maximus auctor.
 Cernere uicinum geminis licet oriona
 In magnam cæli tendentem brachia partem.
 Nec minus extento surgentem ad sidera passu,
 Singula fulgentis humeros cui lumina signant,
 Et tribus obliquis demissus ducitur ensis.
 At caput orion excelso immensus olympe
 Per tria subducto signatur lumina uultu.
 Non q̄ clara minus sed q̄ magis alta recedant.
 Nec dure per totum decurrunt sidera mundum.
 Subsequitur rapido contenta canicula cursu,
 Qua nullum terris uiolentius aduenit astrum.
 Nec grauius cædit, nec horrens frigore surgit.
 Has inter solis que uias, arctos que latentis,
 Axem quem mundi stridentem pondere torquet
 Orbe peregrino cælum depingitur astris,
 Quæ notia antiqui dixerunt sidera uates,
 Vltima quæ mundo semper uoluuntur in imo,
 Quis innexa manent cæli fulgentia templa
 Nusq̄ conspectu redeuntia cardine uerso,
 Sublimem speciem mundi, similis que figuras
 Astrorum referunt, & uersas frontibus arctos
 Vno distingui medias, claudiq; dracone.
 Credimus exemplo, q̄uis fulgentia uisus
 Nunc orbem cæli uertentis sidera cursu

Cardine tam simili fultum, quæ uertice pingit.
 Hæc igitur magno diuisas æthere sedes
 Signa tenent mundi totum deducta per orbem.
 Tu modo corporeis similes ne quare figuras,
 Omniaq; æquali fulgentia membra colore.
 Deficiat nihil, ut uacuum qua lumine cesset
 Non poterit mundus suffere incendia tanta,
 Omnia si plenis ardebunt sidera membris.
 Quicquid subduxit flammis natura, pepercit
 Succubitura oneri, formas disfungere tantum
 Contenta, ut stellis ostendere sidera certis
 Linea designat species, atque ignibus ignes
 Respondent, media extremis, atque ultima summis.
 Creduntur, satis est, si se non omnia cælant.
 Præcipue medio cum luna implebitur orbe,
 Certa nitent mundo, cum luna conditur, omne
 Stellarum uulgus, fugiunt sine nomine signa.
 Plura licet uacuo tum cernere sidera cælo.
 Nec fallunt numero, nec paruis mixta feruntur.
 Et q̄ clara magis possis cognoscere signa.
 Non uarios obitus norunt, uariosque recursus,
 Certa sed improprias oriuntur sidera luces,
 Natales que suos, occasumq; ordine seruant.
 Nec quicq̄ in tanta magis est mirabile mole,
 Quam ratio, & certis quod legibus omnia parent.
 Nusq̄ turba nocet, nihil illis partibus errat.
 Latius & leuius mutató ue ordine fertur.

Quid tam confusum specie, quid tam uice certū est.

De æternitate mundi. C. V.

C mihi tam præsens ratio non ulla uidetur

a Qua pateat mūdum diuino numine uerti,

Atq; ip̄m esse deū, nec forte coisse magistra,

Vt uoluit credi, qui primus mœnia mundi

Seminibus struxit minimis, inque illa resoluit

Equis & maria & terras & sidera cœli.

Aetheraq; imensos fabricantem finibus orbis.

Soluentemq; alios constare, & cuncta reuerti

In sua principia, & rerum mutare figuras.

Quis credat tantas operum sine numine moles

Ex minimis, cæcoq; creatum fœdere mundum?

LIBER

Si fors ista dedit nobis, fors ipsa gubernet.
At cur dispositis uicibus consurgere signa,
Et uelut imperio præscriptos reddere cursus
Cernimus, ac nullis properantibus ulla relinqui.
Cur eadem æstiuas exornant sydera noctes.
Semper, & hybernas eadem certamq; figuram,
Quisq; dies reddit mundo, certamq; relinquit.
Iam tum cum graiæ uerterunt pergama gentes,
Arctos & orion aduersis frontibus ibant.
Hæc contenta suos in uertice flectere gyros.
Ille ex diuerso uertentem surgere contra
Obuius, & toto semper decurrere mundo.
Tempora quæq; obscuræ noctis deprendere signis
Iam poterant, cœlumq; suas distinxerat horas
Quot post excidium troiæ sunt eruta regna?
Quot capti populi? quoties fortuna per orbem
Seruitium, imperiûmq; tulit? uarièq; reuertit?
Troianos cineres quantumq; oblita refouit
Imperium fati Asiæ iam græcia pressa est.
Secula dinumerare piget, quotiesq; recurrens
Lustrarit mundum uario sol igneus orbe.
Omnia mortali mutantur lege creata.
Nec se cognoscunt terræ uertentibus annis
Exutas uariam faciem per sæcula gentes.
At manet incolumis mundus suâq; omnia seruat,
Quæ nec longa dies auget, minuitq; senectus.
Nec motus puncto currit, cursusq; fatigat.
Idem semper erit, quoniam semper fuit idem.
Non alium uidere patres, alium ue nepotes
Aspicient, deusest, qui non mutatur in æuo.
Nunq̃ transuersas solem decurrere ad arctos,
Nec mutare uias, & in ortum uertere cursus.
Auroramq; nouis nascentem ostendere terris.
Nec lunam certos excedere luminis orbes.
Sed seruare modum, quo crescat, quó ue recedat.
Nec cadere in terram pendentia sydera cœlo.

De Paralleis circulis. C. VI.

Irculus ad boream fulgentē sustinet arcton,
c Sexq; fugit solidas à cœli uertice partis.
Alter ad extremi decurrens sydera cancri,

PRIMVS

In quo conlunit Phœbus lucémq; morámq;
 Tardáq; per longos circumfert lumina flexus.
 Aestiuum medio nomen sibi sumit ab æstu.
 Temporis & titulo potitur, metáq; uolantis
 Solis, & extremos designat feruidus actus.
 Et quinq; in partes aquilonis distat ab orbe,
 Tertius in media mundi regione locatus
 Ingenti sphæra totum percingit olympum
 Parte ab utraq; uidens axem, quo lumine Phœbus
 Componit paribus numeris noctémq; diémque
 Veris & autumnii currens per tempora mixta,
 Cum medium æquali distinguit limite cœlum,
 Quattuor & gradibus sua fila reducit ab æstu.
 Proximus hunc ultra brumalis nomine cingens
 Vltima designat fulgentis lumina solis.
 Inuiáq; obliqua radiorum munera flamma
 Dat pariter minimum nobis, sed finibus illis,
 Quos super incubuit longa stant tempora luce
 Vixq; dies transit candentem extenta per æstum.
 Bisq; iacet binis summotus partibus orbis.
 Vnus ab his super est extremo proximus axi
 Circulus, austrinas qui stringit & obsidet arctos.
 Hic quoq; brumalem per partis quinq; relinquit,
 Et quantum a nostro sublimis cardine gyros
 Distat ab aduerso, tantumdem proximus illi.
 Sic tibi per binas uertex à uertice partis
 Diuisus duplici summa circumdat olympum.
 Et per quinq; notat signãtis tempora fines.
 His eadem est uia, quæ mundo, paritérq; rotantur
 Incliuēs, sociósq; ortus occasibus æquant.
 Quandoquidē sexto, quo totus uoluitur orbis
 Fila trahunt alti circum comitantia cœli
 Interualla pari seruantes limite semper,
 Diuisósq; semel finis, sortémq; dicatam.
 Sunt duo quos recipit ductos à uertice uertex
 Inter se aduersi, qui cunctos ante relatos,
 Séque secant gemino coeuntes cardine mundi.
 Transuersósq; polo rectum ducuntur in axem
 Tempora signantes anni, cœlúmque per astra

LIBER

Quattuor in partes diuisum mensibus æquis,
Alter ab excelfo decurrens limes olympo
Serpentis caudam siccas & diuidit arctos,
Et iuga chelarum medio uolitantia Gyro.
Sed dimensa suis consumere tempora signis
Non opus est magni casus, sed numinis ordo.
Hæc igitur texunt æquali sydera tractu
Ignibus in uarias cœlum laqueantia formas,
Altius hic nihil est, hæc sunt fastigia mundi
Publica, naturæ domus his contenta tenetur
Finibus, amplectens pontum, terrásq; iacentis.
Omnia concordi tractu ueniuntq; caduntq;
Qua semel incubuit cœlum uersúm; resurgit.
De magnitudine & latitudine mundi & signo
rum distantia. C. VII.

i Pse autem q̄tum conuexo mūdus olympo
Obtineat spatium, quātis bis sena ferantur
Finibus astra, docet ratio, cui nulla resistūt
Claustra, nec immensæ moles, caduntq; recessus.
Omnia succumbunt, ipsum est penetrabile cœlum.
Nam q̄tum à terris, atq; æquore signa recedunt,
Tantum bina patent, quātumq; inciditur orbis
Per medium, pars efficitur tum tertia Gyri
Exiguo dirimens solidam discrimine summam.
Summum igitur cœlum bis bina resurgit ab imo,
Altera bis senis ut sit pars tertia signis.
Sed quia per medium est tellus suspensa profundū,
Binis a summo signis discedit & imo.
Hinc igitur, quodcunq; supra te suspicis ipse,
Qua per inane meant oculi, quaq; ire recusant
Bis bis æquandum est signis. sextante rotundæ
Efficiunt orbem zonæ, qua signa feruntur
Bis sex æquali spatio textentia cœlum.
Nec mirere uagos partus eadem esse per astra.
Et mixtum ingenti generis discrimine fatum,
Singula cum tantum teneant, tantóq; ferantur
Tempore sex tota surgentia sydera luce.
Restat ut æthereos finis tibi reddere coner,
Filáq; dispositis uicibus comitantia cœlum,

PRIMVS

Per quæ dirigitur signorum flammeus ordo.
 Circulus à summo nascentem uertice mundum
 Permeat, arcto phylaca petens per terga draconis,
 Extremámq; secans Hydram, mediúmq; sub astris
 Centaurum, aduersus concurrir rursus in axe.
 Et redit in cetum, squammosáq; tergora ceti.
 Lanigeríq; notat fines, clarúmq; trigonum,
 Andromedaéq; sinus imos, fastigia matris.
 Principiúmq; suum repetito cardine claudit.
 Alter in hunc mediú, summúmq; incumbit in axé.
 Pérq; pedes primos ceruicem transit & ursæ,
 Quam septem stellæ primam iam sole remoto
 Producunt nigræ præbentem lumina nocti.
 Et geminis cancrum dirimit, stringítq; flagrantem
 Ore canem, clauúmq; ratis, quæ uicerat æquor.
 Inde axem occultum per Gyri signa prioris
 Transuersa, atq; alio rursus de limite tangit
 Te capricorne, tuisque aquilam designat ab astris.
 Pérque lyram inuersam currens, spirásq; draconis
 Posteriora pedum cino suræ proterit astra,
 Transuersámque secat uicino cardine caudam.
 Hic iterum coit ipse sibi, memor unde profectus.

De Meridiano & orizonte. C. VIII.

T que hæc æterná fixerunt tempora sedem
 a Immotis per signa modis statione perenni.
 Hos uolucres fecere duos, nãq; alter ab ipsa

Confurgens helice, medium præcidit olympum.
 Discernítque diem, sextamque examinat horam.
 Et paribus spatiis occasus cernit & ortus.
 Hic mutans per signa uices, seu si quis eos,
 Seu petit hesperios supra se circinat orbem
 Verticibus super astantem, mediumque secantem
 Cælum & diuiso signantem lumine mundum,
 Quando aliis aliud medium est. uolat hora per orbé.
 Cumque loco terræ cælumque & tempora mutat
 Atque ubi se primis extollit Phœbus ab undis
 Illis sexta manet, quostum premit aureus orbis.
 Rursus ad hesperios sexta est, ubi cedit in umbras
 Nos primam & summam sextã numeramus utrãq;.

LIBER

Et gelidum extremo lumen sentimus ab igne.
 Alterius finis si uis cognoscere Gyros.
 Circunfer facilis oculos uultumq; per orbem.
 Quicquid erit cœli primum, terræq; supremum,
 Qua coit ipse sibi nullo discrimine mundus,
 Redditq; aut recipit fulgentia sydera ponto
 Præcingit tenui transuersum limite mundum.
 Hæc quoq; per totum uolabit linea cœlum.
 Hunc tantū ad medium uergens mediumq; repente
 Orbem, nunc septem ad stellas, nunc mota sub astra,
 Sed quocunq; uagæ tulerint uestigia plantæ,
 Has modo terrarum, nunc has gradientis in oras.
 Semper erit nouus, & terris mutabitur arcus.
 Quippe aliud cœlum ostendens, aliudq; relinquens
 Dimidium regit, atq; refert. uarioq; notauit
 Fine, & cum uisu pariter sua fila mouentem.
 Hic terrestris erit, quia terram amplectitur orbis,
 Et mundum plano præcinxit lymite Gyros.
 Atque trahensa se titulum memoratur orizon.

De Zodiaco & lacteo circulo. & cometis. c. ix

Is addunt aliquos diuersa fila trahentes

h Inter se Gyros, quorum fulgentia signa

Alter hêt p q̄ Phœbus moderat̄ habenas.

Subsequiturque suo solem uaga delia curru,
 Et quinque aduerso luctantia sydera mundo
 Exercent uarias naturæ lege choreas.
 Hunc tenet & summo cancer capricornus ab imo.
 Bis recipit, lucem qui circulus æquat & umbras
 Lanigeri & libræ signo sua fila secantem.
 Sic per tres Gyros in flexus ducitur orbis.
 Rectaque de uexo fallit uestigia cliuo.
 Nec uisus aciemque fugit. tantoque notari
 Mente potest sicut cernuntur mente priores
 Sed nitet ingenti stellatus baltheus orbe.
 In signemque facit cælato lumine mundum.
 Et ter uicenas partis patet, atque trecentas
 In longum. bis sex latefcit fascia partis,
 Quæ cohibet uario labentia sydera cursu.
 Alter in aduersum positas succedit ad arctos.

PRIMVS

Et paulum à boreæ gyro sua fila reducit.
 Transitq; inuersæ per sydera Casiopeæ.
 Inde per obliquum descendens tangit Olorem.
 Aestiuósq; secat finis, aquilámq; supinam.
 Temporáq; æquantem gyrum, zonamq; ferentem
 Solis equos, intra caudam qua scorpheus ardet,
 Extremámq; sagittarii leuam atq; sagittam.
 Inde suos sinuat flexus per crura pedésq;
 Centauri alterius, rursúsq; ascendere cœlum
 Incipit, argiuámq; ratem per aplustria summa,
 Et medium mundi gyrum, geminósq; per imum
 Signa secat. subit Heniochum, téq; unde profectus
 Casiopea petens super ipsum Persea transit.
 Orbémq; ex illa cœptum concludit in illa.
 Trísq; secat medios Gyros, & signa ferentem
 Partibus é binis, quotiens præciditur ipse.
 Nec quærendus erit. uisus incurrit in ipsos
 Sponte sua. séq; ipse docet, cogitq; notari.
 Namq; in ceruleo candens nitet orbita mundo
 Ceu missura diem subito, cœlúmq; recludens
 Ac ueluti uiridis discernit semita campos,
 Quam terit assiduo renouans iter orbita tractu
 Inter diuisas æqualibus est uia partis.
 Ut freta canescunt sulcum ducente carina,
 Accipiúntq; uiam fluctus spumantibus undis,
 Quam tortus uerso mouit de gurgite uortex,
 Candidus in nigro lucet sic limes olympo
 Ceruleum findens ingenti lumine mundum.
 Utq; suos arcus per nubila circinat Iris,
 Sic super incumbit signato culmine limes
 Candidus, & resupina facit mortalibus ora,
 Dum noua per cæcam uibrantur lumina noctem,
 Inquiruntq; sacras humano pectore causas,
 Num se deductis conetur solueremoles
 Seminibus, raráq; labét compage carinæ,
 Admittátq; nouum laxato pectore lumen.
 Quid? quasi non timeant, magni cum uulnera cœli
 Conspiciant. feriat oculos iniuria mundi.
 An coeat mundus, duplicisq; extrema cauernæ

LIBER

Conueniant, cœliq; oras & sydera tangant.
 Përq; ipsos iungat nexus manifesta cicatrix
 Fissuram faciens mundi, stipatus & orbis
 Aeriam in nebulam clara compagine uersus
 In cuneos alti cogat fundamenta cœli.
 An melius manet illa fides per sæcula prisca.
 Illac solis equos diuersis curribus isse.
 Atq; aliam triuisse uiam, longúm; per æuum
 Exustas sedes incoctáq; sydera flammis
 Ceruleam uerso speciem mutasse colore
 In fusúm; loco cinerem mundúm; sepultum.
 Fama etiam antiquis ad nos descendit ab annis,
 Phæthontem patrio curru per signa uolantem,
 Dum noua miratur propius spectacula mundi,
 Et puer in cœlo ludit, currúq; superbus
 Luxuriat, mundo cupit & maiora parente
 Monstratas liquisse uias, orbém; regentem
 Imposuisse polo, nec signa insueta tulisse,
 Errantis nutu flammæ currúm; solutum
 Deflexum solito cursu curuisq; quadrigis
 Quod querimur, flâmæ totum sæuisse per orbem,
 Terrarúm; rogam cunctas arsisse per urbis.
 Cum uaga dispersi fluitarunt lumina currus,
 Et cœlum exustum est, luit ipse incendia mundus
 Et noua uicinis flagrarunt sydera flammis.
 Nunc quoq; præteriti faciem seruantia casus.
 Nec mihi cælanda est famæ uulgata uetustas
 Mollior è niueo lactis fluxisse liquorem
 Pectore reginæ diuum, cœlúm; colore
 Infecisse suo, qua propter lacteus orbis
 Dicitur, & nomen causa descendit ab ipsa.
 An maior densa stellarum turba corona
 Contexit flammæ, & crasso lumine candet.
 Et fulgore nitet collato clarior orbis.
 An fortes animæ dignatáq; nomina cœlo
 Corporibus resoluta suis, terræq; remissa
 Huc migrant ex orbé, suúm; habitantia cœlum
 Aethereos uiuunt annos, mundóq; fruuntur.
 Atq; hic æcidas, hic & ueneramur Atridas.

PRIMVS

Tydidemq; ferum, terræq; marisq; triumphis
 Naturæ uictorem Ithacum, Pyliumq; senecta
 Insignem triplici, danaumq; ad pergama reges
 Castra ducum & cœli uictamq; sub Hectore troiam,
 Auroræq; nigrum partum, stirpemq; tonantis
 Rectorem Lyciæ, nec te mauortia uirgo
 Præteream, regesq; alios, quos gratia misit.
 Atq; Asiæ gentes, & magno maxima bella.
 Quiq; animi uires, & strictas pondere mentis
 Prudentes habuere uiri, quibus omnis in ipsis
 Censuserat, iustusq; Solon, fortisq; Lycurgus,
 Aethereusq; Platon, & qui fabricauerat illum,
 Damnatusq; suas melius damnauit Athenas.
 Persidis & uictor strarat qui classibus æquor.
 Romaniq; uiri, quorum iam maxima turba est.
 Tarquinosq; minis reges, & Horatia proles,
 Tota acies pontis, nec non & Scæuola trunco.
 Nobilior, maiorq; uiris & chlœlia uirgo,
 Et romana ferens quæ textit mœnia Cocles
 Et cum militia uolucris Coruinus adeptus
 Et spolia, & nomen, qui gestat in alite phœbum,
 Et Ioue qui meruit cœlum, romamq; Camillus
 Seruando posuit, Brutusq; à rege receptæ
 Conditor, ut Pyrrhi per bella Papyrius ultor.
 Fabricius, Curiusq; pares, & tertia palma
 Marcellus, Cossusq; prior de rege necato.
 Certantes Decii, uotis similesq; triumphis.
 Inuictusq; mora Fabius, uictorq; necati
 Liuius Hasdrubalis socio per bella Nerone.
 Scipiadæq; duces fatum Carthaginis unum.
 Pompeiusq; orbis domitor per trisq; triumphos
 Ante deum princeps, & censu Tullius oris
 E meritis cœlum, & Claudia magna propago.
 Emiliaq; domus proceres, clariq; Metelli.
 Et Cato fortunæ uictor, matrisq; sub armis
 Miles Agryppa suæ, uenerisq; ab origine proles
 Iulia descendit cœlo, cœlumq; repleuit.
 Quod regit augustos socio per signa tonante
 Cernit, & incœtu diuum, magnumq; Quirinum.

Altius ætherei qua candet circulus orbis,
 Illa deum sedes, hæc illis proxima diuum,
 Qui uirtute sua similes uestigia tangunt,
 Sunt alia aduerso pugnantia sidera mundo,
 Quæ cœlum, terramq; inter uolitantia pendent,
 Saturni, Iouis, & Martis, Solisq; sub illis
 Mercurius Venerem inter, agit Lunamq; locatus.
 Hic prius incipiam, stellisq; reddere uires,
 Signorumq; canam fatalia carmina iura.
 Implenda est mundi facies, corpusq; per omne
 Quicquid ubiq; nitet, uigeat quâdoq; notâdum est.
 Sunt etiam raræ fortis natalise euntes
 Protinus, & raptim subitas candescere flammæ
 Aera per liquidum, tractosque perire cometas
 Rara per ingentis uiderunt sæcula motus,
 Siue q; ingenitum terra spirante uaporem
 Humidior sicca superatur spiritus aura,
 Nubila cum longo cessant depulsa sereno,
 Et solis radiis arefcit torridus aer,
 Acta alimenta sibi dimissus corripit ignis,
 Materiamque sui deprendit flamma capacem.
 Et quia non solidum est corpus, sed rara uagantur
 Principia aurarum, uolucrique simillima fumo
 In breue uiuit opus, cœptaque incendia sine
 Subsistunt, pariterque cadunt fulgente cometa.
 Quod nisi uicinos agerent occasibus ortus,
 Et tam parua forent accensis tempora flammis
 Alter nocte dies esset, cœlumque rediret
 Immensum, & somno totum deprenderet orbem.
 Tum quia non una specie dispergitur omnis
 Arridior, terræque uapor comprehenditur igni,
 Diuersas quoque per facies accensa feruntur
 Lumina, quæ subitis existunt nata tenebris.
 Nam modo ceu longi fluitent de uertice crines
 Flamma comas imitata uolat, tenuis que capillos,
 Diffusos radiis ardentibus explicat ignes.
 Nunc prior hæc facies dispersis crinibus exit.
 Et globus ardentis sequitur sub imagine barbæ.
 Interdum æquali laterum compagine ductus
 Quadratam

Quadratam ue trabem fingit, teretem ue columnã.
 Quinetiam tumidis exæquat dolia flammis
 Procero distenta utero, paruosq; capillos
 Mentitur, paruis signis glomeratur in orbis
 Hirta figurantis tremulo sub lumine messes,
 Lampadas & fissas ramosos fundit in ignis.
 Præcipites stellæ, passimq; uolare uidentur,
 Cum uaga per liquidũ scintillant lumina mundũ,
 Et tennes longis iactantur crinibus ignes.
 Exuruntq; procul uolucres imitata sagittas,
 Arrida cum gracili tenuatur semita filo
 Sunt autem cunctis permixti partibus ignes,
 Qui grauidas habitant fabricantes fulmina nubes.
 Et penetrant terras, ætnamq; imitantur olympo.
 Et calidas reddunt ipsis in fontibus undas.
 Ac scilice in dura, uiridiq; in cortice sedem
 Inueniunt, cum silua sibi collisa crematur.
 Ignibus usq; adeo natura est omnis abundans.
 Ne mirere faces subitas erumpere cælo,
 Aeraq; accensum flammis lucere coruscis
 Arrida complexum spirantis semina terræ.
 Quæ uolucer pascens ignis sequiturq; fugitq;
 Fulgura cum uideastremulum uibrantia lumen
 Imbribus in mediis, & cœlum fulmine ruptum.
 Siue igitur ratio præbentis semina terræ
 In uolucris ignes possunt generare cometas,
 Siue illas natura faces ob cuncta creauit
 Sidera, per tenuis cœlo lucentia flammæ.
 Sed trahit ad semet rapido titanius æstu,
 Inuoluitq; suos flãmantis igne cometas,
 Ac modo dimittit sicut cyllenius orbis,
 Et uenus accenso cum ducit uespere noctem
 Serpentem, falluntq; oculos, rursusq; reuisunt.
 Seu deus instantis fati miseratus in orbem
 Signa per effectus, cœliq; incendia mittit.
 Nunq̃ futilibus excanduit ignibus æther:
 Squallidaq; elusi deplorant arua coloni.
 Et steriles inter sulcos defessus arator
 Ad iuga merentis cogit frustrata iuuenços.

LIBER

Aut grauibus morbis, & lenta corpora tabe
 Corripit, exustis lætalis flamma medullis.
 Labentis q; rapit populos, totas q; per urbis
 Publica succensis peraguntur fata sepulchris.
 Qualis ericthonios pestis populata colonos,
 Extulit antiquas per funera pacis athenas,
 Alter in alterius labens cum fata ruebant.
 Nec locus artis erat medicæ, nec uota ualebant.
 Cesserat officium morbis, & funera deerant
 Mortibus & lachrymæ, fessus defecerat ignis.
 Et coaceruatis ardebant corpora membris.
 Ac tanto quondam populo uix contigit hæres.
 Talia significant lucentes sæpe cometæ,
 Funera cum facibus ueniunt, terris q; minantur
 Ardentis sine fine rogos, cum mundus, & ipsa
 Egrotet natura nouum sortita sepulchrum.
 Quin & bella canunt ignes, subitos q; tumultus,
 Et clandestinis surgentia fraudibus arma.
 Extremas modo pergentis ut fœdere rupto,
 Cum fera ductorem rapuit germania Varrum?
 Infecitq; trium legionum sanguine campos.
 Arserunt toto passim minitantia mundo
 Lumina, & ipsa tulit bellum natura per ignis.
 Opposuitq; suas uires, finemq; minata est.
 Nec mirere grauis rerumq; hominumq; ruinas.
 Sæpe domi culpa est, nescimus credere cœlo.
 Ciuilis etiam motus, cognataq; bella
 Significant, nec plura alias incendia mundus
 Sistinuit, q̄ cum ducibus iurata cruentis
 Arma philippeos implerunt agmine campos.
 Vixq; etiam sicca miles romanus harena
 Ossa uirum, laceros q; prius superastitit artus,
 Imperiumq; suis confligit uiribus ipsum,
 Perq; patris pater Augustus uestigia uicit.
 Nec dum finiserat, restabant actia bella
 Dotali commissa acie, repetitaq; rerum
 Proelia & in ponto quæsitus rector olympi;
 Fœmineum sortita iugum, cum pompa rependit.
 Atq; ipsa isiaco certarunt fulmina sistro.

Restabant

SECUNDVS

Restabant profugo seruilia milite bella,
 Cum patrios armis imitatus filius hostis
 Aequora Pompeius cepit defensa parenti.
 Sed satis hoc fatis fuerit iam bella quiescunt.
 Atq; adamantis discordia uicta cathenis
 Aeternos habeat frenos in carcere clausa.
 Sit pater inuictus patriæ, sit Roma sub illo.
 Cumq; deum cælo dederit non quærat in orbe.

Marci manilii mathematici astronomico Liber. II.

De rone oïum causa, & de signorum sexu & effigie.

 Aximus iliacæ gentis certa
 mina uates,
 m Et quinquaginta regum, regemq;
 patremque,
 Hectoreamq; facem tutamq; sub
 Hectore Troiam,

Erroremq; ducis totidem quem fecerat annis
 Instantem & bello geminata per æquora ponto,
 Vltimaq; in patria captisq; penatibus arma
 Ore sacro cecinit, patriam qui & iura petenti
 Dum dabat eripuit, cuiusque ex ore profuso
 Omnis posteritas latices in carmina duxit,
 Amnemq; in tenuis ausa est deducere riuos
 Vnius fœcunda bonis, sed proximus illi
 Hesiodus memorat diuos, diuumq; parentis.
 Et chaos enixum terras, orbemq; sub illo
 Infantem, & primum titubantia sidera corpus.
 Titanas iuuisse senis cunabula magni.
 Et sub fratre uiri nomen, sine fratre parentis.
 Atq; iterum patrio nascentem corpore Bacchum.
 Omniaq; immenso uolitantia numina mundo.
 Quinetiam ruris cultus legesq; rogauit,
 Militiamq; soli, q; colles Bacchus amaret.
 Quod fœcunda Ceres campos, q; Bacchus utrunq;
 Atq; arbuta uagis essent q; adultera pomis.
 Siluarumq; deos, sacrataq; numina nymphas.
 Pacis opus magnos naturæ condit in usus.
 Astrorum quidã uarias dixere figuras. D iii

LIBER

Signaq; diffuso passim labentia cœlo
 Improprum cuiusq; genus causasq; tulere
 Persei & Andromedæ pœnas, matremq; dolentem
 Soluentemq; patrem, raptamq; Lycaone natam
 Officioq; Iouis cynosuram lacte capellam
 Et furto cygnum, pietate ad sidera ductam
 Erigonen, ictuq; nepam, spolioq; leonem,
 Et morfu cancrum, pisces cythereide uersa.
 Lanigerum uicto ducentem sidera ponto,
 Cæteraq; ex uariis pendentia casidus astra
 Aethera per summum uoluerunt fixa reuolui.
 Quorum carminibus nihil est nisi fabula cœlum.
 Terraq; composuit cœlum, quæ pendet ab illo.
 Quinetiam pecorum ritus, & pana sonantem
 In calamos sicula memorat tellure creatus.
 Nec siluis siluestre canit, perq; horrida motus
 Rura ferit, dulcis musamq; inducit in auras.
 Ecce alius pictas uolucris & bella ferarum,
 Ille uenenatos anguis, hic nata per herbas
 Fata refert, uitamq; sua radice ferentis.
 Quinetiam tenebris immensum tartara natum
 In lucem de nocte uocant, orbemq; reuoluunt
 Interius uersum naturæ fœdere rupto.
 Omne genus rerum doctæ cecinere sorores.
 Omnis ad accessus helyconis semita trita est.
 Et iam confusi manant de fontibus amnes.
 Nec capiunt haustum, turbamq; ad sacra ruentem.
 Integra quæramus rorantis prata per herbas,
 Vndamq; occultis meditantem murmur in antris
 Quam neq; durato gustarint ore uolucres,
 Ipse nec æthereo Phœbus libauerit igni.
 Nostra loquar, nulli uatum debemus orsa.
 Nec furtum, sed opus ueniet, soloq; uolamus
 In cœlum curru, propria rate pellimus undas.
 Nanq; canam tacita naturæ mente potentem,
 Infusumq; deum cœlo, terrisq; fretoq;
 Ingentem æquali moderantem fœdere molem.
 Totumq; alterno consensu uiuere mundum.
 Et rationis agi motu, cum spiritus unus
 Per cunctas habitet partis, atq; irriget orbem

SECUNDVS

Omnia peruolitans, corpusq; animale figuret.
 Quod nisi cognatis membris contexta maneret
 Machina, & imposito pareret tota magistro,
 Ac tantum mundi regeret prudentia sensum,
 Non esset statio terris, non ambitus astris.
 Hæreretq; uagus mundus, standoq; rigeret.
 Nec sua dispositos seruarent sidera cursus.
 Noxq; alterna diem fugeret, rursusq; fugaret.
 Non imbres alerent terras, non æthera uenti.
 Non pontus grauidas nubes, nec flumina pontum.
 Nec pelagus fontis, nec staret summa per omnis
 Par semper partes æquo digesta parente,
 Vt neq; deficerent undæ, nec sidera nobis.
 Nec cœlum iusto maius ue minus ue uolaret.
 Motus alit, non mutat opus, sic omnia toto
 Dispēsata manent mundo, dominumq; sequuntur.
 Hic igitur deus, & ratio, quæ cuncta gubernat.
 Ducit ab æthereis terrena animalia signis.
 Quæ q̄q̄ longo cogit summotâ recessu,
 Sentiri tamen ut uitamq; ac fata ministrent
 Gentibus ac proprios per singula corpora mores.
 Nec minus est quærenda fides, sic temperata ruæ
 Cœlum, sic uarias fruges redditq; rapitq;
 Sic pontum mouet, & terris immittit, & aufert.
 Atq; hæc seditio pelagi, nunc sidera lunæ
 Mota tenent, nunc diuerso stimolata recessu,
 Nunc anni spatio Phœbum comitata uolantem.
 Sic submersa fretis concharum & carcere clausa
 Ad lunæ motum uariant animalia corpus.
 Et cum damna tuas imitantur delia uires.
 Tu quoq; fraternis sic reddis cornibus ora,
 Atq; iterum ex iisdem repetis, quantumq; relinquit,
 Aut dedit ille refert, & sidus fidere constat.
 Deniq; sic pecudes & muta animalia terris
 Cum maneant ignara, sui legis que per æuum,
 Natura tamen ad mundum reuocante parentem
 Attollunt animos, cœlumq; ac sidera seruant.
 Corporaq; ad lunæ nascentis cornua lustrant.
 Venturasq; uident hyemes, redditura serena.

LIBER

Quis dubitet post hæc hominem coniungere cælo:
 Eximiam natura dedit linguamque, capaxque
 Ingeniū, uolucrumque animū, quæ denique in unū
 Descendit deus atque habitat, ipsumque requirit.
 Mitto alias artis, quarum est permissa uoluntas.
 In fidos adeo nec nostri munera census.
 Mitto quæ æquali nihil est sub lege tributum.
 Quod patet auctores humani corporis esse.
 Mitto quod certum est & inuitabile fatum.
 Materiæque datum est cogi, sed cogere mundo.
 Quis cælum possit nisi cæli munera nossent:
 Et reperire deum, nisi quis pars ipsa deorum est:
 Atque hanc connexi molem sine fine parentis.
 Signorumque choros, ac mundi flammea tecta,
 Aeternum & stellis aduersus sidera bellum.
 Ac terras cæloque fretum, subiectaque utrisque
 Cernere, & angusto sub pectore claudere possit,
 Ni tantos animis oculos natura dedisset.
 Cognatamque sibi mentem uertisset ad ipsum.
 Et tantum ditasset opus, cæloque ueniret,
 Quod uocat in cælum sacra ad commercia rerum.
 Et primas quas dant leges nascentibus astra
 Quis neget esse nefas inuitum prendere mundum,
 Et uelut in semet captum deducere in orbem:
 Sed ne circuitu longo manifesta probentur,
 Ipsa fides operi faciet pondusque fidemque.
 Nam neque decipitur ratio, nec decipit unquam.
 Rite secanda uia est, ac ueris credita causis.
 Euentusque datus, qualis prædicitur ante.
 Quod fortuna ratum faciat, quis dicere falsum
 Audeat: & tantæ suffragia uincere fortis:
 Hæc ego diuino cupiam cum ad sidera flatu
 Ferre, nec in turbam, nec turbæ carmina condam.
 Sed solus uacuo ueluti uectatus in orbe
 Verbera tam currus non occurrantibus ullis,
 Nec pariter socios commune gerentibus actus,
 Sed cælo noscenda canam mirantibus astris
 Et gaudente sui mundo per carmina uatis.
 Vel quibus illa sacros non inuidere meatus,

Notitiamq; sui, minima est quæ turba per orbem
 Illa fuit quæ diuitias, quæ diligit aurum
 Imperia & fasces, molemq; per ocia luxum
 Et blandis aduersa sonis dulcemq; per aures
 Affectum, ut modico noscenda ad fata labore
 Hoc quoq; fatorum est legem perdiscere fati.
 At primum astrorum uaria est natura notanda
 Carminibus per utrûq; genus, nam mascula sex sunt
 Diuersi totidem generis, sub principe tauro
 Cernis ut aduersus redeundo surgat in arcum.
 Alternant genus, & uicibus uariantur in orbem.
 Humanas etiam species in parte uidebis.
 Nec moris distant pecudum pars atq; ferarum.
 Ingenium facient quæ iam signanda sagaci
 Singula sunt animo, propria quæ forte feruntur.

De signis & cõmunibus & biformibus. C.I.

Vnc binis insiste, dabunt geminata potētis
 n Per fociũ effect⁹, multũ comes addit & aufert
 Ambiguus q; ualent, quæ sint collegia fatis.
 Ad meritum noxamq; duos per sidera pisces,
 Et totidem geminos nudatis aspice membris.
 Hisconiuncta manent alterno brachia nexu.
 Dissimile est illis iter in contraria uersis.
 Par numerus sed enim dispar natura notanda est.
 Atq; hæc ex paribus toto gaudentia cœlo
 Signa manent, nihil exterius mirantur in ipsis,
 Amissum ue dolent, quædam q; parte recisa,
 Atq; ex diuerso commissis corpore membris.
 Vtq; capricornus, qui tentum dirigit arcum.
 Iunctus equo pars huic hominis, sed nulla prioris.
 Hoc quoq; seruandum est alta discrimen in arte.
 Distat enim gemina duo sint dupla ue figura.
 Quinetiam erigone binis numeratur in astris.
 Nec faciet ratio duplex, nam desinit æstas.
 Incipit autumnus media sub uirgine, utrimq;
 Idcirco tropicis præcedunt omnibus astra
 Bina ut lanigero chelys, cancroq; caproq;
 Quod duplices retinent connexo tempore uires.
 Vt quod subsequitur cancer sub sidera fratres.

LIBER

Ex geminis alter florentia tempora ueris
 Sufficit. æstatem sitientem prouehit alter.
 Nudus uterq; tamen, sentit quia uterq; calorem
 Ille senescens ueris subeuntis. & ille
 Aestatis pars est primæ. fors ultima parti.
 Nec non arcitenens, qui te capricorne sub ipso
 Promittit, duplici formatus imagine fertur.
 Mitior autumnus mollis sibi uendicat artus.
 Materiamq; oris fert tergo membra rigentem.
 Excipiunt hyemem mittunt in tempora signum.
 Quosq; aries præse mittit duo tempora pisces.
 Bina ferunt, hyemem claudit. uer inchoat alter,
 Cum sol æquoreis reuolans decurrit ab astris
 Hybarni coeunt, cum uer tunc roboris imbres,
 Vltima q; sursum oris habet fluitantia signa.

De signis aduersis in ascensu. C. III.

Vod tria signa noue signis coiuncta repugnat
 q Et quasi seditio cœlum tenet. aspice taurum
 Clunib⁹, & geminos pedibus, testudine cæcrū
 Surgere cum rectis oriantur cætera membris.
 Ne mirere moras, cum sol aduersa per astra
 Aestiuum tardis attollit mensibus annum.

De signis diurnis & nocturnis. C. IIII.

Ec te prætereant nocturna diurna; signa
 n Quæ sunt pspicere, & ppria deducere lege
 Nō tenebris aut luce suā peragentia noctē.
 Nam commune foret nullo discrimine nomen.
 Omnia quæ certis uicibus per tempora fulgent.
 Et nunc illa dies, nunc noctes illa sequuntur.
 Sed quibus illa parens mundi natura sacrata est,
 Temporis attribuit partis statione perenni.
 Nanq; sagittarii signum rapidiq; leonis
 Et sua respiciens aurato uellere terga
 Nunc pisces cancer & cancri scorpion ictu
 Aut uicina loco diuisa aut partibus æquis
 Omnia dicuntur simili sub sorte diurna,
 Cætera nec numero consortia. nec uice sedis
 Interiecta locis totidem nec signa feruntur.
 Quinetiam sex continuis dixere diurnas

Castoris

SECUNDVS

Castoris esse uices, quæ sunt a principe signo
 Lanigeri. sex a libra nocturna uideri.
 Sunt quibus esse diurna placet quæ mascula surgūt.
 Fœminea in noctem tutis gaudere tenebris,
 Quod nonnulla sibi nullo monstrante loquuntur.
 Neptuno debere genus scopulosus in undis
 Cancer, & effuso gaudentes in æquore pisces.
 Vt quæ terrena cesentur sidera sorte,
 Princeps armenti taurus regnoq; superbus
 Lanigeri gregis est aries, positusq; duorum
 Prædatorq; leo, dumosis scorpius aruis.
 Sunt etiam mediæ legis communia signa:
 Ambiguus terræ capricornus, aquarius undis.
 Pars que marina nitens fundentis semper aquarii
 Humida terrenis atq; illi degere mixta.

De signis fœcundis.

C.V.

On licet a minimis animū deflectere causis
 Nec quicq; rationis eget, frustra ue creatum.
 Fœcudū est pprie cancri genus. acer & ictu

Scorpius & partu complentes æquora pisces.
 Sed sterilis uirgo est simili coniuncta leoni.
 Nec capit, aut captos effundit aquarius ortus.
 Inter utrunq; manet capricornus corpore mixto,
 Et qui contento fulget centaurus in arcu.
 Communis q; aries, æquantem tempore libram,
 Et geminos, taurumq; pari sub sorte recenset.

De signis curientibus & rectis & aspectu planeta-
 rum.

C.VI.

Ect u nulla putes in eo commenta uocasse
 Naturam rerum, q; sunt currētia quædam,
 Vt leo, & arcitenens, ariesq; icornua tortus
 Aut quæ recta suis librantur stantia membris,
 Vt uirgo, & gemini, fundens & aquarius undas.
 Vel quæ fessa sedent pigras referentia mentis.
 Taurus depositis collo sopitus aratri.
 Libra sub emerito conscendens orbe laborum.
 Tuq; tuo capricorne gelu contractus in astris.
 Contra iacet cancer patulam distentus in aluum.
 Scorpius incumbens plano sub corpore terræ.
 In latus obliquis pisces semperq; iacentis.

LIBER

Quod si solerti circumspicis omnia cura,
 Fraudata inuenies amissis sidera membris
 Scorpius in libra consumit brachia. taurus
 Succidit in curuo claudus pede, lumina cancri,
 Defunt centauro superest, & queritur unum.
 Sic nostros casus solatur mundus in astris.
 Exemploq; docet patienter damna subire,
 Omnis cum cœlo fortunæ pendeat ordo.
 Ipsaq; debilibus formentur sidera membris
 Temporibus quoq; sunt propriis pollentia signa,
 Aestas a geminis, autumnus uirgine surgit,
 Bruma sagittifero. Ver piscibus incipit esse,
 Quattuor in partes scribuntur sidera terræ.
 Hiberna æstiuis, autumnis uerna repugnant.
 Næc satis est proprias signorum noscere formas,
 Consensu quoq; fata mouent, & fœdere gaudent.
 Atq; aliis aliæ succedunt sorte locoq;
 Circulus ut dextro signorum clauditur orbe,
 Intres æquales discurret linea ductus.
 Inque uicem extremis iungit se finibus ipsa.
 Et quæcunq; tamen dicuntur signa trigona,
 In tria partitur q; ter cadit angulus astra.
 Quæ diuisa manent terris distantia signa
 Laniger, & paribus spatiis duo signa leonis,
 Atq; sagittari, diuerso conspicit ortu.
 Virginis & tauri capricorno consonat astrum.
 Cætera sunt simili ratione triangula signa,
 Per totidem toti defunt, quæ condita mundo.
 Sed discrimen erit dextris, seu causa sinistra.
 Quæ subeunt, quæ præcedunt, dextra esse feruntur.
 Dexter erit tauro capricornus, uirgo sinistra.
 Hoc satis exemplo est ad quæ diuersa quaternis
 Partibus æquali laterum sunt condita ductu.
 Quorum designat normalis uirgula sedes
 Dextra ferunt libram capricornus spectat & illam.
 Conspicit hunc aries. atq; illum partibus æquis
 Cancer, & hunc leuæ subeuntis sidera libræ.
 Semper enim dextris censentur signa priora.
 Scilicet in totidem partis deducere cuncta,
 Ternaq; bisseis quadrate fingere signis,

SECUNDVS

Ternaq; bissenis quadrate fingere signis,
 Quorum proposito redduntur in ordine uires.

De signis triāgularibus, & q̄drāgularibus. C. VIII.

Ed si q̄s contentuserit numerasse quadrata,

f Diuifum signis mūdū putet esse quaternis

Aut tria sub quinis signis ornare trigonū.

Vt focias uires & amicos exigat ortus,

Fœdera q; inueniat mundi cognata per astra

Falsus erit. nam quina licet sint undiq; signa,

Qui tamen ex signis, quæ quinto quo q; ferantur

Astra loco, fuerint nati sentire trigoni

Non poterunt uires, licet illud nomine seruent.

Amifere loco dotes, numeris que repugnant.

Nam cum sint partes orbis per signa trecentæ

Et ter uicinæ, quas Phœbi circuit ardor

Tertia parseius numeri latus efficit unum

Intres perducti partes per signa trigoni.

Hanc autem numeri non reddit linea summam,

Si signum a signo, non pars a parte notetur

Quod q̄uis duo sint hæc adirimentibus astra,

Si tamen extremum leui, primam ue prioris

Inter se conferre uoles, numerumque notare,

Ter quinquagenas implebunt ordine partis.

Transibit numerus formam, fines que sequentis

Consumet ductus, licet ergo signa trigona

Dicantur, partis non seruant illa trigonas.

Hæc eadem species fallit per signa quadrata,

Quod cum totius numeri, qui construit orbem

Ter triginta quadrum partes per sidera reddant,

Euenit ut prima signi de parte prioris

Si partem ad summam ducatur uirga sequentis,

Bis sexagenas faciet sua summa prioris.

Et pars confertur subiunctis prima duorum

Signorum in medio numerum transitque, refertque

Triginta duplicat partis, pars tertia deerit,

Et q̄uis quartum a quarto quis computet astrum,

Naufragium facient partes unius in ipsis.

Non igitur satis est signis numerasse trigonas,

Quadrati ue fidem cœli per signa quaterna.

Quadrati si forte uoles effingere formam,

Hic poscit quartam partem centesima summa.
 Illic amittit decimam. sic conuenit ordo.
 Et quis cunq; quater cunctis fauet angulus usq;
 Quæq; loca in triplici signarit linea ductu,
 Cum signata uia linquet dispendia rectæ,
 His natura dedit communi fœdere legem.
 Inque uicem affectus, & mutua iura fauoris.
 Quo circa non omnis habet genitura trigonos.
 Consumet ductus licet ergo signa trigona
 Dicantur partis, non seruant illa trigonis
 Consensum signis, nec cum sint sorte quadrata
 Continuo inter se seruant commercia rerum.
 Distat. n. an partis consumat linea iustas,
 Detrahetq; modum numeri, quem circulus ambit
 Nunc tres efficiet, nunc quattuor undiq; ductus,
 Quos in plura iuuat ratio procedere signa,
 Interdum q̄ sint numeris memorata per orbem.
 Sed longe maior uis est per signa trigoni,
 Quam q̄bus est titulus sub quarto quoq; quadratus
 Altior est horum summoto linea templo.
 Illa magis uicina meat, cœloq; recedit.
 Et propius terras accedit uisus eorum.
 Aeraq; infectum nostras dimittit ad auras.
 De signis hexagonis. C. IX.
 Euiq; alternis data sunt commercia signis.
 d Mutua nec magno consensu fœdera seruât,
 Inuita angusto q̄ linea flectitur orbe.
 Nam cum per calles formantur singula limos
 Sidera, & alterno diuertitur angulus astro,
 Sexq; per anfractus curuatur uirgula in orbem
 A tauro uenit in cancrum. tum uirgine tacta
 Scorpion ingreditur, qua te capricorne rigentem,
 Et geminos a te piscis, aduersaq; tauro
 Sidera contingens finit, qua cœperat orbem.
 Alterius ductus locus, & per transita signa.
 Utque ea præteream, quæ sunt mihi singula dicta.
 Flexibus & totidem similis fit circulus illis,
 Transuersos igitur fugiunt subeuntia uisus,
 Quod nimis inclinant, ac ne limisq; uidentur,
 Vicinoq; latent. ex recto certior ictus.

SECUNDVS

Tertia conuerso conduntur signa recessu.
 Et quæ succedit connexa est linea cœlo
 Singula circuitu, quæ tantum transeat astra.
 Viseius procul est, altoq; uagatur olympto.
 Et tenuis uires ex longo mittit in orbem.
 Sed tamen est illis Phœbus sub lege propinquus,
 Quod non diuersum genus est, quod euntibus astris
 Mascula sed maribus respondent. cætera sexus
 Fœminei se coniungunt commertia mundi
 Sic quicq; alterius patet natura figuris.
 Et cognata iacent certis sub legibus astra.

De signis cōiunctis.

C.X.

Am uero nulla est hærentibus addita signis
 i Gratia, nã cōsensus habet, q̄a uisus adēptus
 In se cūcta ferūt, animos q̄ cernere possunt.

Sunt etiam aduersi generis connexa per orbem
 Mascula fœmineis semper obsessa uicissim.
 Disparibus non ulla datur concordia signis.
 Sexta quoq; in nullas numerantur commoda uires.
 Virgula per totum quod par non ducitur orbem,
 Sed duo signa facit mediis submota quaternis,
 Tertius assumpto ductus non sufficit orbe.

De signis oppositis, atq; inimicis.

C.XI.

Tq; ita diuersis ex partibus astra refulgent
 a Per mediū aduerso mundū p̄dētia uultu.
 Et toto diuisa manent contraria cœlo.

Septima quoq; loco q̄uis submota ferantur,
 Ex longo tamen illa manent, uires q; ministrant
 Vel bello uel pace suas, ut tempora poscunt,
 Nunc Phœbo stellis nunc & dictantibus iras.
 Quod si forte libet, quæ sunt contraria signa
 Per titulos celebrare suos sedes q; memento
 Solstitium brumæ capricornum opponere cancro.
 Lanigerum libræ. par nox in utroq; dies est,
 Piscibus erigonen, iuueniq; urnæq; leonem.
 Scorpius e summo cum fulget taurus in imo est.
 Et cadit arcitenens geminis orientibus orbe.
 Obseruant inter sese contraria cursus.
 Sed q̄q; aduersis fulgent contraria signis,
 Natura tamen interdum sociata feruntur.

LIBER

Et genere exemplis concordia mutua surgit,
 Mascula si paribus, uel si diuersa suorum est
 Respondent generi, pisces & uirginis astrum
 Aduersi uolitant, sed amant cōmunia iura
 Et uincit natura locum, sed uincitur ipsa
 Temporibus, cancerq; tibi capricorne repugnat.
 Fœmina fœmineo, quia brumæ dissidet æstas,
 Hinc rigor & glacies niuibusq; albentia rura.
 Hinc sitis & sudor nudusq; in collibus orbis.
 Aestiuosq; dies æquat nox frigida brumæ.
 Sic bellum natura gerit. discordat in annum,
 Ne mirere in ea pugnancia sidera parte.
 At non lanigeri signum libræq; repugnat
 In totum. quia uer autumnni tempore differt.
 Fructibus hic implet maturis, floribus illud.
 Sed ratione pari est æqualis nocte diebus.
 Temporaq; efficiunt simili concordia textu,
 Permixtosq; dies mediis hyemem inter & æstum
 Articulis uno seruantia tempore utrunq;
 Quo minus infesto decertent sidera cœlo,
 Talis erit ratio diuersis addita signis.

De numinibus singulis signis p̄sidētibus. C. XII.

Is animaduersis rebus, quæ proxima cura

h Noscere tutelâs adiectaq; numina signis,

Et quæ cuiq; deo rerum natura dicauit.

Cum diuina dedit magnis uirtutibus ora,
 Condidit & uarios sacro sub numine mores.
 Pondus ut in rebus persona imponere possit.
 Lanigerum Pallas. taurum cytherea tuetur.
 Formosos Phœbus geminos. Cyllenius cancrum.
 Iuppiter & cum matre deum regit ipse leonem.
 Spiciferæ est uirgo cereris. fabricataq; libra
 Vulcano. pugnax Mauorti scorpius hæret.
 Venantem diana uirum. sed partis equinæ
 Atq; angusta fouet capricorni sidera uesta.
 Et Iouis aduersum. iunonis aquarius astrum est.
 Agnoscitq; suos neptunnus in æquore pisces.
 Hinc quoq; magna tibi uenient momenta futura.
 Cum ratio tua fert stellas & sidera curet,
 Argumenta petes omni de parte, uias que

SECVNDVS

Artis, ut ingenio diuisa potentia surgat.

Exæquentq; fidem cœli mortalia corda.

De signis membris hominum attributis. C. XI.

Ccipe diuisas hominis per sidera partis,

a Singulaq; in propriis parétia signa figuris,

In quis præcipuas toto de corpore uires

Exercent, aries caput est ante omnia princeps.

Sortitur, censusq; sui pulcherrima colla

Taurus, & in geminis æquali brachia sorte

Scribuntur connexa humeris, pectusq; locatum

Sub cancro est laterum regnum, scapulæq; leonit.

Virginis in propriam descendunt ilia sortem.

Libra regit clunis, & scorpius inguine gaudet.

Centauro femora accedunt, capricornus utrisq;

Imperat in genibus, crurum fundentis aquari

Arbitrium est, piscesq; pedum sibi iura reposcunt

De signorum amicitia, aut odio, & de duode-

catemoriis.

C. XII.

Vin etiam propriis inter se legibus astra

q Cõueniunt, & certa gerunt cõmertia rerũ.

Inq; uicẽ præstãt uisus, atq; auribus hærent.

Aut odium fœdus uegerunt, conuersaq; quædam

Infemet proprio ducuntur plena furore.

Idcirco aduersis nonnunq; gratia signis.

Et bellum fociata gerunt, alienaq; sede

Inter se generant coniunctos omne per æuum

Vtriq; & forti, pugnant, fugiuntq; uicissim.

Sed deus in leges mundum cum conderet omni

Affectus quoq; diuisit uariantibus astris.

Atq; aliorum oculos, aliorum contulit aures.

Iunxit amicitias horum sub fœdere certo,

Cernere ut inter se possint, audireq; quædam.

Diligerent alia, & noxas, bellumq; mouerent.

His etiam propria foret indulgentia sortis,

Vt se diligerent semper, sibiq; ipsa placerent,

Sicut naturas hominum plerasq; uidemus,

Qui genus ex signis ducunt formantibus or

Consilium ipse suum est, aries ut principe dignũ est

Audit sed libramq; uidet, frustratur amando

LIBER

Taurus, lanigero qui fraudem nequit, & ultra
 Fulgentes uidet, atq; audit per sidera piscis.
 Virgine mens capitur, sic quondam gesserat ante
 Europam dorso retinentem cornua leua.
 Indutusq; Ioue geminorum ducit & aures
 Ad iuuenem æternas fundentem piscibus undas.
 Inque ipsos animum piscis, oculosq; leonem
 Cancer, & aduerso capricornus conditur astro.
 Vertitur in semet oculis, immutaq; tendit
 Auribus, & cancri captatur aquarius astro.
 At leo cum geminis aciem coniungit, & aurem
 Centaurus, geminos capricorni diligit astrum.
 Erigone taurum spectat, sed scorpion audit.
 Atq; sagittifero conatur nequere fraudem.
 Libra suos sequitur sensus, solumq; uidendo
 Lanigerum, atq; animo complexa est scorpion isfra.
 Ille uidet pisces, auditq; per omnia libram.
 Nec non arcitenens magno parere leoni.
 Auribus atq; oculis signum fundentis aquari
 Conspicere assuevit, solamq; ex omnibus astris
 Diligit Erigonem, contra capricornus in ipsam
 Conuertit uisus, quid enim mirabitur ille
 Maius, in augusti foelix cum fulserit ortum.
 Auribus, & summi captat fastigia cancri.
 Et nudus geminis intendit aquarius aurem.
 Sublimemq; colit cancrum, spectatq; reducta
 Tela sagittiferi, pisces ad scorpion acrem
 Direxere aciem, cupiuntq; attendere taurum.
 Has natura uices tribuit, cum sidera fixit.
 His orti similes referunt per mutua sensus,
 Cum cupiant audire alios, aliosq; uidere.
 Horum odio, nunc horum iidem ducuntur amore.
 Illis insidias tendunt, captantur ab illis.
 Quin aduersa queant etiamq; trigona trigonis.
 Alteraq; in bellum diuerso limite ducit
 Linea, sic ueri per totum consonat ordo.
 Namq; aries leo & arcitenens sociata trigono,
 Signa negant chelis foedus totiq; trigono,
 Quod gemini excipiunt fundes & aquarius undas.

SECUNDVS

Idque duplex ratio cogit uerum esse fateri,
 Quod tria signa, tribus signis contraria fulgent,
 Quodq; æterna manet hominum bella, atq; ferarū.
 Humana est facies libræ. diuersa leonis.
 Idcirco cedunt pecudes, quis uiribus amplis
 Consilium est maius, uictus leo fulget in astris:
 Aurea lanigero concessit sidera pellis.
 Ipse suæ partis centaurus tergo cedit.
 Usque adeo est hominis uictus, q̄ mirerab illis
 Nascentis libræ superari posse trigonum.
 Quin etiam breuior ratio est per signa sequenda.
 Nam quæcunq; nitent humana condita forma
 Astra, manent illis inimica & uicta ferarum.
 Sed tamen in proprias secedunt singula mentis.
 Et priuata gerunt secretis hostibus arma.
 Lanigero genitis bellum est cum uirgine natis.
 Et libra gemini pisces, quos protulit unda,
 In partistauri sub cancro nata feruntur
 Pectora, & in chelis, & quæ dat scorpius acer.
 Et pisces atq; hos geminorum sidera formant.
 His cum lanigero bellum est, eiusq; trigono.
 In cancro genitos capricorni femina lædunt,
 Et libræ partus, & quos dat uirginis astrum.
 Quique sub aduersi numerantur sidere tauri,
 Lanigeri cõmuniserit, rabidiq; leonis
 Hostis. sed totidem bellum subscribitur astris.
 Erigone taurumque timet, geminique sub arcu
 Centaurum & pisces, & te capricorne rigentem
 Maxima turba petit. libram capricornus. & illi
 Aduersus cancer chelis, quod utrūq; quadratum est.
 Quiq; in lanigeri numerantur signa trigoni
 Scorpius in totidem secundus creditur hostis.
 Aequoreum iuuenem, geminos taurum atq; leonē.
 Erigonem libramq; fugit metuendus & ipse.
 Quiq; sagittiferi ueniunt de sidere partus,
 Hos geminis nati libraq; & uirgine & urna
 Depressisse uolunt, legem & natura iubentem
 Hec eadem capricorne tuis inimica feruntur.
 Et quos æternis perfundit aquarius undis

Ad pugnam ueniens agit, totumq; trigonum
 Turba sub unius iuuenis uirtute ferarum.
 Pisces exortus uicinus aquarius urget.
 Et gemini fratres, & quos dat uirginis astrum
 Quiq; sagittiferi decedunt fidere nati.
 Nec sola est ratio, quæ dat nascentibus arma.
 Inque odium generat partus & mutua uelle.
 Sed plerumq; manent inimica tertia quæq;
 Lege, in transuersum uultu defixa maligno.
 Quoq; manent quæcunq; loco contraria signa,
 Aduersosq; gerunt inter se septima uisus,
 Tertia quæq; illis utriusq; trigona feruntur.
 Ne sit mirandum, si Phœbus, non datur astris,
 Quæ sunt aduersis signis cognata trigoni.
 Per tot signorum species contraria surgunt
 Corpora, totque modis quotiens inimica creantur.
 Idcirco nihil ex semet natura creauit
 Pectore amicitia maius, nec rarius unq;
 Vnuserit Pylades, unus qui mallet Horestes
 Ipse mori, leuis una fuit per sæcula mortis,
 Alter q; raperet fatum, non cederet alter.
 Et duo qui potuere sequi uix noxia pœnis,
 Optauitq; reum sponso non posse reuerti.
 Sponsoremq; reum timuit ne solueret ipsum.
 Perque tot ætates hominum, tot tempora, & annos,
 Tot bella, & uarios etiam sub pace labores,
 Et fortuna fidem quærat, uix inuenit usq;
 At quanta est scælerum moles per sæcula cuncta,
 Quamq; onus inuidia non excusabile terris.
 Vænales ad fata patres, matrumq; sepulchra.
 Imposuit Phœbus noctem, terrasq; reliquit.
 Quid loquar euerfas urbis, & prodita templa?
 Et uarias pacis clades, & mixta uenena?
 Infidias que fori cædes in mœnibus ipsis,
 Et sub amicitia grassantem nomine turbam?
 In populo scælus est, & abundant cuncta furore.
 Et fas atque nefas mixtum, leges que per ipsas
 Sæuit nequities, pœnas iam noxia uincit.
 Scilicet in multis, quoniam discordia uincit.

Corpora

SECUNDVS

Corpora nascuntur. pars & sublata per orbem
 Et fidei rarum foedus, pacis q; tributum,
 Vtq; sibi coelum sic tellus diffidet ipsa.
 Atq; hominum gentes inimica sorte feruntur.
 Si tamen & cognata cupis cognoscere signa,
 Quæ iungant animos, & amica sorte ferantur,
 Lanigeri partus cum toto iunge trigono.
 Simplicior tamen est aries, meliorq; leone
 Prosequitur genitos, & te Centaure creatos
 Qua colitur, nanq; est natura mitius astrum
 Expositumq; suæ noxæ, nec fraudibus ullis
 Nec minus ingenio molli q̄ corpore constat.
 Illis est feritas signis, prædæq; cupido,
 Venalis q; animus. non unq̄ excedere cogit
 Commoditate fidem, nec longa est gratia facti.
 At cum lanigeri partus sub utroq; trigono,
 Non partit, sed rara gerit pro tempore bella,
 Quod feritas utriusq; magis pro tempore cogit
 Plus tamen in duplici numerandum est roboris esse,
 Quoi commixtus homo est, q̄ te nemeæ sub uno.
 Idcirco pax est signis, & mixta querela.
 Quinetiam tauri capricorno iungitur astrum.
 Nec magis illorum coeunt ad foedera mentes.
 Virgineos etiam partus quicumq; creantur,
 Tauro complecti cupiunt, sed sæpe queruntur.
 Quosq; dabunt chelæ, & quos dat aquarius ortus
 Vnum pectus habent, fideiq; immobile uinclum.
 Magnuserit geminis amor & concordia duplex.
 Magnus & in multos ueniet successus amicos.
 Scorpius & cancer fraterna in nomina ducunt
 Ex semet genitos. nec non & piscibus orti
 Concordant. illis nam sæpe est subdolos actus:
 Scorpius aspergit noxas sub nomine amici.
 At quibus in lucem pisces uenientibus adsunt,
 His non una manet semper sententia cordi.
 Commutant animos, interdum & foedera rumpunt.
 Ac repetunt, tectæq; lues sub fronte uagantur,
 Sic erit ex signis odium tibi, paxq; notanda.
 In terris geniti talis sub lege creantur.

LIBER

Nec fatis est tantum solis insistere signis.
 Contemplare locum cœli, sedemq; uagantum.
 Parte genus uariant, & uires linea mutat.
 Nam sua quadratis, ueniunt sua iura trigonis,
 Et quæ per senos decurrit uirgula tractus,
 Quæq; secant medium transuerso limite cœlum.
 Hinc modo dat mundus uires, modo detrahit idem.
 Quæq; illic sumunt uires, huc acta reponunt.
 Distat enim surgant ne eadem, subeant ne, cadantq;
 Efficiunt uires ut cunq; aliena capeffunt
 Regna. & in extremis subsidunt hospita castris.
 Hæc mihi sub certa stellarum parte canentur.
 Crebrius aduersis odium est, cognata quadratis
 Corpora censentur signis, & amica trigonis.
 Nec ratio obscura, nam quartum quodq; locauit
 Eiusdem generis signum natura per orbem.
 Quattuor æquali cœlum discrimine signant,
 In quibus articulos anni deus ipse creauit.
 Veraries, Cererem cancer, Bacchumq; ministrans
 Libra, caper brumam, genitos q; ad frigora piscis.
 Nec non & duplici quæ sunt connexa figura
 Quartum quæq; locum retinent, duo cernere pisces
 Et geminos iuuenis, duplicemq; in uirgine formam,
 Et duo centauri, licet uno corpore texti,
 Sic & simplicibus signis stat forma quadrata.
 Nam neq; taurus habet comitem, nec pingitur ulli
 Horrendus leo, nec metuit sine corpore quenq;
 Scorpius, atq; uno censetur aquarius astro.
 Sic quæcunq; manent quadrato condita templo
 Signa, parem referunt numeris, aut tempore sortem.
 Ac ueluti cognata manent sub fœdere tali.
 Idcirco affines signant, grauibusq; propinquis
 Accedunt, unaq; tenent sub imagine natos.
 Longior in spatium porrecta est linea maius,
 Quæ tribus emensis signis facit astra trigona.
 Hæc ad amicitias imitantes iura, gradumq;
 Sanguinis, atq; animis hærentia pectora ducunt.
 Utq; ipsa in longo coeunt summota recessu,
 Sic nos coniungunt maioribus interuallis.
 Hæc meliora putant, mentis quæ iungere possunt,

Quam quæ non nunq̄ foedus sub sanguine fallunt,
 Proxima uicinis subscribunt tertia quæq;
 Hospitibus sic astrorum seruabitur ordo,
 Quotquot cardinibus proprio uariante mouentur.
 Quæ quanq̄ in partes diuisit quattuor orbis
 Sidera quadrata efficiunt non lege quadrata
 Censentur. minus est numeri q̄ cardinis usus.
 Nam nihil in totum seruit sibi. mixta feruntur,
 Ipsis dant fines astris, capiuntq; uicissim,
 Quæ mihi mox certo digesta sub ordine surgent.
 Adde suas partes signis. sua partibus astra.
 Omnibus ex istis ratio est repetenda per artem
 Partitam, in sectis signa ut perdiscere possis,
 Perspice nunc tenui uisu rem pondere magnam.
 Quæ tantum graio signari nomine possit
 Duodecatemoria in titulos signantia causas
 Nam cum tricenae per partis sidera consistunt,
 Rursus bisseis numerus deducitur omnis.
 Ipsa igitur ratio binas in partibus esse,
 Dimidiasq; docet partes his finibus esse
 Duodecatemorium constat, bisseisq; cuncta.
 Omnibus in signis, quæ mundi conditor ille
 Attribuit totidem numeris fulgentibus astris,
 Ut sociata forent alterna sidera sorte.
 Et similis sibi mundus. & omnia in omnibus astra,
 Quorum mixturis regeret concordia corpus.
 Et tutela foret communi mutua causa.
 Idcirco q̄q̄ signis nascuntur eisdem,
 Diuersos referunt mores, inimicaq; uota.
 Et sæpe in pecudes errat natura, maremq;
 Fœmina subsequitur. miscentur sidere partus,
 Singula diuersis uariant quot partibus astra
 Duodecatemoriis. proprias mutantia uires.
 Nunc quid sit, cuius ue canã, quo ue ordine cõstent,
 Ne uagus ignotis signorum partibus erres.
 Ipsa sua, retinent primas in corpore partis.
 Sidera uicinis subeuntes attribuuntur.
 Cætera pro numero ducunt ex ordine partes.
 Vltima & extremis ratio conceditur astris,

LIBER

Singula sic retinent binas in sidera quæq;
Dimidiasq; sui partis, & summa repletur
Sortibus exactis triginta sidere in omni.
Nec genus est unum. ratio nec prodita simplex
Pluribus inque modis rerum natura locauit.
Deduxitq; uias. uoluitq; per omnia quæri.
Hæc quoq; comperta est ratio sub nomine eodem
Quocunq; in partu nascentum tempore luna
Constiterit numeris hanc ter dispone quaternis,
Sublimi totidem quia fulgent sidera mundo.
Inde suas illi signo, quo luna refulsit.
Quæ de hinc defuerint partes numerare memento.
Proxima tricenâ pariter sententia ducit
Hic ubi deficiet numerus, tunc summa relicta
In binas sortis adiecta parte locetur,
Dimidium reliquis tribuatur ut ordine signis.
In qua destituent, te iustum luna uidebit.
Duodecatemoriis signis post cætera ducent.
Ordine quæq; suo. sic constant astra locata.
Hæc quoq; te ratio ne fallat perspice paucis.
Maior in effectû, minor est, quod partibus ipsis
Duodecatemorii. quid sit, quod dicitur esse
Duodecatemorium. namq; id per quinque notatur
Partes. nam totidem præfulgent sidera cælo,
Quæ uaga dicuntur. ducunt & singula sortes
Dimidias uires, quæ in eis & cura capeffunt.
In quocunq; igitur stellæ sunt quinque locatæ
Duodecatemorion fuerit spectare decebit,
Cuius enim stellæ in finem sint, sidere quoq;
Inciderint, dabit effectus in mentibus eius,
Vndiq; miscenda est ratio, per quâ omnia constant.
Verû hoc posterius proprio cuncta ordine reddam.
Nunc satis est docuisse suos ignota per usus,
Ut cum perceptis steterit fiducia membris,
Sic totum corpus facili ratione notetur
Et bene de summa ueniat post singula carmen
Ut rudibus pueris monstratur littera primum
Per faciem nomenq; suum, componitur usus
Tunc coniuncta suis. formatur syllaba nodis

Hinc

Hinc uerbis structura uenit per uerba legendi.
 Tunc rerum uires, atq; artis truditur usus
 Perq; pedes proprios nascentia carmina surgunt,
 Singulaq; in summa prodest didicisse priora.
 Quæ nisi constiterint propriis fundata elementis,
 Versu quæ pro pere dederint præcepta magistri
 Effluat in uanum rerum præposterus ordo.
 Sic mihi per totum uolitanti carmine mundum.
 Erutaq; obstrusa penitus caligine fata
 Pieridum numeris etiam modulata canenti
 Quoq; deus regnat reuocanti numen in artes
 Per partis ducenda fides, & singula rerum
 Sunt gradibus tradenda suis, & cum omnia certa
 Notitia steterint, proprios reuocentur ad usus.
 Ac uelut in nudis confurgunt montibus urbes,
 Conditor, & uacuos muris circumdare collis
 Destinet ante manus, q̄ tentet scindere fossas.
 Vertit opus, ruit ecce nemus, saltusq; uetusti
 Procumbunt, solemq; nouum, noua sidera cernunt.
 Pellitur omne loco uolucrum genus atq; ferarum.
 Antiquasq; domos, & nota cubilia linqunt.
 Ast illi silicem in muros, & marmora templi
 Rimantur, ferriq; rigor per tempora nota
 Quæritur, hinc artes, hinc omnis conuenit usus.
 Tunc demum confurgit opus, cū cuncta supersunt,
 Ne medios rumpat cursus præpostera cura.
 Sic mihi tractanti tantæ succedere moli
 Materies primum rerum ratione remota
 Tradenda est, ratio sit ne post irrita, neue
 Argumenta nouis stupeant nascentia rebus.

De cardinibus mundi.

C. XIII.

Rgo age noscēdis animū compone sagacē
 e Cardinibus, q̄ p mūdū sunt quattuor oēs
 Dispositi semper, mutantq; uolantia signa.

Vnus ab exortu cœli nascentis in orbem,
 Qua primum terras æquali limite creuit.
 Alter ab aduersa respondens ætheris ora,
 Vnde fugit mundus, præcepsq; in tartara tendit.
 Tertius excelsi signat uestigia cœli,

C iii

LIBER

Quo de fessus equis Phœbus subsistit habenis,
 Declinatq; diem, mediasq; examinat undas.
 Ima tenet quartus fundato nobilis orbe,
 In quo principium est reditus, finisq; cadenti
 Sideribus. pariterq; occasus cernit & ortus,
 Hæc loca præcipuas vires, summosq; per artem
 Fatorum effectus referunt, q; totus in illis
 Nititur æthereis ueluti compagibus orbis.
 Quæ nisi perpetuis alterna sorte uolantem
 Cursibus excipiant. neçantq; in uincula bina
 Per latera, atq; imum templi, summumq; cacumen
 Dissociata fluat resoluta machina mundo.
 Sed diuersa tamen uis est in cardine quoq;
 Et pro sorte loci uariant, atq; ordine distant
 Primuserit, summi qui regnat culmine cœli,
 Et medium tenui partitur limite mundum.
 Quem capit excelsa sublimem gloria sede
 Scilicet hæc tutela decet fastigia summa.
 Quicquid ut emineat sibi uendicet, & deus omnis
 Afferat, & uarios tribuendo regnet honores.
 Hinc fauor & species, atq; omnis gloria uulgi.
 Reddere iura foro componere legibus orbem.
 Fœderibusq; suis externas iungere gentis.
 Et pro sorte sua cuiusq; extollere nomen.
 Proximus est ima q̄q; statione locatus.
 Sustinet alterius mixtum radicibus orbem.
 Effectu minor in species, sed maior in usu.
 Fundamenta tenet rerum, censusq; gubernat.
 Quam rata sint fossis scrutantur uota metallis,
 Atq; ex occulto quantum contingere possis.
 Tertius atq; illi tollens in parte nitentem
 Qui tenet exortum; qua primum sidera surgunt.
 Vna dies dedit & tempus describit in horas.
 Hinc inter graias horoscopus editur urbis.
 Nec capit extremum proprio, quia nomine gaudet.
 Hic tenet arbitrium uitæ, atq; hic regula morum est.
 Fortunamq; dabit rebus, ducetq; per artis.
 Qualia que excipiant nascentes tempora prima,
 Quos capiant cultus, quali sint sede creati
 Vtrunq;

SECUNDVS

Vtrunq; admixtis subscribent uiribus astra,
 Vltimus emenso qui condit sidera mundo,
 Occasumq; tenens submersum despicit orbem,
 Pertinet ad rerum summas, finemq; laborum,
 Coniungitq; epulas, extremaq; tempora uitæ,
 Ociaq; & cœtus hominum, cultusq; deorum.

De diuisionibus ætatum in partes cœli & duode-
 cim domorum significationibus. C. XVI.

Ec contentuseris percepto cardine quoq;
 n Interualla etiã memori sunt mête notanda
 Per maius dimensa suas reddentia uires.

Quicquid ab exortu summum curuatur in orbem,
 Aetatis primæ nascentisq; asserit annos.

Quod summo premitur deuexum culmine mûdi,
 Donec ad occasus ueniet, puerilibus annis
 Succedit, teneramq; regit sub sede iuuentam.

Quæ pars occasus interq; imumq; sub orbem
 Descendit, regit hæc maturæ tempora uitæ,
 Et propria serie, uarioq; exercita cursu.

At quæ perficitur cursu redeunte sub imo,
 Tarda supinatum lassatis uiribus arcum
 Ascendens, feros demum complectitur annos,
 Labentisq; dies uitæ, tremulamq; senectam.

Omne quidem signum sub qualicunq; figura
 Partibus inficitur, mundi locus imperat astris.

Et dotes, noxamq; facit. uertuntur in orbem
 Singula, & accipiunt uires, cœloq; remittunt.

Vincit enim natura genus, legesq; ministrat
 Finibus in propriis, & prætereuntia cogit

Esse sui moris, uario nunc diues honore.
 Nunc sterilis, pœnamq; ferentia sidera sedis.

Quæ super exortum est a summo sidere cœli,
 Infœlix regio, rebusq; inimica futuris,

Et uitio fœcunda nimis nec sola, sed illi

Par erit, aduerso quæ fulget sidere sedes

Iuncta sub occasu neu præstet cardine mundi,

Vtraq; præterita fertur deiecta ruina

Orta laboris erit, scandendum est, atq; cadendum.

Nec melior super occasu, contraq; sub ortu.

LIBER

Sors agitur mundi præceps. hæc illa superna
 Pendens aut metuit uicino cardine finem,
 Aut fraudata cadet. merito Typhonis habentur
 Horrendæ sedes. quem tellus sæua profudit,
 Cum bellum cœlo peperit. nec matre minores
 Extiterint partus. sed fulmine rursus in altum
 Compulsi montesq; super rediere cadentes.
 Cessit & in tumulum belli. uitæq; Tiphoeus.
 Ipsa tremit mater flagrantis monte sub ætna.
 Atq; refulgenti sequitur fastigia cœlo.
 Proxima ne ue ipsi cedat qui fungitur astro.
 Spe melior palmamq; petens uictrixq; priorum
 Altius insurgit summæ comes addita finis.
 In peiusq; manent cursus. nec uota supersunt.
 Quo circa minime est mirum, si proxima summo
 Atq; eadem inferior ueneranda sorte dicatur,
 Quod titulus foelix. census si proxima graiæ
 Nostra subit linguæ uirtutis nomine nomen.
 Iuppiter hoc habitat fortunæ credere genti
 Hinc imperuersum similis deiecta sub orbe
 Imaq; summersi contingent fulmina mundi.
 Aduersaq; nitet parte defessa per acta
 Militia. rursusq; nouo deuota labori
 Cardinis, & subitura iugum sortemq; potentem.
 Nondum sentit opus mundi. iam sperat honorem
 Dæmonium memorant graii romana per ora
 Queritur inuerso titulus sub corde sagaci.
 Conde locum numenq; dei totumq; potentis,
 Quæ tibi posterus magnos reuocantur ad usus.
 Hinc momenta manent nostræ plerunq; salutis.
 Bellaq; morborum tetrus pugnancia telis.
 Viribus ambiguum geminis causaq; diei
 Nunc huc nunc illuc sortem mutantis utranq;
 Sed medium post astra diem curuataq; primum
 Culmina nutantis summo de uertice mundi
 Aethera Phœbus amat, sub quoquoq; corpa nostra
 Decernunt uitia. & fortunam ex uiribus eius
 Concipiunt. deus ille locus sub nomine graio
 Dicitur, huc aduersa nitens quæ prima resurgit
Sedibus

SECVNDVS

Sedibusex imis iterumq; reducit olympum
 Pars mundi, fuluumq; nitet, noctemq; gubernat.
 Et dominam agnoscit Phœben fraterna uidentem
 Regna per aduersas cœli fulgentia partis,
 Fataq; damnosis imitantem finibus orbis.
 Huic parti dea nomen erit romana per ora,
 Græcia uoce sua titulum designat eundem.
 Arce sed in cœli qua summa accliuia finem
 Inueniunt, qua principium decliuia sumunt,
 Culmineq; insurgunt occasus inter & ortus,
 Suspenduntq; suo libratum ex ordine mundum,
 Afferit hanc cytherea sibi per sidera sedem.
 Et ueluti faciem mundi sua collocat ora.
 Per quæ humana suæ propria est hæc addita parti
 Vis, & connubia & thalamostedasq; gubernat.
 Hæc tutela decet Venerem. sua tela mouere
 Nomen erit fortuna loco, quo percipe mentem,
 Vt breuia in longo compendia carmine præstet,
 Et qua subsidit conuerso cardine mundus,
 Fundamenta tenens aduersum & suspicit orbem.
 Ac media sub nocte iacens Saturnus in illa
 Parte suas agitat uires deiectus & ipse
 Imperio quondam mundi solioq; deorum.
 Et pater in proprios exercet numina casus,
 Fortunamq; senum. prima est fortuna duorum
 Nascentum atq; patrum quæ cœli condita parsest.
 Asperum erat tempus, titulum cui græcia fecit.
 Dæmonium signatq; suas pro nomine uires.
 Nunc age surgentem primo de cardine mundum
 Respice, qua solido nascentia signa recursum
 Incipiunt, uis gelidis & Phœbus ab undis
 Enatat, & fuluo paulatim accenditur igne.
 Nec tua templa ferunt Maia Cyllenie nate.
 O facies signata nota, quod nomen & ipsi
 Auctores tibi dant artes qua ducit olympum,
 In qua fortuna natorum condidit omnem
 Natura, ex illo suspendit uota parentum.
 Vnus in occasu locus est super ille ruentem
 Præcipitat mundi terris, & sidera merfat.

LIBER

Terraq; prospectat Phœbi quæ tuderat ora.
 Nemirere, nigri si ditis ianua fertur,
 Et finem uitæ retinet. mortiq; locatur
 Hinc etiam ipse dies moritur. terrasq; per orbem
 Subripit. & noctis captum sub carcere claudit.
 Nec non & fidei tutelam uindicat ipsam,
 Pectoris & pondus tanta est in sede potestas,
 Quæ uocat, & condit Phœbum, recipitq; refertq;
 Consumitq; diem. tali sub lege notandæ
 Templorum tibi sunt uires, quas peruolat omnis
 Astrorum series. ducitq; & commodat illis
 Ipse suas leges. stellæq; ex ordine certo.
 Vt natura sinit lustrant, uariasq; locorum
 Efficiunt uires, ut cunq; aliena capeffunt
 Regna, & in extremis subsidunt hospita castris
 Hæc mihi sub certa stellarum parte canentur,
 Nunc satis est cœli partis titulosq; notasse,
 Effectusq; loci per se, cuiusq; deosq;
 Qui parti nomen posuit, qui condidit arcem.
 Octotropos, per quos stellæ diuersa uolantes,
 Quos reddant motus proprio uenit ordine rerum.

.M. MANILII astronomicon Liber Tertius.

De natura omnium gubernatrice, & de parti-
 bus duodecim domorum, a quibus hominũ fa-
 ta dependent, & de gradu cardinum, ac de dierum
 & noctium uarietate, horarũq; inæqualitate. C. IX.

i

Non noua surgentẽ maioraq;
 uiribus ausum,
 Nec per inaccessos metuẽ-
 tem uadere saltus
 Ducite Pierides, uestros ex-
 tendere finis
 En conor & dignos in car-
 mina ducere cantus.

Non ego in excidium cœli nascentia bella,
 Fulminis & flammæ, partusq; in matre sepultos,
 Hæctora uenalem cineri Priamumq; ferentem,
 Colchida

TER TIVS

Colchida. nec referam uendentem regna parentis,
 Et lacerum fratrem stupro, segetesq; uirorum,
 Taurorumq; truces flāmas, uigilemq; draconem.
 Et reduces annos auroq; incendia facta,
 Et male conceptos partus, peiusq; necatos.
 Non annosa canam Messanæ bella nocentis.
 Septenosq; duces. ereptaq; fulmine flammis
 Mœnia Thebarum, & uictam quæ uicerat orbem.
 Germanosq; patris referam, matrisq; nepotes,
 Natorumq; epulas, conuersaq; sidera retro,
 Ereptumq; diem. nec perfica bella profundo
 Indicta, & magna pontum sub classe latentem,
 Immissumq; fretum terris, iter æquoris undis.
 Non reges magnos. spatio maiore canenda
 Quam si tacta loquar, romanæ gentis origo,
 Totq; duces orbis. tot bella, tot ocia, & omnis
 In populi unius leges ut cesserit orbis
 Differtur, facile est uentis dare uela secundis.
 Fœcundumq; solum, uarias agitare per artis.
 Auroq; atq; ebori decus addere, cum rudis ipsa
 Materies niteat, speciosisq; condere rebus.
 Carmina uulgatum est opus, & cōponere simplex.
 At mihi per numeros, ignotaq; nomina rerum
 Temporaq; & uarios casus, momentaq; mundi,
 Quorum quæq; uices partesq; in partibus ipsis.
 Luctādum est, quod nosse nimis, qđ dicere q̄tum est,
 Carmine quod proprio, pedibusqđ iungere certis.
 Huc ades o quicumq; meis aduertere cœptis
 Aurem oculosq; potes. ueras & percipe uoces.
 Non ad iuratos reges, troiamq; cadentem
 Impendas animum. nec dulcia carmina quæras.
 Ornari res ipsa negat, contenta doceri.
 Et si qua externa referentur nomina lingua,
 Hoc operis non uatiserit. non omnia flecti
 Possunt, & propria melius sub uoce notantur.
 Nunc age subtili rem summam perspice cura.
 Quæ tibi præcipuos usus monstrata ministret,
 Et certas det in arte uias ad fata uidenda,
 Si bene constiterit uigilanti condita sensu.

LIBER

Principium rerum & custos natura latentum
 Cum tantas strueret moles per mœnia mundi,
 Et circumfusus orbem concluderet astris
 Vndiq; pendentem in medium, diuersaq; **membra**
 Ordinibus certis sociaret corpus in unum,
 Aeraq; & terras flammamq; undamq; natantem
 Mutua in alterutrum præbere alimenta iuberet,
 Vt tot pugnantis regeret concordia causas,
 Staretq; alterno religatus fœdere mundus,
 Exceptum a summa ne quid ratione maneret,
 Et quod erat mundi mundo regeretur ab ipso.
 Fata quoq; & uitas hominum suspendit ab astris.
 Quæ summas operum partis, quæ lucis honorem,
 Quæ famam assererent, quæ nunq̄ fessa uolarent.
 Quæ quasi per mediam mundi præcordia partem
 Disposita optineant Phœbum lunamq; uagasq;
 Euincunt stellas, nec non uincuntur & ipsa,
 His regnum natura dedit, proprias que sacrauit
 Vnicuiq; uices, sanxitq; q̄ omnia summa
 Vndiq; qua fati ratio traheretur in unum.
 Nam quodcunq; genus rerum, quodcunq; **laborum,**
 Quæq; opera, atq; artes, quicunq; per omnia casus
 Humana in uita poterant contingere sortem
 Complexa est in tot partis, quot & astra uocarant.
 Res posuit, certasq; uices, sua nomina cuiq;
 Attribuit, totumq; hominis per sidera censum
 Ordine sub certo duxit, pars semper ut idem
 Confinis parti uicinis staret in astris.
 Horum operum partes ad singula signa locauit,
 Non ut in æterna cœli statione manerent,
 Et cunctos hominum pariter traherentur **in ortus**
 Ex iisdem repetita locis, sed tempore sedes
 Nascentum acciperent proprias, signisq; **migrarent.**
 Atq; aliis alio fors quæq; accederet astro.
 Vt caperet genitura nouam per sidera formam.
 Nec tamen incerto confunderet omnia motu.
 Sed cum pars operum, quæ prima condita parte est
 Accepit propriam nascentis tempore sedem
 Cætera succedunt, signisq; sequentibus hærent.

TERTIVS

Ordo ducem sequitur, donec uenit orbis in orbem.
 Has autem facies rerum per signa locatas,
 In quibus omnis erit natura & condita summa,
 Vt cum iam stellæ septem lædunt ue, iuuant ue,
 Cardinibus ue mouet diuina potentia mundi,
 Sic foelix aut triste uenit per singula fatum.
 Talis & illius forse est speranda negotii.
 Hæc mihi solemnibus sunt ordine cuncta canenda,
 Et titulis signanda suis, rerumq; figuris.
 Vt pateat positura operum, nomenq; genusq;
 Fortunæ fors prima data est, hoc illa per artem
 Censetur titulo, quia proxima continet in se
 Fundamenta domus, domuiq; hærentia cuncta.
 Qui modus in seruis, qui sit consensus in aruis,
 Quaq; datum magnas operum componere moles,
 Vt uaga fulgentis concordant sidera cœli,
 Post hanc militiæ locus est, qua quicquid in aruis,
 Quaq; peregrinas interuerfantibus urbis
 Accipere assuevit, titulo comprehenditur uno.
 Tertia ad urbanos statio est numeranda labores.
 Hoc quoq; militiæ genus est ciuilibus actis,
 Compositum. fideliq; tenet parentia uincla.
 Format amicitias, & sæpe cadentia frustra
 Officia. & cultus. contingant præmia quanta
 Edocet, appositis cum mundus consonet astris,
 Iudiciorum opus in quarto natura locauit.
 Fortunamq; fori. fundentem uerba patronum.
 Pendentemq; reum lingua. rostrisq; loquentem
 Impositum. & populo nudantem condita iura.
 Atq; expensa sua soluentem iurgia fronte.
 Cum iudex uero nihil amplius aduocat ipso.
 Quicquid propositas inter facundia leges
 Efficit, hoc totum partem concessit in unam.
 Atq; ut cunq; gerunt, dominantia sidera manant.
 Quintus coniugio gradus est per signa dicatus.
 Et socios tenet & comites. atq; hospitium una
 Iungitur & similis coniungens fœdus amicos.
 In sexta diues numeratur copia sede.
 Atq; adiuncta salus rerum, quarum altera quanti
 Contingant usus monet altera quâ diuturni,

LIBER

Sidera ut inclinant uires, & templa gubernant,
Septima censetur sæuis horrenda periclis,
Si male subscribunt stellæ per signa locatæ.
Nobilitas tenet octauam, qua constat honoris
Conditio, & famæ modus, & genus, & specioso
Gratia prætextu. nonus locus occupat omnem
Fatorum sortem dubiam, patriosq; timores.
Omniaq; intrantum mixta nutritia turba.
Huic uicinus erit uitæ qui continet actum,
In quo seruorum mores, & qualibet omnis
Formetur domus exemplis, quoq; ordine certo
Ad sua compositi discedant munera serui.
Præcipua undecima pars est in sorte locata,
Quæ summam nostri semper, uiresq; gubernat.
Quaq; ualitudo constat nunc libera morbis
Nunc oppressa mouent, & mundum sidera cumq;
Non alias sedes tempus ue genus ue medendi.
Quæ sibi deposcat, uel cuius tempore præstet
Auxilium, & uitæ succos miscere salubris.
Ultimus & totam concludens ordine summam
Rebus apiscendis labor est, qui continet omnis
Votorum effectus, & quæ sibi quisq;, suisq;
Proponit studia, atq; artis, hæc irrita ne sint.
Seu ferat officium nutus blanditur in omnis.
Aspera siue foro per litem iurgia tentet.
Fortunam ue petat pelago, uentisq; sequatur.
Seu cererem plenam, uincemq; horrea messem
Aut reputat Bacchum per pinguiam musta fluentem.
Hac in parte dies, atq; hæc momenta dabuntur,
Si bene conuenient stellæ per signa sequentes,
Quarum ego posterius uires in utrunq; ualentis
Ordine sub certo reddam, cum pandere rerum
Incipiam effectus. nunc ne permixta legentem
Confundant, nudis satis est insistere membris.
Et quoniam toto digestos orbe labores
Nominaq; in numerum, uiresq; exegimus omnis,
Atla uocant graii, quæ cuncta negocia rerum
In genera & partis bis sex diuisa coherent.
Nunc quibus ascendât signis quâdoq; canendū est.
Perpetuas neq; enim sedes, eademq; per omnis

TER TIVS

Sidera nascentis retinent, sed tempora mutant
 Nunc huc nunc illuc signorum mota per orbem,
 Incolumis tamen ut maneat, qui conditus ordo est.
 Ergo age, ne falsa uaria genitura figura.
 Si sua quenq; uoles reuocare ad signa laborem,
 Fortunæ perquire locum per sidera cuncta,
 Quæ primo pars est numerosis dicta sub atlis.
 Qui tibi cum fuerit certa ratione repertus,
 Cætera prædicto subeuntibus ordine signis
 Coniunges, teneant proprias ut singula sedes.
 Et ne forte uagus naturæ quærere sedem
 Incipias, duplicem certa ratione capeffe.
 Cum tibi nascentis percepto tempore forma
 Constiterit, cœli stellis ad signa locatis,
 Transuerso Phœbus si cardine celsior ibit,
 Qui tenet exortum, uel qui demergit in undas
 Per tempus licet affirmes natum esse diei.
 At si subiectis senis fulgebit in astris
 Inferior dextra, leuaq; tenentibus orbem
 Cardinidus, noctis fuerit per tempora natus.
 Hæc tibi cum fuerint certo discrimine nota
 Tunc si forte dies nascentem exceperit alma
 A sole ad lunam numerabis in ordine partes
 Signorum, ortiuo totidem de cardine duces
 Quem bene partitis memorant horoscopon astris.
 In quodcunq; igitur numerus peruenerit astrum.
 Hoc da fortunæ. iunges tum cætera signis
 At la suis, certo subeuntibus ordine cunctis
 At cum obducta nigris nox orbem texerit alis
 Siquis erit, qui tum materna excesserit aluo,
 Verte uias, sicuti naturæ uertitur ordo,
 Consule tunc Phœben imitantem lumina fratris
 Semper, & in proprio regnantem tempore noctis.
 Quotq; ab ea Phœbus partes & signa recedit,
 Tot numerare iubet fulgens horoscopus a se.
 Hunc fortuna locum teneat subeuntibus atlis
 Ordine naturæ, sicut sunt cuncta locata
 Forsitan & quæras agili rem corde notandam,
 Qua ratione queas natalis tempore nati
 Exprimere immenso surgentem horoscopon orbe.

Quod nisi sub stellis uisus ratione tenetur,
 Fundamenta ruunt artis, nec consonat ordo,
 Cardinibus quoniam falsis quæ cuncta gubernant
 Mentitur faciem mundus, nec constat origo,
 Flexaq; momento uariantur sidera templi.
 Sed quanta effectus res est tam plena laboris
 Cursum æternis mundum per signa uolantem,
 Ut totum lustret curuatis arcibus orbem
 Exprimere, & uultus eius componere certos.
 Ac tantæ molis minimum deprendere punctum.
 Quæ parsexortum, uel quæ fastigia mundi
 Afferat occasus, aut imo federit orbe.
 Nec me uulgatæ rationis præterit ordo,
 Quæ binastrubuit signis surgentibus horas,
 Et paribus spatiis æqualia digerit astra.
 Ut parte ex illa, qua Phœbi cœperit orbis
 Discedat numerus, summamq; accommodet astris,
 Donec perueniat nascentis tempus ad ipsum.
 Atq; ubi substiterit signum dicatur oriri.
 Sed iacet obliquo signorum circulus orbe.
 Atque alia in flexis oriuntur sidera membris.
 Ast illis magis est rectus surgentibus ordo,
 Ut propius nobis aliquid, uel longius astrum est.
 Vix finit lucis cancer, uix bruma reducit.
 Quam breuis illa iacēt, tam longus circulus hic est
 Libra ariesq; parem reddunt noctemq; diemq;
 Sic media extremis pugnant, extremaq; summis.
 Nec nocturna minus uariant, q̄ tempora lucis
 Sed tamen aduersis idem stat mensibus ordo.
 In tam dissimili spatio, uariisq; dierum,
 Umbrarumq; modis, quis possit credere in auras
 Omnia signa pari mundi sub lege manere:
 Adde q̄ incerta est horæ mensura, neq; ullam
 Altera pars sequitur, sed sicut summa dierum
 Vertitur, & partes surgunt, rursusq; recedunt.
 Cum tamen in quocunq; dies deducitur astro
 Sex habeat supra terras, sex signa sub illis,
 Quo fit, ut in binas non possint omnia nasci,
 Cum spatium non sit tantum pugnantibus horis,
 Si modo bissexæ seruantur luce sub omni

TERTIUS

Quem numerum debet ratio, sed non capit usus.

De mensura temporum & signorum. C.II.

Et tibi constabunt aliter uestigia ueri,

n Ni lucem nocteq; pares dimensus in horas,

In q̄tum uario pateant sub tempore noris,

Regulaq; exactas primum formetur in horas,

Quæ segnemq; diem sedes perpendat, & umbras.

Hæc erit in libra, cum lucem uincere noctes

Incipiunt uel cum medio concedere uere.

Tunc & enim solum bis sena tempora in horas

Aequa patent, medio cum currit phœbus olympo.

Hic cum per gelidas hyemis sumotus in astro.

Fulget in octaua capricorni parte biformis,

Tunc angusta dies uernalis uertit in horas

Dimidiam atq; nouem, sed nox oblita diei

Bis septem, apposita numerus ne claudicet hora

Dimidia, sic in duodenas exit utrunq;

Et reddit in solidum naturæ condita summa.

Inde cadunt noctes, surguntq; in tempora luces,

Donec ad ardentis pugnarint sidera cancri.

Atq; ubi conuersis uicibus mutantur in horas

Brumales, noctemq; dies, lucemq; tenebræ

Hibernam referunt, alternaq; tempora uincunt.

Nunc huc nunc illuc gradibus per sidera certis

Impulsæ, quarum ratio manifesta per artem

Colecta est, uenietq; suo per carmina textu.

Atq; hæc est illas demum mensura per horas,

Qua rigat æstiuus gradibus torrentibus amnis

Nilus & erumpens imitatur sidera mundi

Per septem fauces atq; ora fugantia pontum.

De stadiis quæ duodecim signa in ortu &

occasu occupant. C.III.

Vnc age quot stadiis & quâto tēpore surgât

n Sidera, quoq; cadant aîo cognosce sagaci,

Nemagna ī breuibus careât cōpēdia dictis.

Nobile lanigeri sidus, quod cuncta sequuntur

Dena quater stadia exoriens duplicataq; ducit

Cum cadit, atq; horam surgenseiusq; trientem

Occupat, occiduus geminat, cum cætera signa

Octonis crescunt stadiis orientia in orbem

LIBER

Et totidem admittunt gelidasq; rigentia in umbras.
 Hora nouo crescit per singula signa quadrante.
 Tertiaq; in quarta parte si ducitur eius.
 Hæc sunt ad libræ fidus surgentibus astris
 In crementa, pari momento damna trahuntur,
 Cum subeunt orbem, rursusq; ad sidera libræ
 Ordine mutato paribus per tempora uersa
 Momentis redeunt, nam per quot creuerat astrum
 Lanigeri stadia, aut horas tot libra recedit.
 Occiduisq; aries spatium tempusq; oriendi
 Quod tenet, in tantum chelæ cum surgere perstat
 Eius in exemplum se signa sequentia uertunt.
 Hæc ubi constiterint uigilanti condita mente,
 Iam facile est si quod quandoq; horoscopet astrum
 Noscere, cum liceat certis surgentia signis
 Ducere temporibus, propriasq; ascribere in horas
 Partibus, ut ratio signis ducatur ab illis,
 In quæ Phœbus erit, quorū mihi reddita summa est.
 De inclinationibus mūdi & quot horis unūq; d'q;
 signū in qua uis regione ascēdat, & descēdat. C. IIII.
 Ed neq; per terras omnis mensura dierum
 f Vmbrarūq; eadē ē, simili nec tēpora cursu
 Mutantur, modus est uariis rōne sub una.
 Nunquam phryxei ducuntur uellera signi.
 Chelarumq; fides, iustæq; examina libræ.
 Omnia consurgunt binas sibi signa per horas.
 Quod medius recto præcingitur ordine mundus,
 Aequalis q; super transuersum uertitur axem.
 Illis perpetua iunguntur pace diebus
 Obscuræ noctes, æquo stat fœdere tempus.
 Nec manifesta patet falsi fallacia mundi.
 Nec similis simili toto nox uertitur orbe.
 Omnibus autumnus signis, uer omnibus unum:
 Vna coæquali lustratur linea Phœbo.
 Nec refert tunc, quo Phœbus decurrat in astro.
 Littoreum ne coquat cancrum, contra ne feratur
 Sideribus mediis, an quæ sint quattuor inter.
 Quod q̄q; per tris signorum circulus arcus
 Obliquos iaceat, recto tamen ordine zonæ
 Consurgunt, supraq; caput terrasq; feruntur.

Et paribus spatiis per singula lustra resurgunt.
Ac bene diuiso mundus latet orbe, patetq;
Et simul ex illa terrarum parte recedas,
Quicquid ab extremo te met præuertes axe
Per conuexa gradus gressum uestigia terræ,
Quam tereti natura soli decircinat orbem
In tumidum, & mediam mūdo suspendit ab omni.
Ergo ubi conscendes orbem, stridensq; rotundum
Digrediere, simul fugiet pars altera terræ,
Altera reddetur, sed quantum in flexerit orbe,
Tantum inclinabit cœli positura uolantis.
Et modo quæ fuerant surgentia limite recto
Sidera, curuato ducuntur in æthera tractu.
Atq; erit obliquus signorum balthæus orbe,
Qui transuersus erat spatio, quando illius una est,
Nostræ mutantur sedes ergo ipsa moueri
Tempora iam ratio cogit, uariosq; referre
Sub tali regione dies, cum sidera flexo
Ordine conficiant cursus obliqua malignos.
Longius atq; aliis aliud propius ue recumbat.
Pro spatium mora magna datur, quæ proxima nobis
Consurgunt, longos cœli uisuntur in orbem.
Ultima quæ effulgent, cæcis merguntur in umbris,
Et quando ad gelidas propius quis uenerit arctos,
Tam magis officiunt oculis brumalia signa.
Vixq; ortus occasus erit, si longius inde
Procedat, totis condentur singula membris,
Tricenasq; trahent connexo tempore noctes.
Et totidem luces adiment, sic parua dierum
Efficitur mora, & attritis consumitur horis.
Paulatimq; perit spatium fulgentibus astris,
Pluraq; per partes sub rupto tempore signa
Tempore quærentur medio cœlata tumore,
Adducentq; simul Phœbum, texentq; tenebras
Mensibus eruptis, donec sit debilis annus.
Si uero natura sinat sub uertice cœli
Quem gelidus rigidis fulcit compagibus axis
Aeternas superare niuis, orbemq; rigentem
Prona lycaoniæ spectantem membra puellæ

LIBER

Stantis erit cœli species, laterumq; meatus
 Turbinis in morem recta uertigine currit
 Inde tibi obliquo sex tantum signa patebunt,
 Circuitu nullos unquam fugientia uisus,
 Sed teretem accliu mundum comitantia semper,
 Hic erit una dies per fenos undiq; mensis.
 Dimidiumq; trahens contextis lucibus annum.
 Nunq̄ erit occiduus quod tanto tempore Phœbus.
 Dum bisterna suis perlustrat cursibus astra.
 Sed circum uolitans recto uersatur ab orbe.
 At simile medio præceps descenderit orbe
 Inferiora petens deiecto sidera cursu,
 Et dabit in prouum laxas effusus habenas
 Per totidem mensi iunget nox una tenebras.
 Vertice sub cœli, nam quisquis spectat, ab omni
 Dimidium & toto mundum uidet orbe rotundo.
 Pars latet inferior neq; enim circumuenit illum
 Recta acies, medioq; tenuis distinguitur aluo.
 Effugit ergo oculos summo spectantis ab orbe,
 Dum sex submersis uectatur Phœbus in astris.
 Adducitq; simul luces, tenebrasq; relinquit,
 Sideribus donec totidem quod mensibus actis
 Cesserat unde redit, geminasq; ascendit ad arctos.
 Hic locus in binas annum noctesq; diesq;
 Per duo partitæ dirimit diuortia terræ.
 Et quoniam quanto uariantur tempora motu,
 Et quibus e causis dictum est, nunc accipe signa
 Quot surgant in quoq; loco, cedantq; per horas,
 Partibus ut preni possint orientia certis,
 Ne falsus dubia ratione horoscopus erret.
 Atq; hoc in totum certa sub lege sequendum est.
 Singula quod nequeunt per tot' distantia motus
 Temporibus numerisq; suis exacta referri,
 Ame sumat iter, positum sibi quisq; sequatur.
 Perq; suos tendat gressus, mihi debeat artem
 Quoq; modo hoc parat, & terrarum quisq; requirat.
 Deducat proprias noctemq; diemq; per horas.
 Maxima sub cancro, minimis quæ cingitur umbris,
 Et sextam summæ fuerit quæ forte diurnæ
 Vicino

TERTIVS

Vicino tribuat post cancri templa leoni.
 At quæ nocturnis fuerit mensura tenebris,
 In totidem partis simili ratione secanda est.
 Ut quantum una ferat tantum tribuatur ad ortus
 Temporis aduerso nascentia sidera tauro.
 Has inter quas q; accipiet nemeæus in horas.
 Quod discrimen erit per tres id diuide partis,
 Tertia ut accedat geminis, quæ tempora tauro
 Vinciat. atq; eadem cancro similis q; leoni.
 Sicerit ad summam ratio deducta priorem.
 Quomodo diuisis nemeæus duxerit horis.
 Inde pari uirgo procedat temporis actu,
 Sed certa sub lege prioris semper ut astris
 Incolumen seruet summam crescens q; nouando.
 His usq; ad denas, horarum partibus auctis
 Per totidem libræ decrescent sidera partis.
 Et quantis in utranq; modis tolluntur ad ortus
 Diuersam in sortem, tantis mergentur ad umbras.
 Hæc erit horarum ratio ducenda per orbem,
 Sidera quæ ostendit quæ orientur quæq; cadantq;.
 Quæ cum tercentum numeris uicenaq; constent,
 Detrahitur summæ tota pars quota demit utrunq;
 Omnibus ex horis, æstiuæ nomine noctis
 Solstitium summo peragat cum Phœbus olympo.
 Quodq; his exuperat demptis, id ducit in æquas
 Sex partes. sextamq; ardenti trade leoni.
 Rursus qui steterit numerus sub nomine noctis
 Eiuserit signo tauri pars illa dicenda.
 Quodq; hanc exuperat partem, superatur ab illa.
 Distinguitq; duas medio discrimine summas.
 Tertia parseius numero superaddita tauri,
 Traditur & geminis. simili tunc cætera lucro
 Procedunt numeros semper tutata prioris.
 Augebuntq; nouem numeratas nomine summas,
 Donec peruenient ad iustæ tempora libræ.
 Ex illa totidem per partis sic breuiantur.
 Lanigeri ad fines conuersaq; nomina lege
 Accipiunt, perduntq; pares cedentia sortis.
 Hæc uia monstrauit stadiorum ponere summas,

LIBER

Et numerare suos ortus per sidera cuncta,
Quod breue cum propriis simul acceptaueris horis,
In nulla fallit regione horoscopus unquam,
Cum poterunt certis numerari singula signa
Temporibus parte ex illa, quam Phœbus habebit.

De uarietate temporum, uidelicet anni. mēsis. diei
horarum, iuxta signorum ascensiones. C. V.

Vnc q̄bus hiberni momētis surgere mēses
n Incipiant. neq; enī paribus per sidera cūcta
Procedunt gradibus, niuei dū uellera signi

Contingunt, æquum luces cogentia & umbras
Ferre iugum, magna est ratio, breuiterq; docenda
Principio capienda tibi est mensura diei,

Quam minimā capricornus agit, noctisq; per horā
Quam summam quoq; si iusta superauerit hora.
Et crepitent luces eius, pars tertia signo

Tradenda est medio semper, qua sorte retenta
Dimidio uincat primum, uincatur & ipsum
Extremo. totum in partis ita dirige tempus

His opibus tria signa etiam. sed summa prioris
Accedit numeri coniuncta sequentibus astris
Cesserit ut ternis fuerit si longior horis

Brumali nox forte die, capricornus ut hora
Dimidia attollat luces, & aquarius horam
Ipse suam proprie dicat. summæq; priori

Adiungat. pisces tantum sibi temporis ipsi
Constituant, quantum accipiant de sorte prioris.
Et tribus expletis horis, noctemq; diemq;

Lanigero tradant æquandum tempore ueris.
Incipit a sexta tempus procedere parte.
Diuiduum triplicant uires arentia signa.

Ultimaq; acceptas duplicant. ita summa diebus
Cedere diuersa labentia tempora lege.
Nanq; aries totidem deducit noctibus horas,

Quot prius abstulerant proprio sub nomine pisces.
Hora datur tauro, cum uletq; ut damna priora
Dimidiam adiungunt geminis, sic ultima primis

Redditur. æquata soluantur fœnore noctes.
Rursus & incipiunt propria de sorte diebus.

Respondent

Respondent pariterq; illis, quæ proxima fulgent
 Et media æquatis censentur uiribus astra.
 Præcipuosq; gerunt uarianda ad tempora motus.
 Hac uice discedunt noctes ad sidera brumæ.
 Tollunturq; dies, anniq; inuertitur orbis.
 Solsticium tardi cum fit sub sidere cancri,
 Tuncq; diem brumæ nox æquat. tempora noctis
 Longa dies, similisq; redit q̄ creuerat actu,
 Illa etiam poterit nascens uia ducere ad austrum.
 Quod quandoq; uadis emissum redditur orbi.
 Nam quota sit lucis, si luce requiritur hora
 Aspicias, atq; hunc numerum reuocabis in ipsum
 Multiplicans deciesq; adiectis in super iisdem.
 Quinq; tamen summis, quia qualicumq; sub hora
 Ter quinas mundi sex tollunt sidera partes
 Hic ubi constiterit numerus coniungis & illas,
 Quæ superent Phœbo partes per signa memento
 Ex hac tricenæ summæ per sidera partes
 Distribues, primamq; uicem quo Phœbus in astro
 Fulserit hinc aliis solem quæcunq; sequentur.
 Cum quo consistet numerus consumptus in astro,
 Qua ue in parte suam summâ, numeriq; relinquit,
 Hæc erit exoriens & pars & forma per ignis.
 Contineat partes, ubi summam fecerit unam
 Tricenæ dabis ex illa per singula signa,
 Donec deficiat numerus, quaq; illa sub astris
 Parte cadat, credas illam cum corpore natam
 Esse hominis, pariterq; orbem uidisse per ignis.
 Sic erit ipse tibi rapidis quærendus in astris
 Natalis mundi, certoq; horoscopus ortu.
 Ut cum ex hac sedes steterit sub cardine primo,
 Fallere non possit summi fastigia cœli.
 Non feret oblitus, stent fundamenta sub imo.
 Stent ueri stellarum ortus, ueriq; sub ortus,
 Dena q̄ in proprias uires sortesq; recedant.

De tēporibus uitæ, quæ dantur soli & lunæ & gra
 dui ascendētis p̄ singulos nati ānos. C. VI.

n Vnc sua reddētur generatim tēpora signis,
 Quæ diuisa etiā p̄ prios ducuntur in ānos,

LIBER

Et menses, lucesq; suas, horasq; dierum,
 Per quos præcipuas ostendunt singula uires.
 Primuserit signi, quo sol effulserit, annus,
 Annum quod lustrans consumit tempora mundi
 Proximus, atq; illi subeuntia signa sequuntur.
 Luna dabit menses, peragunt qd̄ menstrua cursum.
 Tutelæq; suæ primas horoscopus horas
 Afferit, atq; dies, tradiq; sequentibus astris
 Sic annum, mensisq; tuos natura diesq;
 Atq; ipsas uoluit numerari signa per horas
 Omnia, ut omne foret diuisum tempus in astra.
 Per quæ alterna suos uariaret sidera motus,
 Ut cuiusq; uices ageret redeuntis in orbem.
 Id circo tanta est rerum discordia in æuo
 Et sub texta malis bona sunt. lachrymæq; sequuntur
 Vota. nec in cunctis seruat fortuna tenorem.
 Usq; adeo permixta fluit. nec permanet usquam.
 Amisitq; fidem uariando cuncta per omnes.
 Non annis anni. non menses mensibus usq;
 Conueniunt. seq; ipse dies, aliumq; relinquit.
 Horaq; nonnulli similis producitur horæ.
 Tempora consistunt propriisq; carentia signis
 Per numeros omnis æui diuisa uolantis.
 Talisq; efficiunt menses, causasq; minantur.
 Qualia sunt quorum uicibus dum uertimur astra,
 Sunt quibus ut cæli pateant nascentibus horæ,
 Sidere quod memorant horoscopo in uenturos.
 Parte quoq; ex illa describitur hora diebus.
 Omne genus rationis agit per tempora & astra.
 Et capit ex uno menses annosq; diesq;
 Incipit atq; horas, traditq; sequentibus astris.
 Et q̄q; socia nascuntur origine cuncta.
 Diuersas tamen esse uices, quod tardius illa,
 Hæc citius peragunt orbem. uenit omnis ad astrum
 Hora dies bis mense dies, semel unus in anno
 Mensis. & exactis bis sex iam solibus annum
 Difficile est in idem tempus concurrere cuncta.
 Vnius & signi pariter sit mensis & annus
 Asperiozem agat menssem, si mensis in astrum
Latius

TERTIVS

Lætius inciderit, signum si triste dici,
 Si fortuna diem foueat, si durior hora.
 Id circo nihil in totum sibi credere fas est.
 Non annos signum, menses uertentibus annis.
 Mensibus aut luces, aut omnis lucibus horas.
 Quod nunc illa nimis properant, nūc illa morátur.
 Et modo deest alius. modo adest, uicibusq; recedit.
 Aut redit. atq; alio mutatur tempore tempus
 Interpellatum uariantum sorte dierum.

De annis quos unūq; signū dat. C. VII,

Quoniā duci per singula tempora uitæ,
 e Quod quādoq; genus uenit, cuiusq; sit astri
 Quisq; ānus. cuius mēsis simul hora, diesq;.

Altera nunc ratio, quæ summam continet æui
 Reddenda est, quot quæq; annos dare signa ferantur.
 Quæ tibi cum finem uitæ per sidera quæris,
 Respicienda manet ratio, numerisq; notanda.
 Bis quinos annos aries, unumq; trientem
 Fraudatum dabit appositis, tu taure duobus
 Vincis, sed totidem geminorum uinceris astro.
 Tuq; bis octonos cancer, binosq; trientis.
 Bisq; nouem nemeæe dabis. bis sexq; sub illis
 Erigone geminatq; decem, geminatq; trientem.
 Nec plures fuerint libræ, q̄ uirginis anni.
 Scorpius æquabit tribuentem dona leonem.
 Centauri fuerint, eadem quoq; munera cancri.
 Ter quinos capricone dares si quattuor essent
 Appositi menses. triplicabit aquarius annos.
 Quattuor & menses uitam producit in octo.
 Piscibus ac aries & sorte, & finibus hærens
 Lustra decem tribuet, solis cum mensibus octo.

De annis quos luna nato tribuit. C. VIII.

Ec satis est annos signorum noscere certos.
 n Ne lateat ratio finem quærentibus æui
 Tépla quoq; & ptes cœli sua mūera norūt.

Et propria tribuunt certo discrimine summas,
 Cum bene constiterit stellarum conditus ordo.
 Sed mihi templorum tantum nunc iura canentur.
 Mox ueniet mixtura suis cum uiribus omnis.

LIBER

Cum bene materies steterit per cognita rerum,
 Non interpositis turbabitur udiq; membris.
 Si bene constiterit primo sub cardine luna,
 Quod redit in terras mundus, nascensq; tenebat.
 Exortum octonos decies ducetur in annos,
 Si duo decedant, at cum sub culmine summo
 Consistet, tribus hic numerus fraudabitur annis.
 Bis quadragenis occasus diues in actus
 Solis erat numero, nisi deesset olympias una.
 Primaq; tricenos bis fundamenta per annos
 Censentur bis sex adiectis mensibus æuo.
 Quodq; prius natum fuerit dextrumq; trigonum,
 Hoc sexagenos tribuit, duplicatq; quaternos.
 Quod fuerit læuum, prælataq; signa sequetur
 Tricenos annos duplicat, tres insuper addit.
 Quæq; super signum nascens hoc ordine primum
 Tertia forma est, & summo iam proxima cælo.
 Hæc ter uicenos geminat, tres abstrahit annos.
 Quæq; infra ueniens spatio diuisa sub æquo,
 Ter quinquagenas complet sua munera brumas.
 Quiq; locum superat nascens horoscopus, ille
 Dena quater reuocat uertentis tempora solis,
 Accumulatq; duos cursus, iuuenemq; relinquit.
 At qui præcidit surgentis cardinis horam,
 Vicenos ternosq; dabit nascentibus annos
 Vix degustatam rapiens sub flore iuuentam.
 Quod super occasus tentatum est, dena remittit
 Annorum spacia, & decimam tribus applicat auctis.
 Inferius puerum interimet, bis sexq; peractis
 Immatura trahet natalis corpora morti.
 De signis tropicis & quatuor anni temporibus. C. IX.
 Ed tñ in primis memori sunt mēte notāda,
 f Partibus aduersis quæ surgunt cōdita signa,
 Diuisumq; tenēt æquo discrimine cælum,
 Quæ tropica appellant, q̄ in illis quatuor anni
 Tempora uertuntur signis, nodosq; resoluunt,
 Totumq; emittunt conuerso cardine mundum,
 Inducunt nouas operum, rerumq; figuras.
 Cancer ad æstiuæ fulget fastigia zonæ,
Extenditq;

TERTIVS LIBRVS

Extenditq; diem summum, paruoq; recessu
 Destruit, & quanto fraudauit tempore noctes,
 In tantum lucēs auget, stat summa per omnes,
 Cum cererem fragili properat distringere culmo
 Campus, & in uarias distringunt membra palæstras,
 Et tepidum pelagus iactatis languet in undis.
 Tunc & bella fero tractantur Marte cruenta.
 Nec scythiam defendit hyems, germania sicca
 Iam tellure fugit, Nilusq; tumescit in auras.
 Hic iterum situs est cancri, cum sidere Phœbus
 Solstitium facit, & summo uersatur olympo.
 Parte ex aduersa brumam Capricornus inertem
 Per minimas cogit noctes, & maxima lucis
 Tempota, producitq; diem, tenebrasq; resoluit.
 Inq; uicem nunc damna facit, nūc tempora supplet.
 Tunc riget omnis ager, clausum mare, cōdita castra.
 Nec tolerant medias hyemishorrentia saxa,
 Statq; uno natura loco, paulumq; quiescit.
 Proxima in effectu simili referentia motus,
 Esse ferunt lucēs æquantia signa diebus.
 Nanq; aries Phœbum repetentem sidera cancri.
 Inter principium reditus, finemq; cohercet
 Tempora diuiso iungens concordia mundo.
 Conuertitq; uices, uictumq; ad sidera brumæ
 Exuperare diem iubet, & succumbere noctes,
 Aestiui donec ueniant ad sidera cancri.
 Tum primum, muta pelagus consternitur unda.
 Et uarios audet flores emittere tellus.
 Tunc pecudum uolucrumq; genus per pabula læta
 Inuenerem partumq; ruit, totumq; canora
 Voce nemus loquitur, frondemq; uirescit in omnē.
 Viribus in tantum signis natura mouetur.
 Huic ex aduerso simili cum sorte refulget
 Libra diem, noctemq; pari cum fœdere ducit,
 Tantum q; uictas usq; ad se uincere noctes
 Ex ipsa iubet, ac brumæ cum tempora uincunt.
 Tum liber grauida descendit plenus ab ulmo.
 Pinguiaq; impressis despumant musta racemis.
 Mandant & sulcis cererem, dum terra tepore

LIBER

Autumni resoluta patet, dum semina ducit:
 Quattuor hæc & in arte ualent, & tempora uertunt
 Sic hos & illos rerum flectentia casus,
 Nec quicq̃ in prima patientia sede manere.
 Sed non per totas æqua est mensura figuras
 Omnia nec plenis flectuntur sidera signis
 Vna dies sub utroq; æquat sibi tempore noctem:
 Nam libra, atq; aries autumnum, uerq; figurant,
 Vna dies toto cancri longissima signo.
 Cui nox æqualis Capricorni fidere fertur.
 Cætera nunc urgent uicibus, nunc tempore cedunt:
 Vna ergo in tropicis parsest cernenda figuris,
 Quæ moueat mūdum, quæ rerum tempora mutet.
 Fata mouet consulta, alios declinat in usus.
 Omnia in aduersum flectant, rursusq; reuoluant.
 Has quidam uires octaua in parte reponunt.
 Sunt quibus esse placet decimas, nec defuit auctor,
 Qui primæ momenta daret frenos, q; dierum.

.M. MANILII astronomicon Liber Quartus.

De fato, quo omnia reguntur, & quas artes duode-
 cim signa natis polliceantur. C. I.

Vid tam sollicitis uitam cō-
 sumimus annis:

Torquemurq; metu, cæca
 que cupidine rerum,

Aeternisq; senes curis dum
 quærimus æuum,

Perdimus, & nullo uotorū
 fine beati.

Victuros agimus semper, nec uiuimus unquam.

Pauperior q; bonis quisq; est, qui plura requirit.

Nec quod habet, numerat, tantū qd' nō habet, optat.

Cumq; sui paruos usus natura reposcat,

Materiam struimus magnæ per uota ruinæ.

Luxuriamq; lucris emimus, luxuq; rapinas.

Et summum census pretium est effundere censum.

Soluite mortales animos, curasq; leuate.

Totq; super

QVARTVS

Totq; superuacuis uitam deflere querelis.
Fata regunt orbem. certa stant omnia lege.
 Longaq; per certos signantur tempora cursus.
Nascentes morimur. finis q; ab origine pendet.
 Tunc & opes & regna fluunt, & sæpius orta
 Paupertas. artes q; data. mores q; creati.
 Et uitia & clades, damna & compendia uitæ.
 Nemo caret damno. poterit nec habere negatum
 Fortunam ue suis in uitam pendere uotis,
 At fugere instantem. fors est sua culpa ferenda.
 Aut nisi fata darent leges uitæq; necisq;
 Fugissent ignes Aeneam. Troiaq; sub uno
 Non euerfa uiro fati uicisset in ipsis.
 Aut lupa proiectos nutritet martia fratres.
 Romaq; sic enata foret. pecudumq; magistri
 In capitolinos auxissent fulmina montis.
 Includi ue sua potuisset iuppiter arce
 Captus. uel caput his orbis foret. igne sepulto
 Vulneribus uictor repetisset Mutius urbem.
 Solus & appositis clausisset Horatius armis
 Pontem urbemq; simul. rupisset fœdera uirgo.
 Tresq; sub unius fratres uirtute iacerent.
 Nulla acies tunc euicit. pendebat ab uno
 Roma uiro. regnumq; orbis sortita iacebat.
 Quid referam cannas admotaq; moenibus arma:
 Varronemq; pigrum. magnum q; uiuere posset.
 Postq; tuos Trasimene locus Fabiumq; morantem
 Accepisse iugum uictas Carthaginis arces.
 Spectatum Hannibalem nostris cecidisse cathenis,
 Exiliumq; rogi furtiua morte luisse.
 Adde etiam Italicas uires Romamq; suis met
 Pugnanti membris. ad iice & ciuilia bella.
 Et Cimbrum in Mario. Mariumq; in carcere uictū.
 Quod consul totiens exulq; ex exule consul.
 Et iacuit libycis compar iactura ruinis.
 Atq; crepidinibus cœpit Carthaginis orbem
 Hoc nisi fata darent. nunquam fortuna tulisset.
 Qui ste niliaco periturum littore Magne
 Post uictas Mitridatis opes Pelagus q; receptum.

*fata orbem
regunt.*

Et tres emenso merito sex orbe triumphos.
 Cumq; etiam posses alium cognoscere Magnum,
 Crederet, ut corpus sepeliret naufragus ignis,
 Et collecta rogom facerent fragmenta carinæ.
 Quis tantum mutare potest sine numine fati?
 Ille etiam cælo genitus, cæloq; receptus,
 Cum bene compositis uictor ciuilibus armis
 Iura togæ regeret, totiens prædicta cauere
 Vulnere non potuit, toto spectante senatu
 Indicium dextra retinens, nomenq; cruore
 Deleuit proprio, possent ut uiuere fata.
 Quid numerem euersas urbis regumq; ruinas?
 Inq; rogo Croesum, Priamumq; in littore truncum,
 Cui nec Troia rogas? quid Xersem maius & ipso
 Naufragium Pelago? quid Captos agmine reges
 Romanis positos, raptosq; ex ignibus ignes,
 Cedentemq; uiro flammam, qui templa ferebat?
 Quot subita ueniunt ualidorum in corpora mortes?
 Seq; ipsæ rursus fugiunt errantq; per ignis.
 Ex ipsis quidam elati rediere sepulchris.
 Atq; his uita duplex, illis uix contigit una.
 Ecce leuis perimit morbus, grauiorq; remittit,
 Succumbunt artes, rationis uincitur usus.
 Cura nocet, cessare iuuat, mora sæpe malorum
 Dat causas, læduntq; cibi, parcuntq; uenena.
 Degenerant nati patribus, uincuntq; parentes.
 Ingeniumq; suum retinent, transitq; per illum.
 Ex illo fortuna uenit, furit alter amore.
 Et pontum tranare potest, & uertere Troiam
 Alterius fors est scribendis legibus apta.
 Ecce patrem nati perimunt, natosq; parentes.
 Mutuaq; armati coeunt in uulnera fratres.
 Nō nostrum hoc bellum est, cogunt tanta mouere,
 Inq; suas ferri pœnas, lacerandaq; membra.
 Et Decios non omne tulit, non omne Camillos
 Tempus, & inuictum deuicta morte Catonem.
 Materies in rem superat, sed lege repugnat.
 Et neq; paupertas breuiore excipit annos,
 Nec sunt immensis opibus uenalia fata.
 Sed rapit

QVARTVS

Sed rapit exceptos funus fortuna superbos.
 Indicitq; rogam summis, statuitq; sepulchrum.
 Quantum est hoc regnū, qd' regibus imperat ipsis?
 Quin etiam infelix uirtus, et noxia fœlix.
 Et male consultis pretium est, prudentia fallit.
 Nec fortuna probat causas, sequiturq; merentis.
 Sed uaga per cunctos nullo discrimine fertur.
 Scilicet est aliud, quod nos cogatq; regatq;
 Maius, & in proprias ducat mortalia leges,
 Attribuatq; suo ex se nascentibus annos,
 Fortunæq; uices, permiscet sæpe ferarum
 Corpora cum membris hominum, non seminis ille
 Partuserit, quid enim nobis commune, ferisq;?
 Quis ue in portenti noxam peccarit adulter?
 Astra nouant formas, cœlumq; interfert ora.
 Deniq; si non est fati, cur traditur ordo?
 Cunctaq; temporibus certis uentura canuntur?
 Nec tamen hæc ratio facinus defendere pergit.
 Virtutem ue suis fraudare in præmia donis.
 Nam neq; mortiferas quisq; minus oderit herbas,
 Quod non arbitrio ueniunt, sed semine certo.
 Gratia nec leuior tribuetur dulcibus escis,
 Quod natura dedit fruges, non ulla uoluntas.
 Sic hominum menti tanto sit gloria maior,
 Quod cœlo gaudente uenit, rursusq; nocentis
 Oderimus magis in culpam, pœnasq; creatos.
 Nec refert scelus unde cadat, scelus esse fatendum.
 Hoc quoq; fatale est, sic ipsum expendere fatum.
 Quod quoniam docui, superest nunc ordine certo
 Cœlestis fabricare gradus, qui ducere flexo
 Tramite prudentem ualeant ad sidera uatem.
 Nunc tibi signorum mores, summumq; colorem,
 Et studii uarias artis, ex ordine reddam.
 Diues fœcundis aries in uellera lanis
 Exutusq; nouis rursus, spem semper habebit.
 Naufragiumq; interq; subitum, censusq; beatos
 Crescendo cadet, & uotis in damna feretur.
 In uulgamq; dabit fructus, & mille per artis
 Vellera diuersos ex se parientia quæstus.

LIBER

Nunc glomerare rudis, nunc rursus soluere lanas,
 Nunc tenuare leui filo, nunc ducere telas.
 Nunc gemere, & uarias in quæstum uendere uestis,
 Quis sine non poterant ullæ subsistere gentes.
 Vel sine luxuria tantum est opus, ipsa suis met
 Afferuit Pallas manibus, dignumq; putauit,
 Seq; in aracnæa magnum putat esse triumphum.
 Hæc studia & similis dicit nascentibus artis.
 Et dubia in trepido præcordia pectore figet,
 Seq; sua semper cupientia uendere laude.
 Taurus simplicibus donauit rura colonis.
 Pacatisq; labor ueniet, patientia laudis,
 Sed terræ tribuet partus summittit aratris
 Colla. iugumq; suis poscit ceruicibus ipse.
 Ille suis Phœbi portat cum cornibus orbem,
 Militiam indicit terris & segnia rura.
 In ueteres reuocat cultus dux ipse laboris,
 Nec iacet in sulcis soluitq; in puluere pectus
 Seranos Curiosq; tulit facilesq; per arua
 Tradidit. æque suo dictator uenit aratro.
 Laudis amor. tacitæ mentes. & corpora tarda
 Mole ualent. habitatq; puer sub fronte cupido.
 Molliuse geminis studium est, & mitior ætas
 Per uarios cantus modulataq; uocibus ora,
 Et gracilis calamos, & neruis insita uerba,
 Ingentemq; sonum. labor est etiam ipsa uoluptas.
 Arma procul, lituosq; uolunt, tristemq; senectam.
 Ocia, & æternam peragunt in morte iuuentam.
 Inueniunt & in astra uias numerisq; modisq;
 Consumant orbem, postq; ipsos sidera relinquunt.
 Natura ingenio minor est, perq; omnia seruit.
 In tot fœcundi gemini commenta feruntur.
 Cancer & ardenti fulgens in cardine uictum
 Quem Phœbus summis reuocatus curribus ambit,
 Articulum mundi retinet, lucasq; reflectit.
 Ille tenax animi, nullosq; infusus in usus
 Attribuit uarios quæstus, artemq; lucrorum.
 Merce peregrina fortunam ferre per urbis,
 Et grauida annosæ speculantem incendia mentis.

Credere opes, orbisq; orbi bona uendere posse.
 Totq; per ignotas commercia iungere terras.
 Atq; alio sub sole nouas exquirere prædas.
 Et rerum pretio subitos componere census.
 Nauigat, & sterilis optando fortibus annos
 Dulcibus usuris æquo quoq; tempora uendit.
 Ingenium solers, suaq; in compendia pugna.
 Quis dubitet uasti quæ sit natura Leonis,
 Quasq; suo dictet signo nascentibus artis?
 Ille nouas semper pugnas, noua bella ferarum
 Apparat & pecorum spolio, uiuitq; rapinis.
 Hoc habet hoc studium postis ornare superbos
 Pellibus, & captas domibus configere prædas.
 Et parare metum siluas, & uiuerere rapto.
 Sunt quorum similis animos nec mœnia frenent.
 Sed pecorum membris media grassentur in urbe.
 Et laceros artus suspendant fronte tabernæ,
 Luxuriæq; parent cedem mortesq; lucentur.
 Ingenium ad subitas, iras facilesq; recessus
 Aequale & puero, sententia pectore simplex.
 At quibus Erigone, duxit nascentibus æuum
 Ore magisterio, nudosq; coercita uirgo
 Ad studium ducit mores, & pectora doctis
 Artibus instituit, nec tam compendia census,
 Quam causas, uiresq; dabit perquirere rerum.
 Ille decus linguæ faciet, regnumq; loquendi,
 Atq; oculos mentis, qua possit cernere cuncta,
 Quamuis occultis naturæ condita causis.
 Hic & scriptor erit fœlix, cui littera uerbum est.
 Quiq; notis linguam superet, cursumq; loquentis.
 Excipiet longas noua per compendia uoces.
 In uitio bonus & teneros pudor impedit annos
 Magnaq; naturæ cohibendo munera frenat.
 Hinc fœcundus erit, qd' mirum in uirgine partus.
 Librantes noctem chelæ cum tempore lucis
 Per noua maturi post addunt munera Bacchi,
 Mensuræ & tribuent usus & pondera rerum.
 Et Palamedeis certantem uiribus ortum.
 Qui primus numeros rebus, qui munera summis

LIBER

Imposuit certumq; modum, propriasq; figuras.
 Hinc etiam legum tabulas & condita iura
 Nouerit, atq; notis leuibus pendentia uerba.
 Et licitum sciet & uetitum quæ pœna sequatur.
 Perpetuus populi priuato in limine prætor.
 Non alio potius genitus sit Seruius astro,
 Qui leges potius posuit, q̄ iura retexit.
 Deniq; in ambiguo fuerit quodcunq; locatum
 Et rectoris egens, diriment examina libræ.
 Scorpius armata uiolenta cuspide cauda,
 Qua sua cum Phœbi currum per sidera ducit
 Rimatur terras, & sulcis semina miscet.
 In bellum ardentis animos, & martia castra
 Efficit, & multo gaudentem sanguine ciuem
 Nec præda q̄ cæde magis, cumq; ipsa sub armis
 Pax agitur, capiunt saltus, filuasq; pererrant.
 Nunc hominû, nunc bella gerunt uiolenta ferarû.
 Nunc caput in mortem uendût & fumus arenæ.
 Atq; hostem sibi quisq; parat, cum bella quiescunt.
 Sunt quibus & simulachra placêt, & ludus in armis.
 Tantus amor pugnæ est, discuntq; per ocia bellum,
 Et quodcunq; pari studium producit arte.
 At quibus in bifero centauri corpore fors est
 Nascendi concessa libet coniungere currus,
 Ardentis & equos ad mollia ducere frena,
 Et totis armenta sequi pascentia campis.
 Quadrupedû oë genus positis domitare magistris.
 Exorare tigris, rabiemq; auferre Leoni.
 Cumq; elephante loqui, tantamq; aptare loquendo
 Artibus humanis uaria ad spectacula molem.
 Qui ppe feræ mixtum est hominis per sidera corpus.
 Impositumq; manet, quo circa regnat in illos,
 Quodq; intenta gerit curuato spicula cornu.
 Et neruo tribuit membris, & acumina cordi.
 Et celeres motus, nec delassabile pectus.
 Festinos Capricorne foues penetralibus ignes.
 Hinc artis studiumq; trahis, nam quicquid in usus
 Ignis agit, poscitq; nouas ad munera flammæ
 Sub te censendum est, scrutari cæca metalla.

Depositæ & opes terræq; exurere uenas.
 Materiamq; manu certa duplicarier arte.
 Quicquid & argento fabricetur. quicquid & auro.
 Quod ferrum calidi soluant, atq; æra camini.
 Consumantq; foci cererem, tua munera surgent.
 Addis & in uestis studium, mercemq; fugacem
 Frigore brumalem seruans per sidera sortem,
 Qua retrahis ductas summa ad fastigia noctes,
 Nascentemq; facis reuocatis lucibus annum.
 Hic & mobilitas rerum, mutataq; sæpe
 Mens natat, & melior iuncto sub pisce senecta est.
 Pars prior & ueneri mixto cum crimine seruit.
 Ille quoq; in flexa fontem qui proiicit urna.
 Cognatas tribuit iuuenilis aquarius artes
 Cernere sub terris, undas inducere terris.
 Ipsaq; conuersis aspergere fluctibus astra.
 Littoribusq; nouis per luxum ludere ponto.
 Et uarios fabricare lacus & flumina ficta.
 Et peregrinantis domibus suspendere riuos.
 Mille sub hoc habitant artes, quas temperat unda
 Quippe etiam mundi faciem, sedesq; mouebit
 Sidereas, cœlumq; nouum uersabit in orbem.
 Quæ per aquas ueniunt operû portisq; sequentur.
 Mite genus, dulcesq; fluunt ad sidera partus.
 Pectora nec sordent, faciles in damna feruntur.
 Nec deest, nec superest census, sic profluit urna.
 Vltima quos gemini producunt sidera pisces,
 Hiserit in pontum studium, uitamq; profundo
 Credent, & puppis, aut puppibus arma parabunt.
 Quicquid & in proprios pelagus desiderat usus.
 Innumeræ ueniunt artes, uix nomina rebus
 Sufficiunt, tot sunt paruæ quoq; membra carinæ.
 Adde gubernandi studium, peruenit in astra.
 Et pontum cœlo coniunxit, nouerit orbem
 Fluminaq; & portus mundi uentosq; necesse est,
 Iamq; huc atq; illuc caligine uertere clauum,
 Et frenare ratem, fluctusq; effindere rectos.
 Aut remis agere & lentas inflectere tonfas.
 Et placidum ductis euertere retibus æquor.

LIBER

Littoribusq; suis populos exponere captos.
 Aut uncos cœlare cibis, aut carcere fraudem.
 Naualis etiam pugnas, prudentia bella
 Attribuunt, pelagiq; infectos sanguine fluctus.
 Fœcundum genus est nautis, & amica uoluptas.
 Et celeres motus, mutataq; cuncta per æuum.
 Hos tribuunt mores, atq; has nascentibus artis
 Bis sex materia propria pollentia signa.
 Sed nihil in semet totum ualet omnia uires
 Cum certis sociant signis sub partibus æquis,
 Et uelut hospitio mundi commercia iungunt,
 Conceduntq; suas partis retinentibus astris.
 Quam partem decimæ dixere decania gentes,
 A numero nomen positum est, q̄ partibus astra
 Condita tricenis propria sub sorte feruntur.
 Et tribuunt denas in secoeuntibus astris.
 Inq; uicem ternis habitantur fidera signis,
 Sic altis natura manet conserta tenebris.
 Et uerum in cœlo est multa; ambagine rerum.
 Nec breuis est usus, nec amat compendia cœlum.
 Verum aliis alia opposita est, & fallit imago.
 Mentiturq; suas uires, & nomina cœlat.
 Quæ tibi non oculis alta sed mente fuganda est
 Caligo, penitusq; deus non fronte notandus.
 Nunc quæ sint cōiuncta q̄bus, quo ue ordine reddā.
 Ne lateant aliæ uires aliena per astra.
 Altera fors tauro geminis par tertia cedit.
 Sic inter densas diuisum ducitur astrum.
 Tot ducit uires, dominos quotquotq; recepit.
 Diuersa in tauro ratio est nec parte sub illa
 Censetur, Cancro primam, mediamq; Leoni,
 Extremam Erigonæ tribuit natura per astrum.
 Stat tamen, & proprias miscet per singula uires.
 Libra decem partes geminorum prima capessit.
 Scorpius adiuncta centauri tertia parte.
 Nec quisq; numero discernitur ordine cedit.
 Cancer in aduersum Capricorni dirigit astrum.
 Bis quinas primum partis dignatur in illo
 Temporis articulo, sub quo censetur & ipse,

QVARTVS

Quod facit æqualis luces brumalibus umbris,
 Cognatamq; gerit diuerso in cardine legem.
 Alterius partis perfundit aquare ignes,
 Quem subeunt pisces extremo sidere cancri.
 At leo consortis meminit sub lege trigoni.
 Lanigerumq; ducem recipit, taurumq; quadrato
 Coniunctum sibi sub geminis pars tertia fertur.
 Hos quoq; coniungit per senos linea flexus.
 Præcipuum erigone cancro concedit honorem,
 Cum tribuit primam partem, uicina relicta est.
 Vicino nemææ tibi pars ipsius una est,
 Quæ fastidito concessa est iure potiri.
 Sed libra exemplo gaudet. pariterq; regentem
 Noctes atq; dies diuerso in tempore secum
 Lanigerum sequitur, ueris iuga temperet illa.
 Hic autumnalis componit lucidus horas.
 Nulli concedit primam, traditq; sequenti
 Vicinam partem. centauri tertia summa est.
 Scorpius in prima capricornum parte locauit
 Alterius dominum, cui nomen fecit ab undis
 Extremas uoluit partis sub piscibus esse.
 At qui contento minitatur spicula neruo
 Lanigero prima tradit sub iure trigoni.
 Et medias tauro partis geminis q; supremas.
 Nec manet ingratus capricornus crimine turpi
 Sed munus reddit cancro, recipitq; receptus.
 Principiumq; sui donat, coniuncta leoni
 Regna ferunt summas partes & uirginis esse
 Fontibus æternis gaudens urnaq; fluent
 Iura sui libræ permittit prima regenda.
 Hærentis q; decem partis nota uindicat ipsa.
 Summas centaurus retinet iuuenile per astrum.
 Iam superant gemini pisces, qui sydera claudunt.
 Lanigero primos tradunt in finibus usus.
 Perq; decem medias partis tu taure receptus,
 Quod super é ipsi sumunt, atq; orbe feruntur
 Extremo. sic & sortis pars ultima cedit.
 Hæc ratio reteggit latitantis robora mundi.
 In pluris q; modos repetitaq; nomina cælum

LIBER

Diuidit. & melius sociat quoq; sapius orbem.
 Ne tua sub titulis fallantur pectora notis,
 Dissimulant, non ostendunt mortalibus astra.
 Altius est acies animi mittenda sagacis.
 Inq; alio quærenda manet, iunctisq; sequendum
 Viribus, & cuius signi quis parte creatur,
 Eius habet mores, atq; illo nascitur astro.
 Talis per denas fortis natura feretur.
 Testis erit uarius sub eodem sidere foetus.
 Quodq; in tam multis animantum milibus, uno
 Quæ ueniunt signo tot sunt quot corpora mores.
 Et genus externum referunt, aliena per astra.
 Confusiq; fluunt partus hominum, atq; ferarum.
 Scilicet in partis iunguntur condita pluris,
 Diuerfasq; ferunt proprio sub nomine leges.
 Nec tantum lanas aries, nec taurus aratra,
 Nec gemini musas, nec merces cancer amabit,
 Nec leo uenator, ueniet nec uirgo magistra,
 Mensuris aut libra potens, aut scorpius armis,
 Centaurusq; feris, igni capricornus, & undis
 Ipse suis iuuenis, geminiq; per æquora pisces.
 Mixta sed in pluris sociantur sidera uires.
 Multum inquis tenuemq; iubes me ferre laborem,
 Cernere cum facili lucem ratione uiderer.
 Quod quæris, deus est. conaris scandere cœlum,
 Fataq; fatali genitus cognoscere lege,
 Et transire tuum pectus mundoq; potiri.
 Pro præcio labor est. nec sunt immunia tanta:
 Nec mirere uix flexus, rerumq; cæthenas.
 Admitti potuisse sat est. sint cætera nostra.
 At nisi per fossis fugiet te montibus aurum,
 Rursus & in magna mergis caligine mentem.
 Obstabitq; suis opibus super addita tellus.
 Ut ueniant geminæ, totu transibitur orbis.
 Nec lapidum præcio pelagus cœpisse pigebit.
 Annua solliciti consumant uota coloni.
 Et quantæ mercediserunt fallacia rura.
 Quæremus lucrum nauis. mortemq; sequemur
 In prædas pudeat tanto bona uelle caduca.

QVARTVS

Luxuriæ quoq; est hoc, uigilatq; ruinis
 Venter, & ut pereant suspirant sæpe nepotes.
 Quid cœlo dabimus: quātum est, qd' ueniat omne?
 Impendendus homo est, deus esse ut possit in ipso.
 Hac tibi nascentum mores sunt lege notandi.
 Nec satis est signis dominantia discere signa
 Per denos numeros, & quæ sint insita cuiq;
 Sed proprias partis ipsas spectare memento.
 Vel glacie rigidas, uel quas exusserat ignis,
 Et steriles utroq; tamen, quas largior humor
 Quaq; minor iam succus obit. nanq; omnia mixtis
 Viribus, & uario consurgunt sidera textu.
 Est æquale nihil. terrenos aspice tractus,
 Et maris, & notis fugientia flumina ripis.
 Crimen ubiq; frequens. & laudi noxia iuncta est.
 Sic sterilis terris latis interuenit annus.
 Ac subitos rumpit paruo discrimine foetus,
 Et modo portuserat pelagi iam facta Charybdis.
 Laudatiq; cadit post paulum gratia ponti.
 Et nunc per scopulos, nunc campos labitur amnis
 Aut faciens iter, aut quærens uenit ue redit ue.
 Sic etiam cœli partes uariantur in astris.
 Vt signum a signo, sic a se discrepat ipso.
 Momentoq; negat uires utroq; salubris.
 Quodq; per has geritur partes, sine fruge creatur,
 Aut cadit, aut multis sentit bona mixta querelis.
 Hæ mihi signandæ proprio sunt carmine partes.
 Sed quis tot numeros toties sub lege referre,
 Tot partis iterare queat tot discere summas?
 Per uarias causas faciem mutare loquendi?
 Incidimus sic uerba, piget. sed gratia deerit.
 In uanumq; labor cedit, quem despicit auris.
 Sed mihi per carmen fatalia iura ferenti,
 Et sacros cœli motus ad iussa loquendum est.
 Nec fingenda datur, tantum monstranda figura.
 Ostendisse deum nimis est. dedit ipse sibimet
 Pondera. nec fas est uerbis suspendere mundum.
 Rebus enim maior, nec parua est gratia nostri
 Oris, si tamen hæc poterit signare canenda.

LIBER

Accipe, damnandæ quæ sint per sidera partes.
 Lanigeri pars quarta nocet, nec sexta salubris.
 Septima pars illi ac decuma decumæq; secunda,
 Quæq; duas duplicat summas septemq; nouemq;
 Vnaq; uiginti numeris pars addita laudet.
 Et quintam & duram consumat septima partem.
 Tauri nona mala est, similis quoq; tertia pars est
 Post decumã. nec nõ decumæ pars septima iuncta est.
 Bis undena nocens, & bis duodena nocentes.
 Quæq; decem tresq; ingeminat fraudata duobus
 Triginta numeris, & tu trigesima summa es.
 Pestifera ingeminis pars prima, & tertia signis.
 Septima non melior, torquina & noxia per se.
 Vnaq; bis denis breuior nocet, unaq; maior.
 Et similis noxe ueniet uicesima quinta.
 Cumq; duæ subeunt, uel cum se quattuor addunt.
 Nec cancri prima immunis, nec tertia pars est.
 Nec sexta octauæ similis, decumæq; peracta.
 Prima rapit, nec terquintæ clementior usus.
 Septima post decimam luctum, & uicesima portat.
 Et quinta accedens, & septima, nonaq; summa.
 Tu quoq; contactu primo nemææ timendus
 Et prima sub parte premis, & quinta salubris.
 Terq; caret cælo uicesima, & altera lædit
 Et tribus appositis iunctum est totidemq; secutis.
 Vltima nec prima melior tricesima pars est.
 Erigones nec pars prima est, nec sexta, nec una
 Ad decumã, nec quarta, nec octaua utilis unquam.
 Proxima uiginti numeris, & quarta timendæ.
 Et quæ ter decimam claudit fors ultima partem.
 Et quinta in chelis, & septima inutilis æstu.
 Septima & undecima est, decumæq; & tertia iuncta é.
 Quartaq; bis denis actis, & septima, & ambæ,
 Quæ numerum claudunt, nec non tricesima partes.
 Scorpius in prima reus, cui tertia pars est,
 Et sexta, & decima, & quæ ter quinta notatur
 Undecimam geminans, & quæ uicesima quinta est.
 Octauoq; manet numero, uotumq; capeffit,
 Si te fata sinant, quartam ne dilige partem.
 Centaurum

QVARTVS

Centauri fuge. & octauam bis sexq; peractis,
 Octo bis aut denis metuendus dicitur aer.
 Cumq; iterum duodena refert, aut terna, decemq;
 Aut septena quater, uel cum ter dena figurat.
 Nec pars optanda est Capricorni, septima nonæ
 Consentit, decimamq; sequens, quam tertia signat.
 Et tribus aut una, quæ te uicesima fraudat.
 Quæ ue auget quinto numero, uel septima fertur.
 Damnanda est decimæ succedens prima peractæ.
 Tertiaq; & quinta est numero, quæ condita non est
 Et post uiginti prima, & uicesima quinta.
 Cumq; illa quartam accumulât, uicesima nona.
 Tertia per geminos, & quinta & septima pisces
 Vndecima, & decimæ metuenda est septima iuncta.
 Et quinta in quinos numeros reuocataq; duasq;
 Accipiens ultra summas, metuenda feretur.
 Hæ partes sterilem ducunt & frigore & igni
 Aera uel ficcum, uel q̄ superauerit humor.
 Si rapidus Mauors ignis iaculatur in illum,
 Saturnus fumet glaciem, Phœbusq; calores.

De effectû duodecim signorum. C. II.

Ec te perceptis signorum, cura relinquat
 n Partibus in tēpus quædā mutantur, & ortu
 Accipiunt proprias uires, ultroq; remittūt.

Namq; ubi se summis aries extollit ab undis,
 Et ceruice prior, flexis quoq; cornibus ibit,
 Non contenta suo generabit pectora censu.
 Et dabit in prædas animos, soluetq; pudorem.
 Tantum audire iuuat. sic ipse in cornua fertur.
 Et ruit. & mutat non ullis sedibus idem.
 Mollia per placidas delectant ocia curas,
 Sed iuuat ignotum semper transire per orbem,
 Scrutariq; nouum Pelagus, totius & esse
 Orbis in hospitio, testis tibi laniger ipse,
 Cum uitreum findens aurato uellere pontum
 Orbatumq; sua Phryxum per fata sorore
 Phasidos ad ripas, & Colchida terga reuexit.
 At quos prima creant nascentis sidera tauri,
 Fœminei iaceant. nec longe causa petenda est.

LIBER

Si modo per causas naturam quærere fas est.
 Auersus uenit in cœlum, diuesq; puellis
 Pleiadum paruo referens 'Glomerabile sidus.
 Accedent quoq; rursus opes. propriaq; iuuentum
 Dote per inuersos exornat uomere campos,
 Sed geminos æqua profert cum uincula cogit
 Parte, dabit studia, & doctas producet ad artis.
 Nec triste ingenium, sed dulci tincta lepore
 Corda creat. & uoce bonos, Citharaq; sonanti
 Instruit. & dotes alto cum pectore iungit.
 At niger obscura Cancer cum nube feretur,
 Quæ uelut extinctis Phœbeis ignibus ignes
 Deficit, & multa fuscet caligine sidus,
 Lumina deficient artus, geminamq; creatis
 Mortem fata dabunt, sed quisq; & uiuit & effert
 Si quis per summas auidus produxerit undas.
 Ora leo, & scandat malis hiscentibus orbem,
 Ille patri, natisq; reus, quas cœperit ipse
 Non legabit opes, censuq; immergit in ipso.
 Tanta fames animumq; sibi, tam dira Cupido
 Corripit, ut capiat semet, neq; compleat unquam,
 Inq; epulas funus reuocet, pretiumq; sepulchri.
 Erigone surgens, quæ rexit sæcula Prisca
 Iustitia, rursusq; eadem labentia fugit,
 Alta per imperium tribuit fastigia summum.
 Rectoremq; dabit legum, iurisq; sacрати
 Sancta pudicitiam diuorum templa colentem.
 Sed cum autumnales cœperunt surgere chelæ,
 Fœlix æquato genitus sub pondere libræ
 Iudex extremæ sistet, uitæq; necisq;.
 Imponetq; iugum terris, legesq; rogabit.
 Illum urbes & regna trement, nutuq; regentur
 Vnius & cœli post terras iura manebunt.
 Scorpius extremæ cum tollit lumina caudæ,
 Siquiserit stellis tum suffragantibus ortus
 Urbibus augebit terras, iunctisq; iuuentis
 Mœnia subcinctus curuo describet aratro,
 Aut sternet positas urbis, inque arua reducet
 Oppida. & in domibus maturas reddet aristas.

Tanta

QVARTVS

Tanta erit & uirtus, & cum uirtute potestas.
 Nec non arcitenens prima cum ueste refurgit,
 Pectora clara dabit bello. magnisq; triumphis
 Conspicuum patrias uictorem ducet ad arces.
 Altaq; nunc statuet, nunc condita moenia uertet.
 Sed nimium indulgens rebus fortuna secundis
 Inuidet in facie, saeuitq; asperrima fronti.
 Horrendus bello Trebiam, Cannasq; Lacumq;
 Ante fugam talis pensabat in agmine uictor.
 Vltimus in caudæ Capricornus acumine summo
 Militiam in ponto dictat, Puppisq; colendas,
 Dura ministeria & uitæ discrimen inertis.
 Quod si quem sanctum uelis castumq; probumq;
 Hic tibi nascetur cum primus aquarius exit.
 Ne ue sit ut primos animus procedere pisces,
 Garrulitas odiosa datur, linguæq; uenenum
 Verba maligna nouas mussantis semper ad auris,
 Crimina per populum populi fert ore bilingui.
 Nulla fides inerit natis, sed summa libido.
 Ardentem medios animum libet ire per ignis.
 Scilicet in piscem sese cytherea notauit,
 Cum Babylonicas summerfa profugit in undas
 Anguipedem alatos unguis typhona ferentem.
 Inseruitq; suos squamosis piscibus ignes.
 Nec solis fuerat geminis sub piscibus ortus,
 Frater erat dulcis ue soror, mater ue duorum.

De diuisione orbis in quatuor partes & totidem uentos. & de
 descriptione eiusdem, & gentium diuersitate. de terra et
 regionibus unicuique signo subiectis. C.III.

Vnc age diuersis dominantia sidera terris
 n Percipe, sed summa est rerum referenda figura.
 Quattuor in partes coeli describitur orbis.
 Nascentemq; ipsumq; diem, mediosq; calores,
 Teq; helice. totidem uenti de partibus iisdem
 Erumpunt, secumq; gerunt per inania bellum.
 Asper ab axe ruit Boreas, fugit Eurus ab ortu.
 Hauster amat medium solem, Zephyrusq; profundum.
 Hos inter binæ mediæ partibus auræ
 Expirant similes mutato nomine flatus.

LIBER

Ipsa notat tellus Pelagi lustrata corona
 Cingentis medium liquidis amplexibus orbem.
 Inq; sinus pontum recipit, qui uespere ab atro
 Admissus dextra, numidas, libyamq; calentem
 Abluit, & magnæ quondam Carthaginis arces,
 Littoraq; in syrtis reuocans sinuata uadofas.
 Rursusq; ad Nilum directis fluctibus exit,
 Leua freti cedunt Hispanas æquore gentes,
 Teq; in uicinis hærentem gallia terris,
 Italiæq; urbes dextram sinuantis in undam
 Vsq; canes ad Scylla tuos, auidamq; charybdim.
 Ac ubi se primum porta mare fudit ab illa,
 Et natat ionio, laxasq; uagatur in undas.
 Et prius in leuas effundens circuit omnem
 Italiam, atq; Adriam comitatus nomine pontum,
 Eridaniq; bibit fluctus. secat æquore uelum
 Illyricum, Epirumq; lauat, claramq; Corinthum,
 Et Peloponnessi patulas circumuolat oras.
 Rursus & in leuum refluit, uastoq; recessu
 Tessaliæ finis, & Achaia præterit arua.
 Hic pontus iuuenisq; fretum, mersaq; puellæ.
 Traditur inuitum faucesq; propontidos apto
 Euxino iungi ponto, meotis & undis,
 Quæ tergo coniuncta manet, pontumq; ministrat.
 Inde ubi in angustas iterum se nauita partis
 Hellepontiacis reuocatus fluctibus effert,
 Icareum, Egæumq; secat, leuaq; nitentis
 Miratur populos Asiæ, totidemq; Trophæa,
 Quot loca, & innumeras gentes, arcumq; minanté
 Fluctibus, & Cilicum populos, Syriâq; perustam,
 Ingentiq; sinu fulgentes æquore terras,
 Donec in ægyptum redeunt curuata per undas
 Littora niliacis uerum morientia ripis.
 Hæc medium terris circundat linea pontum.
 Atq; his undarum tractum constringit arenis.
 Mille iacent mediæ diffusa per æquora terræ.
 Sardiniam in Libycò signant uestigia plantæ.
 Trinacria Italia tantum præcisa recessit.
 Aduersa Euboicos miratur græcia montis.

Et genitrix

QVARTVS

Et genitrix cretæ ciuem sortita tonantem.
 Pulsatur cypros. ægyptia fluctibus omnis.
 Totq; minora solo tamen emergentia ponto
 Littora, & æqualis cyclades, delonq; rodonq;
 Aulidaque & tenedon, uicinaque corfica terris,
 Littora lardinia, primaq; intrantis in orbem
 Oceani uicticem ebusum, & balearica regna.
 Innumeri surgunt scopuli, montesq; per altum.
 Nec tantum ex una, pontus sibi parte reclusus
 Faucibus abreptis orbem nam littora plura
 Impulit oceano potius, sed montibus altis
 Est uetitus totam ne uinceret æquore terram.
 Nanq; inter boream, pontumq; æstate nitentem
 In longo angusto penetrabilis æquore fluctus
 Peruenit, & patulistum demum funditur aruis.
 Caspiaq; exigui similis facit æquora ponti.
 Altera sub medium solem duo bella per undas
 Intulit oceanus terris. nam persica fluctus
 Arua tenent, titulum pelagi prædatus ab iisdem,
 Quæ regit ipse locis, latoque infunditur orbi.
 Nec procul in molis arabas, terramque ferentem
 Delicias, uariæque novos radicis odores
 Leniter adfundit geminantia littora pontus
 Et terræ mare nomen habet. media illa duobus
 Quondam carthago regnum sortita sub armis
 Ignibus, albanas cum contudit hannibal arces,
 Fecit & æternis trebiam, cannasque sepulchris
 Abruit, & libyam italicas infudit in urbis.
 Hic uarias pestis, diuersaq; monstra ferarum.
 Concessit bellis natura infesta futuris
 Horrendos anguis, habitataq; membra ueneno
 Et mortis partus uiuentia crimina terræ.
 Et uastos elephantas habet, sæuosq; Leones
 In pœnas fœcunda suas parit horrida bella.
 Et portentosos Cyclopum ludit in ortus.
 Ac sterili peior siccas infestat arenas,
 Donec ad ægypti ponet sua iura colonos.
 Inde Asiæ populi, diuesq; per omnia tellus,
 Auratiq; fluunt amnes, gemmisq; relucet

LIBER

Pontus odoratæ spirant medicamina siluæ.
 India noticia maior. parthiq; uel orbis
 Alter. & in cœlum surgentis mœnia tauri.
 Totq; illum circa diuisa nomine gentes,
 Ac tantum scythicas dirimentes fluctibus urbes.
 Meotisq; lacus, euxiniq; aspera ponti
 Aequora, & extremū propontidos Hellepontum,
 Hic Asiæ mœtam posuit natura potentis.
 Quod superest Europa tenet, quæ prima natantem
 Fluctibus excepitq; Iouem, taurum resoluit
 Pondere passa suo. signiq; oneriq; iuuauit.
 Ille puellari donauit nomine fluctus.
 Et monumenta sub hoc titulo sacrauit amoris.
 Maxima terra uiris, & fœcundissima doctis
 Urbibus, in regnum florentes oris Athenæ,
 Sparta manu, Thebas diuisit rege uel uno.
 Princeps illa domus Troiani græcia belli.
 Thessalia, Epirusq; Potens, uicinaq; ripis
 Illyris, & Thace Martem sortita colonum.
 Est stupefacta suos inter germania partus,
 Gallia Prætenfis, Italia maxima bellis.
 Italia in summam, quam rerum maxima Roma
 Imposuit terris, cœloq; adiungitur ipsa.
 Hic erit in fines orbis, pontusq; uocandus,
 Quem deus in partis, & singula diuidit astra.
 Ac sua cuiq; dedit tutelæ regna per orbem,
 Et proprias gentis, atq; urbis addidit altas,
 In quibus efferrent præstantis sidera uires.
 Ac uelut humana est signis descripta figura.
 Et quæ communis eat tutela per omne
 Corpus, & in proprium diuisis artibus extet.
 Namq; aries capiti, taurus ceruicibus hæret.
 Brachia sub geminis, censentnr pectora cancro.
 Te scapulæ Nemeæ uocant. teq; ilia uirgo.
 Libra colit clunes, & scorpius inguine regnat.
 Et femur arcitenens, genua & Capricornus amauit.
 Cruraq; defendit iuuenis, uestigia pisces.
 Sic alias aliud terras sibi uendicat astrum.
 Idcirco in uarias leges, uariasq; figuras

Dispositum

QVARTVS

Dispositum genus est hominum, proprioq; colore
 Formantur gentes, sociataq; iura per artus
 Materiamq; parem priuato foedere signant.
 Flaua per ingentis surgit germania partus.
 Gallia uicino nimis est infecta rubore.
 Asperior solidos Hispania contrahit artus.
 Martia Romanis orbis pater induit ora.
 Gradiumq; suum miscens bene temperat artus.
 Perq; coloratas subtilis græcia gentes
 Gymnasium præfert uultu, fortesq; palæstras.
 Et Syriam produnt torti per tempora crines.
 Aethiopes maculant orbem, terrasq; figurant.
 Perfusas hominum gentes minus india tostas
 Progenerat, mediumq; facit moderata tenorem.
 Iam propior tellusq; natans ægyptia Nilo
 Lenius irriguis infuscat corpora campis.
 Pœnus arenosis affrorum puluere terris
 Exsiccat populos, & mauritania nomen
 Oris habet, titulumq; suo fert ipsa colore.
 Adde sonos totidem uocum, totidem infere linguas.
 Et mores, pro sorte pares, ritusq; locorum.
 Adde genus proprium simili sub semine frugum,
 Et cererem uaria redeuntem messe per orbem,
 Nec paribus siliquas referentem uiribus omnis.
 Nec te bacche pari donantem munere terras,
 Atq; alias aliis fundentem collibus uuas.
 Cinnama nec totis passim nascentia campis.
 Diuerfas pecudum facies, propriasq; ferarum.
 Et duplici clausos Elephantes carcere terræ.
 Quot partes orbis, totidem sub partibus orbes.
 Et certis descripta nitent rationibus astra.
 Perfunduntq; suo subiectas æquore gentis.
 Laniger in medio sortitur sidera mundo.
 Cancrum inter gelidum per tempora uertitur axis.
 Adserit in uires, positumq; euicerat ipse
 Virgine delapsa cum fratrem ad littora uexit.
 Et minui defleuit onus, dorsumq; leuari
 Illum etiam uenerata colit uicina propontis,
 Et Syriæ gentis, & laxo persis amictu

LIBER

Vestibus ipsa suis hærens, Nilusq; tumescens
 In cancrum & tellus ægypti iussa natæ.
 Taurus habet scythicos pontus sinuatus in arcus.
 Taurus habet scythiæ montis, Asiamq; potentem,
 Et mollis arabes, siluarum ditia regna.
 Euxinus scythicos pontus sinuatus in arcus
 Sub geministe Phœbe colit, post brachia fratris
 Vltimus, & solitus ganges. colit india cancrum.
 Ardent Aethiopes cancro, cui plurimus ignis.
 Hoc color ipse docet, phrygia Nemeæ potiris
 Idææ matris famulus regniq; ferocis
 Cappadocum Armeniæq; iugis. Bithynnia diues
 Te colit, & Macedum tellus, quæ uicerat orbem.
 Virgine sub casta foelix terraq; mariq;
 Est Rhodos, hospitium recturi principis orbem.
 Tuq; domus uere solis, cui tota sacrata es,
 Cum caperes lumen magni sub Cæsare mundi
 Ioniæ quæ sunt urbes, & dorica rura,
 Arcades antiqui, celebrataq; Caria fama.
 Quod potius regat Italiam si se legis astrum,
 Quam q; cuncta regit, q; rerum pondera nouit
 Designat summas, & iniquum separat æquo.
 Tempora quo pendent, cedunt quo noxq; diesq;
 Hesperiam sua libra tenet, qua condita Roma
 Orbis & imperium retinet discrimina rerum
 Lancibus & positas gentes, tollitq; premitq;.
 Qua genitus cum fratre Remus hæc condidit urbem.
 Et propriis frenat pendentem nutibus orbem.
 Inferius uictæ sidus Carthaginis arces,
 Et Libyam, ægyptiq; latus, donataq; regna
 Tyrrhenas lachrymis radiatus scorpius arces
 Eruit. Italiæq; tamen respectat ad undas.
 Sardiniamq; tenet, fufasq; per æquora terras.
 Gnosia centauro tellus circumdata ponto
 Paret. & ingenuum Minois filius astrum
 Ipse uenit geminus celeris hinc creta sagittas
 Asserit. intentosq; imitatur sideris arcus.
 Insula Trinacriæ fluitantem adiuta sororem
 Subsequitur creten, sub eodem condita signo,
 Proximaq;

Proximaq; Italia, & tenui diuifa profundo
 Ora, patris sequitur leges. nec fidere rapta est.
 Tu Capricorne regis, quicquid sub sole cadente
 Expositum, gelidamq; helicen quod tangit, ab illo
 Hispanas gentis, seu quod fert gallia diues,
 Teq; feris dignam tantum germania matrem
 Afferit ambiguum sidus, terræq; marisq;
 Aestibus assiduus terram, pontumq; tenentem.
 Sed iuuenis nudo formatus mollior arcu
 Aegypto Adleptimq; arcestyrasq; recedit.
 Et cilicum gentis uicina & aquarius arua.
 Piscibus Eufrates datus est ubi piscis arator
 Cum fugeret Typhona Venus subsedit in undis:
 Magna iacet tellus magnis circumdata ripis.
 Parthi, sed parthis domitæ per sæcula gentes.
 Bactraq; & Herios Babylon, & Susa, Panosq;
 Nominaq; innumeris uix amplectenda figuris.
 Et tigris & rubri radiantia littora ponti.
 Sic diuifa manet tellus per sæcula cuncta,
 Equibus in proprias partis sunt iura trahenda:
 Nanq; eadem quæ sunt signis, commercia seruant,
 Utq; illa inter se coeunt, odioq; repugnant,
 Nunc aduersa polo, nunc & coniuncta trigono,
 Quæq; alia in uarios effectus causa gubernat.
 Sic terræ terris respondent, orbibus orbes,
 Littora littoribus, regnis contraria regna.
 Sic erit & sedes fugienda, petenda cuiq;
 Sic speranda fides, sic & metuenda pericla,
 Ut genus in terram cælo descendit ab alto.

De signis eclipticis. C.III.

Ercipenunc etiam, quæ sint ecliptica graio
 p Nomine, quæ certos q̄si de lassata per años
 Non nunq̄ cessant sterili torpentia motu.
 Scilicet immenso, nihil est æquale sub æuo,
 Perpetuosq; tenet flores, unumq; colorem
 Mutantur. sed cuncta diu uariantur in orbe.
 Et foecunda suis subsistunt frugibus arua,

LIBER

Continuosq; negant partuseffeta creando.
 Rursus quæ fuerant steriles ad semina terræ
 Post noua sufficiunt, nullo mandante tributa.
 Concutitur tellus uariis compagibus hærens.
 Subducitq; solum pedibus, natat orbis in ipso.
 Et uenit oceanus pontum, sitiensq; resoluit
 Nec sese ipse capit, sic quondam merferat urbes,
 Humani generis cum solus constitit hæres
 Deucalion, scopuloq; orbem possedit in uno.
 Nec non cum patrias Phaethon temptauit habenas
 Arserunt gentes, timuitq; incendia cœlum,
 Fugeruntq; nouasardentia sidera flammæ,
 Atq; uno timuit condi natura sepulchro.
 In tantum longo mutantur tempora cuncta.
 Atq; iterum in semet redeunt, sic tempore certo
 Signa quoq; amittunt uires, sumuntq; receptas.
 Causa patet, q; luna suis defecit in astris
 Orba sui fratris, noctisq; immerfa tenebris,
 Cum medios Phœbi radios intercipit orbis,
 Nec trahit in cœcum, quo fulget delia lumen.
 Hæc quoq; signa suo pariter cum sidere languent.
 Incuruata simul solitoq; excepta uigore
 Et ueluti claram Phœben in funere lugent.
 Ipsa docet titulos causæq; ecliptica signa.
 Dixere antiqui, pariter sub bina laborant,
 Nec uicina loco, sed quæ contraria fulgent
 Sicut luna suo tunc tantum deficit orbe,
 Cum Phœbum aduersis currentem non uidet astris.
 Nec tamen æquali languescunt tempore cuncta.
 Namq; modo infectus totus producitur annus.
 Nunc breuius lassata manent, nec longius astra,
 Exceduntq; suo Phœbea tempora casu.
 Atq; ubi perfectum est spatium, quod cuiq; dicatur,
 Impleruntq; suos certa statione labores,
 Bina per aduersum cœlum fulgentia signa
 Tum uicina labant ipsis hærentia signis,
 Quæ prius in terras ueniunt, terrasq; relinquunt,
 Sidereo non ut pugnet contrarius orbi,
 Sed quia mundus agit, cursus inclinât & ipsa.
 Amissasq;

Amiffas q; negat uires, nec munera tanta,
Nec fimiles reddit noxas, locus omnia uertit.

De diuinitate animi, quo fatorum, coeliq; ratio-
nem perfpicimus. C. V.

Ed quid tā tenui prodest ratione nitentem

f Scrutari mūdū, si mens sua cuiq; repugnat:

• Spēq; timor tollit, phibetq; e limine cœli.

Conditenim quicquid uasto natura recessu,

Mortalis q; hebetat uifus, & pectora nostra.

Nec prodesse potest, quod fatis cuncta reguntur,

Cum fatum nulla possit ratione uideri.

Quid iuuat in semet sua per conuitia ferri,

Et fraudare bonis, quæ nec deus inuidet ipse.

Quos q; dedit natura oculos deponere mentis

Perfpicimus cœlum, cur non & munera cœli:

Inque ipsos penitus mundum descendere sensus,

Seminibus q; suis tantam componere mollem,

Et pretium cœli sua per nutritia ferre,

Extremumq; sequi portum, terræq; subire

Pendentis tractus, & toto uiuere in orbe?

Quanta & pars superest rationem discere noctis.

Iam nusq; natura latet, peruidimus omnem.

Et capto potimur mundo, nostrumq; parentem

Pars sua conspiciamus, genitiq; accedimus astris.

An dubium est habitare deum sub pectore nostro:

In cœlum redire animas, cœloq; uenire?

Vtq; sit ex omni constructus corpore mundus

Aetheris atq; ignis summi, terræq; maris q;

Spiritum & in toto rapidum qui iussa gubernat,

Sic esse in nobis terrenæ corpora sortis

Sanguineas q; animas, animi qui cuncta gubernat

Dispensatq; hominem, quid mirū noscere mundū

Si possunt homines, quibus est & mundus in ipsis?

Exemplum dei quisq; est in imagine parua?

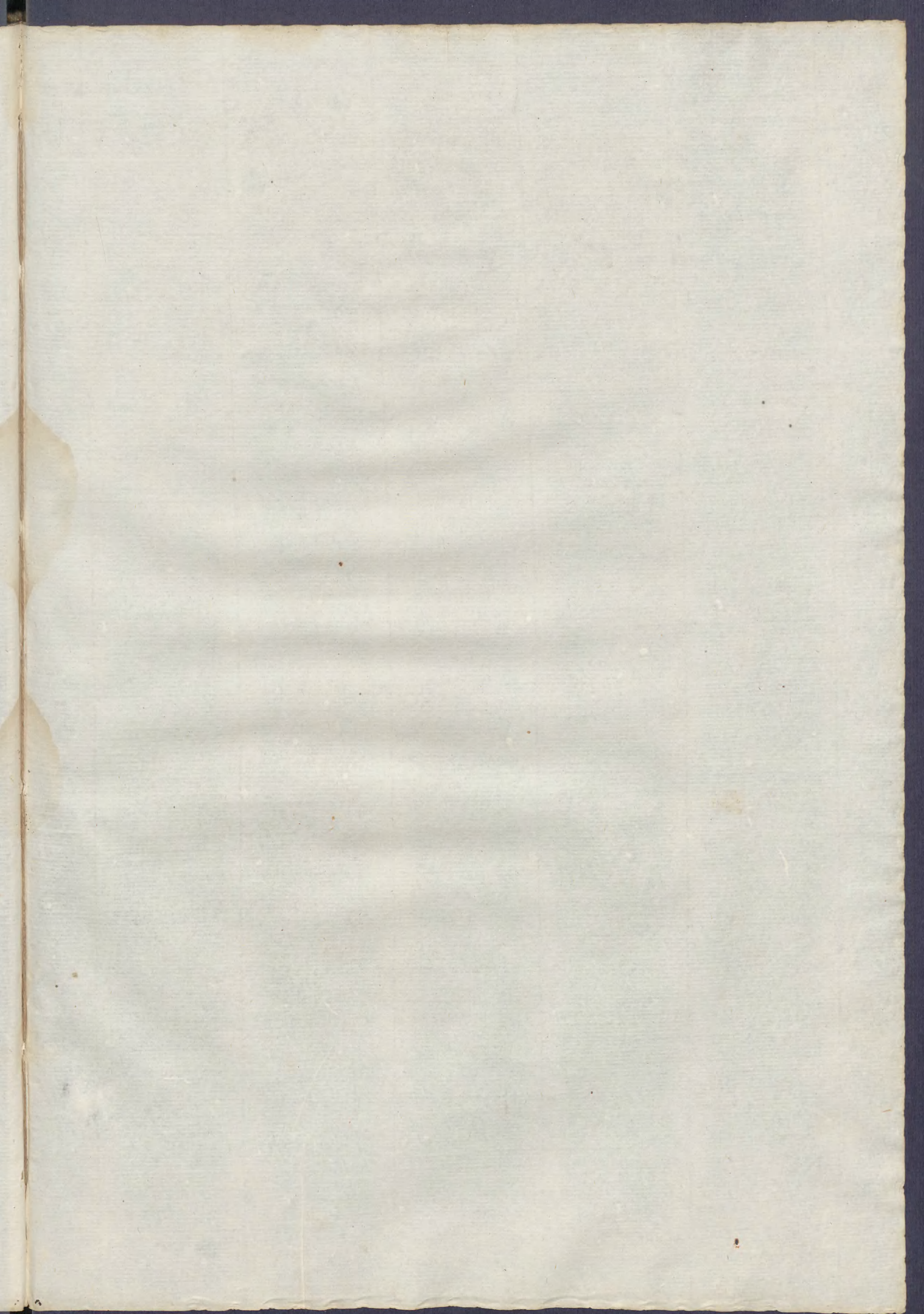
An quoiq; genitos, nisi cœlo credere fas est

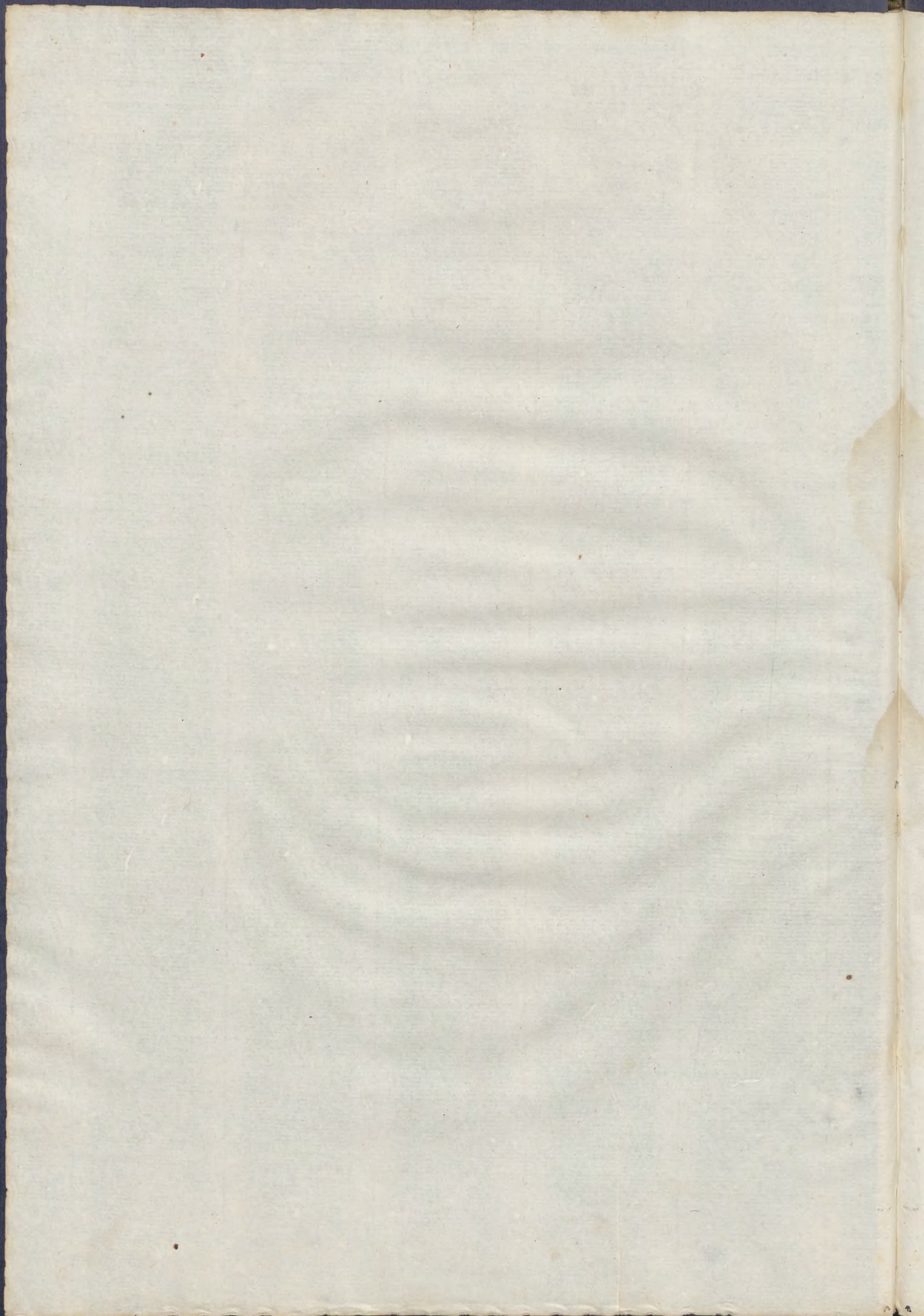
Esse homines: proiecta iacent animalia cuncta

LIBER

In terra uel merfa uadis, uel in aere pendent.
 Omnibus una quies, uenter, sensusq; per artus.
 Et quia consilium non est, & lingua remissa.
 Vnus & inspectus rerum, uiresq; loquendi
 Ingeniumq; capax, uarias educit in artis.
 Hic partus, qui cuncta regit secessit in orbem.
 Et domuit terram ad fruges animalia cœpit.
 Imposuitq; uiam ponto, stetit unus in arce
 Erectus capitis, uictorq; ad sidera mittit
 Sidereos oculos, propiusq; aspectat olympum,
 Inquiriq; Iouem, nec sola fronte decorum
 Contentus manet, & cœlum scrutatur in aluo,
 Cognatumq; sequens corpus sic quarit in astris.
 Hinc in tanta fidem petimus, quam saepe uolucres
 Accipiunt, trepidæq; suo sub pectore fibra.
 An minus est sacris rationem ducere signis,
 Quam pecudum mortes, aliumq; attendere cantus.
 Atq; ideo faciem cœli non inuidet orbi
 Ipse deus, uultusq; suos, corpusq; recludit.
 Semper uoluendo, seque ipsum inculcat & offert,
 Ut bene cognosci possit, doceatq; uidendo,
 Qualis eat, doceatq; suas attendere leges.
 Ipse uocat nostros animos ad sidera mundus.
 Nec patitur, quia non condit, sua iura latere.
 Quis putat esse nefas nasci, quod cernere fas est.
 Nec contemne tuas quasi paruo in corpore uires,
 Quod ualet immensum est, sic auri pondera parui
 Exsuperant pretio numerosos aris aceruos.
 Sic adamas punctum lapidis, pretiosior auro est.
 Paruula sic totum peruisit pupula cœlum.
 Quodq; uidet oculi minimū ē, cū maxima cernat.
 Sic animi sedes tenui sub corde locata
 Per totum angusto regnat de limite corpus.
 Materiam ne quare modum, sed perspice uires,
 Quas ratio, non pondus habet, ratio oīa uincit.
 Ne dubites homini diuinos credere uisus.
 Iam facit ipse deos, mittitq; ad sidera numen
 Maius, & angusto crescit sub principe cœlum.

FINIS.

QVINTVS

M. MANILII astronomicon. Liber Quintus.

De ui, ac significatione imaginum cœli, &
earum locis.

Icalius finisset opus,
signisq; relatis,
Quis aduersa meant stella-
rum numina quinq;
Quadriugis & Phœbus
equis, & delia bigis
Non ultra struxisset opus,
cœloq; rediret,

Ac per descensum medios decureret ignis
Saturni, Iouis, & Martis, Solisq; sub illis
Post Venerem & Maia natum te Luna uagantem.
Me properare uiam mundus iubet, omnia circum
Sidera, uectatum toto decurere cœlo,
Cum semel æthereos iussus conscendere currus
Summum contigerim sua per fastigia culmen.
Hinc uocat Orion magni pars maxima cœli.
Et ratis heroum, quæ nunc quoq; nauigat astris.
Fluminaq; errantis late sinuantia flexus.
Et biferum cœtum squammis, atq; ore tremendo,
Hesperidumq; uigil custos, & diuitis auri.
Et canis in totum portans incendia mundum.
Araq; diuorum, cui uota soluit olympus.
Illinc per geminas anguis, qui labitur arctos.
Eniochusq; memor currus, plaustriq; Bootes.
Atq; Ariadnææ cœlestia dona coronæ.
Victor & inuisæ Perseus cum falce Medusæ.
Andromedamq; necat genitor cū coniuge Cepheus
Quaq; uolat stellatus equus, celeriq; sagittæ,
Delphinus certans & Iuppiter alite tectus.
Cæteraq; in toto passim labentia cœlo,
Quæ mihi per proprias uires sunt cuncta canenda.
Quid ualeant ortu, quid cum merguntur in undas.
Et q; de bis sex astris par quodq; reducat.
Ac stellis proprias uires, & tempora rerum.

LIBER

Constituit magni quondam fabricator olympi
 Vir gregis & ponti uictor, cui parte relicta
 Nomen onus q; dedit, nec pelle immunis ab ipsa
 Colchidis, & magicas artis, qui uertere cholchon
 Medeam iussit, mouitq; uenena per orbem
 Nunc quoq; uicinam puppim ceu nauiget argo,
 Ac dextri lateris ducat regione per astra
 Sed cum prima suos puppis confurgit in ignis,
 Quattuor in partis cum corniger extulit horas,
 Illo quisquis erit terris oriente creatus
 Rector erit puppis, clauoq; immobilis hærens
 Mutabit Pelago terras, uentisq; sequetur
 Fortunam. totumq; uolet tranare profundum
 Classibus atq; alios menses, aliumq; uidere
 Phasin & in cautes Tiphin superare trementem.
 Tolle istos partus hominum sub sidere tali.
 Substuleris bellum Troiæ, classemq; solutam
 Sanguine & apulsam terris, non inuehet undis
 Sidera, nec Pelagus Xerxes facietq; tegetq;
 Roma Syracusas Salamis non merget Athenas.
 Punica nec toto fluitabunt æquore rostra.
 Acciacos q; sinus inter suspensus uterq;
 Orbis & in ponto cæli fortuna natabit.
 His ducibus cæco ducuntur in æquore Classes.
 Et coit ipsa sibi tellus, totus q; per usus
 Diuersos rerum uentis arcessitur orbis.
 Sed summa lateris surgens de parte sinistri
 Maximus Orion magnum complexus olympum,
 Quo fulgente super terras, cælumq; trahente,
 Et mentita diem nigras nox contrahit alas
 Solertis animos, uelocia corpora finget.
 Atq; agilem officio mentem, curasq; per omnis
 Inde relaxato properantia corde uidere,
 Instar erit populi. totoq; habitabit in orbe
 Limina peruolitans. unumq; per omnia uerbum
 Mane salutandi portans communis amicus.
 Sed cum se terris aries ter. quinq; peractis
 Partibus extollit primum iuga tollit ab undis
 Eniochus, cliuq; rotas conuellit ab imo,

Quā gelidus boreas aquilonibus instat acutis,
 Ille dabit proprium studium, cœloq; retentans
 Quas prius in terris agitator amauerat artis
 Stare leui curru moderantem quattuor ora
 Spumigeris frenata lupis, & flectere equorum
 Præualidas uires, ac torto stringere gyro.
 At cum laxato fugierunt cardine claustra,
 Exagitare feros, pronumq; ante ire uolantis.
 Vixq; rotis leuibus summum contingere campum
 Vincentem pedibus uentos, uel prima tenentem
 Agmina. in obliquum cursus agitare malignos.
 Obstantemq; mora totum præcludere circum.
 Vel medium turbæ, nunc dextros ire per orbes
 Fidentem campo, nunc meta currere acuta.
 Spemq; sub extremo dubiam suspendere casu.
 Nec non alterno desultor sidere dorso
 Quadrupedum, & stabilis poterit defigere plantas.
 Per quos uadit equos, ludet per terga uolantum.
 Aut solo uectatus equo, nunc arma mouebit.
 Nunc licet in longo percussus præmia circo.
 Quicquid de tali studio formatur, habebit.
 Hinc mihi Salmonæus, qui cœlum imitatur in orbe
 Motibus impositis, missisq; per æra quadrigis
 Expressisse sonum mundi sibi uisus, & ipsum
 Amouisse Iouem terris de fulmine fingit.
 Sensit & immensos ignis super ipse secutus.
 Morte Iouem didicit generatus quo sit habendus
 Hoc genitum credas de sidere bellerophonem
 Imposuisse uiam mundo per signa uolantem,
 Cui cœlum campus fuerat, terræq; fretumq;
 Sub pedibus nonnulla tulit uestigia campus.
 Hic erit Eniochi surgens tibi forma cauenda.
 Cumq; decem partes aries duplicauerit ortus,
 Incipient hedi tremulum producere mentum,
 Hirtaq; tum demum terris promittere terga,
 Qua dexter boreas spirat, nec crede seueræ
 Frontis opus, signo structos nec crede Catones.
 Aut Brutū, atq; parem Tarquinum, & Horatia facta.
 Maius onus signi est, hedis nec tanta petulcis

LIBER

Conueniunt, leuibus gaudent, lasciuæq; signant
 Pectora, & in luxus agiles, agilemque uigorem
 Desudant, uario ducunt in amore iuuentam.
 In uulnus nunquam uirtus, sed sæpe libido
 Impellit, turpisque emitur uel morte uoluptas.
 Et minimum cecidisse malum est, sed crimine uictum.
 Nec non & cultus pecorum nascentibus addunt,
 Pastoremque suum generant, cui fistula collo
 Hæreat, & uoces alterna per oscula ducat.
 Sed cum bis denas augebit septima partes
 Lanigeri, surgunt hiades, quo tempore natis
 Nulla quies placet, in nullo sunt oia fructu
 Sed populum, turbamque petunt, rerumque tumultus.
 Seditio, clamorque iuuat, graccosque tenentes
 Rostra uolunt, montisque sacros, rarosque quirites,
 Pacis bella probant, curaque alimenta ministrant.
 Immundosque greges agitant per sordida rura.
 Et fidi interdum non alium genuere boetem.
 Hos generant hyades mores surgentibus astris.
 Ultima lanigeri cum parse cluditur orbi,
 Quæ totum ostendit terris, atque eruit undis
 Olenie seruans prægressos tollitur hædos.
 Et gelido stellata polo quæ dextera pars est
 Officio magni mater Iouis illa tonanti
 Fundamenta dedit, pectusque impleuit hyantis
 Lacte suo, dedit & dignas ad fulmina uires
 Hinc timidæ mentes, tremebundaque corda creantur
 Suspensa in trepidis, leuibusque obnoxia causis.
 His etiam ingenium uisendi ignota cupido
 Ut noua per montesque ruunt arbuſta capellæ
 Semper, & ulterius pascentes tendere gaudent.
 Taurus in aduersos præceps attollitur ortus.
 Sexta parte sui certantes lucis ad horas
 Pleiades ducit, quibus aspirantibus almam
 In lucem educunt Bacchi, uenerisque sequaces.
 Perque dapes, mensasque super petulantia corda,
 Et sale mordaci dulcis quærentia risus.
 Illis cura sui uultus, frontisque decoræ
 Semper erit, tortosque inflexum ponere crinis:

QVINTVS

Aut undis reuocare, & rursus uertice denso
 Fingere, & appositis caput emutare capillis,
 Pumicibusq; cauis horentia membra polire,
 Atq; odisse uirum, sterilesq; optare lacertos.
 Fœmineæ uestes, nec insunt tegmina plantis.
 Sed species, fictiq; placent ad mollia gressus.
 Naturæ pudet, atq; habitat sub pectore cæco
 Ambitio, & morbum uirtutis nomine uitant.
 Semper amare parum est, cupient & amare uideri.
 Iam uero geminis fraterna ferentibus astra
 In cœlum, summoq; natantibus æquore ponti
 Septima pars leporemq; tulit, quo sidere natis
 Vix alas natura negant, uolucrisq; meatus.
 Tantuserit per membra uigor referentia uentos.
 Ille prius uictor stadio, q̄ missus abibit.
 Ille cito monitus rigidos eludere cæstus.
 Nunc exire leuis missos, nunc mittere palmis.
 Ille pilam celeri fugientem reddere planta,
 Et pedibus pensare manus, & ludere saltu.
 Mobilibusq; citos ictus glomerare lacertis.
 Ille potens turbam perfundere certa pilarum,
 Per totumq; uagas corpus disponere plantas,
 Ut teneat tantos orbis, sibiq; ipse recludat.
 Et uelut edoctos iubeat uolitare per ipsum.
 Inuigilat somnis curas industria uincit.
 Ocia per uarios exercet dulcia lusus.
 Nunc cancro uicina canam, cui parte sinistra
 Consurgunt iugulæ, quibus aspirantibus orti
 Te Meleagre colunt flammis habitantibus ustum,
 Reddentemq; tuæ per mortem munera matri
 Cuius ante Necem paulatim uita sepulta est,
 Atq; Atlanteos conatum ferre labores,
 Et Calydoniacam bellantem rupe puellam
 Vincentemq; uiros, & quam potuisse uideri
 Virgine maius erat sternentem uulnere primo.
 Quamq; erat Acteon siluis imitandus, & ante
 Quam canibus noua præda fuit, ducuntur & ipsi
 Retibus, & claudunt campos formidine mortis.
 Mendacesq; parant foueas, laqueosq; tenaces.

LIBER

Currentisq; feras pedicarum compede neſtunt.
 Aut canibus ferro ue necant. prædasq; reportant.
 Sunt quibus in ponto ſtadium eſt cœpiſſe ferarum
 Diuerſas facies. & cæco merſa profundo
 Sternere littoreis monſtrorum corpora habenis.
 Horrendumq; fretis in bella laceſſere pontum.
 Et cælare uagos inductis retibus amnis.
 Ac per nulla ſequi dubitat ueſtigia prædas.
 Luxuriæ quia terra parum faſtidiet orbem
 Venter. & ipſe gulam Nereus ex æquore paſcit,
 At Procyon oriens cum iam uiceſima cancro eſt,
 Septimaq; ex undis pars ſeſe emergit in aſtra,
 Venatus non ille quidem, uerum arma creatis
 Venandi tribuit, catulos nutrire ſagaces,
 Et genera proauis mores numerare per artes.
 Retiaq; & ualida uenabula cuspide fixa.
 Lentaq; contextis formant haſtilia nodis.
 Et quodcunq; ſolet uenandi poſcere cura
 In proprios fabricare dabit uenalia quaſtus.
 Cum uero in uaſtos ſurgit Nemeæus hiatus,
 Exoriturq; canis, latratq; canicula, flammas
 Et rapit igne ſuo, gemitatq; incendia ſolis,
 Qua ſubdente facem terris, radiosq; mouente
 Dimicat in cineres orbis, fatumq; ſupremum
 Sortitur, languetq; ſuis neptunus in undis.
 Et uiridis nemori ſanguis decedit & herbis.
 Cuncta peregrinos orbis animalia quaerunt.
 Atq; eget alterius mundus, natura ſuiſmet
 Aegrotat morbis, nimios obſeſſa per æſtus.
 Inquero uiuuit, tantus per ſidera feruor
 Funditur. atq; uno ceu ſint in flumine cuncta.
 Hæc ubi ſe ponto per pronas extulit oras
 Naſcentem ſi quem Pelagi conſtrinxerit unda
 Effrenos animos, uiolentaq; pectora ſingit,
 Irarumq; dabit fluctus. odiumq; metumq;.
 Totius uulgi præcurrunt uerba loquentis.
 Ante oſeſt animus. nec magis condita cauſis
 Corda micant. & lingua. rapit. latratq; loquendo
 Morſibus increbris, dentes in uoce relinquit.

QVINTVS

Ardescit uitio uitium, uiresq; ministrat.
 Bacchus, & in flamma sæuas exfuscitat iras.
 Nec siluas rupesq; timet, uastosq; Leones,
 Aut spumantis apri dentes, atq; arma ferarum,
 Effunditq; suas concesso in robore flammās.
 Nec talis mirere artis sub sidere tali.
 Cernis ut ipsum etiam sidus uenetur in astris.
 Prægressum quærit leporem comprehendere cursu.
 Vltima pars magni cum tollitur ore Leonis,
 Crater et auratis surgit stellatus ab astris
 Inde trahit quicumq; genus, moresq; sequentur.
 Irriguos ruris campos, amnisq; lacusq;
 Ette Bacche tuos nubentem iungit ad ulmos.
 Disponetq; iugis imitatus fronde Choreas.
 Robore uel proprio fundentem in brachia ducit.
 Teq; sibi credit semper qui matre reffectus
 Adiungit calamis, segetemq; interferit uuis.
 Quæq; alia innumeri cultus est forma per orbem
 Pro regione colit, nec parce uina recepta
 Hauriet emiseris, & frugibus ipse fouetur,
 Gaudebitq; mero mergetq; in pocula mentem
 Nec solum terræ spem credit inania uota.
 Annonæ quoq; uectigal, mercesq; sequetur,
 Præcipue quas humor alit, nec deserit undam.
 Tales craterum mores effinget amator.
 Iam subit Erigone, quæ cum ter quinq; feratur
 Partibus ereptis ponto tollentur ab undis
 Cara Ariadnæ quondam monumenta coronæ.
 Et molle tribuent artis. hinc dona puellæ
 Nanq; nitent illinc oriensest ipsa puella.
 Ille colit nitidis gemmantem floribus ortum.
 Pallentis uiolas, & purpureos hyacinthos.
 Liliaq; & tyrias imitata papauera lucēs,
 Vernantisq; rosæ rubicundo sanguine florem.
 Cœruleum foliis uiridemq; in gramine collem
 Conseret, & ueris depinget prata figuris.
 Aut uarios nectet flores, fertisq; locabit.
 Effingetq; sinu, similesq; in mutua pressos
 Incoquet, atq; Arabum siluis mulcebit odores.

LIBER

Et medicos unguenta dabit referentia flatus,
 Vt fit adulterio succorum gratia maior,
 Munditiæ cultusq; adsunt, artesq; decoræ,
 Et lenocinium uitæ præsensq; uoluptas.
 Virginis hoc anni poscunt floresq; coronæ.
 At cum per decimam consurgens horrida partem
 Spica, feret præsens nascentis campus aristas.
 Aruorum ingenerat studium, rurisq; colendi
 Seminaq; in fœnus sulcatis reddere terris,
 Usuramq; sequi maiori sorte receptis
 Frugibus innumeris atq; horrea quærere messi.
 Quod solum docuit mortalis nosse metallum.
 Nulla fames, nonnulla forent ieiunia terris.
 Diueserat census saturatis gentibus orbis.
 Et si forte labor ruris tardauerat artis,
 Quis sine nulla Ceres, nonnullus feminis usus,
 Subdere facturos sulcis frumenta, superq;
 Ducere pendentis orbis, & mergere farra,
 Ac torrere focis, hominumq; alimenta parari,
 Atq; unum genus in multas uariasq; figuras.
 Et quia dispositis aptatur spica per artem
 Frugibus, instructus similis componitur ordo.
 Seminibusq; suis cellas atq; horrea præbet.
 Sculpentem faciet sanctis laquearia templis.
 Condentemq; nouum cœlum per tecta tonantis.
 Hæc fuerat quondam diuis concessa figura
 Nunc iam luxuriæ pars, & triclinia templis
 Concertant, tectiq; auro iam uescimur aurum.
 Sed parte octaua surgentem cerne sagittam
 Chelarum dabit & iaculum torquere lacertis
 Et calamum neruis, glebas & mittere uirgis.
 Pendentemq; suo uolucrum deprendere cœlo.
 Cuspide uel triplici securum figere piscem.
 Quod totum dederim te uero sidus ue genus ue?
 Te ue Philoctete cui malim credere parti:
 Hectoris ille faces arcus & tela fugauit.
 Mittebatq; suos ignis in mille carinas.
 Hic autem Pharetram Troiæ bellumq; gerebat
 Maior, & armatis hostis subsederat exul.

QVINTVS

Quin etiam ille pater tali de sidere cretus
 Esse potest, qui serpentem super ora cubantem
 Infoelix nati somnumq; animamq; bibentem,
 Sustinuit misso petere ac prosternere telo.
 Arserat esse patrem. uicit natura periculum.
 Et pariter iuuenem somnoq; & morte leuauit.
 Tunc iterum natum & fato per somnia raptum.
 At cum secretis improuidus hædus in astris
 Erranti similis, fratrum uestigia quærit,
 Postq; gregem longo producit interuallo,
 Solertis animos, agitataq; pectora fundit.
 Et fingit uariis non deficientia curis.
 Nec tentata domo. populi sunt illa ministra,
 Perque magistratus & publica iura feruntur.
 Non ullo curant digito quaq; iuerit hasta.
 Defueritq; bonis sector, pœnamq; lucretur.
 Noxius. & patriam fraudarit debitor æris.
 Cognitor est uerbis. nec non lasciuit amores
 In uarios. ponetq; forum, madet atq; liæo.
 Mobilis in saltus, & scœnæ mollior arte.
 Nunc surgente lyra testudinis enatat undis
 Forma per hæredem tantum prolata tonantis.
 Qua quondam sonitumq; ferês Oeagrius Orpheus
 Et sensus scopulis, & siluis addidit aures,
 Et diti lachrymas. & morti deniq; finem.
 Hinc uenient uoces docte, belleq; sonantes.
 Garrula quæ modulosa diuersa tibia forma.
 Et quodcunq; manu loquitur, flatuq; mouetur.
 Ille dabit cantus inter conuiuia dulces.
 Mulcebitq; sono Bacchum, noctesq; tenebit.
 Carmine furtiuo modulatus murmure uocem.
 Solus et ipse suas semper cantabit ad aures.
 Hic distante lyra, cum pars uicesima sexta
 Chelarum surget, quæ cornua ducit ad astra
 Quid regione pari uix partes octo trahentes
 Ara ferens thuris, stellis imitantibus ignem,
 In qua deuoti quondam cecidere Gygantes.
 Nec prius armauit uiolento fulmine dextram
 Iuppiter, ante deos, q̄ constitit ipse sacerdos.

LIBER

Quod potius fingent ortus, q̄ templa colentes,
 Atq; auctoꝛatos in tertia iura ministros.
 Diuorumq; sacras uenerantes numina uoces.
 Pene deos, & qui possunt uentura uidere.
 Quattuor appositis centaurus partibus offert,
 Sidera, & ex ipso mores nascentibus addit.
 Aut stimulosaget, aut omnes mixtosq; iugabit
 Semine quadrupedes, aut curru celsior ibit.
 Aut onerabit equos armis, aut ducet in arma.
 Ille tenet medias artis ad membra ferarum,
 Et non auditos mutarunt tollere motus.
 Hoc est artis opus, non exspectare gementis,
 Et sibi non ægrum iam dudum credere corpus.
 Nunc subit arcitenens, cuius pars quinta nitentem
 Arcturum ostendit ponto, quo tempore natis
 Fortuna ipsa suos audet committere census,
 Regalis ut opes, & sacra æraria seruent.
 Regnantes sub rege manent, rerumq; ministri.
 Arcitenens cum se totum produxerit undis
 Ter decuma sub parte feri formantibus astris
 Plumeus in cœlum nitidis olor euolat alis,
 Quo surgente trahens lucem, matremq; relinquens
 Ipse quoq; aereos populos, cœloq; dicatum
 Alituumq; genus, studium censusq; uocabit.
 Mille fluunt artes, aut bellum indicere mundo,
 Et medios inter uolucrum pensare meatus,
 At nitidos clamare suis ratione sedentem
 Pascentem ue super sugentia ducere lina.
 Tutelamq; gerent populi, domibus ue regendis
 Præpositi, curas alieno limite claudent.
 Atq; hæc in luxum iam uentri longius ibit,
 Quod modo militiae numidarum pascimur oris,
 Phasidos & dantis arcessitur inde macellum,
 Vnde aurata nouo conuecta est æquore pellis.
 Quin etiam linguas hominum, sensusq; docebit
 Aerias uolucres, noua qui commercia ducet,
 Verbaq; præcipiet naturæ lege negata.
 Ipse deum, Cygnusq; colit, uocemq; sub illo
 Non totus uolucer, secumq; in murmurat intus.

Necte

QVINTVS

Nec te prætereant, clausas qui culmine summo
 Pascere aues gaudent. Veneris & reddere cæcas.
 Aut certis reuocare notis, totamq; per urbem
 Qui gestant caueis uolucres ad iussa paratas
 Quarum omnes paruo consistit pascere census.
 Hæserit & similis tribuens Olor aureus artes.
 Arcitenens magno circumdatus orbe Draconis
 Cum uenit in regione tuæ Capricorne figuræ.
 Non inimica facit serpentum membra creatis.
 Accipiunt sinibusq; suis, peploq; fluenti.
 Osculaq; horrendi iungunt impune uenenis.
 At cum se patrio producit in æquore Piscis,
 In cælumq; ferens alienis sinibus ibit,
 Quisquis erit tali capiens sub tempore uitam
 Littoribus, ripisq; suos circumferet annos.
 Pendentem & cæco captabit in æquore Piscem
 Cumq; suis domibus conchas, ualloq; latentis
 Protrahit immerfas, nihil est audere relictum.
 Quæstus naufragio petitur, corpusq; profundo
 Immissum pariter q̄ præda exquiritur ipsa.
 Nam semper tanti merces est parua laboris.
 Censibus æquantur conchæ, rapidumq; notari.
 Vix quisq; est locuples, oneratur terra profundo.
 Tali sorte suas artis per, littora tractat.
 Aut emit externos pretio, mutatq; labores
 Institor æquoræ uaria sub imagine mercis.
 Cumq; Fidis magno succedunt sidera mundo,
 Quæstitor scelerum ueniet, uindexq; reorum,
 Qui commissa suis rimabitur argumentis.
 In lucemq; trahet, tacitaq; licentia fraude.
 Hinc etiam immitis tortor, pœnæq; minister.
 Et quisquis uero fauit, culpam ue perodit.
 Proditur, atq; alto qui iurgia pectore tollat.
 Cæruleus ponto cum se Delphinus in astra
 Erigit, & squammam stellis imitantibus exit
 Ambiguus terræ partus, Pelagoq; creatur.
 Nam uelut ipse citis perlabitur æquora pennis.
 Nunc summū scindens Pelagus, nūc alta profundi,
 Et senibus uires sumit, fluctumq; figurat,

LIBER

Sic uenit ex illo quisquis uolabit in undis
 Nunc alterna ferens in lentos brachia tractus,
 Et plausa resonabit aqua, nunc æquore merlas
 Deducet palmas, furtiuo remus in ipso.
 Nunc in aquas rectus ueniet, passimq; natabit.
 Et uada mentitus reddet super æquora campum.
 Aut immota ferens in tergum membra, latusq;
 Non onerabit aquas, summisq; accumbet in undis.
 Pendebitq; super totum sine remige pontum.
 Illis in ponto iocundum est quærere pontum,
 Corpora qui mergunt undis, ipsumq; sub antris
 Nerea, & æquoreas conantur uisere nymphas.
 Exportantq; maris prædas, & rapta profundo
 Naufragia, atq; imas auidi scrutantur arenas.
 Parsex diuerso studet, & sociatur utrunq;
 In genus, atq; uno digestum semine surgit.
 Ad numeros etiam illa licet cognata per artem
 Corpora, quæ ualido saliant excussa Petauro,
 Alternosq; cient motus, delatus & ille
 Nunc iacet, atq; huius casu suspenditur ille.
 Membraq; per flammæ orbemq; emissa flagrantis
 Tollitur, & liquidis per humum ponuntur in undis.
 Delphinumq; suos per inane natantia motus
 Et uiduata uolant pennis, & in aere ludunt
 At si deficient artes, remanebit in illis
 Materiestamen apta, dabit natura uigorem.
 Atq; alacres cursus, campoq; uolantia membra.
 Sed regione means Cephæus humentis Aquarii.
 Non dabit in lusum mores, facit ora manere.
 Frontisq; ac uultus componit pondere mentes.
 Pascentur curis, ueterumq; exempla reuoluent
 Semper, & antiqui laudabunt uerba Catonis,
 Tutoris uel supercilium, patri uel rigorem.
 Component teneros etiam qui nutriat annos.
 Et dominum dominus prætextæ lege sequatur.
 Quodq; agat, id credat stupefactus imagine iuris
 Quinetiam Tragico præstabunt uerba Coturno,
 Cuiuserit quæq; in chartis stilus ipse cruentus.
 Nec minus & scelerum facie, rerumq; tumultu
 Gaudebunt

Gaudebunt atri luctum memorare sepulchri,
 Ructantemq; patrem natos, solemq; reuersum,
 Et cæcum sine sole diem. Thebana iuuabit
 Dicere bella uteri, mixtumq; in fratre parentem.
 Quærere Medææ natos, fratremq; patremq;.
 Hinc uestis, flammæ illinc pro munere missas
 Aeriamq; fugam, uectosq; ex ignibus annos.
 Mille alias rerum species in carmine ducent.
 Forsitan ipse etiam gestus referetur in actis,
 At si quis studio scribendi mitior ibit,
 Comica componet lætis spectacula ludis.
 Ardentis iuuenes, raptasq; in amore puellas,
 Elusosq; senes, agilesq; per omnia seruos,
 Quis in cuncta suam produxit sæcula uitam
 Doctior orbe suo linguæ sub flore Menander.
 Qui uita ostendit uitam, cursusq; sacrauit.
 Et si tanta opum uires commenta negarint,
 Externis tamen aptuserit, nunc uoce poetis
 Nunc satyro gustu, referetq; affatibus ora.
 Et sua dicendo faciet, solusq; per omnis
 Ibit personas, & turbam reddet in imam.
 Aut magnos heroas, aget scænisq; togatas,
 Omnes fortunæ uultus per membra reducet.
 Aequabitq; choros gestu, cogetq; uidere
 Præsentem Troiam, Priamumq; ante ora cadentē.
 Nunc aquilæ sidus referam, quæ parte sinistra
 Rorantis iuuenis, quem terris substulit, ipsa
 Fertur, & extentis prædam circumuolat alis.
 Fulmina missa refert, & cælo militat ales.
 Bis sextamq; notat partem fluuiialis aquarii.
 Illius in terris orientis tempore natus
 Ad spolia & partas surget uel cæde rapinas,
 Cuiq; hominum dederint strages, dabit ille ferarum.
 Nec pacem a bello, ciuem discernet ab hoste.
 Ipse sibi lex est, & fert quocunq; uoluntas.
 Præcipitat uires, laus est concedere cuncta,
 Et si forte bonis accesserit impetus ausis,
 Improbitas fiet uirtus, & condere bella
 Et magnis patriam poterit ornare triumphis.

LIBER

Et quia non tractat uolucris, sed suggerit arma,
 Immissosq; refert ignes, & fulmina reddit,
 Regis erit, magni ue ducis per bella minister.
 Ingentisq; suis præstabit uiribus usus
 At cum Cassiope bis denis partibus actis
 Aequorei iuuenis dextra de parte resurgit
 Artifices auri faciet, qui mille figuris
 Vertere opus possint, carniq; acquirere dotem
 Materie & lapidum uiuos miscere colores
 Hinc augusta nitent sacratis munera templis,
 Et mitridateos uultus induta Trophœa
 Aurea Phœbeis certantia lumina flammis
 Gemmarumq; iuli radiantes lucibus ignes.
 Hinc Pompeia manent ueteris monumenta triūphi
 Et quod erat regnum Pelagus fuit una malorum
 Non extincta lues, semperq; recentia flammis
 Hinc lenocinium formæ, cultusq; repertus
 Corporis, atq; auro quæsitæ est gratia frontis
 Perq; caput ducti lapides, per colla manusq;
 Et pedibus niueis fulserunt aurea uincla
 Quid potius matrona uelit tractare creatos
 Quam factum reuocare suos quod possit ad usus
 Ac ne materies tali sub munere desit
 Quærere sub terris aurum, furtoq; latentem
 Naturam eruere, orbemq; inuertere prædæ
 Imperat, & glebas inter deprendere gazam.
 Inuitamq; nouo tandem perducere cœlo
 Ille etiam fuluas auidus numerabit arenas
 Perfundetq; nouo stillantia littora ponto
 Paruaq; fragmentis faciet momenta minutis
 Pertulit ut legeret census spumantis in aurum
 Et perlucentis cuperet prensare lapillos.
 Verticibus mediis, oculo semittet auaros
 Et coquet argenti glebas, uenamq; latentem
 Eruet & silicem riuo saliente liquabit
 Et facti mercator erit per utrunq; metalli,
 Alter & alterius semper mutabit in usus
 Talia Cassiope nascentum pectora fingit,
 Andromadæ sequitur sidus quæ piscibus ortis

Bis sex

Bis sex in partis cœlo uenit aurea dextro
 Hanc quondam pœnæ dirorum culpa parentum
 Prodidit infestus totis cum uiribus omnis
 Incubuit pontus, timuit naufragia tellus
 Proposita est merces uelano dedere ponto
 Andromedam teneros ut bellua mandaret artus
 Hic Hymenæus erat, solaq; in publica damna
 Pro natis lachrymans ornatur uictima pœna
 Induiturq; sinus non hæc in uota paratos
 Virginis & uiuæ rapitur sine funere funus.
 At simul infesti uentum est ad littora ponti
 Mollia per duras panduntur brachia cautes
 Astringere pedes sco pulis, iniectaq; uincla
 Et cruce uirginea moritura puella pependit
 Scrutatur tamen in pœna, uultusq; pudorq;
 Supplicia ipsa docent niuea ceruice recliuis
 Molliter ipsa suæ custos est sola figuræ.
 Defluxere sinus humeris, fugitq; lacertos
 Vestis, & effusi scapulis hæfere capilli.
 Ter circum Alcyones pennis plausere uolantes.
 Fleueruntq; tuos miserando carmine casus.
 Et tibi contextas umbram fecere per alas.
 At tua contiuit fluctus spectacula pontus.
 Assuetasq; sibi desit perfundere ripas
 Extulit & liquido Nereis ab æquore uultum.
 Et casus miserata tuos rorauit & iundas
 Ipsa leui flatu reuomens pendentia membra
 Aura per extremas resonauit flebile rupes.
 Tandem Gorgonei uictorem Persea monstri
 Fœlix illa dies redeuntem ad littora duxit.
 Isq; ubi pendentem uidit de rupe puellam
 Diriguit facie, quem non stupefecerat hostis.
 Vixq; manu spoliū tenuit, uictorq; Medusæ
 Victus in Andromeda est. iam cautibus inuidet ipsis
 Fœlicesq; uocat teneant, quæ membra cathenas.
 At postq̄ pœnæ causam cognouit ab ipsa
 Destinatus in thalamos per bellum uadere ponti
 Altera si Gorgon ueniat, non territus ira
 Concitat aërios cursus, flentesq; parentes

LIBER

Promissu uitæ recreat pactusq; **Hymenæum**
 Ad littus remeat, grauidus iam surgere pontus
 Cœperat, & longo fugiebant agmine fluctus
 Impellentis onus monstri, caput eminent undas
 Scindentis Pelagusq; mouet, circumsonat æquor
 Dentibus, inque ipso rapidum mare nauigat ore,
 Hinc uasti turgent immensistorquibus orbes
 Tergaq; consumunt Pelagus sonat undiq; syrtis
 Atq; ipsi metuunt montes, scopuliq; ruentem,
 Infœlix uirgo quæ sub uindice tanto
 Quæ tua tunc fuerat facies? ut fugit in auras
 Spiritus, ut toto caruerunt sanguine membra
 Cum tua fata cauis erupibus ipsa uideres
 Adnantemq; tibi pœnam, Pelagusq; ferentem
 Quantula præda maris? sed pennis subuolat alte
 Perseus & cœlo pendens iaculatur in hostem
 Gorgoneo tinctum defigens sanguine ferrum.
 Illa subit contra assurgens, conuersaq; frontem
 Erigit, & tortis innitens orbibus alte
 Emicat, ac toto sublimis corpore fertur,
 Sed quantum illa subit semper iaculata profundo
 Intantum reuolat, latumq; per æthera ludit,
 Perseus, & Cœti subeuntis uerberat ora
 Nec cædit tamen illa uiro, sed sæuit in auras
 Morsibus, & uani crepitant sine uulnere dentes.
 Efflat & in cœlum Pelagus, mergitq; uolantem
 Sanguineis unclis, pontumq; extollit in astra,
 Spectabat pugnam pugnandi causa puella
 Iamq; oblita sui metuit pro uindice tali
 Suspirans, animoq; magis quæ corpore pendet
 Tandem confossis subsedit bellua membris
 Plena maris, summasq; iterum renauit ad undas.
 Et magnum uasto contexit corpore pontum,
 Tunc quoq; terribilis nec uirginis ore uidenda
 Perfudit liquido Perseus in marmore corpus
 Maior & ex undis ad cautes peruolat altas.
 Soluitq; hærentem uinclis de rupe puellam
 Desponsam pugna nupturam dote mariti
 Hic dedit Andromedæ cœlum, stellasq; sacrauit
Mercedem

QVINTVS

Mercedem tanti belli quod condidit ipse
 Gorgone non leuius monstrum, Pelagusq; leuauit,
 Quisquis in Andromedæ surgentis tempore ponto
 Nascitur immitis ueniet, pœnæq; minister
 Carceris & duri custos, quo stante superbæ
 Prostratæ iaceant miserorum in lumine matres
 Per noctesq; patres cupiant extrema suorum
 Oscula, & in proprias animam transferre medullas.
 Carnificisq; uenit mortem ducentis imago
 Accensisq; rogis, & stricta sæpe securi
 Supplicium uectigal erit, qui deniq; possit
 Pendentem e scopulis ipsam spectare puellam
 Vinctorum dominus, sociusq; in parte cathenæ
 Interdum penis innoxia corpora seruat,
 Piscibus exortis cum pars uicesima prima
 Signatum terræ lumen fulgebit & orbi
 Aerius nascetur equus, cœloq; uolabit
 Velocesq; dabit sub tali tempore partus
 Omne per officium uigilantia membra ferentes
 Hic glomerabit equo gyros, dorsoq; superbus
 Ardua bella geret rector cum milite mixtus
 Nunc studio fraudare fidem poteris q; uidere
 Mentiri passus, & campo tollere cursum.
 Quamuis ab extremo citius reuolauerit orbe
 Nuntius, extremum uel bis penetrauerit orbem,
 Vilibus ille etiam sanabit uulnera succis
 Quadrupedum medicas artis in membra ferarum
 Nouerit, humanos & quæ nascentur ad usus,
 Nixa genu species, & graio nomine dicta
 Et coma signicula uiuens sub origine constat
 Dextra per extremos attollit lumina pisces
 Hinc fuga nascentum, dolus insidiæq; creantur,
 Grasatorq; uenit media metuendus in urbe.
 Et si forte aliquas animo consurget in artis
 In prærupta dabit studium, uincetq; periclo
 Ingenium, attenues ausus sine limite gressus
 Certa per extentos ponet uestigia fines
 Et cœli medicatus, iter fastigia pendet

Apennina petens, populum suspendet ab ipso,
 Leua sub extremis consurgunt sidera cœti
 Piscibus Andromedam ponto, cœloq; sequentis
 Hoc trahit in Pelagi cedes, & uulnera natos
 Squāmigeri gregis extentis laqueare profundum
 Retibus, & pontum uinclis armare sequentem
 Et uelut in lato securas æquore focas
 Carceribus claudunt raris, & compede nexant,
 Incautosq; trahunt macularum uimine thynnos
 Nec cœpisse sat est, luctantur corpora nodis,
 Expectantq; nouas acies, ferroq; necantur,
 Inficiturq; suo permixtus sanguine pontus
 Totus cum toto, iacuerunt littore prædæ.
 Altera fit cædi cædes, scinduntur in artus
 Corpore, & ex uno uariis describitur usus
 Illa datis melior succis pars illa retentis
 Hinc sanies pretiosa fluit, floremq; cruoris
 Euomit, & mixto gustum sale temperatoris
 Illa putristurba est strages, confunditur omnis
 Permiscetq; suas alterna in damna figuras
 Communemq; cibus usum, succumq; ministrat.
 At cum ceruleo stetit ipsa simillima ponto
 Squāmigerum nubes terræq; immobilis hæret,
 Excipitur uasta circumuallata sagenâ
 Ingentisq; lacus & Pacchi dolia complet
 Humorisq; uolet focia per mutua dote
 Et fluit in liquidas tabes resoluta medullas,
 Quin etiam magnas poterunt celebrare salinas.
 Et pontum coquere, & ponti secernere uires
 Cum solidum certo distendunt margine campum
 Ad bellumq; suo deductum ex æquore fluctum
 Claudendoq; negant dum demum suscipit undas
 Area tum pontus per solem humore nitescit.
 Congeritur ficcum Pelagus, merisq; profundi
 Canicies & nota maris, spumæq; rigentis
 Ingentis faciunt tumulos, Pelagiq; uenenum
 Quodq; erat usuaquæ succo corruptus amaro
 Vitali sale permutant, redduntq; salubrem,
 At reuoluta Polo cum primis uultibus arctos

Ad sua perpetuos reuocat uestigia passus
 Nunq̄ tincta uadis sed semper flexilis orbe
 Ac cinosura minor cum prima luce resurgit
 Et pariter uastus ue Leo, tum Scorpius acer
 Nocte sub extrema permittunt iura diei
 Non inimica fere tali sub tempore natus
 Ora feret placidus terget commercia gentis.
 Ille manu uastos poterit frenare Leones
 Et palpare lupos, Pantheris ludere captis,
 Nec fugiet ualidas cognati sideris ursoras.
 Inque artis hominum, peruersaq; munera ducet
 Ille elephanta premet dorso stimulisq; mouebit
 Turpiter in tanto cedentem pondere cunctis
 Ille tigrim rabie soluet, paci q; domabit
 Quæq; alia infestant siluis animalia terras
 Iunget amicitias secum, catulosq; sagaces,
 Tertia Pleiades dotabit forma sorores
 Fœmineum rubro uultum suffusa Pyropo
 Inuenitq; parem sub te cynosura colorem
 Et quos Delphinus iaculatur quattuor ignes
 Deltotonq; tribus facibus similiq; nitentem
 Luce aquilam & flexos artus per lubrica terga,
 Tum quartum quintumq; genus discernitur omni
 E numero, summaq; gradus qui iungitur angue
 Maxima per minimos censu concluditur uno
 Quæ neq; per cunctas noctes neq; tēpore in omni
 Respondent alto cœli summtota profundo
 Sed cum clara suos auertit delia cursus
 Cumq; uaga est illa & terris sua lumina condit
 Mersit & ardentis orion aureus ignis
 Signaq; transgressus mutat per tempora Phœbus
 Effulget tenebris & nocte accenditur atra
 Tunc conferta licet cœli fulgentia templa
 Cernere seminibus desit, totusq; micare
 Spiritus haud solidis, sitq; hæc discordia concors
 Nec spatium stellis mundo, nec cedere summa
 Floribus aut siccæ currunt per littus arenæ
 Sed quot eant semper nascentes æquore fluctus
 Quot delapsa cadant foliorum milia siluis

LIBER

Amplius hoc ignes numero uolitare per orbem
 Utq; per ingentem populus describitur urbem
 Præcipuumq; patres retinēt, & proximum equeſter
 Ordo locum. populumq; equitū, populosq; ſubire
 Vulgus iners uideas etiam ſine nomine turbam.
 Sic etiam magno quædam reſpondere mundo,
 Hæc natura facit, quæ cælo condidit orbem.
 Sunt ſtellæ procerum ſimiles. ſunt proxima primis
 Sidera. ſuntq; gradus, atq; omnia iuncta priori.
 Maximus eſt populus, ſummo qui culmine fertur,
 Cuius pro numero uirēs natura dediffet
 Ipſe ſuas æther flammas ſufferre nequiret,
 Totus & accenſo mundus flagraret olympto.

FINIS.

MARCVS Manilius Mathematicus, cuius ex-
 tat hoc opus elegantiſſimum heroico carmine de ma-
 theſeos diſciplina compoſitū, & tam motum, q̄ apo-
 teleſma, id eſt effectum ſtellarum continens, floruit
 diui Auguſti temporibus, quod ipſe in præcipio hu-
 ius operis indicat, & Plynius teſtatur, cum refert trige-
 ſimo ſexto libro naturalis hystoriæ, Cuiusdam obe-
 liſci Cacumini per Manilium mathematicum aua-
 tam pilam fuiſſe additam ad dignoſcendum horarū
 rationes. Et primus omnium latinorum de aſtris car-
 mine ſcripſit. Et ideo non imerito, cum in pluribus
 huius operis locis de hoc maxime gloriatur, ferendus
 eſt. Non eſt. n. parui laboris & ingenii res ita diffici-
 les carmine adeo apte. latine. dilucide explicuiſſe, ut
 noſter hic Manilius fecit. cum etiam iſta non aſſecu-
 tiſ, uoluiſſe tamē. abunde pulchrum, atq; magnificū
 ſit. Huius ergo elegantiſſimi operis Lectione, quid aſſe-
 qui ualeamus, ex tabula iſta ſcripta dignoſcere potes.

Primi libri Index

.M. Manilii Astronomicon ad Cæsarem Augustum

Liber primus.

De Astrologiæ inuentione, & hominum solertia.	Caput	I.
De mundi origine, & terræ forma.	Caput	II.
De mundi & terræ rotunditate.	Caput	III.
De duodecim signis zodiaci.	Caput	III.
De Ariete, & cæteris signis sequentibus.	Caput	V.
De mundi æternitate.	Caput	VI.
De circulis paralellis.	Caput	VII.
De magnitudine & latitudine mundi, & signorum distantia.	Cap.	VIII.
De meridiano & Horizonte.	Caput	IX.
De Zodiaco, & lacteo circulo, & de cometis.	Caput	X.

Secundi libri Index.

.M. Manilii Astronomicon Liber Secundus.

De diuina ratione quæ est omnium generatorum causa, & de duodecim signorum sexu & effigie.	Caput	I.
De signis comunibus, & biformibus.	Caput	II.
De signis aduersis in ascensione.	Caput	III.
De signis diurnis, & nocturnis.	Caput	III.
De signis fœcundis.	Caput	V.
De signis currentibus, & rectis, & aspectu planetarum.	Caput	VI.
De signis triangularibus, & quadrangularibus.	Caput	VII.
De signis hexagonis.	Caput	VIII.
De signis coniunctis.	Caput	IX.
De signis oppositis, atq; inimicis.	Caput	X.
De numinibus singulorū signorum tutelæ præsidentibus.	Cap.	XI.
De signis, hominum membris attributis.	Caput	XII.
De signorum amicitia, aut odio, & de duodecatemoriis.	Cap.	XIII.
De cardinibus mundi.	Caput	XIII.
De diuisionibus ætatum in partes cœli, & de duodecim domorum significationibus.	Caput	XV.

Tertii libri Index.

.M. Manilii Astronomicon Liber Tertius.

De natura omnium gubernatrice, & de partibus duodecim domorum a quibus hominum fata dependet, & de gradu cardinum, ac de dierum & noctium uarietate, horarumq; in æqualitate.	Caput	I.
De mensura temporum, & signorum.	Caput	II.
De spatiis quæ duodecim signa in ortu & occasu, occupant,	Cap.	III.

De inclinationibus mundi, & quot horis ununquodq; signum in quavis regione ascendat, & descendat.	Caput III.
De uarietate temporum, uidelicet, anni, mensis, diei, horarum, secundum signorum ascensiones.	Caput V.
De temporibus uitæ, quæ dantur soli, & lunæ, & gradui ascendenti, per singulos nati annos.	Caput VI.
De annis, quos ununquodq; signum dat.	Caput VII.
De annis uitæ, quos luna nato tribuit.	Caput VIII.
De signis Tropicis, & quatuor anni temporibus.	Caput IX.

Quarti libri Index.

.M. Manilii Astronomicon Liber Quartus.

De fato, quo omnia reguntur, & quas artes duodecim signa natis polliceantur.	Caput I.
De effectu duodecim signorum, idest quos affectus hominibus immittunt.	Caput II.
De diuisione orbis in quatuor partes, & totidem uentos, & de descriptione eiusdem, & gentium diuersitate, de terræ etiam regionibus unicuiq; signo subiectis.	Caput III.
De signis Eclipticis.	Caput IIII.
De animi diuinitate, qua fatorum, & cœli ratione perspicimus.	Cap. V.

Quinti libri Index.

.M. Manilii Astronomicon Liber Quintus

De uis, ac significatione imaginum cœli, & earum locis.	Caput I.
---	----------

FINIS.

ARATI VITA EGRÆCO IN LATINVM, ALDO MA-
NVTIO ROMANO INTERPRETE.

ARATVS Athenodoro patre fuit, matre uero Lenodo-
ra ex Solis urbe Ciliciæ, quæ a Solone Lindii filio nomē
accepisse perhibent. Quæ Pompeipolis hodie appellat̃.
Fuit autem tempore Ptolemæi Philadelphi. ac sub Dio-
nysio Heracleote indulfit liberalibus studiis. uixitq; cū
Antigono Macedonum rege & Philæ eius uxore, familiariter. ac eo tē-
pore floruit, quo & Alexander ætolus, & Callimachus, & Menæder, atq;
Phileta. Fratres habuit trīs, Myrin. Calondam. & Athenodorū. qui pri-
mus Zoilo, qui cōtra Homeri poësin scripsit, contradixisse dicitur. Cū
uero Athenis sub Persio philosopho literis operam dedisset, ac cū eo ab
Antigono accersito in Macedoniam profectus, superuenisset in Anti-
goni ac Philæ nuptias, habitusq; esset ī pretio, reliquum ætatis tempus
inibi degit. Ipse uero Antigonus Demetrii Poliorcetæ filius fuit. susce-
pitq; imperium centesima, & quinta olympiade, quo tempore Ptole-
mæus Philadelphus in Aegypto regnabat. Quãobré a quibusdam diuul-
gatum est fuisse eodem tempore Aratum et Nicandrum Colophoniu,
qui Theriaca scripsit. aiuntq; Aratum Nicandro Phænomena, Nican-
drum uero Arato Theriaca, recensenda ostendisse. Quod apte falsum
est. Videtur enim Nicander duodecim iunior olympiadibus. Sunt etiã
qui dicunt Aratum Mnasæo patre natum. Aristotherumq; mathemati-
cum audiuisse, nec nō medicum præcipue, ac poetam fuisse ī Antigo-
ni regia. Geræo quoq; Cyrenensi familiariter utebatur, a quo epigram-
mate quoq; honestatus est. Floruit etiam cum Nicandro mathematico,
qui & ipse Colophonius fuit, a quo item mutuo colebatur. hunc qui-
dam Homeri fuisse imitatore dicit, Quidam uero Hesiodi potius.

FRAGMENTVM ARATI PHAENOMENON
PER GERMANICVM IN LATINVM CON
VERSI CVM COMMENTO NVPER
IN SICILIARE
PERTO.

OELVM circulis quinq; distinguitur, quoꝝ duo extre
mi maxime frigidi. australis humillimus, & aq̄lonus ex
celsissimus. His utrinq; proximi duo paralleli uocant̄,
ut ita dixerim æquedistantes. ideo tropicus unus solsti
tialis. alter hybernus, per quem sol transiēs ac tenēs octa
uam partem capricorni, solstitium hybernum facit. alter æstiuus, p̄ que
sol trásiēs ac tenēs octauā ptē cancri, solstitiū æstiuū facit. Medius ē æq̄
noctialis. q̄ octauā partē Arietis tenēs æquinoctiū uernum facit. octa
ua libræ autumnale constituit. Vt circuli in cælo, ita Zonæ in terra
uocantur. inhabitabiles frigidi circuli sunt ob rigorem, quod ab his
longissime sol abest, sub torrido quidam habitare putant Aethopiæ
maximam partem. item plurimas insulas maris rubri, aliosque uertices
eminentiasque terrarum nostris ampliores. sub tropicis habitare nul
li dubium est. Noster solstitialis æstiuus ē excelsus atq; arduus. diuisi aut̄
sunt a nobis circulo æquinoctiali qui antichthones nominat̄ & uidēt̄
humiles atq; depressi, qui Antipodes infra sunt, qđ ut esse uideatur effi
ciūt flexus obliq̄tatesq; terræ, quas Antichthões & Antistochæ & An
tisceptæ inhabitare dicunt̄. incipit autem signifer non ab extremo circu
lo nec ad extremum extenditur. sed ab intimo tropico australi bruma
liq; eodem per æquinoctialem ad summum solstitialem, eundemq; æsti
ualem per medium in his lōgitudō latitudinisq; porrectus. obliquæ cir
culi signiferi partes. ccclxv. signa. xii. partium singula tricenarū, Quo
rum quædam minora, quædam ampliora & populo canophora dicun
tur, Sed compensatio quinq; partibus creditur applicari ut sint omnes
signiferi partes. ccclxv. Horum incipientia ab Ariete. alia sunt masculo
rum naturalibus, alia fœminarum. item quartum quoq; eorū aut tropi
cum, aut solidum. aut deforme. incipiet dinumeratio ab Ariete. signa
tropicorum duo sunt æquinoctialia, Aries & Libra. duo solstitialia, Ca
pricornus & Cancer, Tropicis maxima solida anteposita his deformia.

h Ic est stellarum ordo utrorūq; circularum. septétriones duplices
ad austrum uertunt' figura auersis caudis inuicem sibi aduersan-
tes. inter quas obliquus dilabitur draco. Sub unius nāq; pede est serpen-
tarius, cuius serpentarii pedes attingunt frontem scorpionis. a latere aut
retro stat custos. sub pedibus quidem eius uirgo habens igneam í mani-
bus spicam. Retorsus uero uestigiis eius adiacens leo. medio æstiuo sol
stitio cancer & gemini. Genua autem agitatoris caput gemini attingunt
pedes autem eius tauri cornibus iunguntur, cuius heduli desuper obti-
nent locum septentrionis. habet autem septentrio a dextris iuxta coro-
nam desuper serpentem in manibus serpentarii & eum qui in geniculo
stat, & sinistro pede septentrionalis draconis uerticem calcas unum bra-
chium libræ, alteræ dans coronæ. nam ad mīoris septentrionis ultimus
pes cephei continet' cygnum manu dextra apprehendens, super cuius
alas equus extendit pedé, & sup equum aquarius extollitur, iuxta quem
capricornus é. Sub aq̄rii pedibus piscis magnus austrinus constituta añ
cepheū cassiopeia, & a dorsu agitatoris Perseus pedem extendit super p
fei caput cassiopeia pedibus pperare uidet'. Inter cygnū igitur & eum q
in geniculo stat lyra cōstituitur. In quoꝝ medio desuper ab oriente del-
phinus cognoscitur, sub cuius cauda est aquila in proximo habens ser-
pentarium. Sed iam de aquilonio circulo dictum est. nunc ad australe
ordinem properemus.

f Vb aculeo scorpionis sacrarium cōstitutum est, sub corpore eius anteriora centauri uidentur in quo est bestia. conspicit̄ & sagittarii pes summus ex alia parte sub australi circulo prope centauri mēbra hydræ cauda, & coruus ad genua uirginis urna est posita a sinistris orionis, qui & incola fluuius qui & padus, necnon & eridanus sub pedibus orionis, qui & incola dicitur lepus, splendida effigie conspicitur. retrorsum uero a pedibus eius canis splendida refulget. post cuius caudam nauis constituta est, ad tauri pedem protendit manum orion pedibus gemini appropinquat anticanis super caput arietis non longe ab Andromedæ pedibus triangulus positus est. Sub ariete & piscibus cetus. conuexio uero piscium communem habet stellam.

Arati phænomena Germanico Cæsare interprete.

a B Ioue principium magno deduxit Aratus
Carminis, at nobis genitor tu maximus auctor.

Te ueneror, tibi sacra fero. doctiq; laboris
Primitias. probat ipse deum rectorq; fatorq;
Quantum etenim possint anni certissima signa,
Qua sol ardentem cancerum rapidissimus ambit.
Diuerfasq; secat metas gelidi capricorni.
Quæue aries & libra æquant diuortia lucis.
Si non parta quies te præside puppibus æquor,
Cultoriq; daret terras, procul arua silerent.
Nunc uocat audaces in cœlum tollere uultus.
Syderaq; & uarios cœli cognoscere motus
Nauita quid caueat. quid uitet doctus Arator
Quando ratem uentis, aut credat semina terris.
Hæc ego dum lætis cogor prædicere musis,
Pax tua tuq; adsis nato numenq; secundes.
Quærit̄ cur a Ioue icēpit & nō a musis? ut Homero cōueniēs magis hoc
existimauit pricipiū phænomenis uti Iouē iuocaret qd̄ ip̄oꝝ carminū
origo ē Iupiter. nō solus aut̄ ita cœpisse uidet̄ Aratus. sed & Crates co-
micus a uesta incipiens & profari carmina. Sophron in mimo, qui nū-
cius inscribit̄ a uesta incipiens oēs inuocant Iouem oīum principem.
Sed quærit̄ cuius Iouis meminerit, utꝛ ne fabulosi, an naturalis? Et phi-
losophi qd̄ plurimi naturalis aiunt eū Iouis meminisse. Sed crates ait
Iouem dictum cœlum. Inuocatum uero merito, q̄a ī aere & æthere sūt
sydera, & Homeꝛ dixisse Iouē in aliqua parte cœlum, & ipse Aratus, cū
dicit Herodotus Iouem dictum aera & crates quidem eiusdem est opio-
nis. testemq; esse Philonem comicum dicit. hoc autē constat & ipsū di-
cere.

cere. Nam quia nihil aliud est uox q̄ percussus aer, uidetur conueniēter dixisse, quæ rei præstat auctoritatem plenas Ioue uias referens, & omnis hominū conuentus. nihil eorum quæ in terra sunt sine aere est. ratione etiam cuius omnes usum desideramus. Nam cuncti mortales ostendūt usum suspirio, & cum niuimus aere indigemus. At q̄ ait dextra mōstrat ad auguria pertinet auium. propter quod & stoici Iouem esse affirmāt, qui per materiam manat spiritus, & similis ē nostræ animæ. Zenodotus autem Aetolus & Diodorus aiunt, nec ad fabulosi Iouis sufficere eiufmodi opinionem. esse enim talem causam Iouis, & cōuenire omnes uias eo confertas, quas tanq̄ loco eius describit. Dicendo autem etiam genus ostendit animæ immortalitatem, Bene propterea q̄ ait nouerat enī uirtuti aliquid æmulum futurum. Deo igitur aduersus delicata lenem esse est, quoniam omnium parens affirmatur, & non solum hominum, sed etiam deorum.

Aetera quæ toto fulgent uaga sydera mundo,

c Indefessa trahit proprio cum pondere coelum.

Axis, stat motus semper uestigia seruat

Librataq; tenet terras, & cardine firmo

Orbem agit extremum, geminis determinat axem.

Quem graii dixere polon. pars mersa sub undas

Oceani, pars celsa sub horrifero aquilone

Axem cretææ dextra leuaq; tuentur,

Siue arcti, seu romanæ cognominis ursæ.

Plauftrum, uel facies stellarum proxima uera,

Tres temone rotisq; micant, sublime quaternæ:

Si melius dixisse feras obuersa refulgent

Ora feris caput alterius super horrida terga.

Alterius lucet, pronas rapit orbis in ipsos,

Decliuus humeros, ueteris si gratia formæ,

Cressa uos tellus aluit, moderator olympi.

Donauit coelo, meritum custodia fecit.

Quod fidei comites prima in cunabula magni,

Fuderunt Iouis attonitæ cum furta parentis,

Aerea pulsantes mendaci cymbala dextra

Vagitus pueri patrias ne tangeret auras.

Dicta exercere dominæ famuli corybantes,

Hic Iouis altrices helice cynosuraq; fulgent,

Dat grais helice cursus maioribus astris,

Phœnicas cynosura regit. sed candida tota.

Et liquido splendore helice nitet haud prius ulla.
 Cum sol oceano fulgentia condidit ora,
 Stella micat cœlo septem qua crescit flammis.
 Certior est cynosura tamen fulcantibus æquor.
 Quippe breuis totam fido se cardine uertit.
 Sidoniamq; ratem nunquam spectata fefellit,
 Has inter medias abrupti luminis instar.
 Immanis serpens sinuosa uolumina torquet.
 Hinc atq; hinc superatq; illas mirabile monstrum,
 Cauda helicen superat, tendit simul ad cynosuram,
 Squammigero lapsu qua desinit ultima cauda.
 Hac caput est helices .flexu comprehenditur alto .
 Serpentis. cynosuræ ille explicat amplius orbes,
 Sublatusq; retro maiorem respicit arcton,
 Ardent ingentes oculi caua tempora claris,
 Ornantur flammis, mento sedet unicus ignis,
 Tempus dexterius quæ signat stella draconis,
 Quæq; sedet mento, lucet nouissima cauda,
 Extremumq; helices sydus micat ac radiatur .
 Serpentis decliue caput, quæ proxima signa,
 Occasus ortusq; uno tenguntur ab ore,
 Oceani tumidis ignotæ fluctibus arcti.
 Semper in occiduis seruantes ignibus axem.

Arctices extremos circa quos sp̄a cœli uoluitur polos gr̄aci nū
cupauerunt, e quibus unus est australis qui terræ obiectus a no
bis nūq̄ uidetur. Alter autem septentrionalis qui Boreus uoca
tur, & nūq̄ occidit. Duo sunt arcturi quorum maiorem uocant Helicē,
minorem canis caudam. Alterutra quidem horum capita deorsum, al
terutra sursum aspiciunt. Altera nāq; helice est quæ apparet prima no
ctis. altera pusilla quidem, sed a nauigantibus obseruatur. Maria enī cō
turbat. Helicen aut dicit Hesiodus Calisto Lycaonis regis filiam fuisse, &
ī arcadia solitam cum Diana uenari, & in montibus uagari, & a Ioue cō
pressam rem cœlasse Dianæ. Quā grauidam nudā se leuātem cum aspe
xisset Diana ī lauacro partum eius accelerans bestiam eam esse iussit, &
dum esset ursa, arctum enixa est, quem Archadē uocāt. Amphis autem
comicus poeta refert Iouē in Dianæ effigiem transfiguratum in uenatio
ne calisto oppressisse. tempore partus plenā cum uexaretur, Dianæ cul
pam indicasse. & iratam Dianam in ursam transfigurasse. Quæ dum in
mōtibus uagaret̄, a quibusdam pastoribus apprehēsa, cum puero perdu
cta est ad Lycaonem, post tempus ī lycæi Iouis templo confugens, cum
eam arcas filius sequeretur, quo eā nefas erat intrare, ab archadibus utri
que interfecti sunt. Iupiter aut utrosq; cœli astris intulit, ursamq; eā no
minauit. Ouidius a Iunone in bestiam conuersam scribit. Habet autem
stellas in capite septem. in singulis humeris singulas obscuras. in armo
duas. in pectore unā. in pede priore claras duas. in summa cauda claram
unam. ī uentre claram unā. in spina unā. in crure posteriore duas. in ex
tremo pede duas. sup caudā tres. sūt omnes. xxiiii. porro arcturus mior
a pluribus phœnice, a gr̄acis arctophylax. a nōnullis canis cauda uoca
tur. Quā sidones aspicientes cōtinuo nauigant. Dicit̄ a Ioue inter astra
collocatus ut duplex honor helicis monstraret̄. Agathosthenes qdē ina
siaticis carminibus cynosuram dicit Iouis fuisse nutricem unam ex idæ
is nymphis, a qua ī cretæ oppido hystoe Nicostratus cūstituit portus, &
circa eum locum cynosuram fuisse, cū Thelchinis qui dicunt̄ curetes
idæi. Aratus cynosurā & helicē cretēses iouis nutrices fuisse dicit ob qd̄
sūt cœlesti donatæ honore. Habet autem stellas ī humero splēdidā unā.
in pectore claram unā. in uentre clarā unam, sup caudā claras tres. sūt
oēs septem. supra alias decem quæ præcedunt & dicuntur ludentes, & ma
xime altera quæ uocat̄ Polus ī quo a quibusdam putatur totus orbis cir
cūuerti. inter ambas ergo arctos maximus flexuoso corpe adiacens dra
co qui utranq; arcton flexuoso corpore semicingit, Helicis superuoluit
caput. phœnices circuncingit caudam. Hanc Pherecides dicit iter astra
collocatam beneficio Iunonis, eo q̄ cum nuberet Ioui iuno diis offerē

tibus munera, terra quoq; obtulerit aurea mala cum ramis q̄ Iuno ī hor-
tum suum, qui erat apud Atlantem inferi iussit, & Hesperides Atlantis fi-
lias custodes posuit, quæ cum a filiabus Atlantis subtraherentur & sape
uexarētur, Iuno custodem horti draconem peruigilem implicuit arbori,
quem Hercules interfecit, & illa astris intulit. Hunc alii Iouem astris ī-
tulisse dicunt ob memoriam uirtutis Herculis Mineruæ obiectu, quem
illa contortum cœlo immisit, & inter septétriones locauit. Habet autem
stellas in capite splendas tres. In corpore uero usq; ad caudam duode-
cim ab inuicem distantes. Sunt autem omnes quindecim.

Aud procul efficiens unde est defecta labore,
h Non illi numen non magni causa laboris
Dextro nanq; genu nixus diuersaq; tendens.
Brachia suppliciter pansis ad numina palmis,
Serpentis capiti figit uestigia sæua.

d Raconem immensæ magnitudinis hortorum custodem īsom-
nem dum a Iunone ad custodienda aurea mala esset cōstitutus.
Hercules cum ad mala aurea profectus fuisset, ut refert Panna-
fis

sis heracleas fertur peremisse. & iccirco inter astra a Ioue hunc laborem memoria dignum honorasse, & utrosq; syderibus intulisse, ita ut in certamine fuerit eorum habitus, serpentis capite iam defecto. qui ideo i genu stans manibus fursum extensis dextro pede contra draconem porrecto pingitur, ut certaminis labor significetur. Ideo pellem leonis in sinistra manu habere fingitur, ut in signe uirtutis monstretur, quia leonem inermis interfecisse narratur. Habet autem stellas in capite unam. in singulis humeris singulas splendidas. in sinistro cubito unam. in eadem manu unam. in eodem brachio unam. in sinistro femore unam. in dextra parte femoris duas. in coxa duas. in genu dextro unam. in eadem tibia unam. in crure duas. in eodem pede unam. in dextra manu unam. in claua quam eadem tenet manu unam. in leonina pelle quatuor. Sūt oēs uiginti quatuor.

CORONA

Lara ariadnæ propius stant signa coronæ.

c Hunc illi Bacchus thalami memor addit honorem.

Terga nitet stellis a quo se uertice tollit.

Succiduis genibus lapsus & miserabile.

h Acc corona dicitur esse Ariadnes quam liber astris intulisse dicitur dum eius nuptias dii in insula creta celebrarent, cogitans præclaram facere, pro qua primum noua nupta coronata est.

Sed qui creticam conscripsit refert, quia cum liber ad Minoem regē uenisset, ut Ariadnen filiam eius duceret uxorem, coronam dono Ariadnæ dedisse Vulcani opere factam ex auro & gemmis pretiosis, & talis fulgoris fuit, ut Thesea ex labyrintho liberaret, quæ post astris affixa est, cū in Naxos utriq; uenissent signum amoris eius crines ostendunt, & est stellis fulgentibus sub cauda Leonis. Habet autem stellas nouem in circuitu positas, quarum tres sunt splendidæ, ad caput serpentis arcturi.

OPHIUCHVS

Ic ophiuchus erit longe caput ante nitendo.

h Et uastos humeros. tum cætera membra sequuntur,
Illis languet honor humeris manus integer ardor.

Luna etiam mensē cum pleno diuidit orbe,
Lux tenuis manibus, per quas elabitur anguis,
Pressus utraq; manu medium cingens Ophiochum,
Scorpius ima pedum tangit, sed planta sinistra,
In tergo residet, uestigia dextera pendent.
Est impar manibus pondus, nam dextera paruam,
Partem anguis retinet, per leuam attollitur omnis,
Quantumq; a leua distantia ferta notantur,
Erigitur tantum serpens, atq; ultima mento.
Stella sub ætherea lucet crinita corona.
Ad quam se dorso peruadet lubricus anguens,
Insignes cœlum perfundunt lumine chelæ.

h Ic est serpētarius qui super Scorpionem stat tenēs utraq; manu
serpētem, qui ab astrologis dicitur fuisse Aesculapius filius Apol-
linis, qui medicinæ arte uteretur mortuos fertur suscitasse. Quā-
obrem iratus ī eum Iouis, domum eius cum ipso fulminis icto percussit.
Rogatu autem Apollinis patris Iupiter ei arte sua rursus post obitum
defuncto aīam restituisse ad uitam & iter astra cōstituisse putatur. habet
autem stellas ī capite claram unam. ī singulis humeris claras singulas. ī si-
nistra manu tres. ī dextra quatuor, & duas ex eis claras. ī singulis lumbis
singulas. ī singulis genibus singulas. ī dextra tibia claram unam. ī singu-
lis pedibus singulas claras. Sunt omnes. xxvii.

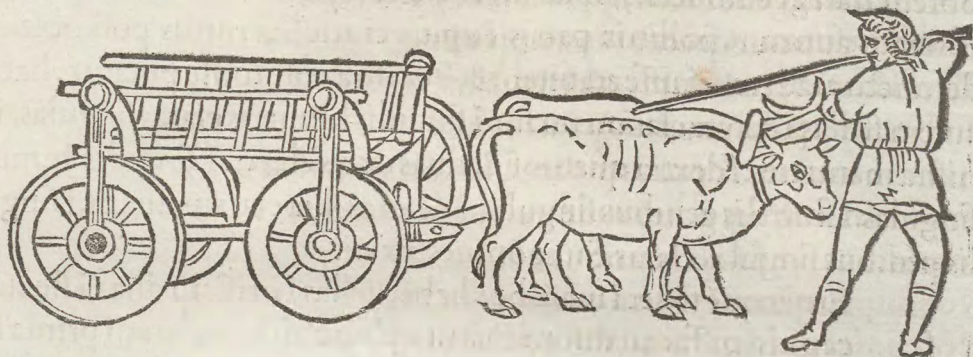
f Erpēs quē tenet ī manibus habet stellas ī orificio duas. ī flexura
capitis spissas quatuor. ī manu ophiuchi duas claras. ī prima fle-
xura octo. ī secūda quem tenet in dextra manu alias octo. ī ter-
tia usq; ad caudam sex. fiunt oēs stellæ serpentis. xxx.

SCORPIVS

f Corpius sane iter astra a Ioue illatus est, pro eo quod ferunt ex terra
ortum summissumq; qui oriona interficeret ob eius loquacita-
tem quod ex uenatione nullam se feram relinquere diceret, isq; oriona
percussit & occidit, & inde a Ioue astris illatus est ut eius naturam futuri ho-
mines intelligerent. Nigidius autem dicit scorpionem ad pernitiem orio-
nis ī insula chio ī monte chelippio ortum uoluntate atq; ope dianæ. Nam
cum ī monte celsionio uenaretur irridēs Dianam contenebat, eius ope-
ra quæ ī monte constituebat. Itaq; Diana dicitur misisse scorpionem quod
Orionem uita priuaret. postea ab Ioue impetrasse, ut scorpio ī duodeci-
signorum memoria constitueretur, hic ob magnitudinem ī duo domi-
cilia partitur. etenim ad aliud tendunt brachia eius. ad aliud corpus & cau-
da & aculeus. habet autem stellas in unoquoq; cornu duas. ī ore unam cla-
ram. ī fronte duas. in dorso claras tres. ī uentre duas. ī cauda quinq; ī acu-
leo duas. sunt oēs. xix. ex his quatuor quæ sunt ī cornibus eius duæ prio-
res claræ, & duæ obscuræ libræ assignantur quam chelas græci dicunt.

ARCTOPHYLAX.

i Nde helicen sequitur senior baculoq; minatur
Seuelle arctophylax brachiorum munera cæcus
Icarus ereptam pensauit munere ripam.
Non illi obscurum caput est, non tristia membra,
Sed proprio tamen una micat sub nomine flamma,
Arcturum dixere sinus qua uincula nodant.

b Ootes qui & arcturus fertur esse custos plaustrum
 sequitur id est septentriones, & quasi succinctus sit septentrioni
 bus. Hunc dicunt Arcadem Iouis filium esse de cuius post no
 mine arcadia dicta est. quem Lycaon pelasgi filius cum Iouem hospitio
 recepisset infantem mēbratim lacerauit & Ioui in epulis apposuit, tem
 tans Iouem, utrum deus esset. Iouis autem dicit domum Lycaonis ful
 mine incendisse, eoq; loco ciuitatem constructam quæ trapezos appella
 ta est, Lycaonem uero conuertisse in lupum, Archadem autem compa
 ctis membris ad uitam reduxisset, & cuidam caprario dedisset nutriendū.
 Qui cum adulta iam ætate esset, matri in scius uim inferre uoluit, quos
 cum icolæ lycæi montis eum occidere uellent, Iupiter utrosq; liberans
 astris intulit, qui ut res gesta est, ita manēt, illa ursæ naturæ hic impetum
 faciēs, quem bootem Homerus uocat. Habet autem stellas in dextra ma
 nu quatuor quæ non occidunt. in capite claram unam. in singulis hu
 meris singulas. in singulis mammillis claras singulas. in dextra parte cor
 poris sub mammilla obscuram unam. in dextro cubito claram unam. in
 ter utraq; genua claram unam, & magnam quæ est arcturus. in singulis
 pedibus singulas. fiunt omnes quatuordecim.

VIRGO.

Vlget spica manu maturisq; ardet ariftis.
 f Quam te diua uocant, tangunt mortalia si te
 Carmina, nec surdam prebes uenerantibus aurem.
 Exosa heu mortale genus medio mihi cursu,
 Stabunt quadrupes & flexis lætus habenis,

Teq;

Teq; tuumq; canam terris uenerabile numen ,
Aurea pacati regetur cum sæcula mundi,
Iustitia inuiolata malis placidissima uirgo.
Siue illi astra genus fuerit, quem fama parentem
Tradidit astrorum seuro intercipit æuo,
Ortus fama tui mediis te læta ferebas.
Sublimis populis nec designata subire,
Tecta hominum & puros mores sine crimine diua
Iura dabas, cultuq; nouo rude uulgus in omnem
Formabas uitæ sinceris artibus usum.
Nondum uesanos rabies nudauerat enses,
Nec consanguineis fuerat discordia nata,
Ignoti; maris cursus priuataq; tellus,
Grata satis neq; per dubios auidissima uentos,
Spes procul amotas fabricata naue petebant,
Diuitias fructusq; dabat placata colono,
Sponte sua tellus nec parui terminus agri
Præstabat dominis signo tutissima rura.
At postquam argenti creuit deformior ætas,
Rarius inuasit maculatas fraudibus urbes,
Seraq; ab excelsis descendens montibus ore
Velato, tristisq; genas abscondita ripa.
Nulliusq; larem nullos adit illa penates.
Tantum cum trepidum uulgus cœtusq; notauit
Increpito partum soboles oblita priorum.
Degeneres habuit semperq; habitura minores.
Quid me nunc habitus super & mala uota uocatis?
Quærenda est sedes nobis noua secula uestra,
Artibus indomitis tradat sceleriq; cruento.
Hæc effata super monitus abit alite cursu,
Attonitos linquens populos grauiora pauentes.
Aerea sed postq̄ proles terris data, nec iam
Semina uirtutis uitiis demersa resistunt,
Quisq; priora tenet uestigia, quisq; secunda,
Ferriq; inuento mens est lætata metallo,
Polluit & taurus mensas assuetus Aratro,
Deseruit pro pere terras iustissima uirgo,
Et cœli sortita locum qua proximus illi.
Tardus in occasum sequitur sua plaustra bootis.

Virginis at placide præstanti lumine signat,
 Stella humeros, helicenq; ignis non clarius ambit.
 Quiq; micat cauda, quiq; armum fulget ad ipsum,
 Quiq; priora tenet uestigia quiq; secunda,
 Clunibus hirsutis & qui sua sydera reddit
 Nanq; alie quibus expletum ceruixq; caputq;
 Vatibus ignotis priscis sine honore feruntur.

D aspectum autem bootis uirgo constituta est quæ erigone di-
 cta est, quæ inter Leonem & libram in zodiaco locum tenet. Hæc
 a Hesioidus Iouis & Themidis filiam esse dicit nomine iustam.
 Hunc secutus Aratus dicit quod cum esset immortalis in terris morabatur,
 & a uirorum aspectu se subtrahere solita cum foeminis consulto ludere
 & conuersari uidebatur, & ab eis iusta uocatur, & nondum inter homi-
 nes nequitiam, neq; nauigationem fuisse. sed illam in terris moratam æq-
 uatam hominibus præstitisse eo sæculo quod aureum dicebat. Sed post-
 quam diminuti homines a quietate quieuerunt, illa cum eis minime
 conuersata est. postquam uero hominum mores in deterius uersi sunt
 in toto se e terris abstulit, & in ea parte cœli habitauit qua enumeretur.
 Nonnulli autem eam esse cererem, eo quod spicas teneat. alii atargatin.

Quidam uero fortunam pro eo q̄ sine capite astris inferē Nigidius de uirgine ita refert. Virginem iustitiam dici siue æq̄tatem. quæ ab hominibus recesserit & ad immortales merito transferit. Nam cum inter mortales cōueniret omnibus locis cōciliabilisq; solitam cōsistere & præcipere hominibus ne temere a iustitia & æquitate discederēt, qui q̄ diu monitis eius obedirēt, diu ī uita sine cura & solitudine futuros, sed cum negligētius æquitate obseruantes declinarent infidiisq; cupiditate & auaritia alter alterum deciperet ab hominibus discessisse & digna cælesti numero immortalē præmium pietatis possedit. Habet autem stellas ī capite obscuram nimis unam. in singulis humeris singulas. in unaquaq; ala obscuras duas, ex eis q̄ sunt ī dextra ala a parte humeri ē clara una. & ī singulis cubitis singulas. ī singulis māibus singulas. illa quæ dextra clarior est, & uocatur spica. in tunica obscuras sex. in singulis pedibus singulas. Sunt omnes decem & nouem.

GEMINI

q Va media est helice subiectum respice Cancrum.
Ancipitis suberit gemini qua posterior pes.

h I dicuntur Castor & Pollux fratres gemini maxima cōcordia e quibus cum unus cecidisset in pugna quā aduersus Atheniē ses gerebant alter immortalitatem accepit, quos Iupiter utrosque cœlo intulit syderibusque geminos nominauit qui salutares sunt appellati. Nā & horum stellæ ita se habent ut occidēte una, oriat̄ altera.

Alii uolunt Zetum & Amphionem esse, ideo unus zōnam alter lyrām
 habens. Nigidius deos samothracas dixit quorum argumentum nefas
 sit enumerare propter eos qui ministeriis præsumunt. item dicit Castorem
 & Pollucem, tyndaridas geminorum honore decoratos, q̄ principes pa-
 cationis dicantur. q̄ mare totum prædonibus maleficisq; pacatum red-
 didissent, & quo in tempore nauigauerint cum Iasone atq; Hercule ad
 pellem inauratam auferendam multis laboribus tempestatibusq; confi-
 cti periculorum atq; animorum experti impedia laboribus liberare stu-
 duerūt, atq; cum a Ioue essent elati petierunt a patre ut sibi liceret in eo
 cœli loco cōstitui unde mortalibus auxiliātes prospicere possent. Quā-
 obrem eis concessū est immortalī memoria locoq; constitui, & plerisq;
 mortalibus auxiliantes sui conspectus gratiam p̄bent. Quorum prior
 habet stellas. in capite claram unam. in singulis humeris singulas claras.
 in dextro cubito unam. in eadem manu unam. in singulis genibus sin-
 gulas. in singulis pedibus singulas. Sūt omnes nouem. Alter qui tripus
 appellat̄. is iuxta cancrum est. habet stellas in capite claram unam. in sin-
 gulis mammillis singulas. in sinistro cubito duas. in eadem manu unā. ī
 sinistro genu unam. in singulis pedibus singulas. in sinistro pede ultimæ
 distantix unam. quæ uocatur tropos. Fiunt simul decem. Hi sunt inter
 duodecim signa zodiaci circuli. Sed in medio circulo æquinoctiali tro-
 pici hiemalis qui australis appellatur sita sunt.

Cancer

e Ancer in astris positus esse dicitur beneficio iunonis, Quod cum Hercules cum hydra ad fontem lerneum depugnaret hic cacer Herculis pede morsu deprehedit, ut Pamasis auctor dicit, quem miratus Hercules calcatum contriuit, beneficioque Iunonis magnis honoribus decoratus est. idem duodecim signorum numero annumeratus. sunt in hoc signo alia stellae quas graeci dicunt, Quod cum liber a Iunone infania obiecta fugeret ad occasum dodonae Iouis eiusque in templo rursus peteret ut philiscus refert magni imbres cum grandie orti sunt, ea parte qua transiturus erat. Asinus e contrario transeuntibus per aquas in uno ex his sedens & ipse transuectus est sine periculo, & ab infania liberatus. Vni autem ex his effecisse dicitur, ut uoce humana loqueretur & post paucum tempus cum Priapo contendere coepit de membro naturali. Priapus compressum asinum occidit. Iouis autem beneficio utrique immortalitati honore donati astris sunt illati. est & altera origo quae inferretur ab aliis. Quod cum aduersus gigantes dii bellum agerent, idem liber & Vulcanus & satyri asinis insidentes profecti sunt ad pugnam. Quod genus uisio tumultu diro cum murmure rugissent, gigantes eorum uoce territi fugerunt & confestim dii de gigantibus triumphauerunt & iccirco una cum praesepio suo astris sunt illati, & in signo nobilis cancri positi, cuius cursum ad occasum tendit. Habet autem stellas in cornibus anterioribus duas claras, & tres obscuras. quae appellantur nubilum. quod circa eum uidetur praesepium dicitur. in ore unam. in dextris pedibus singulas. sunt quatuor obscurae. in sinistris priores claras duas. in secundo unam. in tertio unam. in extremo minore unam. in testa duas sunt omnes. xvi.

LEO

h Orrentisq; iubas & fuluum cerne leonem:
Hunc ubi contigerit Phoebi uiolentior axis,
Accensa in cancro iam tunc geminabitur aestas.
Tunc lymphæ tenues. tunc est tristissima tellus.
Et densas lectus segetes bene condit arator.
Ne mihi tunc remis pulset uaga cerula puppis.
Dem potius uentis excluso uela rudente.
Excipiamq; sinu zephyris spirantibus auras.

Leonem beneficio iunonis inter astra collocatū dicit, eo q̄ uir-
 tute cæteras præcellat. Periandrus R hodiū refert eū ob primos
 labores Herculis memoriæ causa honorifice astris illatū. Nigi-
 dius refert hunc leonem nutritum apud lunam iussu iunonis & in ter-
 ra archadia in regione nemeæ in spelunca mihdimon nomine fuerit,
 quam q̄dam aphriso dicunt, & iussu Iunonis ad Herculis exitium di-
 missum quē Hercules iussu Euristhei interfecit cum Molocho hospite
 suo, cuius clauam pro uiribus tributam principio est adeptus cum qua
 leonē interfecit, itaq; postea claua pro gladio pelle pro scuto reliquo tē-
 pore uti cœpit & apud omnes mortales gratus ob uirtutem haberi cœ-
 pit iuno porro magis odio esse, Quapropter leonem cælesti memoria
 dignatum uoluntate Iunonis nos arbitramur. Hic notabilis & maxi-
 mus inter signa est. Pleriq; uolunt nemeæ gymnicos ludos ob hunc leo-
 nem institutos. hic totus figuratur. Habet stellas in capite tres, i collo du-
 as, in pectore claram unam, in spina tres, in cauda media unam, in ulti-
 ma cauda claram unam, in medio uentre unam, sub pectore duas, i prio-
 re pede claram unam, sub uentre unam claram, in medio uentris unam,
 in posteriore pede clarā unā, in genu posteriori clarā unam. fiūt omnes
 decem & nouē. Vident̄ aliæ stellæ obscuræ septem iuxta caudam eius,
 quæ uocant̄ crines berenices, & sunt earū uirginum quæ lesbo pierūt.
 illa autē magna & clara quæ in pectore eius est appellatur tyberone.

HERICHTHONIVS.

e Stetiam aurigæ facies siue inelyta forma
Natus Erichthonius, qui curru sub iuga duxit
Quadrupedes, seu myrtoas demersus in undas
Myrtilos hunc potius species in sydera reddit.
Sic nulli cursus sic ruptis mœstus habenis
Perfidiam Pelopis raptam gemit Hyppodamiam.
Ipse ingens transuersus ab it leuam geminorum.
Maiorisq; ursæ contra delabitur ora.
Numina præterea secum trahit, una putatur
Nutrix esse Iouis, si uere Iuppiter infans
Vbera cretææ mulsit fidissima capræ.
Sydere quæ claro gratum te gestat alumnum,
Hanc auriga humero totam gerit. at manus hædos
Ostendit nautis inimicum sidus in undis
Orbis ab oceano celsus rapit aut semel hædi
Iactatam uidere ratem nautasq; pauentes.
Sparsaq; per sæuos morientum corpora fluctus

h Ic agitator Erichthonius dicitur fuisse Vulcani & Mieruæ filius.
Qui Vulcanus cum Ioui fulmẽ efficeret ab Ioue promissum coe
pit, ut q̄cqd uellet præsumeret, ille mineruã in cõiugẽ petiuit. Iupiter in
perauit mineruæ ut uirginitatẽ defenderet. Dũq; cubiculũ itroirent cer

tando uulcanus semen in pauimentum iecit, unde natus est erichthoni
 us, quem Minerua in cista abscondit, draconeq; custode appposito dua-
 bus fororibus Aglauro & Pandroso commendauit. Hic primus currus
 homines equis iunctis docuit similes quadrigæ solis facere. primum pa-
 nathenæa cōstituisse, arcem templumq; ædificasse dicitur, Quem Iouis
 miratus astris receptum memoriæ tradidit. In hoc signo & capra é, quã
 in humero portat, quæ Iouem nutriuit. Itemq; eius filii hædi quos auri-
 ga in brachio portat, qui fluctus significare dicuntur, noscuntur. Musæ
 us de capra hoc refert, datur Iouis ifans nutriédus themidiæ alteæ quæ
 fuit domina capræ, quæ ex ea iouem nutriuit. Esse autem hanc capram
 filiam solis dicūt, cuius aspectus tam atrox fuisse dicitur, ut tytanes eam
 timerent, rogarentque matrem terram ut eam abderet. Terra autem ī an-
 tro clausam amaltheæ tradidit custodiédã, ibiq; Iouem cum cura amal-
 theæ educasse. Qui cum esset iuuenis, & ille contra tytanes inermis uel-
 let pugnare, eius pellem dicitur acceptam pro scuto habuisse, q̄ semper
 tytanibus agitator timori fuerit, & dicebatur media pelle gorgoneū ca-
 put habere, eo tectus tegmento capræ tergo alterius pellis tecta restituit,
 uitæ etiam immortalitate donauit, cœlique astris intulit, & eius pellé ap-
 pellauit. Aliis placet agitatorem Myrtilum esse Mercurii filium oeno-
 mai aurigam & a patre Mercurio astris illatum cuius caput non multū
 distat ab helyce, genua apponuntur geminis, pedes iuxta Tauri cornua.
 Habet autem stellas in capite unam, in singulis humeris singulas, sed ea é
 clarior quæ in sinistro humero est, & appellatur capra, in singulis geni-
 bus singulas, in dextra manu unam, ī sinistra duas, & super ipso brachio
 stellas duas, quæ uocant' hædi. sunt omnes simul decem.

TAVRVS.

a Vrigæ pedibus trux adiacet ignea taurus
 Cornua fronte gerens & lucidus igne minaci
 Quem liber ignarum cœli formando docebat
 Et caput & patulas nares & cornua tauri
 Fronte micant hyades. quæ cornua flamma sinistri
 Summa tenet. sub hæc eadem uestigia dextra
 Aurigæ mediaq; ligant cōpagine diuos.
 Myrtilos exoritur summo cum piscibus ore
 Totus cum tauro lucet, ruit oceano bos
 Ante super terras cum fulget myrtilus ore.

Porro tauræ inter astra quidam putant positum propter Iouem
 quod in bouem sit fabulose conuersus. Nigidius hunc Iouem a
 Neptuno fratre per gratiam adduxisse, qui in figura tauri sen-
 sum humanum haberet, quem Iouis Sydoné misit, ut Europã Ageno-
 ris filiam ad se portaret, isq; per pelagus Sydonem uenit, ibiq; Europam
 inter æquales suas ludetem in templo Aesculapii cõspexit, eãq; repenti-
 no arreptu collocatã suo tergo deuexit ad Iouẽ in ïsulam cretã. Ob hãc
 igitur causam Iupiter taurum syderibus dignatus est immortalis memo-
 ria ïferre. Eratosthenes dicit hunc esse quod coit cum Pasiphae, cuius prio-
 res partes apparent, reliquum corpus non apparet propter fœmineũ se-
 xum. Spectat autem orientem. In signo autem tauri frons & facies hya-
 des uocantur, quas Phereades Atheneus nutrices liberi dicit, quæ dodoni-
 des nymphæ uocantur. Quæ cum a licurgo captiuitatem timetes fuge-
 rent thebas, ne sibi a Iunone aliquid paterent Iupiter cœlo illatas syderi-
 bus honorauit hyadesq; appellauit, quoniam nascente libero eas inuenerit, quas
 in signum temporis posuit, uel quod sint pluuiales *v̄v̄* enim pluere est, quia
 eorum ortus imbres concitat, uel quia in modum y. literæ positæ sunt.
 Musæus & ista refert ex Atlante & Hya duodecim filia precreata sunt,
 & filius Hyas, quem dum ab apro uel leone occisum sorores omnes
 nimis diligentes flerent obierunt, e quibus quinque stellas figuratas

hyades appellauerunt. septem autem pliades. Mirtylus autem quinque
 filias cadmi esse dixit. Habet autem taurus stellas in capite quique, quæ
 Hyades appellantur. idest in cornibus singulis singulas. in fronte duas.
 in naribus unam. hæ sunt hyades. In singulis genibus singulas. in un-
 gue anteriore duas. in palcaribus duas. in collo unam. in dorso tres, e quibus
 nouissima splendida est. in uentre splendidam unam. in pectore una
 in palla unam. sunt omnes. xviii. ab excisione tauri usque ad id quod
 septem stellæ sunt, quas quidam pliades uel pleiadas dicunt, quæ non
 uidentur simul, eo quod septima obscura sit.

CEPHEVS

i Afides etiam cœlum cum coniuge Cepheus
 Ascendit totaq; domo. quia Iuppiter auctor
 Est generis. prodest maiestas sæpe parentis.
 Ipse breuem patulis manibus stat post cynosuram
 Diducto passim quantum latus a pede dextro,
 Cepheus extremam tangit cynosurida caudam
 Tantundem a leuo distat minor utraq; iungit,
 Regula, cepheos uestigia baltheus ambit.

c
 Epheus in ordine, quarto loco positus est, quem septentriona-
 lis circulus occupat, a pedibus usq; ad pectus. reliquus medius
 est arcturo æstiuo tropico circulo. fuit ergo sicut Euripides scri-
 bit Aethiopum rex Andromedæ pater, qui filiam suam ad cetum dicit
 exposuisse, quâ Perseus saluauit. eiusq; causa, & ipse pater beneficio Mi-
 neruæ sit astris illatus. Habet qdem stellas in capite splendidas duas. in sin-
 gulis humeris singulas. in singulis manibus singulas claras. in singulis cubi-
 tis obscuras singulas. in zona tres obliquatas. in dextra coxa unam. in fini-
 stro genu duas. supra pedes quatuor. in ultimo pede unâ. sunt omnes .xix.

CASSIOPEIA.

q
 Va latus afflexum sinuosi respicit anguis.
 Cassiopeia uirum residet sublimis ad ipsum,
 Clara etiam pernix cœlo cum luna refulget,
 Sed breuis & paucis decorata in sydere flammis,
 Qualis ferratos subicit clauicula dentes,
 Succutit & foribus præducit uincula claustri.
 Talis depositis stellis ipsa horrida uultu,
 Sic tendit palmas ceu sit planctura relictam,
 Andromedam meritæ non iusta piacula matris.

Assiopeia interea (ut refert Sophocles carminum uates. dicit)
 c p̄posuisse formam suā nereidibus ob quam rē ira Neptuni ce-
 to transmissio uastabat eorum terrā, expostulatāq; Androme-
 den & ceto propositam. ob quā rem longe habitus eorum diuersus ē. ita
 autem est Cassiopeia in sella sedens. habet ī capite stellam clarā unam. ī
 singulis humeris singulas claras. in dextra mammilla clarā unā. in de-
 xtra manu clarā & magnam unam. in sinistra manu clarā unam. in um-
 bilico clarā & magnam unam. in sinistro femore duas. in eodem ge-
 nu clarā unam. in uno quoq; angulo fellæ ī qua sedet singulas claras.
 Sunt omnes. xiii. ANDROMEDE.

n Ec procul Andromede totam quam cernere nondum
 Obscura sub nocte licet, sic emicat ore.
 Sic magnis humeris candens nitet, ac media ambit,
 Ignea substricta fulget qua zonula palla,
 Sed pene facies remanet districta; pandit,
 Brachia, ceu magni teneantur robore saxi.

a Andromeda filia fuit Cephei & Cassiopeiæ, quæ adamata est a
 cupidine, & datū est r̄nsū ut traderet cetui ad deuorādū. Quæ
 suspēsa īter duos mōtes & exposita cetui ē cū oībus ornāmētis.

ii H

a Perseo

a Perseo autem liberata est & ob id perseæ dicta. beneficioq; Mineruæ astris recepta est. Euripides etiam dicit intra astra collocatam ut labor per sei æternus pateret manibus eius extensis quemadmodum cetui opposita est. Quæ cum a Perseo liberata esset, neque patri neque matri uoluit cõmorari, sed continuo cum Perseo profecta est. Habet stellas in capite claram unam. in singulis humeris singulas. in singulis cubitis claras singulas. in dextra manu claram unam. in eodem brachio claras duas. in zona tres, sub zona quatuor. in singulis genibus claras singulas. in dextro pede duas. in sinistro pede unam. Sunt omnes. xxi.

EQVVS DIMIDIVS.

Ndromedæ uero radiat qua stella sub ipsa.
a Albo fulget equus tres harmo sed latera æquis,
Distingunt spatii, capiti tristissima forma.
Et ceruix sine honore obscuro lumine sordet,
Spumanti mandit. sed quæ ferus ore lupato.
Et capite & longe ceruice insignior exit.
Stella nitens harmis lateriq; simillima magno.
Nec totam ille tamen formam per singula reddit,
Primo prestat equo medio rapta ordine membra.
Destituunt uisus radiis hinc surgit imago,
Gorgonis hinc proles in pierio helicone.
Vertice cum summo nondum decureret unda .
Musæos fontes dextri pedis ictibus hausit.
Inde liquor genitus nomen tenet hippocrenen ,
Fontes nomen habent, sed pegasus a there summo.
Veloces agitat pennas, & sydere gaudet .

H iii

Quis p̄terea dimidius ē priore parte patēs usq; ad umbilicum
 e Aratus dicit sup geniculatorē sitū & iā astris illatū, eo q̄ a celsi-
 tudine heliconis mōtis p̄cusso, pede dextro aquā p̄duxit, quē li-
 quorē hippocrenē dicūt. Quidā pro eo q̄ Iouis eo usus fuerit. Nōnulli
 uero pegasū putāt qui ad astra pro bellorophōtis iteritu euolauerit. Eu-
 ripides dicit melanippen chironis filiā esse, q̄ compressa grauida profu-
 git ī peliō mōtē, & dū a patre comphēndi timeret deoꝝ misericordia cō-
 uersa ī equū ad astra conscēdit, cuius posterioris partes corporis p̄pter for-
 minei sexus pudorē nō uident̄. Habet aut̄ stellas ī facie claras duas. ī ca-
 pite clarā unā. ī singulis auribus singulas claras. ī maxilla unā. ī ala pro-
 xima capiti clarā unā. ī humero alæ dextræ unā. ī media ala unā. ī extre-
 mis p̄nis unā. ī harmo unā. ī pectore unā. ī spina unā. ī umbilico clarā
 unā. ī singulis genibus singulas. ī singulis ungulis singulas. sūt oēs. xviii.

ARIES

Nde subest aries qui longe maxima torrens
 i Orbis, & ad finem spatii non tardior horam,
 Peruenit, & quando grauiore Lycaonis arctos.
 Axem uel tutor quem tanto gratior ille
 Distantis cornu properat contingere metas.
 Clara ue non illi est facies, nec sydera possunt,
 Officiat si luna sua uirtute nitere.
 Sed quarendus erit zonæ ratione micantis.
 Vt chelæ candens aut baltheus orionis.

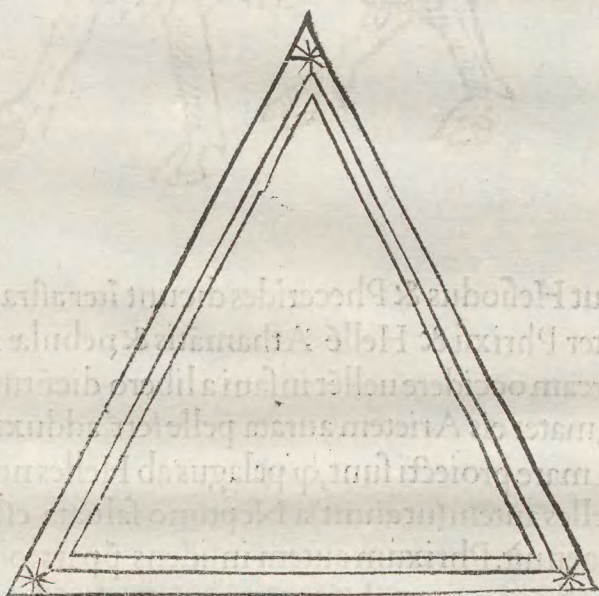

Aries ut Hesiodus & Phœcerides dicunt iter astra collocatus est propter Phrixum & Hellē Athamātis & nebulæ filios. Qui cū nouercam occidere uellēt infani a libero dicūt urefecti, qui dū a filua errarent, mater eis Arietem aurata pelle ferē adduxisse, qui cū nauigare uellēt in mare proiecti sunt, q̄ pelagus ab Helles nomie Hellespōtus uocatur. Helles autem (ut aiunt) a Neptuno saluata est, & ex ea puerum Pœonem genuit. Phrixum autem insidens p̄parato arieti cholcos adductus est ad Oetam regem, ibiq; arietem matri imolauit, eiq; suam auream pellē concessit anteq̄ inter astra processisset, quā draco custodiuit. Genitum autem hunc Arietem dicunt ex Neptuno & Theophane altidis filia, quā cum adamasset in insulam chrinnissam traduxit, inq; Iouem cōuertit, cum qua in arietem mutatus cōcubuit, ex qua Aries chrysoellus natus. Nigidius hunc arietem dicit ducem & principem esse signi & zodiaci circuli. Immortali autē honore donatum, q̄ cū liber exercitum in Aphricam duceret & aq̄ inopiam pateret, subito Aries ex arena exiuit & liberum cū suo exercitu ad aq̄ pduxit diuinitus. Hoc facto liber eū Arietē Iouem Ammonem appellauit, eiq; Phanum magnificū fecit eo i loco in quo repta ē aq̄, & abest ab Alexādria itinere dierum nouē, locus arenosus & serpentum multitudine plenus, & ab arena ammon est nominatus. Præterea aries dux aquæ immortalis mutatus, & cœli sydera consecutus. Conuertit autem caput ad taurum, ipse autem assequitur aliis signis. Habet autem stellas in capite unam. in auriculis tres. i

collo duas. i summitate pedum anteriorum singulorum singulas. i dor-
so quatuor. in cauda unam. in uentre tres. in summitate singulorū pedū
posterioꝝ singulas. Sunt omnes. xviii.

DELTOTON.

St etiam propiore deum cognoscere signo.
e Deltoton si quis donum hoc spectabile nili,
Diuitibus ueneratum undis in sede notarit.
Tris illi. laterum ductus æquata duorum,
Sunt spacia unius breuior, sed clarior ignis.
Hunc aries iuxta medium deltoton habebit.

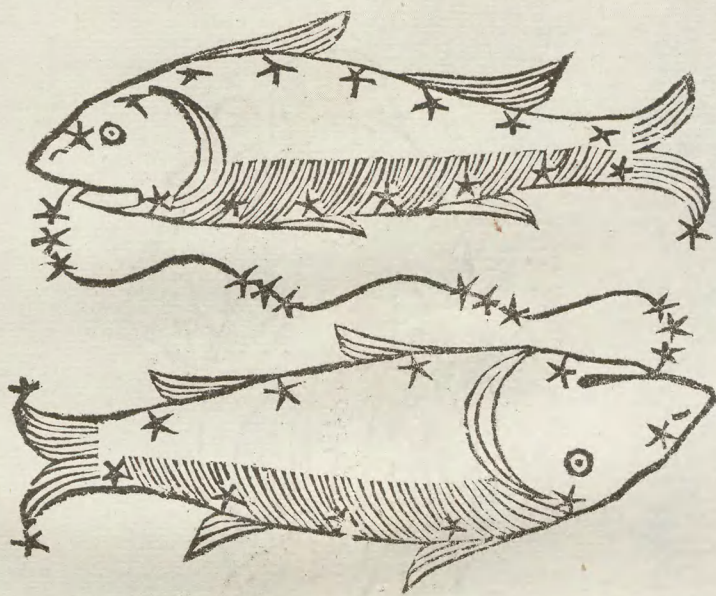
Vp caput arietis non longe ab Andromedæ pedibus adiacet si
f gnum quod græci ob similitudinem deltae lrae deltoton uocāt
latini autem ob proprietatem formæ triangulū dicunt. Quod
quidam a Ioue p Mercurium inter astra positum dicunt sup caput arie-
tis, pro eo q̄ obscurum esse dicit. Quidam uero dicunt ægypti eē effigi-
em stellis figuratam i tribus angulis idest trigono & nilū talē ambitū fa-
cere. Habet aut̄ stellas tres. in singulis angulis singulas, e quibus una ē cla-
rior.

PISCES.

i Nnter lanigeri tergum & cepheida mcestam
Hunc ultra Gemini pisces, quorum alter in austrum,
Tendit threicium boream petit alter, & audit,
Stridentes auras niueus quas procreat hemus.
Non illis liber cursus, sed uincula cauda,
Singula utrunq; tenent uno cocuntia nodo.

Nondum

Nondum stella premit piscis qui respicit auras,
 Threiciæ dextram Andromedæ cernuntur ad ulnam:

P Isces hi sunt & maior piscis. Nigidius hos pisces dicit in flumine euphrate fuisse, & ibi ouum iuenisse mire magnitudinis, quod uolentes eiecerunt in terram atque ita cobra insedisit & post aliquot dies exclusisse eam syriæ quæ uocat Venus, maximeque misericors ad homines pertinebat. quæque multa quæ ad utilitatem hominibus uerterent ea dicitur iuenisse. Quæ quoniam Iouis sapius a Mercurio laudari nominarique audiret quod in deos religiosa, in hominibus officiosa diligenter fuerit rogata a Ioue quod sibi optanti tribui postularet, illa ait ut pisces qui suam originem seruassent immortali premio afficerent. Iupiter in duodecim signis pisces syderum splendore decorauit. Vnde hodie quoque syri neque hos pisces edunt, & columbas potestate decorant. Horum autem unus aquilonius est, alter australis ex aduerso caudis utriusque positus. Habet inter se alligamentum luteum continentis usque ad priores pedes arietis. Andromedæ autem humerus dexter piscis est signum. Habet idem aquilonius stellas duodecim. Alligamentum luteum quo continentur in parte boreæ habet stellas tres, in parte notii tres, ad orientem tres, ad occidentem tres. Australis piscis quoniam decem. Sunt omnes. xxxix.

PERSEVS

Antus & ille micat tantum occupat ab Ioue cœli,
Dextra sublata similis prope cassiopeam,
Sublimis fulget pedibus properare uidetur,
Et uelle aligeris purum æthera tangere palmis.

Perseus quidem ex Danae & Ioue natus est. Iupiter enim in simi-
p litudinem aurei ibris se transformas oppressam delusit Danae
Achrisii regis Argiuorum filiam, quam pater a Ioue uitiata cogno-
uit. intra arcam includens precipitauit in mare, quae delata ad Italiam, inuenta a quo-
dam piscatore & oblata regi, eam ibi fecit uxorem una cum Perseo quem enixa est
in mari. Qui missus ad Polycestem regem insulae Sariphi. Accepta a Mer-
curio Talaria & a Vulcano harpe adamantia per aera iter faciens ad Gorgo-
nes Phorci filias uenisse prohibetur, quae angues pro crinibus dicuntur habu-
isse, quosque uidissent in lapides conuertere. Gorgones tres feruntur fuisse so-
rores, uno oculo una pulchritudine inter se communicantes quae no-
mina putantur. prima Stennio. secunda Euriale. tertia Medusa. Quidam
uero eum a Minerua missum dicunt, & ab ea clypeum uitreum accepisse, per
quem uidere nec uideri ab eis posset. Qui cum Gorgones dormientes in-
uenisset, caput Medusae abscidit & Mineruae tradidit, quod illa in suo pe-
ctore

et ore aptauit, ut in bello terribior esset. Perseum autem inter sydera col-
locauit. Habet autem stellas in capite unam. in singulis humeris claras sin-
gulas. in manu dextra claram unam. in eodem cubito unam. in manu sini-
stra unam. in dextra parte lumboꝝ claram unam. in sinistro femore claram unam.
in singulis genibus singulas. in singulis tibiis singulas. in singulis pedibus
singulas. in capite Gorgonis circūquaq; tres. in harpe unam. fiūt oēs .xviii.

PLEIADES.

Ydera communem ostendunt ex omnibus ignem.

f. Septem traduntur numero, sed carpitur una,
Deficiente oculo distinguere corpora parua.

Nomina sed cunctis seruauit fida uetustas.

Helectra, Alcinoeq; Celenoq; Taigeteq; ,
Et Sterope, Meropeq; simul, formosaq; Maia.

Cœlifero genitæ, si uere sustinet Atlas.

Regna Iouis superosq; atq; ipso pondere gaudet,
Lumine non multo Pleias certauerit astris.

Præcipuo sed honore ostendit tempora bina.

Cum primum agricolam uentus superimminet auster,
Et cum surgit hyems portu fugienda peritis.

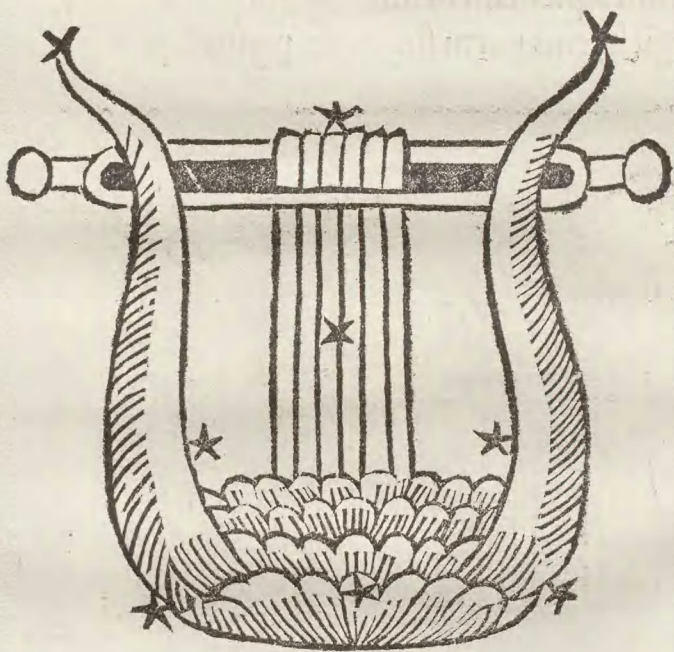

Leiades a pluralitate græci uocant. latini eo q̄ uere exoriantur
p uergilias dicūt. Dicit aut̄ Pherecides Athenæus septem sorores
fuisse Lycurgi filias ex naxo insula, & pro eo q̄ liberum educa-
uerūt a Ioue iter sydera sūt relata. Har̄ nomia putant̄ Electra, Alcioe,
Celeno, Asterope, Merope, Taigete, Maia, q̄ & septia ut ait Aratus uix in

tueri pōt, quā qdā pre timore Orionis fugisse putant. quidam a sole p-
 secutam arbitrant, uocatāq; electram, q̄ non sustinens uidere casus pro
 nepotum, fugerit. Vnde & illā dissolutis crinibus propter luctum ire af-
 ferunt, & propter comas quidā Cometen appellant. Nōnulli uero me-
 ropē esse autumāt, q̄ nupta a quodā uiro nomiata est Hippodomia. Mu-
 sæus aut̄ refert filias Atlantis fuisse septē, ex quibus sex claræ sunt, una ob-
 scura, cū diis cōcubuerunt, tres cū Ioue & ex helectra dardanus, ex maia
 Mercurius, ex taigete lacedæmon, cū Neptuno duæ, Alcyone ex q̄ Her-
 cus, Celeno, ex qua Lycus cū Marte asterope, ex qua Denomaus Mero-
 pe cum Sisypho. Magnam apud homines dignitatem habent.

LYRA

Empora leua premit parthi subiecta draconis,
 t Summa genu subuersa tenet qua se lyra uoluit
 Contra spectat auem uel Phœbi quæ fuit olim.
 Cygnus de thalamis candens qui lapsus adulter,
 Furta iouis falsa uolucer sub imagine texit.

Yrā inter astra collocatam dicūt ppter honorē Mercurii q̄ eā
 I cōdidit ex testudinis similitudinē de Apollinis boum cornibus
 qui intēdit chordas septē Atlantidū numero. Regrediēte igit̄
 nilo ad suos meatus iter cætera relicta ēt testudo ē, q̄ cū putrefacta fuisset
 & nerui

& nerui eius extēsi intra coriū remāssissent, percussa a Mercurio sonitum dedit, in cuius similitudinem Mercurius lyram fecit, quā postea Apollini datā, alii Orpheo dicunt, eo qd' unus ex musis idest Calliopæ sit filius. fecit autē chordas nouē iuxta nūmērū musarū. Tātā nāq; dicit' dulcedinis ī modulando fuisse ut arbores, saxa, bestias, atq; inferos cōmouerit ob cōiugis Euridices desiderium ad inferos descēdens. Qui cum Apollinē maximum deorū honoraret. libeꝝ autē patrem a quo fuerat glorificatus minime glorificaret sedēs in pāgeō mōte & expectans solis ortum, liber indignatus misit Bacchas ut Aeschylus scribit quæ eū mēbratim discerperent, collectisq; membris eius sepelierūt eum in lesbiiis mōtibus, eius lyram Musæo dederunt. Iouēq; rogauerūt, ut eius memoriā astris īferret. habet autem stellas in utrisq; pectinibus singulas. ī cacumīe chordæ singulas. in utrisq; humeris singulas. in fundo unam. in modulo unam. ī tympano claram atq; candidam unam. Sunt omnes nouem.

CYGNVS

Vt medii fulgoris erunt penna utraq; lata

a D. xterior iuxta regalem cepheosulnam,
At leua fugit instantem sibi pegasonala.

c Ygnum dicunt inter astra constitutum, eo qd' Iupiter ī cygnū trās figuratus euolauerit ī ramum atticæ regionis ibiq; compresserit.

Nemefim. quæ & læda dī (ut refert Crates tragœdiæ scriptor) quæ enixa
é ouū un̄ nata é Helena. sed quoniam Iupiter rursus i cœlū i cygnū trās-
figuratus se recepit, Vt fuit pēnis tēsus simulacrum eius syderibus reliq̄.
Habet autem stellas in capite clarā unam. in dextra ala quinq̄. unā cla-
ram quæ é erga collum. in sinistra ala quinq̄. in pectore unam. in cauda
unam, quæ é amplissima. Sunt oēs. xiii.

AQVARIVS

Ceano merfus sopitas condere flammās.
Himbres occasus ortusq̄ interceptit ora.
Er cum terrores auget mox atra marinos,
Multum clamatos frustra spectauerit ortus,
Tunc rigor, aut rapidus ponto tunc incubat auster.
Tarda ministeria & nautis tremor alligat artus
Et rationem animi temeraria pectora soluent.
Nulla dies oritur, quæ iam uacua æquora cernat.
Puppibus & semper tumidis ratis innatet undis,
Interea tentare undas iuuat, aspera sed cum
Assultat lateri deprensæ spuma carinæ,
Tunc alti curuos prospectant littore portus.
Inuenta s̄q̄ alii terras pro munere narrant,
Interea exanimat pauidos instantis aquæ mons.
Ast alii procul e terra iactantur in altum.
Munit & hos breue lignum, & fata instantia pellit,
Et tantum a læto, quantum rate fluctibus absunt.

Porro aquarius nomen accepisse dicitur quod eius exortu himbres plurimi fiant. Quidam uolunt Ganymedem eum esse Troili & Calliroes filium, qui cum in Ida monte uenaretur ob nimiam pulchritudinem a Ioue ad amatum, & per aquilam raptus inter astra est collocatus. Dehinc Aquarius dicitur esse quod undas funderet. Nigidius Hydrocholon siue aquarium existimat esse Deucalionem thessalum, qui maximo cataclismo sit relictus cum uxore pyrria in monte Aetna, qui est altissimus in Sicilia, & posteaquam se & uxorem suam in terra relictum censuit, orbitatis & uastitatis misertus, ab Ioue precari coepit, ut aut & ipsi interirent, aut hominum genus restituerent. Iupiter respondit & per sortem indicauit ut lapides quos ante se reperissent post se iactarent. Reuersi itaque quotquot Deucalion misit, uiri fiebant, quos pyrria, foemina. Quo facto rursus hominum genus natum est, ob quam rem *λάσος* graece populus dicitur, quia lapis antiquitus graece *λάσος* appellabatur. Ab antiquis quidem dicitur Aristeus filius Apollinis fuisse, quem Apollo dicitur ex cyrene procreasse, quam compressit in monte orptheo, qui cyrenis est appellatus. Aristeus de omnibus artibus doctus fuisse, quibus caeteros homines ad bonos fructus utilitatemque perducebat. Is cum caniculae signum pestiferum oriret, & statim praesentes fructus laederent, & homines diuturna pestilentia afficeretur, Factum est ut a diis impetraretur maxime Neptuno, Iouis fratre ne tempestatibus & uentis pateretur genus humanum affici indignis calamitatibus. Itaque uenia data, constitutum est a diis, ut caniculae stellae exortu uenti perflarent dies circiter quadraginta, eiusque pestilentiam uel abscinderent. Quapropter Aristeus a diis inter astra est collocatus. Habet autem aquarius stellas in capite obscuras duas. in singulis humeris singulas amplas. in sinistro cubito unam. in dextro cubito unam. in singulis manibus singulas. in singulis mammillis singulas. sub mammillis singulas. in dextro lubo unam. in singulis genibus singulas. in dextra tibia unam in singulis pedibus singulas. Sunt omnes. xviii. Effusio uero aquae dextra leuaque fit stellis. xxxi. Quarum duae splendidae sunt, caeterae uero obscurae

Capricornus sane similitudinem habet aegypanos. habet enim posteriorem partem piscis, priorem capricorni. & hunc honorem deus affecutus, eo quod cum Ioue sit nutritus. Epimenides dicit in Ida utrosque nutritos, & ad titanorum bellum cum Ioue esse profectum, quem Iupiter uictor astris intulit, quod eius opera dii armati essent. Itaque matrem eius capram quod Dicolon inuenisset in mari, ideo piscis cauda notata. Nigidius capricornum refert immortali honore donatum, quo tempore Phytho in monte tauro speluicam haberet & aegyptum icoleret, ab Ioue concessum habuisset quemadmodum diis posset obsistere, cum eis consiliu

pāderet, si neq; terras reliquere uellēt, neq; Phythonis īmanitati resistere, dii possent, icōsulte figuras īmutauerūt, ī quā q̄s uellet, seu bestia seu uolucré seu piscé pecudé ue, phython se ī caprá trāsmutasset. itaq; immortales figuris ignotis Phythōis ante oculos crebro uersabant, unde adhuc maxime pro diis multas bestias abseruant coluntq; ægyptii, & conuenit phythōi neminem deorū aduersari sibimet, uacuam cognouit dominātibus arbitratus deos se ueritos p̄pter metum dominabatur imperitis fortunæ uarietate, & periculi magnitudine instantis. Nā post. xviii. dies dicitur consilium de eo repente a diis factum ut īterficeretur, ob idq; usq; hodie in Aegypto hos dies idest. xviii. festos p̄petuo annis singulis instituerunt. in quibus diebus qui nascitur amplius quā eos non uiuit. phythō autem fulmine interficitur ab Apolline in templo ægypti menphis ubi mos fuit folio regio decorari reges qui regnabāt. ibi enim sacris initiabant primū, ut dicit reges satis religiose tunicati, & tauro quem apim appellant iugum portare fas erat quem deum maximum ægyptii existimāt. & per uicum unum duci ut periti existimabant labore humanæ necessitatis, ut crudelius quæ sub eis sint abutantur. deducitur autem a sacerdote Isidis in locum qui nominatur adytos & iureiurando adigitur, neq; mensē, neq; diem intercalandum quem īfestum diem immutarent, sed. cccxlv. dies peracturos sicut institutum est ab antiquis, sed illo reuertamur unde digressi sumus. igitur dii post ea q̄ phythonē p̄cna affecerunt & īterfecerunt, sancta astrorum memoria decorauerunt & ei nomen ægypti ægipana imposuerūt, quod cōtenti dii se in bestias cōuertissent, phythō se ī capram transfigurabat oppidumq; magnificum in Aegypto edificauerunt quod Panopolim appellauerunt. Habet autem stellas in singulis cornibus duas. in naribus claram unam. in capite claras duas. sub collo unam. in pectore duas. in anteriore pede unam. in summitate ipsius pedis unam. in dorso septem. in uentre quinq; in caudæ extremitate claras duas. Sunt omnes. xxvi.

SAGITTARIVS

Elligerum titan etiam cum contigit arcum.

b Ducentemq; ferunt sinuato spicula neruo.

Iam clausum ratione mare est, iam nauita portu.

Infestam noctem fugit ad longasq; tenebras,

Signum erit exoriens nobis tum nocte suprema.

Scorpios ille micat super freta cerula cauda.

Insequitur grauis arcus & in lucem magis exit.

Tunc alte

Tunc alte cynosura repit. tunc totus in undas.
 Mergitur Orion, humeris & uertice Cepheus.

P Orro sagittarius scorpione oriente ascendit, quo ascendente Ori
 on occidit totus & Cepheus a uertice & humeris cū manibus,
 in cuius signi regione zodiacus circulus humillimus est ppter
 equina crura. Quidam negant dicentes nūq̄ centauros ullis sagittis usos
 fuisse. Quidam autem dicunt q̄ quadrupes esse non uideatur, sed stās
 bipes sagittarius. Hic autem homo equinis pedibus est & caudam habet
 ueluti sagittarii. Sositheus autem tragœdiarum scriptor illum affirmat
 eē Crotonem. Eufchemis musarum nutricis filium & inhabitasse heli-
 conem atq; sagittis & uenatu uitam exegisse, qui inter musas sapius cō-
 moratus plausu cantus earum distinguebat idest ad pedē manibus plau-
 debat, quo alii timerent. Hunc musæ beneficio Iouis astris intulerunt,
 cuius artes idest plausus & sagittæ iter mortales māserē. Nigidius de Cro-
 tone idem dicit, sed non conuersatum cum musis, sed dum ille cantus
 chorosq; celebrarent, hunc procul auditu repentino plausu ad pedem
 feriēdo oblectare canētes, ob hoc cum a Ioue immortalī memoria earū
 rogatu donatū qđ esset nutricis eaq; filius. idē oceani nepos. Habet autē
 stellas ī capite duas. ī arcu duas. ī acumine sagittæ duas. in dextro cubito

unā. i eadē manu unā, in uentre clarā unā. in spina duas. sub cauda. du-
 as. in anterioribus geniculis singulas. Sunt omnes. xy. Reliquæ uero se-
 ptem subter crura similes quidem sunt posterioribus, quæ non offendū
 tur, quod Centaurus duplex sit. iaculum autem eius, ex quo dicunt oēs
 cygnos ab Apolline interfectos, qui Iouis fulmina fuerant, absconditū
 fertur ad aquilonem, & peracta, ac potius sedata lite, assumptum, & ad pe-
 des Sagittarii inter astra collocatum. Habet autem stellas quatuor. i sum-
 mo unam. in medio obscuram unam. in pennis duas. unam uero splen-
 didiorem aliis.

AQVILA

u Nguibus innocuis phrygium rapuit Ganymedem.
 Et cœlo appositus custos quo Iuppiter arsit,
 In puero. luit excidio quem Troia furorem.

a Quilā sane inter astra collocatam dicunt ppter Ganymedē io-
 uis ministrum, quem rapuit in cœlum. est enim ea signum io-
 uis, q̄ cum dii omnes uolucres inter se diuiderent, eam in por-
 tione sortitus sit Iouis. quod altius cunctis uolantibus euolet, & pe-
 ne inter omnes principatum teneat, & q̄ sola auium solis radiis nō ter-
 reat. Nāq; ita est spectans ad oriētē pēnis tēsis. Aglaſthenes dicit Iouē
 i aqlā trāſfiguratū, naxiā regionē ubi nutritus fuerat petiisse, & regnū ac-
 cepisse, Egresso uero d̄ Naxo cū aduersus titanasp̄ficisceret, & sacrificiū
 faceret

faceret aquilā ei ī auspicio apparuisse & fulmīa ministrasse, quam bono oīe acceptā tutelæ subiecisse. Habet autē stellas in capite clarā unā .ī hu-
 meris singulis alarū singulas. ī pectore obscuram unam. sunt oēs q̄tuor.
 Sagitta aut quā tenet ī pedibus dicitur sagitta Apollinis fuisse, cum q̄ Cy-
 clopas interfecit, eo q̄ Iouis fulmina facerēt, q̄ eo telo Aesculapius eius
 filius a Ioue esset interfectus, quā sagittā astris illatā in memoriā uirtutis
 suæ reliquit. Habet aut stellas q̄tuor. ī sūmo unā, ī medio unā, in pennis
 sagittæ duas.

DELPHINVS.

Ydera quæ mundi pars celsior æthere uoluit.

f Quæq; uident boream uentis assueta serenis
 Diximus. hinc alius decliuis ducitur ordo,
 Sentit & infanos obscuris flatibus austros.

Eptunus ut Artemidorus refert Amphitriten uoluit ī coniu-
 n- giū accipe, quæ cū ob uerecūdiæ magnitudinē & uirginitatis
 obseruatiā ad Atlantē cōfugisset Neptunus post eā multos mi-
 sit q̄ eā peterēt, iter quos & delphinū misit q̄ eā peteret. Quæ cū circa in-
 sulas Atlantis moraretur reperit eā nūciauitq; Neptuno, quā ille suis per-
 suasiōibus ad suā pduxit uolūtate, delphinoq; maximos honores ī mari
 tribuit, quē ī astris itulit & ī manu sua hīc instituit. Habet aut stellas nouē
 & iō musicū signū dī, eo qd̄ ī numero musarū. stellas habet ī ore unā. ī fo-
 lio duas. in penulis uentris tres. in dorso unā. in cauda duas. sunt oēs
 nouem. delphinus autem non multum currit super capricornum.

ORION

Ela caput magniq; humeris sic balteus ardet
Sic uagina ensis pernici sic pede fulget.

Orion qui & incola dicitur ante tauri uestigia fulget, & dicitur
Orion ab urina idest ab inundatione aquarum. Tempore enī
hyemis habet ortum, cum mare & terras aquis & tempestatibus
turbat. Hunc Romani iugulam uocāt, eo qđ sit armatus ut gladius, stel-
larum luce terribilis & clarissimus qui si fulget serenitatem portendit, si
obscuratur tempestatem annuit imminere. Hūc Hesiodus dicit Neptu-
ni & Euriales filium, cui dono datum est a Neptuno ut super fluctus
ambulet ueluti supra terram. Qui cum chium uenisset meropē Oe-
nopionis filiam compressit, quem Oenopiō ob iniuriam excæcauit, &
de finibus suis expulit. ipse cum Lemnum uenisset, a sole dicitur ei lu-
mina restituta esse, & reuersus est ad Oenopionem, qui cum a ciuibus ter-
ra absconderetur Oenopion, desperata eius inuentione cretam est pro-
fectus ubi cum immodice uenaretur, & a diana corripere ait se nul-
lā feram in terris relicturum. Tellus indignata scorpionem extulit mi-
ræ magnitudinis, qui pœnas magniloquentiæ eius exigeret. Iouis autem
orionem ob uirtutem astris intulit. idem rogatu dianæ scorpionem iter
astra duodecim cœlo collocauit, quorum contra magnitudinem stellæ
quoq;

quoque eorum amplissima sunt. Aristomachus autem dicit Caubrisa quaedam Thebis uoto petisse ut filium haberet, ad quem Iouis Mercurius & Neptunus hospitio deuenerunt. qui eis hostiam immolauit ut filius nasceretur, cuius bouis pelle detracta dii in eam urinam fecere, iussuque Mercurii terra obruta est, unde puer supradictus est natus, quem Vrionem appellauerunt & astris intulerunt. Quidam autem dicunt Vrionem methymnaeum qui cum esset citharæ potens rex Corinthio & Pyranthum nomine eum dilexit, qui cum a rege impetrasset ut ciuitate arte sua illustraret & magnum patrimonium acq̄suisset, consenserunt famuli cum nautis ut eum interficerent, quem cum uellent interficere petiit ab eis ut ante decantaret. Cum autem citharæ sonus cum uoce eius audiretur, delphini circum nauim uenerunt, ille super unum ex his se precipitauit, qui eum sub latum ad Regem Pyranthum Corinthum detulit. delphinus subductis p̄stus aquis exanimatus est. Qui cum suos casus Pyrantho narrasset, iussit Rex Pyranthus delphinum sepeliri, & ei monumentum fieri, post aliquantulum temporis nauis qua Oriō deuectus fuerat Corinthum delata est. Nautas cum ad se adduci rex imperasset & de Orione inquireret, dixerunt eum obiisse. Quibus ille crastino inquit die ad delphini monumentum iurabitis, eosque custodiri mandauit, atque Orionem ita ornatum sicut se precipitauerat in monumento delphini delitescere. Cum autem adducti per delphini monumentum iurarent Orionem obiisse, & de monumento perdisisset, illi eum uidentes obmutuerunt, ibique regis imperio crucifixi sunt. Dehinc Iouis miseratione dicitur Orion cum delphino inter astra positus. Nigidius autem refert quodam tempore Iouem cum cæteris diis apud Musæum bithoniorum regem hospitio dap̄sili copiosoque affectu prædito in hilaritate constituisse, ut in corio tauri qui tunc immolatus fuerat mingerent, eoque loco in corio terra obruta natus sit Orion, qui factus adolescens digna deorum forma atque egregia uirtute incitatus immortalis memoria obtēperabat, quibus ortus dicebatur. Nam cum in celino uenaretur Dianam irridens contēnebat eius opera, quæ in monte constituebat. Itaque Diana misisse dicitur scorpionem qui Orionem uita priuaret. Orion uita priuatus syderibus illatus est. Habet autem stellas in capite claras tres, e quibus media est splendidior cæteris. in singulis humeris singulas claras. in dextro cubito obscuram unam. in eadem manu unam. in zona tres. in gladio quem tenet in manu tres. in singulis genibus singulas. in singulis pedibus singulas. in mantili tres. Sunt omnes. xvii. & decem ex eis obscuriores.

CANIS.

Vm tetegit solis radios accenditur æstas.
c Discernitq; ortu longe fata uiuida firmat.
At quibus arctatæ frondes aut languida radix
Exanimat nullo gaudet maius ue minus ue,
Agricola & sydus primo speculator ab ortu.

Irius stella est in medio centro cœli, ad quam cum sol acces-
serit duplicatur calor ipsius, & languore afficiuntur corpora
humana. Sirium autem stellam uocatam putant propter flâ-
mæ candorem. Latini autem illam caniculam uocant, unde & dies canī-
culares dicuntur, quia quandiu sol in ipsa est, pestifera ē, sed pro qualita-
te adiacentium commutatur. Nam aut uincitur aut morboſis utitur ui-
ribus. Hinc est q̄ cum certo tempore oritur non ſemper ē noxia. Qui-
dam uero dicunt canem fuiſſe quæ Europæ cum dracone cuſtos data ē,
quæ poſtea minos utraq; accepit. eandem poſtea ob medicinæ cauſam p̄-
criſidi in munere datam, quæ poſtea Cephalus utraq; poſſedit uir procri-
dis, qui eam ad Thebas duxit ad uulpem Thebanorum agros infeſtantē
cui cani fatum eſt ne ab ullo poſſet interfici, itemq; Vulpi. Iupiter uero
uulpem

uulpem in lapidem conuertit, & canem astris intulit. Amphianus tra-
gœdiarum scriptor refert, q̄ cum hominibus stellæ relinquerent locum,
missus est legatus canis ad dolorá, quã ut uidit tempore tempestiuo ada-
mauit, qui cum flagraret amore, nec posset frui, magis asperius urebatur.
calamitate accepta & Deos adiutores inuocare cœpit. tunc Aquilo misit
filios suos adolescentes, qui operam cani traderent, & ipse flatu suo canis
ardorem sedauit, qui flatus etesiæ dicitur. amoris autem memoria reman-
sit. sunt qui aliter memorent. Icarus a libero hospitio receptus est, qui ei
ĩ munere utrê plenum uino tribuit, iussitq; ut in reliquas terras propaga-
ret. Icarus dehinc Athenæus cum in terram atticam ad posteros deuenis-
set eis genus hoc suauitatis ostendit. pastores autem cum immoderatus
biberent ebrii facti conciderunt. Qui arbitantes icarum malum medi-
camentum sibi dedisse eũ fustibus interfecerunt. Icaræ aut̄ occisũ canis
q̄ cum eo fuerat. Neæra nomine, ululans Erigone eius filia monstrauit
ubi pater insepultus iaceret, quæ cum uenisset eius corpus sepeliuit, ipaq;
se in monte hymeto contulit ibiq; laqueo sibi mortem consciiuit. Tunc
dicitur liber a Ioue petiisse ut Erigonem & Icarum astris inferret. Iouis
autem audita eius petitione, Erigonem signum uirginis nominauit. Ica-
rum autem patrem eius arcturum. Qui cum exoritur tempestas mari ter-
ræq; efficit. cũq; Athenas pestilentia opprimeret ex oraculo responsum
est cessaturam pestilentiam, si per annos singulos de frugibus & uinde-
mia Icaro & Erigone primum delibaretur. Quod factum est ab Athe-
nensibus, qui diebus festis institutis aras constituerunt. ideo quia illam
pendentem aspexerunt, quod est apud græcos ex quo factum est, ut soli
oscillo iactarentur homines. Canis autem Icarum qui ululans ante pedem
pendentis uirginis mortuus est Astricyon nominatur, quod nos canis
stellam dicimus, qui ob eandem causam quando exoritur summam pe-
stilentiam hominibus facit. Habet autem stellas in capite unam, q̄ isis di-
citur claram. in lingua unam quam sirium uel canem uocant, quæ ma-
gna est & splendida. in collo duas. in singulis humeris singulas obscuras.
in pectore claras duas. in anteriore pede sinistro tres. in dextro unam cla-
ram. in extremo supra dorsum tres. in uentre duas. ĩ sinistro femore unã.
in posteriori pede sinistro unam. in summitate caudæ unã. Fiunt omnes
xx. Situm autem est hoc signum inter hyemalem tropicum, & arcticum
subterraneum qui australis uocatur.

DASYPVVS

Ic utrunq; oritur sic occidit in freta sydus.

Tu paruum leporem perpende sub Orione.

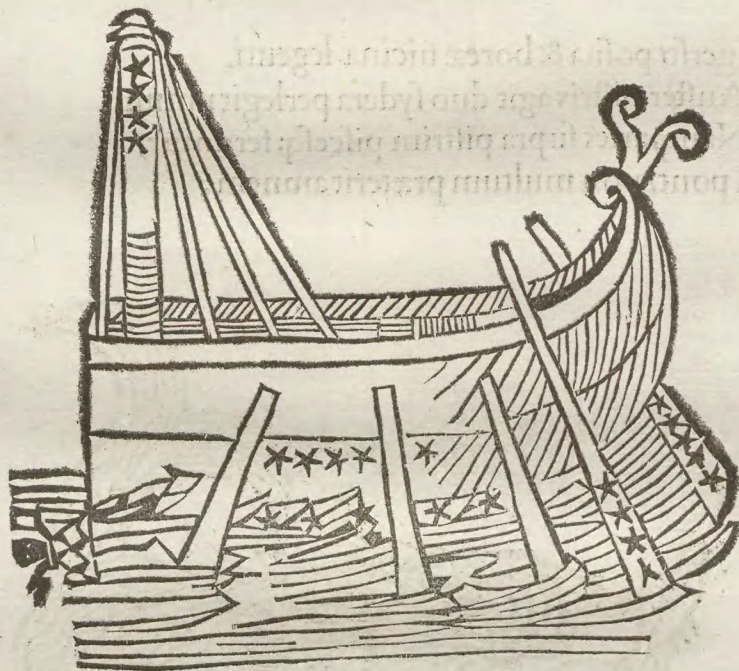

Epus sub pedibus Anticanis & Orionis constitutus est. Hic dicitur orionis canem fugere uenantis. Nam ut uenatorem eum finxerunt aliqua de causa, ita leporem ei ad pedes fugientem finxerunt. Quidam negant tam nobilem tamque magnum uenatorem, de quo ante in scorpione signo diximus, & postea in ipsius figura dicemus, oportere leporem uenari. Callimachusque accusat eum, quod cum Dianae scriberet laudes, dicit eam leporino sanguine gaudere, & eos uenari dixerit. Nonnulli a Mercurio inter astra collocatum dicunt propter nimiam uelocitatem, siue quod inter quadrupedes plus pariat, & quosdam foetus pariat, quosdam uero in uentre habeat, sicut Aristoteles philosophus ait, qui, de animalium ratione differuit. Antiquitus autem dicebatur in insula hieronullum leporem fuisse, sed ex eorum ciuitate adolescens quidam studio generis ab exteris terris leporem foeminam produxit, & ad eius partum diligentissime quae opus essent administrauit. itaque cum peperisset & complures eius ciuitatis ad studium intendisset, & partim pretio, partim beneficio mercati essent, omnes lepores alere coeperunt, quibus cum nihil daretur ad manducandum, impetu facto omnia comederunt, quo facto insulam calamitas afflixit. itaque postea leporis figuram astris contulerunt, ut homines meminissent nihil his exoptandum in uita, si insolenter utantur laetitia quam dolorem

dolorem capere posterius cogantur. Habet autem stellas in singulis auri-
bus singulas. in pectore duas. in dorso nitidam unam. in posterioribus
pedibus singulas. Sunt autem omnes. vii.

ARGONAVIS.

T cum decurrens in hibernis iam nauita remos
a Auerfamq; ratem uotis damnatus ab ore.
Perlegit optatam cupiens contingere terram.
Sed quia pars uiolata fuit coeuntia saxa.
Numine Iunonis tutus confugit Iason,
Hæc micat in cælo lateri non amplior, actus
Qua surgit malus, qua debet reddere proram,
Intercepta perit nulla sub imagine forma.
Puppis demisso tantum stat lucida clauo.

P Ost canis igitur magni caudam secundum stellarum ordinem
nauis constituta est, quam quidam beneficio Mineruæ inter a-
stra collocatam dicunt q̄q; prima ab ea fabricata est & mare qđ
antea inuium fuerat hominibus peruiū naualis ingenio fecit, quam no-
tatam in cælo figurauit, sed a gubernaculis usq; ad malum. nonnulli di-
cunt Danaum beli filium ex compluribus coniugibus quinquaginta

collocatus

falias habuisse. fratrem autem eius Aegyptum totidem filios. Danaum autem & filias eius interficere uoluit, ut regnum paternum solus obtineret, easque filiis suis uxores a fratre poposcit. Danaus autem cognita malitia Mineruam inuocauit adiutricem. tunc primum dicitur Minerua nauim fecisse, quae Argos appellata est, cum qua Danaus ex Africa Argos profugit. Aegyptus filios suos ad persequendum fratrem misit. Qui postquam Argos uenerunt patrum impugnare coeperunt. Danaus autem ut uidit se eis obsistere non posse, dedit eis filias suas, quae patris iussu uiros suos una nocte interfecerunt, sola Hypermetra linum seruauit. ob quod phanum illis factum est. caeterae uero dicuntur apud inferos in dolium putrum aquam ingerere. Habet autem nauis stellas in puppe quatuor. in castris quatuor. in malo summo tres. in singulis temonibus quinque. sub carina quinque. sunt omnes. xxvi.

CETVS

d Iuerso posita & boreae uicina legenti,
 Auster pistris agit duo sydera perlegit unum.
 Namque aries supra pistrim piscesque feruntur,
 Bellua sed ponti non multum praeterit amnem.

p Orro sub ariete & piscibus super fluum eectus in coeli regione collocatus

collocatus est. Dicitur autem a Neptuno missus ad Cepheum propter invidiam Nereidis, a qua contra Cassiopeam & Andromedam exardescerebat propter nimiam pulchritudinem. huic cetui Andromeda proposita erat, quem Perseus interfecit, & ab Ioue astris illatus est, ut memoria actus maneret. Habet autem stellas in caudæ extremo claras duas, a cauda usque ad gibbum eius sex. sub ventre sex. Sunt omnes .xiiii.

ERIDANVS FLVVIVS,

Lanxere ignotis asæ phaetondides undis,
p Eridanus medius liquidis interiacet astris.
Huius pars undæ læuam ferit Orionis,
Lapsa pedem, procul a motis qui piscibus usus,
Vincula coniectat nodus cristam super ipsam,
Aequore pistris adit. sunt illi libera cœlo,
Sydera nonnullam specie reddentia formam.
Sub leporisq; latus uersam post deniq; puppim.
Inter & Eridanum flexusq; cauumq; carinæ.
Atq; hæc ipsa notat, si nullam ferre figuram,
Sunt etiam toto sparsi sine nomine mundi,
Inter signa ignes etiam quibus & sua desit
Forma, per oppositi noscuntur lumina signi.

Luuius ut supius diximus subter cetum collocatus est, cœli re-
 gione cernitur. Ad quem sinister Orionis pes extenditur. Ab
 Arato & Pherecide Eridanus padus esse putatur. & ideo inter
 astra collocatus, q̄ a meridianis partibus dirigere cernitur. Hesiodusaũt
 dicit eum inter astra collocatum propter Phaethōta solis, & Clymenes fi-
 lium qui d̄r currum patris ascendisse. Cũq; a terra altius leuaret̄ præ ti-
 more i Eridanũ fluuiũ, q̄ & padus d̄r. cecidit, ab Ioue fulmie percussus.
 & omnia ardere cœperunt. causaq; extinguedi uniuersos amnes immis-
 sos esse, omneq; mortaliũ genus iteriisse, p̄ter Pyrrham & Deucalionem.
 Sorores quoq; Phaethōtis flētes i arbores populos uersæ sũt, lachrymæq;
 eaz̄ in electrum durare dicunt̄ Heliadesq; appellatæ. ipsæ autem nomia
 habuisse. Merope. Helie. Aegle. Aegiale. Petre. Phœbe. Charie. Diosi-
 pe. Cygnus quoq; rex liguriæ Phaethōtis, p̄p̄iquus dum fleret, i cygnum
 conuersus est, id quoq; monens flebile canit. a quibusdam uero Nilus, q̄
 & gyon existimat̄, & ideo iter sydera collocatus, q̄ a meridianis partibus
 cursum dirigit. Est autem sydus multarum stellarum luce adornatum,
 & subiacet ei stella, quæ uocatur Canopus siue Ptolemæon splendēs. tan-
 gitq; temonem nauis, apparet autem humillima, eo quod circa terram eē
 uidetur. & nullum sydus inferius apparet, ob quod terrestris uocatur. Ha-
 bet autem stellas in primo flexu q̄tuor. in secundo tres. in tertio tres. usq;
 ad nouissimam septem, quas dicunt in ore Nili fluuii esse. sunt oēs. xvii.

Nfimus hydrochoos, sed qua uestigia figit.
 i Sunt aliæ stellæ, qua caudam bellua flectit.
 Quaq; caput piscis media regione locatæ,
 Nullum nomen habēt, nec causam nominis ullam.
 Sic tenuis cunctis iam pene euanuit ardor,
 Nec procul hinc dextra diffundit aquarius undas,
 Atq; imitata cadunt errantis signa liquoris
 E quibus una magis sub cauda flamma relucet.
 Squamigeræ piftris pedibus subit altera signi.
 Fundentis latices, est & sine honore corona.
 Ante sagittiferi nullum pernicia crura.

p Iscis magnus cuius nepotes dicuntur pisces q̄ in circulo zodia
 co constituti sunt, dicit̄ in astra collocatus, eo q̄ decidens ī bo
 eth stagno, phacētis filia Veneris ī piscem sit trāfigurata, quā
 syri deā nominauerunt. Quidam autem dicunt q̄ de stagno filiam ue
 neris saluauerit. Vnde usq; hodie syri pisces argenteos ī templo sacraue
 runt. Est autem signum in parte australi, q̄ piscibus orientibus orit̄, quē
 piscem dicūt aquarii urnæ habere effusionem. Habet autem stellas .xii.
 e quibus una fertur esse sub pedibus aquarii, & tres in brachiis eius. Ipsæ
 autem clariores esse cæteris noscūtur. Inter hæc sunt astra siue signa quæ
 plenetæ appellantur.

Ceanum occasu tangit tanto & magis arte.

- o Thuribulo metæ uim cælo suscipit, & iam
 Præcipiti tractu uastis dimittitur undis.

Multa dedit natura homini rata salutis,
 Venturamq; nouis cladem depellere suasit.
 Inter certa licet numeres sub nocte cauenda
 Thuribulum. nam si sordebunt cætera cæli.
 Nubibus obductis illo splendore timeto,
 Ne pacem pelagi soluat uiolentior auster,
 Tunc mihi siccentur astricto cornua uelo.
 Erigat. emittantq; latus per inane rudentes.
 Quod si deprensa turbauit lintea puppis.
 Incubuitq; sinu laxo, uel mergitur undis
 Prona ratis, soluetq; inimicum Nerea prora,
 Vel si perspexit seruator Iuppiter æger.

Ultima perfoluunt iactata uota salutis,
 Nec metus ante fugit, q̄ pars effluerit orbis
 Quæ boream cœlum spectantibus indicet ortu

f Acrarius qui & phæx dicitur est signum nauigantibus temper
 contrarium, qd̄ sequitur scorpionis caudam. Quod quidam
 locatum inter astra dicunt, q̄ in eo dii primum mutuo coniu-
 rationem fecerunt, cum Iouis contra Saturnum fecit, q̄ memoriæ non
 solum astris illatum, sed etiam hominibus hoc habere institutum, quia ī
 agonibus & ludis quinquennialibus coronæ habent, & fœderis testes ad
 hibent, iteq; uates per quos futura respondent in symposiis domibus cō
 secrantur, & iure Iupiter igneum sibi uelamen ne eius fulminum poten-
 tia deprehenderetur adhibuit. Habet stellas quatuor. duas ī superficie. in
 qua prunæ fuisse dicuntur, duas in uase eius.

CENTAVRVS

i Nde peringentes costas per crura per harmos
 Nascitur intacta sonipes sub uirgine dextra,
 Seu prædam e siluis portat seu dona propinqua
 Placatura deos cultor Iouis admouet aræ,
 Hic erit ille pius chiro tutissimus omnis
 Inter nubigenas, & magni doctor Achillis.
 Hic humero medium scindens iter ætheris alti.
 Sic tenuem traxit nubem stellas ue recondit,
 Toto clarus equo uenientes nunciat euros.

Centaurus

Entaurus dicitur Saturni & phillyræ filius. nã Saturnus cu Io
e uem filiũ q̄reret in Thracia cum Phillyra occani filia i equum
 uersus dicitur concubuisse, & ex ea Chironẽ centaurũ natum artis medi
 cinæ inuentorẽ, ipsãq; in arborem φιλύραν hoc est Tiliam uersam esse &
 habitasse Chironem in pelio monte iter homines æq̄ssimum, a quo Ae
 sculapius medicina, Achilles cithara. i astrologia Hercules lris instructi
 fũt, cuius hospitio cũ Hercules uteret sicut Antisthenes dicit e pharetra
 sagitta lapsa dñ pedẽ eius uulnerasse, acceptoq; uulnere illum animam
 exhalasse, & ab Ioue astris illatum. est autẽ signum ad aspectum sacrarii.
 Vnde & ad idem sacrarium sacrificare uñ. Habet stellas in capite obscu
 ras tres. i singulis humeris singulas claras. i dextro cubito unam. in eadẽ
 manu unam. in medio pectore unam. in spina duas. in uentre splendidas
 duas. i dextro lũbo clarã unã. in cauda tres. in singulis genibus retrorsus
 duas. i utroq; harmo unã. i utrisq; pedibus anterioribus singulas. fiũt oẽs
 .xxxiii. Quidã arbitrantẽ tenere i sinistra manu arma & leporem. in dex
 tra uero bestiolam quæ θυρίον appellatẽ & βύραυ idest utrem uini
 plenũ, i quo libabat diis i sacrario. Habet autẽ stellas bestiola i capite unã
 in spina clarã unã. in cauda duas. i summo pede posteriore clarã unã.
 in anteriori pede unã clarã. in thyrso tres. Sunt omnes. xxxiii.

HYDRA.

h Ic primos ortus Crater premit ulterioris,
Vocalis rostro corui super hydraq; lucet.

h Ydra super cuius caudam coruum sedere dicunt, & in medio
urnam asserunt, est signum in parte australi caput deflexū ha-
bens ad Cācrum, cuius sinuosi corporis medietas est connexa
sub leone, caudam uero extendit ad Cētaurum, supra quā sedet coruus
qui coruus ideo inter astra collocatus dicitur, eo q̄ fuerit ī tutela Apol-
linis, a quo missus ad fontem ut diis ad libandum aquam deferret, q̄ cū
uidisset arbores grossos ficus habentes uolans confedit in eis donec ma-
turae fierēt & aq̄ deferre distulit. post paucos aut̄ dies pacto sacrificio cū
ille ficus comedisset, & se diis peccasse sensisset, denuo ad fōtem ut aquā
hauriret rediit, & ab hydra exterritus uas uacuū reportauit dicēs excessif-
se aq̄, q̄ fuerat ī fonte. cognoscēs Apollo sibi coruū peccasse, phibuit eū
eo tēpore aquā bibere, ut Aristoteles dicit ī eo libro, q̄ de bestiis scribit̄.
Et Isidorus in naturalibus, uel ī physicis memoriae tradidit, q̄ ipse pec-
cati p̄enas daret, qui & postea astris illatus est. Crater autem in medio
angue positus est, caudam autem anguis coruus appetit rostro, neque
potest iuxta accedere ut bibat. Habet anguis stellas in capite claras
tres. in prima flexura sex. & una ex eis obscura ad ultimum. in secunda
flexura

flexura tres. in tertia quatuor. in quarta duas. in quinta usque ad caudam octo
claras. sunt omnes. xxvi. paululum sub prima flexura crater siue urna situs est incli-
natus ad genua uirginis. Habet stellas in labris obscuras duas. Per singula
latera tres. in fundo duas. sunt omnes. x. Coruus autem qui est ad ultimam eius caudam spe-
ctans ad occasum habet stellas in capite claram unam. in ala duas. in cauda tres. in pe-
dibus singulas ab unguibus. sunt omnes sex. omnes simul fiunt. xxxiii.

Etherium uenit thalamum super imbribus atrum.

a Et tonitru crebraque abscondit grandine terras.

Temperat in geminis annum, nec crede sereno.

Nubila nec diuturna putes cum sidere cancri.

Fons erit ardentis, tamen hoc in littore certum.

Flagrantis placide lucens hic temperat annum.

Composuit sedem nemeæis finibus astrum

Virgineque & libra semper pendentia tantum

Nubila continua magis in statione manebunt.

Nunc quoque nulla fides cœlum cum scorpion acer

Stat super, incerta namque omnia lege feruntur,

Heu quantis terras cum Iuppiter ignibus omnis

Obruet, aut glomerata cadet quam densa per astra.

Immitis grando cœlo, quam sæpe sonabit.

Cum spatium attigerit tendentis singulaque ignis.

Non terris imbres, ponto non flamina deerunt.

Et cœli terret sonitus mortalia corda,

Cum sedem ægoceri cithereius attingit ignis,

Horridus ad gelidos portendit aquarius ignes.

Hibernaque cadunt pluuie concretaque grando.

Piscibus a geminis sub prima recurrerit astra.

Hesperus hæc tibi signa feret cum lucifer ora

Ingreditur uenus alma polum, sed ubi hesperus ignes.

Prouocat ætherios, & noctem ducere terris

Incipit, exoriens ecce hæc citherea mouebit.

Vere caueto imbres & fulmina culmine ab alto,

Phryxum rutilo pecus irradiauerit astro,

Nubila commixtusque fragor pluuiaribus undis.

Flaminaque assiduo terris tum stantia pulsu.

E cœlo diri deiecti grandinis ictus,

Vere magis nitido tauri cum sidere fulxit.

Appota geminis eadem constantia præstat,

Cum dederit soles inducit nubila cœlo,
Nubila cum fuerint subitos mirabere soles
Et modo te uento gelido modo protinus imber.
Lucent alterna superabit nube serena.
Sin leuis ingressa est spatiosi sydera cancri,
Pacem mundus habet, nonnulli corpore soles
Pestiferi incendunt, non sydera densa solutos,
Astringunt artus alieno tempore lenis,
Omnia pacato tum sydere temperat aer,
Ac rapidis idem ne solibus æstuet orbis
Efficient magni conspecta signa leonis.
Virgine erunt pluuiæ, pleriq; in nube fragores,
Concaua quos reddunt incluso nubila uento
Detrahit autumnno pluuias eademq; repellit,
Nubibus assiduis, cœlumq; ob frigora prima,
Extremum autumnni superent glacialia terræ.
Scorpios at raris ne quis caua terra grauetur,
Horrebit pluuiis ad diros omnia nimbos,
Continuisq; ruit cum per sinuosa tenetur.
Cornua centauri rapida distincta sagitta,
Aegoceros imbres & crebro lumine ruptos
Nubibus elidet sonitus, tremuloq; nitore.
Flagrantis teli mortalia numina uincunt.
Hæc eadem fundens prædicit Aquarius imbrem
Extremis sæuis maria increbescere uentis.
Ostendunt pisces Veneris quos stella notarit,
Et quoniam certis extat uia cognita signis.
Accipe quid moueat mundo cyllenius ignis.
Si modo phœbei flammæ euaserit axis.
Matutina ferens solitos per sydera cursus,
Cum pecudum uillis auratum fulserit astrum,
Ventorumq; graues & diræ grandinis iræ.
Non intermisso patienti tempore surgent,
Qui pluuias alias etiam in regione notabis
Affore non omni. nanque est tunc imber in aruis,
Ast ubi se taurus sinuatis cornibus effert.
Grandine significat geminis, tranquilla sereni
Et placidum nautis spondet cœlumque fretumq;
Nubila atq; imbres æstus ac frigora miscet.

Certior

Certior ardor erit quāuis iuuet aura fauoni,
Cum uasti calida radiabit sede leonis,
Templa sed ætherei simul ac possederit ignis.
Omnia mixta feret, pluuias meditabitur ingens.
Vndiq; grando uenit. rumpuntur culmina nimbis
Centauri attigerit cum iam cyllenius arcus,
Aut ubi consurgit capricornus & ipse biformis.
Aut subitos cœlo deducet crebrius imbres.
Fulminis aut iactu magnum perrumpit olympum
Nulla serenato capricornus nubila cœlo.
Comparat aut gelidos flatus cœliq; fragores,
Non alio melius signo prædicere possis.
Piscibus hæc eadem quāuis cognoscere fas sit,
Quandoquidem exoritur mundo cyllenius ignis.
Quid faceret primum modo cum lumine solis,
Tempus & occasus moneat quoq; discere phœbi.
Ver erit hybernis totum execrabile nimbis.
Et crebro tonitru iunget Florentia rura
Spesq; uouæ segetis quatientur grandinis ictu,
Vretur cœlum magni cum regna tonantis.
Ingrediens pecudis ingreditur aurea terga,
Hinc & agenorei stellantia cornua tauri,
Quid ue ferant gemini rapido quid sydere cancer.
Si penitus quæras taurum sæuire uidebis.
Grandine nec contra ferri ratione probanda,
Aut cancro aut geminis calidus uestigia seruat.
Hic quo dicta leo sæuisq; caloribus ardet.
Flatus at geminis miscet tranquilla serenis
Speciferæq; manu tendenti libera nutu
Dissentit diuæ, sed ut hæc uentura serena,
Nuntiat, & uentis cessat mare, cessat & aer
Scorpios in pluuias rarus, sed nubibus atris.
Creber agit nimbos & sæua tonitrua portat.
Clara sagittiferi tetigit cum lumina signi,
Aegocero semper cœlo leuis excidit imber.
Frigidus at rapidis horrebit Aquarius euris.
Brumalesq; dabit pluuias atq; igne perenni,
Cum sonitu quatiet nubes secura laboris.

Non frustrans animum certo me limite ducat,
Hæc eadem tibi signa dabunt non irrita pisces.

Solem per seipsum constat moueri, non cum mundo uerti, sed in zodiaci circuli obliquitate cursum peragrarè paulo superius diximus, qui dum per trecentos sexagintaquinque dies, & quadrantem zodiaci lustrat, & singula tricenis diebus deniq; horis ac semisse idest dimidia hora trãscurrat in clemento dimidiarum horarum quarto anno unum diem complet quem bisextum uuncupant, qui dies conficitur ex quadrantibus. Nam cum duodecies semis sex horas integras faciant idest quadrantem. Hic quadras quater ductus uigintiquatuor horas perfecit. idem unum diem cum sua nocte complet, & in quarto bisextum ut præfati sumus efficit. Sol interea dum igneus sit præ nimio motu conuersionis suæ amplius incalescit. cuius ignem dicunt philosophia qua nutrirì, & e contrario elemento uirtutem luminis & caloris accipere, unde uidemus eum sæpius madidum atq; rorantem. Tunc autè eclipsem patitur quod latinæ defectio dicitur quotiens luna. xxx. ad eandem lineam qua sol uehitur peruenit, eiq; se obiiiciens eum obscurat, unde deficere nobis uir, cū ei orbis lunæ opponit. Signa enim tēpestatis uel serenitatis hoc modo astrologi mūdi cognoscēda eē dixerūt. Virgilius
nãq;

nāq; ait. si sol i ortu suo maculosus sit atq; sub nube latēs, aut si dimidia ps
eius apparuerit imbres futuros. item Varro ait, Si exoriens concauus
uidetur, ita ut e medio fulgeat & radios faciat partim ad aquilonem, par
tim ad austrum tempestatem humidam & uentosam futuram innuit. itē
si sol inquit rubeat in occasu sincerus dies erit. si palleat tempestatem si
gnificat. Nigidius quoq; ait si pallidus sol in nigras nubes occidat, aqvi
lonem uentum significat. Hunc etiam grāci Apollinem appellauerūt.
a quo se spiritum accipere arbitrantur. *απόλλων*. n. grāce latine perdēs
dicitur, q̄ feruore suo omnem succum uirentium de quoquendo per
dat herbarum. Hunc etiam diuinationis deum esse uoluerunt. siue qđ
sol omnia obscura manifestat in luce, siue quod in suo processu & occa
su eius orbita multimodos significationum monstret effectus. sol dici
tur aut ex eo qđ solus sit, aut qđ solito per dies surgat & occidat. Hunc ē
sine barba pingunt quia occidendo & nascendo semper est iunior, siue
qđ nunquam in sua uirtute deficiat, ut luna, quæ crescit aut minuitur.
Huic quoq; illam ob causam qđ aut quadripartitis temporum uarieta
tibus anni circulum peragat, idest uerni æstatis autumnii & hyemis, aut
qđ quadripartito limite diei metitur spatium. Vnde & ipsi sequis con
digna nomina posuerunt idest Erythræus. Aethæon. Lampros & Philo
gæus, Erythræus grāce ruber dicitur, qđ a matutino lumie rubicundus
exurgat. Aethæon lucidus dicitur, qđ tertia hora instante lucidior
fulgeat. Lampros uero lucens uel ardens dicitur quod fit
dum ad umbilicum diei contra arcticum conscen
derit circulum. Philogæus grāce terram amās
dicitur qđ hora nona procliuior uer
gens occasui pronus
incum
bat.

Vna terris uicinior est q̄ sol, siue q̄ cætera errantia sydera. Vnde
I & breuior orbe celerius peragit cursum suum. Nam iter quod
sol trecentis & sexagintaquinque diebus & sex horis peragit,
luna uigintiseptem diebus & octo horis percurrit. singula uero signa
sol tricenis diebus & denis horis ac semisse. Luna autem binis diebus &
semis hora bisse unius perlabitur. Vnde fit ut quantum spatii in zodia-
co luna percurrit, tantum sol tredecim diebus expleat. Hanc quidam
philosophorum dicunt proprium lumen non habere, globiq; eius unã
partem esse lucifluam, aliam uero obscuram & paulatim se uertendo di-
uerfas formas efficere. Alii contra aiūt lunam globum suum habere, sed
ignem a sole concipere, & quantum percutitur ardescere, & quantum à
sole discedit augeri. Cum uero contrasteterit feritur ex aduerso & uelut
speculum non uim sed imaginem reddit, unde & defectum patitur, si in-
ter ipsam & solem umbra terræ interueniat. Hac enim crescente uniuersa
gignentia pubescunt, tenuescente tenuãtur. humor etiam & spiritus
omnis augetur. tumescit oceanus. quod diuerso cœli & uagantium
stellarum temperatur, atq; deteritur & infra fluit, id excipit luna & soli
tradit

tradit. quo & animalia rugescunt & humus quodammodo animatur
genitali calore, & ut ita dixerim uia plurimum ualeat in originibus quae in
ortu sunt. languent in occasu. ortum facit in stella quam sol praeterit, de
inde statione matutina cum a quinto loco solis steterit in eodem manet
signo donec ab eodem sole moueatur, quae contraria est soli, mane occi-
dit. oritur simul nocte & uocatur Chronicos. Deinde rursus altero latere
a quinto signo deprehensa post meridiana stationem facit donec in-
gresso sole idem signum sub radiis eius delitescens in totum occidat,
aspiciunt inter se stellae ex tertio signo quod dicitur trigonum & habet
maxime confusionem. item a quarto signo quod tetragonon & centrum
uocatur, & in alterutrum maxime praestant effectum. item ex contrario
quod est septimum signum & diametron uocatur, quae maxime ad-
uersum caetera dissident uel leuiter aspiciunt, ut sextum quod dicitur
exagonon. Signa tropica peregrinis nationibus praesunt & omnino mo-
tibus & consiliis subinde uariantur, atque permutantur biformia gene-
ratione rerum omnium repetitionem significant, & interim dilatio-
nem solida uehementer & instanter efficiunt & ad exitum uel prospe-
ra uel aduersa perducunt sicut aspiciuntur a stellis, uel fauentibus, uel
repugnantibus. iam uero quia de eius cursu uel ordine sub breuitate di-
ximus, restat ut quid de ea gentiles senserint edicamus. lunam gentiles
Dianam germanam solis quem Apollinem nuncupabant fuisse dixe-
runt, & sicut a sole spiritum ita se a luna corpus accipere arbitrabantur.
Dicebant enim eam uiarum praesidem, & uirginem eo quod in uia ni-
hil pariat. idcirco igitur ambo sagittas habere dicuntur, quod ipsa duo
sydera de caelo radios usque ad terram emittant, ideo faces, quia luna il-
luminat sol & illuminat & exurit. ideo bigam luna dicitur habere, siue
propter uelocitatem, siue pro eo quod nocte & die apparet. ideo unum
equum album & alium nigrum dicitur habere, eo quod hyeme & aestate
plus luceat quam uere & autumnus. Diana autem luna dicta est quasi diane
eo quod die ac nocte apparet ipsa, & luna eo quod luceat, & triuia eo quod
tribus fungatur figuris de qua Vergilius ait, Tria uirginis ora dianae.
nam eadem luna, eadem diana, eadem proserpina uocatur, id est caelestis
terrestris, & infernalis. De qua quidam. Denique cum luna est, sublustis
splendet amictu. Cum succincta iacet calamis latonia uirgo est. Lu-
nam uoluerunt etiam apud inferos proserpinam, seu quod nocte lu-
ceat, siue quod humilior currat & terris praesit. unde bigam bouum habere
dicitur, illo uidelicet pacto quo detrimeta eius, non solum terra, sed & lapides
uel crebra animantium, & quod magis incredibile sit et latamiam sentiunt, quam

lunæ incrementis eiecta uermiculos parturiant. ipsam Dianam dictam
 nemoribus uolunt simili modo quod arborum ac fruticum succo au-
 gmenta inducat. Deniq; crementis lunæ abscissa ligna furfuraceis tinearum
 terebra manibus fistulascunt. Nemoribus quoq; adesse dicitur, q̄ oīs
 uenatio plus nocte q̄ die dormiat. Endimionem uero pastorem amasse
 dicitur duplo scilicet modo seu q̄ primus hominum Endimion cursum lu-
 næ inuenerit, uñ & triginta annos dormisse dicitur, quia nihil aliud in ui-
 ta sua nisi repertioni studuit sicut Mnaseas in primo libro de Europa scri-
 bens tradidit, siue qd̄ Endimionem amasse fertur, quia nocturni roris hu-
 mor qui est syderum quoq; ipsius lunæ animandis herbarum succis insu-
 dat & pastoralibus psunt successibus. Præterea signa tēpestates uel & se-
 renitatis in ea uideri posse antiqui dixerunt. Nigidius ait, si luna in sum-
 mo circulo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis, imbres
 futuros significat. si in medio tunc cum plena fit in eo corniculo sereni-
 tatē. Cæterum si rubet quasi aurum, uētos ostēdit. fit enim uentus ex aeris
 densitate obducta sol & luna rubescunt. Item si cornua eius tetra fuerit
 nebula, tempestas futura est. Aratus autem dicit, si aquilonium cornu lu-
 næ ē correctius aquilonium immiere. Item si cornu australe sit erectius
 notum imminere. Quarta autem luna index futurarum certissima habe-
 tur aurarum. Vnde & Vergilius. Si in ortu quarto nāq; is certissimus au-
 ctor.

BR. VMA IN FAVONIVM.

C Aesari nobilia sydera significant. iiii. calen. ianuaras matutino
 canis occidet, quo die atticæ & finitimis regionibus aquila uespe
 occidere traditur. Pridie nonas Ianuaras cæsari delphinus ma-
 tutino exoritur, & postero exoritur fidicula quando sagitta uesperis occi-
 dit. Item quinto idus ianuaras eiusdem delphini uespertinus occasus &
 continui dies hyemis Italiae cum Sol in Aquarium sentitur transire, qd̄
 fere. xviii. cal. febr. euenit. viii. febr. regia stella appellata tuberone in pe-
 ctore leonis occidit matutino, & pridie non. febr. fidicula uesperis occidit.

A Fauonio in æquinoctium cæsari significant. iiii. cal. mart. q̄ tri-
 duum uarie, & .viii. cal. mart. hirūdinis usus, & postero die ar-
 cturi exortus uespertinus. Item nonas mart. cæsari cancri exor-
 tu id fieri obseruauit. viii. Idus mart. aquilonis piscis exortus, & postero
 die Orionis exortus, & in attica miluus apparere obseruat. Idibus mar-
 tiis cæsari ferale sibi notauit scorpionis occasus. iiii. calen. aprilis Italiae
 miluus ostendit. xii. cal. aprilis equus occidit matutino.

Aequinoctium

Equinoctium uernum. viii. calé. aprilis peragi uidetur. Ab eo
ad uergiliarum exortum matutinū cæsari significat. iii. noñs.
Aprilis in attica uergiliae uespere occultantur. Item post pridie
nonas apriles in Boetia & Caldeis Orion & gladius eius incipiunt absco
di. Cæsari. vi. calen. Aprilis significat imbres libræ occasus. xiiii. calen.
maias succulæ occidunt uespere sydus uehemens & terra mariq; turbidū
.xvi. calen. maias, in Attica occidunt uesperī, cæsari. xv. calen. maias q̄tri
duum significant. xii. calé. maias assyriis succulæ occidūt uesperī quod
uulgo appellatur sydus parilicium, quoniam. xi. calen. maias urbis Ro
mæ natalis habetur, quo fere serenitas redditur. claritatem obseruationis
membrorum augmēto. hyadas appellantibus græcis quod nostri a simi
litudie cognominis uocabulum eis stellis propter succos impositum ar
bitrāt imperiti appellauere succidas. Cæsari. viii. calen. maias notant̄ di
es. vii. calen maias Aegypto hædi exoriūt. vi. calé. mai. Boetiæ & Atticæ
canis uespere occultat̄ & fidicula mane oritur. v. cal. maias. assyriis ori
on totus absconditur. Quarto autem cal. mai. assyriis canis. vi. noñ. ma
ias Cæsari succulæ matutino exoriunt̄, & viii. idus mai. capella pluuia
lis. Aegypto autem eodem die canis uesperī occultat̄. Sic fere in. vi. idus
mai. q̄ est uergiliarum exortus decurrunt sydera.

Vergiliae exortu significant cæsari. post pridie idus mai. arctū
ri occasum matutinum. iii. idus mai. fidiculæ exortus. xii. calé.

Iunias capella uesperī occidit. & in attica canis. xi. calé. iunias
Cæsari Orionis gladius occidere incipit. iii. noñ. iunias assyriis aquila ori
tur uespi. vii. idus iunias arcturus matutino occidit Italiae. iiii. idus iuni
as delphinus oritur in Aegypto. xi. calé. iulias eiusdem Orionis gladius
Cæsari occidere incipit. viii. cal. iulias lōgissimus dies totius āni, & nox
breuissima solstitium conficit.

Solstitio ad fidiculæ occasum, vi. calé. Iulias cæsari Orion exo
ritur, Zona autem eius assyriis. iiii. noñ. Iulias Aegypto uero ea
dem die procyon æstuosus matutino oritur, q̄ sydus apud Ro
manos non habet nomen nisi canicula quā uolumus intelligere mino
rem canem, ut in astris pingitur ad æstum maxime pertinēs, sicut paulo
post docebimus. iiii. noñ. Iulias caldæis corona occidit matutio. atticæ
Orion totus eadem die exoritur. pridie idus Iulias. Aegypto orion desi
nit exoriri. xv. calen. Augustas. assyriis Chiron exoritur. Deinde post tri
duum fere ubiq; confusus inter omnes sydus indicans q̄ canis ortu uo
catus sole partem primam Leonis ingresso cum fit solstitium q̄ sydus ac
cendit solem & magnam æstus obtinent causam. xvi. calé. aug. Aegypto
aquila occidit matutino æthesiarumq; podromi flatus incipiūt q̄ Cæsar

.x. calen. augu. sentire Italiam existimauit aquila atticæ matutino occidit. .viii. idus augu. arcturus medius occidit. .iii. Idus augu. fidicula occasu suo autumnum inchoat, aut annotat. sed uera ratio id fieri iuenit pridie idus augu. equus oritur uesperis, & Cæsari. Aegypto delphinus occidit. .xi. calendas septembres assyriis stella, quæ ante uindemiator appellatur exoriri mane incipit, uindemiæ maturitatem promittens, cuius arguimento erunt agni colore mutati, & assyriis quinto calen. septē. sagitta occidit, etesiaq; desinunt. Ante uindemiator Aegypto nonis septembribus oritur. Atticæ arcturus matutino, & sagitta occidit mane. .v. idus sep. Cæsari capella oritur uesperis. Arcturus uero pridie idus sept. imbres uehementissimos significat, terra marique. Ratio eius hæc traditur, si delphino occidente imbres fuerint, non defuturi sunt per arcturum. eius signi ortum seruat hirundinum habitus. nãq; deprehensæ intereunt. .xvi. calen octobres Aegypto spica quam tenet uirgo oritur matutino, etesiaque desinunt. .xi. calen. octobres commissura piscium occidit, ipsūq; equi sydus. .viii. calen. octobr. .iii. calen. octob hædi oriuntur calen. octobribus capella matutino exoritur. .vi. nonas octobr. Atticæ corona exoritur mane. .v. nonas octob. Eniochus occidit matutino. .iiii. nonas oct. Cæsari corona exoriri incipit, & pridie nonis occidunt, hædi uesperis. .viii. Idus octobr. Cæsari fulgens in corona stella exoritur, & tertio idus uergiliae uesperis exoriuntur. .xviii. calen. nouem. succulæ uesperis oriuntur pridie calē. nouembr. Cæsari arcturus occidit, & succulæ exoriuntur cum sole. quarto nonas nouembr. arcturus occidit uesperis, & Idus nouembr. Atticæ uergiliae occasu suo hyemem inchoant. quinto idus Orionis gladius occidere incipit. Deinde. .iii. Idus uergiliae occidunt, occasum matutinum uergiliarum hestodes. natura huius quoq; nominis hestodis astrologiam tradidit fieri.

N æquinoctio autumnus confitetur q̄ tales. .xxv. dies ab æquinoctio Anaximander. .xxx. i. eucthemon. .xlvi. nos autem sequentes obseruationem Cæsaris. .xlv. die ab æquinoctio dicimus fieri.

Nte omnia autem duo esse nomina cœlestis iniuriæ meminisse debemus. Vnum quod tempestates uocamus, in quibus gradines. procellæ, cæteraque similia intelliguntur, quæ cum plenilunio acciderint, ui maiore impelluntur. Hæc ab horridis syderibus exeunt (ut sapius diximus) ueluti arcturo. Orione. hædis. Alia sunt illa quæ silente cœlo serenis noctibus fiunt nullo sentiente, nisi cum facta sunt publica, & magnæ sūt differentia a prioribus, aliis rudiginem, aliis uredinem, aliis caliginem impellentibus. omnibus uero sterilitatem. De

his nunc dicemus, quæ antea a nullo sunt prodita, prius causas reddemus eorum, quæ sunt præter lunarem, & quæ paucis cœli locis constant. Nanque uergiliæ primatum tenent ad fructus, quarum exortu æstas incipit, occasu hyems semestris spatium intra se, & messes uindemiæque & omnium maturitatem amplectatur. Est præterea in cœlo qui uocatur Læteus circulus etiam uisu facilis. huius defluuio uelut ex ubere aliquo lata cuncta lactescunt, duorum syderum obseruatione aquilæ in septentrionali parte & in austrina caniculæ, cuius mentionem suo loco fecimus, ipse circulus fertur per Sagittarium & Geminos, solis centrum infra æquinoctiale circulum secans, commissuras eorum obtinens, hæc aquila illinc canicula. ideo effectus utriusque ad omnes frugiferas pertinet terras, quoniam in his tantum locis solis terræque centra congruunt. Igitur horum syderum diebus si purus atque mitis aer genitalem illum lacteumque succum transierit in terras, lata adulescunt fata, si luna qua dictum est ratione roscidum frigus asperferit, admixta amaritudo ut in lacte puerperium necat. modus in terris, huius iniuriæ quam fecit in quocumque conuexitate comitatus utriusque causæ, & ideo non pariter in toto orbe sentitur, ut nec dies. Aquilam diximus in Italia exoriri. xiii. calen. Ianuarias, nec patitur ratio naturæ quicquam in satis ante eum diem spei esse certæ, Si uero interlunium incidat omnes hybernos fructus lædi necesse est. Rudis fuit priscorum uita, atque sine literis non minus tamen ingeniosam fuisse in illis obseruationem apparebit, quam nunc esse rationem. Tria namque tempora fructibus metuebant, propter quod instituerunt ferias, diesque festos. rubigalia. floralia. uinalia. rubigalia Numa constituit anno regni sui. xi. quæ nunc aguntur, ad. vii. cal. Maii. quoniam tunc fere segetes rubigo occupat. Hoc tempus Varro determinat sole tauri partem decimam obtinente, sicut tunc ferebat ratio, sed uera causa est quod post dies. xix. ab æquinoctio uerno, per id quadriduum uaria gentium obseruatione, in quarto calen. Maii canis occidit sydus, & per se uehemens, & cui præoccidere caniculam necesse sit. idem itaque floralia quarto calen. easdem instituerunt urbis anno. dxvi. ex oraculis sibyllæ ut omnia bene deflorescerent. hunc diem Varro determinat sole tauri partem quartandecimam obtinente. Ergo si in hoc quadriduum incidat plenilunium, fruges & omnia quæ floreant lædi necesse erit. Vinalia priora quæ ante hos dies sunt. .ix. calen. Mart. de gustandis uinis instituta nihil ad fructus attinet, nec quæ adhuc diximus ad uites oleasque, quoniam earum conceptus exortu uergiliarum incipit, ad sextum Idus Maii, ut docuimus. aliud hoc quadriduum est, quod neque rore sordere uelint. exhorrent. n. frigi

dum sydus arcturi postridie occidens, & multominus plenilunium
incidere quarto nonas lunias iterum aquila exoritur uesperis, decretorio die
florentibus oleis uitibusque si plenilunium incidat in eum equidem &
solstitium octauo calen. iunias in simili casu dixerim & canis ortu post
dies a solstitio. xxiii. sed interlunio accidente, quoniam uapore constat
culpa, aciniq; præcoquuntur incallu. Rursus plenilunium nocet ad quæ
tu nonas iulias, cum ægypto calicula exorit, uel certe. xvi. cal. aug. cum Italia
ite. iiii. cal. aug. cum aquila occidit usque; i. x. cal. eiusdem. Extra has causas sunt ui
nalia altera quæ aguntur. xiii. calen. septem. & Varro, a fidicula inci
piente occidere mane determinat quod uult initium autumnus esse, & hunc
diem festum tempestatibus leniendis esse institutum, nunc fidiculam oc
cidere sexto idus aug. obseruatur. Intra hæc constat cœlestis sterilitas,
neque negauerim posse eam permutari arbitrio legentium locorum æstimanti
um naturas, sed a nobis rationem esse demonstratam satis est reliqua ob
seruatione cuiusque constabunt. Alterutrum quidem fore in causa,
hoc est plenilunium aut interlunium non erit dubium, & in hoc mi
rabilem admirari benignitatem naturæ succurrunt primum hanc
iniuriam omnibus annis accidere non posse propter statos syderum
cursus, nec nisi paucis noctibus anni, idque quando sit futurum faci
le nosci, ac ne per omnes menses timeretur earum quoque lege diui
sum æstate interlunia, præter quam biduo secura esse hyeme plenilu
nia, nec nisi æstiuis breuissimisq; noctibus metui. non diebus item uale
re. præterea tam facile intelligi ut formica minimum animal interlu
nio quiescat, plenilunio & etiam noctibus operetur. auem param ori
ente syrio ipso die non apparere, & donec occidat. ediuerso uirio
nem prodire ipso solstitii die. Neutrum uero lunæ statum noxi
um esse, nec noctibus quidem nisi serenis, & omni aurea quiescente
quoniam neque in nube neque in flatu cadunt rores, sic quoque non
sine remedio sarmenta aut palearum acruos, & euulsas herbas fruti
cesque per uineas camposque cum timebis, incendito. fumus medebi
tur. hic e paleis & contra nebulas auxiliatur. ubi nebulæ nocent. Qui
dam tres caneros uiuos cremari iubent in arbutis ut carbunculi non no
ceant. Alii siluri carnem leuiter uri a uento per totam uineam fumus
dispergatur. Varro auctor est quod si fidiculæ occasu, quod est initium
autumni una pica consecretur inter uites minus nocere tempestates.
Archibius ad Antiochum Syriæ regem scripsit, si fictili nouo obserata
obruat rubeta, rana in media segete, non esse noxias tempestates.

Vertices

11 **Arctices extremos circa quos cœli spera uoluitur polos nuncu-
pauere. e quibus unus est septentrionalis, qui boreas appellatur,
qui nunquam occidit. Alter australis, qui terræ obiectus a no-
bis nunquam uidetur. Et austronothus dicitur, quem quidam dicunt
esse Tethyn oceani uxorem nutricem Iunonis quæ fingitur in oceano
prohiberi occidere. Hæc habet stellas in capite septem non claras.
in utraq; aure duas. in harmo unam. in pectore claram unã.
in pede priori unam. in femore posteriori duas. in
pede extremo posteriori duas. in cauda**

tres. Sunt omnes. xx.

*** F ***

. * . * . I . * . * .

. N .

*** I ***

. S .

*** .**

FRAGMENTVM ARATI PHAENOME-
NON. M. TVLIO CICERONE NTERPRETE.

Quibus hinc subter possis cognoscere fultū,
Iam cœli mediam partem terit ut prius ille.
Chelæ cum pectus qd' cernitur Orionis,
Et prope cōspiciens paruū sub pectore claro
Andromedæ signum delatōton dicere graii
Quod soliti, simili quia forma littera claret.
Huic spatio ductum simili latus extat utrunq;
At non tertia pars lateris nam non minor illis.
Sed stellis longe densis præclara relucet.
Inferior paulo est aries & flamen ad austru.
Inclinatior atq; etiam uehementius ille,
Pisces quorum alter paulo prælabitur ante.
Et magis horridon aquilonis tangitur alis,
Atq; horum & caudis duplices uelut esse cathenæ
Dices aut diuerse per lumina serpunt.
Ad quæ unam tamen in stella communiter hæret.
Quam ueteres soliti cælestem dicere nodum
Andromedæ læuo ex humero si qua exere perges
Ad positum poteris supra cognoscere piscem.
E pedibus uatum summo Ioue Perseuses,
Quos humeros retinet de fixo corpore Perseus
Quam summa ab regione aquilonis flamina pulsas
Hic dextram ad sedes intendit Cassiopeæ.
Diuersosq; pedes uinctos talaribus aptis.
Puluerulentus uti de terræ lapsus repente,
In cœlum uictor magnum sub culmine portat
At propter læuum genus omni ex parte locatas.
Paruas uergiliastenui cum luce uidebis.
Hæ septem uulgo perhibentur more uetusto
Stellæ, cernuntur uero sex undiq; parux.
At non interiisse putari conuenit unam,
Sed frustra temere a uulgi ratione sine ulla
Septem dicier ut ueteres statuere poetæ.
Aeterno cunctas æuo qui nomine dignant.
Alcyone Meropeq; Celæno Taygeteq;
Electra Steropeq; simul sanctissima maia.

Hæ

Hæ tenues paruo labentes lumine lucent,
 At magnum nomen signi clarumq; uocatur
 Propterea quod & æstatis primordia clarent
 Et post hyberni præpandens temporis ortus,
 Admonet ut mandent mortales semina terris
 Inde fides leuiter posita & conuexa uidetur,
 Mercurius paruus manibus quam dicitur olim.
 In firmis fabricatus in alta sede locasse,
 Quod genus ad læuum nixi delapsa refedit,
 Atq; interflexum genus & caput alitis hæsit.
 Nanq; est ales auis lato sub tegmine cœli.
 Quæ uolat & serpens geminis secat aera pennis,
 Altera pars huic obscura est & luminis expers.
 Altera nec paruis, nec claris lucibus ardet.
 Sed mediocre iacit quatiens e corpore lumen.
 Hæc dextram Cephei dextro pede pellere palmam
 Gestit, iam uero clinata est ungula uehemens,
 Fortis equi propter pennati corporis alam.
 Ipse autem labens multis equus ille tenetur,
 Piscibus, hinc ceruix dextra mulcetur Aquarii.
 Serius hæc obitus terrarum iussit equinis,
 Quæ gelidum ualido de corpore frigus anhelans
 Corpore semifero nam capricornus in orbe.
 Quem cum perpetuo uestiuit lumine titan,
 Brumali flectens contorquet tempore cursum,
 Hoc caue te ponto studeas committere mense.
 Nam non longinquum spatium labere diurnum,
 Non hyberno cito uoluetur curriculo nox.
 Humida non sese uestris aurora querelis
 Ocyus ostendet clari prænuncia solis.
 At ualidis æquor pulsauit uiribus auster.
 Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus.
 Sed tamen iam anni labuntur tempore toto.
 Nec cui signorum cedunt neq; flamina uitant.
 Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus,
 Atq; etiam super hos nauis pelagoq; uagato,
 Mense sagittipotens solis cum sustinet orbem
 Nam iam cum minus exiguo lux tempore præsto
 Hoc signum ueniens poterunt prænoscere nauarum.

Iam prope præcipitante licebit uisere nocti,
Ut sese ostendens ostendat scorprios alte
Posteriore trahens flexum ne corporis arcum
Iam supra cernes arcti caput esse minoris.
Et magis erectum ad summum uersarier orbem.
Tum sese orion toto iam corpore condit.
Extrema prope nocte & Cepheus conditur ante.
Lumborum tenus a prima depulsus ad undas
Hic misso reuocans fulgens iacet una sagitta.
Quam propter nitens penna conuoluitur ales.
Et clinata magis paulo est aquilonis ad auras.
At propter se aquila ardente cum corpore portat.
Igniferum mulgens tremebundis æthera pennis.
Non minus ingenti cum corpore sed graue mœstis
Ostendit nautis perturbans æquora, signum.
Tum magni curuus capricorni corpora propter
Delphinus iacet, aut nimio lustratus nitore.
Præter quadruplicis stellas in fronte locatas.
Quas interuallum binas determinat unum,
Cætera pars læta tenui cum lumine serpit,
Ille quæ fulgent luces ex ore corusco.
Sunt inter partes gelidas aquilone locatas.
Atq; inter spatium & læti uestigia solis.
At pars inferior delphini fusca uidetur.
Inter solis iter simul inter flamina uenti,
Viribus erumpit qua summi spiritus astri
Exinde orion obliquo corpore nitens,
Inferiora tenet truculenti corpora tauri,
Quem qui suspiciet in cœlum nocte serena,
Late dispersum non uiderit, abdita uero
Cætera se speret cognoscere signa potesse,
Nanq; pedes subter rutilo cum lumine claret,
Feruidus ille canis stellarum luce refulgens.
hunc tegit obscuris subter præcordia uesper.
Ver toto spirans de corpore flammam,
Aestiferos ualidis erumpit flatibus ignes
Totus ab ore micans iacitur mortalibus ardor.
hic ubi se pariter cum solem lumina cœli,
Extulit aut patitur filiorum tegmine frustra.

Suspensos animos arbuta ornata tenere
 Nam quorum stirpis tellus amplexa præhendit
 Hæc augens anima uitali flamina mulcet,
 At quorum nequeunt radices findere terras
 Denudat foliis ramos & cortice truncos.
 Hunc propter subterq; pedes quos diximus ante,
 Oriona iacet leuipes lepus hic fugit ictus
 Horrificos metuens rostri tremebundus acuti
 Nam canis infesto sequitur uestigia cursu.
 Præcipitantem agitans oriens iam deniq; paulo
 Curriculum nunq̄ defesso corpore sedans.
 At canis ad caudam serpens prælabitur argo,
 Conuexam præ se portans cum lumine puppim.
 Non aliæ naues ut in alto pondere proras,
 Ante solent rostro neptunia prata secantes.
 Sed conuexa retro cœli semper loca portat.
 Sicut cum cœptant tutos constringere portus
 At canis ad caudam,
 Obuertunt nauem magno cum pondere nauæ.
 Aduersamq; trahunt optata ad littora puppim.
 Si conuersa uetus subter æthera uertitur argo,
 Atq; usq; a prora ad cœlum sine lumine malum.
 At malo ad puppim cum lumine clara uidetur.
 Inde gubernaculum disperfo lumine fulgens.
 Clari posteriora canis uestigia condit.
 Exin femotam procul in tutoq; locatam,
 Andromedam tamen explorans fera quærere pistrix.
 Pergit & usq; insitam ualidas aquilonis ad auras,
 Cerula uestigat finita in partibus astra.
 Hanc aries tegit & squamosi corpore pisces.
 Fluminis in lustris tangentem corpore ripas.
 Nanq; etiam eridanum cernes in parte locatum.
 Cœli funestum magnis cum uiribus amnem,
 Quem lachrymis mœstæ Phaethontis sæpe sorores
 Sparserunt lætum mœrenti uoce canentes.
 Hunc orionis sub læua cernere planta.
 Serpentem poteris proceraq; uincla uidebis,
 Quæ retinens pisces caudarum parte locata.
 Flumine mixta retro ad pistricis terga reuerti.

Hanc una stella nectuntur quam iacet ex se.
Pistricis spinæ ualida cum luce refulgens.
Exinde exiguæ tenui cum lumine multæ
Inter pistricem fusæ sparsæq; uidentur,
Atq; gubernaculum stellæ quas contigit omnis
Formidans acrem morsum lepus, his neq; nomen,
Nec formam ueteres certam statuisse uidentur.
Nāq; sideribus claris natura poliuit.
Et uario pinxit distinguens lumine formas.
Hæc ille astrorum custos ratione notauit.
Signaq; signauit cœlestia nomine uero.
Has autem quæ sunt paruo sub culmine fusæ,
Consimili specie stellas pariliq; nitore
Non potuit nobis nota clarere figura.
Exinde australem soliti conuincere piscem.
Voluitur inferior capricorno uersus ad austrum
Pisrem obseruans procul illis piscibus hærens
Et prope conspicies expertis nominis omnes.
Inter pistricem & piscem quem diximus austri.
Stellas sub pedibus stratas radiantis Aquarii.
Propter aquarius obscurum dextra rigat annem
Exiguo qui stellarum candore nitescit.
E multistamen iis duo late lumina fulgent.
Vnum sub magnis pedibus cernetur Aquarii,
Quod superest gelido delapsum flumine fontis.
Spiniferam subter caudam pistricis adhæsit.
Etenus stellæ perhibentur nomine Aquarii.
Hic aliæ uolitant paruo cum lumine claræ.
Atq; priore pedum subeunt uestigia magni.
Arcitenentis & obscuræ sine nomine condunt.
Inde nempe cernes propter fulgentis acumen
Aram quam flatu permulcet spiritus austri.
Exiguo superum quæ lumina tempora tranat.
Nam procul arcturo est aduersa parte locata.
Arcturo magnum spatium superededit orbem.
Iuppiter hunc paruum inferiore in parte locauit.
Hic tamen æterno inuisens loca curriculo nox.
Signa dedit nautis, cuncti quæ noscere possent
Commiserans hominum metuendos undiq; casus.

Nam

Nam cum fulgentem cernes sine nubibus atris
Aram sub media cœli regione locatam,
A summa parte obscura caligine tectam,
Tum ualidis fugito deuitans uiribus austrum.
Quem si prospiciens uitaueris omnia caute,
Armamenta locanstuto labere per undas.
Sin grauis inciderit uehementi flamine uentus,
Perfringet celsos defixo robore malos.
Ut res nulla feras possit mulcere procellas.
Ni parte ex aquilonis opacam pellere nubem.
Cœperit, & subitis auris diduxerit ara.
Si numeros medio in cœlo Centaurus habebit,
Ipseque cerulea contectus nube feretur.
Atque aram tenui caligans uestiet umbra.
At signorum obitum uis est metuenda fauonii.
Ille autem Centaurus in alta sede locatus,
Qua sese claro collucens scorpius infert,
Hæc subter partem perpotans ipse uirilem.
Cedite qui partis properat coniungere chelis.
Hic dextram pergens quadrupedes qua uasta tenent
Quam nemo certo donauit nomine graium.
Tendit & illustrem truculentus cedit ad aram.
Hic sese inferni se partibus erigit hydra.
Præcipiti lapsu flexo cum corpore serpens.
Hæc caput atque oculos torqueri ad terga nepai.
Conuexoque sinu subiens inferna leonis.
Centaurum leni contingit lubrica cauda.
In medioque sinu fulgens cratera relucet.
Extrema nitens plumato corpore coruus.
Rostrum tundit & hic geminis est ille sub ipsis.
Ante canem graio procyon qui nomine fertur.
Hæc sunt quæ uisens nocturno tempore signa,
Legitimo cernes cœli lustrantia cursu.
Aeternumque uolens mundi pernoscere motum.
Nam quæ per bis sex signorum labier orbe,
Quinque solent stellæ simili ratione notari.
Non possunt quia quæ faciunt uestigia cursu
Non eodem semper spatio portata teruntur.
Sic malunt errare uagæ per nubila cœli.

Atq; suos uario motu metirier orbes.
hæc faciunt magnos longinqui temporis annos
Cum redeunt ad idem cœli sub tegmine signum
quare ego nunc nequeo totos euoluere cursus.
Verum hæc quæ semper certo euoluunt in orbe
Fixa simul magno sedem gentibus orbes.
quatuor æterno lustrantes lumine mundum.
Orbis stelligeri portantes signa feruntur,
Amplexi terra cœli sub tegmine fulti.
E quibus annorum uolitantia lumina nosces.
quæ densis distincta licebit cernere signis.
Tum magnos orbis magno cum lumine latos.
Vinctos inter se & nodis cælestibus aptos.
Atq; pari spatio duo cernes esse duobus.
Nec sic nocturno cognoscens tempore cœlum.
Cum neq; caligans detergit sydera nubes.
Nec pleno stellas superaret lumine luna.
Vidisti magnum candentem serpere circum.
Lacteus in nimio fulgens candore notatur.
his non perpetuum detexens conficit orbem.
Sed spatio multum superes præstare duobus.
Dicitur & late cœli lustrare cauernas.
quorum alter tangens aquilonis uertitur auras.
Ora petens geminorum illustratum genus ardens.
In sese retinens auriga portat utrunq;
hunc supera læuæ Perseus humeroq; sinistro.
Tangit ad Andromedam hic dextra de parte tenet.
Imponitq; pedes duplices equus & simul ales,
Ponit auis caput & clinato corpore tergum.
Anguitenens humeris connititur illa recedens.
Austrum consequitur deuitans corpore uirgo.
At uero totum spatium conuestit & orbis.
Magnus leo & claro collucens lumine cancer.
In quo consistens conuertit curriculum sol.
æstiuus medio distinguens corpore cursus.
hic totus medius circo disiungitur ipse.
Pectoribus ualidis atq; aluo possidet orbem.
hunc octo in partis diuersum noscere circum
Si potes inuenies supero conuertier orbe.

qñq;

Quinq; pari spatio par triftis esse relictas.
Tempore nocturno quas uis inferna frequentet.
Alter ab infernis auftri conuertitur auris
Arcitenens humeris connititur illa recedens,
Distribuens medium subtersecat hic capricornum,
Atq; pedes gelidum riuum fundentis aquarii
Ceruleæq; feram caudam piftrici & illum,
Fulgêtem leporem inde pedes canis & simul amplâ,
Argolicam retinet crabro cum lumine nauem,
Tergaq; centauri atq; nepai portat acumen
Inde fagittarii defixum poffidet arcum.
Hunc a clarifonis auris aquilonis ad austrum
Condens postremum tangit rota feruida folis.
Exinde in fuperas brumali tempore flexu,
Se recipit fe dehinc orbi quinq; tributæ
Nocturnæ partes fupera tres luce dicantur.
Hofce inter mediam in partem retinere uidetur
Tantus quantus erit collucens lacteus orbis.
In quo autumnali atq; iterum fol lumine uero
Exæquat fpatium lucis cum tempore noctis.
Hunc retinens aries fublucet corpore totus.
Atq; genu flexo taurus connititur ingens.
Orion claro contingens corpore fertur.
Hydra tenet flexu crateram .coruus adhæret.
Et pauca chelis ftellæ fimul anguitenentis .
Sunt genua & fummi Iouis ales nunciuſ inſtat .
Propter equus capite & cerui cum lumine tangit .
Hofce æquo ſpatio dcuinctos ſuſtinet axis
Per medios ſummo cœli de uertice tranans.
Ille autem claro quartus cum lumine circus
Partibus extremis extremos continet orbis.
Et fimul a medio media de parte ſecatur
Atq; obliquus in his nitens cum lumine fertur .
Vt nemo cui ſancta manu doctiffima pallas .
Solertem ipſa dedit fabricæ rationibus artem .
Tam tornare cate contortus poffidet orbis .
Quam ſunt in cœlo diuino lumine flexi .
Terram cingentes ornantes lumine mundum .
Culmine tranſuerſo retinentes ſydera fulſa .

Quattuor in motus cuncti uoluntur eodem.
Sed tantum supera terras semper tenet ille,
Curriculum oblique inflexus tribus orbibus unus,
Quantum est diuisus cancer spatia a capricorno
Ac subter terras spatium par esse necesse est,
Et quantos radios iacimus de lumine nostro,
Quis lunæ conuexum cœli contingimus orbem,
Sex tantæ poterunt sub eum succedere partes,
Bina pari spatia cœlestia signa tenentes
Zodiacum hunc græci uocitant, nos triq; latini
Orbem signiferum perhibebunt nomine uero.
Nam gerit hic uolvens bis sex ardentia signa.
Aestifer est pandens feruentia sidera cancer.
Hunc subter fulgens cedit uis torua leonis.
Quem rutilo sequitur collucens corpore uirgo,
Exin proiectæ claro cum lumine chelæ,
Ipsaq; consequitur lucens uis magna nepai.
Inde sagittipotens dextra flexum tenet arcum.
Post hunc ore fero capricornus uadere pergit.
Humidus inde loci collucet Aquarius orbem.
Exin squāmiferi serpentes ludere pisces,
Quis comes est aries obscuro lumine labens.
Inflexoq; genu proiecto corpore taurus,
Et gemini clarum iactantes lucibus ignem
Hæc sola aeterno conuestit lumine lustrans.
Annua conficiens uertentia tempora curfus,
Hic quantus terris confectus pellitur orbis,
Tantumdem patens supra mortalibus edit.
Sex omnes semper cedunt labentia nocte,
Tot cœlum iussus fugientia signa reuisunt.
Huc spatium tranans cæcis nos conficit umbris
Quod supera terras prima de nocte relictum est.
Signifero ex orbis & signorum ordine fultum
Quod si solis aues certos cognoscere cursus,
Ortus signorum nocturno tempore uises.
Nam semper signum exoriens titan trahit unum.
Sin autem efficiens signis mons obstruet altus
Aut adiment lucem cæca caligine nubes,
Certas ipse notas cœli de tegmine sumes.

Ortus

Ortus atq; obitus omnis cognoscere possis,
Quæ simul existant cernes quæ tempore eodem
Præcipitent obitum nocturno tempore nosces.
Iam simul ut supero se lumine cancer,
Extulit ex templo cedit delapsa corona.
Et loca conuisit cauda tenus infera piscis.
Dimidiam retinens stellis distincta corona,
Partem etiam supera atq; alia de parte repulsa est
Cum tamen insequitur piscis nec totus ad umbras.
Tactus sed supero contextus corpore cedit.
Atq; humeros usq; a genibus clarumq; recondit,
Anguitenens ualidis magnum a ceruicibus anguē
Iam uere arctophylax non æqua parte secatur
Nam breuior clara cœli de parte uidetur.
Amplior infernas depulsus possidet umbras
Quattuor hic obiens secum deducere signa.
Signifero solet exorbitum serius ille,
Cum supera sese faciauit lucere cedit,
Post mediam labens claro cum corpore noctem
Hæc obscura tenens conuestit sydera tellus
Dimidiam retinet stellis distincta corona.
Ac parte ex alia claris cum lucibus errat,
Orion humeris & lato pectore fulgens.
Et dextra retinens non cassum luminis enssem
Sed cum de terris uis est par facta leonis,
Omnia quæ cancer præclaro detulit ortu.
Cedunt obscurata simul uis maior Aquarii.
Pellitur a flexo confidens corpore nixus.
Iam supero ferme depulsus lumine cedit,
Sed læuum genus atq; illustrem liquit in altum.
Plantam tum contra exoritur clarum caput hydræ
Et lepus & procyon, qui sese feruidus infert.
Ante canem inde canis uestigia prima uidentur
Non pauca e cœlo depellens signa repente,
Exoritur candens illustria lumina uirgo,
Cedit clara fides cyllenia mergitur unda.
Delphinus simul obtegitur depulsa sagitta,
Atq; auis ad summam caudam, primaq; recedit.
Pinnae, & magnus pariter delabitur amnis

Hic equus a capite & longa cervice latescit,
Longius exoritur iam claro corpore serpens.
Crateraq; tenuis lucet mortalibus hydra
Inde pedes canis ostendit iam posteriores,
Et post ipse trahit claro cum lumine puppin,
Insequitur labens per cœli lumina nauis.
Et iam iam toto processit corpore uirgo,
Hæc medium ostendit radiato stipite malum,
At cum procedunt obscuro corpore chelæ
Existet pariter larga cum luce bootes.
Cuius in aduersum est arcturus corpore fixus
Totaq; iam supera fulgens prolabitur argo.
Hydraq; q̄ late cœlo dispersa tenentur,
Nondum tota latet non caudam contegit umbra,
Iam dextrum genus & decoratam lumine suram
Erigit ille uagans uulgato nomine nixus
Quem nocte extinctum atq; exortum uidimus una
Per sæpe ut paruum tranans geminauerit orbem.
Hic genus & suram cum chelis erigit alte,
Ipse autem præceps obscura nocte tenetur,
Dum nepa & arcitenens inuisant lumina cœli.
Non secum medium pandet nepa tollere uero
In cœlum totum exoriens conabitur arcus
Hic tribus elatus cum signis corpore toto
Lucet at exoritur media de parte corona.
Caudaq; centauri extremo candore refulget,
Hic se iam totum cæcas equus abdet in umbras.
Quem rutila fulgens pluma præteruolat ales,
Occidit Andromedæ clarum caput & sera pistrix.
Labitur horribilis epulas funesta requirens.
Hanc contra Cepheus non cessat tendere palmas
Illa usq; ad spinam mergens se cæcula condit.
At Cepheus caput atq; humeros palmasq; reclinat.
Cum uero uis est uehemens exorta nepai,
Late fusa uolat, per terras fama negatur,
Vt quondam Orion manibus uiolasse Dianam.
Dicitur excelsis errans in collibus amens,
Quo tenet ægeo defixa in gurgite echinus,
Brachia quam uiridi conuestit tegmina uitis.

Ille feras

Ille feras uecors amenti corde necabat,
Oenopionis auens epulas cœnare nitentis,
At uero pedibus subito perculsa dianæ,
Insula discessit. disiectaq; saxa reuellens
Perculit & cæcas lustrauit luce lacunas.
E quibus ingenti existit cum corpore præ se
Scorpios infesta præportans flebile acumen,
Hic ualido cupide uenantem perculit ictu.
Mortiferum in uenas fulgens per uulnera uirus.
Ille graui moriens constrauit corpore terram,
Qua re cum magnis sese ne pa lucibus effert,
Orion fugiens commendat corpora terris.
Tum uero fugit Andromeda & Neptunia pistrix
Tota latet. cedit conuerso corpore Cepheus,
Extremas medio contingens corpore terras.
Hic caput & superas potis est demergere partes
Infera lumborum nunq̄ conuestiet umbra.
Nam retinent arcto lustrantes lumine suras.
Labitur illa simul gnata lachrymosa requirens.
Cossiopea neq; ex cœlo depulsa decore
Fertur. nam uero contingens uertice primum
Terras post humeros euerfa sede refertur,
Hanc illi tribuunt pœnam nereidos almæ.
Cum quibus ut perhibet ausa est cõtendere forma.
Hæc obit inclinata at pars exorta corona est,
Altera cum caudaq; omnis iam panditur hydra
Ad caput, & totum sese centaurus opacis
Eripit e tenebris linquens uestigia parua,
Ante pedum contacta simul cum lumine pandit,
Ipse feram dextra retinet prolabitur inde,
Anguitenens capite & manibus pfert simul anguis
Iam caput & summum flexo de corpore lumen.
Hic ille exoritur conuerso corpore nixus,
Aluum crura humeros simul & p̄cordia Instrans.
Et dextre radios læto cum lumine iactans
Inde sagittipotens superas conuisere luces.
Instatit & mergit nixi caput, & simul effert,
Sese clara fides & promit corpore cepheus
Feruidis ille canis toto cum corpore cedit.

Abditur Orion obiit simul abditus umbra est,
Inferiora cadunt aurigæ lumina lapsum.
Crus dextrumq; pedem linquens obit infera Perseus,
In loca tum cedens a puppi linquitur Argo.
Inde obiens Capricornus ab alto lumine pellit
Aurigam, instatq; capram paruos simul hædos,
Et magnam antiquo depellit nomine nauem,
Obruitur procyon mergunt alite lapsum
Et terris uolucris existit clara sagitta.

*

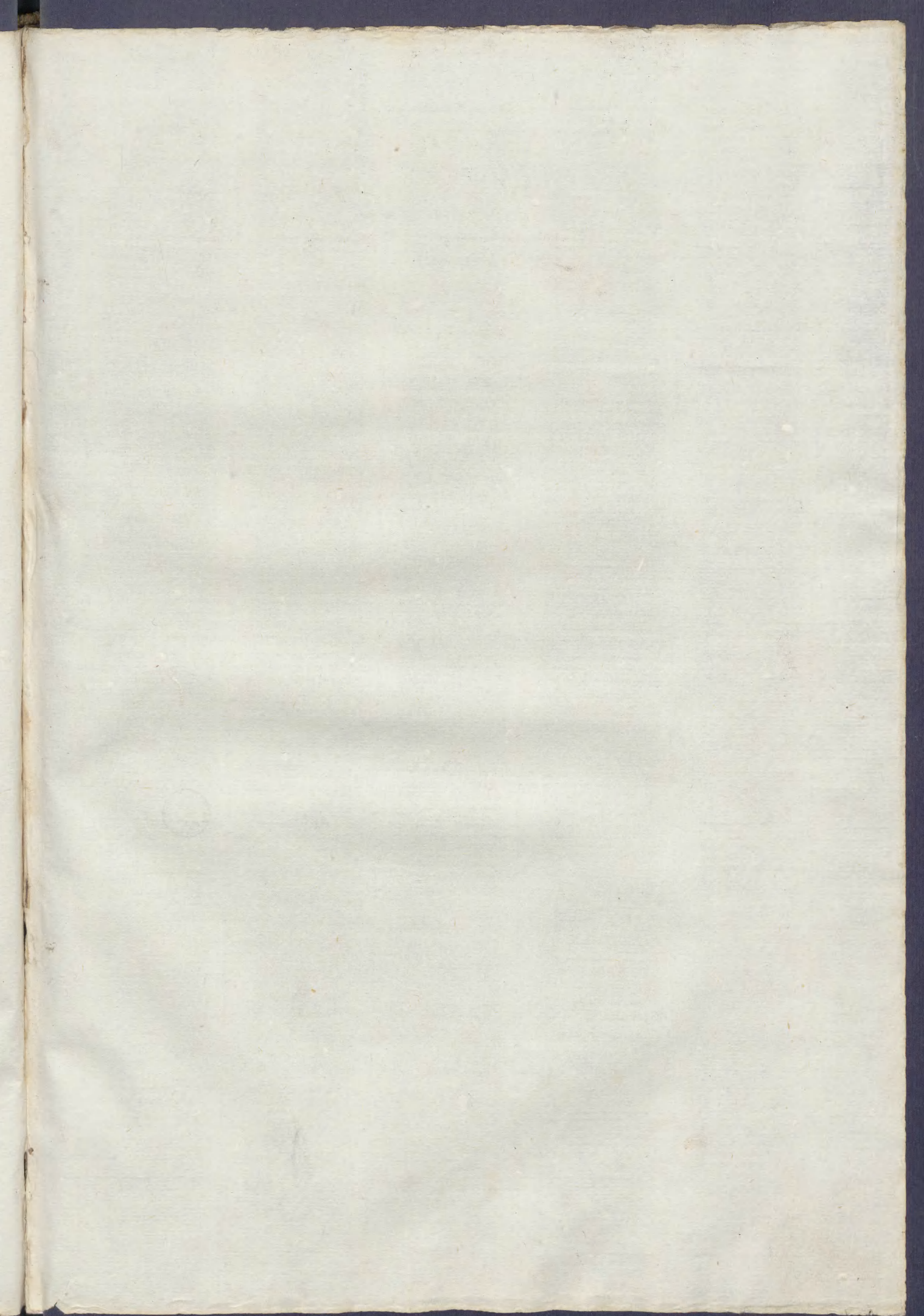
*

*F*I*N*

I

.S.

*

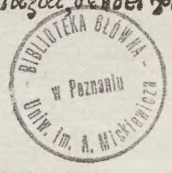

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ
ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ.

ARATI SOLENSIS PHAENOMENA
CVM COMMENTARIIS.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑ-
ΣΚΕΥΗΣ ΑΡΑΤΕΙΑΣ ΣΦΑΙΡΑΣ.

Ρώμιον καλὸν θεόδωρε, ἐντυγχάνομεν ἐν τῷ μηχανικῷ ἐργαστηρίῳ ἐργαζό-
 μθοι, καὶ ἐπὶ θάναξ, ἐπισημειώσας, δι' ὅσων ἀρατέων σφαιρῶν κατα-
 σκευάσαι. οὕτως ὡς τὸ πᾶν αὐτὴν ζῶδια πρὸς ἀλλήλα τε καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ
 σφαιρᾷ γραφομένους λιγκλους, καὶ ἐπὶ πρὸς ἀνατέλλοντα μέρη τῶν ζῶδιακῶν, θέσιν
 ἔχειν σύμφωνον τοῖς ὑπὲρ τῶν ἀρατέων λεγόμενοις. ἐντυγχάνον γὰρ καὶ τοὶ αὐτίω πινὰ
 σφαιρῶν ἐργαζόμενοι, ἐλπίδι τῷ τῷ χολαστικῷ ἀστροί οὐξιο λόγῳ ἰμοῦ, καὶ Θελομαθῆ.
 ἐπὶ δὲ τότε χολῆς πινος ἔγενομένης, οὐδὲν ἐφω. καὶ δ' ἐπεὶ τὸ σὺ καὶ ἀλλοτινὴς ἔργῳ
 πύριον πᾶσι καλῶσι. καὶ λόγον πινὰ πρὸ τούτου γραφῆς ἔρχομαι τὴν σὴν προθυμίαν
 ἐκτελών. ἐστὶ δὲ ἴδιον ὅτι τὸ πρῶτον καλῶσι ἀναγνώσκουσι τὰ ἀράτεια, χεῖσιμος ὁ
 λόγος ἔτι μέλλοιεν ἵνα λέγομενα καταλαμβάνειν. καὶ σὰν ἔργῳ οἰδομαι μὲν φερόμενα
 σφαιρῶν, πῶλεμαίω μὲν, ὡς ἐκείνῳ ἐπιπῶν. ἀράτεια δὲ κατὰ τὸ πᾶν οὐ συμφωνοῦσι.
 ὡς τε τὸ πρῶτον καλῶσι ἀναγνώσκοντων τὰ ἀράτεια, τοὺς μὲν δυχερῶς ἐπιπῶν ὅτι
 ἔργῳ λεγόμενων. πινὰ δὲ μὲν ὁλοῦσ' ἔργῳ καλοῦσθαι δυνάσθαι. καί τινι ἐπιπῶν ὅτι
 τοὶ αὐτοὶ σφαιρῶν, πρὸς τὸ νοση σαφῶς τὸν ἀράτεια. διὸ δὲ καὶ ἔργῳ μὲν ἀπᾶν τοῦ λέ-
 γονται κατὰ τὸν καὶ ἐφα μὲν ἐν τοῖς πᾶσι οὐ συμφωνοῦσι. διὸ δὲ καὶ ἡμεῖς πει-
 ρασόμεθα ὡς καλῶσι ἀναγνώσκοντων, ἵνα ὡς πᾶσι ἔργῳ ἀλλων σύμφωνον τὴν ὑποκείμενων
 σφαιρῶν κατασκευάσαι. ἵστέον δὲ ὅτι πινὰ πρὸ τῶν ἀστρον τῶν ἀράτεια ἐρημῶν, οὐ πάντως
 καλῶς ἔρηται, ὡς ἐστὶ ἐκ τῶν ἰππάρχῳ καὶ πολεμῶν σωματικῶν, περὶ τοῦ
 τῶν μαθεῖν. αὐτῶν ἢ πρῶτον μὲν ἐπεὶ καὶ τὰ διδόντες οἱ μάλιστα ἡκολούθησεν ὁ ἀρά-
 τεια, οὐλίαν ὀρθῶς ἔκτελει. ἐπειτα δὲ ὅτι καὶ οὐ πρὸς τὸ ἀκριβῆς ὡς φησὶ ἀπῶν ὁ
 ὑπομνηματιστὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ χεῖσιμον τοῖς ναυτιλομένοις. ταῦτα οὕτως διαέγρα-
 πῆται ἐκείνῳ τε ὁλοχερίσειρον πρὸ τούτων καταλαμβάνει. καὶ ἔργῳ οἱ πᾶσι ζῶμιοι οὐ
 διὰ μηχανικῶν ὀργάνων καὶ ἀκριβῶς, ἀλλὰ διὰ φιλοσοφίας ἀναβλεψέσθαι καὶ παχυμερῶς
 τὴν ἔργῳ ἀστρον θέσιν ἐμείλιον ὑποσχεθῆναι. ὡς τε τὸ ἡ κατὰ σκευάσαι ζῶμιοι σφαιρᾷ πρὸς
 μὲν ἀερα ἀληθῶν, οὐδαμῶς. πρὸς ἢ κατὰ ληψὶν ἔργῳ ἀρατέων, καὶ πᾶν χεῖσιμος. ἐκ
 δὲ τῶν ἐπιπῶν ἀπῶν τὰ ἀράτεια τὰ τε μὴ καλῶς ἐν αὐτοῖς ἔχοντα, καὶ ὡς ἔχει ἀλη-
 θεῖας λίγων πινος κατὰ μαθεῖν. ὡς τε καὶ πρὸς τὴν ἀληθῶν διὰ μέσον πινος, συμβά-
 λεται ὁ λόγος. ἀλλὰ μὲν οὐτε ἐκείνο λαθεῖν χεῖ, οὐτε γὰρ πρὸ τῶν ἀστρον λόγων, εἰς τρία
 μέρη διαίρει ὁ ἀράτεια. καὶ ἐν μὲν τῷ πρῶτῳ διδόντες, πρὸς φησὶ πρὸς ἀήλια αὐτῶν θέ-
 σεως. ὡς τε ὅταν λίγη ὅτι αἰ ἀρῆται κενταί τὰς κεφαλὰς ἔχουσαι ὑπὲρ τὰς ἀλλήλων
 ἰξίως ἐνδύσθαι. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, πρὸς φησὶ νοουμένης αὐτῶν ὑπὲρ φησὶ ἡ λιγκλων το-
 μῆς. ἢ ὅτι σφαιρῶν αὐτῶν πρὸς τὸν ἐκείνῳ γέσεως. οἷον ὑπὲρ ὑπεδείγματος. τῶν μὲν ὅτι
 οἱ δὲ δύμοι τέμνονται ὑπὲρ τῶν θεωνοῦ ἰοπικῶν καὶ τὰς κεφαλὰς. γέσεως δὲ ὅτι αὐτῶν ἐγ-
 γῶς ἐστὶ τῶν ἰσημερινοῦ. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, πρὸς φησὶ γῆσῶν αὐτῶν πρὸς τὰ ἀνατέλλοντα
 μέρη τῶν ζῶδιακῶν γέσεως. οἷον, ὅτι καρμίνης μὲν ἀνατέλλοντος, διὸ τὸ ἡμισυ τῶν σε-
 φῶν. καὶ τῶν ἀνατέλλοντων, ἀνατέλλει τὸ ἡμισυ αὐτῶν. καὶ ὅτι κελῶν ἀνατέλλοντος,
 τὸ θυμιατικῶν ἰσῶται ὑπὲρ δύνει, καὶ τὰ πᾶν πᾶσι. ὡς τε ἀνθελίσω μὲν ἔκαστον τὸ ζῶ-
 δίων κατὰ πᾶντα συμφωνῶν ἐν τῷ ἔργῳ. δεῖσει γὰρ ἵστέον τὸν ἐντυγχάνοντα ὑποσχεθῆναι

φασαι, ἐπι λέγειν τὰ περὶ τοῦ ζῆτος μέρους ζώδιου, ἑκατὰ μέρος ἐν τῷ ἐπί. ἦτοι καὶ
ἐν τοῖς δυοῖν ἢ ἐν τρισὶ μέρμασιν εἰς οὐ τὴν τύχην περὶ αὐτοῦ τοῦ λεγόμενου εἰς ἐπι σωμα
γατόντος ἐπιπινί πῦ γῶ. ἠγρι γεδεύω, πρὸς τὸ ἐπι μ) γε δευσαοδ, οἷον σαφωείας ἐπι
κασί τ' λεο μέρων ἡμῖν, ἐπι τοῦ οὐνοῦ χυοῦ λόγος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΦΙΟΥΧΟΥ.

Τούτου καὶ δ' ἐν τῷ τρισὶ τόποις μέμνηται, ἐπειδὴ τοίνυν ἐν τῷ πρώτῳ μέρει λέγει
περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐ οὐνοῦ χυοῦ κέεται ὀρθός. τὴν μὲν κεφαλὴν ἔχων πρὸς τὴν κεφαλὴν
τοῦ ἐν γένεσιν. ἄλλο δὲ πόδις ἐπὶ τοῦ θώρακος τοῦ σκορπίου καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἢ ὅτι
περὶ τὸ μέσον εἰλεῖται ὁ οὐρανός. καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ σφίγγεται, ὀλίγος μὲν τῆ δε-
ξιά. πάλιν ἢ εἰς τὸ ὑψος τῆ ἀριστερά, ἢ ὅτι τὰ γόνατα τοῦ κατὰ τὴν ὀφθαλμοῦ, πρὸς κείνην
σεφάτω. ἐπι ἢ ὅτι ἔχει ἀστέρας ὑπὸ μὲν τῶν λαμπρῶν, ὑπὸ δὲ τῶν χειρῶν ἔλαττον λαμ-
πρῶς, ὅτι ὑψηλὴ τὸ φάσμα τῶν ἀστέρων εἰσι ἀιχλάδι, ἢ τέμνεται μὲν ὑπὸ τοῦ χει-
μερινοῦ τροπικοῦ τῶν ὀμῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἰσημερινῶν τῶν γόνατων, ἐν δὲ τῷ τριῖσι, πάλιν
ἀπὸ ἀριστερῶν. ὅτι καρδίνας μὲν ἀνατέλλοντος, διὼς ἀπὸ γόνατος εἰς τῶν ὀμῶν. κατὰ τὴν
τῶν οὐρανῶν εἰς ἡμῶν τοῦ ἀιχλάδι. σκορπίος ἢ ἀνατέλλοντος, ἀνατέλλουσι ἀιχλάδι
αὐτῶν ἀιχλάδι τῶν οὐνοῦ χυοῦ. ἢ ἢ πρότερα καμπὴ τῶν οὐφθαλμοῦ. τῶν οὐφθαλμοῦ ἢ ἀνατέλλοντος
ἀνατέλλει ἢ ἀπείρα τῶν οὐφθαλμοῦ ἐπὶ τὸ σῶμα τῶν οὐνοῦ χυοῦ πάντα ταῦτα σωμα γατόντος,
ἐπιπινί τῶν ἀπογραμμάτων. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητέον. προκίεται γὰρ
ὑπὸ ταῖς ἐφόδοις καὶ ἀκόποις τοῦ ἐν τυχάνοντος παρασηδίαζεν, καὶ τὰ περὶ τῶν
ἄλλων ζώδιων ἐκείνου κατὰ μέρος λεγόμενα εἰς ἐπι σωμα γατόντος ὁμοίως τοῖς ἐπι
τοῦ οὐφθαλμοῦ ἐπι μέρους, ἐν τῷ πῦ τῶν λόγων πρὸς ἀπόμην. καὶ κείνο μέρους χεῖρῶν
ὄν πρὸς τὸ προκίεται μέρους, καλῶς ἔχει πρὸς ἀπόμην, ὅτι ἐξ ἐπιπινί ἀρατείας σφαιραίας κλ
κλῶς, ἐν τυχάνοντος. πρῶτον, τῶν μέσων τῶν ἀιχλάδι, τῶν ἀιχλάδι ὀνομαζόμενον.
Δεύτερον, τῶν θριπῶν τροπικῶν. τρίτον τῶν ἰσημερινῶν. τέταρτον τῶν χειμερινοῦ τροπικῶν.
πέμπτον τῶν μέσων τῶν ἀιχλάδι, τῶν ἀιχλάδι ὀνομαζόμενον. ἕκτον τῶν ζώ-
διακῶν τῶν ἢ ἐφαπτόμενον τῶν τροπικῶν. περὶ μὲν δὲ τῶν τεσσάρων, λέγω δὴ τὸ θριπῶν, ἐπὶ
ἰσημερινῶν ἐπὶ τοῦ χειμερινοῦ ἢ τῶν ζώδιακῶν, πάλιν ποιῆται λόγον. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν,
ἐναρτῶς μὲν δὲ μέμνηται. δὲ οὐ δὲ φησι περὶ τοῦ δράκοντος. ὅτι ἐκείνη ἢ κεφαλὴ, κατὰ
κείνη τὸ μέρος ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, καθὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἢ ἀπὸ δύσεως μίγνυται ἀιχλάδι, δὴ
ποιῆται. ὅτι τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος ἐν τῶν μέσων τῶν ἀιχλάδι ἐξελτεται εἶναι.
ἦτοι δὲ καὶ μόνος διὰ τῶν βορέας κοινῶς τομῆς τοῦ τε ἀνατολικῶν ἐμικυκλῆς, τῶν οὐ-
ζουτος ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τὴν περὶ φορὰν ποιῆται. ἀπὸ τῶν τῶν ἢ τῶν ἀιχλάδι, ὁμο-
όντε ἢ ἴσον ὄντα τῶν ἀιχλάδι ἐνοητόν. διωκτῶν δὲ ἐπὶ τῶν ἐτέρως περὶ τῶν δύο κυκλῶν
τούτων, δὲ αὐτῶν πάλιν τῶν ἀρατείων πρὸς ἀπόμην. τὴν ἢ τῶν γάλακτος ζῶντων,
ἐκ ἐν τυχάνοντος. ἐπειδὴ πρὸς τῶν ποιητέων εἶναι, οὐ ἢ πρὸς τῶν κατὰ βάλλαδι
μνήμην. ὅτι δὲ ποιητέων ἢ τῶν ἀρατείων ὑπὸ τῶν ἀρατείων δὲ οὐ μὲν, δὴ λον δὲ ὄν καὶ πολε-
μάιος ἐν τῶν οὐρανοῦ ἐπι βάλλαδι φάσμα τῶν οὐφθαλμοῦ. οὐ γὰρ ὁμαλῆ τῶν οὐφθαλμοῦ ἢ τῶν γμῆ-
νη, ἀλλὰ ἢ τῶν πλάται ἐπὶ τῶν χρωματῶν τῶν πυκνότητι ἐπὶ τῶν θέσει, διάφορος. δὲ δὲ ἐ-
κείνον μὲν τῶν τροπικῶν, ἀπείρειν τῶν ἰσημερινῶν μέσων ὄντος. τὰς δὲ δειγμῶν
τῶν πολεμῶν ἐπὶ τῶν τεσσάρων βάλλαδι φάσμα τῶν οὐφθαλμοῦ, μοίρας κδ. ἐκείνον δὲ τῶν ἄλ

λων λέγω δὴ τόν τε ἀρκτικόν καὶ τὸν ἀνταρκτικόν ἀπέχει το καθεαυτὸν πῶς φη
σφαίρας, μοίρας μα. εἴτε μέλλει συμφώνως τὰ ἀράτω τὸ ὑπὲρ γῆν τμήμα το θερινού,
Τουτέστι ἡ μέγιστη ἡμέρα, τοιούτων εἶναι πέντε οἶον, ὅλος ὁ θερινός. Τουτέστι ὅλον τὸ νυχθί
μερον ὀκτώ. καὶ δὲ πῶς τοιαύτῳ θέσιν φη σφαίρας, καὶ τὸ τοσόνδε μέγιστος φη μέγιστος
ἡμέρας ὁ σῶζ' ὡς ὀλίγη ὑστερον μαθησόμεθα. τούτων δ' οὐ πῶς ἰμὴν διελθιμύκων, ἔλ
θω μὲν ἐπὶ τὸ πρὸ κεῖμ, σαῖς μ' ἐν ἡ ὑπὸ τ' κίον ἴσος. ἢ δὴ ἐδ' ὀρίζοντος πᾶξιν πειφται,
καὶ ἐπὶ τὸς ἴσοι μ' τῆ βίασει. δ. φέρ' τ' σφαίραν κρικῶν. μεσημερινῶς δ' ἀεὶ πᾶξιν ἐπέ
χων, ὁμοί μ' ταῖς ἐνταῖς ἀγῆαι σφαίρας γίνοντ'. ἐπιμελῶς δ' καὶ τεχνικῶς οὐτως, ὡς τε
πῶς σφαίραν πάντοθεν μὲν ἴσον ἀπέχων ἀπ' φη κοίλης ἐπιφανείας τούτε ὀρίζοντος ἐ
το μεσημερινού. διχοτομοῦς δ' ὑπ' φη ἀνωθεν το ὀρίζοντος ἐπιφανείας τούτε ἡ ἴσας
ἐὰν ἐδ' ὁ μεσημερινός μέσση τεταχὲ κατὰ διάμετρον πῶς σφαίραν διχατέμων τὸν ὀρί
ζοντα. δ. αὐτὸς διχοτομεῖται ὑπ' φη ἀνωθεν το ὀρίζοντος ἐπιφανείας. ἔχοντες δ' πρό
τερον το ὑπὲρ γῆν ἐσομένου ἡμικυκλίου, ὡς ἔδος μίαν πλυραὺ διθείας γραμμῶς
κατὰ διάμετρον κειμῶσσις τὰς μοίρας διηρημῶν, τούτεσι εἰς ἕνα τὸν πῶς ἴσα τμήμα
τα πρὸς τῶ τ' δ' ἴσων, ἡγοι κλιμάτων ἐπίγνωσιν. δ. χεῖσαντες πῶς σφαίραν ἐὰν
ἢ ἐν λίνῃ ἐπαρὰ πλάσαντες πρῶτον μὲν γύψῳ ἢ κηρίῳ. ὡς τε καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ῥαγδαί
ἐὰν ἄρα τύχοσι θεραπέουσι. ἐπιταῖ δ' ζυραννομένου τούτου δηλαδὴ. δ. ἄλλω εὐθεῖτην
χεῖματι ἐπαλείφαντες, οἶον τῶ καλῶ μὲν λαζουρίῳ. ἀφιστάντες δηλονότι μετὰ τὸ
ζηρανθῆναι, ἐπὶ τῶ διηρημῶς το μεσημερινού ἡ μικρικίου ἀπὸ το βορείου ἔλου,
μοίρας μα. κατὰ τῆδε μὲν καὶ τ' ἐπὶ πρὸς πᾶξιν ἴσων μα μοιρῶν διαστάσεως. ἴσος τε
κατὰ φη ἀφοριζούσης ἐν τῇ διηρημῶν το ἡμικυκλίου πλυραὺ πῶς τ' μα μοιρῶν
περιφερέων, βελόνην πινὰ ὀρθλῶ μὲν πρὸς πῶς κεντῶν ἐπὶ τῶ κοίλῳ το ἡμικυκλίου
ἐπιφάσαν. τούτεσι νόδουσαν ἐπὶ τὸ μέσον φη σφαίρας. τέμνουσαν δ' ἐπὶ πρὸν δ. διδ
διώουσαν τὰ πρὸ πῶ σφαίραν χεῖματι. ἐὰν ἄρα ταύτης μῆουσῶ ἀκινήτου περι
σφίψῳ μὲν πῶ σφαίραν ἀπὸ το αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τούτεσι ἐπὶ μίαν σφελῶ αὐτῶ
κινήσῳ μὲν, ἐκ τορνευθῆσεται ἢ μὴν κύνελος πῶ αὐτῶ πᾶξιν ἔχων ἐδ' ὁμοταχῆ τῶ κα
τὰ τὸν ἄρα τὸν ἀρκτικῶ κύνελῳ. ἐδ' ἢ κατὰ τούτων ὡς ἔφα μὲν ὁ ἀρκτικὸς κύνελος ἀ
πέχει ἀπ' βορείου ἔλου, μοίρας μα. ὁμοίως δ' ἀποσάντες ἀπὸ μὲν το βορείου ἢ νοτίου
ἔλου μοίρας ἐνευῖκοντα. γραφῶ μὲν τὸν ἰσημερινόν, ἀπὸ τῶ νοτίου μοίρας πάλιν μα
γραφῶ μὲν τὸν ἀνταρκτικόν ἴσον τε δ' ὁμοίον ὄντα τῶ ἀρκτικῶ. ἐπὶ τῶ ἀφιστάντες μοί
ρας καδ' ἀπὸ φη κατὰ τὸν ἰσημερινόν διθείας, ἐπὶ μὲν τὸ βόρρον μέρος γραφῶ μὲν,
τὸν θορινόν βοιωκόν ὑπὸ τὸ νέπον, τὸν χειμῶνόν βοιωκόν. καὶ δ' ἐ τούτων ἐκίπερος
ὡς ἔφα μὲν ἀπέχει ἀπὸ το ἰσημερινού, μοίρας καδ'. πάλιν ἡ ἀποσάντες ἀπὸ το αὐτοῦ
ἡ μικρικίου ἐδ' ἀπὸ το βορείου πῶς, μοίρας καδ'. ὅσον ἡ οἱ βοιωκοὶ ἀπὸ το ἰσημερι
νού διεσῆκασι, λαβῶ μὲν πῶ μῆον ἀπ' φη ἐπιφανείας φη σφαίρας. ὡ πῶς χεῖσῶ
μῆοι διαστήματα τῆ το πῶς πλυραὺ τῶ εἰς τὸν μέσση κύνελον ἐγραφο μῆος. γρα
φῶ μὲν δ' ἀπὸ το διαβῆτον τῶ λεγο μῆος κ' φη ἴσων τὸν ζωδιακόν κύνελον ἐφαπό μῆον δη
λονότι τ' βοιωκῶν. διχοτομου μῆον δ' ὑπὸ το ἰσημερινῶ. ὄν εἰς ἰβ' ἴσα μερίσωντες
τὰς ἀρχὰς τ' δωδεκατημορίων ἀπὸ τε τ' κατὰ τὸν ἰσημερινόν αὐτοῦ τομῶν, δ. πῶ
πρὸς τὸν βοιωκόν αὐτοῦ ἐπαφῶ πῶς ποικῶ μῆοι, σμῆφῶσμεθα τούσ' μὲν ἐξ κύν

κλους ἐτέρω τινὶ πρὸς τὴν βαρῆ γράμματι γράφομεν τε λύνω τινὶ εὐτύχοι, καὶ ξαρίω
 γράμματι πρὸς τὸ μετὰ τὴν γράμμα δὲ χερῶς ἀπολύθῃνοι διώαθαι. πρὸς μὲν τῆ πρὸς
 τὸν θερινὸν ἐπαφῆ τὸ τοῦ καρκίνου ὄνομα. διὰ τὸ ἐνταῦθα τὴν ἀρχὴν εἶναι, τοῦ κτλ
 καρκίνου δωδεκατημορίου πρὸς ἣ τῆ ἐφεξῆς διαμερείσει καὶ ἐπανατολίω τὸ τοῦ δι
 ὄνομα. ἐπεὶ ἢ αὐτῆ ἢ διαίρεσις, πέρας μὲν ἔστι τοῦ καρκίνου. ἀρχὴ δὲ τοῦ κτλ τὸν κτλ
 κίνον δωδεκατημορίου πρὸς δὲ τῆ τρίτη πάλιν καὶ ἐπανατολίω τὸ φλ πρ. καὶ οὐ
 τὸς ἐφεξῆς ἀκολουθῶς ἕως οὐ πάντων τῶν δωδεκατημορίων τῶ ὀνόματα, κατὰ τὸν οἰ
 κτλ ὄνομα σημασόμεθα. τούτων οὕτως ἔχοντων εἰς χαλάσωμεν τὸν κατὰ τὸν με
 συμβεβηκὸν κείνον διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος ἐντομῶν δηλαδὴ εἰς τὴν βάσιν οὕτως ὥστε
 ἐκάτερθε τῶ μικρῶν κύνκλων, τούτεστι τόν τε ἀρκτικὸν καὶ τὸν ἀνταρκτικὸν σφαιρικός
 φλ σφαιρικός ἀπέσθαι φλ αὐτὸ τοῦ ὀρίζοντος ὑπὸ φανείας, καὶ φλ κἀτω. ἀγὰ τὸν μὲν ἀρκτι
 κὸν φλ αὐτὸ, τὸν δὲ ἀνταρκτικὸν φλ κἀτω, δηλοῦν ὅτι ὁ θρινός ἐστι χειμερινός, ἐκάτερ
 διαμεριθῆσεται ὑπὸ φλ αὐτῶν τοῦ ὀρίζοντος ὑπὸ φανείας καὶ φλ κἀτω, κατὰ λόγον τῶ
 ιε πρὸς τοῖς θ. τούτεστι, ἔσαι ὑπὸ μὲν τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ τὸ μὲν ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα
 καὶ ὑπομεί φλ ἡμέρας τῶ κῆματα τοιούτων ἰε ὡρῶν. οἷον, ἔσω ὅλος ὀκύνκλος τούτεστι
 τὸ νυχθήμερον, καὶ φλ. τὸ δὲ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα καὶ τὸ φλ νυκτὸς διάστημα ὡρῶν θ.
 ὑπὸ δὲ τοῦ χειμερινοῦ ἀνάπαλιν, τὸ μὲν ὑπὲρ τῆν, θ. τὸ δὲ ὑπὸ τῆν, ιε, κατὰ γὰρ τὴν
 τοιαύτω θέσιν φλ σφαιρικός τούτεστι ἐφῆσ ὁμίγιστος τῶ ἀεὶ φαινόμενων κύνκλων, μα
 μοῖραν ἀπὸ τοῦ πάλου διέσκηε καὶ τοιαύτη τομὴ τῶ κύνκλων γίνεται, ὡς δεικνύ
 σιν ὁπολεμαῖος ἐν τῶ δουτέρω βιβλίω φλ σωματικῶς, ὁ αὐτὸς λόγος ἔστι τῶ ιε πρὸς
 τὰ θ. καὶ ὅτῃ πρὸς τὰ τρία. καὶ τῶ ὅσπερ ἔχει ὅλον τε τὸν γ, δ. τὴν δὲ μοῖραν αὐτοῦ
 τὸν δύο. ὡς πρὸς οἷε ἔχει ὅλον τὸν θ καὶ τὸν δὲ μοῖρον αὐτοῦ τὰ εἶ. ὡς τε κατὰ τὴν τοιαύ
 τῶν θέσιν φλ σφαιρικός, οἷον μὲν ὑπὸ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ τὸ ὑπὲρ γλῶ τῶ κῆμα ε, τοῖος
 τὸν τὸ ὑπὸ γλῶ, γ. οἷον δὲ ὑπὸ τοῦ χειμερινοῦ. τὸ ὑπὲρ τῆν τρίτον. τοιούτων τὸ ὑπὸ τῆν ε
 συμφώνως τοῖς ὑπὸ τοῦ ἀρκτικῶν λεγόμενοις, ἐπελθόντες εἰς τὴν βάσιν κατὰ τὸν εἰ
 ρημῶν τῶ πόν τοῖς ἰσημερινοῦ ἐπεσεξέφαιμεν τὴν σφαιρῶν ἕως οὐ ἢ ἀρχὴ τοῦ κτλ
 τὸν καρκίνου δωδεκατημορίου ἀνατείλη ἐν τῶ αὐτῶ ὑπὸ πῶ δὲ γλῶ κῆμα, τῆ αὐτῶ
 ὀρίζοντος ἐπιφανείας ἀσφαλισσόμενοι τε τὴν σφαιρῶν τούτεστι κῆρῶ ἢ τῆν τοῖος τῶ, α
 κίνηρον τε αὐτῶν κῆρῶν πρὸς γράφομεν πάλιν ἐν τῆ σφαιρῶν κύνκλον ἐρχόμερον διὰ
 φλ ἀρχῆς τοῦ κτλ κίνου. ὀνοματῆ ἢ δ ἐν τῶ αὐτῶ ὑπὸ πῶ δὲ γλῶ κῆμα πᾶν τοτε τῶ ὀρί
 ζοντι κατὰ τὴν τοῖς εἰρημῶν δωδεκατημορίων ἀνατολίω. γράφομεν δὲ αὐτὸν βελόνη
 τῆν. πρὸς φέρωντες μὲν αὐτῶ, καὶ ὅλης φλ τοῦ ὀρίζοντος περιφερείας. οὕτως δὲ αὐ
 τῶν γράμματιζοντες, ὡς τε τὸν διαύτης ἐγγραφόμερον ἐν τῆ σφαιρῶν κύνκλον ἐν τῶ αὐτῶ
 ὡς ἐφαμὲν ἐπιπέδω γράφωμεν τῆ αὐτῶ τοῦ ὀρίζοντος ἐπιφανείας. ἐπιγραφάντες τὸν κύν
 κλον δι' ὀλίγων γραμμῶν κατὰ μὲν τὸ ἀνατολίον αὐτοῦ ἢ μικκῶν κύνκλον, καρκίνος
 ἀνατολικόν. κατὰ δὲ τὸ δυτικὸν καρκίνου δυτικόν. τούτεστι σημασόμενοι ὑπὸ τῶ ἢ
 μικκῶν καὶ γράφοντες γράμματῶν. οἷον ὅτι τὸν το μὲν ἔστι τὸ κατὰ τὴν αὐτῶ
 τῶν καρκίνου. τούτεστι ὅταν ἢ ἀρχὴ τοῦ κατὰ τὸν καρκίνου δωδεκατημο
 ρίου ἀνατείλη. πᾶν μὲν φλ σφαιρῶν ἢ σφαιρῶν ὑπὸ τῆν ἔστι, πᾶν δὲ ὑπὸ τῆν, γρά
 φομεν δὲ ἐπὶ τῶ ἢ μικκῶν καὶ γράμματῶν.

ΑΡΑΤΟΥ ΒΙΟΣ

Ραγος πατρός μὲν Ἰωνοδώρου, μητρὸς δὲ ληνωδώρας, ἐκ ὅλων ἐκίλισ-
 κίας. ἀνόμασθαι δὲ ἢ ἴλιος ἀπὸ ὁλωνος τοῦ λινδίνου. ἐστὶ δὲ ἡνῶν περὶ τοῦ ὅλου
 λινδίνου ἡ ἰωνοπολεμίας τοῦ Βελαδέλφου. καὶ ἔχολασι διορυσίω ἔφρακλεω τῆ.
 σῶν δὲ ἀπὸ τῶν παλαιῶν βασιλέων καὶ Βελατῆ τῶν του γαμετῆ. σῶν μασε δὲ
 Αλιξάνδρου ἔφρακλεω, καὶ Καλλιμάχου καὶ Μενάνδρου. Βελατῆ ἀδελφὸς ἦ ἔχολα
 ἔφρακλεω, μύριν. καλῶν δὲ καὶ Ἰωνοδώρου. ὅς πρῶτος ἀντεπεῖν λέγεται ζώλω τῶ ἡλί-
 οῦ ὁμηρικῆς περὶ σῶν γράφοντι. ἔχολασι ἢ ὁ ἀρῆτος πρὸ τῶ Βελαδῶν ἀδελφῶν, ὅ
 σῶν ἐλθὼν αὐτῷ εἰς μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ὑπὸ Ἰωνοδώρου, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν
 ἀπὸ τῶν καὶ Βελατῆ γάμον. καὶ διδοκίμῆσας, τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖ. ἡ
 ἢ ὁ Ἀντίγνος ἦος δὲ καὶ τῶν τοῦ Ἰωνοδώρου ἢ πρὸ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν πρὸ ἐκατοστῆν
 πρὸ τῶ ὄλυμπιάδα, καὶ ἦν πολεμίας ὁ Βελαδέλφος ἀγύπτῃ εἰβασίδουσιν. ὅσπερ
 ἔφρακλεω μύριν ἔστιν ὑπὸ τῶν, ὡς ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Νικάνδρου ἔφρακλεω
 τῶ τῶ θρησικῆ γράφοντι. λέγουσιν τε προτείνει ἀλλήλοισι, ὁ μὲν, Νικάνδρου σὲ
 φάσαι τὰ φαινόμενα. ὁ δὲ, ἀρῆτος τὰ θρησικῆ. τῶ τῶ ἡ κατὰ φανῶς ἔστι φέουδος. ὁ γὰρ
 Νικάνδρος δὲ καὶ ὄλυμπιάδα νεώτερος φαίνεται. ἐπισημασι τὸν ἀρῆτον μνα-
 σίου πατρός γινόμεναι, ἀριστοθέου δὲ τινος μαθηματικῶν διακονοῦσαι. ἡ ἔφρακλεω ἢ προτιου
 μύριν ἢ ἡ σῶν τῶ γράφοντι ἐν τῶν ἀπὸ τῶν βασιλείοισι. τῶ δὲ ἔφρακλεω ἢ περὶ ἀλ-
 λήλοισι. ἡ ἢ ἐπισημασι τῶ ἡ ἢ σῶν ἢ Νικάνδρου μαθηματικῶν, ἢ αὐτῶ
 κολοφῶνι ἢ θρησικῆ ἢ ἡ αὐτῶν. ζῶλω τῶ δὲ φάσαι τῶν γράφοντι ὁμηρικῶν. οἱ δὲ, ἡ σῶν
 ὄλυμπιάδα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΑΡΑΤΟΥ.

Πρῶτον μὲν ἀπαπέλλει προοίμιον εἰς τὸν διά, διότι πρῶτον δὲ διεξίρχεται τὴν τῶ φαι-
 νομένων ἀπὸ τῶν διακονοῦσιν. εἰς τρία μέρη διελὼν αὐτῶν, ἐν μέρει τῶ ἀρ-
 λιπικῶ φαινομένων αἰεὶ ὑπὸ τῶ ἡ ἢ περὶ τῶν δύο ἀνὰ τέλλοντα καὶ δύνονται. τὸ μὲν ἔφρα-
 κλεω τὸ μεταξὺ τῶ ἀρλιπικῶ καὶ ζωδιακῶ, τὸ δὲ, νότιον τὸ μεταξὺ ζωδιακῶ καὶ ἀν-
 ταρκτικῶ. ἀπαπέλλει δὲ ἐκαστὸν κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. τὰ μὲν μῆκος ἀπὸ
 ἀνατολῶν ἰὼν ὑπὸ δυσμῶν διὰ τῶ προανατελλόντων, μέχρις ἀνὰ πᾶν ἔλθῃ, τὰ ἢ πλά-
 τη ἀπὸ τῶ βορείου ὑπὸ τῶ νότιον. κατὰ μῆκος μὲν οὖν τὸν βορρῶν τῶν, ἀπὸ τῶ ἐνοπ-
 νασι καὶ ὀθιούχου. τὸ πρὸθεν αἰεὶ μέχρι τῶ αὐτῶν κίρκων ἀπαπέλλει. τὸ δὲ νότιον
 ἀπὸ ὀρειῶν ἢ κίρκων ἀρῆτος ὁμοίως μέχρι τῶ αὐτῶν. καὶ πλάτος ἢ τὸν μὲν βορρῶν
 ἀπὸ ἀρλιπικῶ μέχρι ζωδιακῶ. τὸν ἢ νότιον ἐξ ἡσ ἀπὸ ζωδιακῶ, μέχρι τῶ ἀνταρκτι-
 κῶ. σῶν τῶν τὰ μὲν ἐξ ἡσ καὶ ἐν. τὰ δὲ κατὰ ἴλας ἢ συσχεσίας πᾶσι δὲ λόγῶς πε-
 ριλαμβανῶν. σῶν τῶν δὲ τῶν διακονοῦσιν τῶ ἀπὸ τῶν μεταταῦτα περὶ τῶ πέντε
 πλανήτων λέγει. ἢ ἐξ ἡσ ἀρῆτος τοῦ κίρκων ἐκαστὸν ἀπαπέλλει. ἀπὸ νεαύται μὲν
 τοῦ τῶ πλανητῶν καὶ οὐ θαρρῶ λέγει ὡς χαλεπὸν, δύνεται δὲ ἡ καὶ ἡσ ἢ ἡσ
 ἀπὸ τῶν τῶ κίρκων, τὰ τε αἰθέρια σήματα ἐν ἡσ. καὶ τοῦ ἀναγνωστικῶ κί-
 κῶ τῶ ἀπὸ τῶν τέσσαρας λέγει. δύο μὲν τροπικῶς, ἕνα δὲ ἰσημερινόν. τέσσα-
 ρον δὲ τὸν ζωδιακὸν πᾶν τῶν δὲ καὶ ὡς ἐν πᾶσι δειγμάτων μέρει αὐτῶν τὸν γαλαξίας
 παρὰ βέβληται. μεταταῦτα δὲ ἀνατολῶν ἐκαστῶ, καὶ δύνεται ἀπαπέλλει, ζωδιακῶ
 ἢ τῶ τῶ

τῶ ἴσῳ, διὰ οὐ ἕκαστα ἦν ἐν τῇ ζωδιακῇ καταλείψ, σιωναπέλλοντα τε καὶ ἀντι-
 δύνοντα, ἀρξάμενος ἀπὸ ἐσπερινῆς ἀνατολῆς κ' ἠκίνου. κατὰ δύο δὲ τρόποις ταῦτα
 διεξέρχεται, ὁ πρῶτος μὲν, πρότερα τὰ σιωναπέλλοντα, ἢ ἀδύτερα τὰ ἀντιδύνοντα, ὁ δὲ
 δὲ τὸν ναυτίον. πρότερα μὲν τὰ ἀντιδύνοντα, ὕστερα δὲ τὰ σιωναπέλλοντα, καὶ τοῦτω
 μάλλον τῶ τρόπῳ πλεονάζει, ὅπῃ τῶ πρότερον. μετὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ διόση-
 μέων διεξέρχεται, καὶ πρῶτον μὲν προοίμιον αὐτοῖς ἀπὸ γέλλει, μετὰ ταῦτα δὲ ση-
 μέα λέγει χειμῶνος καὶ θύρας. πρῶτον μὲν ὅσα σελήνη πᾶσι. ἀδύτερον δὲ, ὅσα ἡ-
 λιος. τρίτον δὲ, ὅσα ἢ καλουμένη φάτνη. μετὰ ταῦτα ἀπαγγέλλει σημεῖα σύμμικτα
 χειμῶνος καὶ θύρας καὶ θρεμμάτων, ἢ ἀρῶτων. ὅσα δηλοῖ τὰτε μετέωρα ἢ τὰ ἐπι-
 γαία, φυτὰ τε καὶ ζῷα. ἢ ὅσα τοῦ τοῖς πᾶσι πλῆσι, τὰ μὲν, σεμνότερα τὰ δὲ Φαυλό-
 τερα. κοσμηθὲ τὰ Φαυλότερα σεμνότερα. διχῶσ ποτε μὲν ἀναμίσχων τὰ σεμνότερα,
 ποτε δὲ ἀπολοζοῦ μῆρος, καὶ τὴν χρεῖαν αὐτῶ ἔναι λέγει ἀναγκάσι. καλῶς ἢ ὄνομα-
 σει τὰ Φαινόμενα, πρῶτον μὲν, ὅτι τὰ ἐν τῷ ἀρκτικῷ οὐ λέγει τὰ ἀφανῆ τῶ οὐρανῷ.
 οὐ γὰρ ἴσμεν, ἀλλὰ μόνον λέγει τὰ ἐν τοῖς φανεροῖς. τὰ μετὰ τὸν τὸ ἀρκτικῷ, καὶ
 τῶ ἑσπερίου πόλου. ἀδύτερον ἢ ὅτι περιμετῶν, καὶ διαστημάτων οὐ διαλέγεται. τρί-
 τῶ ὅτι περὶ ἦν ὕπερθεν τῶν πλανητῶν καὶ ἦν ἀκρίβων κ' κλων οὐ περιεργάζε-
 ται, καθὰ πᾶς ἄλλοι πρῶτα ἄσαφῆ ἢ συλλογικά, καὶ ἀδηλα κατὰ τὸ πλεῖστον λέ-
 γοντες. ἀλλὰ πᾶσαι τὴν οὐρανῷ, οὐ τῶσι λέγων, οὐκ ἐπιθαροσελῆως κ' ἐίνων ἐξῶ. ἐν τοῖς τοῖς δ
 τὰ μὲν ἦν πλανητῶν φησὶ λέγει μὴ θάρρην. τὰ δὲ ἦν ἀπλανῶν δὴχεται ἴνα-
 νὸς χρεῖαν εἶπεν. πρὸς τοῦ τοῖς δὲ, ὅτι καὶ τὰ ἦν ἄλλων, καὶ ἦν ἐντέλει κατὰ λέ-
 χθέντων σημείων τὰ μὲν Φαινόμενα λέγει, τὰς ἢ αἰτίας ἐκείνων ἀφανῆ σ' οὐσας παρὲν
 σι καὶ συλλογισμοῦ ἀδύλουσ' οὐ διεξέρχεται, καθὰ περὶ οἱ ἑλλόσοφοι.

ΠΩΣ ΔΕΙΞΤΑΝ ΣΦΑΙΡΑΝ.

οὐ Βουλόμενος ὁμοίως ἔσθ' ἰόσω θῆναι τὴν σφαῖραν, ἢ τὸν πόλον φησὶ σφαῖρασ
 πρὸς βορείαν θῆναι. ὁ βορρῶ μὲν τῷ βορρῶν περὶ τὸν πόλον, ὅτι τὴν δεξιὰ τὴν
 πόλον ἔχον, στρεφῆτω ἀφ' αὐτοῦ εἰς τὸν ναυτίον τὴν σφαῖραν. ὁ δὲ λων περὶ τὸν ἀναπλά-
 σι, στρεφῆτω αὐτὸν εἰς τὸν ναυτίον. Οἱ μὲν δὲ θεοὶ προγράψαι τῶ ποιήματι τὰ Φαινόμε-
 να. οἱ δὲ ἀκριβῆς τὴν διαθεσὴν κ' κίνησιν φησὶ σφαῖρας. ἢ μὲν δὲ διαθεσὴς, διασαφῆ
 τὸ ποιήμα. ἢ τὸ ποιήμα, δηλοῖ τὰ Φαινόμενα. ἀγὰ ἢ ἢ κίνησις φησὶ σφαῖρας, τὰς
 ἀρχὰς κ' ἀναφορὰς ὅλων τῶ φαινομένων περιέχουσι ἢ πᾶσαν εἴδη τῶ θεωρίαν σαφῆ,
 κ' ἐπιμῶ πᾶσι πᾶσι πᾶσι κ' σινεπιδῶν. Ομηρον μὲν ἐπὶ εἰδὸς γραφῶν βλαπτῆ,
 τῶ βιβλιογράφων. ἀρα τὸν ἢ δύο βιβλιογράφων τε κ' ζωγράφων. ὧν τὰ ἀμῆτηματα,
 τῶ ἀράτου θεωρημάτων ἐγγλήματ' ἴσιν οἱ κ' ἑσπεροί, διὰ τὴν ἀγνοίαν τῶ παντὸς λό-
 γου κ' ἀληθείας περὶ σφαῖρας. Σφαῖρα ἔστι σῆμα σφαιρῶν, ὅτι μίαν ἐπιφανείας πε-
 ριέχουσα, πρὸς τὴν ἀφ' ἑνὸς σημείου ἦν ἐντὸς φησὶ σφαῖρας κ' μῶν, πᾶσι αἰπρὸς-
 τῶ π' οὐσαι δύσθαι πρὸς τὴν αὐτῆς περὶ φερῶν, ἀλλήλαις εἰσὶν ἴσαι. ἢ δὲ σμῆον τῶ
 ἢ κ' ἑσπερον καλεῖται, ὅ ἐστιν ἢ γῆ. Κινητοὶ παρὰ ἀλλήλοις πᾶσι, ἀρκτικός, ὁ δὲ βορρῶ
 ἢ ἀφ' ἀφῶν. θερινός, ζοτικός, ὅτε ὁ ἢ λιοσ' κ' ἀρκίνο. Ἰσημερινός, ὅτε ὁ ἢ λιοσ' κ' ἢ γῆ.

μθρινός φροτικός, ὅτε ὁ ἥλιος κίθλιέρωπι. ἀπτερικτικός ὁ δούτιος, ἐφθα ἡκαλου μθριν
 ζώνη. κνυλοι λοξοί, ὁ ζωδιακός. ἡ ὀγαλαξίας. τὰ πέρατα τοῦ ἄξωνος ἐκατέρωθεν πῶ
 λοι καλοῦνται. ὀρίζων, ὁ τέμνων ἢ τὸν πᾶν γῆν ἡμισφαιρίον, ἢ τὸ ὑπὸ γῆν. ἡ ἄξων λέγει,
 ἐπεὶ πρὸ αὐτῶν ὁ οὐρανὸς ἀγεται. πῶλοι δὲ, ἐπεὶ πρὸ αὐτῶν ὁ οὐρανὸς πωλῆται, καὶ
 σρέφεται. τὸ ὑπὸν δὲ τὸν ἄξωνα φαίνονται, τὸν παρὰ τῆς ποιητῆς ἀτλαντα καλούμε
 νον. Οὐρανὸς δὲ ἔστι ὁ περιέχων τὰ πάντα πάλω αὐτοῦ. σφαιρίον ἔστιν ὑπὲρ γῆν. ἢ δὲ
 ἕτερον ὑπὸ γῆν. διὰ πάσης δὲ ὥρας σρέφεται καὶ κινῆται. τοσούτων δὲ τὸ ὑπὲρ πᾶν μέ
 ρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπέχει φλ πῆς, ὅσον καὶ ἡ πῆ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ἡ γῆ τὸν τέρτα
 ρον. εἴτα ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ παρτέρου τοῦ ὑπὸ τῆν γῆν, ἄλλο μέρος τοῦ οὐρα
 νοῦ πάλιν ὁμοίως διέστηκε. ὁ γὰρ ἡσίοδος φυσικὸς μθρινός φησιν. ἐνεία γὰρ κνυτας
 πῆ καὶ ἡματὰ χαλκεὸς ἀκμων, οὐρανὸν καπιῶν, δεκάτη δὲ σφαιρῶν ἡκοιτο. εἴτα
 πρὸς τὸ ἴσον βωθῶς φλ πῆς. ἐνεία δ' αὖ κνυτας πῆ καὶ ἡματὰ χαλκεὸς ἀκμων γαίηθεν
 καπιῶν δεκάτη εἰς τέρταρον ἡκοιτο, λοιπὸν τῆν γῆν καὶ τὸ ἀπὸ παρτέρου ἕως τοῦ ὑπὲ
 ρ γῆν ἡμισφαιρίου διατείνον μέγεθος τοσούτων ἔστιν, ὅσον τὸ φλ πῆς βωθῶς ὥστε διὰ τρια
 κοντα ἢ μερῶν τὰς δύο ἀρχαὶς τοῦ ἄξωνος διώαθαι διαυῖσαι τὸν ἀκμονα. σρέφεται
 δὲ καὶ κατὰ φέρεται ὑπὸ δυνάμει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ ἀνατολῶν.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ.

Ἰαί ρεῖται ἡ σφαιρα, εἴς τε τὰ νότια ἡ βόρεια. ἢ τῶ βορείων βορφότερα. ἢ τῶν ἡ
 τῶ ἀρχῆν ποιεῖται. ἢ κατὰ ὑψηλὰ ὄντα φανερὰ εἶσιν, ἢ διὰ τῶ καθῆμασ
 οἴκου μθρινῶ. ἢ πρὸς πμῶ τοῦ διός ἐκείθεν ἡρζατο. ὁ γὰρ ἀρκτικός κνυλος
 περιέχει τὰς ἀρκτας, καὶ τὸν δρῶνεται. περιῶν φέρεται ἰσοεῖα ἡδε. τὸν δὲ ἐν κρη
 τῆ πεχεῖται, δύο νύμφαι ἐκείσε ἡν τρεφον. καὶ ἡ μθρ, ἡ λίκη ὠνομάζετο, ἢ ἡ λιγίσου
 ρα κρόνος ἢ ἐπλθόντος πῆ, ὁ ζῶδ τὸν ἐαυτῆς πατέρα πῆ αλοπα μθρινος, τὰς μθρ νύμφ
 φας μετέβαλεν εἰς ἀρκτας. αὐτὰς ἢ εἰς δρῶνεται μετέβλητο. εἴτα φλ βασιλείας
 αὐτολαβό μθρινος, τὸ ἄμμα ἀνέστηξε. φημὶ δὲ τὰς νύμφας ἢ ἐαυτῶν. ζητεῖται ἢ πῆ
 ρον ὁ ζῶδ σῶμα ἢ πῆ γμαῖς. καὶ πότερον ψυχῆ ἢ νοῦς, ἢ κρείττων πῆ δυνάμις καὶ
 ὑπὲρ οὐρανοσ καὶ ἀκίνητος καθῆαυτῶν. ὁ γάρτοι ἀρχτος κατὰ τῶ κωνίω δῶζα
 εἴρηκε τὸ διός τὸ ὄνομα, ὡς αὐτῶ ὄντων βῆσιν. δύοιν ἢ θάτερον ἢ ὅτι δι' ὅλου τοῦ κόσ
 μου ἢ πρόνοια χωρεῖ τὸ θεοῦ, καὶ αὐτὰς διὰ παντὸς ἔρχεται τοῦ κόσμου σωῖ
 χων αὐτῶν, ἢ ἡτῆ μῆ τὰς ἐπαννμίας ἀνίτη αὐτοῦ. ἀσέφικῆσ πῆ
 ζῆ εἰς θεὸν ἀναφέροντες οἱ ἀρχαῖοι, τὰ καλῶς γινόμενα ὡς εἶσι,
 φασί. γῆν τῶρ. φράζιος. ὁμόσνιος. εἰταιρεῖος.
 φίλιος. ἡέσιος. ζένιος. ἀγρῶιος.
 βελαμῶς. βρονταῖος,
 καὶ τὰ ὅ
 μθριν.

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Κείος ἀρχόμεθα. ἦν οὐδέ-
ποτ' ἄνδρον εἴωμεν
Ἄρρητον. μετὰ δὲ διὸς πᾶσι
μὲν ἀγαυοί.
Πᾶσι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. με-
τὴ δὲ θαλάσση,

Κείος. πάντων πρὸς ἦν
πὸς ὁ ἀέρας τὴν ἦ
ἀέρας διεξίεναι μέλλαν,
θεῖον ἦν πατέρα τοῦ τῶν,
ἑδημιζον δὲ ἐν πρώτῳ
προσφώνει. διὰ ἦν ἦν δὴ
μιζον ἀκουστέον. ἦ ἦ ἐκ
διὸς. ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ διὸς.
πῖνδρος διὸς ἐκ προσι-
μίου. ἦ δὲ ἀρχόμεθα.
μετὰ τοῦ ὅτι ἦ ἀρχαίσι
μός. ὅμηρος δὲ ἦν ἐφο-
πλισόμεθα. ἦ ἀλλοσείο

Καὶ λιμῶσι. πάντῃ δὲ διὸς κεχήμεθα πάντες.
Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμὲν. ὅθ' ἦ πῖος ἀνθρώποισι
Δεξιά σημαίη. λαοὺς δὲ πῖρον ἐγείρη
Μιμνήσκων βίοτοι. λέγει δ' ὅτε βῶλος ἀρίστη
Βουσίτε καὶ μακέλισι. λέγει δ' ὅτε δεξιά ὄρασι.
Καὶ Φυντὴ γυρώσαι, καὶ ἀπέρματα πάντα βαλέσθαι.

πὸς τὴν ἦ Φαινομένων ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ διὸς πρὸς θεῶν παιεῖται. ἔδος ἦ δὴ τοῦ τοῖς ἀρ-
χαίσις Θελοθεοῖς οὐσιν, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ θεῶν ἀρχαίσις. ὡς καὶ πάντων αὐτοῖς ἦ κα-
λῶν αἰτίων. ὅμηρος μὲν, μῆνιν ἀφ' ἑδ' ἀ. ἦ ἀνδραμοι εἶνε πεμῶσαι. ἦ πλάτων ἦ ἐν νό-
μοις, θεὸς ἦ πῖος ἦν εἴνε τὴν ἀρχὴν εἰληχε. ἦ νόμων διαθέσεως. θεὸς ὡς ἐν. θεός. ἦ
ἐπὶ ἀπὸ διὸς ἀρχῆ, ἐπειδὴ μέλλει μετρωρολογεῖν. βασιλοῦ ἦ ἦ ὅλων ἦ πατήρ ὁ ζῶν.
ἦ προσήκει ἦ τὴν τὴν τὴν ἀπὸ ἀπὸ τῶν διὸς. Τὸν οὐδέποτε ἀνδρον. μετέβη ὡς
ἦν καὶ πῶν μιὰ διὰ τὸν φυσικόν. ὅς ἔστιν ἀήρ. ἦ ἦ τὸν ἀέρα διὰ λέγουν. ἔτος γὰρ ἔστι
ἦ τὸν σῶν κούσ. ὁ διὰ πάντων δὴ κῶν. ἐνιοι γοῦν φασὶ τὸν πρώτη τοῦτον εἶναι τὸν ἀέ-
ρα. αἰνίττειται ἦ ἦ ὅμηρος λέγων, γένετο δὴ γοῦν ἦν δένδρον ἦν φηπέτηλον. καὶ
πῖρ. οὐτος γὰρ ἔστι πῶν πάντων, ἦ ἦ ἀπὸ τοῦ. ὅ ἦ λόγος ὄντινα τὸν διὰ οὐκ ἀρρητον ἦ
ἦ προσήκει τὸν εἴωμεν οἱ ἀνοί. ἐκ ὅτως. οἱ ἦ σῆκοί ἦν ποτίθενται, μαῶν ἦ πάντες οἱ ὄρον
Φωνῆς γυράσαντες, πεπληγμένον ταύτῃ ἀέρα καλοῦσιν. οὐδέποτε ἦ ἀπὸ τοῦ ἀρρητον
εἴωμεν, ἀπὸ διὰ τοῦ τῶν ρῆσις τοῖου μῶροι. ἔδεν γὰρ ἔστι ὁ μὴ πεπληρωται ἀέρος. ἦ σῶ
δος, πάντῃ ἦ δὴ διὸς ὁ φθαλμός. τὸν ἀέρα οὐτω καλῶν. Μετὰ δὲ. τὴν ἦ ἐνδεικτι
κόν ἔστι φη προσοίας. διὸν ἦ ζωῆ τε ἦν ἦ ἦ δὴ ζωῆ ἀπαντῶν. ἦ ἦ τὰ δύο ὀνόματα σω-
πέθενται δὴ ἦ, τὸ τὸ διὸς, ἦ ἦ τὸ τὸ ζῆνος. Τὸ ἦ καὶ γῆος ἐσμὲν, πρὸς τὸ πῶν ἀν-
δρῶν τε θεῶν τε. ἦ ἀπὸ τοῦ ταῦτα ἦ δὴ μιζονσε πρὸς τὸ φη ἀνοίσις βιωφελὲς αὐτοῦ ἀν-
μυθεῖν μῶροι, ἀπὸν πατέρα ἦ δὴ μιζον τὸν ὡς γαφῶ μῶροι. διώαται ἦ ἦ ὡς τὸ ἀέρος. ἀπ-
τὸν ἦ ὡς πῶ μῶροι, ὡς ἦ ἀπὸ τοῦ ζωῆ μῶροι, ὄντος ζωῆ τῆ ἦ φη πνοῆς ἦ μῶν αἰτίου. Ὀδὲ
ἦ πῖος, ἀπὸν ἀρμολίως τὸν ἦ πῶν τῶν ἦ πῖος ἀπὸ τοῦ κεν. Δεξιά σημαίη. τὸν
αἰσία λέγει, ἦ τὰ πρὸς τὸν βίον συμφέρονται. ἔτω ἦ δεξιούσ οἰωνὸς λέγῶ μῶροι τὸν αἰσί-
ος. ἦ ἦ ἦ λέγει. κατ' ἔξοχόν τὸν ἦ γωρῆαν. Βῶλος ἀρίστη. βῶλος, ἦ ἀρροτὴ ὡς ἀσπλη-
παῖος οὐ ἦ διὰ μῶροι μακέλλαις ἀρῶσαι βῶλ. ἀπὸ σῶ πῶ. μακέλλαις, ἦ μόνον

κέλευσαι ἢ γινώσκουσιν ἀλλὰ ἢ, ἢ δι' ἄλλου. τὸ ἢ γινώσκουσι. φυτεύουσι ἢ βόθρον ὀρύξαι. ἐν
ὧ τὰ φυτὰ κατὰ πῆθειται. ἢ καλῶς πρὸς ἀλάφαι, ἢ πῶτα φυτὰ πρὸς λαβεῖν κύνεω
τῆ γῆ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν πρὸς τὸ μὴ φύχασθαι. ἢ γὰρ θερμοσία συμβαλλεται αὐτοῖς.
ἢ γινώσκουσι τοῦ τῆς κύνεω τῆς φυτῶν πῶν σωρῶσαι. ὁ τοῦ νωζῶς σημεῖον τὰς ὥρας
ἐκ γινώσκουσι καὶ τῶν ἀστέρας. τὸ γὰρ λέγει, αὐτὴ τῶν σημεῖων. ὡς τὸ. ζῆνι φῶς ἐρέουσαι. ἐ
ἄλλοις ἀθανάτοισι.

Αὐτὸς γὰρ τὰτε. αὐτὸς δὲ
τῆς ὥρων σημεῖα ἐπι
σάου τοὺς ἀστέρας. ἐθέλει ἢ
πῶς ἀνατολὰς αὐτῶν, καὶ
πῶς δύσεως δηλώσαι. οἷον,
πῶς ἀνατολὰς αὐτῶν, καὶ
ἀρχὴ θεροῦς γίνεσθαι. δὴ
σιν δὲ, ἀρχὴ χειμῶνος. κα
κῶς δὲ οἱ γινώσκοντες σῆ

ματα πῶς τελευτῶσαι ὅτι νουσι. ἢ ἢ τὰ δηλούμενα. θέλει γὰρ τοὺς ἀστέρας σημεῖα
λέγειν τῆς καιρῶν. καλῶς δὲ τοὺς ἀστέρας σημεῖα ἐπι. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὴν κομῆ
τῶν ἀστέρας σημεῖον εἶναι πλέμει λέγει. ἢ αὐτοὶ τῆρας. τὸ ἢ ἐπέφατο, αὐτὴ τῶν ἐφρόν
πισεν. ὡς τε ἐκάστου μέρους ἐν αὐτῶν σημεῖον εἶναι, οἷον πῶς ἀνατολὰς ἀρόρου ἐκ ἀμῆτου, κύν
να δὲ θεροῦς. τὸ δὲ ἐξῆς, αὐτὸς γὰρ τὰ τε σημεῖα, ἢ γινώσκουσι τὰ ἀστέρα σημεῖα ἐπέφατο. ἐπέφα
το δὲ αὐτὴ τῶν ἐθεωρησεν. ἐθέλει εὐνοῖσεν, ἐγνωσῆσαι, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας
θεός. ἢ δὲ δυνάμει τῶν αὐτῶν ἐπί. παρορμαῖ ὁ δὲ τοὺς ἄλλους πρὸς ἀντίληψιν τῶν ἐξ
τῶν εἶον ἐπιτηδείων, σημεῖων τοῦ οἰκείου χροῦνος ἐκ τῆς ἐπισημῶν ὥρων, ἢ ἀρ. Θ.
θεροῦς. φθινοπώρου. καὶ χειμῶνος. τὸ δὲ ἐπέφατο. Φθισίν. ἐπειδὴ ἀκίνητοί εἰσιν οἱ ἀπλά
νῆς καὶ αὐτοῦ. συμπεριλαμβάνονται δὲ τῆ τῆς ὅλων ῥύμη. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ μὲν ὅτι
μόνον ὅτι, καὶ οὐ καὶ αὐτὸν κινεῖται. οἷον κρόνος. ζῶς, καὶ τὰ τοιοῦτα. ἀστρον δὲ, τὸ, τε
κινούμενον, καὶ τὸ ἐκ πλείων ἀστέρων σύστημα. οἷον καρκίνος. λέων. καὶ ἐπιτολὴ δὲ τι
νοσ ἀστέρας νεοπερίλουσάπι τῆς πρὸς γέαν. Ἀστρον λέγεται, οἷον ἀρκιτοῦρου ἐπιτολὴ. λέ
γεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἀστρον ἰδύως. παρὰ δὲ πινδάρω ἀστρον ὑπερταχόν. ἢ δὲ ὁ ἀρκιτοῦ
τοῦσ ἀστέρας ἀστρον ἐρηκεν.

Τῶ μιν αἰεὶ. καὶ πάλαι ἐνόμοις. ὁ μὲν θεός ἀρ
χὴν τε καὶ τελευτῶν καὶ μέσῃ ἔχων, διδῆα περὶ τῆς κατὰ φύσιν περὶ τοῦ μέγους. ἴσως
δὲ ἀπὸ τῆς ἀποδείξεως τῶν πῶν μὲν πρῶτον ἀποδείξαι εἶναι θεῶν τῆς ὀλυμπίων. διδυτέρων
δὲ ἡρώων. καὶ τρίτῳ διὸς σωτήρος. ὁ μὲν γὰρ δὲ ἐπὶ τῶν βασιλείωσ, ἐνσὶ μὲν λέξω
σέο δ' ἀρξομαι. πρῶτον δὲ καὶ ὕστατον. αὐτὴ τῶν διὰ πάντας χροῦνος, καὶ ἐκαστὴν ὥραν.
Χαῖρε πάτερ. τὸ αὐτὸς τε ἐκ πρῶτον γῆν, ἀμφοτέρω ἐπὶ τῶν θεῶν. ὡς αὖτε ἔλεγε. χαῖ
ρε ἐπεὶ αὐτὸς εἶ καὶ ἢ πρῶτον γῆν. οἱ ἢ πρῶτον γῆν αὐ τοὺς πῶνας φαίν. οὐδὲ κα
λέσθαι τὰ νῦν οὐδὲνα λόγον ἔχει, ἢ δὲ κατὰ τὰ ῥαυθέρμας ὑπὸ τῶν θεῶν. πρῶτον δὲ γ
γῆν καὶ κατ' ἴσους. ἢ τοὺς ἀδελφούς νοκτεῖον τῶν θεῶν. ἢ πρῶτον γὰρ ἑαυτοῦ φαίν
ὁ ποιητὴς

ὁ ποιητὴς γρηναίω, τὸν πρῶτον καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀστρονόμου. βέλτιον δὲ γινώσκων τὸ
εἶδαι· ὡν καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀστρονομῶν ἐπώνυμα· οἷον· περσεύς· ὠρίων.

Μελίχαι μάλα πᾶσαι· ἐμοίε μὲν ἀστέρων εἶπεν
Εἰδήμις δὲ χρομῶν, τεκμήρατε πᾶσαν αἰοδίν·
Οἱ μὲν ὁμῶς πολλοὶς τε, καὶ αἴνυθις αἴνοι εἶοντες

Μελίχαι· μελίχαι τὰς
μούσας λέγει· ὅτι πρὸ
πάντας καὶ κατὰ δὲ
νεῖς εἰσι· τὸ δὲ τεκμήρατε,
αὐτὴ τὸ πειρώσατο· ἀπὸ
τῶν τεκμηρίων· ἢ εἰς τέλος
ἀγίνεται· τεκμῶν γὰρ τὸ

τέλος· καὶ τεκμῶν ἄλλοι δὲ δείξατε.

Οἱ μὲν ὁμῶς· λέγει ὅτι οἱ ἀπλανεῖς ὁμοίως ἔλκονται· οὐ μὲν καὶ κινουῦνται· ση-
εἶζονται γὰρ καὶ ἀναποδίζουσι· οὐρανῷ δὲ ἔλκονται, αὐτὴ τὸ σὺ τῷ οὐρανῷ φέ-
ρονται· οἱ γὰρ, ἀπλανεῖς πάντες, ὡς πρὸς ἀθήνην, ὡς μίας ὑποκείμενοι ὑπὸ Φανείας,
ὁμοίως συμπεριλαμβάνονται παντὶ μέρος τῶν οὐρανοῦ, ὁμοιοταχῶς, οὐ μὲν ἰσοταχῶς, ὁμοι-
οπαχεῖς μὲν γάρ εἰσι ἀστέρων· οἱ τὰς ὁμοίας πρὸ Φερέας ἐν ἰσῶ ἔχοντες χροῶν, καὶ
διανύοντες ἰσοταχεῖς δὲ· οἱ τὰς ἰσῶς περιφρῆας ἐν ἰσῶ χροῶν ἔχοντες ἐκ κινουμένων
ὁμοιοταχῶς γὰρ κινεῖνται οἱ ὡς τὸ ἰσημερινοῦ, τοῖς ὡς τὸ πλουκῆ μῶν· οὐ μὲν ἢ
ἰσοταχῶς· τὸ μὲν οὖν ὁμῶς περιπατεῖν· ἢ ἢ αὐτὴ τὸ ὁμοίως περιζωόμενον μὲν τῶν
ἐναντιωματικῶν ἀστέρων· πρὸ ἰσῶ μῶν δὲ, ἐπίρρημα ὅτι μεσότητος· ἀπὸ τοῦ ὁ-
μοίως κατὰ συγκοπῆν πρὸ μῶν· ἢ δὲ τοιαύτη συγκοπῆ δωριέων ὅτιν· ἐκείνοι γὰρ τοὺς
ὁμότριχας, ὅ τριχῶς φασί· καὶ τοὺς ὁμοετέας, ὅ εἰς καὶ τοὺς μονώνυχας, μώνυχας· καὶ
τὸ τριμῶν τριμῶν· τὸ δὲ πολλῶν, ἀπὸ τῆς πολλῆς εὐθείας· Δύο γάρ εἰσι τριμῶν τῶν ὁ-
μαίνοντων· ὁ πολλὸς ἢ πολλὴ τὸ πολλόν· καὶ ὁ πολὺς ἢ πολὺς, τὸ πολλῶν· τὸ μὲν οὖν
πρῶτον ποιητῆς μὲν πᾶσαι ἢ κλίσεις δὲ χροῶν καὶ κλίσεις τρισημίσι· λογογράφοις δὲ,
πᾶσι τῶν ἀρσενικῶν εὐθείας καὶ ἀπιατικῶν καὶ κλητικῶν· ὡσαύτως δὲ καὶ οὐδέτερον,
οὔτε γὰρ ὁ πᾶσι φασί, οὔτε τὸ πολλόν· τὸ δὲ Δυτέρου, πᾶσι καὶ μῶν, τὸν θηλικῶν
ὄντων πᾶντι ἀχέσων, ἢ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδέτερον κλίσεις πᾶσαι ὅτιν δὲ χροῶν· λο-
γογράφοις ἢ καὶ αὐτοῖς τῶν θηλικῶν ὄντων πᾶντι ἀχέσων· τὸ δὲ ὅτι δὲ ὄνται ὅλας ἢ πᾶσι,
τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδέτερον αἰ εὐθείας μόναι δὲ ἀπιατικῶν καὶ κλητικῶν αἰεὶ δὲ χροῶν·
λαμβανόμενα, αὐτὴ τῶν ὁμοίων ἀχέσων πᾶσι τῶν πρῶτων· τὸ δὲ οὖν πολλῶν τῶν συ-
σῶχων αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων γραφομένων, τὸ πολὺς καὶ τὰ τῶν τῶν σύσειχα δὲ ἐν τῶν
γραφομένων· τὸ δὲ ἄλλοις ἐπίρρημα τῶν ὄντων, ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπίρρημα τῶν γίνεσθαι·
ὡς περὶ καὶ τὸ ἀμυδρὸν ἀπὸ τῶν ἀμῶν· καὶ δὴ σημεῖον ὅτι τῶν ἀμῶν ἀμῶν μῶν, τὸ
ἀμυδρὸν φιλοῦται· τὸ δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν ἰδοῖσθαι αὐτῶν, τῶν πρῶτον
πᾶσι δηλαδὴ ἀμῶν μῶν, φιλοῦ μῶν δὲ τῶν ὄντων πᾶσι μῶν· αὐτῶν
τὸ ὄλυμπος ἀπὸ τοῦ ὄλος ἀμῶν μῶν πᾶσι μῶν, ὡσαύτως ὄλολαμπος, φι-
λοῦται· καὶ τὸ ἡδὸν ἀπὸ τῶν ἡδῶν· καὶ τὸ ἡμαρ ἀπὸ τῶν ἡμέρων· τὸ μὲν οὖν ἀμυδρὸν

ἡμερῶν

καὶ ὄλυμποσ μετέβαλε τὸ πνύμα. διὰ τὸ τὸ μετὰ τὸ πρῶτον σύμφωνον φωνῆσ με-
ταβληθῆναι εἰς ὕ. τὸ δὲ ἡμαρ καὶ ἡδὸσ, διὰ τὸ τὸ γλυέσαι τσοχακῶ. τὸ δὲ ἰόντες, πολλ-
λοὶ τῶν γραμματικῶν ἰόντες ἐγράψαν. καὶ φασὶ πάντα τούσ ἀστέρας πορεύεσθαι.
Αράτω δὲ, περὶ τῶν φαينوμένων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων ὅστιν ὁ λόγος, οὐ τῶν ἀπλανῶν. οἱ
δὲ ἀπλανῶσ ἀεὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἐσῆκασι. καὶ μόνον συγκαταφέρονται καὶ ἀναφέρονται
τῷ οὐρανῷ. καὶ ὑπὸ τῷ οὐρανῷ κινούνται καὶ φέρονται πᾶσαν ἡμέραν. καὶ ἐπειδὴ τῷ
το οὐκ ἔρχετ, προσέθηκε κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ ἡμέραν. μάλιστα δὲ προσέθη-
κε τὸ ἀεὶ. ἐπειδὴ ἀδιαλείπτωσ ὁ οὐρανὸσ κινεῖται. καθάφασιν οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ φυ-
σικοὶ, μηδὲν εἶναι εἰς κίνησιν οὐρανοῦ ὅζυτερον. σιόησιν γὰρ πῶσ ἀπὸ τῷ πρῶτῷ
πέρας τῷ ἀνατολικῷ ἐν ἰβ ὥρασ εἰς τὸ ἄλλο δυτικὸν ἔρχεται πέρασ. τῶν ἡ-
μερῶν. ἀπὸ τῶν ἡμερῶν
ἀκουσέον.

Συνεχῆσ αἰεὶ, ἀπὸ τῷ ἀδια-
λείπτωσ ὡσ εἴρηται. διαφέ-
ρει δὲ τὸ συγχρόν τῷ συνε-
χούσ. καὶ τοιγὰ ἀπᾶν τῶν
ὡσ εἴοικε παρὰ τὸ μῦθον, με-
τατεθέντῷ τῷ ὕ. τὸ μῦθ

Οὐρανῷ ἔλκονται πάντῃματα συνεχῆσ αἰεὶ.
Αὐτὰρ ὄγζα ὀλίγην μετανίσταται. ἀλλὰ μάλ' αὐτίωσ
Ἄξων αἰεὶ ἀρηρην. ἔχει δὲ τὰ λαντον ἀπᾶντη
Μεσσηγῶσ γῆσιν. πρὶ δ' οὐρανὸσ αὐτῶν ἀρηρῆσ.

τῶν συνεχῶσ, τὸ ἀδιαλείπτωσ ποιῆντι σημαίρη. τὸ δὲ συγχρόν, τὸ πᾶσιν ἰσῶ μῦθ, οὐ μὲν
δὲ καὶ ἀδιαλείπτωσ. διὸ καὶ οὐ καλῶσ ἔχειν λέγειν, συνεχῶσ γρᾶφω πρὸσ σέ, ἀλλὰ συ-
χρῶσ, ἢ πικνῶσ ἢ θαμά. ἰσέον δὲ ὅπτι εἰκαὶ ἢ σὺν πρόθεσισ βραχυκαταληκτεῖ, ὡσ πρὸσ
αἰ λοιπαὶ πρόθεσισ, πᾶσιν φιλῶσ καὶ δέ, ὅμωσ ἐνταῦθα ἀπὸ μακροῦ λαμβανέται.
ἔρηται δὲ καὶ ἐν ἄλλοισ τῶν ἰουγῶ. Μετανίσταται μετὰ σφίφεται. νίστο μοι

γὰρ τὸ σφίφομαι. εἴοικε δὲ ἀπὸ τῷ νείομαι κρητικῶσ τὸ πορεύομαι. οὐ ὁ μέλλων νήσο-
μαι παρὰ γῶσ, δὲ πᾶσιν ἔντοσ τῷ αὐτῷ, ἢ ἐν εἰσῶσ, οὐδέ ποτε γὰρ εἰσῶσ εἴσ ἔχει. τῷ
μέλλοντῷ γὰρ τῷ τῷ καὶ ἐπειδὴ πρὸ τῶν ἄνωσ οὐτεῖσ δὲ φθογοσ δὲ ἰσῆται, οὐτε
ἢ, εἰ μὴ τὸ κρεῖσον καὶ τὸ ἦσον. καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων, διὰ τῷ τῷ μεταβίβληται τὸ ἢ εἰσ
ἢ. ὡσπερ καὶ ἀπὸ τῷ ἐλῶ ἐλῆστω, ἐλῆστω τὸ συσφῆτω. ἰσέον δὲ ὅπτι ἢ τῷ οὐρανοῦ κίνησισ
γίρηται ἐκ τινῶν ἀναθυμιάσων κατὰ τούσ φυσικοὺσ. αἰτίνεσ ἀναθυμιάσεισ ρύθμῶσ τι-
νι αὐτῶν κινούσιν. οἱ μῦθ οὖν ἀστέρεσ πολλοὶ ὄντεσ, κατὰ ἄλλοσ ἄλλοι τόποισ κατεσθε-
γμῆνοισ συμπεφέρονται τῷ οὐρανῷ καὶ ἐκαστην. ὁ δὲ ποσὺ μῦθ ἀξων. οὐδὲ κατ' ὀλί-
γον κινεῖται. μῦθ δὲ ἀσάλλωσ, ἔχων τὴν γῆν μέσση, καὶ ἰσῆροπον. πρὶ δὲ τῶν ἀξων
ὑπὸ φιλῆαυτοῦ δίνησ κινεῖται ὁ οὐρανὸσ ἀλῆκτω κινήσει. οὐρανὸσ μῦθ οὖν ἔστιν ὁ πε-
ρίχων τὰ ἄλλα πᾶντα σωματικῶσ, πᾶσιν αὐτῶν. ἀξων δὲ εἰσὶ δὲ ἀμέτροσ τῷ κόσμου ὀ-
θέσ. Διὰ τῷ πᾶσιν ὡσ δὲ σὺν μόνῃ, μέσση μῦθ ἔχονσ τὴν γῆν. τῶσ δὲ δὲ ἰσῆροπον πᾶ-
ρατα. καὶ ἢ σφῆρα περὶ ταῦτα μῦθουσ σφίφεται. τὸν ἀξων οὖν δὲ νοεῖσ ἀσάμμα-
τον γραμμῶ ἀπὸ τῷ βορείου πόλου καὶ μέχετ τῷ νοτίου διὰ μέσσησ περὶ τῷ
αὐτῷ ἰσῆ. ἢ συμβέβηκε κέντρον εἶναι τῷ κόσμου τῷ ἰδίῃ φύσει. καὶ ἰσῆ ἀμε-
τικῶσ

τικῶσ

605

τὰ ἰνὸς δὲ τῶν ἀσπίδων αὐτῶν περιέχουσιν τὴν θέσιν. τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐ-
 ρανοῦ, ἀδὴν περὶ τοῖσ' ἀήροις τοῦ ἄξωνος δὲ ἐκατέρου ἔξω μερῶν νοοῦνται. πόλοι
 καλοῦνται, ἀτάλαντον ἀπάντη. διήκων γὰρ διὰ πάντος τοῦ οὐρανοῦ ἐκότες τὴν
 γῆν κεντρὸν περιέχει καὶ διαπεύρη αὐτῶν μέσση. τὰ πλοῦρα τοίνυν τὰ πορρικότερα
 τοῦ ἄξωνος φησὶ. ἴσθη αὐτῶν ἔχει, ὑπαὶ τοῦ τελευτῶντος μέρους. ἴσθη ἔξω αὐτῶν δὲ ἐκα-
 τέρου μέρους ποιῆ, αὐτὸς μέσος, ἴων καὶ εἰς δύο αὐτῶν τέρων. ἢ ἀτάλαντον ἀπάντη, δη-
 λαδὴ ἴσθη καὶ ὁμοίαν. καὶ αὐτὴ ἔξω σφαιροειδής, ἢ ὁ οὐρανός. ἢ ἡσίοδος. γὰρ δέ τοι πρῶ-
 τον μὲν ἔχοντα τοῖσιν αὐτῶν οὐρανὸν ἀσερόσωντα. ἢ ἀτάλαντον, τὴν ἴσθη κατὰ τὸ διά-
 σημα. ὡς πρὸς τὰ δύο ἡμισφαίρια ὅσον ἔξω αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἢ ὑφ' ἡμισφαιρίε,
 ἡσίοτον τοῦ ὑπαὶ τῶν ἢ μήκος ἢ ἡμισφαιρίε. αὐτὴ ἔξω ἐν μέσῳ τῶν δύο ἡμισφαιρί-
 ων κεῖται. Πρὸς δὲ οὐρανός. πολλὴ ἢ διαφόρος ἐν ταῦθα ἢ πρὸ τῶν γραφῶν ἔχεται
 ζήτησις τοῖσιν μαθηματικῶσιν ἐν γραμματικῶσιν οἱ μὲν γὰρ γραμματικοὶ ἀγνοοῦσιν, ἐπι-
 κριν. περιλάττει ὁ οὐρανὸς τὸν ἄξωνα. ἐστὶ γὰρ τοῦ ἔξω ἀξωνοειδέων. εἰ ἔξω ἀκίνητον αὐτὸν
 ἀπεδὴ καμῶ, καὶ αὐτὸν τὸ ἀρὰ τοῦ ἀπτηριεσ ἐπόντος. ἀλλὰ μάλ' αὐτῶσ ἀξων αἰετ' ἀ-
 ρηρεν, πῶς αὐτοὶ περὶ αὐτῶσ αὐτῶσ φαίνονται ἢ μαθηματικοὶ τὸν αὐτὸν διαινοῦσιν. ἐν ἢ εἰ-
 γόν. διώεται δὲ καὶ ψιλὸν μῆρον σὺν τῶν λόγων ἢ γωνυ περὶ αὐτὸν τὸν ἄξωνα ὁ οὐρανὸς
 πάντη τὰ ἄσρα ἀγίει ἢ περιφέρει. οὐ ἔξω δὴ ὁ ἄξων τὸν οὐρανὸν περιλάττει. ἀλλ' οὐρανὸς
 ἀφ' αὐτοῦ σφίφεται. εἰ δὲ καί ποσιν εἴρηται τὸν ἄξωνα φέρει τὸν οὐρανὸν, ἀλλ' ὅτι πῶ
 τὸν χεῖρον πάντη φέρει Φαμῶ, καὶ τὸν ὅδον τοῦ ὁδοῦ πέρει.

Καίμιν περιέχουσιν ἀπὸ τοῦ
 περατοῦσιν τὰ γὰρ τοῦ ἄξω-
 νοῦ πέρατα δύο τελοῖσιν.
 οὐς καὶ αὐτὸς ἐπέγει. πό-
 λοι δὲ εἴρηται, διὰ τὸ περὶ

Καίμιν περιέχουσιν ἀπὸ τοῦ
 Αλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔστι ποσιν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκβορέαιο,
 Ὑπόθεσις ὡς κεαυτοῦ. δύνει μιν ἀμείλις ἔχουσαι

αὐτοῦσ τὸν οὐρανὸν σφίφεται. γραμμὴ δὲ εἶσιν διθέσιν, ἀρὰ μὲν ἀπὸ σημείου, καὶ εἰς
 σημείον λήγουσαι. ἀπὸ γὰρ τῶσ ἀρχῶσ ποιησὸ μῆροσ τὴν ἀρχὴν φησὶ γραμμῆσ, ἐστὶ πύ-
 λος ἐλπίεσ μῆρο. ἢ οὐν δύθεσιν γραμμῆσ τὸν ἄξωνα, τοὺσ δύο πόλοσ ἔχει. τὸν ἀπὸ σημείου
 εἰς σημείον. **Αλλ'** ὁ μὲν, οὐκ ἔστι ποσιν. οὐκ ἔστι φησὶσιν ὁποῖον λέγει, ἀλλὰ διὰ
 τοῦ ἐπιφερομένου ἐδήλωσεν, ὅτι τὸν νόπον λέγει. ζήτησιν δὲ, τί δὴ ποσιν τὴν ἀρχὴν ἐθέ-
 λων ποιήσασθαι, πρῶτον τὸ νοπίου ἐμνήσθη καὶ Φαμῶ. ὅτι ἐμελλε διατίθειν ἐν τῶ βο-
 ρεῖο πόλω. καὶ διὰ τοῦτο τὸν νόπον προέταξε τὸ βορέισ. αἰ δὲ μετὰ χειρίσεισ. ὁμηροσ
 καὶ καὶ λαμπραῖ. καὶ πρὸσ ἢ τῶσ ποιήσασθαι ἀρχῆσ.

Ὑπόθεσις ὡς κεαυτοῦ. ὡς λόποσ γὰρ εἶσιν καὶ ἀφ' αὐτῶσ, οὐ δὲ ποσιν δύο μῆροσ. καὶ ὁμηροσ δὲ, πε-
 ρὶ φησὶ ἀρκτὸν πύλοσ φησὶσιν. εἰ δὲ μμῶροσ εἶσιν λοετῶν ὡς κεαυτοῦ, μόνη γὰρ οὐ δύεται.
 ἔξω ἄλλων δύο μῆρων. ἀρκτοῖ δὲ εἴρηται οἰοῖσ ἀρκτὸν ἢ κεφαλαῖ τὸ νόσμου. ὡς κε-
 αυτοῦ ἢ τὸν ὀρίζοντα ὁ ἀρκτὸσ λέγει πικτικῶσ. ὀρίζων μὲν εἶσιν, μετὸν ἔδεν ἡμῖν ὀράται.
 ὡσάτωσ ἢ ἡμετῶν ὡς κεαυτοῦ ἔδεν ἡμῖν εἶσιν γνωσῶν. ὡς κεαυτοῦ. ἢ ἐκτὸσ ἡμετῶν ἢ ἀλλαστῶ
 καλεῖται. πρῶτον ὡς ἐως εἶσιν. κεντρὸ τὴν καθῆμασ περιέπει οἰκὸ μέρων. δὲ αὐτῶ ἢ καὶ
 εἰσ αὐτὸν αἰτε δύοσεισ ἢ ἀναρτῶ γίνονται. ὡσ ἢ ἀλλαστῶ ἔτω ἢ ἐν ταῦθα περὶ ηολοῦ

θηκεν ὁ μήρω ἐπὶ πύλαιαν ὄντα. δημιουρησὶ γὰρ ἐν εἴσοι τῶν ἠφαιστῶν
 σάμωρος, τῶν τῶν ἀχλίωσ ἀπὸ δα ποιεῖται. ἡ ὑπερκόσμου μίμημα. ὅπου δὴ πλάτ-
 τῶν τῶν ὠκεανὸν ἐποίησεν. ὁ ἡρόδοτος δὲ παραδέχεται τὸν ὠκεανὸν, τὸ σύμπαν ἢ λέ-
 γει πλάσμα εἶναι ποιητικόν. ἀπλωτικὸν δὲ αὐτὸ πέλασ καλεῖ. Δύω δὲ μιν ἅμ-
 φισ ἔχουσι, Φοῖ, τὸν βόρρον πῶλον δηλονότι.

Αρκτοὶ ἅμα τροχῶσι, πρὶ
 τὸν βόρρον πῶλον ἀρκτοὶ ἅ-
 μα τροχῶσιν. ἢ ἴσω τρεῖς

Αρκτοὶ, ἅμα τροχῶσι. τὸ δὲ καλεῖται ἅμαξαι.

χοῖσι. διὰ τὰς τῶν ἅμαξαι ὄνομάσθησαν. διὰ τὰ δέεισι. ὡν τὴν μὲν ναύπλιος εἴρε,
 τὴν δὲ δευτέραν τὴν ἐλάστονα, θελῆσ ὁ σφόδρα λέγει δὲ τὴν ἐλάστονα εἶναι κινῶσ ἔ-
 ναι. ἢ τις τῶν καλλιπῶσ, ἢ τις συνηνησ τῶν τῆ ἀρτέμιδι. ἀπὸ τῆσ δὲ αὐτῆσ, συνα-
 πῆθεναι καὶ ἡ κύνων, τὸ ἴονμα ἔχει διὰ τὸ κινῶσ οὐρανὸν ἔχει. Τὸ δὲ καλεῖται, διότι
 Φοῖσιν ὑπὸ φῶνονται ἀλλήλοισ, διὰ τὸν τροκαλοῦνται ἅμαξαι καὶ γὰρ ὑπὸ φῶσ ἐν τῶσ ὁ
 δοῖσ ἀπολαθοῦσιν ἀλλήλοισ αἱ ἅμαξαι, ἴστω χεῖροισὶ χεῖρῶσ ἐν τῆσ πορείᾳ. διαγρά-
 φεται δὲ ἐν ἐκατέρῳ πλινθίωντι ἡ ὀρμῶσ. ὀρμῶσ δὲ τῶν οὐρά. ὁ μὲν οὖν ἀρκτοσ, κιν-
 εῖται ἅμαξαι δὲ κατ' ὑπὸ κλησιν. τῶν μίαν δὲ τοῦτων τῶν ἀρκτων τῶν μεγάλῶσ τῶν με-
 γάλῶσ ὀνομάσεται ἰλίην, ἡ ὀδοσ Φοῖσιν λυκάονοσ θυγατέρα εἶναι. καὶ ἐν ἀρκτοσ ἀρκ-
 τοικουσαν, ἐλάσ μετὰ ἀρτέμιδοσ τῶν πρὶ τῶσ θήρας ἀρησὶν ἐν ὄρεσι ποιεῖται. Φθα-
 ρῆσιν δὲ ὑπὸ δόσ, καὶ ἡ δὲ μέλλουσαν τεκεῖν, ὁ φθῆσαι ὑπὸ τῆσ λκομῶσιν. ἐφ' ὄρμηδεῖ-
 σαν τῶν ἀρτέμι, θηεῖται αὐτῶ. καὶ οὕτω τεκεῖν ἀρκτοσ οὐσαν, τὸν κληθέντα ἀρκ-
 τοσ. οὐσαν ἢ ἐν τῶσ ὄρμηδεῖται ὑπὸ τῶσ πινῶσ. ἡ παραδοῖται λυκάονι μετὰ τῶσ βρέ-
 φεσ. μετὰ χεῖροσ δὲ πῶσ δόσ εἰσελθεῖν εἰς τὸν λυκάον. ὅσθι τῶσ δόσ ἀετοσ, ἀποσιόσιν
 τὸν νόμον ὑπὸ τῶσ ἰδῶσ ἡ οὐ λυκομῶσιν. τὸ ἀρκτοσ δὲ αὐτῶ ἀναρ' μελλόντων διὰ τὸν
 εἰρημῶν νόμ, ὁ ῥῶσ διὰ τῶσ σφῆσαν αὐτῆσ θείλῶσ, ἢ ἐν τῶσ ἀρτέμιθεσ ἀρκτοσ αὐ-
 τῶ ὀνομάσται διὰ τὸν σύμπαν. ἔχει ἡ ἀστέρας τῶν ἡλιφαλῶσ ἐπὶ ἀμυδρῶσ. ἐφ' ἡ κατέ-
 ρων τῶν νῶτων ἐξ. ἀνὸσ τῶν ἀμοπλάτ. ἀνὸσ τῶν τοῖσ ἐμπροθεν προσ. δύο ἐπὶ ἀρκτοσ ρά χε-
 ῶσ. ἐν ἀμυδρῶσ ἐπὶ τῶσ ὀπιθῶσ σιέλεσ. δύο ἐπὶ ἀρκτοσ τῶσ ποσῶν. δύο ἐπὶ ἀρκτοσ κίρκιοσ πῶν-
 τῶσ. εἰσοσιτέσταιρεσ. οὐ χεῖ ἢ ἐν τῶσ οὐρανῶ πῶσ οἰεδοσ ἀρκτοσ ἀμάξαισ. ἀγὰ πῶν τε ἀ-
 πῶσ δὲ λόγῶσ πῶνται φλάσθοσισ. ἢ καθόμοῖοσιν τὸν νόμα τῶσ ἀσφ, ὡσ πῶσ οἰκορ-
 πίσ. ἢ ἡ πῶσ, ὡσ οἰκύνων. δοκτοσ δὲ τῶσ ἐπισηλῆσ τῶσ κινῶσ λυτῶσ οἰ χερσῶσ οἰκύν-
 νεσ. ἢ μυθικῶσ, ὡσ ἢ μεταβληθεῖσ καμῶσ εἰσ ἀρκτοσ. ἢ πῶσ, ὡσ οἰκοσ οἰκοροσ δὲ δυ-
 μοῖσ. ἢ διορισμοῖσ. ἢ διδασικῶσ χεῖρ, ὡσ τῶσ πλάσ τῶσ ζωσῶσ, αἰτοῖν ἀρκτοσ. ἅμα-
 ξαι μὲν. καθόμοῖοσ τῶσ ἀρκτοσ. τὸ δὲ καλεῖται, διὰ τὸν τροκαλοῦσ. διὰ τὸν τρεῖ-
 χεῖν ὡσ ἅμαξαι, ταύτῶσ τῶσ ὀνομάσται ἔχουσιν, ἢ διὰ τὸν ἔχειν χεῖμα ἀμάξαισ, τῶσ πῶσ
 ῶσ ἀστέρων ἀπὸ βροχῶσ παραλαβασομῶ, τῶσ τῶσ φλ ἀρκτοσ ἀπὸ ὀρμῶσ. ἢ ἅμαξαι λέ-
 γηται, διὰ τὸν ἅμαξαι ἀρκτοσ τῶσ τῶσ ἀρκτοσ ἀρκτοσ εἶναι. ἢ ὁ πῶσ ἐπὶ φλμῶσ, ληγῶσ. τῶσ
 τῶσ ἐπὶ τῶσ δύο ἐπιφε. κινῶσ ἢ ἡ ἰλίη ἅμαξαι λέγει. οἱ δὲ ἐπὶ ἀστέρεσ ἀμάξαισ πῶ-
 πῶν ἐπέχουσιν. οἱ μὲν, ἐπὶ τῶσ πλινθίου τέσταιρεσ. πλινθίου ἢ ληγῶσ παρὰ τῶσ γω-
 μέτροσ πῶσ πετράσων. οἱ δὲ, ἐπὶ μῆκοσ τὸν ὀρμῶσ πλινθίουσ. δέξο μὲν δὲ καὶ
 παρ' ὁμήρω τῶσ ἐφ' ἔνοσ λεγόμερον καὶ ἐπὶ τῶσ δύο ληφθέν. δυνεῖ δὲ κινόντιεν, ὅσων

οὐκ αἰεὶ πρὸ οἴσω. γὰρ δ' ἀκοντίζεν ἰδίον μόνον ὑπὸ τῷ δόρατι. οὐδέ, καὶ ὑπὸ τῷ οἴσω αὐ-
τὸ ἔθηκε.

Αἰ δὲ τοὶ κεφαλὰς μὲν ὑπὸ ξύας αἰὲν ἔχουσιν
Ἀλλήλων. αἰεὶ δὲ κατομαίδια φορέονται.
Ἐμπάλιν εἰς ἄλλους τετραμύοι. εἰ ἐπὶ δὴ
Κρήτην. κῆραι δὲ διὸς μεγάλου ἰότητι.
Οὐρανὸν εἰσπνέβησαν, ὅμιν τότε κινεῖζοντα
Δίκτω ἐν δῶδει ὄρεος σχεδὸν ἰδαίοιο,
Ἀντρω ἐγκατέθεντο δ' ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτὸν
Δικταίοι κούρητες. ὅτε κρόνον ἐφύδοντο
Οἱ τὴν μὲν, κινεῖζοντα ὑπὸ κλησὶν καλέσας,
Τὴν δὲ πέτρην, ἐλίκλω. ἐλίκη μὲν ἀνδρὲς ἀχαιοὶ
Εἰν ἀλίτε κμαίρονται, ἵνα χεὶρ ἦν ἄσπετον.

Αἰ δὲ τοὶ κεφαλὰς, ὑπὸ τῶν
ἀλλήλων ἰζύας τῶν κεφα-
λῶν ἔχουσι τετραμύοι,
οὐκ ὑπὸ τῶν αὐτῶν. ὡς Ἀθε-
σερχος ὁ γράμματι θ'
ἠὲν τῶν κεφαλῶν αὐτῶν
πρὸς τὴν ἰδίαν ἰζύω ὑπὸ
ἐξέφραδα, παρὰ τὸ φαει-
νόμενον. ὄρωσι δ' εἰς τὸν μ-
προσθεν, καὶ οὐκ εἰς προ-
εαυτῶν ἀναπέφραμμένοι.
ἢ ἢ ἰξὺς καὶ ἀκοντιστὸν λέγει-
ται. ἢ οὐκ ἐξεσιζύουσι, οὐ

δὲ ῥῶον κηῖσαι. Εἰ ἐπὶ δὴ κρήτην, ὁ Ἄρατος γὰρ ἐαυτοῦ πόνημα, καὶ ποιητικὸν
ζῶος θελήσας εἶναι ἀλλ' οὐχ ἰδίον φυσικόν, ὅπερ ἰδίον εἶποι καὶ τὸν μὲν ἄλλοι λέγουσι. κα-
τὰ κερὸν κῆ οὐκ ἀποθέτως μεταχειρίζεται. καὶ ὡς μὲν ποιητικὸν παρεσέχθη. ὡς δὲ πε-
εἰ φυσικῶν διαλεχθῆς, οὐ πάντως μὲν ὡς σωτρεῖ χεῖρ δοκεῖ, ἐπὶ γὰρ οὐκ εἰ ἐπὶ δὴ
δὴ. ὅπερ εἶπε δισαγμῶν, ἠγῶν τῶ ἀμφιβαλλόντος. ὁ δὲ μὲν θ' βούλεται πάντας ἀνατε-
τραφῆσαι ἐν κρήτη. ὅτε τὴν πυρρὴ χλω, ἢ δὲ ἐν κρῶτος ὄρησι, γηέως λέγεται. ἢ
ὄρησι μὲν οἱ κορυβαντες, ὑπὸ ὅλον ἐνιαυτὸν τὸν ἀναέθρεψαν, λαθαίνοντες τὸν κρόνον.
Δίκτω. δίκτον ἀλωτῆρον φησὶ κρήτης πλησίον φησὶ τῶ κρητικῶ ὄρους ἐπὶ δὲ εἰς ἀ-
λίσις Διὸς πέτρῃ. παρὰ τὸ παρακείμενον ἐκείνο ἄλιον. Σχεδὸν τινὲς γράφου-
σι, σχεδὸν αἰαίοιο, παρὰ Ησιόδου λαβόντες, φάσκοντες, τὸν Δία ἐν ἀχαιοῦ ὄρησι πε-
κνω μὲν ἐν κρήτη τραφῆσαι. εἰ δὲ καὶ μὴ ἐστὶν ὄρος ἐν κρήτη ἀχαιοῦ, ἀμφὸν δια-
σέλλει τῆ ἀναγνώσει οὐ τῶ. ὅμιν ὅτε αὐτὸν κινεῖζοντα δίκτω ἐν δῶδει, εἰπαῖ φ' ἐπέ-
ρας ἀρχῆς, ὄρεος σχεδὸν ἰδαίοιο ἀντρω ἐγκατέθεντο καὶ δὴ νοητόν, ὅτι ἐγγυῆθη μὲν. ἐν
τῷ δὴ τῶ, μετὰ τομῆ δὲ, ὑπὸ τὸ ἀντρω φησὶ δὴ. τοῖς οὐκ ἐπιπέσει πῶς τὸ δίκτον τῶ
ἰδαίου ὄρους πλησίον φησὶ. ἐπὶ πλείον ἀπέχον, ἢ ἢ ὅτι εἰς τὸ δῶδει, τὸ δὲ
ὄρεος σχεδὸν ἰδαίοιο σὺν ἀπὸ τῶ εἰς τὸ ἀντρω. ζῶ δὲ τὸ δὲ ὁ μαλλωτῆς δὴ τῶν ἠκουσε τὸ
καλοῦ μὲν δὴ τῶ, καὶ διὰ τὸν τῶ καὶ δῶδε τῶ τῶ εἰρηάζ. δοκεῖ δὲ πρὸς δῶ-
τακίαν συμβάλλεσθαι. δὴ καὶ τὴν εἰλήθη τῶ τῶ σέφροι. καὶ πῶν ἐπ' αὐτοῖς δῶφο-
ρίον φησὶ. σέφροι μὲν θαλεροῖσι σὺν ἡμῶν καὶ τῶν αἰετῶν πρὸ σφίλλης ἢ
βοτάνης βίβη δ' ἢ ἢ ὄρωσι ἀντρω, εἰ ἀπελάσει τὸ βέλος. κῆρες ἢ, καὶ κορυ-
βαντες, ἢ ἰδαίοι δάκτυλοι, οἱ ἀντίεσιν. εἰ δὲ ἢ εἰπεῖν δὴ τῶ. ἀγῶν τῶν εἰδῶσι τῶ γῶ
ἐναγῶσι. ὡς χῶρα χῶρος. ὡν ἢ. ὡν ὄρωσι οὐ τῶ οὐκ ἐν δὴ τῶ, δὴ τῶ. λέγει δ' οὐ τῶ, περὶ τὸν
Δία ἐκείσε τεχλῶσαι. δῶδει δὲ Δία τῶ ἐκείσε φνομῶν βοτάνη τῶ καλοῦ μὲν δὴ τῶ.
Τὴν μὲν. οἱ δὴ τῶ κούρητες. φησὶν ἐκαλλοῦν τὴν μὲν κινεῖζοντα ὑπὸ κλησὶν καλέσας. διὰ τὴν φη-
οῦρας ὁμοίτητα, τὴν δὲ ἔπειρα, ἐλίκλω. διὰ τὸ ἐλίσεσθαι. καὶ ἐλίκλω δὴ τῶ τῶ

ραυ' ἔχει. ἢ δὲ διὰ τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ κατέξοχλῶ πάντων ἀνομαλῶν, ὡς ὀλέωρ θῆρ κατέξοχλῶ ἔρηται. Τὴν δὲ πέρω ἐλίκλω. τὴν μείζονα δηλαδὴ ἀρῆταν, ἐλίκλω καλοῦσι. πρὸς τὸ ἐλίκλω καὶ συστροφῶς αὐτῆς. μείζονα γὰρ ἔχειταις πρὸς Φορῶς φλκν νοσοῦρασ, ἀπὸ καὶ μείζον οὐσα κατὰ τὸ μίγθῳ. ἢ μὲν γὰρ κωόσσυρα, πρὸς τὸν πόλῳ ἔστιν. ἢ δὲ, πρὸς τὸν ὄλον βόρρον κνκλον. τὴν μὲν ἔν ἐλίκλω τεμῆριον οἱ ἔλλωδον ἔχουσι πολέοντες. ὅπου χεῖ τὰς ναῦς ἀπὸν, ἢ γῶν σρέφν.

Τῆ δ' ἀρα Φοίνικες. τῆ κνωσοῦρα, δηλαδὴ. τῆ μι κρῶ. βραχίαια γὰρ οὐσα ἐν τῆ αὐτῆ σρέφεται. καὶ ἔστι μᾶλλον τῆ ἐλίκλω δυσύνοπος οὐ τῆ λαμπεδόνι, ἀμνδρα γάρ. ἀγὰ τῆ ἐν τῶ αὐτῆ περιστρέφεται. ἢ δὲ τε ρα ἐν τῆ πρὸς Φορῶ μείζων κνκλω μῶν. οὐκ ἔστι δυσύνοπος διὰ τὸ κλυφρῆς. οἱ ἐν Φοίνικες ὡς ἀκρεβέ

Τῆ δ' ἀρα Φοίνικες πῶσιμοι, πέρωσι θαλάσσαν. Ἀλλ' ἢ μὲν, καθ' ἣ καὶ ὑπὸ φρασοδῶν εἴοιμη. Πολλὴ Φαινο μῶν ἐλίκλω πρῶτης ἀπὸ νυκτῆς. Ἡ δὲ τέρη ὀλίγη μὲν, ἀπὸρ ναύτησιν ἀρεῖων. Μφοτέρη γὰρ πᾶσα περιστρέφεται σφοδρῶν. Τῆ, ἢ σδδνεοι ἰδύντατα ναυτίλλονται. Τὰς δὲ δὲ ἀμφοτέρας οἱ ποταμοῖο ἀπορρῶξ. Εἰλεῖται μέγα θαῦμα δρᾶκων περίτῳ μφίτταχῆς Μυελίος. αἱ δ' ἀρα οἱ ἀπὸ τῆς ἐκᾶτερθε φύονται Ἀρκτοί. κν ἀέου πεφυλαγμῶσαι ὡκε αὐοῖο.

στεροὶ τὰ ναυτικά, δὲ μπει ρότεροι τῆ ἔλλων, θαρρῶντες παρὰ τὴν ἐλάστω βλέπονσι. ἑᾶμα ὁ δὲ ρετῆς αὐτῆς θαλῆς εἰς Φοίνικας ἀνάγῳ τὸ γῶθ, οἱ δὲ ἔλλωδον, ἐν ἀγνωσίᾳ φλκν κρῶς ὄντες, πρῶτῳ τὴν ἐλίκλω ἔρῶντες ὡς μείζονα διαπλέουσι. ὅθεν αὐτοὺς ὁ ὀμκρος ἐλίκλωπας καλεῖ ὡς εἰς αὐτὴν τὸν ὡπας ἀνατείνονται. οἱ δὲ λέγοντες, διὰ τὸ δύσφθάλμους εἶναι τὰς ἔλλωσας, ἐλίκλωπας καλεῖσθαι, ἀμρτᾶνχοι. παρθένον γὰρ τὸ ὑπὸ θερον. Πολλὴ Φαινο μῶν, οὐ τῶ μετέθε, ἀλλὰ τῆ λαμπεδόνι. τὸ δὲ, πρῶτῳ ἀπὸ νυκτῆς, ἀπὸ ἑσπέρας Φοίν. διδῆσ γὰρ δύναται τὸ ἡλῆς φαίνεται. καὶ ἔστι μὲν δὲ διόλω, ἀγὰ μεθήμεραν ὑπὸ τοῦ ἡλῆς κρύπτεται. Ἡ δὲ τέρη ὀλίγη. ἢ κωόσσυρα, τῶ φωπῆ μῶν, ὀλίγη ἐστίν. ἀμνδροτέρα γάρ. τοῖο δὲ ναυπλο μῶν οἱ ὑπὸ τῆς δειοτέρα, καὶ ὑπὸ φέρει, ὅτι ἐλάττονι σροφῆ χεῖται ἑπεριφορῶ. ὡς τε ἐν τῆ αὐτῆ σρέφω μῶν, δυσύνοπος ὄσιν, οὐ μεγίστω τὴν περισφοραῦ πωισ μῶν, καὶ ἀπὸ λαῶσων τὸ τῶν τὴν θέαμ, ὡς ἢ μείζων ἐλίκλω. Τὰς δὲ δὲ ἀμφοτέρας. ἀπὸ τῶ δὲ ἀμφοτέρων αὐτῶ ὁ δρᾶκων εἰλεῖται. πῶσις αὐτῆ πῶσεως. ἑ καλεῖται τὸ τοῖο γῶ ἔλλωσιμῶς. ἢ ὅτι Διαχωρίζει ἀμφοτέρ. Ποταμοῖο. πρᾶβαιες τὸ κλυκαμ πῶς γῶ ποταμίων ὑδάτων πρὸς τὸ τῶ δρᾶκων τὸς μέγδω. ἑ ἐν τῶ τῆ Ἡσιόλου ζηλωτῆς φαίνεται. ἐκείνος γάρ, τὸν ποταμῶν εἰκασε δρᾶκων πῶσις, καὶ τε δι' ὄρχο μῶσος ἢ περὶ μῶσος εἰς δρᾶκων ὡς. οὐτος ἢ τῶν ναυτίων, δρᾶκων τῶν ποταμῶν ὠνόμασε. μᾶλλον δὲ ἀπὸ κασε δρᾶκων ἢ οὐτος, ὃν ἀνὰ λεκάδ. μος. καθετέρως ἢ ὁ πῶ μῆλαφυλάσων γῶ εἰσπερίσαν. ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος ὁ ὑπὸ ἀπὸ ἄλλων οὐ ἀναρεθεῖς πυθίων.

Ἀπορρῶξ καὶ ὀμκρῶ. νέκταρ ὄσιν ἀπορρῶξ. οἶον ἀπορρῶξ καὶ ἀπόσσημα. Εἰλεῖται μέγα θαῦμα. καθ' ὑπερβολῶν λαμπεδῶσ ὦν καὶ μέγας ἀμφοτέρας Διέζωσε πᾶς ἄρκτωσ. φέρειται δὲ περὶ τῶ δρᾶκων τῶσ καὶ κρητικῶσ μῆθος. ὡς ἀρα ἐπῶντος

επιόντος ποτέ τῷ κρόνου, ὁ Ζεὺς διλαβθεὶς, ἑαυτὸν μὲν εἰς δράκοντα μεταμόρφω-
σε. πᾶς ἰσοφῆς εἰς ἄρκτους, ἡ ἀπὸ τήσας τὸν πατέρα. μετὰ γὰρ πάλαι τὴν βασιλείαν
ῥομβανίαν τῷ ἑταίρῳ ἰσοφῆς τῷ ἀρκτικῷ ἐνεστήριζε κύνων. ὡς αὖ ἐν εἰδῶς ὅτι κτῆς,
ὅτι μετεμορφωθὲς δράκον, εἶπε. μέγα θαῦμα. γὰρ ἡ πρὶτ' ἀμφίπε, ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς ἀρ-
κτικῆς πρὶ πᾶσι ἀρκτοῖς κεκλασμένος. ἡ δ' ἄρα οἱ ἀπείρ. Αἴτινες ἀρκτοὶ ἐκατέρωθεν
αὐτῷ τ' ἀπείρ τὸν ὠκεῖον φυλάττουσι. μόνον δ' ἐδύνουσι. διὰ γὰρ εἶν αὐτὰς ἐν τῷ βορφοτέρω

Αὐτὰρ ὄγ' ἄλλω μὲν νεάτη ἀποτίνεται οὐρή.
Ἄλλω δὲ ἀπείρῃ περιτέμνεται. ἢ μὲν οἱ ἄρκτοι
Οὐρῆ πᾶρ κεφαλῶν ἐλίης ἀναπαύεται ἀρκτον.
Σπείρη δὲ κνωόσουρα κάρη ἔχει. ἢ δὲ κατ' αὐτῷ
Εἰλήτῳ κεφαλῶν. καὶ οἱ ποδὸς ἔρχεται ἀχρῖς
Ἐκ δ' αὐτῆς πάλιν ὀροσσ' ἀναφέρεται οὐ μὲν ἐκείνη
Οἰόθεν. οὐ δ' οἶος κεφαλῆ ἐπιλάμπεται ἀστὴρ
Ἀλλὰ δύκροτάφοις δύο δ' ὀμμασιν εἰς δὴ πίνεθρα
Ἐχρηπὶν ἐπέχει ἔννοσ δεινοῖο πάλιν
Λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη. νδύνουσι δὲ πᾶμ πᾶν ἔοικεν.
Ἀρκτῶ εἰς ἐλίης οὐρῶν. μάλα δ' ἐστὶ κατ' ἴδῳ
Καὶ σῶμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νεία τῶ οὐρῆ
Κένυτῶν κεφαλῆ τῆ νήχεται. ἢ χιτῶν ἄρκτοι
Μίσχονται δύοσῆς τε καὶ ἀνατολῆς ἀλλήλοισ

Αὐτὰρ ὄγ' ἄλλω. περὶ τῆς
δύο ἀρκτων ἰσόσος. λέγει
δὲ. ὁ δράκων. θαπέρων μ
τ' ἀρκτων τῆ ἔχεται αὐ
τοῦ ἄρα ἀποτέμνει. θαπέρ
ραν ἢ, τὴν κνωόσουραν. τῆ
ἀπείρα περιτέμνεται. ἢ
ζων λαμβάνει. γὰρ δὲ ἀπο
τέμνεται, γράφεται καὶ
ἐπιτείνεται, ἢ ἀποτίνε
ται. κατὰ τῆ τῶ οὐρανῶ
πρὸς τῆς οὐρανῶν. ἐπι
γειοῦ ὅτι ἢ μὲν οὐρά πρὶ
τῶν κεφαλῶν ἐλίης
ἔστιν. ἢ δὲ ἀπείρα περιλαμ
βάνει τὴν ἐκ κνωόσουρας

κεφαλῶν. γὰρ δὲ ποδὸς ἀχρῖς. ὅτι ἢ ἀπείρα φθίνει φθίνει, ἀχρῖ τοῦ ὀπίθου.
Ἐκ δ' αὐτῆς πάλιν ὀροσσ' ἢ ἀπείρα φθίνει δὲ ὑποσσοφῆς ἀπὸ τῆς φθίνει. ὅτι ἢ ὁ ποιητὴς ὡς
τῆ φοβρῶν τὸν δράκοντα εἶπε, ὡς δ' ὅτι τῆς δράκοντα ἰδὼν πάλιν ὀροσσ' ἀπέστη. τοῦ
το ὄρατος ἐπὶ τῶ δράκοντος φθίνει. τοῦ οὐρον δὲ πᾶσι τῆται. ὅτι τῆ μὲν οὐρᾶ περι
λαμβάνει τὴν κεφαλῶν ἐλίης. τῆ δὲ ἀπείρα οὐ πᾶσ' περιλαμβάνει τὴν κνωό
σουραν ἀχρῖ τῆς ὀπίθου ποδῶν. εἶτα αὐτῶς ὡς εἰς ἀνατολῶν νδύσας πᾶσιν ἀποκλίνει
εἰς δὴ πιν. καὶ τὴν κεφαλῶν ἔχει ὑπὸ τὸν ποδῶν τῶ ἐν γούνασιν.

Οὐ μὲν ἐκ ἐνὶ ἡγῶν τῆ ἀπείρα, οὐδ' οἰοθεῖ ἡγῶν δὲ ἐν ὀσμέρουσ. οὐ δ' οἶος ἡγῶν εἰς, ἀλλὰ
πολλοὶ εἰσιν ἐπικείμενοι τῆ τῶ δράκοντος κεφαλῆ φαιδρῶν ἀστέρων. πᾶν τε γὰρ. λο
ζὸν δ' ἐστὶ λίαν διδασκαλικῶς τοῦτο. ἢ δὲ κεφαλῆ αὐτοῦ λελόζωται. καὶ οὐκ ἐστὶ
ἀνατετα μὲν ἴση. ἀλλ' ὡς περὶ λίαν ἐπιπνύουσα εἰς τὸ ἄρκρον ἐκ οὐρᾶς ἐκ ἐλίης.
ὡς πικρῶν τῶ ἄρκρον φλοῦρας ἴσα ὅς τῶ, τῆ σῶμα τῶ δράκοντος, καὶ ὁ δεξιὸς κρο
τάφος. ἐπιλαμβάνονται δὲ τινεσ' ἐξ ἡγῶν μὲν εἶναι τὰ δεξιὰ ἀλλὰ τὰ ἀριστερά. ἀπο
λογητέον οὖν ὅτι καὶ οὐτὸς τῶ ἀριστεροῦ κροτάφου τὸ δεξιὸν μέρος εἶπε. Μί
σχονται. αἰδύσεισ θ' ἀνατολῆς πλῆθος ἄλλήλοισ. λήθουσα μὲν ἢ ἀνατολῆ, ἀρχ
μὲν δὲ ἡδύσεισ. κατὰ τὸν μεσημβρινὸν πᾶλον ἡγῶν κύνων. ὅς ἐστὶ μεσσημέρουσ πᾶσι
ἐκ σφαιρας. ἐκ δ' ἐπὶ μέρους ὁ ἥλιος μεσημβρινὸς γίνεται. ἢ λοιπὸν ἐκ δὲ μὲν ὡραν ἀ
πὸ τῶ ὡς ἐπὶ δὴσιν ἀρχεται ποιεῖν. ἢ δὲ τῶ δράκοντος κεφαλῆ ὑπὸ τὸ πέλμα οὐσᾶ

τῶ ἐν γυνασσί, τῶ ὑπὲρ τὸν πόδα κνύκλον ἐπιφανέσθαι ἐν τῷ τῶ ἔρανος κινήσει γινόμενον
 περὶ τὸν μεσημβρινὸν κνύκλον. ἐπαίρησι τῶ ὠκεανοῦ ὑδάσιν ἔρχεται. οὐ γὰρ κα-
 ταβύεται. ἀλλ' ὡς περ αὐτοῖς ὑπὸν ἔχεται. ὀλίγον γὰρ ἔστι σφόδρα τὸ διεξίξαι. ὁ δὲ νοῦς. ἐσ-
 κείνη ἢ κεφαλὴ ἢ τῶ δρᾶκοντος κατὰ τὸν τὸ μέρος νήχεται. ὁ πολυμυθῶς, ἀκρωτῶ
 ὠκεανοῦ τούτου τῶ οὐραίου τῶ ὑπὸν ἔχεται ὅπου ἢ τε δύσις καὶ ἢ ἀνατολῆς φάνουσιν ἀλ-
 λήλων, δηλονότι περὶ τὸν μεσημβρινὸν πόλον, ἢ τὸν κνύκλον. ὁ δὲ κραυγῆς φησὶν. ὡς ὑπὲρ
 τὸν οὐρανὸν μίξις ἀμφοτέρων γίγνεται. ὡς καὶ ὁ μηρός. ἐπὶ ἕως γὰρ νικήσας κνύματος
 εἰσιλέλυθαι. ἐπεὶ δὲ παρ' ἐκείνοισ' ἢ ἡμέρα ὤρων κ, ἢ ἡ νύξ τεσσάρων, συναπτάουσι
 ὅσιν οὐδέπω φλ δύσεως τῆ ἀνατολῆς διόλωσας τούτῳ ἔρηκεν.

Τῆς δὲ τῶ μοχόντι. ἀπὶ
 τῶ σίνεγυς. ἀρα τὸς ἀπὸ
 τῶ ἐγνωσμένων ἢ δὴ τὰ μὴ
 ἐγνωσμένα διδάσκει. ἐπεὶ
 δὴ γὰρ τὰ περὶ φλ τῶ δρᾶ-
 κοντος κεφαλῆς διεξήλθεν
 ἐκ ταύτης τὸν ὑπὸν ἔχοντα
 ἐν γυνασσί καλούμενον δὴ
 δάσκει. ὁ ἢ λόγος. πλοῖον
 φλ κεφαλῆς ἀνδρὶ μοχόν-
 τι. ὁ δὲ ἀμνοντι ὁμοίως κν-
 λίνδε. ἢ καθ' αὐτὸ ἢ κνλίν

Τῆς δὲ τῶ μοχόντι κνλίνδε τῶ ἀνδρὶ εἰοικὸς
 Εἰδωλον. τὸ μὲν οὐτως ἐπίσταται ἀμφοτέρων ἐπέει-
 οὐ δὲ τῶν κνέματα κνέσας πόνω. ἀλλά μιν αὐτὸς
 ἐν γυνασσί καλέουσι. τὸ δὲ τῶ ἐν γυνασσί κάμνον
 Ὀκλάζοντι εἰοικέν. ἐπὶ ἀμφοτέρων δὲ οἱ ὤμων
 Χεῖρὸς ἀείρονται. τάνυται ἔμμε ἀλλοδὸς ἀλλή-
 ὄσων ἐσθργυλῶ μέστω δὲ φῦπῆθε κερνήω
 Δεξιτέρου ποδὸς ἀκρον ἔχει, σκολοῖο δρᾶκοντος
 Αὐτοῦ κνέσας σέφανος. τὸν ἀγανὸς ἔθηκε
 Σῆ μ' ἔμμε δὲ δόνουσας. ἀπὶ χρομῆσας ἀριστερῆς

δὴ συγκαταφερομένων τῶ ἔρανος συγκαταφίρει. ἀπὸ πρὸς τῶ θεσίν ἀπεβλέπει.
 ἢ ὁ κλάσας καὶ καταπεσῶν ἔστιν, ὡς ἀπόπτος καμάλων. περὶ ἢ τῶ εἰδωλῶ τούτῳ,
 οὐδεὶς ἰσθρησάει γινεσιν. ἀλλὰ μόνον τὸν ἐν γυνασσί αὐτὸ προσεῖπον, ἢ γινεσιν ὠνόμασιν. ὁ
 κλάζοντι δὲ εἰοικὸς καὶ τῶ θεσίν. εἰδωλον δὲ ἔστιν ἀφομοίωμα ἀνθρώπου. ὅσων ἐσθργυ-
 λῶ. περὶ τῶ ἐν γυνασσί βελόμενος διεξίξαι, ὅτι πάντη ἐκτεταμέναι εἰσὶν αἱ χεῖρες αὐτοῦ,
 τῶ ὄργυλῶν εἶπεν. ἐστὶ δὲ ὄργυλῶν τῶ δύο χειρῶν ἐκτασῶ. Μέστω δὲ φῦπῆθε κερνήω
 ὑπὲρ αὐθεν ἢ φλ κεφαλῆς τῶ δρᾶκοντος ὁ ἐν γυνασσί τὸ ἀκρον τῶ ποδὸς αὐτοῦ ἔχει τῶ
 ἀριστερῶ. τὸ ἢ δεξιτέρῳ συντηκτέον τῶ δρᾶκοντος. ἢ ἢ τῶ βεργόπτερου δρᾶκοντος. ὁ δὲ
 δρᾶκων βοργόπτερος ἔστι τῶ ἐν γυνασσί. τὸ δεξιότερῳ ἢ σημαίνε τὸ βοργόπτερον. ἢ ἢ ἢ ὅτι
 διλογώταται ἢ μᾶς διδάσκει. ἢ μῶν τῶ ἢ ἢ ἢ μῶν πρὸς τῶ τῶ παντὸς κινήσιν. τὰ δὲ ξία
 μέρη εἰσὶ τῶ βόρφα, τῶ ἢ ἀριστερῶ τῶ νότια. ὡς τε οὐν φύσιν ὡς τὸ δεξιτέρῳ ἔστι. τὸ βοργόπτε-
 ρῶ. ἢ δὲ τῶ παντὸς κινήσιν πρὸς δυομάς γίγνεται. αὐτοῦ κνέσας σέφανος. τὸν κνέ-
 σιν σέφανον, ὁ ἐφόρφ ὁ δόνουσας μετὰ θάνατον φλαρὶ ἀδίνης ἰσθρησάτων, ἀπέθετο ἢ
 κατῆσεσε, μνημόσινον φλ ἐπαρὶ ἀδίνης συμφεράσ. τινὲς ἢ αὐτὸν εἶναι φασίν, ὁ ἢ λα-
 βὸν ἀριστερῶ γὰρ μῶν δόνουσας. ὑπὲρ φλ ἀφρεθῆς ἢ τῶ ὤρων ἢ δῶρον. κατασε-
 ρι ἀθρησά. ὑπὲρ μνημῆ φλ δόνουσας φιλίας. τὸ δὲ ἀγανὸς ἔθηκεν. ἐπὶ μῶν ἀγανὸς ἀνα-
 σῶ μῶν, ὁ δόνουσας αὐτῶν. ἐπὶ δὲ ἀγανὸν, τὸν σέφανον δὲ νοεῖν. ἢ ἢ τὸν φλ ἐρω μῶν σέ-
 φανον, ἀγανὸν καὶ ἐνόδον καὶ ἐπίσημον καὶ λαμπρὸν ἐπίσησεν ἐν τῶ οὐρανῶ. πέντε
 γάρ εἰσι λαμπροὶ ἀστέρησ, οἵ τινὲς ἀπὸ τελοῦσι τὸν σέφανον.

Νῶτω

Να τω ὑποσφίφεται κεκμηλότες εἰδῶλοι
Να τω μὲν σέφανος πελάφ κεφαλῆ γέμω ἀκρη.
Σκέπει σπέρ κεφαλῶ ὄφιούχου. ἐκ δ' ἀρεκένησ,
Αὐτὸν ἐπιφράσσει φαίνόμενον ὄθειούχον.
Τοιοὶ οἱ κεφαλῆ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὡμοί
Εἶδονται κενόησ καὶ ἀν διχόμενῶι σελίω,
Εἰσάποι τε λέδοισιν ἀπὰρ χεῖρας οὐ μάλ' ἴσαι
Λεπὴ γὰρ τῆ ἡτῆ ἐξ ἐπιδεδρο μω αἰγῆ.
Ἀλλ' ἐμπης κακέναι ἐπιφίαι. οὐ γὰρ ἐλαφραὶ
Ἀμφότεραι δ' ὄφιοσ πεπνεύαται. ὅσ γὰρ τε μέσων
Δινδύφ ὄφιούχου ὀδέ μωρῆσ δὲ ἐπαρηγῶσ
Γραστὴν ἐπιθλίβφ μέγα θηρίον ἀμφοτέροισι
Σκορπίον ὀφθαλμῶτε καὶ ἐνθώρικι βεβηκῶσ

Να τω ὑποσφίφεται . ἡ σφί
φεται . ἡ γουν συγινεῖται
ἔφ' οὐρανῶ, ἡ ἐπισφίφεται
τῶ νάτω. δοκεῖ δὲ ὡσπερ ὑπὸ
κνλίεσται τῶ νάτω τῶ ἐν
τόννασι κεκμηλότεσ. ἀπὸ
τοῦ ἐγνωσμένου τὸ ἀγνω-
στον εἰδεξῆσ. ἀπὸ τῶ εἰδῶ-
λου τὸν σέφανον. τῶ δὲ κε-
κμηλότη διδασκαλιῶσ
κέρχεται πάλιν ὡσ πρὸσ
τῶ ἐρη μω. δοκεῖ γὰρ κᾶ-
μην διὰ τὸ ὀκλαζῆν καὶ
τῶ χεῖρας τείνφν. Σκε-

ἡ τω σπέρ κεφαλῶ, συήθωσ πάλιν ἐκ τοῦ ἐγνωσμένου, τὸ μήπω ἡμῖν γνωστὸν εἰς
γνωστὸν ἀγῆ, ὁ δὲ νοῦσ. περὶ δὲ τῆ ἀκρη κεφαλῆ τῶ ἐνθύνουσι, τῶ κεφαλῶ βλέπε
τοῦ ὄφιούχου. ἐπιφάφ γὰρ ἡ κεφαλῆ τῶ ὄφιούχου τῶ ἐν τόννασι. εἶρηται δὲ ὄφιο
χεῖ. ὅτι ὄφιν ἔχει καὶ φέρφ. οὐτος δὲ δὲσι κατὰ τινασ ἡρακλῆσ ὑπὸ φρεωσ βεβηκῶσ. οἱ
δὲ, προμηθεᾶ λέγουσιν. οἱ δὲ, τάνταλον. ἄλλοι θύβειν. οἱ δὲ, θησῆ. ἄλλοι δὲ φασιν αὐτὸν εἶναι
τὸν ἡρακλέα λίβισι πελεμοῦντα, ὑπὸ λιπῶντων δὲ αὐτῶ γὰρ τοξομάτων, ὑπὸ τόννασι
σύντα καὶ λίβουσ βάλλφν. ὡσ αὐτῶ ζῶσ ὕσεν διέμωρῶ. ἄλλοι δὲ καὶ ἐξίονα φασίν.

Τοιοὶ οἱ κεφαλῆ θαυμαστικῶσ φησι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὡμοί ὑπὸ τῶ κεφαλῆ αὐτοῦ ὄντες
λάμπουσιν. οἱ δὲ τούσ ὄμουσ αὐτοῦ ἀποτελῶντες ἀσέρες καθ' ὑπερβολὴν εἰσι λαμπροί.
ἡ αὐ διχόμενῶ σελίω. αὐτὶ τῶ διχόμενῶ οὐ δὲ ἡ γὰρ μεταπλασμῶν τῶσ διθέασ ὑπὸ
τείνῶσ περὶ τὸ ἐρυσάρματεσ. τὸ δὲ ἰσωπῶσι. ἴσαι κατὰ τῶ λαμπρότητα, οὐ μὲν ἡ ἀ-
χεῖρε ἴσαι. Λεπὴ τῆ ὄ τῆ ἡ τῆ ἀρεσερᾶ φησι χεῖρ. καὶ τῆ αἰγῆ ἡ γουν τῆ δεξιᾶ.
λεποτέρη πῆ ἡ ἀμυδροτέρη ὡσ πρὸσ σύγκρισιν ἡ ὡμων ὑπὸ τῆ λαμπρότων. κάτω
ἡ φη τῶ ὄφιο χεῖ φη τῶ φράκοντοσ περῶσεωσ καὶ τῶσ τῶ σκωρπίου μεγάλασ χε-
λάσ ὑπὸ τῆ κελῶσ δὲ εἶπεν ἐπιμάειο. ὡσ γὰρ ἀμυδρᾶσ αὐτῶσ φησι σκέπῆου καὶ κα-
ταινῶφ. ἡ γὰρ εἶσιν ἐκλαμπροί. Ἀμφότεραι ἀμφοτέραι φησιν αἱ χεῖρεσ τῶ ὄφιο
χου περὶ τὸ ὄφιν ποιούσι ἡ ἐνεργῶσιν. Ὁ δὲ μωρῶσ. ὁ δὲ ὄφιοῦχοσ ἀσφαλῶσ δι-
λα βάλων. ἀμφοτέροισ τῶσ εἰσιν ὑπὸ τῶ μέγα θηρίον τὸν σκωρπίον ἐκθλίβφ ἡ πα-
τεῖ, ἔφ' μωρᾶ ρισερῶ ποδῶ ὑπὸ τῶ ὀφθαλμοῦ βάλων. τῶ δὲ δεξιῶ ὑπὸ τῶ θώρακοσ. δι-
δῶσ δὲ καὶ ἡ ππέρχω ἀρχαιοτέροισ οὐσιν ἀρά του, ἡ δοκεῖ ἀμφοτέροισ τῶσ πῶσ βεβη-
κῶσ τῶ ὄφιοῦχου ὑπὸ τῶ σκωρπίου, ἀλλὰ μόνον τὸν ἑτερον. τὸν δὲ ἑτερον ὑπὸ τὸν
σκωρπίον δὲ κῆ εἶναι. καὶ μὴ φαίνεσθῶσ ὅλασ τὸν τῶ ρῶσ. ἴσαι οὐν μὴ δῶ μωρᾶ αὐτὸν διδῶ-
ζω καὶ ἡ ππέρχω διλίμοισ οὐσιν ἐναπῶσεσθαι ἀρμόστω μωρᾶ αὐτοῦ τὸ ρῆ τὸν πρὸσ τῶ
ἐκδοσιν οὐτωσ ὁ δὲ μωρῶσ δὲ ἐπαρηγῶσ πρῶσ εἶτα εἰσ μέσων ἐπιθλίβφ θηρίον τῶσ ἐνὶ πα-
δὲ κατὰ ἀμφοτέρα. ὁ γὰρ εἶσ πρὸσ λείπεται μεταξὺ τῶ ὀφθαλμοῦ καὶ τῶ θώρακοσ,
μέγα δὲ θηρίον. ὅτι τὸν ὄφιο ἡ ἀεῖσιν. ἡ διὰ τὸ μέγεθῶσ τῶ σκωρπίου.

Απὸ τοὺς ὄφιοις ἐπιπέζαζε
ταὺς φιοσίον. ὁ δὲ ὄφις ἀμ-
φοτέρως ταῖς χερσὶ τοῦ ὀ-
φίου χεῖ ἐλίσσεται. ἐν τῇ
δεξιᾷ ὀλίγος ὄσιν ὁ δὲ ἀπὸ
εὐραχὺ γάρβειν ἐν τῇ δεξιᾷ.
τὸ πρὸ τῶν οὐρανῶν. ἐν τῇ
ἀριστερᾷ τὸ λοιπὸν σώμα
ἔστι. κατωτέρω δὲ φιλ τοῦ
ὄφιοῦ οὐχὺν ἀριστερᾶς, καὶ
φιλ τοῦ δὲ ἀκοντοῦ σπειρω-
σεως, καὶ ταῖς τοῦ σκορπίου
μεγάλαις χηλαῖς ὑπὸ τῆς

Ορθῶς. ἀπὸ τοὺς ὄφιοις γὰρ δύο σφίγγεται μετὰ χερσίν,
Δεξιτερῆ ὀλίγος. σπαιτὴ γὰρ ὑπόθεσι πολλῶς
Καὶ δὴ οἱ σφάω περικίλιται ἀκρα γὰρ
Νεφθὶ δὲ σπείρης, μέγασ ὑπὸ μίαιον χηλαῖς.
Αλλὰ μὲν, φαίον ὑπὸ ἀνέον οὐ δὲν ἀγαναι
Εξόπθεν δὲ λίκης φέρεται ἐλαόντι ἰοικῶς
Αρκετοφύλαξ. τὸν γὰρ ἄνδρον ὑπὸ κλείσει βωτίω
Οὐνεχὲ μαξίως ἐπαφώ μιν ἐίδεται ἀρκτου
Καὶ μάλα πᾶς ἀρκτου ἄλλος. ὑπὸ ζώνη δὲ οἱ αὐτῶς
Εξάλλων ἀρκτου ἄλλος ἐλίσσεται ἀμφαδῶν ἀσπῆρ.
Αμφοτέροις δὲ πρὸς τὴν ὑποκίλιαν βωτίον
Παρθένον. ἢ ἄρα χερσὶ φέρει σάχην ἀγίληντα

καλῶς δὲ εἶπεν ὑπὸ μίαιον. ἐπειδὴ γὰρ ἐφίξῃς ἀμφοτέρωσ ἀπὸ τῶν ἐρεῖ, διὰ τὸν γὰρ σφίγγει
πνυοῦ γάρβειν ἐκλαμπροί. Καὶ δὴ οἱ σφάω, ἔχει ὄφις τὴν κεφαλὴν σφάω
πνυσσῶ τῶ σφάω. τὴν δὲ τὸ σώμα τὸσ καμπτῶν κατεῦθεσαν τῶ χηλῶν. μέγασ
ἢ εἶπε τῶσ χηλαῖς, ἢ ὅτι ζωδιῶν μέγασ ἐχρῶσιν. ἢ πρὸς σύμμετρον τῶ τὸ καρκίνου χη-
λῶν. ἢ ὅτι δὲ ἀκρον μῶριον. ἐπὶ χερσὶ τοῦ ζωδιακοῦ αἰ χηλαῖ τοῦ σκορπίου. ταῦτα δὲ
οἱ ἀστρολόγοι τὸν ζῦ τὸν εἶμαι φασι. ἢ ὅτι ἐμφερεῖσ εἶσι πλάσι γι, ἢ ὅτι πρὸ τῶσ ποσίνεσ
σι φιλ πρὸ τῶσ. ἢ αὐτῆ δὲ ὄσιν ἢ δίκη, ἢ τὸσ καὶ ζυγα τὰ λαυτῶσ. Εξόπθεν δὲ λίκης. σφῶ
σφρα καλῶσ καὶ πρὸ πάντων τῆ ἀπολοῦθια χηλῶν. διὸ καὶ ἀπὸ τοῦ βορέου κατελθῶν
ὑπὸ τὸν κύκλον, πάλιν ἀναφέρεται ὑπὸ τὰ ληπό μιν. ὁ δὲ νοῦσ, οὐτῶσ. ὅπθεν δὲ φιλ ἐλί-
κησ φιλ ἀρκτου φέρεται πᾶσ, ἐλαύνοντι ὁμοίως, ὁ καλού μιν ἀρκτοφύλαξ. τὸ δὲ ἐλά-
οντι ἰοικῶσ, διὰ τὸ τῆ δεξιᾷ καλὰ βροπα φέρειν, καὶ τῆ ἀριστερᾷ ὡσ πρὸ ἐφάπτεσ φιλ
ἀμάξῃσ φιλ ἀρκτου δηλονότι. διὰ γὰρ αὐτῶν φύλαξ τῶν βωτίωσ ἢ φιλ λεγο μιν ἀρ-
κτου. ἢ γοῦ φιλ ἀμάξῃσ ὡσ πρὸ τῶσ ἐν αὐτῆ βούσ ἐλαύνων, καλὰ βροπα φέρων, ὄσιν ῥο-
παλον. οὐτῶσ δὲ ὁ ἀρκτοφύλαξ ἀρμάσ ὄσιν, διὸσ καὶ καλλιστοῦσ πᾶσ. ὁσ ὡκτὸ τὸ λν-
κασιον. πρὸ ἀπόλω τινὶ τραφῆσ. ὃν λέγεται κινδυνῶντα σὺ μινδὶ ἀναρεθῆσαι κα-
τὰ τὸν ἐν λυκαίω νόμον, ὁ ζῶσ ἐλίσσασ αὐτῶν. κατῆσ ῥισε. τῶτον δὲ λέγεται εἶναι ἀρ-
κτοφύλακα καὶ βωτίω καὶ ὠρίωνα. Φισὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητῆσ. καὶ ὁ φε δύνοντα βω-
τίω. λέγεται καὶ τρυπητῆσ. Καὶ μάλα πᾶσ. ὁ νοῦσ σφῶσφρα γὰρ ἔχει τοῖσ πάντα σ
λαμπροτάτωσ. εἶνα ἢ ἔχει ἐν μέσῃ ζώνῃ. ὅσπισ διὰ τῶν ὑπὸ βολῶ φιλ λαμπρότητοσ.
ἰδίωσ καὶ αὐτῶσ λέγεται ἀρκτου ῥοσ. ὁμοίως τὰσ πάντῃ ἀρκτου ῥοσ, λαμπρότα γὰρ ἔχει
ἐ τῶν τυχῶσιν. Πρὸ τῶν. ὑπὸ τῶσ ἀμφοτέροις πρὸ τῶ βωτίω ὄσιν ἢ πρὸ τῶσ. σά-
χῃσ δὲ ὄσιν ἢ πρὸ φιλ ἀριστερᾷσ χερσὶσ αὐτῆσ δὲ μετῆσ. ὅθεν καὶ ἀγίλησ αὐτῶ κέκλιται.
σάχῃσ ἢ πρὸ τῶσ φέρει. ἐπειδὴ δὲ σέβεται τὸν ἢ τωρῆσ, πάντες ἢ ὄσιν πρὸ φιλ πρὸ τῶσ κα-
τέλιξαν, λιροῦσ. πεπνῆται γὰρ τὸ πᾶν πονητικῆ καὶ εἰνν γματῶσ δὲ ζουσία. ὁ μιν
τοῖ ποιητῆσ τῶ δίκησ ὡσ ἀδιάφθαρτον μῶριον ὑποτίθεται κατελιπῶσιν μιν τὸν πε-
εἰγῶν κόσμον, διὰ τῶ φιλ πνηθῆσ ἀγίλησ, κατὰ λαβῶσιν δὲ τὸν οὐρανόν, ὁ πρὸ καὶ Ησίο-
δοσ ὑπὸ φιλ αἰδούσ ἐνεμέσασ εἶπε. ἢ γὰρ τῆ δὴ πρὸσ ὄλυμπον ἀπὸ χρονοῦσ ἀρνοσεῖσ.
καὶ τὰ

καὶ τὰ ἔξω οἰοῦναι διὰ τὸ οἰεῖσθαι περὶ μῦθος πρὸς τὴν δικαιοσύνην ἐπιστρέφειν. τὸ δὲ ἐν χειρὶ φέρεται, οὐδὲ ἐσώφισται ποία χειρὶ, ἴσως διὰ τὸ μέτρον ἐμποδίζόμενος. θεωρεῖται δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ. πινὲς δὲ φασὶν ἄστρον ἀρχαῖον γινώσκειν μαθηματικόν, τὸν πρῶτον δὲ ὀνόματι τὴν ἄστρον ὀνομασίαν. ὅθεν ἢ πατέρα ἄστρον ἐπικαλεῖσθαι. πολλὸς οὖν ἐὼ δὲ ἀφορὸς λόγος τοῖς παλαιότεροις περὶ ταύτης φησὶ παρθεὺς ἐκινῆθη. καὶ οἱ μὲν αὐτὴν ἐφασάν εἶναι θυγατέρα διός. καθὰ δὲ ἡσιόδου. δίκη δὲ διὸς ἐκτεταγῆα. ἄλλοι δὲ ἄντι τὴν ἄστρον καὶ ἢ μέρας. ἐπειδὴ οὖν πολλὸς καὶ διάφορος ὁ περὶ αὐτῆς λόγος, φησὶν ἄρα τὸς, εἴ τ' οὖν ἄστρον εἴτε πεν ἄλλου, ἄπλοσ μὲν ἐπισημανόμην εἶναι αὐτῆς ἄστρον, οὐχὶ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐναντιοῦ μῦθος. δὲ κηλὸς φορέοιτο. ἢ συχρὸς ἄμωρὸς φέροιτο ἐν ἔρω. τὸ μὲν οὖν ἄλλων μύθων ἐπιφάσεται μὲν ἐνδεικνύ μῦθος τὸ μὴ ἄστρον. τὸν ἢ ἢ ἢ φησὶ δὲ κηλὸς μόνον χεῖρὸν δὲ ἔργασται ἐκτόπως ἐκπομπὴν γὰρ τὸ κατὰ τὴν δὲ κηλὸν χεῖρὸν καὶ βιαφίλις ἐκ τῶν μύθων τοῖς ἀνθρώποις, ἐνδεικνύ μῦθος λαμπρῶς καὶ μεγαλοφώνως καὶ ὡς αὐτὸς ἄλλος τις εἴπεν, ὁμηρικῶ παλάσματι χεῖρὸς μῦθος.

Εἰ τὸν ἄστρον κενεὸν γῆρας. ἢ ἔατέ φασιν
 Ἄστρον ἀρχαῖον πατέρ' ἐμμεναι, εἴτε πεν ἄλλου
 Εὐκηνλὸς φορέοιτο. λόγος γὰρ μὲν ἐν τρεῖς χεῖρ' ἄλλοι
 Ἀνθρώπων. ὡς δὲ δὲ ἐπιχρόνι παρὸς ἢ ἐν
 Ἡρχετο δ' ἀνθρώπων κατ' ἐναντίον οὐδέ ποτ' ἀνθρώπων
 Οὐδέ ποτ' ἔργων ἰσχυρὰ το Φύλα γυναικῶν.
 Ἀλλὰ ναμίξ' ἐκείνητο ἢ ἀθαρτάτη περὶ οὐρα.
 Καὶ ἐκείνη καλέεσκον ἀγέρο μῦθον δὲ τε γέροντας,
 Ἡέπου εἰν ἀπρη, ἢ ὄρυχ' ἔρω ἐν ἀγῆν
 Δημοτέρας ἢ δειδὸν ἐπιπῆρ' ἔχουσα θέμιστας.
 Οὐ πωλυγαλῆς τότε νέκεος ἢ πῶσαντο
 Οὐδέ δικερίσιος περιμεμφείας. οὐδέ κεν δαιμόνι

Ἡρχετο δ' ἀνθρώπων. εἰς
 σωματικῶν ἢ ἀνθρώπων
 ἢρχετο. τοῦτέστι φανερῶς
 ἔωρατο, ἢ τὸ δὲ κηλὸν τὸν
 πρῶτον ἀνθρώπων θε-
 λων δειξάει ὁ ἄρα τ' ὀφείλει
 ὅτι καὶ θεὸς οὐσα εἰς τὸ φα-
 νερόν ἐφείτω τοῖς ἀνθρώ-
 πους, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς δε-
 κταίους, τὸ δὲ ἀρχαῖον. τὸ
 χεῖρὸν γῆρας παρ' ἡσιόδου
 ζυνοὶ γὰρ τότε δαίτις ἐ-
 σαν. ξυνοὶ δ' αὐτῶν οἱ. ἐλ-
 ληνισμὸς δὲ τὸ ἢ πείλη αὐ-
 τὴ τὸ δὲ κηλὸν χεῖρὸν κα-

κίαν αὐτῶν, ὅτι τὸ αὐτῆς γῆρας οἱ χεῖρὸς εἰσι ἐλίπων, ἀγέρο μῦθον δὲ, αὐτὴ τὸ ἀγέροσα
 ὅδε σωματικῶν τοῦς παλαιότερους ἀνθρώπων, σωματικῶν. ἢ τὸ ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ. ἢ ἐκ τῶν παρ' ἀνθρώπων ἐν ὁδῶ τῶν δημοφιλῆς θέμιστας δὲ γέροντας, τὸ δὲ ἐπιπῆρ-
 χουσα. ἐπιπῆρ' ἔχουσα. διδάσκουσα ἀπὸ δυνάσε, ἢ ἐνδεικνύσασαι. δημοτέρας ἢ δημοτικῶν,
 τὴν δὲ κηλὸν σύν τῷ δὲ κηλὸν ἐκ τῶν. ἄλλας ἀρετῶν ὀλιγῶν ἢ τὴν ἰσοείαν παρὰ ἡσιόδου ἐλ-
 φερν. οὐδὲ πῶ δὲ φησὶ τὸτε οἱ ἀνθρώποι περὶ κηλὸς σάσεως ἐννοίαν εἶχον. οὐ ἢ τὸ δὲ κηλὸν
 αὐτῆς πῶ. ἀλλ' ἢ πῶ γέροντας ἔχων. καθ' οὓς χεῖρὸν αὐτῶν τὸ χεῖρὸν γῆρας μεταστῆναι
 πῶ δὲ ἐκείνων, οὐκ ἐπὶ ὁμοίως συνίτω αὐτοῖς, ἀλλὰ εἰς τὰ ὅρη ἀνεχώρη, διὰ τῶν ἐπιπῆρ-
 μῦθον ἀδικίας. τὸ ἀνθρώπων γῆρας μισήσασαι. ἢ λοιπὸν τοῖς ἄστροις σωματικῶν ἢ δημο-
 τέρας δὲ, πραείας ἢ οὐ τυραννικῶν. οὐ πωλυγαλῆου, ἐλληνισμὸς πῶ τὸν τὸ γέροντας. ἢ
 πῶ ἢ πῶ τὸν νέκεος αὐτὴ τὸ οὐ πῶ εἶδον τῶν ἀδίκων σάσεως ταύτης ἢ φιλονεικίας.
 τὸ δὲ δικερίσιος πολυμεμφείας, φησὶ ἀδίκου φιλονεικίας, φησὶ ἐκείνας μέμψας καὶ
 λόγῳ ἢ ἀμφισβητήσεως.

γαίρας βουῶν καὶ διερχόμενοι διὸ ἐὼς μὲν πρὸς Φασιβοῦν ἀδμήτην, καὶ ἐπὶ τὴν ἑξῆς ἡμέραν
ῥότας ἀσέβεις δὲ ἐδίδεκεν ἔνθα ἀρότῳ σφάξαι. πρῶτοι δὲ ἀθηναῖοι ἐγένοντο ἑξήκοντα
βοῶν. Φασὶ δὲ ἡ γῆ γῆρας ὀδυσαίως ἐταίρους γιγνῆσθαι ἕως κατεδεδυκέναι. ὠργίσθη δὲ ὁ ἥλιος. ἐπεὶ
οὐκ ἔβλεπε βόες τὸ ὄρα ἡμᾶς ἔνθα ἥλιον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Ἰσοφῆς πρῶτοι οὐνοῦ, ἑπὶ τὴν ἑξῆς
κλήδυνά μιν διὰ ταύτης τοῖς πᾶσι ἐμμοιῶν ἀπεργάζομενοι.

Ἐπιθεῖν ὑπεραίη. οἶδε δὲ ὁ ἄ
ρατος τὴν πρῶτον δύσπε
φυγας ἔχουσαν. καθύπερ
ἑ αἰοί μῆτι ρουσι γὰρ πτε
φυγας αὐτὴν ἔχειν ἐν τοῖς
κατασερισμοῖς. Ἡ χιπῆ
ἐν νυχθί, ὡς περ ποιητικὸν
μυθὸς φησὶ, ὅτι πρότερον
ἦεν σὺν τῶν τοῖς ἀνοῖς, διὰ
τὰς ὑπὸ γῆρας νύκτας ἀδμή
τας, μὲν νύκτας ἐν ἑραῶν οὐρα
τοῖς ἐν τῇ γῆ ἐν νυκτὶ φαίνετο, γὰρ ἡ ἐγγύς ἔσται, ἡ γῆ τοποητικῶν ὅτι ἐπειδὴ ἑξήκοντα
καὶ τὸν ἥλιον, ἡ τῶν ἀπράγμων βίον μετὰ τὴν τῆς ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ
βοῶν κατὰ τὴν ἑξῆς. Πολυσημία οὖν τῶν λέξεων, πρῶτον δὲ τὸ ἀράτου ὡς πρῶτον
νοῦν τὸ τῶν μυθολογῶν, κατὰ μὲν φαίνεται, καὶ ταῦτα ἐν τῷ πρότερον μύθῳ ἔχεται περὶ κη
τοῦ. καὶ φασὶ, ὅτι ἐπειδὴ ἐκόντος ἡ βλασφημίας πινά εἶχεν, ὁ πρῶτος ἀρῆται ἡ τὸ διὰ
τὸ κροταίωτος, ἡ βιωφελῆς ἔστι, διὰ τοῦτο ἡ πρῶτος ἐτείνεν. Τῆς ὑπερᾶμφοτέρῃ ἐπει
δὴ πάλιν ἐνέμνη τῶν μυθικῶν. ἡ δὲ οὐκ ἐπὶ τῶν πρῶτων, διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπαναλαμ
βάνει. ἡ δὲ τῶν θεορῶν ἀκρίβειαν ἔρχεται. ἡ δὲ τῶν ἀσέρων τῶν ὑπὸ γῆρας ἐν τῷ δεξιῷ ὡ
μῶν τῶν πρῶτων ὅσοι σφῶντα ἔλαμψον ἡ καλεῖται προφρητικῆ. πρὸ δὲ τῶν ἡμερῶν
ῶρας ὀλίγον προαναπέλλει ὑπὸ τῆς ἡ κεφαλῆς, ἡ οἱ ὡμοί τῶν πρῶτων τῶν ἡμερῶν πᾶσι
οὐκ ἀνατολῆς, ἡ αἰὸς ὑπὸ γῆρας. ἀνατολῆς μὲν γὰρ ὄσιν ἡ τὸ ζῶ δὲ παντὸς, καὶ ὄσιν ἡ τὸ ἡ
λίος ὑπὸ φαύλα. ὑπὸ γῆρας ἡ γῆρας ἡ ζῶ δὲ οὐρανὸν, ὅταν ἡ σὺν ἀνατέλλει ἐπίπνι, ὑπὸ τῆς ἡ
ῶς τῶν πηλοῦσιν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τῆς ἡ κεφαλῆς, ἡ δὲ πᾶσι τῶν ταύρων εἰς τὸ
μὲν, αἰπινες τῶν κροταῖων ὑπὸ τῆς ἡ κεφαλῆς. ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῶν κροταῖων ὄσιν ἡ τῶν
πρῶτων τῶν κροταῖων θεορῶν. γὰρ ἡ ὑπερᾶμφοτέρῃ ὡμῶν, ὅτι ὁ ἀσέρων τῶν δεξιῶν ὑπὸ
ῶρας μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα
λαῖος ἀρῆτον φησὶ ἐλίπης φαίνετο ἀπὸ τῶν οὐρανῶν. διὰ τὴν ἀσέρων γὰρ τὸν τοῦτο. ἡ δὲ
τε παραβάλλει ἐδίδασκε, καὶ περικλῶ πάντων δὲ δὲ κροταῖων ἀφορμῶν αὐτῶν. ὡς τε ἀνε
θεῖν ὑπὸ τῶν βόρων, καὶ κροταῖων πάλιν ἀρῶν αἰώνων. Δεινὴ γὰρ καὶ εἰρη, λαμπρὰ καὶ
κενὴ ἡ ἀρῆτος ὄσιν. καὶ ὁ μῆρος δεινὴ δὲ οἱ πρῶτοι κροταῖοι σὺν ἡμερῶν. οὐ μόνον ἡ αὐτῶν αἰώνων
καὶ οἱ ἐπὶ ὄσιν. ἡ γῆρας πηλοῦσιν αὐτῶν πρῶτοι κροταῖοι ἀσέρων, ἀνομόμαστοι οὐνοῦ, λαμ
εἰς, λίγος δὲ τῶν τῶν ἡμερῶν ἀρῶν. ἡ γῆρας ἡ μὲν ἀναπληροῦντας. δεινὴ δὲ κατὰ
πληκτικῆς ἀρῶν, διὰ τῶν λαμπρῶν τῶν ἀσέρων. λαμπρὰ γὰρ ἀρῶν. Οὐκ αὐτῶν
καὶ ἀφῶν τῶν τῶν ἀρῶν θεορῶν ἀσέρων, ἐπὶ κατὰ σὺν ἡμερῶν πρὸς τὸν ἡμερῶν αὐτῶν

Επιθεῖν ὑπεραίη. οἶδε δὲ ὁ ἄ
ρατος τὴν πρῶτον δύσπε
φυγας ἔχουσαν. καθύπερ
ἑ αἰοί μῆτι ρουσι γὰρ πτε
φυγας αὐτὴν ἔχειν ἐν τοῖς
κατασερισμοῖς. Ἡ χιπῆ
ἐν νυχθί, ὡς περ ποιητικὸν
μυθὸς φησὶ, ὅτι πρότερον
ἦεν σὺν τῶν τοῖς ἀνοῖς, διὰ
τὰς ὑπὸ γῆρας νύκτας ἀδμή
τας, μὲν νύκτας ἐν ἑραῶν οὐρα

τοῖς ἐν τῇ γῆ ἐν νυκτὶ φαίνετο, γὰρ ἡ ἐγγύς ἔσται, ἡ γῆ τοποητικῶν ὅτι ἐπειδὴ ἑξήκοντα
καὶ τὸν ἥλιον, ἡ τῶν ἀπράγμων βίον μετὰ τὴν τῆς ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ
βοῶν κατὰ τὴν ἑξῆς. Πολυσημία οὖν τῶν λέξεων, πρῶτον δὲ τὸ ἀράτου ὡς πρῶτον
νοῦν τὸ τῶν μυθολογῶν, κατὰ μὲν φαίνεται, καὶ ταῦτα ἐν τῷ πρότερον μύθῳ ἔχεται περὶ κη
τοῦ. καὶ φασὶ, ὅτι ἐπειδὴ ἐκόντος ἡ βλασφημίας πινά εἶχεν, ὁ πρῶτος ἀρῆται ἡ τὸ διὰ
τὸ κροταίωτος, ἡ βιωφελῆς ἔστι, διὰ τοῦτο ἡ πρῶτος ἐτείνεν. Τῆς ὑπερᾶμφοτέρῃ ἐπει
δὴ πάλιν ἐνέμνη τῶν μυθικῶν. ἡ δὲ οὐκ ἐπὶ τῶν πρῶτων, διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπαναλαμ
βάνει. ἡ δὲ τῶν θεορῶν ἀκρίβειαν ἔρχεται. ἡ δὲ τῶν ἀσέρων τῶν ὑπὸ γῆρας ἐν τῷ δεξιῷ ὡ
μῶν τῶν πρῶτων ὅσοι σφῶντα ἔλαμψον ἡ καλεῖται προφρητικῆ. πρὸ δὲ τῶν ἡμερῶν
ῶρας ὀλίγον προαναπέλλει ὑπὸ τῆς ἡ κεφαλῆς, ἡ οἱ ὡμοί τῶν πρῶτων τῶν ἡμερῶν πᾶσι
οὐκ ἀνατολῆς, ἡ αἰὸς ὑπὸ γῆρας. ἀνατολῆς μὲν γὰρ ὄσιν ἡ τὸ ζῶ δὲ παντὸς, καὶ ὄσιν ἡ τὸ ἡ
λίος ὑπὸ φαύλα. ὑπὸ γῆρας ἡ γῆρας ἡ ζῶ δὲ οὐρανὸν, ὅταν ἡ σὺν ἀνατέλλει ἐπίπνι, ὑπὸ τῆς ἡ
ῶς τῶν πηλοῦσιν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τῆς ἡ κεφαλῆς, ἡ δὲ πᾶσι τῶν ταύρων εἰς τὸ
μὲν, αἰπινες τῶν κροταῖων ὑπὸ τῆς ἡ κεφαλῆς. ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῶν κροταῖων ὄσιν ἡ τῶν
πρῶτων τῶν κροταῖων θεορῶν. γὰρ ἡ ὑπερᾶμφοτέρῃ ὡμῶν, ὅτι ὁ ἀσέρων τῶν δεξιῶν ὑπὸ
ῶρας μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα μὲν οὐρα
λαῖος ἀρῆτον φησὶ ἐλίπης φαίνετο ἀπὸ τῶν οὐρανῶν. διὰ τὴν ἀσέρων γὰρ τὸν τοῦτο. ἡ δὲ
τε παραβάλλει ἐδίδασκε, καὶ περικλῶ πάντων δὲ δὲ κροταῖων ἀφορμῶν αὐτῶν. ὡς τε ἀνε
θεῖν ὑπὸ τῶν βόρων, καὶ κροταῖων πάλιν ἀρῶν αἰώνων. Δεινὴ γὰρ καὶ εἰρη, λαμπρὰ καὶ
κενὴ ἡ ἀρῆτος ὄσιν. καὶ ὁ μῆρος δεινὴ δὲ οἱ πρῶτοι κροταῖοι σὺν ἡμερῶν. οὐ μόνον ἡ αὐτῶν αἰώνων
καὶ οἱ ἐπὶ ὄσιν. ἡ γῆρας πηλοῦσιν αὐτῶν πρῶτοι κροταῖοι ἀσέρων, ἀνομόμαστοι οὐνοῦ, λαμ
εἰς, λίγος δὲ τῶν τῶν ἡμερῶν ἀρῶν. ἡ γῆρας ἡ μὲν ἀναπληροῦντας. δεινὴ δὲ κατὰ
πληκτικῆς ἀρῶν, διὰ τῶν λαμπρῶν τῶν ἀσέρων. λαμπρὰ γὰρ ἀρῶν. Οὐκ αὐτῶν
καὶ ἀφῶν τῶν τῶν ἀρῶν θεορῶν ἀσέρων, ἐπὶ κατὰ σὺν ἡμερῶν πρὸς τὸν ἡμερῶν αὐτῶν

τινὶ ἰδὼν γὰρ ἐκείνος δὴθὺς ἐγνώρισεν. γυνὴ γάρ ἔχουσα ἐπιπέμματα ἤρην ἐπὶ τοῖς
τ' ὀφθαλμοῖς λαμπεροῖς ἄστρασι, οὐδὲ κηδὴσιν πρὸς τὴν φιλίαν του κατὰ ληψιν ἔχουσα. τινὲς δὲ
τ' μεγάλης οὐρανῶς φιλνοσπύρας ἠκούσαν. μεγάλη οὖν αὐτὴ ἡ οὐρὰ ὡς πρὸς φιλίαν
κινεῖται ἢ ἄστ' ἐκείνοι, ἀμυδροὶ εἰσι, ἐπὶ ἄνω, τὸν μεγάλην ἀρκτὸν ἔραν, εἴη αὐτὸν πρὸς αὐτ'.

Οἷος οἱ πρὸ πωδῶν ὁ οἶος
οὐκ εἰκασμοῦ, ἀλλὰ θαύμα
τος ἢ τοῖς οὐτοῖς οἷος ὁ τ' ἐμ
προδίων. εἰς μὲν ὑπὸ μῆ
περὶ τ' φιλίαν πρὸς ἄστ' ἔρων
διαλέγεται, ὅτι πηλοῖον τὸ
προφύπτηρος εἰσιν ἄστ' ἔρες
δ'. εἰς μὲν πρὸ τ' πωδῶν

Οἷος οἱ πρὸ πωδῶν φέρεται καλὸς τε μέγας τε.
Εἷος μὲν ὑπὸ μῆτων, εἰς δὲ ζῦν ὀφθαλμῶν κατιόντων.
Ἄλλος δὲ οὐρανῶς ὑπὸ πωδῶν. ἀλλ' ἄρα πάντες
Ἄλλοι οἱ ἄλλοι ἄλλος αὐτῶν μίη φορέονται.
Κρατὶ δὲ οἶδ' ἔν μοι, μέσση δὲ πρὸς κερῖνός ἔστι.
Γρατὶ δὲ πρὸς μφοτέροις λέων ὑπὸ καλὰ φαίρη.
Ἐνθα μὲν ἡελίοιο θερεῖται ταῖς εἰσὶ κελύδοι.

αὐτῆς. εἰς δὲ ὑπὲρ τοῦς ὤμους. εἰς δὲ ἀπὸ φιλίαν ὀφθαλμῶν. εἰς δὲ μεταξὺ φιλίαν οὐρανῶς ἐπὶ τ' ὀφθαλμῶν
δίων γυναικῶν φιλίαν μεγάλης ἀρκτον. Ἄλλοι οὖν τούτους ἀκαρπύμασι εἰσι, ἐπὶ οὐ συμ-
πληροῦνται εἰς τύπον δὲ αὐτ' οἱ ἡλακὰ τῶν αὐτ' ἡλέγισσι. κόνων δὲ ὁμαθηματικὸς
πολεμῶν χειρὶ ὀμῶν, βερονίκοσ πλόκαμον δὲ αὐτοῦ ἡατῆσει. τούτῳ ἡ καμῖμα-
χὸς πρὸς φησιν, ἡ ἡ κόνων ἐβλεψεν ἐν ἡέρι τὸν βερονίκοσ βόσσηρον, ὃν πρὸς φαίρη πρὸς
ἐθακεθεῖσιν. ἡ ἡ πλόκοι οὐσ' οὐδεὶς πλέει δια τὸ αὐτῶν μόνον. Κρατὶ ἡ οἶδ' ἔν μοι. εἰς δὲ
διαίρεσι τῶν ἀρκτον καὶ φησιν ὅτι φιλίαν ἡ κεφαλῆς αὐτῆς, ἡ δὲ ἀμέτροσ αὐτῶ τ' διδύμων.
τὸ ἡ μέσον, τὸ κερῖνός οἱ ἡ ὀπίθεν πρὸς αὐτῶν, αὐτῶ τὸν λέοντος, ἡ ἡ ἐπειδὴ οὐδὲν, ἡ αὐτῆσ τὸ
μεταξὺ, ἐπὶ τὸ ζῶδιον ἀπὸ τῆσ ἡ τὸν ζῶδιον ἀκ' ἀνηγέται. εἰσι γὰρ ταῦτα τὰ ζῶδια σφά-
ρα βόρφα. τινὲς κατεμῆφαντο τὸν ἀρκτον λέγοντας, ὅτι δὲ ἀρκτον μοιρῶν μολισ ἡ
ἀρκτος, πρὸς ἐπέχει ἐννεήκοντα μοιρῶν τ' ἡ ἡ τῶν ὡς πρὸς τὰ δὲ ζῶδια. ἡ φησὶ
ὅτι αὐτὸ ὁμοχρόνως ἐπὶ σφαίρῳ αἰσφαιροθεῖσιν θέσεισ τὰς κινήσεισ ἔχουσι, μίη γὰρ ἡ πε-
ρικὴ μὲν ὑπὸ φαίρη ἡ πρὸς ἡσιν ἡσιν. ἐπὶ τούτῳ ἔστιν, ὁ μέγιστος τ' κύνων οἱ σημερινοῖς
τῶν βόρειων κύνων κατὰ πλάτος βραδυτέρω, ὁμοῦ ἡ τῶν σφαιροθεσίαν ὁμοχρόνως
κινουσιν. ὅτε οὖν ἡ ἀρκτος ἡ μέγιστος ἐν τῆσ σφαιρῳ γίνηται περὶ τὸν ἡσημερινον κύνων,
τότε ἀρκτὸν ὁ ταῦρος ἀνατέλλει, ἡ πάλιν ἐν πᾶσι τῆσ περιφερείᾳ ὁμοῖ. πρὸ τῶν γυναικῶν
ἡ ἡ τὸν μεσημερινον κύνων οὐκ ἀνατέλλει ὁ ταῦρος οὕτως ἡ σφαιροθεσίαν κινήσεισ. ἡ
αὐτῆσ δι' ὅλα. Καρκίνος οὕτως δὲ ἐν τῶσ ἄστ' ἡσιν πρὸς τῶν δια τῶν ἡραν. τῶν γὰρ ἡρα
κλῆσ τ' ἡσιν συμμαχούντων, ὅποτε τῶν ἡσιν ἀνῆρῶν, μόνος ἐκ φιλίαν ἡσιν οὕτως πη-
θῆσος ἐδάκεν αὐτῶν. καλοῦνται ἡ αὐτ' τινὲς ἄστ' ἔρες ὄνοι, οὐσ' δὲ ὄνοισ ἀνῆρῶν ὑπὸ τῶν
ἡσιν. Λέων ὁ λέων ἔχει ὑπὸ φιλίαν καρδίας ἄστ' ἔρα βασιλίση, λεγόμεν ὁ ἡσιν ἡσιν νο-
μίζουσι ἀρκτὸν τ' οὐρανῶν, ὃν τὸσ δὲ ἡσιν ἐν λέοντι ὁ ἡσιν ἀναβαίνη. Ἐνθα μὲν
ἡελίοιο. ἐπὶ τῆσ. δια τῶν πᾶσι αἰτίαν ὁ ἀρκτος ἐδήλωσε τὰσ θερμοτάτας ἡμέρας ἐν τῶν λέ-
οντι γίνεσθ, καὶ οὐκ ἐν τῶν καρκίνω. ῥητέον οὖν ὅτι ἡσιν μὲν, ἡ φυσικῶ τῶν λέων καὶ μα-
τα γίνεσθ ἐν τῶν λέοντι δια τὸ ἐν ἐκείνῳ τῶν κερῖν ἀνατέλλει τὸν κύνων. τὸν δὲ ἀρκτον
μὲν κατένος ζῶδιον ἀποδεδωκέναι, ἀλλ' ἐπὶ τ' τριῶν προτάσεσ γὰρ τοῦσ διδύμους ἡ
καρκίνον καὶ λέοντα ἐν οἶσ συμβαίνη τὰσ θερμοτάτας ἡμέρας γίνεσθ ἐπὶ ἡσιν,
ἐνθα μὲν ἡελίοιο θερεῖται ταῖς εἰσὶ κελύδοι. τούτους ἐν τῶσ δὲ ζῶδιοσ. εἰδὲ τῶν ἡσιν
πᾶσι

πως αὐτὸ δὲ αἰρετοῦ τοῦ ἡλίου συμβαίνει τῆ ἐν τῷ λέοντι πορεία ἀπεδωκεν, ἀλλ' οὐκ ἔστι αἰεὶ καὶ τῆ ἐξ ἡμέρας καὶ νύκτος ἕνα ἴσον ὅτι τὰ δύο θερινὰ ζώδια προθρομαίνονται καὶ ἐκπυροῦνται ὑπὲρ τοῦ ἡλίου, τὸν λέοντα θερμὸν ποιεῖ γίνεσθαι. Ἐὰν μὲν ἡμεῖς ὑπὲρ τοῦ θεροῦ καὶ κηκρότεο οἱ ἀνοί, πλείον ἀντιλαμβάνονται τῆ θερμότητος, ὅταν ὁ ἥλιος ἐν λέοντι ᾖ ἐν ἡμέρᾳ θερινῇ, οὐχ οὐτὸν ἡμεῖς ὄραμεν σὺν τοῦ ἡλίου ἀντιλαμβάνομεθα τοῦ καύματος, ὡς ἡμεῖς τὴν ἐβδόμεν. οὕτως οὖν ῥητέον ὅτι τὸν λέοντα τοῦ δὲ λέοντα οἱ μὲν φασὶν, ὅτι ὑπὲρ τοῦ διὸς ἐπιμάθη, διότι τὴν τετραπόδων ἡγεῖται οἱ δὲ ὅτι πρῶτος ἀθλος ἠρακλέους ἔστι ἐστὶ δὲ οὗτος τὸ ὑπὸ φανῶν ἄστρον.

Αἰδέων ἄστρον κενεαὶ φαίνονται ἀρούρα
Ἡλίου τὰ πρῶτα σωρροχμῶοιο λέοντι.
Τῆμος καὶ κελάδοντες ἐπισηαί διρέι πόντω
Αβρόοι ἐμπόποιον. ὁ δὲ πλόσσον ἐπι κώπαις
Ὀρειος. διρξάμοι ἀρῆστικοισιν τὸ τε νῆος.
Εἰς ἀνεμον ἢ τὰ πηδάλκν ἐορμητῆρες ἔχειν.
Εἰδέται ἡνίο χόντε καὶ ἀστέρα σὺν ἰόχοιο.

Κενεαὶ φαίνονται, κενεαὶ μῶοι γὰρ εἰσι κενεαὶ αἰετῶν. αἰετῶν προσηγίσεις διὰ τοῦ ἡλίου ἡ κατὰ ρῆσιν σωρροχμῶοι τῷ λέοντι. τινὲς ἢ ἡμῶσι γραφῆν ἡλίου ταπρῶτα σωρροχμῶοιο λέοντος, ἀπαιδέντως. ἢ τῶν ζώδια σωρροχμῶοι, αἰετῶν ἢ

λί ἐκασον ὑπὸ πρῶτα αἰετῶν ἢ θεολογῆ ἐν αὐτῶν ὁ ἀρατος τὸν ἡλίου ἀρπαγῆν, δηλῶν ὅτι ἐν ἄδων γάμον. ἐν τῷ λέοντι κενεαὶ ἀρραται. αὐτῶν ἢ εἶναι τῶν ἡλίου καὶ μητέρα τῶν ἡλίου. ἢ παρ' αἰγυπτίοις ἡμεῖς τὸν ἡλίου. ἢ μῆνα, ὅτε ἐν λέοντι γίνετο ὁ ἥλιος, ἢ ἡμέρας ἀρρατῶν τελεῖσται. Τῆμος ἢ κελάδοντες τότε φησὶ κελάδοντες ἀνεμοὶ ἐμπόποιον ἐν τῷ πόντῳ, ὅτι ὁ ἥλιος ἔστι ἐν τῷ λέοντι, ἢ παρ' αἰγυπτίοις αἰετῶν ἢ εἰρων λέοντων φέρουσι πρῶτα. ἢ τὸ ἡμέρας ἀλλοίσεις ἀπῆρηνται, καρδία ἀφῆρτη μῶοι ἔχουσαι, ὅλοι ἢ ἡμέρας ἀφῆρκασι ἡλίου. τότε δὲ ἐμβάινει ὁ ἡεῖλος, ἢ ἡ τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τῶν ἐνδεκάτῳ φάινεται. ταύτῳ ἀρχὴν ἔρω τίθενται. ἢ τῶν ἡμερῶν ἢ ἐρὸν εἶναι τὸν ἡνίο λέγοντες. ἢ τῶν τῶν ἀνῶν. ἐφ' ἣν ὅτι ὄρτυγα θύουσι, τὰ παλαμῶν τῶν ζώων σμφούμῶοι τὸν καιρὸν τῶν τῶν ἡμερῶν. Ἐπισηαί. οἱ ἐπισηαί αἰετῶν κενεαὶ εἰσὶ ἐπισηαί ὡς ἐπισηαί εἰσὶ ἡμέρας πνεύουσιν. ἢ ἡμερῶν ἢ οὕτως. ἢ ὅτι κατέτος πνεύουσι τῶν τακτικῶν αὐτῶν ἡμερῶν πρῶτος. ἢ τὰ ἔπειον, διὰ τὸ μηδέποτε μεταβάλλειν αὐτούς, ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐστὶν. καλῶς δὲ τὰ μεγάλα σκάφη τότε χέουσαι. τότε γὰρ τὸ πνεῦμα μέγα, ὅτι πνεῦμα σφοδρὸν, παρηκολούθησε ἢ ἡσίοσῳ, ἢ ὀλίγη ἀνῶν. μετὰ τὴν ἐνὶ φορτία θεοῦ. εἰς ἀνεμον δὲ τὰ πηδάλκν. ἢ τὸν ἡνίο τὰ πηδάλκν. ἢ ἡσίοσῳ τὸ πηδάλκν, ἀπὸ τοῦ πηδάλκν. ἢ ὁ μῶοι ἀνερῶν τῶν ἡμερῶν. Εἰδέται ἡνίο χόντε, ἐπὶ ἡλίου ἀπὸ τοῦ ζώδια καὶ πάλιν ἐπὶ τὰ ἑορτα. τὸ δὲ ἀστέρα διδασκαλικῶς. τῶν γὰρ ἔχει ἐν τῇ χειρὶ. ὡς ὁ μῶοι ὑπὲρ τὸν ἡμῶν σφόδρα ἐξέλαμψε ὡς καλεῖται αἰετῶν. οἱ δὲ ἄλλοι δύο φεγγῆσ ἀμυρότεροι, οἱ καλοῦνται ἑριφοί. ὅτι χερσίν τῶν ἐπισηαί πρῶτος ὡς ἐπὶ μητρός, αἰετῶν ἢ ἀμυρότεροι, εἰφους ὡς νεογνῶν. ὁ δὲ μῶοι οὕτως ἔχει. ὅτι αἰετῶν ἡνίο ἀρκαδικῆ. ἢ τις ἀνῶν τῶν δία. ἢ φασὶν ὅτι μετὰ θάνατον λαβὼν αὐτῆς τὸ δέσμα ἢ τὴν σφίγγον περιέθετο. καὶ αὐτῶν κατῆσται, διὸ αἰετῶν κηκρότεο τιμῶν τῶν αἰετῶν. ταύτῳ ἢ καλοῦσι ἢ ἀμαλθία.

Πορφύρεος· μελαίνω μύρον·
λίνα μύρον δ' ὑπὸ τῆς ἀνέ-
μων ταύτης ποιεῖται τὴν
σάσιν· τὸ δὲ κελιο μύρους·
ἀπὸ τοῦ φθερο μύρους· γρά-
φεται καὶ φεφρω μύρους· ἀπὸ
τῆς κεραίχο μύρους· ἢ τῆς
ἐλά δύοσι τῆς ἐρίφου χει-
μῶνα φέρειν, ἢ λίαν ἰσχυρῶς
διὰ τὸν τοῦ σῆς ἢ αἰετῶν
ποιεῖται δύοσι· ἢ λίαν ὄντος
ἐν αἰσιν ἐροπι, περὶ τὰς χει-
μερινὰς ἰσοπῆσ· Διδύ-
μων ἐπὶ λαϊά· ὁ γὰρ ἡνίο-
χος βορρῶτερός ἐστι τῆς δι-
δύμων ὡς τε ἀνατελλόντων

σὴ ἐπεὶ δὴ δοκεῖσι καὶ τοῖς φαίσι ἡλυθερῶν αἰσίν·
αὐτῆς ἢ δὲ εἰφῶν, οἵ τιν' ἀλί πορφύρεος·
πολλὰ κίσι ἐσκέφαντο κε δαμο μύρους ἀνθρώπων,
αὐτὸν μύρον ἀπὸνται μέγαν διδύμων ἐπὶ λαϊά
κεκλι μύρον δῆς· ἐλίλιος δὲ οἱ ἀκρη κάρλια
αὐτὰ διδύφ· σκελίω δὲ πελήλαται ὡμα
αἰετῶν, τὴν μύρον τε λόγος διμαζὸν ἐπιχεῖν·
ὡλερίω δὲ μιν αἰγα δῆος καλέουσι ποφῆται
ἀλλ' ἢ μύρον, πολλή τε καὶ ἀγλαή· οἱ δὲ οἱ αὐτοῦ
λεπτά φαίνονται εἰφοι ἡαρπὸν κατὰ χεῖρας,
πᾶρ ποσιδῆνιόν χου, κερῶν πεπῆ νότα ταύρου
μαίε δαμοτὰ δὲ οἱ μάλ' ἰσοπῆσ σήματα κῆται·
τοῖσι κεφαλῆ δὲ ἀκεῖται οὐδέ τις ἄλλω
σήματα πτεκμήραισ κερῶν βοός· οἱ ἀμιν αὐτῶ
ἀστέρας ἀμφοτέρωθεν ἐλί αὐτο μύροι τυπῶσι·

διδύμῳ καὶ πόδας τὰ δύνοντα μέρη εἰζέσθαι αὐτὸν πρὸς βορρῶν· δὲ διὰ τοῦτο τὸν ἡνίο-
χον κατὰ κεφαλῆ ἀνατέλλοντα περακῆσθαι τῶν δύνοντων μέρησιν τῆς διδύμων·
Κεκλι μύρον· σφόδρα ὄρατος ἀκρηβῶσ τῆς ζωδιακῆσ κατὰ θέσιν Φοῖσι τὸ κεκλιμέ-
νον· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξ ὄρθισ, ἀλλ' ὡς περὶ ἐπὶ τῶν δύνων καὶ πρὸς τὸ ἐλαύνειν ἐπεισόμενος· Εἰλί-
κισ δὲ οἱ, πλεονητικῶς ἐχέσθαι τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆ αὐτοῦ αὐτὰ διδύφ· ἐ-
ρή ἢ ὅτι τὸν δία ἐδήλασεν· οἱ ἢ μιντολόγοι τὸν ἡνίοχον λέγουσιν εἶσαι εἰδῶλον, ἢ βελερο-
φόντου ἢ Ἰοχίλῃ τῆς καμυθίας παιδός· φησὶ πρώτης ἐναργῆς γχο μύνης ἐρείας, ἄρμα πρῶ-
τον ζεύξαντος· αἰγοὶ ἢ μυστίλῃ· οἱ δὲ, κίλιαντος τὸ πέλοσ ἡνίοχου εἶπεν· οἱ ἢ, οἰνομάσ· τῆ
ἢ ἀμαλθεία αἰγα Νίκανδρος δῆος βοφόν Φοῖσι· φησὶ δὲ τῆς ἀπὸ τῆς εἰδῶλον· τὸν πρὸς
θεῶν ταύτης ληρούντως· Ωλενίη· ὡλενίη λέγει, διὰ τὸ ὑπὸ φησὶ ὡλερίσ τὸ ἡνίοχου, ἢ ὡς
αἰγοὶ ὡλενίθου γάτης· Γὰρ περὶ δῆνιόχου· πάλιν ἐγνοσμένως ἀπὸ τῆς πῆρα κελιο μύρων τ
εἰς τὸν ζωδιακὸν κατέρχεται· κερῶν ἢ, διὰ τῆς κερῶν θεῶν· τὸ δὲ πεπῆ νότα, διὰ τὸ
πρῶτον κατὰ σήματα· ὡς πρὸς τῆς κελιο μύρους ἐστὶν, ἡμίτομος δὲ, τὸν ὁποῖός τις οὐκ ἔχον πόδας·
τοῦτο ἢ, οἱ μύρον, τὸν τὴν ἀνθρώπων διαπερθεμύσαντα ἐκ Φοινίκης εἰς κρήτιν διὰ τὸ πε-
λάγῳ κατησερίσθαι φαίνονται· οἱ ἢ τοῦτον, οὐ πᾶσι φαῖν ἡράσθαι· οἱ ἢ, τὸν ἐκ κρήτης εἰς μαρε-
θῶνα πῆρα γρόμῳ· ὄν θησὺς κατηρῶν ἰσοπῆσ· τὸ ἢ κελιο μύρους, ὑπὸ σκεπῆν ὑπὸ κητεῖν· ὁ νοῦσ
ἢ, πῆρα τῶν πρὸς τὸ ἡνίοχου ὑπὸ πεπῆ νότα ζῆται τὸν ταύρου· τὸ ἢ ἰσοπῆσ· ὁμοία· οἱ γὰρ
ἀστέρες αὐτῶν· βούκρανον ἀληθῶς διαγράφουσι καὶ διὰ τὸν ἢ εἰσι γυαίμοι, οὐδενὸς τῆς
εἰς τῶν πρὸς κατανόησιν δέο μύροι· ὡς οἰεῖσ ἀμυδρῶσ ὡν, ἢ περὶ ἄλλων δῆλῶσιν ἐπὶ
τοῖσ κεφαλῆ θαυμαστικῶσ τὸ τῶν αὐτῶν τῶν τριάντη κεφαλῆ ἐκλαμπερῶ ὑπὸ φαίνε-
ται· καὶ ἐκ κερῶσ ἐστὶ· ὁ δὲ αὐτῶσ· ἢ ἄλλου τεκμηρίου ἐπὶ σκελίφου τὴν τὸ ταύρου κε-
φαλή, ἀλλ' ἐκ τῆς πρὸς ὄψιν ἀποτελούντων ἀστέρων· Ἀστέρες· ἐκ τῆς δύο γραμμῶν
τῶ ὑποχείριαι τῆς ὑάδες τῶν τῶ σὸι χεῖρον ἀπὸ μὲ μύρους, τὸ πᾶρ φον ἀπὸ τελοῦσι πρὸ
σῶσων· τινὲς μύρον οὖν φαίνονται, ὅτι διὰ τὸν ταύτης ὑάδες εἶπεν· οἱ δὲ, ὅτι δύο μύροι, αὐτῶσ
ἢ τοῦ γίνονται·

Καὶ

ὑπόμνημα τῶν παλαιῶν φέρων· ἰασιδῶν δὲ τὴν κηφέα εἶπε, διὰ τὸ ἔχειν τὸ γῆρας ἀπὸ τῆς
 χροῦ, ἢ ἀπὸ μῆδός, αὐτὴν ἰασιδῶν ὀνομάσασιν· οὐ γὰρ ὕδιν ὁ κηφέος ἰασιδῶν, ἀλλ' ἴσος φησὶ ἐν ἀρχῇ.
 ἰασιδῶν οὖν, ὡς ἴσος ἰασιδῶν· ἰασιδῶν δὲ ἴσος φησὶ· οὐ λιβύη· ἢ σελήνη· οὐ ἀπὸ τῆς κηφέας· οὐρα
 γὼν εἰς ὄνομα ἤλθεν· ἐπειδὴ δὲ κοῦσιν οἱ βασιλεῖς ἀπὸ διὸς ἔχειν τὸ γῆρας, ἢ εἰς τὴν οὐρανὸν
 ἐφθασεν ὁ κηφέος· ἐπειδὴ ἀπόρρητος ἡ διὸς· πρόρρητος γὰρ αὐτοῦ ἢ ἰὼ, ἢ σὴ ἢ δὲ θάλασσα
 οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔως τῆς ποδῶν τῶν κηφέως ἀμφοτέρων· ἢ ὅση ἀπὸ πο-
 δῶς ἐς τὴν τείνη· ἢ ἴσος ὅσην ἀπέχουσιν ἑαυτοῦ οἱ ἄλλοι ἀπὸ ἀλλήλων, τοσούτων ἀπέχει φησὶ
 ἀρχῆς τῆς οὐραῖς ἑκατέρου τῶν ποδῶν τῶν κηφέως· σάθμη δὲ ἢ δὲ θάλασσα· νεώτης ἢ
 οὐραῖς, φησὶ κηφέως ἀρχῆς· τὸ ἢ πᾶν ἀπὸ ἀρχῆς φησὶ οὐραῖς, δὲ θάλασσα γὰρ ἀμφοτέρω
 φέρειται εἰς ἑκάτερον πόδα τῶν κηφέως, τοσούτων ἀπέχουσα διάστημα, ὅσην ἢ ἀπὸ τῶν πο-
 δῶν τῶν κηφέως ἢ τὴν ἄλλων ποδῶν· ὡς εἶναι τὸ μέγεθος τῆς ἴσος τῶν ποδῶν, ἀπὸ φησὶ
 οὐραῖς εἰς τὴν δὴ ποδῶν ἢ τὸ ἢ δὴ ποδῶν αὐτῶν διάστημα.

Αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης, ἐπεὶ ἢ
 τῶν κηφέως ζώνη ἀμφοτέρω
 ὕδιν· ἐκ τῶν παλαιῶν μύθου
 δὲ δράκοντος διδάσκει· ὃ ἢ
 νοῦς, κάτω δὲ φησὶ τῶν κη-
 φέως ζώνης ὀλίγην ἰέμε-
 νος ἢ περισκοπήσας, ἐλέ-
 φτας πλὴν δράκοντος πρῶ-
 τῶν καμπῶν, ὃ ὕδιν τῶν ἀπὸ
 φησὶ κεφαλῆς τῶν δράκων
 τρεσκυλλῶσιν· ἢ δὲ ἀπὸ
 δαμνῶν ἢ ἀνατολικώτερ
 προδεωρεται, τὸ δὲ προκν-
 λίνδε τῶν οὐραῖς, οὐτὸ
 ἀρχιμόνος κηφέως· πλά-
 τεία δὲ καὶ ἑκάτερ· ἐπὶ οἱ ἢ
 νομίζουσιν ἢ γνοσκέναι τὴν
 ἀρα τῶν, ὅτι ἢ κασιπέπια ἢ ἀνατέλλει φησὶ κηφέως ἢ ἐπὶ κασιπέπια, μὴ νοήσαντες ὅτι
 ἢ ὕδιν τῶν πρῶν τῶν πλὴν ἀνατολῶν πρότερον καλεῖται· τὸ οὐρ προκνλίνδεται, σημαίνει
 ὅτι ἢ κασιπέπια ἀνατολικώτερα τῶν κηφέως· τὸ δὲ δαμνῶν, ἢ ἴσος κακοδαίμων, διὰ
 τὰ φαινόμενα καὶ συμβαίνει αὐτῇ ἢ μακαρία· διὰ τὸ ἐν θεοῖς εἶναι.

αὐτὸς ἀρχῆς τῶν κασιπέπια· ἀλλ' ἀρα καὶ τῶν
 ὀυῶν εἰς ὄνομα ἤλθεν· ἐπεὶ διὸς ἐκ τῆς ἴσος
 αὐτῶν μὲν κατὰ πᾶσαν ἴσος κηφέως ἀρχῆς
 κηφέως ἀμφοτέρω χεῖρας τανύοντι οἰκός·
 ἢ σὴ οἱ σάθμη νεώτης ἀποτείνεται οὐραῖς,
 ἐς πόδας ἀμφοτέρω, ὅση ποδῶς ἐς πόδας τείνη·
 αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης ὀλίγην κηφέως ἐλέφτας,
 πρῶτην ἢ μύθος καμπῶν μεγάλου δράκοντος·
 τῶν δὲ ἀρα δαμνῶν προκνλίνδεται οὐρά ἀνατέλλει,
 νυκτὶ φαινόμενα παμμυθῶν κασιπέπια·
 οὐ γὰρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπιμοιβοὶ γαίωσιν
 ἀστέρων· οἱ μιν πᾶσαν ἐπὶ ἴσος σιχῶσιν.

Οὐδ' ἀρα πολλὰ καὶ γὰρ μικρὸν ἐπέχει τῶν οὐραῖς τῶν ποδῶν· καὶ οὐ πάντῃ ἐν νυκτὶ πάντες
 λήνω λαμπρὰ φαίνονται· οὐ γὰρ πολλοὶ λαμπρῶν οὐραῖς ἀστέρων·
 Οὐ γὰρ μιν πολλοὶ, ἢ κασιπέπια ἀστέρων ἔχει ἐπεὶ τῶν σώματος ἐκ διαστήματος ἀλλή-
 λων, κατ' ἐνθάδε ὡς ἐπίστα κηφέως· ὡν ὁ βορρῶτατος ἐπὶ φησὶ κασιπέπια ὕδιν, ὃ δὲ νοτιώ-
 τατος ἐπὶ φησὶ κεφαλῆς· οἱ δὲ τῶν μετὰ τὴν δὴ ποδῶν, τὸ φησὶ λακωνικῆς δικλίδος χήμας
 ποιοῦντες· ὡν τὸ μὲν ἐν γὰρ μὴ ὕδιν, τὸ δὲ πλάγμοντα γίναται.

οἶον

οἷω δὲ κλιθεὶς θύρω κητοδάρραρῆα
διελίθειαι πολήσωντες ἀνακρούουσι οὐχιδόν
τοιοῖτοι μονιὰξ ὑποκείμενοι ἐνδάλωνται
ἀσέρες ἢ δ' αὐτὸς ὀλίγων ἀρτείνονται ὡμων
ὄργυλιώ. φαίνεσιν αὐτὰρ ἐπὶ παιδί.
αὐτοῦ γὰρ κακὸν κλυδεταιεῖν ἄγαλμα,
ἀνδρομέδης ὑπὸ μητρὶ κειασμῶν, οὐσε μάλ' ὅσο
νύκτα περισηέφασ, ἵνα αὐτίκα μάλ' ἐθέσσει.
τοῖσι οἴνε φάλῃ. γοῖσι δὲ οἱ ἄμφοτέρωθεν
ὦμοι, καὶ πόδες ἀκρόταται, καὶ ῥάματα πάντα.
ἀλλ' ἐμπης κακὴ δὴ δωλέην τετάνυσται.
δεσμά δὲ οἱ κείται καὶ ἐν οὐνῶ. αἰδανέχονται,
αὐτοῦ πεπαμύνας πάντηματα χεῖρες ἐκφύει
ἀλλ' ἄρα οἱ κείρατι πέλωρ ἐπελήλαται ἴπως
γαστέρι φάριρ. ζυγὸς δὲ ταλάμπεται ἀσπ
τω μῦθ', ἑσπμφαλίφ φλ δὲ χεῖράωντι καρλίω

ρας ἐκτεταμύνας, οἱ ἡκατοτέρω, ἅμα δὲ πόδας καὶ τὴν καθέσσαν, ὡς δικλῆδα. γὰρ δι-
κλῆδα δὲ, σημαίνει αὐτὸ γὰρ δίδυρον. γὰρ δὲ μονιὰξ, εἰς ἑφ' ἕνα. οὐχ ἅμα πολλοὶ ὀλίγων
τῶν ἀμυδρῶν ὄρτων. Ἡ δὲ αὐτῶς, ἡ δὲ κασιπέπεια ἀποτεταμύνας ἔχει τὰς χεῖρας
εἰς ὄργυλιώ. ἔχματίσαι γὰρ ὡσερ σερνεκοσμημῶν. ἢ ἑσπὶσ αὐτῶ ἐν τῷ τοῖω δεξι
ματι ὡσερ ἑσπανάσ, τῷ παιδί ἔλυπέσσαι. αὐτῷ γὰρ κακὸν γὰρ χελεποῖς παθε
σιν ὑπεπεπωκός. κεκασμένον, διατετυπωμῶν. γὰρ δὲ κλυδεταιεῖν, πάλιν τὴν θέσιν
πρὸς τὴν συμφοράν. γὰρ ἄγαλμα, ἢ τοῦ καταχρηστικῶς γὰρ ἐδωλον. ἢ δὲ ὅτι κατῆσθη
ται μετὰ πάντες το γωαικίον νόσμου, δὲ ὡσερ νεκοσμημῶν. ἢ κεκασμένον οἰονεῖ
κεχωρισμένον. οὐ γὰρ πάντων πύσιον αὐτῶ ἕξι γραφῆ ἢ κεκασμένον. ἢ ἢ περὶ μύε
νον. γὰρ ἢ ὑπὸ μητρὶ, ὡς πρὸς σύμρισην φημι γῶς. κείται ἢ ἐν τοῖς ἀσροῖς ἢ ἀνδρομέδης,
διὰ τὴν ἀθηνῶν τῶ πρῶτος ἀέλων ὑπόσεισμα. ἔχει δὲ αὐτῆ τὰς χεῖρας ἐκτεταμύνας
ὡς προετέθη τῆ κείται. Οὐσε μάλ' οἰώ. οἴους οὐτος, οὐδαμῶς δὲ σενίπολαμειάων νύκ
τα ὑπὸ πηρήσαι ἀσέλι. ἢ δὲ οὐσὶ πῶς τῶ ἀνδρομέδης θεάση. ἢ γὰρ αὐτῶ λαμπροτά
τη ἔσσαι, ἐν παμμύνην δι νυκτὶ φαίνε. τὰ ἢ ῥάματα, ἢ μάτια. ὡλενίη ἢ, ἐκτεταμύ ἔχουσα
τὰς χεῖρας. Ἀλλ' ἄρα οἱ κείρατι πάλιν ἀπὸ φλ ἀνδρομέδης, διδασίη γὲν πηγασον. ὅς ἢ
ἡμίγμος ἢ τὴν σπειρίον, ὑπὸ τὴν κεφαλῶν φλ ἀνδρομέδης κείμη. πέλωρος δὲ, ἢ γοῖ
ἀπὸ τῶ τμήματος τῶ ὀλων ἀναλοαζόμῃ, ἢ διὰ τὸ λαμπρὸς ἔχειν τοῦ ἀσέρας, ἢ μετε
λῆς δὲ ἔστιν, αὐτῆ τῶ ἐμπρόδια φαίνων ἄγχι τῶ φθαλμοῖ μὲν ἢ ἀπὸ φασιν εἶνα
τὸν κολάφαντα τὴν κρήνην ἐν τῶ ἐλικῶν. ὃ δὲ ἕδωρ ἀπὸ φλ γῆς ρφ. ἢ οὐδὲ ποτε γῶτο
ἔφ' ἐκ γῶς τῶ θέσπειαν οἰκόνυ πον. ἢ γὰρ τὰς ὑπορείας γὰρ τῶ ἐλικῶνος ἢ θέσπεια κεί
ται. ἐν δὲ τῶς ὑπορείας ἢ κρήνη δέ. κείρατι δὲ οὐτῶς ἰδῶς αὐτῆ ἢ τῶ κρήνη. ἐπ
ρὸς δὲ οἱ ἴπως, ἢ τοῖ ὅτι κατῆσθησται, ἢ ὅτι ὀποσειδῶν ἀπὸν ἐγγήσεν. ἢ ὅτι βροντῶν
καὶ ἀσραπῶν τρίφ, κατὰ ἐμφερῆς ἔστ' ἔφ' ἔστ' ἔστ'. ἔλκτε δὲ τὴν ἴστ' ἀπὸ σείδου.

Ὄλω δὲ κλιθεὶς, γὰρ ἐνδύσεν
ἢ μοσμιώλω ἐναιτ' ἔλκτε
ἀρχαῖκῶς. οὐ γὰρ ὡς νῦν
ἐκ γῶς εἶπιν αἰ κλφ δεσ, ἀλ
λ' ἐφθον γὰρ παλαιῶν παρὰ
αἰγυπίοις ἔλακωσι. ἔδ' ὀ-
μηροσ οἶδε γὰρ γοῖτον, ὅτι
ἔσωδεν τὰ θυρώματα, κα
λέουται, ἐν οἷσ φησι κλιθεὶς
θύρη ἀνέκοπτῆ ὄχια τὰ
ἢ ἔμβρα χεδαίδαλα. πάν
τα ἔστιν οὐν ἢ κασιπέπεια
οὐχ ἔσσαι φανερὰ, ἀλλ'
λίως κλφ δεσ ἔχουσα ἔχμα
ἢ οἱ ἀσέρες δὲ. οὐκ ἀθροῖ
γὰρ σῶμα ἀποτελοῦσιν. ἀλ
λ' οἱ μῦθ', πλάγοι τὰς χεῖ

πρω. ὅτι τὸ κῆλ Φύσιν ἔχον ἐν θαυμασμῷ λαμβανόμεναι δὲ ἡ σφαῖρα ὁμοχρόνως ἐαυτῆς
πᾶσα κινεῖται. ἔστι ἡ ὀκλειὸς ὑπὲρ τοῦ ἰσημερινοῦ μέσης τεμνόμενος. διὸ δὲ ἰσημερία ἔστι
τοῦ ἡλίου ἐν κελῷ γήρομο. ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου κελῷ ἢ κινώσουρα μέση ἔστιν ὑπὸ τὴν
μεσημβρίαν. ἀνύοντος ἡ ἡλίου κελῷ, τὸ ὑπὲρ τὴν ἑταιπάλιν ἐπανατολὰς ἐρχομένων, ἰσημερίαν
κινεῖται ἢ κινώσουρα πρὸς τὴν βόρρον πάλιν. φησὶν ἔνθα ἰσχυροὶ κύνελα αὐτῶν ὀκλει-
ῶς. κατὰ δὲ αὐτῆς ὁμοῦς βραδύτερον κινεῖται. ἔστι ἡ ἰδέειν ἢ ὑπὲρ τοῦ βόρρον τὸ ὑπὸ τὸ γὰρ
παντὶ κύνελο τὸ βόρρον συμφέρεται ἢ χρινικὸς καὶ τὸ ἑλαττον σφαιρομόνη.

οὐδὲν ἀφαιρότερον ἔραχαι κινώσουρα ἀρῆτις.
αὐτὸς μὲν κωδὴς καὶ ἀνάστρεος οἶα σελιῶν
σκέφαδος. ζώνη δὲ ὁμοῦς ὑπὸ τὴν μέση
ἀνδρομέδης. ὀλίγον γὰρ ὑπὸ τὴν ἐσθῆρικται.
μεσότης ἡ βίβη μέγαν οὐρανόν. ἡ χητὸ ἀκραι
χλαῖ δὲ ζώνη περιτέλλεται ὑπὸ τὴν
ἔστι δὲ τοῖς καὶ ἑτάλλο τετυγμένον ἐγὼ δὲ σῆμα
ἠέθεν ἀνδρομέδης τὸ δὲ πρὸς τὴν ἐσθῆρικται
δε λτω τὴν πλδρῆσιν ἰσημεριῶσιν ἐοικὸς
ἀμφοτέρων. ἡ δὲ πρὸς τὴν μάλα δὲ βίβη ἡ μὴ
δύρεος. περὶ γὰρ πολέων διάστρεος ἔστι
τῶν ὀλίγον κριῶν νοτιώτερος ἀστῆρες εἶσιν.

Ἐφαίνετο μὲν λόγος ἔρρωται, ἀλλὰ περὶ σενταυτῶν ὑπὲρ τὴν ἀνδρομέδης ζώνη τυ-
γχεῖται, ἡ δὲ ζώνη λαμβανόμεναι. τὸ ἡ ἐσθῆρικται, καλῶς ἐπὶ τὴν γινεσθ, ἵνα μή τις νομίσει ὅτι
τῶν πλανήτων ἔστιν. ἐπειδὴ διὰ τὸ μὲν αὐτὸν εἶπε. Μεσότης ἡ βίβη ἀνύφ. διαπο-
ρδύεται. ὅθεν καὶ τρεῖς βουτῆς τετριμμένας ἰδὺς φασὶν. ὁ δὲ νῆς κῆλ τὸ μέσῳ τῶν οὐ-
ρανῶν πορδύεται. ἐν δὲ τῶν ἰσημεριῶν κύνελο ἔστιν. ἔπειτα ἐπειδὴ ἡ χητὸ εἶσιν οἰκύνελοι κατα-
ληπτοί, πάλιν ὁμοῦς τὸ γαλαξίης, διὰ τὸ ἡ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸ δὲ δωσιν ἑτέρα σημεῖα, ὅν ἰσημερι-
νῶν κύνελοσ ἐφάπτεται ὅπου φησὶν. ἀκραι χηλαῖ. ἀκρὸ δὲ ἀμφοτέρων τῶν χηλῶν ἐ-
πιφαυδὸ ἰσημερινοσ. ἢ φηλ ζώνης τὸ ἀεὶ ἰσημερινοσ, μέσης ἡ ὀκύνελοσ ἔρος ὑπὸ κινεῖται. σφαιρῶν
σας ἐν πρὸς τὸ κελῷ, ἐν ὅ ἰσημεριῶν ἐφιν ἡ ὀκύνελοσ κινεῖται, ἐπεμνήθη τῶν χηλῶν
ἐν οἷς ἡ φθίνουσα ἰσημερία ἴσιν. ἐπειδὴ ἡ ἀμφοτέρων ὀκλειῶς, ὅ δὲ συκατελήπτωσ ἐ-
χει, περὶ αὐτῆς διὰ σημεῖων πλδρῶν τῶν τῶν δὲ κατελήπτωσ κινεῖται. καὶ φησὶν ὅτι καὶ ἄλλο
ἔστι σημεῖον, πλδρῶν ὑπὸ τὸ κελῷ ἀνδρομέδης, ὁ δὲ λτω τὴν καλεῖται. τῶν δὲ λτω σοι-
χέω εἶκασται. τὸ δὲ λτω τῶν, βίβη ὀκύνελοσ ἰσημεριῶν, οὐκ ἰσὸ πλδρῶν, τὰς γὰρ κατελήπτωσ
πλδρῶσ ἰσὸσ ἔχει. τὴν ἡ κατελήπτωσ ὑπὸ τὴν βραχυτέραν ἐκείνων. τῶν τῶν δὲ τῶν ση-
μεῖων τῶν δὲ λτω τῶν καὶ φηλ ζώνης φηλ ἀνδρομέδης. μικρὸν δὲ ἔστι κεν ὀκλειῶς. νοτιώτεραν
ἔχον τὴν θέσιν. λέγει δὲ ἡ δὲ τὸ τὸν κελῷ ἀμφοτέρων εἶναι, ὑπὸ τὸν ἀπὸ τῶν κελῷ τὸ
γὰρ ἡμῶν, ἀπὸ τῶν τῶν πρῶτον τῶν ὀνόματος δὲ ἔρρωσ περὶ τῶν. φασὶ ἡ καὶ τὴν φηλ ἀγύπτι-
θεσιν εἶναι κατὰ τὸ γῆμα τῶν ἐν τοῖς ἀστῆρος τριώνων. ἔχει δὲ ἐφ' ἐκάστης πωίας ἀ-
στῆρασ πένταρασ, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῶ βόρειῳ ἡμισφαιρίῳ. Ἡ δὲ πρὸς τὴν λέ-

Τὸ δὲ τροχὸν, αὐτὸ τῶ κιν-
εῖται, αὐτὸς μὲν κωδὴς, βρα-
δύσ. δουεῖ δὲ ἐναυτῶ ἔχειν
τοῖς προσεσημένους, ἀλλὰ
τὸ βραδύς ἐφρηται, πρὸς τὴν
κατελήπτωσ. ἀμφοτέρων γὰρ
ἔστι. τὸ ἡ οἶα σελιῶν, αὐτὸ τῶ
ὡσπερ ἐν πλδρῶσ σελιῶ
ἡ φαίνόμενος. αὐτὸ δὲ ὅτι
πλδρῶσ, ἀμφοτέρων πωί-
τα ἔστρα. ἀνὸν οὐκ ἰσημερι-
αυτῶσ ἀμφοτέρων. ζώνη δὲ
ἀνὸν ὀκύνελοσ, ἀρα τῶ πρὸ ὀκλειῶσ
ὀκλειῶσ, καὶ ἐκείνῳ περὶ

πιται ἢ ἡ κἄτω τοῦ δελτωροῦ γραμμῆ, ἢ τὸ μέγεθος τῶν λοιπῶν πλανητῶν. ὁμοίως δὲ
κατὰ λαπῆ ὁδοῖσι. περιαιτῶσ γὰρ διὰ τῆ προσημῶν ἀστέρων ὄσιν ἐκλαμπροσ. τούτων
τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ γραμμῇ τοῦ δελτωροῦ ἀστέρων, οἱ δύο, τῶ κριου νοτιώτεροίσι. κατω-
τέρω δὲ τὸ δελτωρὸν βορειότερον. οἱ ἡ τοῦ δελτωροῦ ἀστέρες προτέρα. βορειότεροι γάρ.

Επι δὲν. τῶ κριεοῖ ἰχνουσ

ἡ δυτικώτεροι ἢ νοτιώτε-
ροίσιον. ὁ βορειος ἢ ἰχνουσ
μᾶλλον τῶ βορρα ἀιδά-
νεται. τὸ ἀκούφ, τὸ ἀιδά
νεοασημῶνι. τὸ ἡ τοῖ οὔ-
ρον γῆος ἀντὶ γῆος ἐρη, τ
ροῖ δέσιον οἱ τῶ μεγάλου ἰ-
χνουσ ἐκρηνοῖ. πρὶ οὔ ἐν
τοῖς ἐξῆς ἐρεῖ. οἱ πινεσ δερ-
κλυ πτω ἀφροδίτης θυγα-
τέρα ἐμπροσθῶν εἰς θα-
λασσῶν, ἔσωσαν. ὁθεν εἰς π

οἰδαρ ἔπι προτέρα. ἔπι δὲν προβολῆσι νότιο
ἰχνουσ. ἀλλ' αἰεῖ ἔτερος προφερέσερος ἀγῆ
καὶ μᾶλλον βορέασ νεον καπὸν τοσ ἀκούφ.
ἀμφοτέρων δέ σφρων ἀπτείνεται ἢ τε δεσμά
οὔραϊων ἐκἄτερων ἐπιχερῶ εἰς ἐν ἰόντων
καὶ τὰ μὲν, εἰς ἀσῆρ ἐπιχει καλότε μέγαστε
ὄν ῥά τε κἢ συνδεσμοῖ ὑπόραον καλέουσι.
ἀνδρομέδης δέ τοι ὤμως ἀρισερός ἰχνουσ ἔσω
σημα βορειότερος. μᾶλα γάρνυ οἱ ἐγγυθεν ὄσιν
ἀμφοτέροι δέ τῶδε γαμβροῦ ὑποσημῶνι οἰον
πρῶτασ. οἱ ῥά οἱ αἰεῖ ἐσωμαδῶι φορέονται

μὲν φλ θεῶσ οἱ σύριοι ἰχνουσ ἀπέχον. ἡνύτων, ὁ μὲν, βορειος, ὁ ἡ νότιος. ἔχουσι ἡ συνδεσι
αἰηλοῖσ εἰσ τῶ ἐμπροσθῶν τῶδε τῶ κριου. ἡ τῶσ, ἀγῆ τῶ δύο τούτων ὁ εἰς εἰ προφε-
ρέσερος. ἡ τοῖ διαυτέσερος, ἡ βορειότερος ἢ τῶ πτω θεῶν. διὸ ἡ προτέρα τῶ βορέεσ καπὸν
τοσ ἀιδάνεται. εἰσ ἡ οἱ ἰχνουσ ἢ ἐν ἀμφοτέροισ τοῖς ἡμισφαιροῖσ. εἰ ἔχουσι τῶ ἀ-
πάντασ ἀστέρασ τεσσάρων. Αλλ' αἰεῖ. ἀγῆ ἔτερος αὐτῶ. ὁ ὄσιν ἐκ τῶ τῶ ζωδια
κἢ κἢ λα. λέγῃ, ἡ, διὰ τῶν βορέε) ἰχνουσ. ὁ εἰ φλ ἀνδρομέδης ὑπὸ φάνει, τῶ νοτιώτερος
ὄσιν κρέαστων ἡ ἀμῶν, ὡσ τε τῶ βορέεσ μᾶλλον πνέοντοσ ἀιδάνεσ, ὡσ βορφότερο
ὄσιν. τὸ ἡ προφερέσερος, οὐχὶ τὸ προτέρα εἰλθεν ὑπὸ τῶ δύοσιν. ὡσ ὁ τῶνροσ προφερέσε-
ροσ ἡν ἰχνουσ, ἀγῆ τὸ κριεῖτον. ὡσ ὑπὸ λαμπροτέρων ἀστέρων διατυπῶν μῶσ. ὁ ἡ ἰππαρ-
χοσ ἔχουσ πρὸσ τὸ δελτωρῶ, ἀλλ' ὡσ πρὸσ τῶν κριου ἐν προβολῆσι νότιο, λέγει τῶ ἰχνουσ.
ἵνα τῶ ἀφῆ τῶν δύοσιν. βέλτιον ἢ ἢ ἀνυπειθῶν ἀκῆν ἐκείνωσ. Αμφοτέρων ἡ ὁ νοῦσ.
ἀμφοτέρων ἐκ τῶ οὔραϊων δεσμοσῶσ ἀποτείνεται. εἰσ δέ, ἐπὶ ὄντων ἀλλήλων ἢ
ταῖσ οὔραῖσ μονονοῦ ὑπὸ φανόντων. εἰσ ἡ πρὸσ τῶν ἀρισερόν ὤμον φλ ἀνδρομέδης ἰχνουσ
ἔτερος βορφότερος. νοτίων τῶ ὄντων τῶ δύο τούτων ἰχνουσ ὁ βορειότεροσ ὄσιν πρὸ τῶ
ἀνδρομέδης. τῶ τῶ τῶν βορειότερον ἰχνουσ χελιδνοσ ἔχει τῶ κεφαλῶ φασιν.
ὄν χελιδνοῖ καλοῦσιν ἰχνουσ χελιδνοῖσ. εἰ τὰ μὲν, εἰς εἰσ ἀσῆρ ὄσιν ἐν ἔσθ' μέσω τῶ οὔραῖ-
ων, ὁσ πῖσ ὡσ πῖσ σιδεῖ ἀμφοτέρουσ, ὄν καλῶσιν οὔραῖον δεσμόν. Αμφοτέρων δέ πῖσ
δεσ. σφόδρα θαυμάσασιν αὐτῶν. πῖσ ἀφορμῶσ, προφάσεισ εἰσ ἔσθ' δῖδωσιν. ἔπειδῆ τῶ
ὑπολείπεται αὐτῶ εἰσ τὰ κατὰ κηφέα ὁ περσεύσ. μετὰ τῶν κριου εἰ τῶ ἰσων ἢ τῶ
ἰχνουσ, ἀντρεφῶν εἰσ τῶ ἀνδρομέδης. καὶ ἀπὸ ταύτης τὰ περὶ περσεύσ διδῶσιν. εἰ-
σ τῶ τῶ τῶ δέ φλ ἀνδρομέδης συνάφασ τοῦ ὤμουσ τῶ περσεύσ. διὰ τῶ
των ὄσιν ὄσιν αὐτῶν τίθησι. γαμβρόν δέ, τῶν νυμφίον κατὰ αἰολίεσ. ἐλλῶσ

σμῶ

σμός δὲ τῶν ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ αὐτῆς τὸν γάμβρον ὑποσημαίνουσιν τὸν πρῶτον. αἱ δὲ
οἱ πρῶτος ὡς τῶν ὤμων αὐτοῦ Φέρον. τὸ δὲ ἐπιμαρτυροῦν, ὡς τὸν ὄμιον τοῦ πρῶτος δηλοῖ. ἰ
τέον ἢ ὅτι ἀριστερὸς ὤμος ἐστὶν ἀνδρομέδου λαμπρόδου, ὃς τὸ διδάσκει τὸν βόρειον ἰχθυῖν.
αἰγίως ἐν τῇ χειρὶ γραφεία, ὃ δὲ ξίφος αὐτῆς πηλοσάξιδος τῶν ἰχθυῖν, καὶ πρὸς ἐν τῇ οὐρανο
θεοῖα ὁ ἀριστερὸς. ἐμὲ πηλοσάξιδος τῶν οὐρανῶν τὰ ζώδια. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἡμῶν ὁ ἰ
μῶν. ἡμῶν ἢ τὸ ἀνάπαλιν τὰ ἰχθυῖν πρὸς τὴν σφαιρᾶν γραφόμενα γὰρ διωκτὸν ἐν τῇ
σφαιρᾶν οὐτως ὡς περὶ ἐν τῶν γραφίωσι. οὐ δὲ αὐτὰ ἐμῶν μῶν.

αὐτὰρ ὄγῳ βορέω φέρεται περιμήνιτος αἰών.
καὶ οἱ δεξιὴν μῶν ὡς κλισίον τετάνυσται.
πιπτεῖς δὲ φροῖο τὰ δὲν ποτὶν οἰκιστοῦ
ἰχθυῖα μνηστῆς. κικονισμῶν ἐν δὲ πρῶτῷ.
ἀγχι δὲ οἱ σκαίης ἐπιπυλίδος ἡλιθα πᾶσαι
πληκίδες φορέονται. ἰδὲ μάλιστα πηλοσάξιδος
χῆρος ἔχει, καὶ λαυτὰ ἐπισκίφα δαυαφαιραί.

Αὐτὰρ ὄγῳ βορέω. ὃ δὲ ἐν
τῷ βορέω δὲ κλισίω. τῶν ἄλ
λων μῶν κἢ τὴν φαντα
σίαν τῆς τε κασιπέας, καὶ
αὐτοῦ τοῦ κηφέως, πάλιν
ἐν τῶν ἡμῶν ἢ τὸν περιῶν δε
ξιά πρὸς τὴν κασιπέας
κατέδραν ἐκτίταται. ἐν δὲ
τῇ χειρὶ γραφεία ἢ ἀριστερά,

διὰ τὴν ἐπιμῶν αἰτίαν. λέι δὲ ἡμῶν ὄραν τὴν ὄψιν τὴν ζώδιε διότι ἐὰν λέγῃ δεξιὰ χεῖρα
ἢ ἀριστερά. ἢ ὄραν μῶν τὸ ἀνάπαλιν ἐπὶ σφαιρᾶν, μὴ ζῆνιζώμεθα. ἐν δὲ τῷ ὄφλε
τὰ ζώδια ὡς πρὸς τὴν σφαιρᾶν ἔχει τὴν ὄψιν, ὡς ἐν οὐρανῷ. ἀγχι γραφεία, πρὸς τὸ ἢ
ἡμῶν αὐτὰ ἀκριβῶς ὄραν. κασιπέρι κἢ ὅτι περὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, διὰ τὴν δόξαν. ὅτι ἐ
πὶ τῆς γρηγόρας σαλῆς ἐπὶ πολυδύνητος, τὸν ἀλλ' κατώρθωσε, λαβὼν πρὸς ἡφαιστοῦ ἀρ
πων καὶ πρὸς ἔρμῃ πέδλα. θεωρεῖται ἢ ἐν τοῖς ἀστροῖς τὴν γρηγόρας κατέχων κεφαλῶν.
τὰ ἢ ἐν τοῖς πρῶτῳ ἰχθυῖν, ἢ ἰχθυῖν τῆς ἡμῶν βάσεις πλατύς. διὰ τὴν πρὸς ἡμῶν φη
σποδὸν αἰτίαν. ὅτι τῶν γρηγόρας ἐδώκε. κικονισμῶν οὖν, ἢ ἰχθυῖν κόνιν ἐκ φη σποδὸν ἐ
γείρων. καὶ ὁ μῶν κόνιν πεδίοιο. ἢ ὅτι κικονισμῶν καὶ νεφελώδεις ἐπὶ περὶ τῆς πᾶ
δας αὐτοῦ συσσοφεία. Ἐκονιορτώδεις, ἢ τῶν γαλαξίς κηκλα γφτιῶντος. τὸ ἢ ἐν δὲ
τῷ οὐρανῷ. τὸ δὲ ἀριστερὸν τὸν πρῶτος ὄραν ὀλίγον ἀνωτέρω ὀφείλει εἶναι τὸ βορείου δι
χρητομομήματα. ὅπου ἢ τῆς πηλοσάξιδος εἶναι λέγῃ μῶν. βόρυνος δὲ κηκλα πρὸς ἀνακικλι
μῶν. τὸ δὲ ἡλιθα ἀπὸ τοῦ ἡμῶν καὶ κἢ τὸ αὐτῶν. οὐ δὲ πηλοσάξιδος τόπος, ἢ ἐπὶ χεῖρ
τῶν, ἢ ἀλλοίως. σφρόσρα ἢ πηλοσάξιδος ἀλλήλων, οὐ δὲ ἐπιπυλίδος. ἢ ἡλιθα, ἢ ἰχθυῖν ἀθρόως.
ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἡμῶν. ὅθεν καὶ ἡμῶν οἱ δαυαφαιραί τὴν ἐκ κηλοσάξιδος καλοῦσι. φασὶ ἢ οἱ μῶ
νοι περὶ τῶν πηλοσάξιδος. ὅτι ἀπὸ ἀτλαντος ἰχθυῖν ἠθροσαν, ἢ πηλοσάξιδος φη τὸ ἀκεανῶν θυ
γατῶν. ὃ ἢ ἀτλαντος μῶν. ἢ ὁ πηλοσάξιδος καὶ ὁ ἐπιπυλίδος ἰχθυῖν ἠθροσαν ἐκ τῶν οὐρανοῦ καὶ
κηκλα μῶν φη τὸ ἀκεανῶν θυγατῶν. ἰχθυῖν ἠθροσαν ἢ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀτλαντος καὶ φη
πηλοσάξιδος, ἐδώκεν τοῖς πηλοσάξιδος ἐπὶ αὐτοῦ κατὰ βοιωτίαν ὑπὸ τοῦ ὀρίωνος μῶν
καὶ φη μητρός αὐτῶν συγγενέας ζῆνιζώδεις αὐτῶν. καὶ τοῖς θεοῖς δὲ ζῆνιζώδεις, πρὸς
πηλοσάξιδος ἡμῶν ἠθροσαν. ἔτα οἱ κηκλα αὐτῶν ὁ ζῆνιζώδεις φη κηκλα πηλοσάξιδος, ἐν τῶν οὐρα
νῶν κασιπέρισην. ἐκ τούτου δὲ τῶν ἀτλαντος φασὶ οἱ μῶνοι καὶ τῶν ἡμῶν ἰχθυῖν
αὐτῶν. καὶ τὸν ἰχθυῖν ἡμῶν, ὃν ἐν λιθῶν θερῶντα, ἐπειδὴ ὀφίς ἀνέλεν, αἱ ἀδελφαί τῶν

θρωύωμι κηθείσσι, ἀπώλοντο. Ζῶν δὲ ἀστέρων αὐτὰς πεποιήκε, τὰς κηλίξας μὲν ὑάδασι ὡν
 εἰσὶν ἡστέροις ἐν τῇ ἀσπίδι, καὶ αὐτὰς τὰ οὐράματα διδάσκει βίβλω λέγων, Φαιούλι, ἢ δὲ κορωνίς
 εὐσεφάνος τε κηλίξας. Φαιώθ' ἰμερόεσσα δὲ ὑδωρήταιν ὑπεπλοσ, αἷα ταῦτα μὲν, τὰ μιν
 θηκὰ, αἰηγορικῶς ἢ ἀπλατυ νόσον ἔνν ὀρίζοντα, δὲ πηλόνω ἔνν ὠκεανόν, ἐκ τούτων γὰρ
 νέος δὲ κηλίξας ἢ πλειάδος εἰς ἡμέρας εἰς τὰς πλείους τῶν ἀστρον, ὅτι δὲ αὐτῶν ἀνερχόμε
 να φαίνεται. καλεῖται ἢ αἰ πηλὰδες τῶν οὐράματι τούτω, ἀπὸ πηλόνος δὲ αὐτῶν μὲν ἴσος.
 ἢ ἀπὸ τῶν πηλὰδων γημέων, φουρνύσας ἔνν ὠρίων. ἢ ἀπὸ τῶν εἰς πηλὰ γησιμυδύων, σπ
 μαντικῶν ἢ κηλίξας δὲ ἀσπίδος, ἢ ὅτι πηλοῖον αἰηλῶν κένται παρὰ τὸ λαϊὸν γόνυ τῶν πη
 σέως, ἢ ὅτι γησιμοί εἰσι τρεῖς πηλοῖον, ἰσέον ἢ ὡς ἢ εἶω ἀνατολῆ τῶν πηλοῖων γηρεται αἰ
 κηλίξας εἰς κηλίξας τῶν ἰσινίξας δὲ ἑσπερία ἀνατολῆ ἀπὸ ὠκεανῶν μέγιστοι δὲ κεμεβείξας ἢ.
 καλοῖτο δὲ ἀπὸ πηλοῖων, ἢ ἀπὸ τῶν πηλοῖον ἐκ πηλοῖον δὲ συμπηλοῖον ἔνν ἐν αὐτῶν, ἀ
 πὸ τούτων ἢ κατὰ τὸ γῆν καὶ πηλοῖον ἐκ κηλίξας ὅτι αὐτῶν, ὁ μὲν μὲν ἔνν ὀρώ μῆρας, λαμπροῖ.
 καὶ ἑκάστα ἢ ἀμυδρῶν καὶ ἑχασί γῆμα τρεῖς ἴσους, οὐ ἢ βάσις ἐπὶ ἀνατολῆ τέτραπαι,
 Νίκανδρῶ μὲν οὐν ὑπὸ φηλοῖον τῶν ταύρων πηλοῖον αὐτῶν, εἰδὲ ὑπὸ ταύρων ὀληκίλω
 φαίρεται, ὀληκίλω φορέονται, ὅτι πηλοῖον δὲ ἐκ ἐπὶ τῶν ταύρων, ἢ γὰρ αὐτῶν ἢ μίσημον
 ἔνν ταύρων φαίρεται ἀλλὰ τῶ μὲν πηλοῖον τῶ πηλοῖον μᾶλλον αὐτῶν πηλοῖον. πόρρω δὲ
 τῶν κηλίξας εἶναι τῶν ἀσπερῶν γῆματος, πρὸς ὃ δὲ ὀδωρὸς μὲν, ὑπὸ γησιμυδύων γηλοῖον, ὅτι
 ἢ κηλίξας σῆμα γηλοῖον, μονόφαντος δὲ ὑπὸ γησιμυδύων τῶν κηλίξας ἀκούει, διὰ τὸ εἶναι ἐκ
 πηλοῖον τῶν γόνυ, διωκτὸ δὲ ἀπὸ μέρους ὀλοντὸ σῆμα ἀκίξας, παρὰ ὁ μῆρας ἢ, ὑπὸ
 πηλοῖον τῶν ἀνω τῶν γῆματος, ὡς ἀρίσταρχος, ὡς δὲ κηλοῖον, ἐπὶ μῆρας, ὡς δὲ γηλοῖον, ἢ ἐφ' ὀλον
 τῶν σῆματος ὀληκίλω, ἢ γὰρ ἢ αὐτῶν γηλοῖον ἐπέχεν φηλοῖον, ἐπειδὴ ἢ μὲν μῆρας, μῆρας
 μῆρας ἐπέχεται, ἢ ἢ πηλοῖον, ἢ μῆρας ἢ ὀληκίλω, εἶω ἢ ὑπὸ γηλοῖον πηλοῖον, ἐφ' ἡμέρας
 πεντήκοντα δύο, φηλοῖον εἰς ἡμέρας εἰς ἡμέρας εἰς ἡμέρας εἰς ἡμέρας εἰς ἡμέρας εἰς ἡμέρας εἰς ἡμέρας
 εἶω δὲ, ἐφ' ἡμέρας τῶν αὐτῶν, φηλοῖον φηλοῖον φηλοῖον φηλοῖον φηλοῖον φηλοῖον φηλοῖον φηλοῖον
 εἶω δὲ ὅτι μία τῶν πηλοῖων ἐκεραυνώθη καὶ διὰ τούτου οὐ φαίνεται.

Ἐπὶ αἰηροὶ δὴ ταῖμα, ἐπὶ αἰ
 δὲ οὐσαι φηλοῖον ἐξ ὀληκίλω
 ζονται παρὰ τρεῖς ἀνθρω
 πῶν, διὰ τὸ ἀμυδρῶν τῶ
 ἐβδύμω ὀληκίλω. πηλοῖον
 καὶ ἐπὶ ταύτας φηλοῖον εἰ
 ναὶ ἀλλὰ τῆ ἀληθεία ἐξ εἰ
 σὶ μόναι φαίνονται μῆρας. Φα
 σὶ δὲ πηλοῖον τῶν μῆρας
 ὅτι μία ἐκ τῶν ἐπὶ, διὰ
 τὸ τῶν ἡλίου πηλοῖον ὑπε
 γηλοῖον τῶν συστήματος, καὶ ἢ τῶν δὲ ὑπερὸν ἀστέρων τῶν ῥυμῶν ἢ κηλοῖον, ὡς λέγεται εἶναι φη
 ἢ ἡλέκτρας. τούτων δὲ τῶν ἀστέρων, τῶν ὑπὸ τῶν ῥυμῶν φηλοῖον ἀρκτῶν ἀναχωρήσαντα ἐκ τῶ
 πηλοῖων, ἀλώπεκα πινὲς καλεῖται. Οὐ μὲν μὲν ἀπὸ λωλεῖ ἀπευθίνας τῶν φηλοῖον, γηλοῖον
 ἐκ τῶν μῆρας ἐπὶ τῆ μυσθολογία, ὅτι ἢ εἰσὶ, καὶ ἢ δὲ ποτε ἀνήκοντας ἀστέρων ἀπὸ λωλεῖ. οὐ δὲ

ἐπὶ αἰηροὶ δὴ ταῖμα μετὰ τῶν ὀληκίλων
 ἐξ οὐκ ἐπὶ εὐσαι ἐπὶ φηλοῖον ὀφθαλμοῖον.
 οὐ μὲν μὲν ἀπὸ λωλεῖ ἀπευθίνας ἐκ τῶν ἀστέρων,
 ὅτι οὐ καὶ γηλοῖον ἀκούομεν, ἀλλὰ μὲν αὐτῶν
 εἶρεται, ἐπὶ δὲ κηλοῖον ὑπὸ γηλοῖον καλεῖται.
 ἀληκίλων, μερόπιντε κηλοῖον τῆλέκτρατε,
 καὶ σεροπῆ καὶ τῆ μῆρας, καὶ πηλοῖον μῆρας

κηλοῖον μῆρας

ἡκούσθησαν τούτοις, ἀφοῦ ἐγγυήθη μὲν, ἡ ἀφ' ἧς τὰ ἄστρα ἐγγυήθηται, ἀπλωλότα ἡ ἀνι-
κασον γυγνόμενοι ἀστέρες. πρόσθεν γυνόντων μύθων εἰπέντας Φησι γούτο. ὧν ὅτι ἡ αὐτῶν. ἐν δ'
ᾧ εἰς θεόπρομον κινήματι Φησι Φύσι γνῶν τὴν ἡλέκτραν, ἡ μὴ ὑπομείναι ἰδεῖν τὴν ἡλιον ἀλα-
σκομύλιω, ἡ γ' ἴσιν ἐκόντος δυετυχώτασ. τὴν δ' ἀράδανον παῖδα διῆς, ἡ ἐλέκτρας εἶναι
ἔστι ἡ ὑπερβαρὺν γὰρ ἐπ' ἄπειροι, ἔτως ἐπ' ἄπειροι ἔσται, ἡ ἐπιφύει οφθαλμοῖσιν, ἔξ ὧσιν ἔσθ'
αὐτοῖσ ὑδέον. τ' δ' ὀνομάτων λέγων τὴν κιάταλογον συνδηλόσθι σημαίνων τῶν ἀει-
σμῶ τούτων σωτηριεμῶν. ὑδέον δ' ἡ, σημαίνονσι ἀιπλάφιδες κειρῆς. ἔωαν δ' ἀνατολῆ ἀνα-
τέλλασαι, σημαίνουσι θέρεσ ἀρχὴν, ἔωαν ἡ δύσιν διώσσαι, ἀντίληψιν τ' ἡτ' ἀσέρον ἔργων.
ἔσπεραν δ' ἀνατολίω ποίε' μύθοσ, χεμῶνσ ἀρχὴν. φη' ἡ ἔσπερ δύσεωσ ἐκ ἐμνήσθη, διὰ
τὸ συμβαίνειν αὐτῶν πρὸς τῶν ἴσημορ' ἄν, ἡ μὴδὲν ἐξείρει τον περιέχειν σημεῖον.

αἱ μὲν, ὁ μῦθος ὀλίγησ ἐ ἀφ' ἧσ, ἀλλονομασὶ
ἡεὶ ἡ ἐσπερῆσ, ἡ δὲσ δαῖπιοσ, εἰλίωσονται,
ὁσφοισ καὶ θέρεσ καὶ χεμῶνσ ἀρχὴ μύθοσ
σημαίνουσ ἐκ ἐλῶσεν, ἐπὶ χεμῶνσ τὰ ρότιοσ
καὶ χέλιω ἡ τὸ λήπτιω δαῖρ' ἐπὶ ἐπὶ παρὰ λήκνω
ἐρμῆσ ἐτόρησε. λυρίω δέ μιν εἴπε λείεωσ.
καὶ δ' ἔθετο προσώριον ἐσπερῆσ εἰδῶλοιο
οὐρανὸν εἰσαγαγόν. τὸ δ' ἐπὶ σκελίεσσι πέτηλον
ζώωσ τῶσ σκαῖω πελάφ' κεφαλῆσ γέμω ἀκρῆ
αὐτῶν πέρωσ ὄρνιθσ εἰλίεσται. ἡ δέ, μεσην
ὄρνιθῆσ κεφαλῆσ, καὶ ζώωσ ἐσπῆρικται.

εἰσάδωσ γούτ' φαρμακδὶ μιλῶσ, ὁσθὶ παρὰ ῥωμαῖοισ ἀπὸ γλιῶσ. ὅτε ἡ τὸ θερίζουσ καὶ
ῥὸσ παρ' αἰγυπῆιοισ, ἐσπερῆσ ἡ ἀπ' ἐσπερῆσ ἀνατέλλασιν, ἡ λῆσ ὄντοσ ἐν σκωρπῶσ, ἀδὺρ
μυλῆσ, ὁσθὶ πρὸ ῥωμαῖοισ νοθέμβρι, ὁσθὶ λαιρὸσ τὸ ἀροῦσιν. τὸ τε δ' ἐσπερῆσ εἰσίν, ὁ
πε πρὸσ ἐσπερῆσ ἀνατέλλασιν, τὸ ἡ ἐξῆσ τὸ ρητοῦσ οὐτως ἐχει. αἱ ἡ, ὀνομασὶ ἡεὶ ἡ ἐσπε-
ρῆσ, εἰλίωσονται ἡ συμπτῶσ φέρονται τῶσ οὐρανῶ. ἐ τούτ' ἡ ὁ ῥωσ ἀπὸ τῶσ, ὁσ κατῆσ ῥισεῖσιν αὐ-
τῶσ, ὁσ τῶσ αὐτῶσ ἐσπερῆσ ἀρχὴ μύθωσ, ἡ χεμῶνσ σημεῖα φέρουσ ἐτόρησε. ληπῆσ οὐν εἰώσ
Φαρμακδὶ ἀρχὴ μύθωσ θέρεσ ἀνατέλλασιν. ἔωσ ἡ διώσιν, ἀδὺρ μυλῆσ ἀρχὴ μύθωσ χεμῶνσ.
Καὶ χέλιω τὰ ὑπολήψω μύθοσ τῶσ ῥωσ δὶ δάσκησ. τῶσ τε χέλιω ἐ τὸν ὄρνιν. οὐκ ἀφ' αὐτῶσ
δὲ ἡ τῶσ δὶ δάσκησ. ἀλλῆσ τ' προεγνωσμεν. χελώνησ ἡ ὁ ἔρμῆσ ἐκδείρεσ, αὐτῶσ καπ
σινδύασε. λυρίω δέ μιν εἴπε λείεωσ. αὐτῶσ φησὶ ἡ τῶσ ὀνομασῶσ δέ δῶκε τῶσ ὄργάνω, κα
παισινδύασσ αὐτῶσ. ἐπὶ χερδῶσ ἡ λῶσ αὐτῶσ, λῶσ ἔρμῆσ κατὰ εἰδῶσ τ' ὡσ ἀνῆστων ἐκ χελώνησ
κατασκηδύασσ, ἀπόλλωσ δέ δῶκεσ. ὁ ἡ ὄρφῆσ παρὶ δῶκεσ. ὁσ ἐν ἐκχόρδον ἐτόρησεν αὐ-
τῶσ, ἀπὸ τῶσ τ' μύθωσ ἀειδῶσ, ἡ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, τῶσ λυρίωσ δέ δῶκε μύθωσ, ἡ ἀξιώ
σαντ', ὁ ῥωσ αὐτῶσ κατῆσ ῥισεῖσιν, ὁσ πᾶσ τῶσ μνημόσιν ἡ ἐπὶ τ' ἄστροσ. τὸ ἡ τὸ λῆσ, αὐτῶσ
ὀλίγ' ἀστέρ. ἡ τ' ἡ μ' ἡ ππῆσρον, δέκα. ὡσ ἡ πμοχέρησ φησίν, οὐκ τῶσ. ἡ ὀπολίγασ ἐπέχει μῶσ
ῥ. ἀπειθέσ ἡ, τ' ἐν γωῶσσιν. ἐπεὶ οἱ μὲν ἡ ῥα κῆλεσ, ἀλλοῖσ ἡ ἰξίωσ ἀλίωσισ. τὸ ἡ ὡσ κῆλεσ
πίτηλ, ἡ τὸ τῶσ ἐν γωῶσσιν πίτηλον, τῶσ τε τῶσ ἐδῶλοσ τῶσ ἐν γωῶσσιν. ἡ τὸ πέτηλ τῶσ χέλιω

Αἱ μὲν ὁ μῦθος ὀλίγησ. εἰλί-
γασ αὐτῶσ φησὶ δὶ τὸ δ' ἀ
μυθῶσ συνκῆσθῶσ ἀσέρον,
ὀνομασὶ ἡ ὁ μῶσ ἡ ὡσ δῶσοσ,
διὰ τὸ τῶσ ἀνατολῆσ αὐτῶσ
ἡ τῶσ δύσιν προσαναγκάσ-
ον εἶναι τῶσ αὐτοῖσ. ὡσ πῆλο
μῶσ δ' τῶσ ἀμῆρον ἀρχῶσ
χεμῶσ. δυο μύθωσ ἡ, τῶσ ἀροῦσ.
ἡεὶ ἡ τὸν ὄρνιν. ἡ γωῶσ τῶσ
ἀνατολίω φησὶν ὑπὸ τὸν ὄρ-
θρον γῶσ ἀνατέλλασσιν ὡσ ἡλίωσ
ὄντι ἐν τῶσ τῶσ, ἀπὸ τῶσ καὶ

ἐν ἄριστον γόνυ τὸ ὠκυπέδον ἢ ἡρώ τὸ ἐν γόνυ αἰετῶν. πῶς τὸν ἦν ἢ τὸ ἀναπέπι
τωσμεν, ἢ τὸ ἀναπέπι κὼσ. ἢ λύρα ἐν δὴ κτ' ἐρμῶν εἶναι κεί τ' ἢ πρὸς τὸ ἐν γόνυ αἰετῶν
πρὸ τὸ ἀριστὸν αὐτοῦ γόνυ. φιλὸς κεφαλῆς τὸ ἐν γόνυ αἰετῶν πῶς τὸν ὄρνιθ' ἐκκλινῶσ. ἢ
μεταξὺ τὸ ἐν γόνυ αἰετῶν τὸ ἐν γόνυ αἰετῶν κεί τ' ἢ λύρα. λίκνον ἢ τὸ κενεὸν φησὶ, πρὸ τὸ λίκνον
νείδω, ἐν ᾧ τὰ νήσια κατεπίδρασαν. ἢ λίκνον τὸ λικμητήριον φησὶ, τὰ δὲ βρέφη τὸ πρῶτον
χρονὸν ἔχουσα, ἐν τῷ λικμητήριον ἐπίδρασαν, εἰς σύμβολον δὲ τῶν ὄρνιθ' ἀμνηστὸς γὰρ κτ' αὐτὸν
ἐργαζέσθαι. σφόδρα γὰρ μήπισσ' ὁ ἐρμῆς τὴν λύραν κατεσκήδασε. τριτῶν γὰρ αὐ-
τὸν ἀπὸ τῶν γόνυ τῶν κατεσκήδασε φησὶ.

Ἡρι δὲ ζῶνι πρὸ τῆς χεῖρος. ζῶνι
νί. τῶν οὐρανῶ λέγει. τὸ δὲ
πρὸ τῆς χεῖρος. ἢ ὅτι τὰς πτε-
ρυγὰς ἀπλάσσει, ἐμφασίν
δρῶμα ἢ πῆσεν ἐμφασίν.
ἢ ὅτι τῶν οὐρανῶ συμπεριφέ-
ρεται, οὐκ ἀπεικὸς δὲ, ὡς
μοσικὸν ὄντα τὸν ὄρνιν πλε-
σίον εἶναι φιλύρασ. Ἀλ-
λὸ μὲν, ἢ ἐρμῆς. ἀλλὸ μὲν
κλινῶσ, ἀμνηστὸς. περὶ δὲ
τὰ πτερά αὐτοῦ πτερά χυ-
ται. ἢ ὅτι πολλοὶ ἀσέρον

ἦτοι γὰρ καὶ ζῶνι πρὸ τῆς χεῖρος αἰόλος ὄρνιθ.
ἀλλὸ μὲν, ἢ ἐρμῆς. τὰ δὲ οἰῶνι πτερήχυνται
ἀσρασιν. οὐτὶ λίλω μεγάλοι. ἀπὸ τοῦ μὲν ἀφαιροῖσ.
αὐτὰρ ὄρνιθ' ὄντι ποτὶ ὄρνιθ' ἐκκλινῶσ,
οὐρίσ' εἰς ἐτέρω φέρεται κατὰ δεξιὰ χεῖρος
κινῶσ τῶν οὐρίσ' εἰς δεξιὰ πείρατα τείνων.
λαίη ἢ πτερυγία ἀρμῶσ πτερά κεί ληται ἴσων.
τὸν δὲ μετασκήδροντα δὴ ἰχθύσ' ἀμφινέμονται
ἴσων. πᾶρ δ' ἐρμῆς κεφαλῆ χεῖρ ὑδροχόιο
δεξιτέρη τετάνυ δὲ δὴ πτεροῦ ἀμνηστὸς
πέλλεται. αὐτὰρ ὄρνιθ' ὄρνιθ' αἰόλος καὶ νείδω μᾶλλον

τὰς ἀπλάσει τ' πτερά ἀπτελοῦσι, διὸ δὲ πτερήχυνται, ἢ ὅτι τ' πτερά οὐκ ἀναίετα ὁ γαλαξί-
κύνη δὲ, διὸ ὡς περὶ τὰ χεῖρ τοῦ ἀπτελοῦσ' ὄρνιθ' οὐκ ἀπτεροῦσ' ἀλλ' ἐπερὶ ἐλέγχο μὲν. τὸ ἢ τ' μὲν, ἀφαιροῖσ,
αὐτὸ οὐκ ἀμνηστὸς, ἀμνηστὸς δὲ ἀφαιροῖσ. Οὐρίσ' εἰς ἐτέρω, ἐπὶ τὴν δύσιν. ὡς
πρὸς ἀπτελοῦσ' ἀπτελοῦσ'. τὸ ἢ φέρεται ὡς πρὸς τὴν φιλύρασ πῆσεν ἐμφασίν. διὰ τὸ ἢ
πλάσσει τὰς πτερυγὰς, ἢ συμπεριφέρεται τῶν οὐρανῶ. τὸν ὄρνιν, οἱ μὲν λέγουσιν
ὄρνιθ' καὶ τῶν οὐρανῶ εἰς τιμῶν οὐκ ἀλλῶν, ἀμνηστὸς ὄρνιθ'. οἱ ἢ ὅτι ζῶνι ἐκκλινῶσ
κύνη, ἢ τὸ μὲν τὸν πολλοῦσ' ὡμίλησεν ἀμνηστὸς, ἢ τὸ οὐκ ἀμνηστὸς, ἢ τὸ φιλύρασ, τὴν ἐλέ-
νλω γλῶσσαι τὸ δὲ διοσκουρῶσ ἐν ὡμίλησιν. τὸ ἢ αἰόλος, ἐπεὶ τὰ μὲν, αὐτὸν ἀναίετα
τὰ ἢ κατῆσεν, φέρεται ἢ ὄρνιθ' ἢ τὰ δεξιὰ φιλύρασ χεῖρος. τὰ δὲ δεξιὰ φιλύρα
ρυσσ. ὁ δὲ οὐκ ἀμνηστὸς πτερά κεί ληται τῶν οὐκ ἀμνηστὸς δεξιὰ. ὁ δεξιὸς οὐκ ἀμνηστὸς τὸ κλινῶσ
τοντέσιν ἢ πτερυγῶσ. ὁ ἢ σκῆψος σκῆψος τὸν πτεροῦσ' ἀμνηστὸς πτεροῦσ' ἀμνηστὸς. Τὸν ἢ
μετασκήδρον. σφόδρα πᾶρ δὲ κατῆσεν δὲ δὴ κενεὸν αὐτῶν πρὸ φασίν, ὡς πτερὸν ὡμίλησιν
σῆα ἢ χέλω, ἢ ὄρνιθ', ἢ ἀπὸ τῶν ἴσων πάλιν ὡμίλησιν ὑποκεί μὲν ἢ χέλω, εἴτα ἀπὸ τῶν
ἐγνωσμένων ἢ χέλω ἢ τῶν ἴσων ἐπὶ τῶν πτερά δὲ οὐκ ἀμνηστὸς κεφαλῆ, ἢ ἡρώ περὶ δὲ τῶν κεφα-
λῆ τῶν ἴσων ἢ τῶν ὑδροχόσ χεῖρ. ὁ ἢ ὑδροχόσ οὐκ ἀμνηστὸς κενεὸν ἀπὸ τῶν πτεράσ. ἐ-
χων δὲ ἐσκήσεν, οἰνοχόλω, ἢ ἐκχῶσιν πτερῶν πτερῶν ὡμίλησιν ἐπὶ τῶν πτεράσ. ἢ ἡρώ πτερῶν
μῆδωσ. τὸν γὰρ μῆδωσ δὲ αὐτὸν ἐφασίν οἱ πτεροῦσ' ἀμνηστὸς ἐκχῶσιν τῶν οὐκ ἀμνηστὸς ἀφῆσιν
κλινῶσ τ' πτερῶν τὸν νείδω πτεροῦσ' ἀμνηστὸς. ὁ ἢ ἀμνηστὸς οἰνοχόλωσ τῶν οὐκ ἀμνηστὸς πτερῶν
σῆα, εἰς τιμῶν τῶν πτερῶσ. εἰς τῶν πτερῶσ μετεβλήσεν, διὸ κένωσ μετὰ τῶν ἀλλῶν θεῶν,
ἢ ὅτι οὐκ ἀμνηστὸς τῶν οὐκ ἀμνηστὸς. ὄρνιθ' δὲ οὐκ ἀμνηστὸς τὸν κένωσ κατῆσεν τῶν οὐκ ἀμνηστὸς, διὸ πτε-

ρωσμη οὐρανὸν χυλὸς ἔχει. τὰ δὲ ἤνω αὐτοῦ παννικῶ καλουμένῳ τοῦ πτωχὰς ἐξείφα
το. ὅ ἐν αἰσθητικῶς πρῶτος ἔστι τοῦ ὑδροχόου τῆ θέσει. διὸ καὶ πρότερον αὐτοῦ ἀνατέλλει.
τὸ ἢ νύκτι. κατωτέρω, ἢ πρῶτος ἔστι ἐπειδὴ πρὸς νότον ἔστιν, ὅπου συμβαίνει τὰς χειμῶ
νὰς ἴσο παρὰ πνεύσιν ἐν τὴν ἡμέρῃ τὰ βόρεια εἰς διδανικὴν τοῦ χερμῶνος ἀνατρέχει.

Κεῖνεται αἰσθητικῶς. ἵνα τρέπεται ἡλίου,
Μὴ κένωσιν μίλι πρὸ κλυζιοῦ θαλάσσης
Γεπαμῶν πλάγεις κερσημῶνος οὐ τέκν ἡοῖ
Γολλῶν περιλώφας ἐπεὶ ταχὺ ταῦτα εἰσιν.
Οὐ πᾶν γὰρ νυκτὸς πεφοβημῶν ἐγυῖον ἡοῖ
Ἐλθοὶ οἱ μάλα πολλὰ βρωμῶν, οἱ δὲ λεγόντες
Τῆμος ὑπὸ ῥήσανσι νότοι ὁπῶτα κερενί
Συμφέρεται ἡλίου, τότε δὲ κέρυος ἐκδύς ἔστι
Ναυτημαλλίων πικρότερον, ἀλλὰ καὶ ἔμψης
Ἡδη πᾶν τὸν ἡμέρῃ σείρησι θαλάσσης
Γορφύρεται κελιοὶ δὲ κολυμβίον αἰθῆρας
Γολλῶν ἐκ κινῶν πέλαγος περιπαίνοντες
Ἡμεῖς ἐπαίμαλους τετραμῶνοιο δέ τι πῶρσω
Κλυζονταὶ, ὀλίγον δὲ διαξυλον αἰδέρνεαι.

ἵνα δὲ πεται. πολλακίς ὡς
εἰς μῶν. ἐμόνον ἐνεκα, φιλνῶ
σεως τὸ Φαινομῶν γράφει ὁ
ἀρχαῖος, αἰὰ διὰ τὸν πτωχὸν
βίωφελῆς ἐσώγει καιροῦς
τοῖς αὐτοῖς, ἐν τῷ τὸν χιμε
ρινόν καιρὸν διαγράφει
σιν, ἀρχὴ χειμῶνος ὅταν τῶ
αἰσθητικῶν γῆν ὁ ἡλίου, ἐ
πῶν οὐν ὅτι μὴ κατέκειν
τὸν καιρὸν πλάσσης. λέγει δὲ
τὸν τυβί, ὅς ἐστι ἡ ἡμέρας
ἰανσαρί. τότε δὲ σφοδρὸς
ἔστι ὁ χειμῶν. τὸ δὲ ὑπὸ φθι
λάσσης πρὸ κλυζιοῦ μῶνος πλε

ων θαλάσσης ἐναντιὰ μῶνος, ἡ ἀναπεία μῶνος πλάγεις τὸν πᾶν ποιού μῶνος. ἔπει δὲ πολλ
λῶν θαλάσσης διωκτὸς εἰς διαπεράσαι, διὰ μὲν ἡμέρας. μικρὰ δὲ τὸ τὴν καὶ αὐτῆ ἡμέρας οὐ
περὶ νυκτίσι φόβον ἐκίει δυνον ἐκ τῶ χειμῶνος ἔχοντι. μετὰ λίγον αὐτὸν ἐπέλθῃ ἡ ἡμέρας,
μακρόταται δὲ αἰνύκτις. μακρὰ δὲ ὑπὸ ῥήσανσι δὲ φρόναι εἰσι. τὰ χεῖ τὴν ἑσπεραν πρὸς δὲ
κα. βραδέως ἢ πῶν ἡοῖ. διὸ τὴν διὰ νυκτὸς δυσυχίαν μεγάλην ἠγνέον. ὡς ἐὶ ὁ ποιητὴς.
ἐκ νυκτὸς αἰέμοι χαλεπὴ δὲ λήματα νῶν, τὸ ἐν ταχέως τεραῖ αἰ ἡμέρας θηλονότι. τὸ δὲ
πολλὰ βρωμῶν, σφόδρα ὑπὸ κλυζιοῦ, ὡς τε ἔλθῃ τὴν ἡμέραν, διὰ τὸν πᾶν ῥόντα κιν
δυνον, μὴ δὲ τῆ νυκτὸς αἰσθητικῶς. μακρὰ δὲ βραδέως, ἢ ἡμέρας ἐπιφαίνει. τὸ ἢ ναυτημαλλ
κίοντι, ἢ ἢ ἐν τῷ ναύτη, μάλα κη δὲ ἔστι. ἢ ἐκ φύσεως χειρῶν καὶ ποσῶν ἐκπανάσαι σ. αἰ
δὲ ἐκ χιμετλα λείοντα, ἢ μαλλκίοντι τὰ εἰσὶ ὅτι ἐν ψυχῇ ῥῶσι καὶ ὑγροῖς διαίτ, πνὲς
ἢ μαλλκίοντι, τῶν τὸς ἔχοντι τὰς χεῖρας ὡς εἰσαν. ἀλλὰ ἢ ἔμψης. τὸ τῶ, ὡς πρὸς τοῦ ἐ
τῆ μὲν αὐτοῦς διαχέματα ἀπεκινδυνύειν, ἢ μὴ τὸν τοῖσιν καιρὸν αὐτὰ παρρατεῖσθαι. ὁ
ἢ λόγος, αἰσθητικῶν, εἰ καὶ τὰ τοιαῦτα κακὰ ἔχουσι πλάσσης τῆ θαλάσσης, καὶ ποσῶν τοικι
δυνον ἐπὶ τῶν ταῦ, ἐσμόςτις αὐτὸ ἐν χιμῶνι πλέει. τὸ ἢ ἢ δὲ παντὸς αὐτὸν, αὐτὸ πᾶν
τοτε ἐν πᾶν τῶν καὶ ῥῶν ἐσθῆτος ἢ θαλάσσης διαπεράται. σείρησι δὲ, ναυσί. γορφύρεται. μελαί
νεται κινεῖται ὑπὸ τῶ νῶν. ἢ ἢ αἰθῆρα ἐν τοῖς παραλλήλοις τόποις ζῆ. ὁμοίως οὐν ταῖς αἰ
θῆρας φησὶ τοῦσ δὲ ὀλκ βιούντασ ἐν τοῖς ὑγροῖς, δὲ κλυ αἰθῶν ἐν τῆ θαλάσση διαπαν
τὸς διακοντασ. πλάσσης. ἐπὶ τῶ χιμαζομῶνος πολλὰ κίς ναυσὶν ἢ μεθῆ. πρὸς τὸ πῆ
λαγος ἐλέπντες. καὶ πεισικοποῦντες τὸς αἰσθητικῶν. δὲ χῶ μῶνοιο μῶνος τυχεῖν. οἱ δὲ τι
πῶρσω κλυζιοῦ. ἢ ἢ ῥῶν ἢ ῥῶν εἰσὶν οἱ αἰσθητικοὶ ὀλίγον ἢ διαξυλον, αὐτὸ ὅν ὀλίγον ξυλον ἢ
δὲ τελεῖσ δὲ ῥῶν τῶν θάνατον. ἢ ῥῶν ἢ ναῦς. ἐπὶ ἢ ὁδοῦ. χεῖματα δὲ ψυχὴ πῆλεται δει
λοῖσι βροτοῖσι. καὶ καγίμαχος. ἀλλῆ μὲν ἐὼν κνύμασιν αἰθῆρας ἐσώκισατο.

Καὶ δὲ ἐπὶ προτέρω κτλ
κοινοῦ τῶ μωί. πρότερος
ἢ μωὶ τοῦ αἰσπερωτός ὁ
χρῖα χ. ὁ δὲ δεκίμβριος, ὁ
πέντα τοξότη ἡλίου. ὁ ἡ
νοῦς, δὲ ἐπὶ προτέρω μιν
τοῦ τυοῖ, ἢ ἡνωτοῦ ἰαυσα
εἰς. λέγει ἡ δὲ ἀπὸν δεκίμ
βριον μωῖα. οὗτος γὰρ ῥόστιν
ὁ πρὸ τοῦ ἰανουαρίου πολ
λά παθῶν κτλ θαλάσσαν,
πρὸς τὴν ἑσπέραν ὁρμίζει.
μακρὰ γὰρ εἰσι γότα κίρ
κτεσ. ἢ εἰ ἐστὶν ὀχρεῖς τὸ
διαπυραίουσαι. Σήμος.
ἐπειδὴ ἐστὶν τοξότη ὁ ἡ
λίου, οὐκ εἶα αὐτὸν φρίνε

Καὶ δὲ ἐπὶ προτέρω γὰρ θαλάσση πολλὰ πικρῶς
τόξον ὀπῆλιος καὶ ἡ κτλ ῥύτηρα ῥόξον
Ἐσπείριος κατὰ τοιοῦτο πεπρωτός οὐκ ἐπικυπτι.
Σήμα δὲ τοῦ κείνου ὄφρος καὶ μωῖος ἐκείνου
Σκορπίος ἀπὸ τέλων ἔτη πυμάτης ὑπὸ νυκτός.
ἢ γοὶ γὰρ μέγα τόξον ἀνέλιεται ἐκ γῆθι κρήτρου
Τοξότης. ὁλίγον δὲ παρότερος ἴσαται αὐτῷ
Σκορπίος ἀπὸ τέλων ὁ δὲ ἐνέρχεται αὐτίκα μάλλον.
Τήμος καὶ κεφαλὴ κωσοσύριδος ἀκρόδι νυκτός
Υψιμάλα φοχάει. ὁ δὲ, δύνεται ἡδὲ πρὸ
Αθρόος ὄριον, κηφδὸς δὲ πρὸ χειρός ἐπίξω
Ἐστὶ δὲ τὸς προτέρω βελιμῆτος ἀγῶς οἰσός
Αὐτὸς ἀπὸ ῥόξ. ὁ δὲ οἱ παρὰ πᾶσι πᾶσι ὄρνις
Ασώτερον βορέω. χερδὸς δὲ οἱ ἀγῶς ἀκτῆς
Οὐτόστος μεγέθει. χαλεπὸς γέμῃ δὲ ἀλὸς ἐλθεῖν,
Νυκτὸς ἀπὸ χερδῆτος καὶ μιν καλίουσιν ἀκτῶν.

δοῦ, ἔξ ἀγῶν περὶ μερίων τοῦ μιν ὁσὶ διαδοικατέληψιν. ὁ ἡ νῆος, περὶ μερίονοσι ἔστω ἔ
καρῶν τῶ μωῖος ἐκείνος ὁ σκορπίος ἀπὸ τέλων ὑπὸ τῆς ῥόξης νυκτός, ἢ ἡνωτοῦ ὄφρος.
πρὸς δὲ ἐκείνῃ τῶ δεκάτῃ ὄφρος σκορπίος ἀπὸ τέλων. αὐτὸς δὲ ὁ τοξότης ὁ ἡλίου ῥ
τε κατέχεται. ὁ σκορπίος μικρὸς πρὸ τῆς ἡλίου ἀναγρὴ θεωρεῖται, ὑπὸ τῆς ἀνατολῆς το
ὄριζοντος. τότε δὲ συμβαίνει τὸ κενεῖν τὸ σκορπίος ἀπὸ τέλων θεωρεῖται, ἐπὶ τὴν τοξότου
κορῶν νῆος ἀπὸ πᾶσαν τῶ κῆφω. μικρὸ δὲ μὲν προδοῖ τὸ τοξότου βέλοσκα πειρήκῃ δὲ χερ
ῥόξ, πλοῖον ἢ αὐτῷ θεωρεῖται ὄρνις βορέοτέρων ἔχ τῆς θεῶν. παρὰ κείνῃ ἢ αὐτῷ ὄρνις ἔπε
ρο. ἐκ τῆς σιῆς πῶς τῶ μεγέθει λειπῆτος ἐκείνος. χερμεριώτατος ἢ γινώσκῃ τῶ ἐῶν αὐ
τῶ ἀνατολῆς. καλεῖται ἢ ἀκτῆς, προσιπῶν ἔν περι τῶ τοξότου, Φισίν. ἐστὶ ἢ ἢ ἐπερσοῖσις περι
τῶ ὑπὸ τῶ τοξότου πρόσβολῆν ἢ γοῖμα σμῆνος. τὸ ἢ αὐτῶς, αὐτῶ τῶ μόνος. ὡς τὸ τυδεῖος
δὲ ὑπὸ πέρων προμάχοσιν ἐμίχθη. Ὄρι. ἐπειδὴ συμβαίνει τοῦ τῶ κῆφω χερμῶνος ὄν
τος συστάσει νεφέλωδες γίνεσθαι, ἢ τῶ σκορπίου μὴ εἶναι ἐμφανῆ. πειράδῃ ἢ ἔξ ἀγῶν Φανε
ρὰν πειρήσαι τῶ τῶ τοξότου κατὰ ληψιν, Φισίν ὅτι ὄφρος ῥόξην καὶ αὐτῶ ἀθρόος κτλ δύνει
πρὸ τῆς ἡμέρας. ὁλίγον δὲ πρὸ τῆς ἡμέρας δύνει, δὲ δεκάτῃ ὄφρος τῶ νυκτός. ἐστὶ ὄφρος λαμ
πρόπατος ἀσπὴ νότιος. ἢ ὁ κηφδὸς Φισίν ἀπὸ χειρός ἐπίξω. τὰ ῥοιοπα μέρη αὐτῶν, ἀ
δυται. πλεῖον ἢ ἐξ ἐπίτηδες τὰ σμῆνα τοῦ χερδὸς πῶς. ὡς τε καὶ εἰ μὴ πᾶν τὰ τῶ διώατο. ἀλ
λὰ ἐν εἰ δὲ αὐτῶ πειρῶσαι. σῶζεις. τήμος ἢ ἢ ἡνωτότε κῆφω κεφαλῆς κωσοσύριδος εἰς ὄ
φρος ἀπὸ τέλων. ἢ κεφαλῆς τῆς κωσοσύριδος ἐπὶ τὴν ἰζὺσ μὲ γὰρ ἀρκῶν ἐν τῶ ἀνα
τρέχει ἀποβλέπει. τὰ περι τοῦ παρὰ κείνου δὲ οἰσὸς τῶ αὐτῶ. ἐκ ἀκτῆνος δι
δάσκει προσιπῶσ μῆος, κτλ γοῖ δὲ μόνος τῶ σιῆθαι παρὰ λήψας. τῶ ἐῶν δὲ ἀνατο
λίῳ ποιούμενος ὁ ἀκτῆς, μέγα χερμῶνα σιῆθαι τῶ ἡλίου ὄντος τότε περι τὰ μέσο
τῶ τοξότου. ὅτε λοιπὸν ἀπὸ τέλων τῶ ἡλίου σιῆθαι τῶ τοξότη, ἐπὶ αὐτῶ ἀπὸ τέλων αὐ
τοῖς. ὁ ἡ λόγος. χαλεπὸς οὗτος ἢ δεινὸς ἀπὸ τέλων πρὸς τῶ νυκτός. ἔστω ἢ ἀπὸ τέλων
σὺ τῶ

αὐτῶ παρ' ἑνὶ τῷ ἡλίῳ χιμῶνι, ἢ ἴσως τῷ δεκάμηνι, χιμῶνι ὁδὸν σμῆνον. διὸ ἐπιτοῖς
πλείουσι χιμῶνι, διὰ τὸ τότε κρύος, ὃν καλοῦσιν αὐτὴν ἐτυμολογοῦντες, πικρὰ τοῦ
αὐτοῦ, καὶ τὰ χιμῶνι πνύματα. ἀ δὲ οἱ χιμῶνι ἀνατείλας.

Δελφίς δὲ μάλα πολλὸς ὡδὲ χιμῶνι κεῖται
Μεσσηνίαν ἡρόεις. τὰ δὲ οἱ πρὸ τέσσαρα κεῖται
Γλιώνα πρὸ Βολαδῶν δύο. πᾶρ δύο πεπρωτῶτα
Καὶ τὰ μὲν οὖν βορέα καὶ ἀλίσσιος ἡλίοιο
Μεσσηνίαν κέχεται. τὰ δὲ νόδι τέλλεται ἀγὰ
Γολλὰ μετὰ ἐν νότιοι καὶ ἡλίοιο κελεύθου
Λοξὸς μὲν τῶν ἡλίοιο τὸ μὴ ὑποκίλιται αὐτῶ
Ωρίων. μὴ κίλιον ὅτι καθερῶν ἡλίοιο
Υψοῦ ποπρωτῶτα παρέρχεται, ἀγὰ πεπρωτῶτα

Δελφίς δὲ μάλα πολ-
λός, πάλιν τὸν δελφίνας
ἀπὸ τοῦ ἐτυμολογῆτος διδύ-
σκη αἰγολέραςτος. οὐ γὰρ
σφόδρα φησὶν ἐκλαμπρῶ-
ν. Φέρει οὖν μεσσηνίαν ἡρό-
εις. ὅτι τὸ μέσον αὐτοῦ σφό-
δρα σκοτεινόν ἐστιν. ὡδὲ κα-
ταφέρειται οὖν τὰ αἰγολέ-
ρατι ὁ δελφίς, ἀνάστειρος, τὰ
πολλὰ τέσσαρας ἔχων ἀ-

στέρας ἐπισημοῦς ἐν τῷ περαλλήλῳ κίλιον. Φησὶν οὖν, τὰ δὲ οἱ πρὸ τέσσαρα κεῖται
γλιώνα. ἔοικε ἢ ῥομβοειδὲς ἔχειν τὸ σχῆμα. ποιητικῶς ἢ εἶπε τοὺς ἀστέρας γλιώνα. γλήνη
γάρ ἐστι, ἢ ἐν τῷ φθάλμῳ κίριον. κατησέρισαι ἢ εἰς τιμῶν τῶν περὶ δὴν ἡραροδέντρος
δ' αὐτῶν φησὶ ἀμφιφίτης, σιμήρησε τῶ γὰ μὲν. ἔρμι πᾶρ δὲ φησὶν ἐπὶ ἐπὶ πλάτωνος τιμῆ
ἡπίσσο κίριον εἰς δελφίνας. ἐπὶ ἢ, τὸν κομίσαντα ἀρίωνα τὸν κίθαρων δὲ εἰς τὴν μέγαν δὲ
γρῦτον τὰ πρὸ τῶ βορείων ἀστέρων. μέτεισι ἢ ἐν τεύθει ἐπὶ τὰ νότια. Καὶ τὰ μὲν οὖν ἐν
πλήρωσι πάντα τὰ ἐν τῷ βορέω μέγαν τὸ ζωδιακῶν κίλιον αὐτὰ τὰ δώδεκα ζώδια
ἐφ' ἑαυτῶν πάντα τὰ προσημῶνα μετὰ ἑξ ἑστὶ τῶ βορέω καὶ φησὶ τὸ ἡλίοιο πρῶτον. ἵνα λέ-
γῃ μέσον βορέος ἐπὶ τὸ ζωδιακῶν κίλιον. ἀλίσσιος ἢ, ὅτι ἐπὶ ἡλίοιο εἰς τὸ πλανήτων ἐστὶ. τὰ
μὲν φαινόμενα ἀπλοῦς. Ἡλίοιο κελεύθου, ἡλίοιο κελεύθου ἐστὶν ἢ διὰ μέσον τῶ ἡλίοιο
ζωδίου τῶ ἐναυτῶ τῶ πᾶν τὸ κίλιον ἡλίοιο. ἀλλ' ἢ αὐτῶ εἶπεν οὐκ ἀπειμῶς. ἀνάμαλος ἢ ἐστὶ καὶ
βραδεία. ἀρῶ μὲν δὲ ἡλίοιο ὑπὲρ φησὶ τὸ ἔρανος περιφορῶς, εἰς τὸ πᾶν τὸ κίλιον ἡλίοιο
στῆ, ἐπὶ τῶ αὐτῶ ἰδίαν κίλιον λέγουσιν αὐτῶν. ἐν ἰσημερίαις ἐπὶ διαστήμασι χιμῶνι
ρῶ μὲν. Νόδι τέλλεται. τὰ νότια ἢ κατω κέντα ὡς πρὸς τὸ κλίμα τοῦ κόσμου. ὡς πρὸς
αὐτὰ βορέα. διὰ τὸ ἔξ ἑρμα. ὁ γὰρ οὐκ, τὰ ἢ ἀγὰ ἀστέρα κατω τέλλεται, ἢ ἐστὶ μετὰ τὸ
πενόρου ἐπὶ τὸ ζωδιακῶν κίλιον. ἀγὰ ἐν ἀγῶι ἡλίοιο κέχεται. τὰ ἢ ὑπὲρ τῶν λιγῶν φέ-
ρατος. μετὰ ἐν νότιοι καὶ τῶ ἡλίοιο κελεύθου. Λοξὸς μὲν. πρὸ τῶ ὠρίωνος νῦν λέγεται.
πάντα ἢ τὰ ἐν τῷ βορέω ἐπὶ ἡλίοιο κελεύθου διδύνας ἐπὶ ζώδια, ἔρχεται ἐπὶ τὰ νότια. καὶ
πάντων τῶ ἐν αὐτῶ διδύνασκαλιαν περὶ οὐ μὲν, ἀπὸ τῶ ἐπισημοτάτου λαμπροτάτου
ἢ πρὸς πάντα τὰ νότια ἔρανος. ὅτι ἐπὶ τῶ ὁμηρικῶ χιμῶνι ἐτυχεῖν ἐν βραχέῃ ἢ ὁ πρὸς τῶ
ἀπὸ δύο ζωδίου ἐπισημῶ. τὰ τὸ νότια ἐπὶ βορέα ἐδηλώσε, ἢ ὅτι ὡς ἐπὶ διδύνας πρὸς τῶ
ὅτι τῶ ἀρῶ μὲν μέγαν ὠρίωνος ἀστρονομικῶς εἰπὼν ἢ ταῦτ' ἐπὶ σφίφεται καὶ ὠρίωνος δὲ-
κίλιον. ἐκ τῶ τῶ ἐν τῶ βορέοις ἐκένος πρὸς τὸν μνήμη ποιησῶ μὲν ἡλίοιο ἐπὶ τῶ νότιοις τῶ αὐτῶ
κίλιον μνημονεύει. ἐπὶ τῶ διὰ τῶ πρὸς φέρει τὸ μὲν φησὶν. ἐπὶ ἀμφοτέρω ἢ κίλιον
ἢ τῶ ἡμισφαιρίοις ἐπὶ χιμῶνι ἢ μνήμη ἐξ ἢ τῶ πλάτος λ. μέμφοιρο δὲ ἡλίοιο ἀρα-
τω. ὡς μὲν ἀκίλιον προσέχον τῶ ὠρίωνος θέσει. ἢ ὑπὸ τὸ διχοτόμημα τῶ ταύρος ἐστὶν
ἀγὰ τῶ ταύρου ἀναγκαστικῶς ἐστὶν. ἀρῶ ἐν πᾶσι τῶ ἀκίλιον ἐπὶ τῶ ἀρῶ μὲν. κατὰ

τοῦ το μόνον ἰσφαλι, οὐδαμῶς, ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νῦν γὰρ λέγει, τίς πρὶν ἡραφίω
καὶ τὸ διαμεμετρῆμα ἡν χωρίον. ὅφ' ὅ τμημα ὅστιν ὁ ὠρίων. ὁ γὰρ πῶς ζώοντος κν
κλος δώδεκα γομαῖς διακρίεται, αἷς διέρχεται ἐκαστὸν ἐκαστὸν ζώοντος. τομὴν αὐτὴν λέ-
γει, τὸ διαχωρίζον ἐκαστὸν μέρος τῶν ζώων. ὑπὸ τοῦτον γὰρ τμημα ὅστιν ὁ ὠρίων. τῶ
τον δὲ ἰσοδύς φησι, βρύλλης ἐλ μίνως καὶ ποσειδῶνος ἐν δωρεῶν δὲ ἔχειν παρὰ τὸν πα
τρός ἡν τῶν κνματων πορδύεας. ἐλθὼν δὲ εἰς χίον, μέρῃ τῆν οἶνο πῶνα νος βιάσαι-
σται, οἰωθέντα. τὸν δὲ οἶνο πῶνα χαλεπαίνοντα, ἐκτυφλώσαι αὐτὸν. ἐλθὼντα δὲ εἰς λῆ
μνον ἀλίθοντα τῶν ὕφαιτω συμμίζαι, ὅς αὐτὸν ἐλέησας, διδάσιν αὐτῶν ποδηγίτω
κνδαλίωνα. ὃν λαβὼν ἡν τῶν ὠμων ἔφερε, πῶς ὀδύσ αὐτῶ σημερινόντα, ἐλθὼν δὲ εἰς ἀ
ματολάς. καὶ ἡλίω συμμίζας, ὑπάδη, καὶ οὐτως ἡν τὸν οἶνο πῶνα ἦλθε, τιμωρήσασθ
μέλλων. ὁ δὲ μαθὼν, ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. ἀπειπίσας δὲ αὐτὸν διέρεν εἰς κρήτιν ἦλθε, καὶ
τῆ ἀρτέμιδι σὺν ἡρος ἡν, ἡν χερήσας οὖν καὶ ταῦτιν βιάσαισται, ὑπὸ σκορπίος πλ
γείς ἐτελῶνται.

Οὐρανὸν εἰσάνιδων ὁ αὐα
βλέψας φουσὶν ἐκκαθαρά
καὶ πῶνσελίω ρηκί εἰς
τὸν οὐρανὸν, οὐκ αὐ δύροι
ἀλλολαμ πρότερον ὠρίω
νος ἄστρον, ἡν τῶν εἶπει. εἶπει
δὴ μεσουραοῦντος ὠρίω
νος, τὰ λαμπρότατα τῶν
ἄστρον ὑπὲρ πῶν ὄραται, ταῦ
ρος. ἡν ἰοχσ. δι δυμοικασ

Οὐρανὸν εἰσάνιδων προφέρεισερα θηήσασται.
Τοῖς καὶ φραρὸς ἀφρομῶν ὑπὸ νάτω
Φαίνεται ἀμφοτέροισιν ὠρίων ὑπὸ ποσὶ βιβηκῶς
Γοκίλος, ἀλλοῦ πάντα πεφασμενός, ἀλλὰ καὶ ταῦτ'
Γαστέρα κνάνεος πρὶ τέλλεται. ἡ δὲ οἰ ἄμρη
Ἀστέρι βέβληται δεινὴ γῆν. ὅς ῥα μάλισται.
Οξείασειριωδ. καὶ μιν καλέσας ἀνθρώποι

οἰ πει. τὸ γὰρ ὑφ' ἡσπεπῶτα. μεσουραοῦντα σημερινῶ. τὸ ἡ πρὶν ἔρχεται, τοῖου ὄν ὅστιν.
ὅς πῶ αὐτὸν πρὶν ἔρχεται, μὴ νομίσῃ αἷα αὐτοῦ κρετῆθω θεάσασθαι. τὸ δὲ ὑποκίελεται. αὐ
τὸ τὸ οὐκ ὄρωρθω μῶνος ὅστιν. ἀλλὰ ἡμῶς ἔχων κννεπκίον. ὅ ὡς περ ἡν ἡσπεπῶτα κν
κτείν. ὡς σωτρίχεν τῆ ἰσορία καὶ τὸν κνκατῆσεισμόν, ἔχει γὰρ τῶν δεξιάν ὡς πρὸ ὄ
παλον φέρουσαν καὶ ἡν βλέπει, διὰ τὸ νύμαρος σπουδῆν ἐν δεικνυ μῶσ.

Φαίνεται καὶ τὸ τὸ ὠρίων. ἡν τῶν πῶν ὄστιν ὁ κνκων ὁ σείρισ καλούμενος. ὃν ὠρίωνος κν
να λέγῃσιν κατ' ἡν κλῆσιν ὡς φησὶν ὁ μῆκος. ὅν τε κν ὠρίωνος ἡν κλῆσιν καλέσας. τὸ δὲ
φρουρός. ὅτι κνκῶ ὄντι ὠρίωνι, σνκκολούθῃ ὁ κνκων, καὶ ἡν αὐτοῦ φυλαξί. τὸ δὲ πῶσιν
ἀμφοτέροισιν, ἡν τῶν ὄστω ὄστω. ἐπῶν τῶν γὰρ βιβηκῶς ὅστιν, ἡ ἀμφοτέροισι τοῖς ἐμ-
προδίοις, ὁ καὶ μάλλον. τὰ γὰρ σφύρα αὐτοῦ τῶ πῶσιν, τῶ ὄστω ὄστω, ἐφ' ὡν βιβηκῶν, ἀφα
νῆ ἡμῖν, καὶ οὐ πῶσιν δὲ σῶν πῶσιν, διὰ τοῦτο ἀμφοτέροισι λέγει τῶς ἐμπρο-
δίοις. καὶ δὲ δῶσι πρὸ δηλον μάλλον τῶν κατὰ ληψιν. νοεῖστω τῶν τῶν, βιβηκῶς. οἰ
ον ὄρμῶν καὶ ἀνατέλλων τῶς ἐμπροδίοις πῶσιν. μετὰ γὰρ φησὶ κνκῶν, οἰ πῶσιν ἀνατέλ-
λων οἰ ἐμπροδίοις, οἰ δὲ αἷοι τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἀποπληρῶντες σῶμα ἀστέρων, ἔλαφροι
καὶ ἀνεπαχῆς εἰσιν ἡμῖν.

Ποικίλ. ἀλλ' οὐ πάντα πεφασμενός. τὸ πρὶ κνκῶ
πρὶ κνκῶ, ὅτι ποικιλίαν ἀστέρων ἐστὶν ἰδεῖν. ἔχει γὰρ καὶ ἀμυδρούς καὶ λαμπρούς ἀστέ-
ρας πῶρα ἀλλήλους. οὕτω δὲ ποικιλία λέγεται. τὸ δὲ πῶρα ἀλλήλους ἐπῶ, ὅτι οὐ δεῖ

είναι μόνουσ λαμπρούσ ούτε γ' αὐτὸν παλιν, ἀλλὰ δεῖ κρᾶσιν εἰμὴ τίνα, ἐστὶν οὖν οὐ-
 ων πεποικιλμένος. ὅζ' ἂν ἢ αὐτὸς ἐπιφέρει, ἀλλ' οὐ πάντα πεφασμένον, οὐ γὰρ ἐν μόν-
 ων συγκείμενος λαμπρῶν ἀστέρων, ἀλλ' ἔχει καὶ τινὰς ἀμυδρούσ εἰκότως οὖν ποι-
 λος ἔστιν ἢ ποικίλος, διὰ τὸν ἐπαίρησ αὐτῶν φλ γήυνος ἀστέρων, ὅσ' ἰδίᾳ σείριος καλε-
 ται, παρ' ὅσον σείρησ αὐτῶν φῶσ, καὶ ἐστὶ παρ' ἄλλοισ ἐκ τοῦ παλμοῦ φλ λαμπε-
 δνός, κατὰ τὸν τοῦ οὖν ποικίλος, κατὰ τὴν ἀστερομαρμαρυγᾶσ ὡσπερ παρ' ἄλλοι-
 ζούσασ· οὐ γὰρ οἱ τὴν γαστέρα ἀποτελοῦντες ἀστέρων σφρόδρα λαμπρῶσ οἷσ οὐ-
 τὸσ ὁ ἀστὴρ ὁ παρ' αἰμῶσ αὐτῶν τῆ γήυνῃ, ὅζ' ἔχει καὶ σφρόδρα σιλβόντως τὸ φῶσ ἀπο-
 πέμπει σείριός οὖν αὐτῶν τὸ φῶσ ἀείρει σείρησ τῶσ, οὐ γὰρ ἐν αὐτῶν πεπυκνωμέ-
 νῳ ἔχει ὁ ἀστὴρ τὴν λαμπεδνᾶσ, ἀλλὰ διακᾶσκουσιν καὶ ὡσ ἐν παλμῶ οὖσαν.

σείριον οὐκ ἐπὶ κένον ἀμῆελίω αἰονίοντα
 φυταλιὰ φιδύδονται, ἀναλδέα φυλλιώσαι.
 ῥῆα γὰρ οὖν ἐκρινενδασίλασ ὀξὺσ αἰξασ.
 καὶ τὰ μῦθ' ἔρρωσε. τὸ δὲ φλόον ὠλεσε πάντα
 κένου καὶ καπνόντος ἀκούο μῦθ' οἱ δὲ οἱ ἄλλοι
 σῆμῆ μῦθαι μελέεσιν ἐλαφρότεροι πρὶν φνται
 πῶσ δὲ εἰωνοσ ὑπαμφοτέροισι λαγῶσ.
 ἐμμενῆσ ἡμᾶτα πάντα διώκεται· αὐτῶν ὀξῆσ
 σείριος ὅζ' ὀπίθεν φέρεται μεπίνοντι εἰκόσ,
 καὶ οἱ ἐπὶ πᾶσι τέλλῃ, καὶ μιν καπνόντα διώκει

τὸσ ἄμα ἡλιῶ φιδύδονται αἰ ἀρούραι, ἀναλδέα φυλλιώσαι, ἀναυξῆσ θάλλουσαι. ἀλ-
 λά τὰ μῦθ' ἔχει ἰσχυρὰ διανέχοντα πρὸσ τὸ καῦμα τῶν καρπῶν πέπειρα ποιῆσ. τὰ δὲ ὅζ' α
 δεινῶσονται διαφείρησ, ἀκούο μῦθ' δὲ αὐτῶν τῶν ἀιδανόμεθα, ἀνατέλλοντοσ γὰρ αὐτῶ
 αὐτὸν λαμβανόμεθα, καὶ ὅτε τροπῶν ποιῆται καὶ δύσιν, πάλιν γινώσκοντοσ. ἐπειδὴ
 γὰρ οὐτὸσ ὁ ἀστὴρ ἐστὶ ἐν πάντι τῶν κενῶ ἐπισκρόματοσ, φησὶν ὅτι καὶ ἀνατολῆσ καὶ
 δύσεωσ αὐτῶ ἀιδανόμεθα, οἱ δὲ ἄλλοι οἱ τὸ λοιπὸν αὐτῶ ἀποπληροῦντες σῶμα ἀστέ-
 ρεισ, ἐλαφροὶ καὶ ἀεπρωχεῖσ εἰσιν ἡμῖν. Λαγῶσ δὲ καὶ προσκρόντως ἔχου-
 σα ἢ τῶν ἀστέρων θέσισ, τῶ γὰρ κενῶ γῶ εἰκότως ὁ κενῶν φρερόσ, καὶ ὁ λαγῶσ πᾶσ
 πῶσ τὸ κενῶ γῶ, ὑπὸ οὖν τῶσ πῶσ φησὶ τὸ εἰωνοσ λαγῶσ ὡσπερ δὲ κενῶ μῦθωσ
 ὑπὸ τῶ κενῶσ, οὐ προανατέλλοντα παραλλήλωσ τὰ ἀστέρων, κατὰ σείριόσ δὲ αὐτῶν λέ-
 ποσιν ὑφ' ἑρμούσ, διὰ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν πολυγονίαν, μόνῳ γὰρ τῶν τῶ ἐδύθη κεν-
 ῶν πῶσ οὖν τὰ μῦθ' ἔχει τὰ δὲ ἔχει ἐν τῆ κοιλίᾳ. Ἐμμενῆσ ἡμᾶτα πάντα
 πῶσ πῶσ χειρὶσ τῶ μῦθωσ, ἄμα δὲ πρὸσ τὸ δεινῶσ φλ φύσεωσ τῶ κόσμου καὶ τὴν
 εἰσαὶ τῶ οὐρανοῦ διαμονῆσ ἀπὸ βλέπων, φησὶν ὁ λαγῶσ ἀδναλείπωσ διώκεται, τὸ
 δὲ ἐμμενῆσ, δεινῶσ, συμβαίνῃ δὲ τὸ αἰώνιον τῶ κόσμου καὶ ἀφθάρτων, καὶ μιν κα-
 πνόντα διώκει, ὡσπερ γὰρ κατὰ φερόμῦθωσ εἰσ τὸν λαγῶν ἐστὶν ὁ κενῶ.

Οὐκ ἐπὶ σιωνά τέλλῃ τῆ
 λῶσ ὁ σείριος, ὅτε γίνεται
 εἰσ τὸν θερινὸν τροπικὸν
 ἐν τῶ κενῶ, παρ' ὅσον ἐ-
 πὶ μῦθ' ὅσ' ἐστὶ καὶ ῥῶ
 μῦθωσ ἰούλιωσ, ὅτε καὶ φέ-
 ρῃ πυρετῶν δειλοῖσ βρο-
 τοῖσ, τῶν κενῶ δὲ σφρο-
 δρῶν γινόμενον τὸ καῦμα
 γῶσ, πᾶσ οἱ πρὸσφοροὶ
 καρπῶσ πέπειροὶ γίνονται,
 τὸ δὲ οὐκ ἐπὶ κένον τὸν σεί-
 ριον, ἐλληνισμός ἐστὶ αὐτῶ
 τῶ οὐκ ἐπὶ κένον αἰονίον

Ἡ δὲ κινὸς καταπύρνω με-
γάλοιο . πρὸς ἀντιδιαστο-
λήν τω μικρῷ κινῷ . ὅς
καλεῖται προκλινῶν . διὰ τὸ
καὶ πρὸ τῶ σειρῆς ἀναπέ-
λην . περὶ ὃν τὸν μικρῶν
κίνα ἐπίκηται καὶ ὁ γαλα-
ξίας . ὁ δὲ νοῦς ὁπίθεν ἢ τῶ
σειρῆς κινῷ ἢ ἀργῶ φαί-
νεται οὐκ ἔχουσα τὴν θέ-
σιν κατὰ τὴν φύσιν . ἐπει-
δὴ οὐτὴν πρῶταν ἔχει προ-
γενετικῶν καὶ προπλίου
σαν . ὡς περὶ Φηλε, διὰ τὸ
τοῦ τοῦ πρῶτα καλεῖται
κατὰ τὴν ῥωθιανὸν ἐτυμολογῶνται αὐτὴν πρῶτῶν προεἶναι τὸ προπερὶ δὲ, πρῶτῶν τῶ
οὔσα ἐπὶ πρῶτα πρὸς γαλαξίαν ἔχουσα τὸ . ἔπει οὖν τὴν πρῶταν οὐκ ἔχει ἄργῶ,
Φησὶν ὅτι πρὸς τὸ ἐναντίον πρυμνῶν ἐλκεται, ἢ τοῦ ὁπίθεν φέρει ἢ ἀργῶ πρὶ πρυμνῶν
ὁμοίως ταῖς καταρμύχας τῶν πρυμνῶν ἐστὶν ἡμίχμος . τὸ ἢ ἐλκεται, ἢ
σας ὡς σκάφος . ἢ ὅτι ἢ τῶ οὐρανῶ πρὶ ἀγεται . οὐκ εἰς δέον δὲ Φησὶν αὐτῆς ὁπλῆς . ὅτι
μὴ ὑπὸ πρῶταν ὑπὸ πρυμνῶν φέρεται . κορώνη ἢ . τὸ φη πρυμνῶν ὑπὸ καμπίς . ὃ ἄργῶ
τὸ λέγει τὴν πρυμνῶν αὐτῶν ὁπρὸς κορώνη δὲ ναὺς ἢ εἰς ἑναντίον φέρει,
ὡς ὑπὸ τὴν πρυμνῶν ἴαται . ὡς περὶ ἢ ἀγεται νῆες ὑπὸ τὴν πρυμνῶν σφέρονται, μοί-
ῶν πρὸς ὀρμίζονται . ἢ ἢ ἢ πρυμνῶν ὡς ὑπὸ πρὶ ἐν τῶ οὐρανῶ εἰσάγεται . ὅθεν ἐπὶ πρυ-
μνήσια δεσμοῦσι . ἐπὶ δὲ ὑπὸ τῶ ἀγεται νηῶν . ἐπειδὴ οἱ ναῦται ἀποσφύρωσι τὴν κορώνη
νῆς, ἢ γὰρ τὴν πρυμνῶν ἐν τῶ ὀρμίζονται, τότε πᾶς αὐτῶν τὴν ναὺν ἀνακόπτει καὶ
ἀνορθοὶ εἰς τὸ ἐναντίον . ἢ ναὺς ὀρμὴ γρηῃ μὲν ἢ ναὺς, ἀθροῖς ἐμπόση τῆ γῆ . εἰς τὸν πρὶ
σας οὖν ἢ ἢ κωπηλατῶντες . κατὰ τὸν πρὸς ὀρμίζονται παρῶν, διὸ δὲ αὐτῶν Φησὶν, πᾶ-
λι ῥοδίη δὲ κατὰ πέται ἢ πείροιο . γὰρ τῆ εἰς ἑναντίον κωπηλασία κατὰ ὀρμίζονται
τῆ ἢ πείρω . ἢ ἢ ἢ, αὐτῶν τῶ ἀνάστροφος ἢ ναὺς . ἢ ἢ ἢ δὲ ἢ ναὺς τῶ ἰάσωνος . κατὰ τῆ ἢ ἢ
ἢ αὐτῆ διατὴν ἀθναῶν . ὅτι πρῶτη ναὺς εἰδείχθη παρῶν αὐτῆς . ἀλλ' εἰς ἑναντίον φέρεται .
Καὶ οἱ πηδάλιον πρὸς ῥωθιανὸν τὸ πηδάλιον κέται πρὸς τῶ ὀπίθιοσ παρῶν τῶ κινῶς . ὅτι
ὀκλινῶν φη ἀργῶς ἐμπροσθεν πορεύεται . κεχάλασαι ἢ τὸ πηδάλιον αὐτῆς, ὡς περὶ ὀρμι-
ζομένης νηὸς, ἐπειδὴ πρυμνῶν ἔχει μόνω . ἐπὶ ὡς περὶ δόλου εἰσορμίζομένης .
Πεπλήσαν ἀνδρομέδων . διαλαμβάνει πρὶ τῶ κήτους, ὅσους οἰδὸν ἐπεμφε τῶ κήφει, ἐπὶ
πρὶ φη ἀνδρομέδων, καὶ διδάσκει αὐτὸ τὸ κήτος ἀπόπνων προεγνοσμένων τῶ τε κελου
δὲ τῶ ἢ ἢ ἢ . ὁ δὲ νοῦς, τὴν δὲ ἀνδρομέδων καὶ πρὸ πᾶν πρῶτῶν τῶ κήτους οὔσαν, ὅ-
μως, ἐκ φοβῆς, πεπλήσαν δὲ, ἢ τοῦ ὡς προσδεδέχθαι ἐπαίμω οὔσαν τῶ κήτει, ἢ ὅτι ἐμ-
Φησὶν περιέχει τῶ δέους . ἀπερσάφει γὰρ καὶ οὐκ ἀφορᾶ πρὸς τὸ κήτος . ἐπὶ δὲ τῶ βό-
ρφα τὴν ὄφιν φέρει .

Ἡ μὲν

ἢ μὲν ἄρ' ἄρ' ἰκός ὑπὸ πνοῆ βορέας
 κεκλιμένον φέρεται· τὸ δὲ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀπὸ
 κήρης ὑπὸ κριῶν τε καὶ ἰχθύων ἀμφοτέρωσιν
 βαλὼν ὑπὲρ ποταμοῦ βέλῃ μύρον ἀσερόντος·
 οἷον ἄρ' ἀκίφνο θεῶν ὑπὸ πνοῇ φορέται
 λείψανον ἠεροειδέος πολυκλαύσου ποταμοῦ·
 καὶ τὸ μύρον ὠρίωνος ὑπὸ σκαλὸν πόδα τείνει·
 δεσμοὶ δὲ οὐραῖοι τοῖς ἰχθύεσσιν ἀμφοτέρωσιν
 ἀμφοσφορέονται ἀπὸ οὐραίων καπνόντες
 κητέης δὲ οὐραίων λοθεῖσιν ἀναμῆξ φορέονται·
 εἰς ἐλάυνον μύροι ἐν δὲ ἀστέρῃ φαίνονται
 κήτεσσι· ὅς κένου πρώτῃ ἐπίκειται ἀκάνθη·
 οἱ δὲ ὀλίγω μέτρον· ὀλίγη δὲ γιέμυροι ἀίλη·
 μεσότητι θαλάσσιον ἐκίτεος εἰλίσσονται·
 γλαυκοῦ πεπρωτῆς ὑπὸ πλοῦσι λαυνοῦ
 βῶν ἡμῶν· οὐ γάρ τ' ἴση τετυγμένη εἰδύλοιο
 βέλῃται μελέεσσιν εἰκότις· οἷα τε πλά

ἢ μὲν ἄρ' ἰκός· τὸ δὲ ἀσπ
 μα τοῦ κήρης καὶ φιλαν
 δρομέδης· φησὶν ἡ μὲν δὲ αὐ
 δρομέδης βόρεος ἐστὶ· τὸ δὲ
 κήρης πλέμει ἐν τῇ ἀσπ
 μέδῃ· ὅτι πρὸ θεῶν εἶπεν εἰς
 τὰ νότια ὄν· κατὰ τὸ κήρης
 καὶ ἄρ' ἰχθύων ἀμφοτέ
 ρων· ὀλίγον αὖτε λείψανον
 τοῦ ἀσερόδου ποταμοῦ· ἐστὶ
 γάρ τι σύστημα νεφέλωδες
 ἐξ ἀσέρων· ὑδατὸς γύσιν με
 μοῦ μύρον· ὅτι φησὶν κήρης
 τοῦ λείψανον ἢ δὲ ἐκεραυ
 νώθη· μεταχρῶν τὸ κεραυ
 νοῦ τὸ φαέθοντος· εἰς αὐ
 τὴν δὲ κατηνέχθη ὁ φαέθων
 ὑπὸ διός· κατὰ φλεχέει·
 διὰ τὸ ἐπιβῆναι τῷ τῷ ἡλίω

ἀρματι· Οἷον δὲ ἀκίφνο· θαυμαστὴ δὲ ἐξέτατο εἰς τὸ κήρης διδάξαι τὴν πρὸ κήρης
 ποταμόν· τὸ μὲν κήρης καὶ λείψανον ὑπὸ τὸν τὸ ὠρίων κήρης ἀσερόν ποδα·
 αἱ δὲ οὐραῖοι δεσμοὶ τῶν ἰχθύων· οἱ ἀμφοτέρωσιν δὲ δένδρῳ, συμπεριφέρουσι τὴν ὑπόφασιν φιλ
 τὸ κήτεος ἀκάνθη· ἢ τὸ θηρίον ἀκάνθη· ἢ τὸ πρὸ τῶν ἀσπρῶν σελήνοφθῆς ποταμῶν ὑπὸ
 φασὶ ἀμφοτέρωσιν τῶν δεσμῶν· οἱ ἢ αἱ τῶν ἰχθύων ἐρεῖ δὲ δένονται· ἐστὶ δὲ ὁ ἡριδανός φιλ
 τῶν ὠσης τῆς ἰταλίας θαλάσσης· καλεῖται ἡ ὑπὸ τῶν ἰχθύων ἐργασίον· ἀγύπτιοι δὲ φησὶ,
 νῆλον αὐτὴν εἶναι τὸν κατῆρησιμον· Κητέης δὲ οὐραίων λοθεῖσιν ἀναμῆξ φορέονται, οἱ
 δεσμοὶ δηλαδὴ εἰς ταύτην περατὸν μύροι· ἢ εἰς τὸ ἐργασίον· τὸ δὲ ὅς κένου· αὐτὴ τὸ ὅτι
 ἀστὴρ ἐπίκειται τῇ ἀκάνθῃ τὸ προσφρημύρον κήρης· ὁ δὲ ὑπὸ φιλ ἀκάνθη ἀστὴρ, τέλος ἐστὶ
 τῶν δεσμῶν τῶν ἰχθύων· Οἱ δὲ ὀλίγω μέτρον· μέτρον λέγει τὸ μέγεθος· λέγει δὲ ὅτι μικροὶ
 εἰσὶν ἀμφοί· φησὶ δὲ τὸ πρὸ τῶν νοτίων ἀσέρων, τὸ μεταχρῶν τὸ πηδάλιου ἐπὶ τὸ κήτεος
 διηκόντων ἢ τὸ τὸ λαυνοῦ πλοῦσιν· οὐ τοῖς ἢ οἱ ἀστέρες πρὸ τῶν πηδάλιων ἀσπρῶν
 ἐδένου ποταμῶν οὐδὲ εἰδύλοιο πεπρωτῆς· ὡς περ' ἀπαντα τὰ προσφρημύρα· ἀλλ' ἐπει
 δὴ ἀφανῆς εἰσιν, ὄντες σφόδρα νότιοι, διὰ τὸ ὑποὶ τὸ οὐτω πώσεω ἔλαχον παρὰ τῶν πηλο
 πέρων· οὐ τὸ δὲ αὐτῶν ἡλῶς μνημονόφ' ὑπὲρ τὸ μήπρας ἐν τοῖς νοτίοις γούτος τὸν
 ἀστέρας θεῶν μύρον πλανηθῆναι· τίνες δὲ εἰσὶν οἱ ἀστέρες; ἐστὶ οὐ λέγει ἀλλὰ διδάσκει ὅτι
 ματῶν φέρουσι· ἀμφοί δὲ εἰσὶν οἶνο τεύεστεροι ἀστέρες ἐπειδὴ προσγεώτεροι εἰσὶ τῶν βο
 ρείων· αἱ δὲ φιλ γῆς ἀναδυμῆσεις διδόμεναι, ἀμαυροῦσι τὸν ἀστέρας· Οὐ γάρ τ' ἴση τε
 τυγμένη· οὐ γάρ μορφωθέντος εἰδύλοιο ὑπὸ τῶν μέλεσσιν· ὅτι πλά εἰδύλα τὰ προσφρη
 μύρα πάντα ἐφείησιν ἢ τὸ τῶν κήμενα, αὐτὴ τῶν αὐτῶν ὁδὸν ὡς γιγνομένων τῶν χρο
 νων· ἐδίδασκεν οὖν ἡμᾶς ὅτι εἰδύλοιο πηδάλιου οἱ πηδάλιοι τὸν ἀστέρας, ὑπὲρ τὸ δύνουσι

πῆξεν ἔναι. οὐ γὰρ οὐκ εἰδωλοποιήσασιν. ὡς τὰ προσημύα.
 Ἐξέως σιχρώνται περὶ ἡσλοῖ
 πῶν διαλείπεται ἀσέρων.
 ὅτι ἕκαστος αὐτῶν τὰς αὐ-
 τὰς ὁδούς καὶ περιφορὰς
 ἔχει. ἀφ' ἧσ' αὖ σιμείων τῶν
 οὐρανῶν ὁ αἰθρῶν κεραιὰ τέλ-
 λη, ἐξ ἐκείνου πάλιν τὸ σι-
 μείον ἀνατέλλει. ὡς οἷον
 αὐ μέρους δύοσιν ποιήσονται.
 πάλιν δύο μέρους, οὐκ ἐξ ἑ-
 τερου μέρους δύσεται. τὸ δὲ
 αὐτὸ τὸν ἥμισυ πάντων.
 ἕκαστον γὰρ κατὰ τὰ αὐτὰ
 σημεία ἀνατέλλει ὡς διῶν.
 Τὰς αὐτῶν ἐκείνων.
 τὰ εἰδωλα τὴν ἐκείνων αὐτῶν πελαγίως πρὸ αὐτῶν ἐσηέφατο, ὡς διενούθη ἀπαντα
 ἀδρόως ὁ μὲ μορφώσασ ὡς ὀνομαθεί ἕκαστω. οὐ δ' ἠδυνήθη πάντων τῶν ἀσέρων καθ' ἑνα
 διακρίνων ὄνομα εἶπεν ἢ μαθῆν. ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν κηφεία λέγει ὡς τὸ ζῆτιω. εἰπὼν δὲ ἡ
 πᾶλλα πάντα, δι' ἐτύπωσε. καὶ προσηγήσαν πᾶσι τῆ διατυπώσεως δίδωκε τὸ ζῆτιω.
 εἰπὼν ἢ λέοντα, ὡς τὰ ἐξῆς, εἰδωλοποιήσασιν, καὶ δι' ἡν χεῖρα.
 Ἡλιθα μορφώσασ. πολλοὶ γὰρ ἀσέρες κατὰ πᾶν μέρος τῶ οὐρανοῦ καὶ πολλῶν ἰσο-
 τὰ μετέθη εἰσὶ καὶ τὸ φῶς καὶ αἱ χεῖραι ὁμοίαι, καὶ πάντα εἰσὶ ἀμφιέλιχοι, οἷον συμ-
 περιφερόμενοι περὶ οὐρανῶ ἀνατέλλοντες τε καὶ διῶντες. εἰπεὶ οὖν πᾶλλα εἶσι τὰ ὁμοί-
 ούμενα αὐτῶν, οὐκ ἠδυνάτω ἰδίως, καὶ καθ' ἐπισκοπεῖν. διὸ καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἰδῆσιν αὐ-
 τοῖς συναγαγῆν ἀσέρας πλείους, δι' ἐπίγνωσον τὸ χῆμα ἀπὸ γὰρ μέρους.
 Τὸ καὶ ὀμηγρέας. δι' αὐτῶν τῶν φησὶ τῶν αἰτίων αὐτοῖς φησὶ ἀρχῆς τῶν διατυπώσεων
 ποιήσασ μέρους εἰδῆσιν ὀμηγρέας καὶ ἅμα πλείονας ποιήσασαι καὶ διατάξαι ἀσέρας,
 ὅπως ἐφεξῆς καὶ κατὰ τὰξιν ἄλλο παρακέμερος ἄλλο ἰδέας καὶ μορφώσασ
 ἀπετελοῖν. διδῶσ οὖν ἐξῆς τὰ εἰδωλα, τὰ προσημύα ταῦτα τὰ πρῆκειαν μορφω-
 θέντα ὀνομασά. ἢ νῦν οὐκ ἐπὶ ἐν θαύματι ἀνατέλλει ἀσῆρ. τὴν αἰνιχτῆ καὶ νότιοι φη-
 ὄφως. πάλαι δ' τῶ ὄφιν ἐχομέν τε ἔγνωμεν. εἶδα σημαίνουσιν. τοῖς προσημύοις
 εἰδῶλοι, ἢ ἰδέτερος εἶπε τὰς ἰδέας αὐτῶν. τὸ δὲ ἀφ' αὐτῶν οὐδ' εἰδῶν αὐτοῦ πάντας ἰδέας
 καθ' ἕνα ἡμεχρισμένον ὀνομασά, οὐδὲ μαθῆν ἕκαστον ἡ συνῶναι οὐτω μεμνημένων ὄνο-
 των διωατῶν ἡ. Ἀλλ' οἱ μὲν καθαρῶσιν ὑπὸ τὸ ἐξῆς κατὰ τὰξιν ἦλθε λοιπὸν εἰς τὸ προ-
 κέμερον. ἀλλ' οἱ μὲν προσημύοι ἀσέρες δι' οὐνοπτοίπως, εἰδῶλοισ ἡμερισμένοι, καὶ ἡ-
 μῖν φανεροὶ εἰσι. τὰ δὲ προκέμερα ἀσῆρα κατωτέρω κέμερα τὰ ὑπὸ διωκο μέρους λα-
 γωῦ. εἰπωμεν δὲ πῶς διώκεται πάντα ὅσα σκοπεῖν ἡ ἀνόνομασται. οὐ γὰρ μορφωθέν-
 τα ὀνομασάσας ἔχεν. ἀλλ' ἀχρῶν ὄντα. διὰ τὸ εἶναι νότια ἡ ἀπροσημύοι τὰ εἶσι. δι' ἡν
 δὲ αἰτίων μεμνηταιμόνον αὐτῶν προεξέθεμεθα.

νόςτι

νήοτι δαίτη κερῆος ἢ πνοιῆσι μόριον
 ἔχουσ ἐς κῆτος τετραμμένον κωρηται.
 οἷος ἀπὸ προτέρων νότιον δὲ εὐκλήσκουσιν
 ἄλλα δὲ ἀποράδην ὑποκείμηνον ὑδροχόῃ
 κῆτος ἀιθερίοιο καὶ ἰχθύος ἡερέονται
 μεσότη νωχελίεσ καὶ ἀώνυμοι, ἐπὶ ὕδι δὲ σφῶν
 δεξιτέρῃσ ἀπὸ χειρὸσ ἀγαυοῦ ὑδροχόοιο
 οἰκτίσ τὸλίπ χύσισ ὕδατος ἐνθα καὶ ἐνθα
 σκιδνα μῦρου χαροπῶι καὶ ἀναλδέεσ εἰλίσσονται.
 ἐν δὲ σφινδύο μάλλον ἐρῶδὺ μῦροι φορέονται.
 ἀστέρεσ οὐτέπι πολλὸν ἀπὸροιο δὲ μάλ' ἐπ' ὕσ.
 εἰσ μὲν ὑπὸ μφοτέροισι ποσὶ καλόσ τε μέγασ τε
 ὑδροχόου· οὐδὲ κνανέου ὑπὸ κῆτεσ οὐρῆ
 τὸνσ πάντασ καλείουσιν ὕδωρ, ὀλίγη γ' ἄλλοι
 νεότι πξδύτηροσ ὑπὸ προτέροισι ἰρῶσι
 δινωτοὶ κῆκλοι πξιν γῆεσ εἰλίσσονται.
 αὐτὰρ ὑπὸ μῦρο κερῆω τέρας μεγάλοιο
 σκορῶσ ἀγχε νότιοιο θυτήριον αἰωρεται.
 τῶ, δῆτο ὀλίγον μῦρ ὡδ' ἡερόν ὑφ' ὀθέοντοσ
 πένσεσι, αὐτιπέρλω γ' ἀερεται ἀρηγούροιο

Νήοτι δαίτη κερῆος πξῖ τῶ
 νοτίου ἰχθύος διαλαμβά
 νη. ἡ τοῦτο πάλιν ἀπὸ τῶ
 προεγνωσμένων διδασκῆ
 ἀπὸ τῶ ἀποκέρωτοσ ἐν
 τῶσ τῶ νότου πνοιῆσ. σφῶ
 δρα γ' ἰνότιοσ ὕσιν ὁ τῶ ἀ
 ποκέρωτοσ ἰχθύσ. οὗτοσ ἡ
 ὁ ἰχθύσ ὕσιν ὁ μέγασ κα
 λού μῦροσ. ὁσ κάμπῆν λέ
 γεται ὕδωρ, ἀπὸ τῶ ὑ
 δροχόου χύσεωσ. τούτου δὲ
 ἐκ γένουσ τούσ δύο ἰχθύσ εἰ
 ναι λέγεται. Ἐσ κῆτος τε
 τετραμμένον. τῶ δ' ὀφιν ὡδ'
 τῶ κῆτοσ ἔχει ἀφορῶσάν.
 δύο ἐν δὲ δῶσι τεκμήρια τ'
 κατὰ λήφει ἀπὸ τῶ ἀποκέρ
 ρωτοσ. τῶ ἡ αἰωρεται. ἡ το
 ἀπὸ τῶ φέρεται, ἡ τῶ κενεώ
 τερον ὡδ' νότον ὕσιν ἀναμε

πωρεζο μῦρῶν ἔχων τῶ ὀφιν ὡσ ὡδ' τῶ κῆτοσ. Οἷοσ ἀπὸ προτέρων. σφῶδρα κερῆωσ, ἵνα
 μὴ πξῖ ἰχθύοσ διαλαμβαίνων, λίσσων πλανῶ τῶν ἀκούοντα, ὡσ πρὸσ τούσ προφρη μῦροσ
 προσπίθῃ τῶ οἷοσ, ἀπὸ τῶ προτέρων δηλαδὴ τῶ προεγνωσμένων ἐν τῶ ζῶδι κῶ κη
 κῶ καλοῦσι ἡ τῶν ἰχθύων νότιον ἀπὸ τῶ θέσεωσ, ἡ ὅτι πρὸσ τῶν νότιον ὕσιν κη κλον.

Ἄλλοι δὲ ἀποράδην πάλιν διαλαμβάσ περὶ τῶν ἀστέρων κη μῦρων ἐν τῶ νοτίω μεταξὺ
 τῶν τε ἀστέροσ ἡ ὑδροχόσ καὶ τῶ κῆτοσ. μνημονοῦσ δὲ αὐτῶν πάλιν διὰ τῶ προφρη
 μῦρῶν αἰτίαν ὑπὲρ τῶ μήτινα πλανηθῆναι ἰδόντῶ αὐτοῦσ ἐν τῶ νότῶ κείμηνον. Φησὶν ὅ
 ὅτι ἀνονόμασ οἰοῖσι. Νωχελίεσ, βραδεία ἔχοντεσ τῶ κατὰ λήφει ἀμῦροσ δὲ διὰ
 τῶ εἶναι περιγροτέρεσ. τῶ δὲ ἐπ' ὕδι ὅτι ὁ ὑδροχόσ ἔχει ὡσπερ ὑδρεῖον ἀπὸ ἀστέρων. ἀφ' ὅ
 λοιπῶν ἐξ ἡκάτω ἀστέροσ φέρονται, ὕδατων χύσιν ἀπομιμού μῦροι, ἐνθα ἡ καὶ ἐνθα φη
 σὶ, διὰ τῶσ κάμπῆσ τ' ἐκ χρο μῦρων ὕδατων τῶ δὲ ἡ ἀκείσε. οὐτῶ γ' ὅτι οἱ ἀστέρεσ ἐκεί
 νοι. Χαρῶπὶ ἡ ἀναλδέεσ οὐ πυροφδεῖσ ὅτι ἐκ λαμπροσ, ἡ οἱ μὴ μεγάλοσ ἀλοαίνῃν δὲ τῶ
 αὐζάνεωσ. τῶ ἡ ἐν σφῶσιν, ἐν πῶσι τῶσ τῶ ὕδωρ ἀποτελοῦσιν ἀσρασι μάλλον τῶ ἄλλων
 δύο ἀστέρεσ φαίνότεροσ καὶ λαμπρότεροσ φέρονται, οὐτέ πολὺ ἀπὸ ἄλλων διεσηκό
 πεσ, οὐτέ ἐπὶ πολλὸν φαίνοντεσ ἀλλήλων. Εἰσ μὲν ὁ μὲν εἰσ καὶ πάνν ὕσιν Φαίδροσ,
 ὑπὸ τῶσ τῶ ὑδροχόου ποσὶν, ὁ δὲ ἔτεροσ τῶ κνανέου κῆτοσ ὑπὸ τῶ οὐρανῶ.

Νήοτι γ' ἰχθύηροσ, εἰσ ἡ καὶ ἄλλοι ὁμοίωσ ἀφανέτεροσ ἐν κη κλου πξιν γραφῆ, οὗσ τῶ νεω
 πέρων πίνεσ οὐρανῶσιν καλοῦσι, οἱ δὲ νότιον σέφανον. εἶναι δὲ αὐτοῦσ, οἱ μὲν, προμηθέα
 Φαίν, οἱ δὲ, ἰξίωνοσ τροχῶν, κένται δὲ, ὡτῶ τῶσ ἐμ προαῖοισ ποσὶ τῶ τοξότου, καὶ εἰσὶν

ἀστέρες. ἰθ. γὰρ ἡ θνητῶν πρῶτοι εἰς κνικλον πρῶτῶν τῶν ἐπι κνικλον φοραῖ. ὁ
 παῖδο μὲν ὡς κνικλῶ λαμπρῶ λαμπρῶτεροι γὰρ εἰσι οἱ ὡτὶ τῶ κνικλῶ ὑποκίε μῆροι ἀστέ-
 ρες. μέγα ἡ τέρας γὰρ σκορπίον Φησί. διὰ τὰ προφρη μῆρα. ὅτι δὴ ζωδίων ἐπέχει τῆ-
 ζιν. ἔξ ἄρ μοιρῶν ὄβι τὸ ζῦδον. ἀπὸ μῆρον δὲ αὐτοῦ Φησι τὸ κνικλῶ ὡς πρὸς τῶ σκορπί-
 τὰ δῆγματῶ. ἐπι οἱ ἄρ σφόδρα διάπυρον ἔχουσι τῶ κνικλῶ τὸ τῦμμα, ὁ δὲ νότος, κἄτω
 δὲ τῶ διαπύρ κνικλῶ τῶ σκορπίος θυτήριον αἰωρεῖται. ὅστιν ἔρηται. Φέρεται. γὰρ ἡ
 ἀγγλῆ νότιο, αὐτὶ τῶ χεδὸν τῶ νότον. νοτιῶ πρὸν γὰρ ὄβι πᾶντων τῶ ζωδίων τὸ θυτή-
 ριον. τῶ νοτίς πᾶσιν ἰφάουρ. γὰρ ἡ θυτήριον λιβαῶντι δὲ ὁμοίον ὄβιν ὡ φασι τὸν σθεῖς χεῖ
 σαδῆ, ὅτε τὸν πῆνας κατηνίσαντο. ἔρα τοδίνης δὲ Φησι, τῶ τῶ θυτήριον εἶναι. ἔ
 Φῶτῶ πρῶτον οἱ θεοὶ σωμασῶσι ἀπὸ πῆσαν, ὅτε ὡτὶ τῶ πῆνας ἐστῶτευσεν ὁ ζῦδῆς, κν-
 κλώπων κατὰ σκιδασάντων, ἔχον ὡτὶ τῶ πυρὸς κἄλυμμα. ὅπως μὴ ἰδῶσι τῶ τῶ κε-
 ραυτῶ δυνάμιν ὡτὶ τυχόντες ἡ τῶ πρῶτῶ, ἔθνη καὶ ἔθῶ οὐραῖ τῶ αὐτῶ κατὰ σκιδάσῶμα.
 ὁ ἡ εἰς τὰ συμπῶσια φέρεσιν οἱ κοινωρεῖν βολο μῆροι, ἢ αὐτῶ αἰρού μῆροι ἐν τῶ ἀγγρῶ ἢ τοῖς
 ὁμνύειν δίδεται βολο μῆροις ὡς δικαιοτάτῶ τῶ σῆσι τῆρῶσι. ἔ τῶ χεῖρὶ ἐφάσκει. Δει-
 κνύωτῶ δὲ γνομοσύνης μῶ τῦριον τὸ πῦρ. ὁμοί δὲ ἔ οἱ μᾶντες τῶ τῶ πρῶτου. τῶ δῆτοι
 ὁλίγον αὐτῶ εἰ ἐπῶλῶν χεῖρον τῶ τῶ ὡτὶ τῶ φερό μῆρον θεῶσι ἐσπεῖλαι. ἀλλῶ, τῶ δῦ-
 σιν λέγει. γὰρ ἡ ἀπὸ πέρην ἀερεται. ἡ γῶν εἰς τὸ ἐναντίον. πῶς ἡ τὸ ἐναντίον πᾶς πρῶφο-
 ρῶς ἔχει διδάσκει.

Κελεύδοι ἀρκυρῶ τῶ μ
 ἀρκυρῶ σφόδρα μετέω
 ροι. ἔ μεγῶλαι εἰσὶν αἰπε-
 ραιφοραῖ, ἄτε δῆ. ἔ βαρεῖο
 ὄντι γὰρ ἡ θυτήριον τῶ χῶς
 ὑπὸ τῶν ἐσπεῖριον ὡκεαὸν
 δύνεται. ἔλαβε δὲ τῶν ἀρ-
 κτουρῶν. ἔπειδῆ καὶ αὐτῶς
 ἐπιφῶτῶ τῶ βορεῖς κνικλῶ
 ἢ πῶσ. ὡπερ καὶ τὸ θυτή-
 ριον τῶ αὐτῶ ριπικῶ. καὶ
 ἔστιν οὗτος. ἀνατέλλει μετὰ
 λέοντος ὁ ἀρκυρῶς. ἰδὸν δὴ
 ἔπειτα ζυγῶς, ἰδὸν ὡραῖ 5. ἔπειτα
 σκορπίος ἰδὸν ὡραῖ 11, ἢ τότε μετὰ
 ὡραν ὁ δὸν τῶ θυτή-
 ριον ἀνατέλλει, ἔπειτα τῶ ζῶτης
 ὡραῖ. ἢ αἰγῶ κερως ἰβ. ὄβροχῶς
 ἰδ. ἔπειτα ἰχθύες, ὡραῖ 15.
 ἔ τῶ θυτήριος, ὡραῖ 11. ὅκ τῶ
 τῶ ὡρας πῆσαν, δύνεται τὸ
 θυτήριον. ὁ ἡ ἀρκυρῶς, 15. ὕπερ
 γῶς μῶ ἄρ τῶς. ὕπερ γῶν ἡ
 εἰς νο. ἔ ἐναντίον τῶ τῶν
 πρῶτῶ. διὸ καὶ τὸ μῶ θῶ τῶ
 ὡν δυνάτῶ. ὁ ἡ, μέζονας ἔχει
 τῶς πρῶφορας. Ἀρχαῖν νύξ
 ἀρχαιοτέρα γὰρ ὄβι τῶ θεῶν. ἔ
 πρῶσι δῶ. ἐκχῶος δ' ἔρεβός
 τε μέλαινα τε νύξ ἐγγύοντο.
 Φησι δὲ πινες, ὅτι μνθῶ τῶ
 τῶ ἰφάουρ ἔ φουσκῶσ ἀπτεται.
 ὅτε ἡ νύξ ὄδυρο μῶν τῶν
 τῶ αὐτῶν παλαιπῶλαι. τῶ
 θαλατῆς χεῖ μῶνος ἔ τῶ
 πᾶσιν σμφῶν ἔθνη κνικλῶ
 τῶ θυτήριον. ὅτε ὁ ἡ
 λῶς ὄβιν ἐν αἰγῶ ἐρωπῶ
 τῶ τῶ μῶνι. ὅς ὄβι ἡ τῶ
 ρῶμαῖς ἰανθάειος. ὅτε ἔ
 ὁ νότος ἐν χεῖ μῶνι πνῶ.
 Νῆς ἀπὸ φρεῖος, αἰ νῆς ἄρ ἀποφθ-
 ρῶ μῶραι ἐκέν ἡ ἡ τῶ
 νικτῶ. οὐκ ἀρέσκονται
 αὐτῶ. ἀλλ

καὶ τῶ μῶν μάλα πολλὰ μετῶροι
 εἰσι κελεύδοι ἀρκυρῶ. γὰρ δὲ
 θῶσον ὕφ' ἐσπεῖριον ἀλα νῶται.
 ἀλλ' ἄρα καὶ πρῶ κνικλῶ
 θυτήριον ἀρχαῖν νύξ ἀνθῶ
 πῶν κελῶσαι πῶν χεῖ μῶς
 ἔθνη ἐν αἰλίον μέγα σῶμα.
 κε δῶ μῶραι ἄρ ἐκέν νῆς
 ἀποφθῶς εἰσι. τῶ δῶ
 ἄλλοθεν ἀλλὰ πεφῶσκει
 σῶμα τῶ σκιδάσῶν τῶ
 σκιδάσῶν ἀνθῶ πῶν
 τῶ μῶμοι πῶ τῶ νῶ φῶ
 ἔλυ μῶν ἄλλων δῦχο
 μεσῶτι κνικλῶ φῶ
 μῶραι ὡμῶ ἄσρον. αὐτῶ
 μῶν ἀνέφιλόν τε καὶ
 ἀγλαόν ὕφ' ἔ μῶ μῶλοι.

ἀλλῶ τῶ

λ' ἀρχεται ἐφ' οἷς ἐκινδυνύουσιν οἱ ἀνοίχθαι τὸ πλάγος οὐκ ἀρέσκουσιν οὐν αὐτῇ. ἀπο
 θυμιαί γὰρ εἰσι. τὰ δ' ἀγνοεῖν ἀγαπᾷ φάσκει. ἡγοῦ τὸ βιωφελές. ὡς γὰρ προείρηται. καὶ
 φησὶ δ' ἀπεται. ὅτι ἢ νῦν πρὸς τὰ κμήρια ἰσθμίου νοσίου. οἱ κτερίζουσι τὸ ἀνθρώπῳ. τὸν
 πρὸς κλυζομῆν ἢ κινδυνύοντα. δι' ὧν δ' προεπιδείκνυσι, προσκίεψασαι τὰ μέλλοντα
 περὶ τὸ ἢ πάλι ῥοδίου. περικλυζομῆν ἀνθρώπῳ. ῥοδία γὰρ τὰ ῥόδια ματα. κινεῖ ἢ αἰτῆ
 κλυζομῆν ὁρμηλῶς ὅταν ἐν σινεφῆσ' ὁ ἀὴρ ἢ φανῆ ἢ τὸ θυπτερον καθαυρὸν ἐλ' ἀνέφελον.
 τὰ ἢ ἀνω νέφη κατέχεται οἷα πλάγος γίνεσθαι, μάθαινε ὅτι χειμῶν ἐρχεῖται πρᾶντικα. ἐ
 νιοῖ ἢ, τὸ εἰλεμῆν κελκλιμῆν γράφουσι ἢ συνάπτουσι τὰ πλάγος. ἵνα ἡμῶν κελκλιμέ
 νος τὰ πλάγος σημεῖον δέφουσι αὐτὸ νότον πνεύματος, οἶον ἢ ἔτος ἡμῶν ἐν τῷ πλά
 γος ὧν, τὸ πλοῖον τὸ θυπτερον ἐλ' ἀνωτέρω αἰῶν ἀσέρον ἢ τὸ νεφέλη κελκλιμῆν, δύχου
 αὐτὸ ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ ἀνέφελον ἢ δύσιν σπονδῶν ἰδεῖν. ἴσθαι δ' σφοδρὸς χειμῶν ἔσται. ἐ
 πειδὴ δ' αὐτὸ τὸ θυπτερον ἰσφοδρὰ πλοῖα αἰτῆ αὐτῶν ἔσθαι νότον. διὰ τούτου ὅταν τὰ ἰσθμίου
 εἰς αὐτὸν νέφη ὁ νότος κατέβη πνεῦν, ἀπεπέμψατο φέουτο αὐτὰ, αὐτὸ ἢ μὴν ἀνέ
 φελος, καὶ εἰς ἀνέφελον μὴν. μὴ οὐν φησὶν ἐν μέσῳ πλάγος ὧν δύχου ἰδεῖν. τὰ μὴ
 ἀνωτέρω αὐτῷ ἀσφα κελκλιμῆν νέφουσι αὐτὸ ἢ ἀνέφελον. τότε δ' χειμῶν ἐλ' ῥοδός
 ὁδεῖν ἐς ἀήτης, ὁστὶς ὄρνε θάλασσαν ὁμῆται δ' αὐτὸ ὁ ὄμβρος, εἰλυμῶν ἢ αἰῶν, τουτέ
 στιν, ἐκ νεφελῶν αἰῶν εἰλυμῆν τὸ θυπτερον.

κυμαίνοντι νέφει πεπεσμένον οἷα τε πολλὰ
 θλίβε τὰ ἀπέλλοντος ὁ παρινού βορέας.
 πολλάκι γὰρ καὶ τούτω νότω ἐπὶ σήμα πτύσει
 νῦν αὐτῆ. μογαροῖσι χειρὶ ζομῆν ναύτησιν.
 οἶσει μὴ κεν πύθωνται ἐναίσια σημα νούση.
 ἀπ' ἀτεκούφά τε πάντα, καὶ ἀντίπρῆσωνται,
 αὐτῆ ἐλαφρότερος πέλεται πόνος ἢ δέ κεν ἢ
 ἢ ὑπόβη ἐμ πλοῖον δεινὸν ἀέμοιο δύνελλα
 αὐτὸς ἀπ' ὀφάτος, τὰ δὲ λυφῆν πάντα ταραξῆ,
 ἄλλοτε μὴ κεν πᾶν ὑπόβρυχο ναυτίλλονται.
 ἄλλοτε δ' αἰκιδῶσ περὶ νιοσὶ μὴ κεν τύχουσι
 δύχου μὴ κεν βορέω δὲ παραξέψα ἀέμοιο,
 πολλά μάλ' ὀτλήσαιτες, ὁμῶσ πάλιν ἐσκέψαντο
 ἀλλήλους ἐπὶ νῆα. νότον δὲ ἐπὶ σήμα πτύσει
 δεῖδι θι μέγχι βορέωσ ἀπ' ὀφάτων ἰσθμίου

πρῆσωνται, πρὸς σωτηρίαν τείνουσι, λέγει ἢ κῆφα, τὸ ἐγχαλάσαι τὸ τὸ ἀρμῶσ ποσὶ, ἢ
 μὴ θιλονφκέν ἐναντίον τοῖς πνύμασι. ἐλ' ὁ πόνος ἐλαφρότερος ἔσται, εἰ δὲ μὴ ἀπ' ὀφ
 φάτος, ἡγοῦ ἀπ' ὀφάτων ἐμ πρῆσεται. ἢ διαταράξῃ τὰ ἀρμῶσ μὴ χελαδέντα. ἀλ
 λ' ἐναντίον μὴ κεν τῷ κεν ὦ. τότε ἢ οἱ πλοῖοντες ἔσιν ὅτε ὑπόβρυχοι, ἢ ὑπὸ τὸν ἢ ὕδαρ
 πλοῖουσιν, οὐκ ἰσθμίου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἢ ὕδατων φερόμενοι. ἔσθαι ἢ ἐκ τῶν δύχουσι τὸ
 δῖος πρῆσωντος. ῥόνονται, τούτω δὲ ὡς ἐν θαύματι φησὶν ὅτι εἰ μὴ ἄρα ὁ ζῶσ πρῆσων τύχη,
 ἢ δύχου μὴ κεν ἐπέλθῃ, ἢ τὸ βορέωσ ἢ διώμισ ἐναντίον τῆ τὸ νότον πνύσει, ἢ διασκορ

Κυμαίνοντι βλαῖ προπέμ
 πειν ὁ μέλλων πνύειν ἀέμο
 τὰ ὑπὸ κῆμῶσ νέφη.
 Πολλάκι δ' ἴσθαι σημεῖον
 αὐτὸ πρὸς τὸ νότον. φοβῶ
 τῶν ἢ τῶ σημεῖον τὸ θυ
 πτερον πνεῦντα νότον, ἔως
 αὐ ἐπιστρέψαντος τὸ βο
 ρέου ἀπ' ὀφάτων. οἱ δὲ μὴ κεν
 πρῆσωνται. οἱ δὲ ναῦ
 ται ἐκ μὴ κεν πρῆσωνται τῆ
 νηκτι, καθήκοντα ἐλ' ὀφ
 λιμα θιλονφκέν, καὶ δύθεωσ
 πτεκμήριον εἰδύσεσ. ὅτι τὰ
 ρα χεῖ ἔσται τὸ ὕδατων, καὶ
 φα τὰ πάντα τὰ τῆ νηκτι

νου πρὶ τὴν ἰσθμὸν μίνα, ὅς ἐστι κτλ ῥωμαίους αὐγυστες, ὅτε τὸ μεσοίτατον ἐστὶ φλ τὸ νεί-
λα ἀναβάσεως, τὰ ἢ τελευταῖα αὐτοῦ πρὶ τὴν πρῶτον τὴν θάτ, ὅς ἐστι σπῆ ἰμβρις, ὅτε
καὶ τὰ τελευταῖα εἰς φλ τὸ νείλου ἀναβάσεως. ἢ δὲ οὐρα αὐτοῦ πρὶ τὴν κεφαλὴν
ὁ φέλις εἶναι τὸ κεφάλαιον. ἵνα εὐπρὸ τὰς χιλιάς ἢ τὸ τέλος αὐτοῦ. τὰ δὲ φασὶ παύεται
ὁ νείλος, ὅς ἐστι κτλ ῥωμαίους ἀντιβέριος. ἀγῶς τε ὁ κίραξ ὑπὸ τὴν οὐρανὸν αὐτοῦ, τὸν μ-
φανὸς ἡμῖν πρὶ σκῆψιν ἢ φλ χροῖας αὐτοῦ δηλονότι τὸ κόρακος μελανούσης, νοτὸν
ὅτι, τὸ τε φανὸς γίνεται ὁ νείλος. ἢ ὁ κίραξ ἢ οὐκ ἔσ τῆ γῆ.

εἶδωλον κόρακος, ἀπείρω κόπεντι εὐκίς.
ναὶ μὲν ἢ προκύνων διδύμοις ὑπὸ καλὰ φασίνδ
ταῦτα κενθῆσαι παρὰ χροῖων ἐν αὐτῶν
ἐξήης πάλιν ἠρα τὰ φλ καὶ πάντα μάλα ἄνωγ
ὄντων ἐν ἀρῆσιν ἀγαλματα νητὸς ἰούσης.
οἷδὲ πρὸς ἄλλοι πέντε ἄλλοι οὐδὲν ὁμοιοί
πάντοθεν εἶδωλον δυοκαίδεκα δινδύονται.

Εἶδωλον κόρακος πέντε φα-
σὶ τὴν κόρακα θεράποντα
ἀπὸ λωγος ὄντα, ὑπὸ τῶν
πεμφθῆσαι, ἀποδῶν χρο-
ειν, ἐκ τίνος κρήνης κρη-
ντα κατὰ ῥ ὑδὸρ ἐν κρη-
τήρι. ἰδύντα δὲ συκλὴ ὄλυν
τὸ ἢ ἐχουσαν, ἀναμειναι μέ-

χεῖ πεπαιθῶσι, φασίν τε ἢ οὐ τῶ. ἢ τὸ ἀμαρτήματα συνθήσαν, ἀρῶσαν τὰ τε ὑδὸρ ἐκ
πῆσ ὁμῶς ἢ κρητῆρα φέρειν ἢ λέγειν ὡς διευκλύνει τὸ ὑδρὸν σαδαι ὑπὸ τῶσ, ἀπλ-
λων ἢ γνῶντα τὸ ἀληθές, εἰς ὄρνειοι αὐτὸν μεταμορφῶσαι. ἢ ποῖ ἡσσαι δὲ φαν πρὶ τῶ
ἀμὲν φλ ὁ πῶρας. Ναὶ μὲν ἢ προκύνων λοιπὸς ἐστὶ προκύνων ὑπὸ τῶσ διδύμ κεί-
μῃ. καλεῖται ἢ οὐ τῶ. ἢ περὶ τὸ τὸ κινῶς ἔωαν ποῖ εἰταιαῖα πολῶ. ἐν τῶ δὲ ἑλλάδος
κελίμακ. ὅτε τὸ κινῶς ἀνατολικῶ τέρους ἢ ἀστέρ δὲ ἢ δέκα λαμπρῶν οὐτος. ὡν εἰς ὁμῶ
νύμωσ προκύνων. ἔτος ἢ πρὸ τῶ μεγάλος κινῶς ἢ. ἀρίωνος ἢ λέγειν κινῶν, ἐπειδὴ εἰλο-
κύνησιν ἢ. διὸ ἢ ταῦτα οὐ τῶ πρὶ τῶσ τὰ σημεῖα. ἢ ἢ ἀρῆσιν σωροῦται. ἢ δη-
εἶα πρὸ αὐτῶ. Ταῦτα κενθῆσαι, ἀληθῶς τὰ πρὶ τῶ ἀστροθεσί ὑπὸ φέρειν λέγων. Ταῦ-
τα τὰ προφρημῶα θεωρήσειας, τῶ ἐν αὐτῶν ἀνομῶν, ἐφεξῆς κείμνα, καὶ κτλ τὰ
ξιν τῶ αὐτῶσ ὄρας ἀνατέλλον ἢ δινῶν. ἢ πρὸ φλ πρῶτον ἀεὶ τὰ αὐτῶσ καιρῶ ἀνατέλλει
ἢ δινῶν, ἢ ὄλεων ὡσάντως, ἢ τὰ αἶα πάντα τὰ ἀπλανῆ. τὰ ῥ ἢ εἰπε πρὸς τῶ ἀπλανῆ-
τας ὅτι ἀπῶ κτοί ἐκφνοι ἢ τῶ αὐτῶσ ἀρισμῶν ἢ χροῖσ φοραῖ. τὰ δὲ, κτλ τὰ ξιν κείμῃ
ἢσιν. οἱ φλ ἀπλανῆσ οὐκ ἔχουσι τὰ ξιν φλ θέσεισ ῥοιῶν τῶ, αἶα πρῶ μῶμοι ἢ μετὰ νῶ
σαι εἰσιν. Οἱ δὲ πρὸς αἶοι πέντε. πρὸς τῶν πρὶ τῶ ἀπλανῶν, μεταβαίνει ὑπὸ τῶ φλ
ἀπλανῆτων λόγον. πέντε ἢ τῶ τῶ φησὶν εἶναι, δηλονότι ἢ περὶ ἀρῶν ἢ λίου ἢ σελήνης
οὐ τῶ ἢ οἱ δύο τῶ ἀπῶ λιν πορδύονται, ἀπῶ κρῆνῶσ ὑπὸ λείοντα. ἢ ἀπὸ λείοντος ἐπὶ
πρῶτον. οἱ ἢ αἶοι ἀπῶ κ τῶσ φέρονται, ὅτε μ τῶ ἢ λῶσ προβαίνοντος ῥκ μοίρας. ὅτε δὲ
ὅπιδεν ἀπῶ μῶμοντος. ὅ ἢ λόγος, οἱ ἢ αἶοι πέντε ἀπῶ κ τῶσ ὑπὸ μῶξ δινδύονται. ἀπῶ τῶ ἀνα-
μεμιγμένησ, οὐκ ὄντες ὁμοιοί τοῖσ προτέροις ἀπῶ κ τῶσ, διὰ ἢ τῶ ἢ β ζωδῶν ἀπῶ κ τῶσ
ται. ἢ ἢ ἀπῶ κ τῶσ, ἀπῶ κ τῶσ, ἢ ἀπῶ κ τῶσ, ἢ ἀπῶ κ τῶσ, ἀπῶ κ τῶσ, ἀπῶ κ τῶσ, ἀπῶ κ τῶσ.
πῶ κ τῶσ εἶδωλον, πῶ κ τῶσ φέρονται ἢ ῥοσμεῖα μὴ ἔχουσι τὰ ξιν. ἔχει δὲ ὁ οὐρανὸς
ζ. ζῶνας, οὐκ ὑπὸ φανούσας τὰ ζῶδιακῶ, ὡν τῶ μῶ πρῶ τῶσ ἔχει ὁ κρόνος. τῶ ἢ διν-
τέρων, ὁ ζῶσ, τῶ ἢ βί τῶ. ὁ ἀρῆσ. τῶ ἢ πετῶ ρ τῶ, ὁ ἢ λῶσ. τῶ ἢ πῶ κ τῶσ ἢ φρῶ
δῖ τῶ. τῶ ἢ ἐκ τῶσ ὄρμῆσ. τῶ δὲ ἐβδῶ μῶν ἢ σελήνη. ὁ μῶ δὲ ζῶδιακὸς κινῶσ ἀπῶ

περὸς ἕξι πᾶντων. αὐτοὶ δὲ εἰς ἰδικούς κύνκλως κένται. ὑποκᾶτω δὲ εἰσι τοὺς ζώδια κύνκλως
κύνκλως ταπεινότεροι τῶν ἀπλανῶν. ἀγχοὶ δὲ ἐν ἀγχοῦ ὑφ᾽ ἡλίου τὸν ζώδιακὸν κύνκλως πλανῶν.
ἐκ τῶν ἀπλανῶν φησὶ σὸς ὁδοῦ. δι᾽ ἧς τὸν ἥλιον ὑπὸ νοῦ μὲν φερόμενον. ἡ δὲ ὁ μὲν κρόνος εἰς
ἐκάστον ζώδιον ποιεῖ ἐνιαυτὸς δύο, ἢ μῆνας ἕξ. μετῴων γὰρ αὐτοῦ ἢ πρὸς φορὰ. ἡ αὐτὴ
πάντα τὸν ζώδιακὸν κύνκλως δι᾽ ἕξ λ. ὁ δὲ ζῶδ. δι᾽ ἕξ β. ὁ δὲ ἀρκῆς εἰς ἐκάστον ζώδιον
ἢ μῆρας οὐδὲ ποιεῖ. ἡ δὲ πάντα τὸν κύνκλως αὐτὴ εἰς δύο ἐνιαυτοὺς ἢ μῆνας ἕξ. ὁ δὲ ἥλιος
εἰς ἐκάστον ζώδιον ποιεῖ μῆνα. ἡ δὲ τὸν κύνκλως εἰς ἐνιαυτὸν πηληροῖ. ἡ δὲ ἀφροδίτη κατὰ
πέντας μὲν ἐν αὐτοῖς αἰῶν. κατὰ τὴν ἐνέως ὁκτωμηνιαίαν τὴν πρὸς ὁδοῦ ποιεῖ. ὁ δὲ ἔρμης εἰς ἕξ μῆ
νας, ἢ ἡμέρας ἕξ τὸν ἰδὸν κύνκλως ἀπαρτίξῃ. ἡ δὲ σελήνη εἰς ἐκάστον ζώδιον δύο ἡμισυ
ἡμέρας ποιεῖ. ἐπειδὴ καὶ πάντων βραχύτερόσθιν αὐτῆς ὁ κύνκλως. ὡς καὶ τὸν πάντων
ζώδιακὸν αὐτὴ ἐν μηνί. αὐτὴ μὲν, ἢ τῶν πλανῶν διακόσμησις. αὐτὴ ἡ σελήνη κατὰ
αὐτὴν ἀφ᾽ ἑαυτῆς ἡμῖν ὕσιν. ὑπὸ τῶν ἡλίου φωτισθῶ μὲν, φανερὰ ἡμῖν γίγνεται. καὶ ὅτε
μὲν αὐτὴ πλανήσῃ, τότε ἡ φαινῆ. ὅτε ἡ αὐτὴ χωρίζεται, κατὰ τὸν ἀπληγῆ. ἡ πᾶ
λιν ὅσον πλανήσῃ, γινώσκται. ὁ δὲ τῶν πρὸς τῶν γαλιόσ ἡλίου θυγατρὸς λέγεται. ἐπει
δὴ τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ ἔχει.

Οὐκ αὖ, εἴτε ἄλλοσ ὁρόων.
ἐπειδὴ αὐτῶν τῶν διδασκα
λίαν τῶν φαινομένων ἐπί
στα τοῦ ἀπ᾽ ἁπάντων καὶ ἀπὸ μ
βρώων τῶν πρὸθενον, ἀπὸ τῶ
τῶ ἀρκῆτον, ἡ τῶ δρᾶκον
ροστὶ ἐν ὁμοίαι ἢ διόλατῶ
τῶ πᾶρα κῆ μῶων ἡ προε

οὐκ αὖ εἴτεσ ἄλλοσ ὁρόων ὑπὸ τῶν μῆρασ
κένων, ἢ χέονται, ἐπεὶ πάντες μετῴασαι.
μακροὶ δὲ σφείων εἰσὶν ἐλισσόμενων ἐνιαυτοῖ.
μακρὰ ἢ σήματα κείτοι ἀπὸ πρὸθεν εἰς ἐν ἰόντων.
οὐδὲ πᾶρα κῆσ κένων ἐπὶ ἀρκῆσ εἰλω
ἀπλανῶν. τὰ τε κύνκλως τὰ ταῦθ᾽ εἰσὶ σήματα τῶν ἀπ᾽ ἁπάντων.

ἐνωμομένων τὰ ἕξι ἐδιδάξε, νῦν φησιν ὅτι πρὸς τῶν πλανῶν οὐκ εἰσι τῶν εἰπεῖν. ἡ δὲ
εἰς ἀγχοῦ ἀφορῶν, ἡ τῶν πλανῶν αὐτῶν. ἐκένους αὐτοῖσ ὁδοῖσ. ὡς πρὸς τῶν
πᾶρα κῆσ, καὶ οὐκ ἐν ταῦτ᾽ ἐκένους. ὡς τε οὐκ αὐτοῖσ σημεῖσ τῶν ἐκένους
τῶν ἀπλανῶν. ὡς πρὸς τῶν κεφαλῆσ φησὶ ἀφροδίτης τὸν ἥλιον σημεῖσ μετῴασαι. καὶ τοῖσ
πρὸς τὸν περὶ αἰ. οὐτὰρ τῶν μῶων εἰσὶν, ἀλλὰ ἀπὸ φερόνται τῶν ἡρόσμων.

Μακροὶ δὲ σφείων εἰσὶ. μακροὶ ἢ ἢ πολλοὶ κύνκλως μῶων αὐτῶν ἐνιαυτοῖ εἰσὶνται. ἢ σφῶ
δρᾶ κύνκλως ὁ τῶ χροῖνου λόγος. καὶ μακρὰ τὰ τε κύνκλως, ἀπὸ πρὸθεν εἰς ἐν αὐτῶ ἰόντων,
αὐτὴ τῶ δρᾶ μακροῦ χροῖνου κατὰ τῶν πρὸς φορὰ εἰς τῶν συνδρᾶ μῶων. ἐκ τῶν δι
ση κύνκλως αὐτῶν πᾶρα κῆσ. αὐτὴ εἰσὶν δὲ τῶν ἐκένους ὑπὸ τῶν φυσικῶν φιλοσόφων
καὶ μαθηματικῶν. ὡν ὁδοῖσ μᾶλλον πᾶρα κῆσ. ἐκένους γὰρ εἰσὶν μέγαν ἐνιαυτὸν,
ὅταν συνέρχωνται οἱ ζῶδοι ἀστέροσ ἐν ἐνὶ ζώδιω. ὑπὸ τῶν αὐτῶν μοῖραν. τότε γὰρ συμ
πέρασμα φησὶ οἱ κύνκλως ἴνεται. ἡ ἀπ᾽ ἁπάντων τῶν ὁκόσμων σινελθόντων αὐτῶν πᾶρα κῆσ
κύνκλως ἐν τῶ αὐτῶ, ἀπ᾽ αἰσιν ἢ ἢ τῶν εἶναι ὁκόσμων ἄλλοσ ἢ φασιν. ἐφ᾽ ἡφῆσιν ἢ ἢ
δύρον γίγνεται ἐν μνησιν πολλῶν ἐνιαυτῶν. ὅταν οὖν ἀπὸ τῶ αὐτῶ σημεῖσ, ἐπὶ τῶ αὐτῶ
σημεῖσ κατὰ τῶ τῶσιν οἱ πάντες, ἐνιαυτὸσ ὕσιν. ὅταν γὰρ ἀφ᾽ οὐτῶ ἀρξῆται ση
μεῖσ ἢ χροῖνοσ ἐπὶ τῶ αὐτῶ πᾶρα κῆσ, ἐνιαυτὸσ ὕσιν. Οὐκ ἐπὶ πᾶρα κῆσ κένων ἐξο
μεχρὶ τῶ τῶν σινελθόντων. ἐπὶ τῶ πᾶρα κῆσ ἀρξῆται ἀρκῆσ εἰλω ἀπ᾽ ἁπάντων. ἐν τῶ αὐτῶ τῶσιν
πρὸς

πρὸς

πρὶ τῶν πλανήτων εἶπεν· ἀρχὴν δὲ ἔμμοι τὸ περὶ τῶν ἀπλανῶν μαθήματα· γυμνῶν δὲ
 Φησὶν αὐτὰρ κησ· τῶν ἀπλανῶν τὰς περιβοῦσας ἢ πρὸς Φορὰς ἢ τὰ ἐν ἐκαστῷ σημείῳ
 εἶπεν· αἰτία ἢ γυμνῶν· ἢ τῶν περὶ αὐτὰ γνομῶν· πωκελίαι· σφαιροί· προσημείωσις· ὑπολήψις
 φεσι· ὑπὸ τολαί· ἐωθινά τε ἢ ἑσπερίοι· τὰ γυμνῶν ἀδελφῶν· φαίνονται δὲ ἀνώμαλοι· τὰς
 τῶν χροῶν ἀνόμοιοι πρὸς ἀλλήλους· ἰσῶς οὐ ἢ προσημείωσιν πρὸς τούτων· ἐπεὶ οὐδὲ
 ῥάδιόν ἐστι τὸ περὶ τούτων θέναι εἰς ποίησιν· ἐχῶρ δ' αὐτὸς ἀριθμούς· ἑ μέτρα καὶ λε-
 πτὰ ἑ μόρια· ὅταν δὲ τῶν πλανῶν, οὐ διωκτῶν δὲ τῶν κύνων εἶπεν· ὁ δὲ δὴλον ὅτι τῶν
 τὰ ἐν τῶν ἀδελφῶν σημείῳ· ὅθεν καὶ εἰκότως ὑπὸ πᾶσι τὰ ἀρχαῖα ἀδυναμίαν· Φησὶν γὰρ
 ἀδυναμίαν εἶναι περὶ τούτων λέγειν· ἀπὸ τῶν πρὸς τὸν μῦθον πρὸς τῶν Φαινομένων εἶ-
 πεν· ἢ δὲ φράσις πᾶσι λέγεται· καὶ ἰδοὺ κύνων τὰ τε κύνων καὶ τὰ σημεία εἶπεν· ἢ τῶν
 μὲν πλανῶν τὰ σημεία καὶ τὰ κύνων· οὐ θηρῶν εἶπεν· ἐκείνων δὲ· τούτῃσι τῶν ἀπλα-
 νῶν ἀρκιόσσει·

ἢ τοι μὲν, τὰ γὰρ κύνων ἀλίγνια θηρῶσι
 πᾶσι· τῶν κύνων μάλιστα πρὸς ὀφελός τε γυμνῶν
 μέτρα πρὸς τὸ πᾶσι πλανῶν μέρων ἐν αὐτῶν
 σήματα δὲ μάλιστα πᾶσι ὑπὸ ῥηθῶν περιήφται
 πολλὰ τε καὶ ἄλλοθεν πᾶσι τῶν σωεργμῶν πᾶσι·

Ἡγοί μὲν, τὰς κύνων· διὰ
 ζῶσι τὰ περὶ τῶν Φαινομένων
 ἢ λθε πάλιν ὑπὸ τῶν τῶν κύνων
 κύνων διδασκαλίαν· οἷον·
 νεσ αὐτῶν μὲν καθ' αὐτῶν
 ἀφαιεῖς εἰσιν ἡμῖν, πάλιν
 τῶν γαλαξίεσσι· ὅτι ἐστὶ νεφε-

λώδης· ἀπὸ τῶν ὑπὸ φανόντων ἢ αὐτῶν ζῶσιων, πρὸς τῶν κατὰ λην· πρὸς τῶν ἡλίου περὶ τῶν
 πᾶσι κύνων· τὸ θερινὸν βροχῶν ἰσημεριῶν· τὸ χεμερινὸν· τὸ ζῶσιον· ὅτι γὰρ
 εἰσι μάλιστα βιωφελῆς, ὅ ἢ ἀρπικὸς ἢ αὐταρκτηκός· καὶ ὁ γαλαξίεσσι, ὅδε μίαν βροχῶν ὀφέ-
 λφαν ἔχουσι· ὁ μὲν θερινὸς βροχῶν, ὅτι ἐν κερκίνο γυμνῶν ὁ ἡλίου ἀρχεται τὸ θέ-
 ρος πᾶσι· ὁ ἰσημεριῶν, ὅτι δύο ἡμέρας ἰσημεριῶν· μία μὲν ἐξ ἡμῶν τῶν κύνων φαινομένων, ὅς
 ἐστὶ ἢ τῶν μάλιστα μαρτυρεῖ· ὅτε προσημείωσιν λαμβάνουσιν αἱ ἡμέραι· ἐπεὶ ἢ χεμερινῶν
 τῶν χηλαῖσσι, ἐν τῶν ζυγῶν τῶν φαινομένων μὲν, ὅς ἐστιν αὐτῶν βροχῶν· ὅτε αἱ ῥυκτῶν προση-
 κῶν λαμβάνουσιν, ὅ ἢ χεμερινῶν· ὅτι ἐν αὐτοῖσσι ἀρχεται τὸν χειμῶνα πᾶσι· ὁ δὲ ζῶ-
 διακός, ὅτι διαπορεύσιν μῶν τῶν ἡλίου ἐν αὐτοῖσσι τῶν χειμῶν τε καὶ τῶν θέρουσσι
 πᾶσι γίνεται· τὸ δὲ ἐναλίγνια θηρῶν τῶν ἡμῶν ὅμοια ὄντα περιφέρεισιν, οἷον ἐστὶ βροχῶν
 δὴ κύνων περὶ·

Τῶν καὶ μάλιστα γυμνῶν πᾶσι τῶν κύνων Φησὶν· πᾶσι γυμνῶν
 το καὶ ἀφέλεια· πᾶσι μὲν, ὅτι δεῖ εἶδέναι ποῖον ὑπὸ φανόντων πᾶσι τῶν τροπῶν πᾶσι· ὀφέ-
 λεια δὲ, ὅτι τῶν πρᾶγμασιν ὀφελῶν ἐπιβάλλομεν· ἢ ἐν τῶν βροχῶν ἢ ἐν τῶν πᾶσι·
 Μέτρα ἢ γυμνῶν τῶν τῶν βροχῶν καὶ περιόδου περισημείωσιν, ἀνομήων τῶν ἐν
 αὐτῶν· ἐκαστὸν γὰρ βροχῶν ἢ περιόδου· Σήματα δὲ μάλιστα· ἐπεὶ δὴ οὐκ ἔστι καθ' αὐτῶν
 τῶν ἀόρατοῖσσι καὶ οὐ καταλαμβάνουσιν· διὰ τῶν τῶν φησὶν, ὅτι σημεία ἐκαστὸν ἐπι-
 ρηθῶν καὶ διὰ μῶν λαμβάνουσιν ἐν τῶν σῶν τῶν καὶ πᾶσι τῶν σωημῶν κύνων· ἐ-
 ρεῖ δὲ τὰ σημεία κατὰ τῶν· λέγει δὲ σήματα αὐτοῖσσι τῶν ἀστέρων τῶν κύνων· δῖων
 γράφονται σαφῶς, ὡν τὰ μὲν, περὶ αὐτοῖσσι· τὰ δὲ ἐπαύρῶν· τὰ δὲ σῶν τῶν, σωεργμῶν
 να δὲ αὐτῶν τῶν σωημῶν·

Αὐτοὶ δὲ πλανήδων· αὐτοὶ
ἢ οἱ κύνιοι ἀπλανῆς καὶ
πῆρμωσμοί αὐτοῖς εἰ-
σιν· εἴη κὶ πῆρμωσμοί αὐ-
τοῖς εἰρηκασιν εἶναι· ἀρη-
ρότες οὖν ἡρω ἡρμωσμέ-
νοι ἀλλήλοισι κατὰ τὸ μέ-
τρον· πλῆθὸς οὐ γὰρ πάν-
τες ἴσοι εἰσὶν· ἀλλ' ὁ μὲν ἰ-
σημερινὸς, ὁ δὲ ζωδια-
κῶν· οὗτοι γὰρ μετὰ ζου-
σι πῶσφαιραν· ὁ δὲ θερι-
νὸς τροπικὸς τῆς χειμερι-
νῆς· ἢ ὅτι τὸν τόδιν, ὑπὸ φέρε

δ' αὐτοῖς· αὐτὰρ μέτρον δὲ δύο δυοῖν ἀντιφέρονται· πένες ἢ οὕτως ἤκαστον τὸ ἀντιφέρειν.
αὐτὴ τὴν ἀντιπῶνται· δὲ ἀντιφέρειν, τὸ ἐναντιούσας, ἵνου πῶσ ἀκούω μὲν· ὅτι ὁ ζωδια-
κὸς ὁ θερινὸς ἐναντίοι εἰσιν· ὁ μὲν γὰρ ζωδιακὸς μέτρον, ὁ δὲ ἐλάστων· καὶ πάλιν ὁ μὲν
ἰσημερινὸς μέτρον, ὁ δὲ χειμερινὸς ἐλάστων· εἰποτέτοι, εἰποτέτοι ἀντιφέρειν νητρὸς οὐ-
σας, γὰρ τὸν ἀστέρων ἀκραιτέρων ὑπὸ δεικνύται ἡ νύξ· δὲ οὐδεὶς γὰρ ἀστὴρ ἀδρανῆς ἢ
τὸ φῶς ἐν φη ἡλίου πῆρφορῶσ· ἀλλὰ πᾶς φαίνεται, εἴπερ οὖν σοι τοτὴν καὶ αὐτὰ ἐκ-
πληξισ ἦλθε δ' θαυμασμός· κατανοήσαντι τὸν οὐρανὸν πανταχόθεν ἢ πλῶ μῶρον σφαι-
ροειδῶσ δὲ περιφερόσ, ἢ δὲ ἀλλόσπισ πῆρσηκῶσ ἔδειξεν ἐκένον τὸ πῆρβλεπτον, ὅπερ κα-
λοῦσι γάλα· λέγει δὲ τὸν γαλαξίαν κύκλον· οὗτος γὰρ μόνος γὰρ ἀλλῶν ἐφ' ἡμακαλι-
πῶσ, διὰ τὴν ἐκ αὐτῶ ὡσπερ νεφελῶδῆ πάλισιν, ἵδι ὅτι τὸν τῶ τῆς γαλαξίας ὁμόχρους
ἀλλοσ οὐδεὶσ κύνιος ὄσιν· τὸ οὖν ὅτε πάντας ἀγανούσ, ἢ τὴν ὅτε τὰ οὐρανία ὄρωνται·
ἢ ἐφ' ἡ μάλισα ἐμφανῆσ ὁ οὐρανὸς ἢ τὰ γὰ κατὰ τὸ μεσονύκτιον· τότε γὰρ ἀκραιβούν-
ται μάλισα τὰ ἀστὴρ ἐξία φαίνόμενα· τὸ δὲ ἀδρανῶν, ἡρω ἐκ τῶ φῶσ τῶ ἡλίου
ἀδρανῆσ ὁ μῶσ· τὸ δὲ διχόμωσ· γραφεται καὶ νεόμωσ· ἡρω τῆ νεοσ καὶ πῶπτην
ἐκνωόδου φαίνόμενα· ἐπειδὴ τότε ἐμφανῆ εἰσι τὰ ἀστὴρ, μὴ καταμωσ γὰρ ὁ μῶσ ὑπὸ τῶ
σελιωιακῶ φῶσ πάντῃ γυκακασμένησ· εἴποινω ἀσελιώου νητρὸσ οὐσης θελήσεισ
τὸν γαλαξίαν σκίφασται, ὡ πᾶσ διχοτομεῖται οὐρανῶσ· ἐστὶ γὰρ γὰρ μέγιστων κύν-
ιων φαίνεσται σὶ ὁμοιοσ γάλακτι· ἐστὶ γὰρ οὗτος λευκὸσ λοξοῦ μῶσσ διὰ γὰρ τρο-
πικῶν, καὶ μικρὸν ὑπερπίπτων αὐτοῖσ, τέμνη τὸν ζωδιακὸν κύνιον κατὰ διδύμοσ
καὶ τῶστίω· εἴρηται δὲ οὕτω· διὰ τὸ λευκῶσ νεφέλαισ σημάινεσται τὴν περιγραφήν
αὐτοῖσ· ἐρατοδένης δὲ φησὶ μνηστικῶσ αὐτὸν διηγεῖ μῶσσ ὑπὸ τῶ φη ἡρασ γάλακτι τῶσ
γυγῆσται ἐκ χροῦστος· ἡκουσε γὰρ παρὰ τῶ ἐρμού, ὅτι οὐκ ἴδιος ὄσιν· θεασθὶ οὖν ἐ-
κένον τὸ περιλιωδῶσ, τὸ καλοῦ μῶσσ γάλα· ὅσπερ κύνκλω τὸν οὐρανὸν περιλαμβά-
νῃ· καὶ τῶσ τῶ ζωδιακῶ μᾶλλον περιέλαβε τὸν οὐρανόν· ὁ μὲν γὰρ ζωδιακὸσ μέγισ-
τῶσ τροπικῶν κατεισιν· ὁ δὲ, καὶ γὰρ λωσιπῶν χροῦσ ὑπὸ φάσει· Τῶ δὲ χροῖωσ· νοῦν
ταὶ μῶσ καὶ ἀλλοικύνιοι ἀπειροί, ἐφ' ἡκῶσσ γὰρ ἀστέρων τῆ περιφορᾶ γραφόμενοι·
πῆρμωσμοί αὐτοῖσ τῆσ ἡρωσ τῶσ πῶσσ καὶ μῶσσ ἀπειροί, δὲ οἱ δὲ γὰρ κῶσ ὄρ-

αὐτοὶ δὲ πλανήτες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι
πάντες ἀτὰρ μέτροσι δύο δυοῖν ἀντιφέρονται.
εἰποτέτοι νητρὸσ καθαρόσ ὅτε πάντως ἀγανούσ
ἀστέρων αὐτοῖσ ὑπὸ δεικνύται οὐρανῆ νύξ·
οὐδέτισ ἀδρανῶν φέρεται νεόμωσ· σελιώσ
ἀλλὰ τὰ γυκακασμένησ διαφαίνεται ὅσῃα πάντα·
εἰποτέτοι τῆμοσ δὲ πῆρβλεπτόσ ἡνετο θαῦμα·
σκεψα μῶσσ πάντῃ γυκακασμένησ οὐρεὶ κύνκλω
οὐρανόν· ἐκένον τῶσ τῶσ ὑπὸ τῶσ ἀγῶσ ἔδειξε
κένον πῆρβλεπτόσ τροχελόν γάλακτιν καλέουσι
τῶσ δὲ τῶσ χροῖωσ μῶσσ ἀλίγκιοσ οὐκ ἐπικύνκλω
δινεῖται· τῶσ ἡ μέτρα τῶσσι τῶσ τῶσ πῆρβλεπτόσ
οἱ δύο· τοῖ δὲ σφείων μέτροσ μένεινεσ ἐλίωσονται,

θιοι προς τ'αυτην αλληλοσκαλόμενοι κολαφοι. απειροι δε. α οι μιντε παραλληλοι. μητε
 δια τ' αλλ', αμφοτεροι, πεπρωτοι η εν τοις απειροι κολαφοι η επι το μερος αυτ' αφαιρεται
 η εν υπ' αυτην. ο αρατος του των εν κεντηθηδενος. ο ηντος, τον τω δε θεο γαλαξια εδεις
 αλλων εστι τω χειροαν' ομοιοσ. διο ε ο αιγοα φανεις. αυτες η φανεις εδεις. τω η δυναται συμ
 περιφενται τω τρανω, τω δη γαλαξια. οι δυο τ' ερωτων πεστων ισμοιροεισιν, οτε
 ζωδιακος, και ο ισμερινος. και γαρ και ουτοι μεγιστοι. οι δε λοιποι του του μειονος.
 οτε χειμερινος και θερινος εοπιθη.

τ'ω ο μιν εγινωσκον εστι καταρχη μιν βορεια
 εν δε οι αμφοτεροι κεφαλαι διδυμων φορειονται.
 εν δε ταυρωατα και τα αρατος λωιόχοιο.
 λακη η κνημη, και αρατος εμοσ επαιτω
 πεστος ανδρομεδης δε μισον εγινωσκον υπ' αυτην
 δεξι περιω επεχει. τω μιν οι θιναρ υφοδι καιται.
 ασοτερον βορειω η νοτω δε πικελιται αγνων
 οσλαι Δι' αππειοι, και υπαιχον ορνιθειον
 ακρη συν κεφαλη. και οι τ' εδεις ομοιοι,
 αυτην ενδιδονται, ελαλα μινον περι κηκλον.
 ηδ' ολιγον φερεται νοτιωτηρ. ουδε πιβωδη
 περθενοσ. αλλα λεων και κηκιν. οι μιν ερ' αμφο
 εζησ και εαται βεβλη μινον. αυτηρ ο κηκλ
 τ'ω μιν υπ' εστος και γαστρα μιν χει παρ εστω
 τεμνη. τ'ω δε, διλωκεως υπεπερθε χελεσ
 καρκινος. η χει μάλιστα διχαι μινον και νοησος
 ορθον. εν οφθαλμοι κηκλ και ατερθεν ιοικη.
 τω μιν οσαντε μάλιστα διοκτω μερθενοσ.
 πέντε μιν εδεις εφενται και αυ περτατα γηησ

τω κηκλον φαίνεται, και ουκ ωφαιει αυτην. αλλ' ο λεων και ο καρκινω ωφαιει αυ
 τ'ω. ο γαρ κηκλ. τ'ω μιν ολιγον υπ' ο σθηθω, και την γαστρα, και μεχει τ'ω αιδου τε
 μιν. τ'ω η καρκινω διοκτω τεμνη, αρατος νοτιωσ οσρακω. υπ' ο ταυρωατα εστιν ο κηκλος.
 αυτη δ' υπ' οσθηθω υπ' οσθηθω. η χει μάλιστα. οσπη μάλιστα εν τ'ω ταυρωατα εστωσ, εδεις
 χως τεμνη μιν θεωρησεις τ' καρκινω. ορθω η σφοδρα καλη. Γενε μιν εδεις εφενται.
 προς τ'ω κηκλω ταυρωατα ελακε δαιμον διοκτω πτω τ' φαινομεν πραγματειων σω
 θεσιν, η εστι πωθων. εκασε διαβιβεν. εδεις η τω λογωσ επηισεν, αυτωσ πτω η τ' ορθω αυ
 τωσ. και εν κεφαλη τ'ω νιασω η χει περ ακρησ. ταυρωατα αυτωσ αρητικω φερω κηκλω. και
 οσ κηκλω η μεγιστη ημερα ωρ δεκα πωστωρ, ε φερι' πεμπτημερι ωρ. τ'ω τ'ωσ και οσ τ'ωσ
 αδην ε τ'ω εφενται και οσ φασι. ε ο κηκλ εζηρτη μιν. Ταυρωατα δεν περτατα. τ'ω τ'ωσ φησ
 τ'ω κηκλω. εα επε τ'ωσ καταληφει, ταυρωατα εζηρτησ ησμεθα. εσ η μερθενοσ και μερθενοσ. τω
 μιν πέντε μερη υπ' οσθηθω διρεθασεται, και εν υφει κηκου μινον, ταυρωατα εφαιει και
 υπ' οσθηθω. εν δε του τω κηκλω τ'ωσ πωσ ταυρωατα εζηρτησ. εν δε του τω μερθενοσ,
 εστιν ετωσ σωθεσ. ετωσ μινον τ'ωσ νυχθημερσ ωρασ, αιδεισιν κηκλω, ωσ ουν τ'ωσ κηκλω μινον αυ

των ο μιν εγινωσκον. λοιπων ε
 εζησ διδοσ κηκλω πτωσ.
 ακολατωσ πτωσιν αυτ' ο
 βορεισ κηκλω, και φησιν, ο
 μιν θερινος πτωσιν εστι τ'ω
 βορεισ. εδεις οι αμφοτεροι.
 εν αυτωσ και τωσ ηνιοχον
 ταυρωατα. αρατος η, η
 τ'ωσ σωτηροσμερσ ε συμ
 πεφουκωσ ταυρωατα.
 Οσλαι διο αππειοι. αι δε τω
 ιωσων οσλαι ε ο τωσ ορ
 νιδωσ αυτην, συν αυτην τ'ω
 ακρη κεφαλη. ε οι λαμ
 προσ τωσ οσθηθω ομοιοι, πε
 ρι τ'ω κηκλον κηκλωται. πε
 ρελαθεντες η εζησ μινον.
 Η δ' ολιγον φαίνεται, σμηθω
 τωσ η φησιν, η δε περθενοσ
 ολιγον εσ το νοτιωτερον

του πᾶν τε διωκεῖται ὑπὲρ γὰρ τὰ ἅ τρία ὑπερβαίνει, ἀριθμῶσ' ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος. εἰς
 τὴν ὥραν συμπληρῶσ' ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος. εἰς τὴν ὥραν συμπληρῶσ' ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος. εἰς
 τὴν ὥραν συμπληρῶσ' ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος. εἰς τὴν ὥραν συμπληρῶσ' ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος.

Θέρεος δέοι ἐν τῷ θερινῷ κλι-
 κλω ἰσοπαίεισι τοῖς ἡλίξι καὶ
 λῶσι. αἱ δὲ θεριναὶ ἰσοπαίει
 ἐν τῷ καρπίνῳ ἴνονι, ἢ μοῖ-
 ραν αὖτ' τοῦ ἡλίου ἐπέχειν
 τος. ὁ δὲ ἴσος ἐν τούτῳ ὡ-
 κινῶσ' ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος.

τὰ τρία δὲν περὶ τῆς θέρεος δέοι ἐν τῷ ὅσῳ εἶσιν.
 ἀλλ' ἄρα μὴ ἐν βορέῳ περὶ τῆς ἡλίου ἐπέχειται.
 ἀγὸς δὲν πτόωντι νότω μέσον αἰσθητικῶν
 πέμνει, καὶ πόδες ὑποπόρου καὶ κήτεος οὐρίων.
 ἐν δέοι δὲ λαχρῶσ' ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος.

τὸ ἐκείνη ὡς δὲ δῶσιν ἢ ἡμέρα, αἰσθητικῶν. μὴ τῶν ἡμερῶν ἢ τῶν ἡμερῶν.
 γῶν ἐνεργῶν, ἢ ὅσῳ τῶν ἡμερῶν, μετὰ τὸ πρῶτον ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος.

Ἀλλ' ἄρα μὴ ἐν βορέῳ. ἄρα μὴ ἐν φθισί ὁ κύνιλος, ὡς ἐρικται ὡς τὸν καρπίνον ἐσθρικται.
 ἐν δὲ τούτῳ ὁ ἡλῖος ὑπερβαίνει, καὶ τὴν θερινὴν ἰσοπαίει ὡρα. Ἄλλος δὲν πτόωντι. περὶ
 τοῦ χιμερινῶ ἰσοπαίει διαλαμβάνεται. εἰς τὴν ἡμέραν, ἀγὸς ἢ κύνιλος ἐν τῷ νότῳ ἀντίοντι. ἢ γου
 τῷ ἐκείνη τῷ βορέῳ, ὡς πέμνει τὸν αἰσθητικῶν. ἐν τούτῳ δὲ τῷ βορέῳ ἰσοπαίει χιμεριναὶ
 γῶνται. πινεῖς ἢ ἀντίοντι νότον ἀμαθῶσ' ἐγράφαν. ἢ ἡμετὰ λαμβάνονται τῷ τῶν νότου
 πνυμάτων. ὁ μῆρος, ἢ ἐμὲ λέχος ἀντίονται. οὐκ ἐστὶ ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος.

Ἀπὲρ κινῶσ' ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος. ἢ ὡς μερὶ δὲ τῶ σῶματος λαμβάνεται. αἰσθητικῶν δὲ λαμ-
 βάνεται. ἀλλ' ἄρα μὴ μερὶ δὲ ἐπέχει τῶ σῶματος τῶ κινῶσ' ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος.
 οὐκ αἰσθητικῶν μερὶ δὲ, ὅσῳ οἱ ἀκροὺ οὐτὶ ἴσος τῶ κινῶσ' φαύσουσι. μετὰ φρενον. αἰ φρένεσ
 ἐν τῷ σῶματι πρῶτον κινῶσ' μετὰ φρενον οὐκ. τὸ μετὰ τῷ φρενά. ἢ γου τὸ ὅσῳ δὲ φρε-
 νος γουπέσι τὸ δὲ μοῖρον εἰς ἴσους. Τὸν πύματον τῶ τῶτον οὐκ ἐστὶ νοτιώτερον
 ἀγὸς. τὸ οὐκ φθισί. ὅτι ἐστὶ τὸν τῶτον πύματον καὶ ἴσους φέρεται ὁ ἡλῖος. ὡς ὡς
 τὸν νότον καπῶν, ἀπὸ τοῦ καθαροῦ βορέου. ἢ ἄρα μὴ ὡς ἄλλο μέρος.

εἰς νότον ἡλίου φέρεται, ζέσται γέ μιν αὐτοῦ
χειμερίος καὶ οἱ βία μιν, πρὶ τέλει τῆς ἡμέρας
τῆς οὐρανῆς. τὰ δὲ πέντε καὶ τὴν ἑξῆς δινδύονται.
μεσότη δ' ἀμφοτέρων ὅσος πολλοῖο γάλακτος
ταύρων ὑποστρέφεται κύνελος διχάοντι ἰοικώς.
ἐν δὲ οἱ ἡμέραι νυξίη ἰσμέεται ἀμφοτέρωσιν
φθίνοντος θέρους. τοτὲ δ' ἔαρος ἰσαμύοιο
σημα δέ οἱ κριός ταύροισι τὴν ἡμέραν κείνην
κρίος μὲν κατὰ μήκος ἐληλαμένος διὰ κύνελος.
ταύρος δὲ σκελεῶν ὅσων πρὶ φαίνεται ὀκλαξ
ἐν δὲ τῆς οἰζωνῆς ἀμφοτέρωσιν ὡρίωνται
καμπήταιδο μίνης ὑδρὸς ἐν οἱ, καὶ ἐλαφρός
κρητήρ. ἐν δὲ κριός. ἐν δ' ἄσέρος οὐ πολλοὶ πολλοὶ
χελώνων. ἐν τῷ δ' οὐδ' οὐκ ἔστι γάλακτος φορεῖται.
οὐ μὲν αἰκῆτος ἀπαμείρεται. αἰὰ οἱ ἐπὶ
ζῶος ἀντεῖται μέγας ἀγγελος. ἢ δὲ κατ' αὐτοῦ
ἰππεῖς κεφαλῆ καὶ ὑπαύχονον εἰλίωσονται.

ἢ τὴν χειμερινῶν ἰσημερινῶν, τὰ μὲν ὑπὸ γῆν. τὰ δὲ ὑπὸ πῦρ. Μεσότη δ' ἀμφοτέρωσιν
διαλαμβαῖν περὶ τῆς ἰσημερινῆς. ἢ τῆς γῆς τὸ μέγιστον δίδωσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἰσημερινῆς
κύνελος τὸ γαλαξίον. ἰσημερινῆς φαίνεται εἶναι ἢ τὸ μέγιστον ἰσημερινῆς, τούτου γαλαξίον
ἢ τὸ ζῶον αἰκῆτος. πάντες δὲ διχῶς τέμνεται τὴν σφαῖραν. ὅ ἢ ἡσ ἀμφοτέρωσιν τῆς θερινῆς
ἰσημερινῆς, ἢ τῆς χειμερινῆς. ἢ τῆς μέσης ὅσιν οὐκύνελος, ὅσος ἢ ὁ τῆς γαλαξίον. Ἐν δὲ οἱ ἡμέραι
πρὸ ἀμφοτέρωσιν ἢ αἱ ἰσημερινῆς ἐν αὐτῷ ἡμῶν. αἱ ἡμέραι διπλασθῆ ἰσαι ταῖς νυξίη. ἰσημερινῆς
περὶ μόνους τὰς πρώτας μοῖρας. δύο ἢ ἡμῶν ἰσημερινῆς, μία μὲν, ὅτε φθίνῃ τὸ θέρους. τῆ δὲ
κεί, τῆς θῶος, ὅσῃ ἢ τῆς ῥωμαίως σεπτέμβριος γίνεται ἐν τῇ χελῶν ἢ τῆς ἰσημερινῆς ἀδῆ
μὲν μὲν ἢ ἡμέρας. ἢ τῆς τῆς μαρτίου, μὲν μὲν τῆς νηστείας. Σημα δέ οἱ κριός, τὴν κα-
τάληψιν αὐτοῦ δίδωσιν ἐκ τῶν ὑπὸ φαυόντ' αὐτῆς ζῶος. σημεῖον ὅ ἢ κριός. ὅ τῆς τῆς
ταύρος γάλακτος καὶ. αἰὸ μὲν κριός ἢ τὸ μήκος ἢ δὲ ὀκλαξ ἰσημερινῆς φέρεται τῆς ἡμέ-
ρας. τῆς ταύρος ὅ ἢ ἰσημερινῆς καὶ καμπήταιδ' σκελ' ἡμέρας. ὁ μὲν κριός. ὁ δὲ ἰσημερινῆς
κύνελος προσσημεῖος. ὅ ἢ ταύρος ἢ τὸ μόνον τῆς ἡμέρας σκελ' καμπήταιδ'. Καμπήταιδο-
μίνης ἢ ἡμέρας ἢ ἀπὸ κεφαλῆς πρώτης καμπήταιδο μίνης ἢ ἡμέρας εἰ χούσῃ καυσώδης
ἰόν. καυσώδης δὲ ἢ αὐτῆς ὅ ἢ ἰσημερινῆς. ἢ μὲν πᾶν ἡμέρας πρυφῆ δὲ δέλε' αἰα. ἢ φιλ-
λοντῆ ἢ πᾶν ἡμέρας. ὅ ἢ ἡμέρας φαντα, λυθ' ὡς πυρὶ καὶ φόμῶν. φαφαρῆ ἢ δὲ ἀλλεταί τῆς φη
ἢ αὐτῆς μίνης. φη καὶ μίνης ὑπὸ τῆς ἡμέρας. σφῶρα δὲ κατὰ λάμπεται ὑπὸ τῆς ζῶος
ταύται ἡμέρας. Καὶ ἐλαφρός κρητήρ. ἐν αὐτῷ τῆς ἰσημερινῆς φη κύνελος, ἢ ὅ ἐλαφρός
κρητήρ ἢ τῆς ἐλαφρός ἢ ὅ ἐλαφρός ἐγχεῖ μιν ἢ τῆς φη ἢ τῆς σῶμα πῆ ἢ ὅ ἀλαμπής. αἰ-
μνῶς δὲ ἢ τῆς τῆς ἀσέρος. ἐν ἢ ἀσέρες οὐ τῆς φησὶν ὅτι οὐ πολλοὶ ἀσέρες εἰσὶ τῆς χη-
λών. εἰ δὲ, αἰὸ πᾶν ἢ τῆς οὐ πολλοὶ τῆς ἐν χελῶν ἀσέρων ὑπὸ φαυόντ' αὐτῆς κύνελος. αἰ δὲ ἀκραι χη-
λαὶ ὑπὸ φαυόντ'. Οὐ μὲν αἰκῆτος ἢ ἡμέρας οὐκ ἀπολαμβαῖ τινὰ μοῖραν τῆς αἰκῆτος ὅ κύν-
ελος. ἀλλ' ἐστὶ ἐπὶ αὐτοῦ ὅ τῆς δὲ ἀγγελος αἰκῆτος.

Τρέπεται μὲν αὐτοῦ. ἐν αὐ-
τῷ ἢ τῷ τῆς ἡμέρας ἐν τῆς πε-
λαυταίος χειμερινῆς ζέ-
πεται ὁ ἡλίου. ἀπὸ τῆς το-
ξοῦ τελευτῆ. ἢ ἀρχῆς
μέλων τῆς αἰκῆτος ῥωπῆ.
Καὶ οἱ τρία μὲν. ἢ τῆς ἰση-
μερινῆς ἢ τῆς μέγιστος, ὅ χη-
μερινῆς ἢ τῆς ἰσημερινῆς. ἢ ὅ τῆς
νῶς, ὅ μὲν ἐναντίον τῆς πῆ-
θῆς ὅ χημερινῆς τῆς θερινῆς
ἢ τῆς τῆς θερινῆς. τρία μὲν ἢ
αὐτοῦ διαστήματα ὑπὲρ
γῆς. τὰ δὲ πέντε ἢ τῆς
διὰ τῆς ἢ ὁ ἡλίου αἰκῆ-
κῆτος ἐπέχων μοῖραν
ἢ. ἢ, μὲν ὡρῶν τῆς ἡμέ-
ρας ποιεῖ ἐπὶ τῆς νύκτα.

Τους μὲν πρὸ βολάδην.
 Τους μὲν οὖν φρεῖς κνήκωσ
 Φησί. τόνε τε τροπικόν,
 καὶ τὸν ἰσημερινόν ὁ ἄξων
 πρὸ βολάδην κειμένους ἔχει.
 περιβάλλεται γὰρ αὐτὸς
 καὶ περιέχεται ὑπὸ τῷ
 διαπέρων αὐτούσ. οἱ δὲ ὡς
 πρὸ βολάδην κειμένους ἐπὶ
 αὐτῷ ἢ ὅτι τούτοις τοῖς
 κνήκωσ πρὸ βολάδην ὡσα
 νὲς πρὸ βολάδην κειμένους ὁ ἄξων τῆς
 ὀρθοῦς περιφέρει. διαπέ-

Τους μὲν πρὸ βολάδην ὀρθοῦς περιβάλλεται ἄξων
 μεσῶσι πάντας ἔχων. ὁ δὲ τέταρτος ἐσφηνώται
 λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις. οἱ μὲν ἑκάτερον ἔχουσι
 ἀντιπέριω βόπικοι, μέσσοι δὲ ἐμμεσῶσι τῆς
 οὐκ ἐπὶ ἀθωαῖης χεῖρον δεδιδαγμένον ἀνὴρ
 ἀλλήλοισι κληθῆσιν. κυλινδόμενα τροχάδεα
 τοιαῦτα καὶ τῶσα πάντα περισφαιρηδὸν ἐλίσσων,
 ὡς τὰ γινώσκοντες ἀθωαῖα πλάγιον συναρηρότα κνήκω
 ἐξ ἡούσ ὡς νῦν τα δὴ ἄνετα ἡματα πάντα,
 καὶ τὰ μὲν ἀπέλλεγε καὶ ἀντία νεοῦσι διώδ
 πάντα παραβλήδην μία δὲ σφραῖον ὅσιν ἐκαστον
 ἐξείης ἐκαστὸν δεκατληνὸν ἀνοδοῦτε

ρων γὰρ τοῖς πάντας, μόνος τούτοις τοῖς ὀρθοῦς κνήκωσ πρὸ βολάδην ἔχει ὡς κέμει
 νοῦς. Οὗ δὲ τέταρτος ἐσφηνώται. περὶ τοῦ ζωδιακοῦ λέγει. ἐπειδὴ περὶ τῷ ἄλ
 λων τριῶν δέλαβε. γὰρ δὲ ἐσφηνώται ἀπὸ τοῦ συνίχεται. ὁμηρος πλοχμοῖοι οἱ χενω
 τε καὶ ἀργυρῷ ἐσφηνώται. ὁ δὲ λόγος. ὁ δὲ ζωδιακὸς ὁ τέταρτος, συνίχεται ὑπὸ ἀμφο
 τέρων τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ θερινοῦ λελοξωμένον. διὰ γὰρ τοῦ τοῦ ὑπὸ τῷ κνήκω
 συνίχεται. ἐπειδὴ λελοξώται καὶ οἱ μὲν τροπικοὶ ἀντιπέριω καὶ ἐναντίοι ἀλλήλοισι κεί
 μένοιο μὲν γὰρ βόρφοι. ὁ δὲ νότος ἑκάτερον αὐτὸν ἔχουσι. καὶ ὁ μὲν θερινὸς. τῶ
 καρμίνου ὑπὸ φάει. ὁ δὲ χειμερινὸς τῶ ἀποκέρωτος.

Οὐκ ἀνὴρ ἀθωαῖος. οὐκ ἀνὴρ ἀπὸ ἀθωαῖας ἀνὴρ ζωγραφος μαθῶν, τορνευτικῶσ φαῖ
 ραν οὐ τὸ γραφῆς, ὡς ἔστιν ἐν τῷ οὐρανῷ. λέγει ἢ ὑπὸ πρόθεσις, ἢ ἢ ὑπὸ τῷ χερῶν
 φησὶ ἀθωαῖος. γὰρ δὲ κληθῆσιν ἀπὸ τοῦ κατὰ σκεδασίαι. οὐκ ἀνὴρ ὁ περικλήωται φησὶ
 ἀθωαῖος μαθητῆς ἀμενον συνήρμοσε τοῖς κνήκωσ. ἢ εἰσιν. ἢ οὐκ ἀνὴρ ὑπὸ τῷ χερῶν φησὶ
 ἀθωαῖος δεδιδαγμένος ἀνὴρ τις, ἀλλῶσ κληθῆσιν κυλιόμενοι τοῖς κνήκωσ. ὡς αὐ
 τὸ ἐν τῷ εἰδέει περὶ τὸν πλάγιον κνήκωσ τὸν ζωδιακὸν ἀφ᾽ ἡμέρας εἰς νῦν τα κ
 κλήωται. εἰ δὲ αὐτὸ χερῶν δεδιδαγμένος καὶ ἐλλωισμός. ἀπὸ τοῦ κατὰ χερῶσ
 μαθῶν καὶ παρὰ φησὶ ἀθωαῖος δεδιδαγμένος. καὶ ὁμηρος δὲ εἰδὸσ τεκτοσσωαίων. οὐκ ἀνὴρ οὐκ
 ἀλλοσπις κατὰ σκεδασίαι περιφερεῖσ τροχούσ ἔτιωσ ὡς ἔχουσιν οἱ κνήκωσ. τὸ οὐκ
 κυλινδόμενα, ἀπὸ τοῦ περιφερεῖσ. τροχάδεα. ἀπὸ τοῦ τροχούσ. γὰρ δὲ τὸ ἀπὸ τῆσ
 σα, ἀπὸ τοῦ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα κνήκωσ, περιέχων καὶ περιγράφων τροχάδεα.
 γὰρ δὲ περισφαιρηδὸν. ἢ τὸν περὶ τῶσ σφαιρῶν. συναρηρότωσ δὲ, συνήρμοσμενωσ. λέγει
 δὲ τὸν τὸ ὅτι ἀκίνητα εἰσὶ τὰ βόπικα σημεῖα. ἐξ ἡούσ ἐξ ἀνατολῆσ ἐπὶ νῦν τα. ἐπὶ τῶ
 δύσιν. ἡματα πάντα, ὅτι κατὰ τοῖς λόγωσ τῷ ἐλλωίων ἀκίνητος ὅσιν ὁ κόσμω.

Καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ κνήκωσ μὲν ταῦτα ἀνατέλλει ἢ διώδ. τὰ πάντα κείμενα παραλή
 λωσ. μία δὲ ὅσιν ἐκαστον ἀνοδοῦσ ἐκαστὸσ ἢ κνήκωσ γὰρ αὐτὸσ σημεῖον ἔχει, ὅθεν ἀνα
 τέλλε καὶ ὅπου διώδ. γὰρ δὲ ἐξείης ἐκαστὸσ. ἀπὸ τοῦ ὅσιν ἑκάτερον μέρωσ ἐκαστὸσ καὶ ἐξ
 ἀνατολῆσ

ἀναρῶν ἐκαστον κύνελος, ἐν σημείον τὸ αὐτὸ ἀνατέλλει δίδωεν νομίσει. οἱ μὲν ἔν αἰῶνι ἐν
πρῶτῳ κύνελω χημάτι κατεστηρημένοι, ἀνατέλλουσιν τε δίδωεν, ὁ μὲν ὅριζων ἀκρόσυν κύνελος.

αὐτὰρ ὅταν κύνελος τὸν πρῶτον κύνελον ἐπιπέσει, ἢ ὅσον ἀπὸ τοῦ κύνελου ἀνέρχεται μάλιστα.
καὶ κύνελον εἰς αὐτὸν πάλιν δεύει ὅσον ἀπὸ τῆς
ἀνατέλλων ἐπίχει, τὸσον εἴδη αἰθέρι δύνων.
ὅσον δὲ φθάλμοιο βολῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς
ἕξάκις αὐτὸν ὅσον ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐκαστῆς
ἴση μετρηθῆσθαι. δύνω πρὸς τῆς ἀστράς

Αὐτὰρ ὁ γ' ὅταν κύνελος ὁ κύνελος ματὰ πτωχεῖ
δὸν τὸ κόσμου κύνελον ἢ
φασὶν ἄλλωις, ἀπὸ τῆς ἀναρῶν
ὡδὲ πτωχεῖς ἀναρῶν. ὡ-
κεανός γ' ὁ ὅριζων. ὅσον ἔ-
χει διάστημα ἀπὸ τῆς κύνελου
τὸς ἀνατέλλοντος, ἕως ἀνα-
τέλλοντος κύνελου, ἀπὸ

αἰθέρου μὲν χημῆς ἐν τῷ ὅριζονι, μέγιστος κύνελος εἰς τὸν ὅριζον, ὡς πρὸς τὸν πάλιν
λίαν ἀπὸ τῆς κύνελου μέγιστος αἰθέρου ὡς πρὸς τὸν δὲ κύνελου γίνεσθαι. ἴση δὲ αὐτὸ τὸ ὅριζον
τὸν ὅριζοντα ἑκάστη, τῶν ὅριζοντα ὅσον δὲ ἡ ἀναρῶν δίδωεν ἀπέχει, τὸσον τὸ ἢ
δύο: φθάλμοιο ἀναρῶν. τὸ ὅσον ἀπὸ τῆς ἡμῶν ὅσον ἀπὸ τῆς ἀναρῶν ἔχει τὸ ὅριζοντος τῶν
ἐν τῇ δύνει ἐν τῇ ἀναρῶν. τὸ ἢ μία δὲ σφραῖμα, εἰς κύνελου ἀπὸ τῆς ἀναρῶν
τὸ κύνελου, δὲ τὸ τὸν μὲν αἰθέρος ἀπὸ τῆς ἀναρῶν ἀνατέλλοντος, εἰς ἔν πάλιν δύνει,
τὸν ὅριζοντα πάλιν ἀπὸ τῆς ἀναρῶν ἔχει. ὅσον δὲ φθάλμοιο. ἐξάκων ὅριζον τὸν κύνελου
ἐκαστὸν τῶν κύνελου. καὶ τὸν αἰθέρου φέσει ζωστήρι, ἢ ἑλίσσονται κατὰ τῆς ἀναρῶν
ἕξάκις τῶν κύνελου. τὸν μὲν ἔν κόσμον σφαιρικὸν συμβέβηκεν εἶναι. πτωχεῖ ἢ πρὸς ἀναρῶν
κητὸν εἰς βασιλείας ἢ τὸ φθάλμοιο τὸν ἕνα δὲ ἀναρῶν, βεβηκότων ἡμῶν ὡδὲ γῆς.
καὶ τὸ κύνελου τὸ σφαιροειδῆς ἴσος πᾶσι εἶναι. ἴση ἔν φθάλμοιο ὄψεως ἴσηται
δύοις, ἀπὸ τῆς ἀναρῶν ἡμῶν εἰς τὸν ἕνα δὲ ἀναρῶν, τὸσον τῶν ὀφθαλμοῦ ἐξ ἑκάστη δὲ ὄψεως φθάλμοιο
φθάλμοιο. αὐτὰ ἢ λαμβανόμενα ἢ τῶν ἀλλήλων κύνελου, ἢ ἴση ἀπὸ τῆς ἀναρῶν, δύο
πρὸς λαμβανόμενα. καὶ πτωχεῖ αὐτὸ μετὰ τῆς ἀναρῶν. ἔτι δὲ ἀπὸ τῆς ἀναρῶν κύνελου,
πάντων οὖν πτωχεῖ ἢ ἡμεῖς ἢ ὡς δὲ τῆς ἀναρῶν κύνελου εἰς τὰ δέκατη μέρη
στὰς. λέγει δὲ ὅση ἢ ὀρατικὴ ὄψις ὅριζον, τὸν τῆς ἢ ἀπὸ τῆς ἀναρῶν ἀπὸ τῆς ἀναρῶν, ὡδὲ αὐτὸ
πτωχεῖ τὸ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς ἀναρῶν, πτωχεῖ δὲ τῆς ἀναρῶν εἰς τὰ κύνελου ἕξάκις. εἶτα
ἐκαστὴν αὐτὸν πτωχεῖ δὲ τῆς ἀναρῶν, ἢ τῆς ἀναρῶν δέκατη μέρη. εἶτα κατὰ τῆς ἀναρῶν
τὰ κύνελου. τὸ ἢ θεωρημα. ὡς ἀρα ἢ ἐκ τῆς κύνελου τὸ κύνελου, ἢ ὅριζον τῆς ἀναρῶν ἐν
κύνελου ἕξάκων πτωχεῖ ἀπὸ τῆς ἀναρῶν ἢ ἀπὸ τῆς ἀναρῶν πτωχεῖ. μὴ θαυμάζω-
μεν ἢ, εἰ ἐκαστὸν τῆς ἀναρῶν πτωχεῖ τῆς ἀναρῶν ὅριζον ἢ τῆς ἀναρῶν, ὡς τῆς ἀναρῶν ἐπίχει τὸ ἀπὸ τῆς ἀναρῶν
πὸ τῆς ἀναρῶν διάστημα, σμικρότατον ὄραται. δὲ δὲ τὸ πρὸς τῆς ἀναρῶν ἢ ἡμῶν εἶναι ἐκαστὸν, δὲ
τῆς ἀναρῶν μὲν φθάλμοιο, καὶ πτωχεῖ ὅριζον. ὡς ὅριζον τῆς ἀναρῶν τῆς ἀναρῶν ἢ τῆς ἀναρῶν
τῆς ἀναρῶν πτωχεῖ κατὰ τῆς ἀναρῶν. ἢ ἢ πτωχεῖ τῆς ἀναρῶν μέγιστος αὐτὸν ὅριζον κατὰ τῆς ἀναρῶν. ἢ ὅ-
ριζον πτωχεῖ αὐτὸν ὅριζον δὲ κατὰ τῆς ἀναρῶν. ἐπειδὴ σφῆρα ἀπὸ τῆς ἀναρῶν κύνελου
νοῖ. ἔτι δὲ τῆς ἀναρῶν μέγιστος ἀπὸ τῆς ἀναρῶν ἐπίχει. ἀπὸ τῆς ἀναρῶν ἢ ἢ
χάφθαι. ὅριζον ἢ, ἔτι δὲ ἀναρῶν. ὅσον ἢ τῆς ἀναρῶν φθάλμοιο βολῆς καὶ ἀκτῆς, ἀ-
πὸ τῆς ἀναρῶν καὶ ἀφαιρέσει ἢ ἀπὸ τῆς ἀναρῶν. ἕξάκις αὐτὸν ὅριζον τῆς ἀναρῶν ἀ-
πὸ τῆς ἀναρῶν. ἕξάκις αὐτὸν ὅριζον πτωχεῖ αὐτὸν καὶ πτωχεῖ τῆς ἀναρῶν

κείμωρα ἰβ' ζώδια. ἐπειδὴ γὰρ ἐν παντὶ κύνηλω ἢ ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν ἀρχῆσαι διδρα, ἐξέλιξις ὑποτείνει τὴν ὄλιω περιφέρειαν, διὰ τοῦτο χρησάμενος τῷ πρὸς γῆν σημείω. τῆ ἡμετέρα ὀψις ἢ πρὸς ἢ κέντρου λόγον ἐπίχει πρὸς τὴν ἑσπέρα νῶν ἄστρων σφαιραν. ἢ δὲ ἡμετέρα ὀψις οὐδὲν τοῦ κέντρου ἐξ σφαιρας διαφέρει, καὶ πῶτε τὴν θέσιν πρὸς τὸ πᾶν, καὶ ὅτι οὐδὲν διαφέρει, ἀπὸ τοῦ κέντρου τουτέστι ἐξ ἡσπέραν τὰ οὐράνια, ἢ ἀπὸ πινος τῆ ἡμέρας ἡμετέρας κειμένων, οὐτε δὲ μικροῦ ἢ σημείω λόγον ἐπεχόντος, χρησάμενος οὖν ὡς σημείω τῆ ἡμετέρα ὀψις, οὕτω τὴν τοῦ ζωδιακοῦ περιήκται περιμέτρων.

Ζωίδιον δὲ ἐκύνηλον. λοιπὸν τῆ ἰβ'. ζωιδίων ὀνομασίαν πρῆται, καὶ ἀρχὴν πάλιν ἀπὸ τοῦ ὑποσημοτέρου ἐν τοῖς βορείοις τοῦ κέντρου. διὰ τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἤρξατο, καὶ ταύτης τὴ ἀγυπτίῳ ἀεὶ ἀπὸ εὐκαλαμβανόντων τὴν ἀρχὴν, ὅτι ἐπὶ τῆ ἀεὶ ἀπὸ τῆ βορείων ἀρχῆσαι. βορειότερον

ζωίδιον δὲ κύνηλον ὑπὸ κύνηλον καλέσαι. τῶ ἐνὶ καρκινίῳ ὄσει. λέων τε πρὸς τὸ καὶ ὑπὸ τῆς πρῆτος. καὶ δὲ τῶ οἱ χελοὶ, καὶ σκορπίος αὐτὸς τοξότης τε καὶ αἰγὴν εὖρος ὑπὸ δαίμονε ρήϊ ὑδροχόου. ἀποδ' αὐτὸν ἐπιχρῶντες ἀστέρωνται. τῶς ἡμέτερος κείος. ταύρος τε πρὸς τῶ, δίδυμοί τε. ἐν τοῖς ἡέλιος φέρεται δυοκαίδεκα πᾶσι. πᾶν τῶν ταύρων ἀστρῶν. καὶ οἱ περὶ τῶν τῶν ἰόντων κύνηλον, ἀέζονται πᾶσαι ὑπὸ κέντρῳ ὡραί.

δὲ δὲ πᾶν τῶν ὀκαρκινίῳ. οἱ ἡ ἀγυπτίῳ εἰκότως ἀπὸ τοῦ κέντρου πρῆται τὴν ἀρχὴν, πᾶν τὰ τῶ ζώδια ἢ ἀναλογίαν λαμβανόντες τὴ μελῶν. ἢ δὲ τῶν μὲν κείον κενφάλλ' ἐνεαίφασιν. ἐν ἡ τῶ ἡεμοιόν. ἐπειδὴ ὁ κείος τῶ πρῶτων ἡγμῶν καὶ πρῶτος ὄσει, ἢ ὅτι ἐν τῶ κείος ὁ ἡέλιος ἰσημερίαν πρῆται. ταύρος ἡ τῶ ἀρχὴν ἀρχῆς τῶ πᾶν ὄσει. οἱ ἡ χελοὶ. καὶ ἡ αὐτὴ ἢ καθόμοιότητά εἰσιν. ἐν τῶ ἡ, ἢ ἡ πρῶτος ὡς ὑδροχόος, πᾶν τῶ τῶν αὐτῶν καταφερομένων ἢ τῶ, τῶ ἡέλιος διαβαίνοντος αὐτῶν. διαφέρει ἡ ζώδια ὀνομασίου, τῶ μὲν σωα πρῆται ἐκαστον ζώδιον τῶ δὲ κέντρον τοῦ ζωδιακοῦ. ἀγυπτιὰ μὲν ἡ ἀεὶ πρῶ. ὡς ὑπὸ τοῦ κέντρου κέντρινος. ὅπν ἡ ὑπερβαίνον, ὡς ἐπὶ τοῦ σκορπίου ἢ πρῆτος. Ἐρ τοῖς ἡέλιος φέρεται ἐναντίαν τῶ πᾶν τῶ κύνηλον πρῆται ὁ ἡέλιος, ἐκαστῆς ἡμέρας μίαν μοίραν ὡς ὄλιω κινεμένων. τῶ ἐν πᾶσιν ὄσων τῶ κύνηλον μοιρῶν, ἐν τῶ ἡμέρας καὶ ἀμαλισσα μέρει τῶ νυχθημέρας ὁ ἡέλιος διαυέσονται τῶ ἐν ταύρων, ἐν τῶ τῶ δὲ κέντρον ζωιδίῳ ὁ ἡέλιος φέρει, τῶ ἐν ταύρων σωπὲλ' ἀπῆται. ἐν ἐκαστῶ τῶ ζωιδίῳ πρῆ μίαν ἢ ἰα πρῶ ὄρας. ἐφ' ἐκαστῶ τῶ μοίρας μίαν ἡμέραν ἢ μικρόν τι πρὸς ἀπῆται. πρῆται ἡ τῶ μέσων γραμμῶν τοῦ ζωδιακοῦ πρὸς μῆκος κινεμένων, ἢ ἡ ὡς οἱ ἄλλοι πᾶν τῶ εἰς πλάτος. πρῆται ἡ τῶ πορείαν ἐναντίαν τῶ πᾶν τῶ κύνηλον, ὁ μὲν κύνηλος ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δύσεως φέρει. ὁ ἡ, ὡς ἐπὶ ἀνατολῶν, τῶ τῶ ταύρος δὲ πρῆται, ὅτι τῶ κρῆτος ὄσων βραδύτερον διώκει, ὄσων ἡ ἀνώτερος αὐτοῦ ὄσει. καὶ καταφερομένους τῶ ταύρος οἱ δίδυμοι, ἢ ἡ ἡ τῶ λοιπῶν. ἢ τῶν κατὰ φορέας ἢ δύσεως τῶ πᾶν τῶ, ἀεὶ ὑψηλότερον ἢ ἀνώτερος φαίνει ὁ ζωδιακός, ὡς ἐπὶ τῶ φανερόν τῶ ὄσων. Καὶ οἱ περὶ τῶ τῶ ἰόντων. τῶ ἢ ὡς τῶς μεταβολῶν ἢ τῶ ἡέλιος κίνησις πρῆται. ἀπὸ τοῦ κέντρου καλέσονται, διὰ τὸ μὲν ἡμέρας εἶναι τῶ κέντρου. καὶ οἱ τῶ κέντρου τῶ κέντρου γῆ ἡ κέντρου. αὐξονται ἡ, διαυέσονται τῶ ἡέλιος τῶ πᾶν τῶ κύνηλον.

Τοῦ

τὸ Δ' ὅσον κύκλιον καὶ τὸ κελευθὸς δύνηται,
 πῶσον ὑπὲρ γαίης φέρεται. πᾶσι δὲ πὶ νυκτὶ,
 ἐξ αἰετῶν δυνάουσι δυνάουσι κύνελιον.
 πῶσον δ' αὐτὸ γαίης. γῶσον δὲ πᾶ μῆκος ἐκάστη
 νύξ αἰετῶν τεταίνουσαι, ὅσον τέπερ ἡμῶν κύκλιον
 ἀρχομῶν ἀπὸ νυκτός, αἰετῶν ὑψόθεν γαίης.
 οὐκ αὖ ἀπόβλητον δεδουκῶν ἡμῶν αἰετῶν
 μοιράων σκέπη εἶδαι, ὅταν τέλλῃσιν ἐκάστη.

Τοῦ ὅσον κύκλιον. κύκλιον ὅρ
 θῶσ' ἐφ' ἣν ὀρίζονται. τῶ
 μὲν δ' ἐξ ὁδοῦ νοοῦντι, κυρ
 τὸς φαίνεται. πᾶ δὲ ἐξ ὁδοῦ
 ὁσον καὶ ἀπὸ γῆς, κύκλιον. ὁ
 δὲ νῶσ' ὅσον δ' αὐτοῦ ὑπὲρ γῆν
 ὀρίζον' αἰετῶν, τοσοῦτον ἡ
 ὑπὲρ γῆν αὐα φέρεται. αἰε
 τῶν ἡ δὲ γὰρ ἀκριβέσ. ἐξ μὲν
 ὑπὲρ γῆν ζῶδια, ἐξ δὲ πᾶ-

λιν ὑπὸ πῆν. γεωμετρικῶσ' οὐνικῶσ' ἀστρονομικῶσ' τοῦ γ' ἐφ' ἣν.

Δυνάουσι κύνελιον. τῶ μὲν γὰρ ζῶδια οὐτε ἐφ' ἣν τῶ ζῶδια τοῦ κύκλου εἶσιν ὅλα, ἢ
 τε ἐκ πεπληρωται ἅ μοιράων ἐστὶ δὲ αὐτῶν ὑπὲρ πέπωκε. τὰ δὲ πολλὰ αὐτῶν καὶ πᾶσι
 γαίης κατὰ δυνάουσι, καὶ οὐκ ὀρθῶν αὐα φέρεται. ὡστε οὐκ αὐτῶν δὲ αὐτῶν λάβοι τὸ ἀκριβέσ.
 τῶ δὲ δεκάτη μορίων δὲ ἐκάστη, ἅ μοιράων ἔχει καὶ γὰρ καὶ τῶν ἡλιακῶν λοπῆ κητύπῶσ'
 κύκλιον. οὐδὲρ σέσι μοίρῶσ' ὑπὲρ γῆσ' αἰετῶν καὶ διαπᾶν τὸς μοιράων. Τίτων Δ' αὐτῶν μῆ
 κος. δὲ αὐτῶν σὺν γαίῃ εἶπε τὰ τῶν νυκτῶν τὰ διαστήματα. ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῶν ἡμερῶν νοη
 τῶν. ὁμοίον γὰρ ὁ δὲ λόγος, ἐκάστη νύξ ὑπὸ τῶσ' ὅσον μῆκος ἀνεταί, ἢ τοσοῦτον ἔχει δια
 στήματα περιφερέσ, ὅσον ἀπὸ νυκτός ἀρχομῶν ἐπάρεται καὶ περιάεταί μέρῶ
 τῶ κύκλου τὸ ἡμῶν, ἐπὶ τῶν ἐξ ζῶδια οἶον, ἐκ ἀρχομῶν σὺν νυκτός, ἀνατέλλει καὶ κη
 νῶσ' περὶ αὐτῶν καὶ Δ' αὐτῶν ὅρα, τοσοῦτον ἐξ διαστήματα, ἔωσ' οὐ πᾶσιν ὑπὸ Δ' αὐτῶν ἔλθῃ.
 καὶ ἀνδέντῶσ' τῶ ἡμῶν κηλὶσ' ἀπὸ κηρῶν ἔωσ' τῶσ' ὅσον, τὸ πᾶσιν σὺν νυκτός μῆκῶ
 τε λείπεται. πᾶσιν ἢ ἀνατέλλει ἀπὸ αἰετῶν κηρῶσ' ἢ ἀρχομῶν τὰ διαμέτρον οὐν ἔωσ'
 τῶ δὲ Δ' αὐτῶν εἶχε τῶν περιφορῶν. φησὶ οὐν ὅτι ἐκάστη νυκτὸς τῶσ' ὅσον ὅσιν τὸ μῆκῶ
 οἶον ἐπάρεται μέρος τῶ κύκλου, λέγῶ δὲ τὸ ἡμῶν, ἀρχομῶν αὐτῶσ'. καὶ ὡσ' ἢ εἶπεν,
 ὅσον ἀρ' ἡμῶν. ἐπειδὴ τὰ μὲν, μετὰ γαίῃ ἔχει τῶν περιφορῶν. τὰ πᾶσιν τὰ βόρρα, τὰ δὲ
 ἡμῶν, ἐλάτῶνα, τὰ περὶ τὰ νότια. ἐφ' ὧν τοσοῦτον ἔσται τὸ μῆκος, ὅσον καὶ τὸ ὑπὸ φερό
 μῶν ἡμῶν κηλίων. Ὅσον ἀρ' ἡμῶν κύκλου, ἀρχομῶν ἀπὸ νυκτός. τοσοῦτον
 ὑπὸ μῆκος φησὶ ἐκάστη νύξ αἰετῶν τεταίνουσαι, καὶ ὅσον καὶ τὸ ἡμῶν κηλίων. διὰ δὲ τὸ τῶσ' νύ
 κησῶσ'. πᾶσιν μὲν, μοίρῶσ' εἶναι, πᾶσιν δὲ ἐλάτῶνα, καὶ μὴ φθάνειν τῶν κύκλου περιλαμβαν
 νῶσ' πᾶσιν τῶσ', διὰ τῶν τῶσ' προσέθηκε, τὸ αἰετῶν ὑψόθεν γαίης, ὡσ' τῶν βερέων αἰετῶν
 ὑψόθεν ὅσιν, καὶ τὸ ὅλον ἡμῶν κηλίων διὰ σὺν νυκτός περιλαμβανόντων.
 Οὐκ αὖ ἀπόβλητον. σφόδρα φησὶ τῶσ' ἀρα τῶσ' ναυτιλλομῶν, καὶ διὰ πολλῶν τε
 κηρῶν περᾶται αὐτῶσ' κημαζομῶν καὶ ὅσον ἐξ ὅσιν βουθέων, περὶ μοίοντι πᾶσιν ἡ
 σίωσιν. ὁ μὲν γὰρ σφόδρα τῶν γωρῶν, ὅ ἢ, τῶν ναυτιλλομῶν πᾶσιν εἶται ἐπιμέλειαν.
 οὐκ ἀδόκιμον οὐν. οὐ δὲ πᾶσιν ὅσον σὺν νυκτός ἀρα τῶσ' ναυτιλλομῶσ'. ὅτι ἐὰν νυκτός
 συμβῶσιν πᾶσιν ἡμῶν, ἀφοράτω, δὲ μαθησῶν, μετὰ τῶσ' ὅσον ἔσται ἡ ἡμέρα. καὶ ἐκ
 τούτου γνωσκέτω τί δεῖ εἶναι. ὅ ἢ νῦν. ἀρ' αὐτῶσ' αἰετῶν, ὑπὸ τῶσ' πᾶσιν τῶ ἡμέρῶσ' ἐκ
 δεχόμενα περισκοπέειν ἐκάστη τῶσ' ἀρῶν. ἐπειδὴ ἀνατέλλει, αἰετῶν τῶσ' αὐτῶσ' ἀφέλιμ

αὐτὴν ἢ οὐκ ἀδίκαι μὲν ἔσονται τοῦτο παρὰ τὴν οὐρανίαν, σκέπεσθαι τὰς ἡμέρας ζώδιων ἀ-
νατολῆς, καὶ ἐν πύλῳ τοῦτων ἐστὶν ὁ ἥλιος· μαθὼν γὰρ ἐν ἡμερίῳ εἶναι αὐτὸν, ἄραρος ἀρ-
χὴν ἐνώση, ὁμοίως καὶ ὑπὸ ἡλίου λοιπῶν. ταῦτα δὲ τὸς ἐνοῦς, πῶς δὲ ἀπείρηται καὶ θερί-
ζεν εἴσεται. ἕτεροι δὲ, οὕτως ἐξέλαβον. ἐπιθήρει πῶς ἡ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ ἡμερῶν ἐπι-
νιζωδίου ἐστὶν ὁ ἥλιος. ὁ γὰρ εἰδὼς τοῦτο, εἴσεται πόση φη νυκτὸς ἐστὶν ἡ ὥρα. ἐκ τῆς
τούτου καὶ τὴν ἀρχὴν ἡμῶν ἀνατολῶν καὶ συγκαταδύσεων. μοίρας δὲ εἴσεται τὰ ζώ-
δια, δῖον ὁ ἥλιος φέρεται. ἐν τῇ τῆς ἡμέρας εἶναι, λέγει ἢ πρὸ ἡμῶν, πρὸ τοῦ ἡμέρας τῆς μοι-
ρῶν τουτέστι ἡμῶν ζώδιων, οὐκ ἀδίκαι μὲν ἔσονται ἐν νοῦντι καὶ θεωροῦντι σκέψασθαι καὶ δια-
γνώσκειν, πῶς ἀνατέλλει ἐκάστη μοίρα. ἢ ἡμῶν ἐκάστην ζώδιον γὰρ καθ' ἑαυτὸν ζώδιον μοίρα
ἐστὶ τοῦ ὅλου κλητὸν λέγονται μὲν γὰρ μοίρας, ὅτι διακερῶν μοίρας εἰς λεπτιὰ ἐξήκοντα.
λέγεται ἢ αὐτὰ τὰ ζώδια ἡμῶν οὐν τὴν ὅλων τοῦ ζώδιου πρὸς πῶλησιν μοίραν ὠνόμασεν.

Αἶε γὰρ τῶν τούτων γὰρ
μοιρῶν, ἀπὸ τοῦ τούτων τῆς
ζώδιον εἰς αἶε συνανατέλλει
ὁ ἥλιος. οὐ αὐτῷ ἢ πάλιν
ἐκείνῳ τῆς ἀστροῦ ἢ ἡμερῶν ζώ-
διων. διῶντος τοῦ ἡλίου, τὰ
ἄλλα ἐκ φη νυκτὸς αἰών
τα, διωκτῆρ πρὸ σκεπῆν.
Τὰς δὲ νυκτὸς πρὸ σκεπῆν.
ταῦτα δὲ τὰς μοίρας πε-
ρισκοποῦ μὲν ἀκριβῶς,
καὶ εἰς αὐτὰς ὁρῶν, ἢ ἡμερῶν
εἰς ὅτι ἐκάστην ἡμῶν δῶδεκα
ζώδιων ἀφορῶν, πάντων αὐ-

αἶε γὰρ τῶν γὰρ μὴ συναίερχεται αὐτὸς
ἡ ἡλιος. τὰς δὲ νυκτὸς περισκεπῆν μαλιστα
εἰς αὐτὰς ὁρῶν. ἀπὸ τῆς φέρεται μέλαινα
γίνονται ἢ ὁρεοσ κενυρ μὲν αὐτὸς ἄλλοις,
σὴματὲ περὶ μὲν οἰσιν ἀρῆρότα κηίσομαι,
αὐτὸς δὲ μάλιστ' ἐκείνων ἐκατέρωθεν διδύη
ὡκεανὸς. τὰ τε πολλὰ περιστρέφεται εἰς αὐτῶν.
νεῖοθεν ὁ πῆμος κένων φορέσιν ἐκείνην.
οὐ οἱ ἀφανροῦται οἷοτε κερκίνος ἀπὸ τῆς
ἀστέρων ἀμφοτέρωθεν ἡλιώ μὲν οἱ περὶ κενυρ,
τοῖ μὲν δύνοντες. τοῖ δὲ ἐξ ἑτέρας αἰώντες.

• δύναται καταλαβέσθαι αὐτὰς. εἰ δὲ ἐξ ἀμβρω καλυπθῶντο, ἢ ἐκ τῆς πρὸ ἀφ' ἡμῶν ὁ-
ρῶν γίνονται ἀφανῆς κενυρ μὲν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ ὅρας ἔχεισι τὰς ἀνατολῆς, ὡς τε σιωραῦ ἢ ἡ-
μοσομῆα καὶ ἀσφαλῆ, πάλιν πρὸς τὴν μῆρα τῶν ἐπερὶ μὲν οἰσιν, τοῖς συνανατέλλουσι
τοῦ ζώδιου, πρὸ ἐκατέρωθεν, ἐν τῇ τῶ νοτίῳ καὶ ἐν τῇ βορείῳ καὶ ἐν ἄλλοις ἀστροῖς.

Αὐτὸς δὲ μάλιστ' ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος φησιν, οὐ κέραια τὴν ἀνατολῆν καὶ τὴν δύσιν
λέγει καὶ γὰρ περιφέρει οὐσα ἢ τε δύσιν καὶ ἢ ἀνατολῆν κέραια εἰς παραπλήσια. ὁ
δὲ νοῦς. αὐτὸς ἢ ὡκεανὸς, ἐκ τοῦ ἀνατολῆν κέραια καὶ τοῦ δυτικῶν τε κέραια δὲ δύσιν
ἐκ δὲ καὶ καθ' ἑαυτὴν ἡμέραν ἀνατέλλονται καὶ διῶνται, τῆς ζώδιων καὶ τῆς λοιπῶν. καὶ
γὰρ εἴτε φη ἀνατολῆς ἀστρα κατέχειτο, ἐκ τῆς δύσεων τε κέραια οἰσιν δὲ δύσιν, εἴτε τὰ
ἐκ τῆς δύσεων, ἐκ φη ἀνατολῆς. Τὰ τε πολλὰ περιστρέφεται. ἐξ ἀμφοτέρων τῆς
μερῶν δηλαδὴ τοῦ ὀρίζοντος, ἐκ τῆς ὑπερῆν ἡμισφαιρίου, καὶ τῆς λοιπῶν ζώδι-
λέγει δὲ τῆς ἀστρων τουτέστιν ὡκεανὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῆς ἀρκτικῶν ἀστρων παρέρχει
τε κέραια δὲ ἀστρων. ἀπὸ ἑκάστην ἐκ τῶν πολλὰ ὡς φανούται ἐαυτῆς, καὶ ὑπὸ κη-
ται. οὐ ἐκάστη γὰρ μοίρα ἐκάστην ἀστρον ἀναφέρειται. ἐν τῇ ὑπερῆν οὐν κλητῶν ὑπο-
τίθεται εἶναι τὸν ἥλιον κερκίνῳ. πρὶν δὲ ἀνέλθῃ, δῆσκησῆν, τὰ τε ἀστρα συμβαίνῃν,
ὅτι

ὅτι μέλλει ἡ μέρα γμεδαυ. εἶτα μεταφέρει τὸν ἥλιον ὑπὸ τὸν λείοντα. καὶ Φησὶν πρὶν
 ἀνελεθῆναι τὸν λείοντα, σιόπει τὰ πρῶτα αἰμαίμα αἴμα, ἢ συμβαλεῖς. εἶτα ἐπιγράφει τὴν
 παρθένον τὸν ἥλιον. τὸ ἵππῆμος ὑφεν ἀναγνωστέον. ὃ ἡ λέγει, τοῦτον ὄσιν. αὐτὸς δέ σοι ὁ
 ὄριζων καὶ ἀνατολῶν ἡ δύσιν δείξει τὰ ζωδια, ἃ περιεσφεί εν ἐαυτῷ. τὸ ἡ περιεσφεί
 ἀπὸ ἐνοσηπτικῆς εἶσι. δείξει ἐν τῷ περικύβητι τῷ μοιρῷ, ἀπὸ τῶν δωδεκατημοσίων ἀναφέρει,
 ὅτε ἀνατέλλουσιν πρὸ χειμῶν. οὐ οἱ ἀφαιρέταροι μέλλων διεξέρχασθαι τὸν πρὸ ἀνατο
 λῶν καὶ δύσεων λόγον, ἃ σιωνα τελλόντων ἢ συγκαταδύοντων τὴν ἀρχὴν ἀπὸ καρ
 κίνου περιελαίον καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ζωδιακοῦ κινηλοῦ πρῶτον ὠνόμασε καὶ Φησὶν ὅτι
 καρκίνου ἀνατέλλοντος, οὐκ ἀμαυρά οὐδὲ ἀσημα αἴμα σιωνα τελλῆ αὐτῶν, καὶ ἀπ
 οκαταδύει. διὸ ἐν τῷ σέφανον Φησὶ κατὰ τὸ ἡμῶν. καὶ τὸν νότιον ἰχθῦν, κατὰ ῥα
 χην, κατὰ ἀνατολὰς εἶσα μμεσίων αὐτοῦ τῶν περὶ τὴν γαστέρα μερῶν. ἢ ἀπὸ κατὰ δύ
 νηρ δὲ Φησὶ τὸν ὀφιοῦχον ἀπὸ ποδῶν μέχρι ὤμων, ἃ τὸν ὄειν, ὃν ἔχει ἐν ταῖς χερσὶ, μέ
 χει τραχήλου.

διὸ μὲν σέφανος. διὸ δὲ κατὰ ῥαχὸν ἰχθῦς.
 ἡμῶν μμεσίων ἰθθαυ μετῆρονον. ἡμῶν δὴδη,
 ἐχαιπιαὶ βάλουσι κατερχομένου σεφάνοιο.
 αὐτὰρ ὄχι ὄσιν πετρα μμεσίων, ἀλλὰ μὲν οὐ πω
 γαστέρι φαίρη τὰ δὲ ὑπερτερὰ νηπι φορεῖται
 τὸν δὲ, καὶ εἰς ὤμους κατὰ γὰρ μοχρὸν ὀφιοῦχον
 καρκίνος ἐκ γνάτων. κατὰ γὰρ Δ' ὄειν ἀχένας εἰσὺς.
 οὐδὲν ἔτι ρηγοφύλαξ εἰς πολλὸς ἀμφοτέρωθεν
 μέσων ἡμάπιος. τὸ δὲ πᾶσι πλείον ἐμνηχσῆδη.

Φάνου ἰδιδιο ἀνὸ πέρηρον. τὸ δὲ ἄλλο ἡμῶν αἰδύσεις παρέλαβον, καὶ ἀφανίζουσι,
 εἰς δύσιν τὸ σεφάνος κατιόντος. ἐχαιπιαὶ δὲ τὰς δύσεις Φησὶν, ἐπειδὴ καὶ προτέρω
 τὴν ἀνατολῶν λέγει. Αὐτὰρ ὄχι ὄσιν, ὀνότιος ἰχθῦς. εἰς τὸν πᾶσι φαπείς ἢ
 οὐτως ἔχον τὴν θέσιν, τὰ μὲν ὑπερτερὰ τὰ ἔρρα, ἐν τῷ ἀφαιρέσει ἔχει. τὰ ἢ ὑπὸ τῷ γαστέ
 ρα, ἐν τῷ μετώρῳ πρὸ βιαιόν ἢ, τὰ ὑπερτερὰ λέγει τὰ ἔρρα τὸ ἐν αὐτῷ εἶδει. διὸ
 πινὲς ὑπὸ τῶν ἐνοσίων τὸ μετενωχασί. τὰ δὲ ὑπερτερὰ αὐτῷ ὑπὸ κελύφῃ ἢ δὲ δὲ
 κελύφῃ, ὅτε ἃ τὸ σεφάνος. τὰ ἢ κατὰ πρὸ τὴν ἰχθῦν γαστέρα ἐν τῷ μετώρῳ ἔχει.

Τὸν ἢ εἰς ὤμους, τὸν ἢ ὀφιοῦχον ἀπὸ γνάτων μέχρι τῶν ὤμων ὑπὸ δυσμῶν ἀπὸ ἀνατέλλ
 λων ὀκρκίνος, ἃ τὸν ὄειν ἔχει ἀχένας. μοχρὸν δὲ αὐτὸν λέγει. ὅτι ὅλος πρὸ τὸν ὄειν
 πρῶτα. τὸ ἢ ἀχένας εἰσὺς, ἢ πω μέχρις ἀχένας αὐτῷ τῷ ὄειν. προσλαβεῖν ἢ τὸν τὸ ἀνα
 γκαλόν, ὅτι ὀφιοῦχος ἀμα διδύμοις ἀναφορῆς, ἀρχὴ δὲ δύσιν ἀπὸ ποδῶν μέχρι γνά
 των. ὡς περὶ ἀκόλαθον ὄειν τὸν νῦν εἰρημῆ. δὲ ἔτι ἔχει ὁ λόγος, μέχρι τῶν ὤμων κατὰ φέρει, ἢ
 μέχρι τῶν ἀχένας τῷ ὄειν. ὁρθοῦ δὲ αὐτῶν ὀνότιος, μέχρι τῶν γνάτων ἀπὸ τῶν ποδῶν προ
 κατὰ δὲ δύσιν ἢ δὲ τῶν διδύμῳ ἀναφορῆς. Οὐδὲν ἔτι ρηγοφύλαξ εἰς πολλὸς ὄσιν φαί
 νει ἀμφοτέρωθεν, τὸν τῶν ἐν τῷ ὑπερ γῆν ἢ τῷ ὑπὸ πιν. ἀλλὰ τὸ μὲν ὀλίγον αὐτὸ ὑπερ γῆν,
 τὸ ἢ πλείον ὑπὸ πιν. ἡμάπιος οὖν, ὑπερ γῆς. ἐμνηχσῆδη, ὑπὸ γῆς. οὐκ αὖ οὖν ἐπὶ πολλὸς εἰν

Κατὰ ῥαχὸν ἰχθῦς. εἰς δυσ
 μάσ φέρεται ὡς ὑπὸ τὴν
 ῥαχὸν ὀνότιος ἰχθῦς. αὐτὸ δ
 νένδυκα. δύεται ἢ ταῦτα,
 ἀνατέλλοντος τὸ καρκί
 νου πρῶτη ἢ Δυτέρα ὄ
 ρα φλινκῆς. Ἐχαιπιαὶ
 βάλουσι. πάλιν περὶ τὸ σε
 φάνος ἀναλαμβαίνῃ. μέλ
 λοντος οὖν ἀνατέλλῃ τὸ
 καρκίνου, τὸ ἡμῶν τὸ σε

οὔτε ὑπὲρ γῆν ἔτε ὑπὲρ γῆν, τὸ κρηίνου ἤδη ἀρχὴ μὲν ἀνατέλλειν ἀνατείλαντος ἢ τὸ
πλεον αὐτῶν δεδυνόσ' ἔστιν. ἐλάττω γὰρ ἢ τὸ ὑπὲρ γῆν. ἐπειδὴ γὰρ φασὶν αὐτὸν τέσ-
σερις ζωδίοις ἀνατέλλουσι ἀπὸ καταδύεσθαι, ταύρω, διδύμοις, κρηίνῳ, λέοντι, ὅταν
ὁ κρηίνος ἀνατέλλειν ἀρχεται, ἔθ' ὑπὲρ πῆν πάλυς ἔστιν, οὐδ' ὑπὸ γῆν δύο μὲν δ' αὐτοῦ πῆν
ληλύθεισιν ἤδη μοίραι. δύο δέ τι λείπονται. ὅταν ἡ ἀνερχομένη, τρεῖς μὲν αὐτῶν δεδυνάσαι, μία
δ' ἐπιῦπο λέλειπται. ταύρω ἢ ἀνατέλλοντος, αὐτὸς δὲ ὑπὲρ ἀρχεται.

Τέτρασι γὰρ μοίραις. τὸ ὑπὸ
τῷ κρηίνου, τὸ ἀνατείλαν-
τος κρηίνου, τὸ φαινόμε-
νον ὀλίγον ἔχει ὑπὲρ γῆν
τὸν βοῶπιον, μοίραις δὲ νῦν

τέτρασι γὰρ μοίραις ἤδη καπνόντα βοῶπιον
ὠκεανὸς δέχεται. ὅδε πῆν φάεος κορέσεται
βουλυτῶ δὲ πέχει πλεον δὲ χερυκτὸς ἰούσης
ἡμοσ' ὅτι ἐλίσι κατέρχονται ἰούσης.

τρεῖς ζωδίοις. ὁ δὲ λόγος, τέσσαρις ζωδίοις ὁμοῦ καπνόν τὸν βοῶπιον ὑπὸ δέχεται ὁ ὀλίγων. ὁ δ'
βοῶπιος ὑπὸ φάεος τ' ὑπὸ σελήνης, μετὰ χηλῶν, ἔτα μετὰ σπορπύκων καὶ τοξότων. καὶ ὅτε ὁ αἰ-
τὸ κρηίνου δὲ ὑπὸ σελήνης καὶ αὐτὸς πλεον καὶ ὁ λοχερῶς δύνεται. καὶ οὕτω πλεον ζω-
δίων ἐπέχει χερυκτὸν ἐν τῷ δύνεσθαι. ἐπειδὴ τὸν κρηίνου τὸ ἀνερχομένου ἐλθόντος εἰς δύσιν, ὁ βοῶ-
πιος τελέως δύνεται, ὁ ἢ κρηίνου τότε ἢ ἀμέτρον γίνεται τὸ ἀνερχομένου, ἀπὸ τῆς το-
φασίης, ὅτι ὁ βοῶπιος ἡμέρας ὀλίγον ἀίρει. ἐπειδὴ ἐν τέσσασι μοίραις δέχεται
αὐτὸν ὠκεανὸς. διηλυθείσιν ἢ λείπονται τὸ κρηίνου ἀνιόντος. Ὅδε πῆν φάεος ὁ ἢ βοῶ-
πιος ἐπέχει τὸ φῶς καὶ τὸ φαίνεσθαι κορεθῆ ὑπὲρ γῆσ' ὦν, πρὸς δύσιν βαδίζει. κα-
λὸν ἢ ἐπεκορεθῆ. ἐπειδὴ ὑπὲρ γῆσ' φαινόμεν, πολλὴν χερυκτὸν ἀναλίσει. τὸ μὲν ἡμέρας ὡ-
ρας ἐξ. φησὶ δὲ νυκτὸς πᾶσι β. δύο χερυκτῶσ' εἶπεν, ἐπὶ κορεθῆ, ὅτι τοσούτου
χερυκτὸν ἀναλίσει φαινόμεν. ἀνατέλλει δὲ τῆς πῆν περιέκτ' ἴσθαι ἡμερῶν, εἰ καὶ ὁ
πῆν ἐν κρηίνου φάεος μὲν τὸν ἡλίον, δύο δ' ὡρας κρηίνου ἀνιόντος δύο. πῆν δὲ δύο
ὥστε πῆν ἐκ τῶν ὡρῶν ἀνατέλλει. ἐπεὶ τὸν κρηίνου πᾶσι τῆς ἡμέρας λοιπῶσ' ἐξ ὡρῶν ἐν τῷ ὑπὲρ
γῆσ' ἔστι, καὶ τῶν φησὶ νυκτὸς δὲ δεκά, ἔως αὐτὸς τελέων δύσιν ἔλθῃ, ἔως φησὶ αὐτὸς ἰούσης
ἀνιόντος φαίνεται. ἐν τῷ δὲ δύμοις τὸ φησὶ νυκτὸς συμπέρασμα, ἐπεὶ ἐν ὅλῳ τῷ ὡρα
μὲν φαινόμεν, ὁ ὑπὲρ γῆσ' ἔστιν, διὰ τὸν τοσούτου ἐπέχει τὸ φῶς κορεθῆ, λοιπῶν
πάλιν μέλλοντος κρηίνου ἀνατέλλειν, τῆς δύσει πλεον ἔχει τὸ σῶμα. Βου-
λυτῶ ἐπέχει. τὸν τέστιν ὅταν ἀναχρησῆται τὸ ὑπὲρ γῆν μέρας καὶ πανδυσίαν ποιήσῃ, πρὸς
λαμβάνει τῷ μεσονυκτίῳ, τὸν τέστι τῶσ' ὡρας φησὶ νυκτὸς αἴμα ὡρας δύο ὥστε ἐν ὅλῳ
τῷ ὅλῳ ὡρας γίνεσθαι αὐτῶν τῶν παντελῶν κατὰ δύσιν. διὸ εἶπε καὶ αὐτῶν ἐν ὅλῳ
τῶν ἐπέχει, καὶ τῶν οἰβόσ' ἔλθῃ. καὶ τὸ δὲ χερυκτὸς ἰούσης, τὸ τὸ φησὶν, τὸ διπλα-
σίω φησὶ νυκτὸς καιρὸν ἀνιόντος πρὸς ὀλίγον τὸ φησὶ ἡμέρας. καὶ ἀπὸ τούτου ἐδιδάξεν ἡμᾶς
ὅτι ἐξ ὡρῶν ποιεῖται φησὶ ἡμέρας, φησὶ δὲ νυκτὸς β. φησὶν οὖν ἐπέχει τὸ φῶς κορε-
θῆ, ἐν τῷ δύσει λοιπὸν ἔχει τὸ πλεον τὸ σῶμα. ἐπεὶ δὲ αἴμα αὐτῶν ἡμερῶν ἀ-
πολείπεται, καὶ χερυκτὸς τὸν κρηίνου διπλασίον ἰούσης τῆς ἡμερῶν ὡρῶν. ἢ
ὅτε τὸ πλεον τὸ ἡμῶσ' φησὶ νυκτὸς πῆν ἔλθῃ εἰς δύο αὐτῶσ' πεμρομῶσ', τὸ κρηί-
νου ἀνατέλλοντος. τότε ὁ ἀρκτοφύλαξ, τὸ μὲν ὑπὲρ πῆν ὀλίγον, τὸ δὲ ἐν τῷ βουλυτῶ,
τὸν τέστιν ἐν τῷ δύσει καὶ ὑπὸ πῆν, πλεον ἔχει. ἐμβραδύως δὲ ἐπέχει τῶν βουλυτῶ
ἡμῶν

ἦρω τῆ δύσει, διῶν πλείον τω ἡμίσεισ φλ νυκτὸς, εἰς δύο αὐτῆς τεμνομένης, ὁπηνίκα
τω ἡλίου διῶν τὸς καὶ αὐτὸς διώηται.

καὶ αἱ τοὶ καὶ νύκτεσ ἐποφὲ δύοντι λέγουται
ὡσ οἱ μῶ, διῶουσιν. ὁ δὲ ντίσ οὐδὲν ἀφῆσ.
ἀλλ' ὁ μῶ ζωνη. ὁ δὲ μφοτέροισι φασίνος
ἄμοι; ὠρίων. ξίφεισ γ' μῶ ἰφι πασιδῶσ
πάντα φέρων ποταμόν, κέρκος παρὰ τείνεται αἴχ.
ἐρχομῶ δὲ λείοντι τὰ μῶ κατὰ πόντα φέρομαι
καρλίνο ὁ αὐτὸν τοῦ αἰετῶσ. αὐτὰρ ὄγκυζ
ἡ μῶσ. ἀλλὰ μῶ ἡδῆ. αὐτὰρ γόνυ καὶ πόδα λακόν
οὐ πω λινμαίοντος ὑπερξίφει ὡκε αὐοιο
αὐτέλλδ δὲ φησ κειφαλή χειροπὸς τελαγῶσ.
καὶ προκίτων, πρότεροίτε πόδεσ κινῶσ αἰδομῶοιο.
οὐ μῶδαν ὀλίγω γαίσις ὑπὸ νεία τὰ βάλδ
παρθένος αὐτέλλουσα. λῦρη γότε κινλλωαίη.
καὶ δελφίς δύνοουσι καὶ διπῶησ ὀϊσῶσ.
σὺ τῶσ, ὄρηνδοσ πρῶτα πέρα μέσφι παρ' αὐτίω
οὐρῶ, καὶ πταμοιο πῆριόαι σκίῶνται.
διῶ δὲ πτεῖη κειφαλή διῶ δὲ καὶ αὐχίν,
αὐτέλλδ δὲ φησ μῶ, ἐπὶ πλείονα χειρ' ἢ αὐτῶν

πει. εἰ πῶν ἢ περὶ τῶν ἀπὸ δύσεωσ δῶδελεα ζωδῶν σημείων, νῦν δὲ περὶ τ' ἀπῶνα τολῆσ
λέγδ. ἀνατέλλδ τῶ φησιν ὁ ὠρίων λαμπρὸσ ὡν κτλ τῶ ζώνω καὶ τῶ ὠμοσ, ἔχων ἢ ἐν τῶ ξί
φλαμπρὸσ ἀστέρασ, ἑσωνανα φέρων ποταμῶ, κέρκος αἴχ, γοντέσι τῶ ἀνατολικού.
Ὁ δὲ ντί. τὰ μ' οὖν προσρη μῶα ζῶδία ἀνατέλλοντι τὰ κ' κηίνω αὐτίκα διῶδ. ὁ δὲ ὠρίων
σωνανατέλλδ αὐτῶ, οὐκ ἀπρεπὸσ, αἴα δὲ τῶ ζώνω οὐδὲ κλοτά τῶ ἔχων, δὲ γόνεσ ὠμοσ
δὲ τ' ξίφεισ. ἀνατέλλδ ἢ σὺ τῶ ἠελιδανῶ πταμῶ, δ' ὀλοσ θεωρεῖτ ὑπὲρ τ' ὀρίζον. Ἐρ
χμομῶ ἢ λείοντι, ἀνατέλλοντ' ἢ τῶ λείοντοσ. ὅσα μ' αὐτίκα τῶ δῶκε τῶ κ' κηίνω, παντέ
λα πῶ, εἰ τ' κ' ἀπῶουσιν. διῶ δὲ ἢ ὁ αἰετῶσ ὀλοσ. τῶ ἢ ἐν πῶασι, τὰ μ' αἴα μέρη δὲ δυνε.
τῶ ἢ γόνυ τ' λακόν δὲ ἡ κηίμη δὲ ὀπὸνσ ἀμύεσιν ὑπὸ πῶν. Ἀντέλλδ δὲ φησ κειφαλή.
σωνανατέλλδ ἢ τῶ λείοντι ἢ κειφαλή τ' ὠρίωνσ, ὁ λαγῶσ, ὁ προκίτων, δὲ τ' ἀμεγάλκινῶσ
οἱ ἐμπρόδοιοι πόδεσ. τῶ ἢ χειροπὸσ, ἢ γινω λαμπρὸσ, δὲ ἐν τῶ ἀνατολῆ ἢ τῶ κ' κηίνου, ἢ κει
φαλή τ' ἀλαγῶσ ἀκρὶ λῶ ἀνατείλασα. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ δῶκα τῶν λῶ ἀκρ' ὀμόνοσ κειφαλήσ
μνημονῶσαι, ὅτω μιν ῥῶσασ, ὅτε σὺ τῶ λείοντι πῶσαν ἀνῆλθεν, εἰπε καὶ ἐμνημόνδι
σεν. Οὐ μῶδῶ. περὶ τ' τῶ λείοντοσ φάσσει ἰκ' ἀνδ' ἐπῶν, λοιπὸν δὲ περὶ ἀνατολῆ τ' πῶθε
νε τεκμήρια δὲ δῶσαν. ἢ πῶθένοσ ἀνατέλλουσα, οὐκ ὀλίγουσ ἀστέρασ ὑπὸ τῶν ὀρίζον βάλδ.
αἴα πολλ' εἰς δύσην κατὰ γῆ, δὲ λέγδ πῶσ, ἢ δ' ἀρκαδὴ κ' τῶ εἰμαδ' ἄνρα. δὲ ὁ δὲ λείσ.
δὲ ὁ ὑπὸ τῶν αἰετῶν ὀϊσῶσ. οὐ γὰρ δὲ ὑπὸ δύσησ φέρουδ. σὺ γόνυ καὶ τῶ κηίνου τὰ πρῶτα
πέρα περὶ ἀκρ' τῶ ὠμοσ, αἴχ, δὲ τ' οὐρ' διῶδ. καὶ τῶ ἠελιδανῶ τὰ ἀκρ' ἀρχῶσ ἀξέ
δῶ. λοιπὸν δὲ δὲ ἀρχὴ τῶ ἠελιδανῶ πρὸσ δύσησ φέρεται, πῶ κει δὲ τὰ ἀκρ' φησιν.

Ὁφὲ δύοντι λέγονται. ὁφὲ δὲ δύ
νων ὅστι ὁ βωλῆσ δὲ τῶ ὠ
ρῶν τῶν τεσσάρων μοιρῶν,
τοντέσιν ἢ ὠρασ ἐπέχει. ὄρ
καὶ ὄμκροσ, ὁφὲ δύοντα
βωλῆσ φησιν, ἀντί τῶ βρα
δέωσ δύο μῶον. αὐτὰ ἢ μά
λυσα αἰ περιφοραὶ ὁφὲ δύ
νοντοσ ἀνελθῆσαν οὐμό
νον δὲ τῶ ἐν τῶ κ' ἀπῶ φέ
ροσ δὲ ὁκ τῶ ὠρασ ἐπέχειν.
ἀλλ' ὅτι δὲ ἢ ὠρα κηίνα
σιν, ἔωσ αὐτὸν τῶ παντε
λῶσ. αὐτὰ δὲ οὖν αἰνῶν τ
μαλίστα ἐποφὲ δύοντι ἀν
κλῶσῶσαν ὡσ οἱ μῶ, διῶου
σιν γόνυ τῶν ἰσόσων οἱ προσ
ρη μῶοι διῶσιν, ὅσῶ φανωσ,
ὁ ἐν πῶασι. καὶ ὅσα προσ

καὶ τὸ ἴσων ἢ κεφαλὴ διώδ. ἀνατέλλει δὲ ἢ ὕδρα ὑπὸ πλείον, ἕως τὸ κρητῆρος. ἀνα-
φέρονται ἢ οἱ ὀπίθιοι πῶδες τὸ κινώσκει ἢ πρὸ μνα φλ ἀργῶν. ἐμφαντικῶς δὲ εἶ-
πεν, ἔλκων ὄζοπιθεν πρὸ μνα. ἢ ἢ, ἢ μίτομοσ οὔσα, ἔ μίχε, τὸ οἶσον κατησειρισμῶν
φαίνεται, ὅταν ἀνατέλλῃ ὀλιγὴ παρθένος. Ὑπὸ φά ταβαύφ. ἢ καὶ περὶ τὸ φλ ἀνα-
τὸλ πρὸθεν τε κμηίων ὑπεξελεθῶν, ὑπὸ τὸ χιλὰς ἔρχει. ἢ φησὶν. ἐπερχόμεν ἢ αἰ χιλὰς,
ἔ μίχασαι ἀνατέλλ, εἰ ἔλεπαι φαίνουσι κησὶν ἀμαυραὶ, ἀγὼν οὐδαμῶς ἄγνωστοι. ἢ
ἀνατὸ ληπεῖ πρὸ ἔρχει. ἐπειδὴ μετὰ τὸ τεκμήριον οἱ βωῶ τ' ἀπ' ἀνατέλλει, καταλαμ-
πόμεν ὑπὸ τὸ ἀρκιτῆρου. ὅς ἐστι μέγρος αὐτοῦ. καὶ τὸ γὰρ πρὸ ἀπ' ἐν τῆς κρησὶς ζῶμα.

Φθὰ μὲν δὲ κλυων. ὁ δὲ σείριος
τὸ ὀπίθιος πῶδες ἀναρεῖ-
ται, ἀνατελαύτ' ἔμπρο-
σθί, διὰ τὸ ἐπὶ τὸ φησὶ Φθὰ-
μὲν, ὅτι τὸ ὀπίθιος πῶδες
Φθὰν ἀνατέλλ. ἢ, θεῖ
ζαίης. λέπει ἢ ὑπερ πρὸθε-
σις. ἢ ὑπερ ζαίης. ἢ ἀρκι-
φέρειται ὑπερ φος, κητῶν
ἰσὸν διχασμῶν. ὁ δὲ ἰσὸς εἶ-
πὸν κρησὶ τὸ διχασμῶμα
ρῶ, ἐπει μίτομοσ ἔ, ὁ ἢ ἐν
ἢ μίεσ τ' νῆος ἔ, διὸ ἢ ὄρ-
κὸς ἐνθὰ κησται, μεσὸ δμη
καλῆται. ὁ ἢ λόγος, ἢ ἢ ἀρ-
τὸ πῶσα ὑπερ φέρει, ἢ π-
κητῶν ἔχει διχασμῶμα,

κρητῆρα. φθὰ μῶρος δὲ κλυων πῶδες ἀνυται ἄλλους
ἔλκων ὄζοπιθεν πρὸ μνα πῶλυτερείος ἀργῶσ.
ἢ δὲ, θεῖ ζαίης ἰσὸν δι χῶσαι κατ' αὐτῶν
παρθένος. ἢ μοσ ἀπῶσαι περὶ ὄθεν ἀρκιτῆρηται.
οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι χιλὰς καὶ λεπὰ φαίνουσαι
ἀφρασοι παρῖοισιν ἐπεὶ μέγα σῆμα βωῶτης
ἀθρόος ἀτέλλει βεβολη μῶσ ἀρκιτῆροιο.
ἀργῶ δυνάμαλα πῶσα μετῆρος ἔασται ἢ δὴ
ἀλλ' ὕδρη. κησται γὰρ ἐν οὐῶ ἢ ἴδρα πολλῆ
οὐρῆς ἀσθῆτο μόνον δὲ τὸ χιλὰς ἀργῶσιν.
δεινὸν ἐφ' ἐσθῆ τῶ θείου χα τὸ μῶν ἐπειτα
δεξιτερῶν κημῶ αὐτῆς ἐπιρῶν ἴδωσ ἀχῆσι
αἰετῶν. αἰετῶ δὲ λυρῆ πρὸ ἀπ' ἐπὶ τῶ
οὐτινα τοῦτον αἶσον ὑπομῶν εἰδῶλων
ἀμφοτέρων διώοντα καὶ ὄζ ἐτέρης ἀνιόντα

ὁ πῶν ἢ πῶσα ἢ πρὸθεν ἀνατέλλει. πρὸ αἰὸς ἢ, ἢ πῶν εἰ μὲν ὑπὸ τὸν μέρ' ἀνέλθῃ εἰς ἀνατῶν.
οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι. ἀλλ' ἢ αἰ χιλὰς ἐπερχόμεναι, τὸν τῆσιν ἀνατέλλασαι, ἀσμηφότα τοῖ
εἶσι. σιων ἀνατέλλει δὲ αὐτ' ὁ βωῶτης. ἀθρόος ἢ εἶπε τὸ ἰσὸς τὸ ἀνατῶν δὴ ἢ, ὅτι πῶ ἐν κη-
λῶ χῶν ὀν διώοντ ἀθρόος ἀνατέλλει. ἐπὶ ἢ τὸ ἐναντίς, τὰ πῶ χῶ διώοντα, πλείονι χῶν ὀν
ἀνατέλλει, ὡσπερ ὁ ἀθῶν. ἢ ἢ ἀρκιτῶ μετῆρος ἢ δὴ πῶσα μέρη γὰρ αὐτῆσ σιων ἀνατέλλει
ἢ λῶντι. ὡστε ὁ μῶ τ' χηλ πῶσαν ἀνατεταλκῆσαι. γὰρ ἢ οὐ μῶσα πῶσα. φησὶν, ἐπειδὴ
οὐχ ὄλη κατησειρισται, κατὰ εἶσμα. αἰ μίτομοσ. γὰρ ἢ βεβολη μῶ, αὐτῆσ κατα λαμβανόμε-
μῶ ἢ κατα λαμπόμεν φ ἀρκιτῆρου. Χιλὰς ἢ λεπὰ φάρασαι. ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι αἰετῶ
ὄλέων, ἢ κεφαλὴ τ' ὕδρ φαίνεται, ὅτι ἢ πρὸθενσ, ἀνατέλλει μέγχι τὸ κρητῆρος, ὅτι
αἰ χιλὰς, λοιπὸν ἄπῶν τὸ σῶμα πῶ μόνησ φλ ἀκρας οὐρ, ἐπὶ γὰρ εἰκότως. ὅτι πολλῆ
πῶ ἐν οὐῶ κημῶν. οἱ ἢ, γὰρ ἀρκιτῶ δυνάμαλα πῶσα, οὐτῶ κησται. ὅτι ἀρκιτῶν καὶ τῶ ἢ ἀρ-
τῶ ἢ μετῆρος, αἰ μὲν πρὶν τὸ πῶσαν ἀνελθῆν πρὸθενσ. ὅτι μῶν ἢ πῶσα ἀνέρχει, τὸ
πεκακῆν ἢ ἢ ὕδρα ὄλοχερ φαίνει. Αἰετῶν τὸ ἢ διαπαντῶσ γυνὲ πῶ πῶσ, λέ-
γει ἢ τὸ ἐπὶ ὠσῶσιν, αἰ χιλὰς ἀνιούσαι, μόνω τὸ δεξιτερῶν κημῶ μέγχι φλ ὠπῶ ἴδωσ
ἀπῶσι. γὰρ ἢ αἰετῶ λυρῆ, πρὸς τὸ δι δαση καλίαν ὄζει τὸ θεσῶ. πῶ σῶ γὰρ ἢ τὸ λυρῶ. ἢ εἰσι
κερὸν ὀκλάζοντι πῶ σῶσιν αὐτῶ. ἢ ἐν τ' πρῶτῶσ ἢ εἶπεν, ὡσαυτὸ οἱ σκαῶ πῶσῶ. Ἀμφο-

περὶ δὴ τῶν δύνων Φοῖν τὴν ἐγγύωσιν διὰ τ' αὐτῆς νυκτὸς ἀνίσταται. ἔπειθ' ἄμει-
 φανῶν ἀστέρων ἔστιν. ὃν συμβέβηκε διὰ τὴν αὐτῆς νυκτὸς θεωρεῖσθαι ἀνατέλλοντα καὶ
 δύνον. ἄμειφανῶν δὲ τὰ ὑπὸ δέξια τῶν θεινῶν τροπικῶν, ὅσα ἀρχομένη νυκτὸς ἀνατέλλοντα
 φαίνεται. ὡς περὶ καὶ τὸ ἀρκυρῶν. τὸ δὲ πλάκεις αὐτὸν χεῖρ, ἀπὸ τῆς ἑστῆς αὐτῶν νύκτα.
 μεταξὺ δὲ τῶν ἀρκυρῶν καὶ τῶν θεινῶν, ὃν εἰρηκῶν ἀμειφανῶν τυγχάνουσι μεταξὺ τῶν θει-
 νῶν τροπικῶν, ὃν πρὸ δέξια πέντε μέρη τῶν ὀκτώ ὑπὲρ γὰρ ἔχ' ἢ τρία ὑπὲρ γὰρ. ὅταν οὖν ὁ ἥ-
 λιος τὴν χειμερινὴν τροπικὴν διόδον, ἔχοντες αὐτῶν τῶν ὀκτώ μέρη τὰ πέντε ὑπὲρ γὰρ, τὰ
 ἢ τρία ὑπὲρ γὰρ, τὴν νυκτὸς κατεκείνον τὴν κατὰ τὴν ἑστῆν ἄρκυρῶν, ὃ ἐγγύωσιν μεταξὺ τοῦ
 θεινῶν τῶν ἀρκυρῶν κινῶν τεταγμένῳ πρὸς ἑστηκῶν, ἢ διὰ τῆς μέρη τῶν ὑπὲρ γὰρ μέρ-
 ρος τοῦ μέρους δύνων ἀπὸ τῶν ὀκτῶν ἡμέρας, ἀναγκαίως καὶ περὶ ὅραν θ' ἡμέ-
 ρας ἀνατέλλον διέσεικεται σὺν ταῖς χιλιάσιν καὶ τῶν τῶν οἰσιν σινανατέλλει καὶ τὸ
 ἡμισυ τοῦ σφαιρίου καὶ ἡ οὐρὰ τοῦ ταύρου.

πολλάκις αὐτὸν χεῖρ ἡμέθ' αὐτῶν. τὸ μὲν ἀρκυρῶν
 κινήσει χιλιάσιν φαίνεται ἀμφοτέρωσιν
 αὐτῶν δὲ σκεφαλῶν ἐπιπυτετραμμῶν ἄλλῃ
 σκορπίον ἀνατέλλοντα μέρη καὶ ῥύτορα τῶν
 οἰσιν γὰρ μιν φορέουσιν ὁ μὲν μέσῳ ἄλλῃ πάντῃ
 χεῖρ αὐτῶν οἰσιν κεφαλῶν ἄμα τῶν ὀκτῶν ἀπὸ
 ἀλλ' ὁ μὲν ὡς τρία πάντα καταμελεῖσι φορεῖται
 ἡμισυ δὲ σφαιρίου καὶ αὐτῶν ἔχον οὐρῶν,
 κενταύρου φορέουσιν ἀρκυρῶν ἐπι χιλιάσιν
 τῆμος ἀρκυρῶν κεφαλῶν μετὰ δύεται ἰσῶσιν,
 καὶ προτέρου ὀρνίθου ἐφέλλεται ἔχοντος οὐρῶν
 δυνῶν δένδρο μέδου κεφαλῶν. τὸ δὲ οἰσιν μέγα δείγμα
 κινήσει ἡμῶν ἐπάγει νότος ἀπὸ αὐτῶν.
 κηφῶν ἐμβορῶν μετὰ ἡμῶν χεῖρ κελῶν
 καὶ τὸ μὲν ἐσλοθειῶν τετραμμῶν ἔχει πρὸ αὐτῶν
 δύνει. ἀρκυρῶν κηφῶν κεφαλῶν καὶ χεῖρ καὶ ὠμῶν.

νη, ὑπὸ μελλισσῶν τῶν χιλῶν ἀνίσταται σὺν ἡλίῳ, ἔστιν ἰδεῖν τὴν πάντα ἰσῶσιν σὺν ἡλίῳ δύν-
 νον. διὸ Φοῖν τῶν κινήσει μετὰ τῶν πρὸ δέξια κεφαλῶν δύσαν ὀλοχερῶν ὁ
 ἰσῶσιν ὅλος δύνει. τὸ δὲ προτέρου ὀρνίθου ἐφέλλεται ἔχοντος οὐρῶν, ἔπ' ἢ διὰ τῶν θεινῶν, τῶν ἄρκυ-
 ῶν ἐπιπυτετραμμῶν τῶν θεινῶν, ἢ πρὸς ἀντιδύσαν καὶ σύμμετρον τῶν ἀρκυρῶν. ὡς περὶ τῶν
 αὐτῶν κινήσει. καὶ ἡ βορρῶν, ἢ ἀρκυρῶν, ἔπει προανατέλλει τῶν νοτίων. ἀρκυρῶν δὲ τὰ βό-
 ρρα. ὅτι μετωρότερα ὡς πρὸς τὸ ὀρῶν. Δυνῶν δὲ δένδρο μέδου. δυνῶν ἢ τῶν ἀρκυρῶν κε-
 φαλῶν, τῶν ἡμῶν τὸ κινήσει ὡς περὶ ἐπαυτῶν κατεκείνον. ὁ δὲ κηφῶν, ὡς περὶ ἀρκυρῶν τῶν κη-
 φαίνων. τῶν ἡμῶν τὸ κινήσει τὸ ὀρῶν. τῶν κηφῶν κεφαλῶν. τὸ δὲ οἰσιν μέγα δείγ-
 μα. ἐπάγει τῶν ἀρκυρῶν ὀρνίθου τὸ κινήσει. σινδύμῳ ἢ δύνει ὡς περὶ ἐπαυτῶν ἀρκυρῶν.
 τὸ δὲ ἡμῶν, ἀρκυρῶν καὶ χειμῶν, ἢ σκοτεινῶν. ἐν τῶν χεῖρ ἡμῶν πνεύματον. Αἰσθα-
 δύνων. κινήσει κατεκείνον. τῶν κηφῶν τῶν χεῖρ, ὡς περὶ πρὸς κελῶν ἡμῶν τῶν
 παιδῶν ἐκκλίον τὸ κινήσει, ἔπειθ' αὐτῶν κατεκείνον. Καὶ τὸ μὲν ἐσλοθειῶν καὶ τῶν. Q 3

Τοῦ μὲν ἀρκυρῶν σὺν τῶν χιλῶν
 Φοῖν τῶν ἐγγύωσιν ἡμῶν κινήσει
 φαίνων. μελλισσῶν ἀνίσταται τῶν
 χιλῶν. Αὐτῶν δὲ σκεφα-
 λῶν. κινήσει Φοῖν ἐν τῶν ἀνα-
 τολῶν, ἐκ δὲ τῶν τῶν σκορ-
 πῶν ἀναρκυρῶν τῶν τῶν
 δὲ τέλειον αὐτῶν ἀρκυρῶν. τῶν
 τῶν χιλῶν κινήσει αὐτῶν σινα-
 ναφαίνων. τῶν ἡμῶν σκε-
 πῶν. ἢ ἡ ἀρκυρῶν χεῖρ ἡμῶν
 τῶν κεφαλῶν τῶν τῶν ὀρῶν. ὡς πε-
 ρὶ τῶν τῶν ἀνίσταται μέλλει τῶν
 πρὸ δέξια, ἢ κεφαλῶν τῶν ἰσῶσιν
 εἰς δύσαν κατεκείνον μό-
 νῳ.

Μὴ κῆτος μέγχι ὤμων καὶ σῆτους, δύεται ὁ δὲ λιγυφὸς μόνῃ τῇ κεφαλῇ. τὰ δὲ λοιπὰ
αὐτοῦ ἄδυνατα, ὅτι σῆτον ὄσιν ἐν τῷ βορέῳ.

Καμπύλ δὲ ἴστα μοῖο. ἄ-
μα τῷ σκορπίῳ ἀνατέλ-
λοντι αἰτῆς πτα μοῦ καμ-
παὶ δυνάσι. ἡ δὲ ὠρίων, ὅς κεν
νηγῆται πρὸς χίον, τῷ ἀρτέ-
μῆ ἰδέασατο, καὶ τῷ πρὸς πλῶν
αὐτῆ ἐλάβετο. ἡ δὲ θυμοθε-
σαι. πρὸς αὐτὰ σκορπίου ἐκτ-
πῆς ἀνιδωκεν. ὕφ' ἑὶ πλῆγῃ
ὁ ὠρίων. καὶ νῦν οὖν ὡς δὲ ἀφ' ὅ-
β) ἀνατέλλοντος σκορπίου,
ὁ ὠρίων δυνάσι. ὅς κεν ἐπὶ χόμῃ
ὅστις ὁ σκορπίου ἀνατέλλει.
ἐκφοβῆται καὶ εἰς δυσημῆ ἀγῆ

καμπύλ δὲ ἴστα μοῖο, καὶ αὐτῇ ἐπερχόμενοι,
σκορπίου ἐμπαίποι σκῆτῶν ὠκεανῶν.
ὅς κεν ἐπὶ χόμῃ, φοβῆται μέγαν ὠρίων
ἀρτέμις. ἰλίκοι. προτέρων λόγῳ. οἱ μὲν ἔφραστο
ἐλιήσασιν πρὸς πλοῖο χίον, ὅτε θηρία πάντα
καρτερός ὠρίωνιστραφῆ ἐπέκειτο ὠρίων,
θηρία ἀρνύμενος, κενὸν χέριν οἰνοπίωνι.
ἡ δὲ οἱ δὲ αὐτῶς ἐπετείλατο θηρίων ἄλλο.
νῆσον ἀναρρήξασα μέσασιν ἐκατέρωθεν κολωνάσ
σκορπίου. ὅς ἴσται οὐτω. καὶ ἐκτείνε πολλὸν ἔοντα,
πλεόντερος προφανέως. ἐπεὶ ἀρτέμις ἦκαθεν αὐτῶν.
τουήκα δὲ καὶ φασὶ πρὸς αἰθερῶν ἀρχόμενοι
σκορπίου ὠρίων πρὸς χιονὸς ἔχρατα φούγῃ.

τῷ ὠρίων. εἶτα ἐπὶ γῆ βιωφελῶ τῷ ἰσορείαν, δεικνύς ὅτι δὲ μὴ ἀσεβῆ, ὅς κεν ὠρίων πρὸς
πανθεν ἀρχόμεν ἡ δὲ ἰσορείαν, ἐξδυνάμιζεν τῷ ἀρτέμῃ, ὅτι ἀρχὴ δὲ ὡς ὑπᾶντα ἐβιάζετο. ἡ
ἀφοσιόταται αὐτῶν λήγον, ὅτι τῷ πρὸς πλοῖο τῷ ἰσορείαν, ἡ δὲ ἰσορείαν, ἡ δὲ ἰσορείαν, ἡ δὲ ἰσορείαν,
περὶ ἡμε. βιωφελῶ δὲ ἐκπέμῃ τῷ ἰσορείαν, ἐξδυνάμιζεν τῷ δεικνύς. ὅτι δὲ ἡ λήγον θεμι-
τῶν τὰ τριῶν αὐτῶν λέγῃ, μὴ τε ἡ δὲ πρὸς τῆν ἔχει ἡ δὲ ἡ ἰσορείαν ἀπὸ χίον. οἰνοπίων ἡ δὲ ἰσορείαν
αἰτιάδης πρὸς ἐν χίον τῷ νῆσον ὠρίων, ταύτης βασιλεύων. αὐτῇ ἡ χίον ἔχει πλεόντερος ἔρπε-
τά. ὡς ἡ δὲ τῷ πολυθῆρῷ αὐτῶν εἶναι, ὅτι οὐσαν κληθῆναι. πρὸς χίον τῷ οἰνοπίων
ἡ λθεν ἀπὸ βιωφελῶ ὠρίων, ἀρτίστος ὡς κληθῆναι, ὅτι κληθῆναι τῷ νῆσον. ἔχων ἡ δὲ αὐτῶν τῷ ἀρτέ-
μιν κληθῆναι τῷ οὐσαν, ἀκόσμως ἐβιάζετο. ἡ δὲ κληθῆναι τῷ νῆσον ἐπὶ ἡμε διαρρήξασα, ἡ δὲ
ἀναδοθῆναι τῷ σκορπίου. ὕφ' οὗ ὠρίων πλεόντερος ἀπὸ λειτο. ἡ δὲ κληθῆναι τῷ οἰνοπίων
ὁ σκορπίου. ὡς πρὸς ἡ δὲ ἐν ὠρίων δεικνύς αὐτῶν ὠρίων, ἀπὸ φούγῃ. καὶ ὅτι ἐκείνος ἀνατέλ-
λε, ὁ ὠρίων δυνάσι. ὅτι ἡ δὲ ὠρίων ἀνατέλλει. ὁ μὲν ἔνικαυδρος, ἡ δὲ ἡ δὲ
θεῶν δύσε βεβασ γινόμενος, βραχύντινα φησὶ εἶναι τῷ σκορπίου, δεικνύς ὅτι θεῶν βου-
λῆσαι καὶ μικρός ὡς ἡ χίον κατὰ μέγαν. οὐτὸς ἡ δὲ ἀρτίστος ἐκ τῆς ἀσφοδίσσεως κατὰ-
νοήσας τῷ μέγαν, φησὶ ὅτι ἡ δὲ ὅλον ὄρος ἀνέρρηξεν, ἡ δὲ ἀναδοθῆναι ὁ σκορπίου. Θήρης
ἀρνύμεν ἡ δὲ ἡ δὲ περιποιεῖται. αὐτῇ κατὰ λαοσῆ, δὲ τῷ φουδύει τῷ χίον, χέριν οἰνοπί-
ων. ἐπὶ αὐτῶν γράφοιτο, σημαίνε τῷ λαμβάνων. ἐστὶ ἡ δὲ ὠρίων καὶ δὲ ἀμέτρον τῷ σκορπίου.
ἡ δὲ οἱ δὲ αὐτῶν. ἡ δὲ ἀρτίστος φησὶ ὅτι αὐτῶν ἡ δὲ ἡ δὲ ἐπετείλατο ἀναδοθῆναι. γουτίσιν ἐπὶ ἡ
σε θηρίων ἡ δὲ ὡς πρὸς τὰ ὄντα ἐν τῷ χίον, ὡς φόνον εἰργάσατο ὁ ὠρίων. τῷ οὖν ἐπετεί-
νατο, γράφεται καὶ ἐπετείλατο. Πολλὸν ἔοντα. ὅτι τῷ σφόδρα μέγαν ὡς ὠρίων,
καὶ κατὰ τῷ ὀμηρον ἐξέσι μαθῆναι, λήγον δὲ τῷ μέγαν τῷ πρὸς αἰθερῶν τῷ ἡμε δὲ ἐνεοργον
καὶ τῷ μῆκος ὡς φέρει μετὰ γηλυτῶ ὠρίων. πλεόντερος προφανέως, τῷ σκορπίου φησὶ
πλεόντερος αὐτῶν ἡ δὲ μέγαν, σαχάρομῃ, ὅτι ἡ δὲ δύο ἀσφον μῆκος ἐπὶ χίον, ἡ δὲ ἐξικοντόμοιός
ζυμόνος. ὠρίων πρὸς χιονὸς. ἡ δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῶν τῷ λέξεων σφόδρα ὑπὸ γράφῃ τῷ ὠ-
ρίων δεικνύς, τὰ τῷ γῆς ἔχρατα κατὰ λαμβάνειν, ὑπὸ βολῆ τῷ φόβου ἡ δὲ φησὶ δειλί.

οὐδὲ μὲν ἀνδρομέδης καὶ κήτεος ὅσα ἐλέλητο
 κένου δὲν τέλλον τοσά πευθέον· ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖ
 πεισὺν Φύζωσι· ὁ δὲ ζώνη τότε κηφλοῦ
 γυῖον ἐπιξυφ. τὸ μὲν εἰς κεφαλῶν μάλα πάντα
 βράπων ὡκεαοῖο, τὰ δὲ δυνάμεις ἀλλὰ πᾶν αὐταῖ.
 ἀρῆται κωλυοὺσι πᾶσι καὶ πῶνα καὶ ἰζῶν,
 ἢ δὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπέεται εἰδῶλοι
 δειλὴ κασιπέτα. τὰ δὲ δυνάμεις οἰκατὰ κόσμον
 φαίνεται ἐκ δὲ φροῖο πᾶσι καὶ χεῖρες ὑπεδεν.
 ἀλλ' ἤγει κεφαλῶν ἴση δυνάμειν δυτῆρα
 μισρομῶν γυῖων, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλεν εἰεῖν
 δαράδν καὶ πανόση μεγάλων ἀπερ ἰσώσαδαι
 ἢ μὲν, ἄρ' εἰς ἑτέρω φέρεται, τὰ δὲ νήθι μάλλον
 οἴως ἀντιφέρεθ, σεφανοῖοτε Δύτερα κηκλα
 ὕδρος τέρατιν Φορέθ τε πᾶ κρηταύροιο
 σῶμα τε καὶ κεφαλῶν καὶ θηρίον ὄρ' ἐν χεῖ
 δεξιτερῆ κρηταύρος ἔχει· τοῖ δ' αὐτιμείνουσι

Οὐδὲ μὲν ἀνδρομέδης· τόπι
 καὶ τ' ἀνδρομέδης ἐπὶ τοῖ κή
 τους ὅσα ὑπελείπειτο. τῆ τ'
 χαλῶν ἀνατολῆ ἐταῦτα
 διωφ. τοῖ ἢ κηφί τὰ μέγχι
 ζώνης δὲ δυνε. τὰ μὲν δ' ἀλ
 λα ἀπ' τ' ποδῶν μέγχι τ'
 ἰξῶς ἐν τ' ἀεὶ φανερωῖ κη
 κλω· ἢ ἢ ζώνη ἀπέεται τοῖ
 οὐρίονος. τούτο γὰρ ὄρεθ
 γυῖων ὡξυφ. ἀρῆτος ἢ ἔπε
 τὸν ἀριπικ κηκλα). Παν
 συδὴν φάσιον· ἢ πωσῶ
 παντὶ τ' ὡκλήθ κατὰ πᾶν.
 ὁ δ' ὡρίων δὲ μῶνος, ἐκ τοῖ
 πωσῶν ἐκ δεδουκῆσαι, τὰ
 προσφρη μῶνα αὐτῶν πάντα
 ἀσραδῶν καὶ ἐκ προωθεῖ. δι' ὁ

εἶπε σὺν πᾶσι τῆς μετὰ ὡρίωνος καπιούσι, τὸ δὲ λτωθῶ, τὸ ταύρω, τὰ κηφί. τὸ πᾶσι.
 τῆ ἢ ἀπευθέον, ἀσκεπαι ἢ πᾶμελη μῶνοι δει ἢ νοφ. ὅτι καὶ αὐταῖ τὸ, τε κητὸς καὶ ἢ ἀνδρο
 μέδης κατὰ δὲ δύνασιν. Ἡ δὲ, ἢ αὐτὴ παιδὸς, λείπει ἢ μετὰ, ἢ ἢ μετὰ τοῖ εἰδῶλ κα
 θυγατρὸς αὐτ' φέρεται ἢ κασιπέτα· οἷ ἢ πόδες αὐτ' ἢ τὰ γόνατα κακομί φέροθ, αὐτὰ
 ἀκόσθι, ὡδὲ κεφαλῶν δὲ δὲ κηκλα κηβισῆρος δύνεται. Μισρομῶν γονάτων, ἢ γυῖων ὑπ' τ'
 δυνάμειν ἰσομῶν καὶ τὰ γόνατα, ὁ γὰρ οὐρίων οὐδέ χεται αὐτῆς τὰ γόνα, ὡς ὡδὲ πᾶ βό
 ρφα ὄντα. Ἐπεὶ ἐκ ἀρ' ἐμελλεν, ἐπειδὴ ἐκείνη κασιπέτα τὴ ἐμελλεν ἰσώσαδαι, ἢ
 περὶ κἀλάσθ ἐναντιωθῶναι τῆς νηρίων, αὐτὸν μεγάλων πηρωθῶν ἐκ ζημιῶν. διὰ γὰρ
 τῶν αὐτῶν αὐτῶν, ἐκ ὅπως φῶν ἀνέπεμπερ κητος τῆ χώρα αὐτῆς, ὡς ἀναγκαθῆ
 να. διὸν τῶν αὐτῶν προθεῖται τὸ ἀνδρομέδης. Ἡ μὲν, ἄρ' εἰς ἑτέρω φέρεται, ἔτω μῶ
 ἢ ἢ κασιπέτα ὡδὲ δυομάς κατὰ γεται ἢ ἢ ἑτέρω τῶν δυομ φησιν, ὁ δὲ οἴως κἀτω
 θενατὸ τοῖ οὐρίονος ἀσρα ἀπ' ἀπ' ἐκ ἀνατολῆς φέρεθ, ὡσαῖνε τὰ μῶν, ἀνατέλλει, τὰ ἢ
 διωφ. Σεφανοῖοτε Δύτερα κηκλα, αὐτὸ τοῖ Δύτεροι περίοδοι· ἐν γὰρ τῶν αὐ
 κῆσαι τὸν κηκλινον, εἶπεν ὅτι ὁ σεφανος δύνεται, νῦν οὖν ἐπέδῃ ἀνῆλθεν, εἶπε Δύτερα,
 κηκλα, ἢ ἐπέδῃ μελλουσῶν τῶν χαλῶν ἀνιέραι, ἢ τοῖ κρηταύρου οὐρα ἐφαίνεται, καὶ
 τὸ ἢ μισου αὐτῶν τῶ φανερόν, νῦν δὲ ὅτε ὁ σκορπίος ἀνῆλθεν, ὅπως φαίνεται, διὰ τοῖ τὸ
 δὲ Δύτερα κηκλα, ἢ τοῖ τὸ φησιν δύο κηκλα, ὅταν δυνῆσθ κηκλος, καὶ ὅταν μέλλῃ ἐ
 περοσ ἀνατέλλει, καὶ λοιπὸν δύο εἰσι κηκλοι. Ὑδρος τέρατιν, καὶ τῶν οὐρανῶν ἐκ
 ὕδρας, ὅτε γὰρ ἐμελλον αἰχλαῖ ἀνιέραι, εἶπεν αὐτῶν, ἀνῆλθεν, νῦν δὲ καὶ τὰ ἐ
 ρχεται μέρη αὐτῆς φησι σιναναβάνην, καὶ τοῖ κρηταύρου τὸ λοιπὸν σῶμα μέγχι ἐκ
 κεφαλῆς καὶ ἐκ δεξιᾶς, ἐν ἢ τὸ θηρίον κρατεῖ· οἱ δὲ ἐμ πρόδοιο πᾶδες τῆ μῆριον τοῖ
 μέλλειν ἀνιέραι σὺν ἡλίω.

Ἰσώτα Φηρός. πρὸ τὸ ὄμνη
εικὸν ἔδος. ὅ δὲ ἰσώτα αὐ
τὴ διότι εἰς ἐχέσαστο ὅσοι κ
τῆς ἔτος ἢ αὐτὴ γροικῆς. Φη
ρα δὲ λέγει τὸν κερταυρον
κρικτικῶς. Τὸ ἔω δὲ ἀπεί
ρη ὄθειος. ἐπίοντος ἢ τὸν το
ξόρου δὲ ἀνατέλλοντος ἀνα
τέλλει ἢ τὸ ὄφειος ἀπείρα.
ἢ τὸ σῶμα τὸ ὄθειου χου. ἀ
νάγει αὐτὰς τὰς τὸ ὄθει
χου χείρας ἢ τὸ πρότερον
περίλασον ἐκαμπῆν τῶ
δρακοντος. τὸ ἢ κλυτείρε
οὐτὸς πάλιν κμπῆν πρὸ
χοντος ὅ φέρουσι ἢ κῶπον,
πρὸ τὸ τείρεν, ἢ γὰρ φύσιν

τόξου ἐπεὶ χῶμα ἔρον πρότεροι πῶδες ἰσώτα Φηρός
τόξα καὶ ἀπείρη ὄθειος καὶ σῶμα ὄφειου χου
ἀντέλλει ἢ τὸν κερταυρον. Δαυτὸς ἀπεί
σει ορπίος ἀντέλλον, ἀνάγει δαυτὸς ὄφειου χου
χείρας καὶ πρότερον ὄφειος πολυτερείος αὐτῶν.
τὸν κμπῆν ἐν ὄντασιν, περὶ γὰρ τετραμμοίος αἰεὶ
ἀντέλλει, τότε μὲν πρῶτα τῆς βέρχεται ἀλλα
γῆα τε καὶ ζῶν. καὶ σῆθεα πάντα καὶ ὅμοι
δεξιτέρῳ σὺν χειρὶ κερταυρον δὲ τέρησ μετὰ χείρας
τόξω ἀνέρχεται καὶ τὸξότη ἀντέλλοντι
σὺν τῶσ ἐρμαίῳ τε λυρη καὶ σῆθεος ἀχέισ
κηφῶδ ἢ ἴου παριλαύνεται ὠκεανῶς.
ἢ μὸς καὶ μεγάλιο κῶος πᾶσαι ἀμαρυχῆ
διώουσι. καὶ πάντα κατέρχεται ὠρίωνος
πάντα γμῶ ἀτέλεσα δυοκομμοίος λατωῶ.
ἀλλ' οὐ χῶμα ἰσώχου ἐριφοί, ἔδω λενὶν αἰετ.

τὸ οὐτως ἔστιν ἐπὶ ἀπείρητος τὸ πολυτέρεος τὸ πρὸ μαῖον θεωρηματικόν.
Τοῦτε μὲ ἐν ὄντασιν. εἴτα πρῶτα εἰς αἰετ ἀνατέλλει εἰς τὸ ἐναντιῶ πρόστασις. οἱ γὰρ πᾶδες
πρῶτοι ἀναπῶν ὕπερ ἢ ἢ κερταυρον. ὅ ἢ λόγος, τοῦτε μὲν ἐν ὄντασιν ἀνατέλλει τὰ γῶνατος
δὲ ἢ ζῶν ἢ ὄμμος, σὺν τῆ δεξιᾷ χείρῳ, τῶνος ἢ ἐρμαίος οἱ πῶδες πρῶτοι ἀνατέλλουσιν, εἴτ
αἰετ γὰρ πρὸ τετραμμοίος ἀνατέλλει. δὲ ἔχῃ ζῶν ἢ χεῖρ. αἰετ τὸ ζῶντος τὸν ἴσον ἐκ τῆ
θεταῖ. δῆλ ἢ ἐπὶ γα γὰρ δὲ σῆθεα μίχρη. κερταυρον δὲ τέρησ μετὰ χείρας. ἢ ἢ κερταυρον μετὰ
χείρας τὸ ἐτέρῳ, τῶν τεσι φλ ἀρισερ. ὅ τῶνος ἀνέρχου. δὲ ὅ τῶξότη ἀνατέλλοντι, ἢ ἢ κερ
φαλῆ τὸ ἐν ὄντασιν μετὰ τὸ ἀρισερ χείρας σὺν ὅ τῶξότη ἀνέρχεται. Σὺν τῶ ἐρμαίῳ
λυρη. σὺν ἢ τὸ προσρημῆ, ἢ τὸ ἐρμαίος λυρη, δὲ ὅ κερταυρον ἀχέισ. τὸ σῆθεος, εἰ τὸ ἀνατο
λικῶ ὠκεανῶ ἀναπῶν πετα. καλῶ ἢ εἰπε τὸ πρὸ λαύνει, ὡσπερ δὲ πρῶτα εἰπε, ἐπειδὴ ἢ τὰ
αὐτὸς ἐρμαίος ἀετῆν δύνεται. δυοκομμοίος πάντεσσ μῶδες χεῖρας ὑπὲρ τὸν ἀριζοί. τὸ οἱ
σῆθεος ἀχέισ, δὲ οἱ τὰ αἰετ αἰετ ἀδύτα. τῶνος ἢ μόνῳ αὐτὸ τὸ ἀχέισ ἢ σῆθεος δὲ δῶ δὲ αἰετ.
ἢ μὸς ἢ μεγάλιο κῶος. τὸ τῶν κερταυρον φύσιν δὲ τὸ σείρετ ἀλαμπαδῶν εἰς δύσιν φέρου
ὅτε ὁ τῶξότης ἀνατέλλει. μεγάλιο ἢ εἰπε ἀμαρυχῆ, δὲ τὸν σείρετ αὐτὸ ἀσέρε. δὲ τὸ πᾶν
σῶμα τὸ ὠρίωνος δὲ δυκε, πάλιν δεξιᾷ χείρας. ἀνῶ χῶμα γὰρ τῶν τοξότων, τὰ τὸ ὠρίων
πάντα διώει, πάλιν δεξιᾷ χείρας αὐτῆ γὰρ μῶδες ὡς βορφοτέρα. Πάντα γμῶ ἀτέλε
σα. τὸ πρῶτα ἢ τὸ αὐτὸ εἰσιν, ὅτε λατωῶς δὲ οἱ ὠρίων. ὡσπερ προανατέλλειν αἰετ τὸν λα
τωῶν ἢ προκαταδιώειν, δὲ μὴ δὲ ποτε ἐτέρῳ χεῖρ, ὡς ἐν αἰετ. τὸ ἢ ἀτέλεσα, ἐπειδὴ οὐδὲ
ποτε καταλαμβαῖν ὑπὲρ τὸ κῶος. ἔτω γὰρ κερταυρον εἰσιν ὑπὸ τὸ κῶος δὲ ὠρίωνος.
Ἄλλ' οὐ χῶμα ἰσώχου ἐριφοί. οἱ ἐριφοί δὲ ἢ αἰετ ἢ τὸ χεῖρα τὸ ἢ ἰσώχου, σῶμα μὲ χεῖρας φέρ
ουσιν. ὅτε μὲ ἀπείρητος δύσιν κερταυρονται. ἔμῶδες διδῶς δύσιν. αἰετ μὲ πρὸ τῶν κερταυρον
τὸ ἰσώχου. δὲ τὸ χεῖρα πᾶν ἐτέρῳ, δὲ τὸ ζῶν ὅ αἰετ ἢ ἰσώχου κερταυρονται. τὰ ἢ λοιπὰ ὅ
τῶξότη ἀνατέλλοντι. ὅ μῶδες τῶν πρῶτος ὅλως ἀνῶ τὸν γῶνατος ἢ τὸ δεξιᾷ πᾶδες διώει. δὲ

αὐτὸν ἢ νύξ, ἐδύναται αὐτὸ πλῆκε φαλλῶ ἐ τὸν ὤμωσιν αὐτῶ σὺ τῆς σῆθ' χωρῆσαι ἐ λα-
βῆν. ἀλλ' αἰδοῦσθε ὑδρὸς διαπύρσιν ὑδρῶ. ὅτι ὑπὸ τῆς θεοῦ αὐτῆς ζῶδι' αὐτῆσιν οὖν τῶ
τοῦ αὐχένος ἀπείρωσιν ἐ τὸ μέτωπον καταφέρει. τὰ μὲν γὰρ πλεοναυτῆσιν ὑπὲρ γῆν ὄδιν.
ἀναφέρει μύων δὲ τῶ ἰχθύων, συγκαταφίρεται ἅμα ἐπὶ αὐρῶ. αἰδοῦσθε δὲ αὐτῶ φη-
σιν, ἢ διὰ τὸ εἶναι πλεοναυτῶν τῶ θεοῦ αὐτῶν ζῶδι' ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἢ διὰ τὸ λαμπρὸν τῶ ἀστέρων
αὐτῆσιν, ἢ διὰ τὸ δάκνον. ἐὰν δὲ δῆξῃ, ὡσάντες καί τ'.

Ἡ δὲ, ἢ ὄσπεθεν. ἐσὶ καὶ τὰ
πρῶτα μέρη δὲ δυκετῆσιν ὑ-
δρῶσιν. ἀλλὰ ἢ ὀπίθεν πη-
λίτις ἐκ τεταμῶν φαίνετ',
ἢ ἵκω τὰ ὀπίθεν αὐτῆσιν μέ-
ρη. ἀλλ' ὅμως ἐ αὐτῶ πᾶ-
σαν πλῆξ ὑδρῶσιν, αὐτῶ πᾶν τὸ
κερταύρω, ἐπειδὴ οἱ ἰχθύ-
ες ἀνατέλλοντες, ἀθροῦσιν ἐμ-
φέρειται. ὅδε πᾶσιν ἰχθύ-
σιν ἢ φαίνεται, ὅσων ὀ-
πίσω τῶ ἀποκέρωτος, ἢ ἐπι-
τανοῖος. ὑποκείμεθ' ὄ-
δὲ ἢ ἵκω ὑποκατω κέμε-
νοσ τῶ ἀποκέρωτος. πλεοναυ-
καὶ ὑποκατω τῶ ἰχθύ-
ων. δύο γὰρ ζῶδι' ἀνατέλει.
ἢ μὲν ἀδην. ἢ ἵκω ἐμὲ πᾶν
τελῶσ ἐ δὲ ὄλου ἀνατέλει ἰχθύσιν. ἐκ δὲ χεῖται δὲ κατ' ὀλίγον ἄλλου ἀστρῶ ἀνατέλει. λέ-
γῃ δὲ ὅτι αὐτῶ τῶ ἰχθύων ἀνατέλει, οὐ πᾶσ φανερός γίνεται. τῶ οὖν ἰχθύων ἀναφε-
ρο μύων, ἀναφέρειται ἢ ὀνότιος ἰχθύσιν, ὑπὸ τῶ ἀποκέρωτος κέμεθ' οὐχ ὅλος. μέρη δὲ
αὐτῶ, τῶ ἐξ ἡμῶσιν ἀνατέλει ἀναφέρειται τῶ κερτῶ. Οὕτω ἐ μοχρῶ χεῖ-
ρες. καὶ ὀπίθεν φησὶ τὰς χεῖρας φησὶ ἀνδρομέδης, διὰ τὰ δεσμά, ἀπερίφηται. ὡσπερ ἢ
οἱ ἰχθύες οὐχ ἅπασ ἀνατέλει, ἀλλὰ ἄλλου ἀστρῶ ὑπὸ τῶ πρῶτον ἀνατέλει, τὸ δὲ ἀνα-
τέλει, οὕτω καὶ ἢ ἀνδρομέδης. ἐ ὄσπεσ λέγῃ. ὅτι πᾶν τὰ μέρη αὐτῶ τῶ σώμα-
τος διχῶσ ἀνατέλει. ὡσπερ τὸ μὲν ἢ ἵκω αὐτῆσιν ὑπὲρ τῶν ὀρίων τα θεωρεῖται. τὸ δὲ ἢ ἵκω-
σιν συγκατατέλει. Τὰ μὲν οἱ κατὰ τὰ δεξιά, τὰ μὲν οὖν δεξιά μέρη αὐτῆσιν τῶ ἰχθύων
ἀνατέλει ἀναφέρειται, τὰ δὲ ἀριστερά ὀκρίος ἀνιῶν, ἐλκῆ. οὐ ἀνιῶντος, κατὰ δὲ
μέτρον θεωρεῖται ὑπὸ τῶ δὲ ὄσπεσ τὸ θυτήριον, τὸ ἢ περὶ ὄσπεσ ἐ πλῆκε φαλλῶ καὶ τῶσ
ὄμωσιν ἀνατέλει. Καὶ κατὰ μὲν φησὶ. ἐπειδὴ πλεοναυτῶσιν εἰσὶν ἀλλήλων τὰ ζῶδι' αὐ-
τῶσιν, ὅ, τε κερτῶ καὶ ὀταύρωσιν, φησὶ ὅτι ἀμφὶ ὄλου ἀν γῆσιν, ὅσπερ καὶ αὐτῶ ἢ ζῶ-
νι ἀνατέλει τῶ κερτῶ ἀνατέλει, ἢ τῶσ πρῶτον μέρησ τῶ ταύρωσ. ὅλος μὲν τῶσ
ὑπὲρ τῶσ γίνεται τῶ ταύρωσ ἀνατέλει, οὐδὲ γὰρ ταύρωσ λέγειται. οὐδὲ ὀνότιος ὑ-
στερῶ τῶσ. ἀλλὰ ἀνατέλει τῶ ταύρωσ, ὑπὸ τῶσ ἀνατέλει κέρτατι. καὶ
οὐδὲ μὲν ἀνιῶντος τῶ ταύρωσ ὀνότιος ἀποτέλειται.

ἢ καὶ ἐξ ὀπίθεν πολλῆ μέρη. ἀλλ' ἀρα καὶ πλῆ-
αὐτῶ κερτῶ αὐρῶ ὅσπερ ἰχθύες ἀνατέλει
ἀθροῦσιν ἐμφέρειται. ὅδε πᾶσιν ἰχθύσιν
αὐτῶ κερτῶ ὑποκείμεθ' ἀνδρομέδης.
οὐτῶ γὰρ ἀδην. ὀλίγον δὲ δυκετῆσιν μέρη ἄλλου.
οὕτω καὶ μοχρῶ χεῖρες καὶ γῶνα καὶ ὄμωσιν
ἀνδρομέδης δὲ κατὰ πάντα. τὰ μὲν πᾶσ ἀνατέλει
τέλειται, ἀνατέλει νέον ὅσπερ πρῶτον γίνεται
ἰχθύσιν ἀμφότεροι. τὰ μὲν οἱ κατὰ δεξιά χεῖρες
αὐτῶ ἐφέλειται. τὰ δὲ ἀριστερά ἰχθύσιν ἐλκῆ
κερτῶ ἀνδρομέδης τῶ καὶ πρῶτον μέρησιν
ἐπερὶ ὄσπεσ ἰχθύσιν οὐδὲ θυτήριον αὐτῶσ ἐν ἄλλου
πρῶτον ἀνατέλει ὅσων κεφαλῶν τε καὶ ὄμωσιν
αὐτῶ δὲ ζῶδι' καὶ κατὰ μὲν φησὶ ἀνατέλει
ἢ κερτῶ ἀνατέλει τῶ καὶ ἢ ἐπὶ ταύρωσ
αὐτῶ πᾶσ ἢ ἀνατέλει οὐδὲ ταύρωσ
λέγειται ἀνατέλει ἐπὶ μάλ' αἰσιν ἀνατέλει

μοίρη

ὡς ἰοχος φέρεται, μοίρη γ' ἄρα οὐκ ὡς πάντη
ἀδρός ἀντέλλει δὲ δύμοι δέ μιν οὐλον ἀγρῶσι.
ἀλλ' ἐριφοὶ λαοῖσι θέν' ἔπειτα αἰὲν αὐτῇ.
πάνρω συμφορέονται, ὅτε λοθιῆτε καὶ οὐρῆ
κῆτεος ἀνθερίοιο πρῶτον ἀντέλλωσι.

διῶς δ' ἄρκυ φύλαξ, ἢ δὴ πρώτη γ' ἄρα μοίρη
πάντων ἀντιόρως μὲν, ἄτερ χειρὸς κατὰ γρῶσι
λαοῖσι, ἢ δ' αὐτῶν μετὰ λην ὑπὲρ λέγεται ἄρκυος
ἀμφοτέροισι πόδες κατὰ δὲ μῦθον ὄφιοῦ χου
μέσφ' αὐτῶν γρῶσι δὲ δύμοις ὡδὸς μα τετύχθω
ἔπειτα ἀντιόρως. γ' ἄρα κῆτεος ἔδεν
ἐλεγεταὶ ἀμφοτέρωθεν, ὅταν δέ μιν ὄφρα ἦδ' ἢ
ἢ δὴ ἐπὶ ποταμοῦ πρώτης ἀλός ἔξωσι οὐσον
καμπῶν ἐν καθαρῶν πελάγει σκεφατόκε νάυτης.
αὐτῶν ἐπὶ γρῶσι μῦθον εἰοίκεσι σημά.
ἢ νυκτὸς μέτρον γῆ πλῶς ἀπ' ἐλάει.
πάντη γὰρ τὰ γ' ἄρα πολλὰ θεοὶ δὴν δρῶσι λέγουσι

ἄρκυ φύλαξ ἐν τέρσοι μοίραις διῶσι ἢ γρῶσι τέρσοι ζωδίοις, ἢ δὴ ἀμέτρον τῶν αὐτῶν ἄρ-
χῶ τῶν διῶσι, ἀνελθόντος κείνου, ὅτε αἰ χηλαὶ διῶσι, πρώτη δὲ μοίρα φησὶ τῶν βρώτων δύ-
σεως, αἰ χηλαί, αἰ ἢ πῆσαι μοίραι, χηλαὶ σκορπίος, τοξότης, ἀγρῶ κερως, κατὰ γρῶσι
ὡς Διὸν αὐδὸν χειρὸς τῶν βρώτων αὐδὸς δ' αὐτῶν ἢ χεῖρ, ἐπειδὴ τῶν ἀρκυ φύλαξ ἐστὶ ἐνδόν.
αὐτῆ γ' ἢ χηλαὶ αὐτῶν χεῖρ, πηλοῖον ἢ φημι γὰρ ἄρκυον. Ἀμφοτέροι τὲ πόδες, οἱ ἢ τῶν
ὄφιοῦ χου πόδες μέγιστοι κατὰ δὲ μῦθον, ἐστῶσι οὐσον τεκμήριον τῶν διδύμων ἀνιόντων.
καθ' οἱ καιρὸν ἐστὶ τῶν κῆτος ὑπὲρ τῶν εἰζόντων θεωρεῖται, ἀμα σὺ αὐτῶν ἢ ὄφρα ἦδ' ἢ
κατὰ μὸς κατὰ σερισμῶς, ὑπὸ τῶν ἀετῶν πῶσι τῶν ὠρίωνος, τῶν κῆτεος ἔδεν ἐλάει,
ἢ πῶσι τῶν διδύμων ἀνιόντων ἔδεν τῶν πρῶτον μῦθον κῆτος ἐπὶ ἐλάει ἐπὶ ἀνατολάς. ἀλλ' ὄ-
λα ἢ δὴ ὡς τῶν φασερόν, τῶν ἀμφοτέρωθεν, ἢ γρῶσι ἔπειτα ἀνατολῶν ἔπειτα ἐκδύσεων. ἢ δὴ
ἢ πῶσι μὲν τῶν τῶν ποταμῶν πρώτῳ καμπῶν ἐν καθαρῶν δὲ δὲ πελάγει νάυτης ἀ-
φωρῶν ἰδοὶ αὐτῶν ἐξήτησι ἢ δὴ πῶσι ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐν τούτῳ μὸς αὐτῶν ἐμνήσθη, ἢ φημι ὅτι ἐπει-
δὴ ἐπὶ γρῶσι τῶν ὠρίωνος, πρὸς ὅν μαλλιστ' ἀφορῶντες πλέσσει οἱ αὐτῶν, ὑπὸ τῶν τῶν ὠ-
ρίωνος πόδες αὐτῶν, δὴ τῶν αὐτῶν ἐμνήσθη. Ἀὐτῶν ἐπὶ γρῶσι μῦθον, ἢ γρῶσι ἐκδύ-
σεως, οἱ δὲ αὐτῶν διῶσι ἐν ἀνθερίω κατὰ σήμασι πάντων τῶν ἀσρῶν ὡς τῶν ῥοῦντες, καὶ
μαλλιστ' τῶν ὠρίωνος τεκμήριον πῶσι φησὶ νυκτὸς ὑπολέπεται μέτρον, ἢ πῶσι δὴ
σημά πεπλῶσιν, ἢ δὴ τῶν γὰρ τῶν ποταμοῦ ἀκαμπῶν, κατὰ γρῶσι οὐσον ὅτι λοι-
πὸν ὠρίων ἀντέλλει, τῶν δὲ ὠρίωνος φασερόν, γρῶσι πῶσι φησὶ νυκτὸς ὡς τῶν ῥοῦντες, πῶσι
τῶν γὰρ ἐν πῶσι τῶν οὐρανῶ τῶν τῶν ἀσρῶν τεκμήριον οἱ δὲ οἱ πῶσι ῥοῦν-
τες. Εἰοίκεσι σημά. ἐπὶ γρῶσι αὐτῶν ἢ νυκτὸς, σημεῖον, ἢ πῶσι μέτρον εἰποι, τε-
κμήριον γὰρ ἀπὸ τῶν δὲ τῶν ἀσρῶν ἀντέλλοντος, πῶσι πῶσι πῶσι πῶσι, διῶσι
τῶν τῶν σσημῶν μῦθον ἀσρῶν, οἷον ἐστὶν διῶσι ὄφρα ἦδ' ἢ μῦθον ἀποπλῶσι μῦθον

Μοίρη μὲν, ἢ ἄρα φησὶ
ὅτι ἀμα ἀνατέλλει ὡς ἰοχος
τῶν πάντων, μοίρα δὲ τῶν ζωδ-
ίων, εἰπὼν, ἢ γρῶσι τῶν πάντων. αἰὲν ὄ-
λα τῶν ἰοχῶν οἱ δὲ δύμοι ἀνά-
στυσιν, οἱ μῦθον ἐριφοὶ καὶ ἢ
αἰὲν, ἢ γρῶσι τῶν ἀετῶν
τῶν δὲ, ἀμα τῶν πάντων σιωπῶν
φῆσιν, ὁμοίως ἢ τῶν κῆτος
ἢ τῶν λοφία ἢ ἢ ἢ. καθ' ὅν ἢ
καιρὸν συμβέβηκε τῶν κῆ-
τος τῶν τε λοφία ἢ τῶν
ρῶν ἐκ τῶν νοτίων μερῶν ἀνα-
τέλλειν, τῶν δὴ ὄφρα ἢ ἢ
λαὸν ἢ μετὰ τῶν πρώτων
ζωδίων διῶσι, τῶν τῶν τῶν
πῶσι, ὅς ἢ δὴ ἀμέτρον τῶν τῶν
ρῶν, εἰπὼν μὲν δὲ πρώτον, ὅτι ὄ-

ἴσται τὸν δαίμονα τὸν αὐτὸν ἢ τὸν αὐτὸν, ἔστιν ὁ δαίμων ἀσὴρ μέλλει ἀνατελεῖν, ἡ δὲ ἔσται. παρὰ
σημαίνειται ἴσται αὐτὸν ὡς ἔφη μὲν, ἔως ὅδε τὰ πρὸ ἴσται ἀστων. ἡ γὰρ φωνὴ φωνο μῦθον.

Οὐχ ὄρασι, διαλεχθεὶς ἢ

μὴν, ἢ πληρώσας τὸν πρὸ
ἴσται ὄρων ἢ φησὶ ἀστων κα

οὐχ ὄρασι, ὀλίγη μὲν ὅταν κεραιάσι σελιῶν
ἔσπερόθεν φαίνεται αἰετο μῦθιο διδάσκει

πυλῆφως λῶν, ἔρχεται

ὑπὸ αἴθρι βιβλίον σφόδρα βιωφελές, ὁ καλεῖται διόσημα. καὶ βούλεται πρὸ σελιῶν
διαλαβῆναι. ἀπὸ τῶν πρὸ φησὶ σελιῶν ἄμαται, ἢ ἀπὸ τῶν ἡλίου ἀκτίνων, δηλοῖ ἡμῖν
εἰ ἔσται ἢ μὴ χειμῶν. ἔδωκε δὲ πῶς ὅτι τὸ οὐχ ὄρασι β πρόσωπον, ὃν πρόστινα ἀναφέρει
ται, πρὸς ὃν ὁ ἀστων διαλεχθεὶς, προσημαίνειται, ἀγλαῖα κεραιάσι μῦθον. ἡ γὰρ φωνὴ
ἔπειτα ὡς πρὸς φωνῶν πρὶ, τὰς ἀδύπερον ἐχέουσαν πρὸς ὄρασι, αἰετο μῦθιο ἔθει οὐ τὸ
τὸν λῶν ἐχέουσαν πρὸς ὄρασι. ὁ μῦθος, ἐπὶ τῶν ἀετῶν ἔθει οὐ τὸν λῶν. καὶ παρὰ τὸν λῶν ἔθει οὐ τὸν
ἔθει οὐ τὸν λῶν. καὶ τὸν λῶν ἔθει οὐ τὸν λῶν. καὶ τὸν λῶν ἔθει οὐ τὸν λῶν. καὶ τὸν λῶν ἔθει οὐ τὸν λῶν.
Οὐχ ὄρασι, ὀλίγη μὲν ὅταν κεραιάσι σελιῶν
ἔσπερόθεν φαίνεται αἰετο μῦθιο διδάσκει

καὶ δύσεις ἤν' ἄστ' οἷον ἀρκτοῦρος. ἐβίβων. αἰγός, ἀπὸ τῆς φιλίας ἑσπερας σημεῖον τριού
μυροῖ το μέλλοντος, καὶ ἀπ' το ὄρθρου, ἤγνω ἀπ' φιλίας αἰσῆς ἤν' ἰβ' ζωδὶ ἀνατολῆς τε
Ἐ δύσει. ὁ δ' ἥλιος ἐν τῆ ἐνιαυσίᾳ πρὸς δὴ διεξίω τὸν ζωδιακὸν κλῆλον, καὶ τὰ ξένιν εἰς
ἐν ἑκάστον τῶν ζωδὶ μετακινήσῃ. διὸ ὄγμ' τὴν πορείαν αὐτοῦ ὠνόμασε, ὁ ὄγμ' ὄγμ' ἐλαύν.

Καὶ μὲν πρὸς ἡ νηὶ. τὰ ἄλλα

νη φησι δηλοῖ τοὺς καιροὺς,
καὶ τε μὲν εἰς ἀνάστασιν τῶν ἀστέρων
ἢ γὰρ πρὸς τὴν νηὶ ἐαυτὸν δε-
δοκῶς, τὸ πολυκλήσου
χειμῶν ἐσκέφατος, τὸ ἀρ-
κτοῦρος μνημονεύσας, ἐκ ὅ-
λίπῃ δ' ἢ χειμῶν ἐαυτοῦ δύ-
σεις ἔχ. ταῖς δ' χαλ' συγκα-
τέρχῃ, τὰς σηορῶσι τὰς το-
ξότη, Ἐ τὰς αἰγῶν ἑρωπι. ὡς
πε τρεῖς ἀμωσὸς ὄζειν, ἔμα

καὶ μὲν πρὸς καὶ νηὶ πολυκλήσου χειμῶν
ἔφρασα τῆ δεινοῦ μεμνημῶρος ἀρκτοῦροιο
ἢ ἐπίων ἄλλων οἰτῶν καινοῦ ἀρῶνται
ἀστέρες ἀμωσῆκος, οἷτε πρώτης ἐπι νηκῆς.
ἢ τὰς γὰρ τοὺς πᾶντας ἀμείβεται εἰς ἐνιαυτὸν
ἡέλιος μέγαν ὄγμον ἐλαύνων ἄλλοτε δὲ ἄλλο
ἐμωσῆσει. γὰρ μὲν τῶν νηίων, τὸ τὸ δὴ τῆς αἰώνων
ἄλλοτε δὲ ἄλλοτε ἀσπῆρῶν δὲ ρηεταὶ ἢ ὄ.
πᾶσι δὲ τὰς καὶ οὐ. τὰς γὰρ σιναεῖδεταὶ ἢ δὴ.
ἐν νεία καὶ δεκά κ' ἡμετέρας φασίου ἡέλιου

θεῶν πρὸς τὸ ἐσθμῶρος χειμῶν ὁ ναυτὸν, ἢ τὸ δεινὸς ἀρκτοῦρος μνημονεύσας, ἤγνω
τὸ βούτου, ἀπ' μέρες δ' τὸ πᾶν, ἢ τῶν ἀστέρων, οἷτινες ὄζω καινοῦ ἀρῶνται. ἢ τὸν ἀνα-
πέλασι. δεινὸν ἢ τὸν ἀρκτοῦρον ἔπειν, ἢ δὴ ἀπ' λαμπρότητος, ἢ μᾶλλον δὴ ἀπ' χειμῶν ἐνόν. ἀμ-
φιλύκῃ ἢ τὴν ἀνατολῆς φησι, δὴ ἀπ' τὸν λύνῃ ἀναεῖσθαι τὰς ἀπὸ ἄλλων. ὡς ἤν' ἐκείν
μακρότερον ἀν' ὄραν διώκεται, ἔτω δὴ καὶ ὁ λύνος ὄζω δερῆς ἔχ. δὴ ἀπ' τὸ ὄζω δερῆς αὐτοῦ,
προσέρμοσαν αὐτὸν τῶν ἀπ' ἄλλων. ταυτῆ τοι Ἐ λυκίφῃ, τὸ ἀνυλῆς ἔρπον. ἢ τὸν ὄταν ὁ λυ-
κος θεῶν τ. γὰρ ὁ ὄγμος, σημαίνει μὲν κυεῖ τὴν τῆξιν τῆς θειζόντ' ὅταν ἀμῶνται. σημαί-
νῃ ἢ τὸν μεταξὺ δύο φυτεῶν ὅταν ἀρῶν. ἔπειν τὴν μέση γραμμῇ τὸ ζωδιακὸν ὁ
ἡέλιος πορεύεται. ἔχῃ ἢ ὁ ἡέλιος ἀγῶς δύο ἐκατέρωθεν γραμμῆς, δὴ ἀπ' τὸν ἔπειν ὄγμ'
τὸν τὸ ἡέλιος κλῆλον. Τοτὲ μὲν τῶν νηίων, ἢ δ' ἀνατέλλῃ, ἔως ἀναίσι τὰς φάσεις πρὸς χε-
ἢ δὴν, ἔσπερῃ. γὰρ ἡ αὐτῆς αἰσῆς ἀμωσῆς. ἢ δ' αὐτῆς αἰσῆς μετὰ τὴν ἔωσαν τὸ ἄστ' φασί-
σιν, ἢ πρὸ ὀλίγον τὸ ἄστ' ἔσπερῃ φάσεις δεδουκῶς. Ἄλλοτε δὲ ἄλλοτε ἀσπῆρ. ἔφ-
κασον ὁ ἡέλιος τῆ ἐν τῆ μοῖρ' ἀστέρων ἔρχεται. οἷον σήμερ) τυχόν τὰς ὑπὸ ἂ μοῖραν σιναε
τέλλῃ. ἔκῃ γὰρ ἔξῃς ἐκείνῃ σιναε τῶν ἔρχεται ἤν' ὑπὸ τὴν Δυτέρην μοῖραν. Ἐ ὑπὸ φαύφ το
ἀστέρων τὸ ἐν τῆ β' μοῖρ' ὄντος, διὸ ἔπειν ἄλλοτε δὲ ἄλλοτε ὑπὸ δὲ ρηεταὶ ἡμέραν σιναε ἡέλιος
ἀσπῆρ. ἢ ἄλλοτε καὶ ἄλλω ἡμέραν τῆ ἀστέρ' θεωρεῖται, καὶ τὴν ἔωσαν δηλοῖ ὅτι ἀνατολῆς ἢ
δύσει ἢ τῆς αἰσῆς τούτων. ἔπειν γὰρ καθεκάστην ἡμέραν ἑκάστον αὐτῆ δ' ἀνατέλλῃ Ἐ δύεται,
ὡς τὸ νόστος καὶ ἐν νηκῆ Ἐ ἐν ἡμέρα ἀπ' σημεῖος ὑποσημεῖον φερομῶρος. Γνώσι δὲ τὰς δε-
μέτων πρὸ γῆρονε παλαιὸς ἀστ' νόμος. ὁσ' ἀκρίβ' ἀειθμῆσας, ἔπειν μικρ' ἐνιαυτὸν, ὡς πρὸς
σύγκρισιν τὸ μέγαν. πρὸ οὐ πρότερον ἐπομῶρος. ἤγνω ὅταν σιναε δὲς γῆρονεταὶ ἔπειν τῶν
λεῖα τὸ πᾶν τὸς. οἷ ἢ μετὰ μέτων ἀστ' νόμοι, ἢ πᾶν καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ἐθικαν, πρὸ
ἤν' τὸ ἡέλιος περιφορῶν ἤν' ἐν καὶ κηδεκαετηρίδων. ὅτι καὶ ἑκάστον ἐνιαυτὸν, τοῖος
δὲ ἔσαι χειμῶν, καὶ τοῖος δὲ ἔαρ, καὶ τοῖος δὲ θέρος, καὶ τοῖος δὲ φθινόπωρον, καὶ τοῖ-
οἶδε ἀνέμοι. καὶ πολλὰ πρὸς βιωφελῆς χεῖρας τοῖος ἀνθρώπων. ἔπειν δὴ οὐν ἢ δὴ
ταῦτα

ταῦτα

παντα ενωσθη εν τω παντων, και αυτος εκειθεν ενωτα πλλα ο αρατος, φησιν οτι
καυτος γνωσκεισ αυτα παλαι δ αειδεν, η αειδεν, φανεραι τες ελλησι γρονεν, ε δεξαντο
η αυτα ελληεις πρ αργητι η χαλδαι, ηια εν η ταυτα, α σωειδεται, επι γα γ, τα κν-
κλα και περιφοραι τω ηλις, αι δια εννεακαιδεκα ε τ γρον μωρα, φησιν εν οτι παντα σ
χους ασερας ο ηλι ε περιχεται καθ εκασον εν αυτην, αγω τε αγω εμπελαζων, οτε μωραυων,
οτε η εδωνων, η ανωσκησ τα δε ε συ, αντι τω γνωσκει οριστικη αντι προσεκτικη, σωα δε
ται η, η γωω προκειδ, κν κλα, εν αυτοι, ωδινεται, πρ ερχη, ανωσκει εν φησιν, οτι αναλε-
γουσιν αλληλοις ε συμφωνοι γινονται οι τω ηλις ερωμοι, δια ιδ ε τ ωδινω ρε μωμοι ομοι
η ε η ανατολη ελ τω ωριων ζωνος, μεχρι ελ πταν τελεος δυσεως αυτου, επι γα η η τ κν
νος αυτη η ε δυσει, δια τ ισωι ε τ συμφωνοι γινονται, τα ε μ εν ημερ τ εννεακαιδε-
κα ε τ ε η ελ τω ηλις ενεργει υπερβειξε, παρ η νυκτασ απ ελ τω ωριωνος ανατολησ τε
ε δυσει, δια τ εκεινα τα ασερα καταληπτη ρις αν οισ εν τη νυκτι μαλα πνεοται.

οσα τα η ζωνος ες εχατον ωριωνος
νυξ ωδινεται, κωια τε θρασυ ωριωνος
οι τε πρσειδωνος ορω μωροι ηδους αυτου
ασερες αν οισ τετυγ μωρα σημαινσαι.
παρ κενων πεσνησ, μελεδ δε τοι ε πο τε νικι
παισευδς ουρεν, οσα πεν κενων κωια κεται
σηματα χειμεριοις αν ομοις ηλαλα πωπεντον.
μωχος μωρ τολιγος η η μωριον αυτικη ονηρ
ηνεπεπρωσωνος αι πεφυλαγ μωω αν ορι,
αυτος μωρ τα πρωτα σωωτερος, ου δε και αλλα
πρ, πων, ωνησεν ο τε γωωσεν ωρορε χειμων.

η απω ωριωνος, οτι υποκειται κρ κινω, ε οπμαλισα εσ αυτην οι παλιοντες ορωσι, ε ο
πινόποδσιν, εν η νοτι μερ εκδεχονται αι εσο μωρον χειμων η γνωσκησ, η οσα ασερα απ
τη τ ζωνος τω ωριωνος ες εχατ ωριωνος, οζ μεχρι τ πων αυτου, η νυξ ωδινεται, η η
κωνη η η ανωσκησ, αρχη η τω κνω του οσιν, η τω ζωι τω ωριωνος ωδινεται, τελος η, τ π
δων αυτου η ωδινεται, εσ βια η αυτου διηρηται η εσ το λι, ωμ), πωα, ζων).

Οι τε πρσειδωνος ορω μωροι ε μωρ φησιν ο αειδμος της εννεακαιδεκαετηριδος οσιν δυχη
σος ρις αν οισ, αλλα η τ λωιων αν ομοις η πρ ατηρησεις, των τε πρσειδωνος η τ τω διος, ε
οι η πρσειδωνος μωρ ασερες, οι τω χειμων ε τας δυδίας δηλωντες, διος η, οι παρ προς γωρ-
ηαν δυχησται δεκνυοιτες, οταν εν μελλης πελαγωσ εμωσεν αυτην εμπεισευδν κλυπρα
μωριονσων πρωτων τω πρ ατηρησιν τ τας δυδίας η τω χειμωνος δηλωντων αν ομοις, κω
πο, μωρ η οσιν παρ βουλο μωω βραχυσ τω τω σημειων μαθησ ακριβεστω, η η ωφελδα
πολλη, ε αυτους τε γαρ σωζουσιν οι ανθρωποι πρωτων, οι τω πρ ατηρησιν αυτην εχον-
τες τω ανατολων και δυσεων τω ασερων, και τοις αλλοις παρ αι τοι ηνουνται ασφαλει-
ασ, προ μωυνοιτες αυτοις μελλουσας τω αν ομοις εσισαισ, εν τω πρ ουρανω
σημαιων.

Τω κενων πεσνησ. Διο εκενων τω ασερων τω βιωφελη χεσασ
εχοντων, εσ μελεισ εχε, και γνωσκει και μωραυει αυτους, ολιγος μωρ γωρε κν

Οσα τα πρ ζωνος, οσα φησιν
εμαθεσ απ τω παλαιω τε
ρων, απ ελ ζωνος τω ωριω
νος παλιν εσ αυτην ην ω
ριωνος τω νυκτα ασερα πα
ριφεραν, εσλεται δε περι
των των λεγει τω απωλιν,
ε οσα απ τω κνωσ ες αυ
την ην κνω, πρ οστων η
πρ ε τω αλων οι πρ ο αρα
των, ουδ οσ τε ε ι ππαρ-
χης και αλλοι τινες, ηρξατο

των καμαρων, τοντες εν φλ μαθ' οσεως. κλυ δ' ο βιωφελεις εστι παρ ταυτα παατηρον
 πααφρι εν τ' ωφροσυναις ελοπομοις. Μελει δε ποι. πρι ο γουτ τ' ας με-
 λετασσι, οσα κειχην μωρα ε ασφαλως ερη μωρα περι παλ' οστιν, οταν εν ηισαυρον πασειν
 ησ. ε μελλης ορειν ε ορμαυ, επανω τ' η κνματων δηλαδη.

Ρολλακι γαρ. πολλακις
 ε φησι γαλιωης εσθης, θεα
 σα μωροσ τις ανηρ εμπειρ
 σημειον δια φλ νυκτι, προ
 ειθε χειμωνα ωδηχουσ με-
 νον. ε ασφαλι σα μωροσ τ'
 θαλασσαν εμπειρια ναυτι
 κη, διεσωθη. η πολλακις γα
 λιωης εσθης εν τη νυκτι, α-
 σφαλιζει ταυτις πρι φλ νη
 οσ, εκ φλ περι τα μελλον
 προγνωσεωσ. ε γ' εν του
 πααυτικα δε προσμενην
 τον χειμωνα. αμα πλλα-
 κισ εν τ' σημειων τεκμαε
 ρομεθα. και μετα τρεις η
 μερασ χειμωνα, ε μετα
 πεντε γηουσ μωρον. η παλα

πολλακι γαρ και ποτε γαλιωαι η νυκτι
 ηνα περισελλει πεφοβη μωροσ ηρι θαλασσης
 αηοτε μη βιρον ημαρ ωι τρεχει αηοτε πεμπον
 αηοτε δε προφαρον κακον ηνετο παντα γαρ ουπα
 εν διος ανοι πωσο μωρ. αλλ' επι πολλα
 κειν ρυπαι. τ' η αικεθελη και εσ αυτικα δωσει
 ζδυσ, ο γαρ ουν γηελω ανδρων αυφανδον οφελει
 παντοθεν εισδ μωροσ παντη οδ γε σηματα φαινων
 αηα δε των ερει ηην διχουσα σελιων
 παλυθουσα μφοτερωθεν η αυτικα πασηληθα
 αηα δανερ χε μωροσ. τοτε θα κρη νυκτι κελδων
 ηελιοσ. τα δε ροι και απ' αλων εσεται αηα
 σηματα ε περι νυκτι και ηματι ποιησασθι.
 σηε π' εο η πρωτον κερων εν α' τερθε σελιωλυ.
 αλλοτε γ' τα αλημιν ωδηχου φ εσπεροσ αηλη
 αλλοτε δ' αλλοιαι μορφοει κερωσι σελιωλυ
 δυοσ αεξο μωλυ. αι μωρ, βι τη αι δε, τιταρτη

λακις απροσδοκητωσ ο χειμων επέρχεται. ε δ' παντα οι ανοι τα σημειαιωσ αμεθα. αλ
 λ' επι κατα λειπεται ημιν αδηλαπια, αν ισως η εσυσερ δωσει ημιν οθς τλω γωσιν.

Αλλοτε μωρ βιρον. κτε μωρ τ' εφ ε ημερασ γηεται χειμων, κτε η μετα πεντε, κτε η ε α
 προρατωσ. αηο μωσ εν τ' προγνω μωρ σημειων γνωσικο μωρ. Δωσει ζδυσ. η γωω ουωθ
 ωσ ε εν αηα ζδυσ αιπιος. ε ο μωρ ερανοσ φησιν εκ τ' ε γηαι μ' αυτασ αστερων διδωσιν ημιν
 σημεια. αηα η ημιν παε χει η σελιων, διχουτομοσ γηου μωρ αμφοτερωθεν, ε καθικα-
 σην αυτησ περι οδον, διχουτομοσ γηεται δυσ, αηα ε πασηληθα, ταυτεσ παληροσελιωοσ ε
 σα. συμβαλλουσαι η εκ ολιγα εις προγνωσιν διδαστε ε χειμωνοσ τον ηλιον διωοντα ε
 αυατελλοντα, α μωρ, εισ ολ μωρα, α η ε εις αυτω τλω ημερα. ο η ηλιοσ αυατελλων,
 σημεια φλ ημερασ παε χει χειμερις η δυδι φλ β, η δυων γ, τ νυκτοσ. ο παα μωρ τοι γε τ' ε μη
 νοσ σημεια ηρηται, οτε τα ζωδια διερχεται δεικνισιν. ο δ' δυδουσ κειρον μωρ φησιν ηλιε
 διδου μωρ, μαλακα γηεωσιν πνυματα. ομοιη ε ταυρ. διδυμωσ η, ζεφυροντε πνειν
 ε βορε ψυχασ. Ο δ' εν γηελω εσθ ε α ε ο ζδωσ γο τ' ανθρωπων γηουσ ωφελει, παντα
 χουθεν ε εν παντι ορω μωροσ, η παε χ πα φανερα σημεια. γο εν παντοθεν εισδ μωροσ, οι μωρ
 ετ εβιλαβ. η γωω δια ε. δια θαλασσης. δια παντοσ μερασ τ' εκοσμη. οι η, ετωσ, η γωω δια
 κλαδον. δια μαντεϊ. διονερ. δια σημει, η δια τ' παα παλησοσ παντ. Σκειπει η. περισε
 π' ε η πρωτ, γουτεσιν εν τη βι τη ημερα. εν η η φαίνεται τα κεραι αυτ φ σελην. ε ζω-
 τ' ε η κατα λαβειν τα ενωτια οντα αηαλοισ, τοντες χειμωνοσ και διδασ. Αλλοτε δ'
 αλλωμιν προς τλω εσπερα η γωω δυον. οτε η αρχην εχει απω σωδου. σωω δουουσα

πιγγο μύρου . ή και εστ . όταν η πα χεία ή και αμβλυτέρ τας κεραιας έχη , νίτ προς
 δουκω ή όμβρον . όταν η τρίττω άρρησα ήμέραν , μήτε πτακελασμοί έχη τας κεραι .
 μήτε υπιάξη , ζεφύρος σημαντική . ή άπό γ ήμέρ μέχρη δ , τή αυτ ή τήρησει σχημα . χει
 μωνος ύγρως σημαντική εστιν . όταν κελδύφ θεωρην αυτασ αμφοτέρας τας κεραιας α
 πο πρώτης αύξησεως .

Τέτρα τον εκ τρι τώτοις . εν
 δ ήμέρα ενέδει εν τή φ
 αυτης αμβλυ . αυδει και
 σκιαν απεμπειν δε αυ
 τήσ . ή δηλονότι οφείλουσα
 έχην ίχνρ τή φως , αμε
 νλω έχει . άρα εν δε αυτίας
 τινος του το πέποιθε . ή γρ
 νότω αμβλυεί . ή εσ μύρω

Τέτρα τον εκ τρι τώτοις Φως αμβλυών έχουσα ,
 ή νότω αμβλυεται , ή υδατος ενω έόντος .
 ή δέ ή παμφοτέρων κεραιών τρίτον ήμαρ άπουσα
 μήτε πνυσαζοι μήτε πτώουσα φαείνοι ,
 άλλορθαι ενάτερθε πριγμα πτωσι κεραιαι ,
 έσπεροι κανέμοι ενλω μετανύκτα φέροντο .
 ει δ αυτω ; ορθή και τετρα τον ήμαρ άγνοί ,
 ή τών χειμωνος σωμαγερο μύροις διδύσκει .

ύδατι , ή ε νότω δε ύγρου άερος συνίσταται . διό και η βαρής . πάντα η τα πυρώδη ,
 δια μύ πυκνότε το άέρ ορώ μύρα , έρυθρά φαίνονται . δια όρα τών η καθαρά . ή η σελώνη
 η οι άστέρες πάντες φλογίνος επ κηλοπωνήσασι . και θέρος εσιν υψιλέμματα . διαυ
 της τών η αυτη φαερο μύρη , σημεινει διδύαν , άτε δια ξηρ το άέρ φαερο μύρη . έρυθρά
 η , κίνησιν πνυμάτων , δια τλώ περι τόν άέρα πύκνωσιν . οσ δια χό μύρος ανέμοσ τρις . ελ
 δε ενόστιν άλλο άνεμοσ , ή ρόσις άερος . ει δε εκ παμφοτέρ . οι άνεμοσ παλιν οι πνεον
 περ τών τών πριμεί μύρον ήμ άερα , υψιπροθεν έαυτ άδούνται . δε ει μύ ζεφυρος πνυ
 ση , άποφιδύσει υψιπροθεν αυτων διωθε μύρος τών άερα , έμφασιν ήμιν πρι χεί , το δικην
 της σελώνησ τών κέρατα ως υψι ανα τολζ , πριμω φέρεται , εν η απηλιώτης πνύση , τή
 τε ανάπαλιν νευδνύοτα τών κέρατα φαίνει ως υψι μύρα . εν η βορείας πνύση , τή εν
 κέρ τή βορειον υψιαμπεσ ήνεται . παλιν εν νότω , τή προς νότον κέρ καμπό μύρον .
 ως ουν έπ μύρα ο άήρ εν αυτίας . εν εν φησι γ ήμέραν άπο συνόδου έχουσα , αμφοτέροις
 τρις κέρασι μήτε νδυσαζη , ως υψι ανα τολζ , μήτε υπιος φαίνηται , αυτ ή κεραιαι αυτης
 ορθαι εσσι , κηκλοτερεσ φαίνονται . τότε μύ εν εστιν άνεμοσ δηλονότι . τή η έπιουση ή
 μέρα προς τλώ έσπεραν μετενείν τλώ νύκτα , εν η τω αδε έφανή η σελώνη , γρηύσεται .
 ή πολλοι δε φησιν πνύσασι . μήτε πνυσαζη . εν φησι βι τωαν ήμέραν άρρησα , μήτε υπ
 πιαξη μήτε επνύση τρις κέρασι , τότε προσδέχου τοις έσπερις άνεμοσ Ισπίσι τινδ α
 τή δύσεως , οιν ζεφύρος ή αρτίεσσ . ξηρος δε ων ο άήρ , εις τών τω αυτα , πνύματα . τλώ με
 ταβολή λαμβανεί , δια τλώ έσπερις ψύξιν . εν μύτοι επμύρη , ή τή δ ήμέρα τών τ
 τών κεραιας έχουσα , λέγω δη ορθως , χειμών ύστιση σημαντική . πλεεί δε ή ζημασία επμύρα
 σα , ή τή τλώ έσπερις εν πύρωσι , εν αυτη έλκει τή ύγρόν . ή η μεταβολή τή φη σελώνη
 κεραιών , ή τή διαφόρος και ρός . εν μύ τρις βορείος καταστήμασι , λεπότερ ο άήρ υπ
 χων , άκρηβή τλώ θεαν ήμιν πρι χεί το τε . διό και επνύσην τή τωι αυτα δουκεί τών κέρα
 τα αυτησ . όταν δε και εν μάδος τινος πλήρης ο άήρ ή , τότε φαίνονται ανανδύουσαι εν
 κεραιαι . επει ε πάντα τών καθαυρα πλατύτερα φαίνονται . Ει δ αυτος ορθ
 ή . ει δε τλώ όμοίαν φαντασία και τεταρταία ούσα παρείχοιτο , αρχλώ χειμω . ο
 άθροισμος

αθροίζονται μὲν μανθῶν, ἐμοὶ δοκεῖ πυκνῶν μὲν τοῦ αἵρος, διὰ τὴν ἄρ' ἀπὸ φλίσσεως πνύ-
 μάτων ῥύσιν. αἰπὸν ἢ φλίσσεως, τὸ διαπελάσσει τοῦ διαστήματος ἀπὸ τοῦ ὑπερανοῦ τὸ
 φερόμενον πνύμα, ἀδιωκτὴν τὴν παχύτητα τοῦ αἵρος ὡθέν. ἔθεν ἰσαμῆον ἢ ἀντιχο-
 μῶν ἀπαιτοῖ ἢ πυκνωσις. διὰ τὴν δὲ ἐν μὲν τῆ γ' ἡμέρᾳ ἀνεμος, ἐν ἡ τῆ δ' χιμῶν. ἐν
 μὲν τῆ γ', ὅτι τὸ σιμισαμῶν μὴ πῶ πεπιεσμένον, δυνήθη γινώσκειν. ἐν ἡ τῆ δ', ἀδιαλύτου
 γυρόμενον, πυκνωσὶν δηλοῖ.

εἰ δέ κεν οἱ κέραων τὸ μετώρον δὴ ὑπὸ νότου
 δευτέρου βορέως ὅτε δὴ πῆλκισι νότιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πῆλκισαν ὅλος πῆλκισι κίχλος ἐλάσι
 πάντη ἐρδύθμενος μάλα κεν τὸ τε χεῖμερος ἐστίν.
 μέζονι δὲ χιμῶνι πυρρότερα Φονιάσι το-
 σκίπτεο δὲς πλῆθύντε καὶ ἀμφοτέρων διχόωσαν
 ἢ μὲν ἀεζομῶν ἢ δὲ κέρασ' αὐθις ἰούσαν
 καὶ οἰὸν χροῖν τεκμαίρεο μῶν ἐκαστον.
 πάντη γὰρ καθαρὴ ἢ μάλ' ὀδύνα τεκμαίρεται.
 πάντα δὲ ρυθμὸν μὲν δὴ κέν ἀνέμοιο κελεύθου
 ἀγῶσι δ' ἀγῶ μελαίνου μὲν δὴ κέν ὑεγῶ.
 σήματα δὲ οὗτ' ἅπαντα ἐπιμασι πάντα τέτυκται.

Εἰ δέ κεν οἱ κέραων κέρασ
 φησὶ ὑψηλὸν τὸ βορέων, ὃ ἢ
 λόγος, τὸ ὑψηλότερον ἀν-
 τιστῆ κέρατων, εἰάν συ-
 νδύσῃ ὑπὸ τὸ ἐμπροσθεν ὀ-
 ξυόμῶν, προσδύκα τὸν
 βορέαν πνύσομῶν. ὅτε ἢ
 ὑπὸ ὅτι τὸ προκείμενον
 κέρασ, τὸ νότον. ἀντιπνύ-
 δ' ὀνότος τῆ βορέα. καὶ ὁ
 μὲν ὑπὸ πνύει τὸ κέρασ.
 ὃ ἢ βορέας, πρὸ ἰούσῃ τὸ με-
 τώρον κέρασ φλίσσεως,
 γυντῆ τὸ βορέα, εἰάν μὲν ε

πνύει, προσδέχον πνύσ βορέαν, εἰάν ἢ ὑπὸ, νότον. μετώρον ἢ κέρασ τὸ βορέον κίχλο
 κεν, ὡς πρὸς τὴν ἡμέτεραν Φαντασίαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ πῆλκισαν διχόωσαν μὲν οὐσῆ
 φλίσσεως τὸ πρὸς δύδαν καθαρὴ, πῆλκισι πῆλκισι, τὸ ἢ ἐρδύθμενον, ἀνεμῶδες. τὸ δὲ
 διασπῶμα τὸ ἔχ, ἢ μελαίν λαμβάνον, ἐπιβείαν δηλοῖ. ἐπεὶ ἢ πῆλκισαν ὅσον ἀπὸ
 νότον, ὅλην τὴν μνησθῆ κύκλ' ἢ πῆλκισι, πανταχόθεν Φονιάσι κέρασ, σφόδρα αὐτὸτε
 χειμερινὸς ἐστὶ καιρὸς, ὡς ἐντ' ἡμέρῃσι ἔπει, λεπτή ἢ ἢ μάλ' ἐρδύθῃ, πνύματι, ἐκ
 ἢ τ' πνύματων τεκμαίρεται τὸ ἢ χιμῶνα γυρόμενος. Γεῖ κίχλος ἐλάσι. ὅταν ἴδῃ
 φησὶν περὶ τῆ τῆ ἡμέρᾳ κίχλ' ἢ πῆλκισι πῆλκισι ἔχουσαν, σημειοῖν ἢ χ' ἢ μῶντες.
 ἢ ὅσα μάλ' ἢ πυρρότερ' ὀκλ' ἢ θεωρεῖται, χιμῶνα σημειοῖν σφόδρότερον. ἢ εἰάν αὐτῆ
 πῆλκισαν ὅσον κίχλ' ἢ πῆλκισι ἐρδύθμενος πανταχόθεν, χιμῶνα γυρόμενον ἴδι. σα-
 φῆς ἢ ἢ τῶν αἰπῶν συγκαταδύμενος ἢ αἰπῶν φλίσσεως ὑγροῖς τοῖς νέφεισι,
 κωλύει μὲν, ἢ κινεῖται μέχρι ἡμῶν, διὰ τὴν παχύτητα τ' νεφ'. αὐτὸν ἢ τὸν κύκλον.
 τὰ νέφη διαγῆσι ἢ ἀλλοίωσι. Σκέπειο δὲς πλῆθύντε. περισσότῃ ἢ εἰς τὴν πανσέλι-
 νον ἢ εἰς ἀμφοτέρων αὐτῆσ τὰ διχόματα, αὐξομένησ τε, ἢ πάλιν εἰς μνησθῆ ἢ ἐρχομέ-
 νης. πλῆθύν μὲν τὴν πανσέλην λέγει, τὴν διχόμενον. πεπλήρη δ' ἢ τοτὶ καὶ αὐτῶ
 φωρῶ. ἀμφοτέρων ἢ διχόωσαν, τὴν διχόμενον ἢ ἀμφοτέρ'. ἢ λέγει τὴν ἀπὸ σιμισαμῶν
 ὀκλῶν ὅσον διχόμενον, ἢ τῆ ἐκφῶσσι ἐτέρων διχόμενον. ἢ φησὶν ἀπὸ τῆσ πῆλκισι.
 ὃ ἢ λόγος, ὅταν τὴν σελήνην διχόμενον ἴδῃ ἀμφοτέρων, δὲ δ' ἢ τομῆσ γινώσκουσῃ,
 σκίπτεο τὴν χροῖαν αὐτῆσ ἐκφῶσσι, ὅταν μὲν γὰρ καθ' ἢ ἢ ὄλος τὸ κύκλος, δύδαν ση-
 μαινεῖ. ἐρδύθῃ δὲ, ἀνέμουσ. ὅταν δὲ ἄλλο μέρος τοῦ κύκλου μελαίνηται, ὄμβρον δὲ
 προσδέχεται. Σήματα δ' οὗτ' ἀρπύσιν. οὐ πάσαισ ἡμέραισ φησὶν ἐφαρ-

μόζεται τὰ σημεῖα ταύτου. ἀλλὰ τὰ περί τρίτῃ ἢ Δευτέρῃ ἡμέρῃ γινόμενος
 το μῶς σημεῖα μέχει ὀγδόης δεῖ παρατηρεῖν. τούτῃσιν αὐξανο μῶς διχοτόμου. ἀπὸ
 δὲ διχοτόμου, μέχει πανσελιώου. καὶ ἀπὸ πανσελιώου, μέχει διχοτόμου φθινοῦτος μῆ
 νός. ἔπειτα ἀπὸ ταύτης, μέχει ἡμερῶν πρὸ φθινοῦτος τριῶν ἢ τεσσάρων. ἢ τὸ σημεῖον τὸ
 πηγύ μῶρος ἀπὸ γ' ἢ Δ' ἡμέρας φθινοῦτος, μὴ ἔλπιζε τούτου ἕως τέλους ἐκβῶσαι.
 ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης, ἕως ὀκτῆς. τὰ δὲ ἀπὸ ἧ ἕως ἰε'. τούτῃσιν διχομῶ
 νου οὕσος.

Ἀλλ' ὅσα μῶρ ἤρω τα μῶρ
 ἀπὸ τρίτης ἢ Δ', μέχει ὀ
 γδόης. τὰ δὲ ἀπὸ ταύτης, μέ
 χει ἰε'. ἀπὸ δὲ ταύτης,
 μέχει φθ' διχοτόμου. ἀ
 φ' ἤσ' μέχει τρίτης ἢ τετάρ
 τῆς φαινοῦσης. συμπίπτει
 γὰρ ἔτι καὶ τὰ ζῆν αὐτά.
 γούτων δὲ ἐπίπαι οἱ πυθα
 γορικοί, τὸν ζ' ἀριθμὸν ὑ
 πέρβηται, φισίλωται τὸν τε
 καὶ βαρμασὸν εἶναι λέγουσιν.
 τὸ δὲ ἐν διαφόροις μέρεσι
 μελαίνεσθαι τὴν σελιώω
 εἴπουν, τὸ μῶρ πῶλοισιν τὸ

ἀλλ' ὅσα μῶρ τρίτῃ τετάρτῃ τε πέληται
 μέσφα διχο μῶρος διχόδοσ γ' μῶρ ἄχεις ἐπαύτιν.
 σημεῖα διχομῶρον ἀπὸ πάλιν ἐκ διχομῶρος
 εἰς διχόδοσ φθινοῦτος. ἔχειται δέ οἱ αὐτὰ ἀπὸ τῆς
 μῶρος ἀπὸ διχομῶρος. τῆ ἢ φθ' ἀπὸ τῆς
 εἰδὲ κέ μιν πρὸ πῶσον ἀλωαὶ κνηλώσονται
 ἢ φθ' ἢ δὲ δύο πρὸ κεί μῶροι, ἢ μίον.
 τῆ μῶρ ἢ ἀέμοιο γαλιωαίης τε δοκίδην.
 ῥηγυ μῶρ. ἀέμοιο μαρρανο μῶρ δὲ γαλιώης.
 ταὶ δύο δὲ χεμῶν περιτροχόοι το σελιώη
 μείζονα δὲ χεμῶρα φέροι τρίελικτος ἀλώη,
 καὶ μάλλον μελαίνουσα, εἰ ῥηγυάρα μάλλον.
 ἔτι μῶρ οὖν ὑπὸ μῶρ σελιωαίης κενύθιο.

ἄσρου λυκὸν φαινέσθαι. διὰ τὴν τὸ φῶρ ὑπὸ φάταισιν, τὸ δὲ ἐξ ἧς τούτου μέλαν,
 διὰ τὴν πρὸς τὰ νέφη πρῶθεσιν. Εἰδὲ κημιν. εἰὰ δὲ κνηλώ περὶ πῶσον τὴν σε
 λιώω, ἀλωαὶ κεί μῶροι περιφέρωνται, ἢ β', ἢ γ', ἢ δ', ἔπει ἀνοῦται πῶλοισιν
 καὶ τέσσαρον, ἀπὸ μῶρ φθ' μῶρ, εἰὰ μῶρ ῥηγυται, ἀέμον ἀπὸ φθ' χύσεσ πρὸσδοκῶν.
 ῥηγυ μῶρ δὲ, τὴν διχομῶρ λέγει. εἰὰ δὲ κα τὸ λίγον μαρραίνηται, γαλιώω δεῖ
 πρὸσδοκῶν. εἰὰ δὲ δύο γίνωνται περὶ αὐτὴν κνηλοί, χεμῶνα σημεῖα. εἰὰ δὲ καὶ φθ' ἢ
 εἰ τετάρτῃ μῶρ, μείζονα τὸν χεμῶνα. εἰ τὰ μῶρ περὶ τὴν σελιώω λαμβανόμενα σημεῖα
 ὑπὸ τὸ κατασήμερον τὸ αἴρος, ταύτῃ ἔχει τὴν κατὰ ληψιν. τὸ δὲ πνομῶν ἐν τῷ
 μεταρῶ σινισαμῶρ, μεταξὺ τὸ οὐρανὸς φθ' πῶσ, τὰ μῶρ κατὰ μφασίν. τὰ ἢ μικτὰ
 τὰ ἢ κατὰ πῶσιν κατὰ μφασιν μῶρ, οἶον ἰε' μῶρ, καὶ δὲ, παρὰ ληψιν. κατὰ πῶσιν ἢ, κη
 μῶται. πωρηγίαι, δοκίδες, λαμπάδες, ἀπὸντες. τὰς δὲ ἀλωαὶ πρὸ ἀήματι κνηλοτε
 ρῶσ διαγράφοι, καὶ ἐστὶν ἄλλοσ περὶ τὴν σελιώω κνηλός. καὶ αὐτὴ ἐν μέσῳ ἀμυδρο
 τέρα φαίνεται. ἢ τοῖν ὄψις καὶ τὴν εἴσασιν τὸ αἴρος, τραχέσι μῶρ πρὸσπεσῶσα, αὐ
 τῶν πῶν κατὰ πῶνται, κηεπὶ λαμβανόμενα ἐτέρας φορῶσ ἀρχίν. λείοις δὲ καὶ ὁμα
 λοῖς πρὸσφερο μῶρ, οἰάδτι τὰ ἐσπῆρα καὶ ὕδατα, ἢ τὸ εἰδὸ τέρα διαδύεται. οἶον εἰ γκα
 τακλωμέν, ἢ εἰ πρὸ γούτῳ ἀδυνατεῖ πῶσιν δὲ αὐτῆσ πῶσιν τῶ σωματων, ἀνακλάται ἐμ
 φανίζουσα τὰ κατὰ κῆνον τὸν τόπον ὀρώμενα, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἀρχὴν φθ' ἀνακλάσεσ
 ποῖται. ὅταν γίνῃ περὶ ἄσρον νέφους ἢ σινε χῆ καὶ οἰλα, οὐτῶσ ἢ ὁ αἴρ περὶ πῶ

κατασκευάζονται. περὶ ἧς κ' ἐξῆς διαλαμβάνει. τὸν τὸ ἡ συμβαίνει διὰ τὴν ἑαυ-
τῶν πρὸς ὀρθοῦσιν ἢ πρὸς τὰ ἐκ καθαρὸν ἡμῶν φέρονται αὐτὸν. καθαρὸς μὲν φησὶν αἰε-
τέλων, ὅτι μὴδὲν ἔχει σημεῖον, διδύασι δὲ σημαντικὸς, ὁμοίως καὶ δύνη καθαρὸς καὶ
ἀσφελος, τὴν ὑπὸ τῶν ἀπ' ἑλῆς ἢ μέρων διδύφιν. εἶθε δὲ φησὶν φαίνοιτο λιγρὸς ἀπὸ
τῆς ὁ λιγρὸς ἀπὸ τῆς διακαθαρῆς αἰρος σίλβει, διὸ ὅτι διδύασι δὲ σημαντικὸς.

Εἰδ' αὐτὴ καθαρὸν μιν ὄντας
οὐ τῶν, εἰ κατὰ τὸ δειλιὸν
καθαρὸς φαίνοιτο, ὅτι αἰε-
τελος δύνη, ὅτι ἡ ὄντας ἐπε-
χρῆσθαι, ἢ ἡσῶν ὑπὸ τὴν αὐ-
ριον διδύα ἔσται. δειλιὸν δὲ
φησὶν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἀπὸ-

εἰδ' αὐτὸς καθαρὸν μιν ἔχει βουλεύσας ὄντας,
δύνη δὲ ἀσφελος μαλακίῳ ὑποδείκνυται ἀίγλην,
καὶ μὲν ἐπερχόμενος ἡσῶν ἐπὶ πύδης ἐστίν.
ἀλλ' οὐχ' ὁπόσπερ κοίλος ἐφ' ὅμοιος περιτέλλοι
οὐδὲ πᾶσι τῶν αἰ μὲν ἡσῶν, αἰδὲ, ἑσῶν

κλισὶν ἀπολαμβάνων, ἀμβλῆσται πρὸς τὴν ἀκτινὸς κ' ἰσῶν τὴν ἐπιφύω. μαρμα-
νεταί ἢ τὰ φησὶν ὁμοίως. διὸ καὶ δειλιὸς ἐκλήθη, ὡς ἐνδεῶς ἔχον φησὶν ἢ ἡσῶν φη-
σὶν ὁμοίως. ὅταν οὖν μάστιγα τῶν θερμῶν ὄξυθεν ὄντος, διαφανῆσ ὁμοίως, ὅμοιος κ' ἰσῶν
τῶν βιαιῶς ἢ ἡσῶν τῶν νέφην περιφύζει. διὸ καὶ διδύασι δὲ τὸ σημεῖον, βουλεύσας
δὲ ὄντως, τὴν δύνη κ' ἐκλήθη. μαλακίῳ δὲ ἀίγλην, ἐπειδὴ τὸ πᾶσι τῶν πυρῶν αὐ-
τῶν πρὸς ἐσῶν πέπαιται. τὸ γὰρ περὶ αὐτῶν αἰρος μὴ δύνη ἔχοντες πύκνωσιν,
ἀλλ' ὄντως ἀτρέπτου, καθαρὰ καὶ ἢ ἀνατολῆ καὶ ἢ δύνησιν ἴσται αὐτῶν.

Ἀλλ' οὐχ' ὁπόσπερ κοίλος. αἰ ἐν τῶν ἡλίῳ κοιλότητι, οὐκ εἰσὶν αὐτῶν. φαντασίαι δὲ εἰσὶ φη-
σὶν ὄφεις, κατὰ τὸν πρὸς ὀρθοῦσιν ζοφροῦ αἰρος. οὐ γὰρ τὸ μέσον ὄραται, ἀλλ' ἡ κ' ἰσῶν ἀφί-
λαμπρὰ δὲ οὐσα. διὸ καὶ περιφύζειν εἰς τὸ ἐκλήθησ, ὡς ἐμφανῆσ κοιλότητος παρ-
χεῖν, ἐν τῶν γὰρ οἱ ζοφροῦ αἰρος αὐτῶν δύνη τῶν γὰρ ὄντως, φησὶν τῶν ἰσῶν
τὴν ὄφιν, ἀπὸ φησὶν τῶν μὲν λαμπρῶν πρὸς βάλαντος ἔξω καὶ διδύασι τὴν φη-
σὶν αἰρος, τὸ δὲ μέλανος ὑποσηκίωσιν καὶ βαθιῶν εἰς δύνησιν, οὐ τῶν καὶ περὶ τὸν ἡλι-
ον, τὸ φανῶ μὲν φησὶν ὄφεις κατὰ ἀπὸ φησὶν τῶν αἰρος, ἐκλήθησ τῶν μέσον λαμ-
πρῶν διὰ τὴν σκιάσ πρὸς ὑποφάνεσ, ἢ ὅτι τὰ ἐμπροθεν αὐτῶν ἰσῶν μὲν νέφην κ' ἰσῶν
νόμῳ, διὰ τὴν πᾶσι πύκνωσιν, τὴν κοιλότητι ἀποτελεῖ. πύκνωσιν ἢ πᾶσι τὰ
διὰ τῶν μελανῶν ὄρα μὲν, κοιλότητι φαντασίαι πρὸς καὶ γὰρ καὶ οἱ ζοφροῦ αἰρος, ὅ-
σα μὲν βούλονται προσεχῆσ δεικνύσαι, τῶν λυκῶν ἀποφάνεσ. ὅσα δὲ κοίλα κ' ἐν βάλ-
αντος τῶν μελανῶν αὐτῶν φησὶν οὐ τῶν τῶν γὰρ, ἢ τὰς ἀκτινας μὴ κατὰ τῶν φησὶν
ναὶ ἔχῃ, ἀλλ' ἐκλεμῶν, κ' τὰς μὲν, τῶν δὲ περὶ ἀμμοῦσ, τὰς δὲ, τῶν δὲ, ὅπερ συμβαίνει
ὑπὸ φησὶν τῶν αἰρος παρὰ τῶν, οὐκ ἐμ μὲν αὐτῶν κατὰ τῶν φησὶν ἢ ἀνεμῶν ἰσῶν
γῆσιν ἢ ὑετῶν. ἀπὸ τῶν ἐν τῶν δύνησ, ἐν ἢ ἀπὸ τῶν ἐσῶν δύνησ, ὅταν αἰετέλων κ' ἐκ
λωμῶν ἔχῃ τὸ μέσον τῶν κ' ἰσῶν δύνησ ὅτι ὡστερ κακῶν τῶν φησὶν. ὅτι συμβαίνει
ἐκ τῶν τῶν αἰρος δύνησ φησὶν. ὡστερ ἢ ὅτι τῶν φησὶν ὅτι φησὶν, ὅταν συμβαίνει κοιλότη-
τι αὐτῶν, δύνησ ὅτι φησὶν τῶν σῶμα πρὸς ὡστερ ἔταν βλίφαρ κατὰ τῶν, ἢ
πρὸς τῶν φησὶν τὴν ὄφιν, ὡς λυκῶν πρὸς βάλαντος μὲν φησὶν αἰετέλων τῶν φησὶν ἀπὸ τῶν
γῆσιν καὶ ἀποφάνεσ αἰετέλων, ἔτσι ὅταν ἀπὸ τῶν ἢ νέφην αὐτῶν πρὸ τῶν ἡλίου σῶσαι,
περὶ τῶν φησὶν τῶν ὄφεις κ' ὄντων, εἰς λοξῶν ἀκτινας καὶ ὄρα μὲν φησὶν, ὅτι ἀπὸ τῶν
αὐτῶν τῶν ἀπὸ τῶν, τῶν τῶν ἡλίου εἶναι δύνησ μὲν, οὐ τῶν πρὸς τῶν φησὶν.

χεζο μύρου βάλλωσι τὰ δ' αὐτῶν μέσα φαίρη
 ἀλλά τιν ἢ ὑετοῖο δὲ ἔρχεται ἢ ἀνέμου .
 σκέπεο δὲ καὶ τοὶ αὐγαὶ ὑπεῖρη αὐτὸν ἢ ἐλίοιο
 αὐτὸν εἰς ἡλίον . τῶν γὰρ σκοπιῶν καὶ ἀφίται .
 εἴπωσι εἰς τὴν ἔρδυθον ἐπιπέσει οἷα τε πλά
 ἔλαο μύρων νεφῶν ἐρυθραίνεται ἄλλοθεν ἄλλα,
 ἢ εἴπωσι μελανεῖ καί σοι τὰ μύρ, ὕδατος ἔσω
 σήματα μέλλοντος . τὰ δὲ ἔρδυθα πάντ' ἀνέμοιο
 εἴη μετ' ἀμφοτέροισ' ἀμυδρὸς κερχασμένος εἴη .
 καί ης ὕδωρ φορέοι, καὶ ὕπν' ἐμίος ταμύοιο
 εἰ δὲ οἱ αἰόντος ἢ αὐτῶν δυο μύροιο
 ἀκτῖνες σωίωσι καὶ ἀμφοῖν πεπλήθωσι .
 ἢ ποτε καὶ νεφῶν πεπλοσμένος ἢ ὅτ' ἔσ' ἢ
 ἔρχεται παρὰ νυκτὸς ἢ ἔξ' ἡῶς ὡδὸν ἡκτα .
 ὕδατις κατιόντι παρὰ ἔρχεται ἢ ματα κείνα .

Σχεζο μύρου βάλλωσιν . εἰ τῶν
 ἐκ τῆς τοῦ αἴρος περὶ χτή
 ρος δὲ ὅλα τῶ κύνλου ἀ
 ἀκτῖνες ἀποφέρονται,
 καὶ αἱ μὲν, πρὸς νότον . αἱ
 δὲ, πρὸς βορρῶν βάλλουσι
 τὰ δὲ μέσα τῶ δίσκου φαί
 νεται αὐδύπινων ἀκτῖνων,
 τότε δὲ ὕδατος ὁ ἡλίου ἔρ
 χεται ἢ ἀνέμου .

Τὰ δ' αὖ, περὶ μέσα εἰ οὖν
 γόμεσιν αὐτῶ φαίνετο ὁ
 νον, τὸ δὲ ἐκατέρωθεν διὰ
 νέφους πυκνότητι μὴ ὁ
 ρῶτο, σχεζο μύρων, τῶ ἀκτι
 νων, καὶ πρὸς βορρῶν ἢ νό

τον περὶ μύρων, ἢ τῶν τοῦ αὐθιμα πνύματος ἢ ὑετοῦ . Σκέπεο δὲ καὶ τοὶ αὐγαί .
 κατὰ τὸν δὲ φησὶν τὰ περὶ τὸν ἡλίον σημεῖα, ἐνατενίζοντας αὐτῶν τὰ κύνλω, οὕτω
 γὰρ γινώσκεται σαφῆ τὰ τεκμήρια . εἰ οὖν φησὶν ἐρδυθῆς γίνεσθαι, οἷαν χροιάν συμβαίει
 γίνεσθαι . πολλὰ κίς περὶ τοῖς νέφουσ, διώοντος αὐτοῦ, ἢ μελανίζων, ὅταν μύρ . ἀχρῶ δὲ
 σερος θεωρεῖται, ὕδωρ σημαίνε . ὅταν δὲ ἐρδυθῆς, ἀνέμος . ὅταν ἢ ἀμφοτέρα τὰ σημεῖα
 πρὶ τὸν ἡλίον φαίνονται, ὥστε μέρη μύρ αὐτοῦ κύνλω μελαίνεσθαι, μέρη δὲ φοινίσσας,
 τότε δὲ εἰς ἀνέμου ἢ ὁμβροῦ προσδοκᾷ . ἢ ὅτι τὸ τῶ ἡλίου φῶς ὅταν καθαρὸν ἢ, ἔουγ
 χωρὶς αὐτοῦ πεντῖνι πρὸς τὰς ἀκτῖνας, ὅταν δὲ ἔξ' ἀκρασίας αἴρος ἔξ' ἀθενῆ, τότε δυ
 νατὸν αὐτῶν προσβλέπειν . φησὶν ἔν περισκεῖτον εἰς αὐτὸν, εἰ αὐγαί αὐτοῦ εἰκοσι τοῖς
 ὀφθαλμοῖς σὺν . καὶ ἐκ τῶν συνώσεων, ἀκρασία οὐσῶς . ὡς χερμῶνός ἐστι σύμβολον . ὁ
 οὖν πεπυκνωμένος ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ φῶς μίξῃ, ἐρυθραίνεται . καὶ διὰ λεπτότητα πρὸς
 γίνεσιν ἀνέμων ὄξυ ῥέοσός ἐστιν . ὁ δὲ σινηγ μύρος μάλλον ὡς ἐπιμελαίνεσθαι, οὐ μακρὰ
 ἐστὶ τῆ διαδέσει τῶς εἰς τὸ ὕδωρ μεταβολαῖς . Τοῦ γὰρ σκοπιῶν τῶ ἡλίου ἔξο
 χεῖ εἰσι καὶ δὲ σύμβολοι αἰσισκοπιῶν . οἷον τὸ σκοπεῖν εἰς ἡλίον, καὶ ἔξ' αὐτοῦ δεχθῆαι π
 κμήρια, ἀριστὸν ἐστὶ . προσεῖπε δὲ ἐν τῶ αὐτῶ, ἡλίω καὶ μάλλον ἐοικότα σήματα κεί
 νται . εἴπωσι ἢ καὶ ἐρδυθῆς . εἰ δὲ τι αὐτῶ ἢ ἐρδυθῆς ἐπίκηται τοιοῦτον οἷον ἔχουσι καὶ αἱ
 νεφέλαι, ὅταν αὐτὸν τὸν ἡλίον περιτρέχουσι, λαμπρό μύρου γὰρ ἔξ' αὐτοῦ, τοιοῦτο γῆμα
 ἀποτελοῦσι, σκόπει δὲ τὸ τοιοῦτο, καὶ ἐπιεμελαίνεσθαι, σκόπει ἀπὸ κοινοῦ . μελανότερον
 δὲ καὶ ζωφοδέσειρον εἶναι δοκεῖ αὐτῶ τὸ φῶς ἐκ τῆς πολλῆς τοῦ αἴρος ὑποκειμένης ὑ
 γρότητος . τὸ οὖν τεκμήριον τῶ εἶναι αὐτὸν ζωφῶδη, ὑετοῦ ἔσωσι σημεῖον . τῶ δὲ ἐρυθρὸν
 ἀνέμων, εἴη μύρ ἀμφοτέροισ' . εἰ δὲ φησὶν ἀμφοτέροισ' τοῖς κατὰ σήμασι τῶ μελανί
 καὶ τῶ ἐρυθρῶ, ἅμα καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐμπεριέχεται ὁ ἡλίου, καὶ τὸ μύρ αὐτοῦ μέλαν
 φαίνεσθαι, τὸ ἔξ' αὐτοῦ, ἐκ τῶν περικύλων τῶν ἀμφοτέρα προσδύει εἰς τὸν ἔσω μύρον ἢ
 ἀνέμου . Εἰ δὲ τοῖς αἰόντος, εἰ δὲ φησὶν αἰόντος τὸ ἡλίου ἢ καὶ διώοντος, εἰς τὸν αὐτὸ τῶ

διωίσειν αὐτὴν ἢ ἀκτίνες ἢ νέφειν αὐτὴν εἴη πεπεσμένος, ὅτι οὐ τὸν κατὰ ὑδάτος σιμῶν κα-
 πτωτικῶ μῆκος δηλοῖ οἱ τὸ ἥλιος ὑπὲρ φη περιτὰ νέφια χύτης. ὅτι ἂν φησὶ πεπλή-
 θωσιν, αὐτὸ εἰς εἴη ὅταν πρὶς εἰς φωνταῖ ὄταν πεπλησμένος ὑπὲρ νεφῶν, ἢ τὸν ἐκφά-
 νη φη θερμότητος τῆς ἀκτίνων. ὅτι ἡ ὑδατικὴ κατάντη, εἰς ἀνατέλλοντος φησὶν ἢ δύ-
 νοντος τὸ ἥλιου, αἱ ἀκτίνες ἐκ τῆς περιφέρειας εἰς τὸ μέσον ἕλκονται, ἢ εἰς εἴη ὅ-
 ταν συστρέφονται, ἕως ὅδε τὸ ἄξιμα παρῶσαι, ἢ ὀκνηλὸς ὑπὲρ τὸ νέφος ὡς προσοδηται
 ἀνατέλλοντος ἢ δύοντος, ὑπὲρ δὲ προσοδηται.

Μὴ δ' ὅτε οἱ ὀλίγη νέφελι. Ἐ-
 ὅταν προανατείλη ὀλίγη
 νέφελι τὸ ἥλιος, εἴτω αὐ-
 τὸς ὡς φέρηται κεχωσμέ-
 νος, ὑπὲρ προσοδηται. οὐ γὰρ
 αὐ οὕτω τῆς ὀφεισιν ἡμῶν
 προσοδηται, εἰ μὴ ἐπεπέ-

μὴ δ' ὅτε οἱ ὀλίγη νέφελι πάρος ἀντέλλοι
 τὴν δὲ μετὰ κτίνων κεχωσμέ-
 νος αὐτὸς αἰεθῆ,
 ἀμνησῆν ὑπὲρ οἰ. πολὺς δ' ὅτε οἱ περι-
 οκνηλὸς οἶον τῆς μῆκος ἐναλίγιος δὲ
 ὑπὲρ τῆς πρῶτον ἀντὶ μῆκος καὶ ἀφ' ἐπὶ μῆκος ἴσοι
 δύοντος κεφέροιο καὶ εἴποτε χεῖμα τὸς ὄρη

χὴ τὸ ὀκνηλὸς ἢ οὕτως. εἰς ἀνατέλλει μέλλοντος τὸ ἥλιου, νέφελι προανατείλη μέ-
 λαινα ὡς σιμῶν, καὶ χύτης πρὶ αὐτὴν αἱ ἀκτίνες, μεσοσπλαβούσαι τὴν νέ-
 φελιν, καὶ χύτης, ὅτι συστρέφει εἰς αὐτὴν τῆς ἀκτίνων, ὑγρότητα κατηγορῆ τὸ
 αἰεθῆ. λέγει γὰρ ἂν ὡς τῆς φησὶ τὴν ὀφεισιν, ὡς ἐν τῇ δεικνύει φησὶν ὅτι φῶς οὐκαθε-
 σκησῆ, ἀλλ' ἐφαλλόμενον καὶ βρωμῶδες, εἴτε τὸ λαμπερὸν ἐκ τῆς ὑγραίνεως σβεννυ-
 μένου πρὶ αὐτὸν, εἴτε κλωμῆς πρὸς τὸ ὑγρὸς αὐτῆς διὰ τὴν αἰωματοσίαν. ὁ δὲ λό-
 γος αὐθιγῆ, οὕτως. σιμῶν χεῖμα ὅταν ἢ ἀνατέλλοντος ἢ δύοντος ἥλιου, αἱ
 ἀκτίνες σωέρχων, εἴτω εἰς μέρος τὸ δὲ σιμῶν πρὸς τὸ φάινον.
 πᾶσι χεῖμα ὅταν εἴτω εἰς μέρος τὸ δὲ σιμῶν φάινον
 ται, καὶ ἀφ' εἴωσ μέρος φάινουσιν. ἢ καὶ ὅταν ὑπὲρ νεφῶν πρὸ εἴωσ ἐρχεται ὡς πρὸς
 ἀνατολῆς, ἀπὸ φησὶν ἢ ὅταν εἴτω ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν. τὴν μῆκος γὰρ ὡς ἐκφῆσαι αἱ
 ἢ μέρει ὑπὲρ τῆς εἴωσ, καὶ ἐπὶ ὑπὲρ σιμῶν, εἰς μέρει ἀνατολῆς ἥλιου νέφελι ἀνέλθῃ,
 δύοντος δὲ μετὰ αὐτὴν ἐκείνος ἀνατείλη. Πολὺς δ' ὅτε οἱ πρὶ κνηλὸς. πρὶ τὰς ἀνα-
 τολῆς καὶ τὰς δύσεις δοκεῖ ὅτι ἥλιος κνηλὸς μέρει φάινεως, καὶ εἴτω ἢ αἰτία, τῆς
 αὐτῆ. αἱ φησὶ περι-ἀνατολῆς καὶ δύσεις ἀναθυμιάσεις, ἀφ' αἵ εἴτω εἴτω παρὰ χεῖμα διὰ
 μέσων ἐν αὐτῶν αἱ ὀφεισιν προσβαύσαι τῷ ἥλιῳ, πρὸ χύτης δοκοῦσιν ὄραν αὐτῶν. ἀνιῶν
 δὲ ὀκνηλὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἀναθυμιάσεων χεῖμα μῆκος, καὶ εἰς τὸ ὑπὲρ χεῖμα οὐκ εἴτω
 καθαρόν τῆν αἴρα, καὶ αὐτῆ δὲ εἴτω πάλιν ὀκνηλὸς αὐτὸ ἐλάττων φάινεως, ὅταν
 ἐν φησὶν ὀκνηλὸς πρὸς δὲ ὑπὲρ τῆς πρὸς τῆς φησὶν ὀκνηλὸς ἀναθυμιάσεις ὁμοίως, ἀφ' αἵ
 μῆκος τὸ ἥλιος, εἴτω μετὰ μῆκος, εἴτω ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ
 νοῦς, εἰς ἀνατέλλοντος τὸ ἥλιου, νέφος προανατείλαν κνηλὸς περι-ἀνατολῆς, ὡς
 πρὸς δὲ ὑπὲρ τῆς φησὶν ὀκνηλὸς ἀναθυμιάσεις ὁμοίως, ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ
 ἥλιου ἀκτίνων. ὅτι ὁμοίον φησὶ γίνεσθαι, καὶ εἰς χεῖμα ὡς εἴτω ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ
 φησὶν ὡς εἴτω ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ μῆκος ἀφ' αἵ
 σιμῶν τῆν νέφελι, τῆν εἴτω ὑπὲρ προσοδηται. πρὸς μῆκος γὰρ ἴκανως τὸ αἰεθῆ. ἢ με-
 τὰ βολὴ αὐτὸ γρηγορεῖ εἰς τὴν συγχυρεῖ τὴν αὐτῶν τὸ ὑδατος φησὶν, καὶ εἴτω ἢ ἡτῶν
 νέφων

νεφών πυκνωσιν, ουδέν ἔστιν ἄλλο, ἢ πύχρος αἶρος ὑπὸ ὑγροῦ πεπεχυμένου. ἐν τεύθει τοῦ
σημείου, ἢ ὀμβρῶν γίνεται διὰ τὴν συγχύσαν, ἢ ἀέμων. καὶ γὰρ ὁ αἶμος ἄδεν ἄλλο ἔστιν,
ἢ ἀήρ ῥέων καὶ παρὰ λαμβάνων κίνησιν, ὅπως ἐκ τῆς αὐτοῦ τροπῆς συμβαίνει ἴνεσθαι.

ὠχρήσθη κατὰ τὴν ὕδατος ἡμερινοῦ
γνομένου κατὰ πίδα πρὸ νέφια σκοπέσθαι
καὶ δὴ δυο μέρους τετραμμέσος ἡλίου,
ἢ μὲν ὑποσηκίανσι μελαίνου μέρη ἐκίησιν
ἡλίου νεφέλη, ταῖσδε μείμιν ἐκίησιν ἢ ἐκίησιν
ἀκτίνες μεσηγύσ ἐλισσόμενοι διχώνονται
ἢ τῶν ἐπίσ ἢ ὡσπέσως κεχρημένος ἐκίησιν.
εἰδόμεν ἀνέφελος βάρπυρου ἐπερίοισι,
ταῖ δέ, κατέρχου μέρους νεφέλαι καὶ οἰχόμενοι
πλησίον ἐσθικωσιν ἐρυθρές, οὔτε μάλα χεῖ
αὔριον. ἔδὲ τὸ νυκτὶ περιτρομέθιν ὑπέτιο.

περὶ αὐτὴν νέφισσιν χεῖ. ἢ δὴ ὕδατος ἡμερινοῦ μετὰ ταῦτα ἔστι σύμβολα ἡγρω μετὰ
τὴν ἴσην ἐκίησιν τὴν ἐσπεραν, ὅτε σιμῶνται πρὸ τὴν ἡλίον τὰ νέφη, ἡμερινοῦ
οὔν, τῆ ἐξῆ: ἡμέρα φανόμενος καὶ δὴ δυο μέρους τετραμμέσος ἐὰν ἡ διώσονται τὴν ἡλίον ὑ-
ποσηκίαν μελαίνα νεφέλη, τὰ ἢ ἐκ ατέρωθεν αὐτοῦ περιλαμβάνουσιν ἀκτίνες, ἴδι καὶ
τὴν ἴσην ἐσθικωσιν ἐρυθρές, ἢ οὔτως. εἰδιώσονται τὴν ἡλίον ἐπὶ προσθεν ἴση μέρη νεφέ-
λη ὑποσηκίαν, καὶ δὲ ἀκτίνες αὐτοῦ ἐκ ατέρωθεν τὸ νέφους χέζονται, χεῖ μὲν προσδέ-
χου ἀδύατος γὰρ ἐσθικωσιν ἡλίου διαχέει τὴν πύκνωσιν. ἐν τεύθει καὶ χέζονται περὶ
τὴν νεφέλῃ αἱ ἀκτίνες τὸ ἡλίου φηκὰ τεύθειαν φορᾶς ὑπὸ φη περὶ τὴν αἶρα πυκ-
νωσως διακοπο μέρους. ἢ οὔτως. καὶ δὴ πρὸς δυο μέρους τὴν ἡλίον ἀφορῶν, ἐὰν αὐ-
τὴν σηκίαν νεφέλη μελαίνα τὴν χροίαν, αἱ δὲ ἀκτίνες ἀπασαι κατὰ μέσιν τὴν δι-
σθικὸν ἐλισσόμενοι, εἰς δυο μέρη τὸ δισθικὸν διαχέσονται, καὶ αἱ μὲν, ὑπὸ τῶνδε τὸ μέρους, αἱ
δὲ, ὑπὸ τῶνδε χροίωσιν, εἰς τὴν ἐπιοῦσιν ἡμέραν, σπέσως ἀνχέζοισι. χεῖ μὲν γὰρ ἐ-
σθικωσιν ἢ τὸ ὑποσηκίαν ὡστε διώσονται αὐτὴν καὶ ἀμαυροῦσθαι μάλιστᾳ ὡς ὅταν σηκί-
αν κατ' ἀδύ φη τὸ καὶ τὸ ἡλίου ἡσελιώη ἐν τῆ ἐκίησιν. ὅταν οὔν κατ' ἀδύ τὸ ἡλίου
κοῦ κένου καὶ τὸ γίνου ταῦτα ἴδωσιν τὰ σηκίαν, χεῖ μὲν προσδύκα, εἰδόμεν, ἀνέφε-
λος, ἐὰν δὲ φησιν ὁ ἡλίου ἀντὸς δέχου νεφελῶν διώσονται, ἀνωτέρω δὲ αὐτοῦ νεφέλαι ὑ-
πέρχουσιν ἐρυθραί, κατὰ διώσονται αὐτοῦ καὶ ἡδὴ δεδνηότος, διδύαν ἴδι ἐκίησιν τῆ νυ-
κτὶ καὶ τῆ ἐπιούσῃ ἡμέρα γηροπο μέρη. αἱ ποὶ δὲ τῶνδε, τὸ μὴ σφόδρα πυκνὰ εἶναι
τὰ νέφη, ἀλλ' ἀραιὰ, καὶ οὔτως ἐνδιαιγεῖσθαι. ἔξ αὐτοῦ δὲ τὸ ἡλίου νεφέλαι φαί-
νονται, κατὰ περ χροίωσιν, ὅταν σφόδρα αὐταὶ καθαρόν δέχονται τὸ φῶς, ὅταν ἢ
πυρῶνται, οὔ πάντως καθαρόν δέχονται τὸ φῶς, ὅταν δὲ πυρῶνται, ἐπείνυτοῖ καθα-
ρόν, ἀλλ' ἐστὶ μὲν διδύα τῆ ἐπιοῦσιν νυκτὶ τε καὶ ἡμέρα. οὐ χεῖ ἐστὶ δὲ ἄλλων ἡμερῶν,
ὅταν δὲ χροίωσιν, καθαρόν ἐδέξαντο τὸ φῶς. διὸ καὶ ἐξῆσ διδύανος ὁ καιρὸς ἐσθικωσιν. ἔθον
ἢ ἐσπερίον, φησὶν τὴν οὐχέζονται. ἐὰν οὔν καθαράν ἢ ἀνεπίδύλω τὸν νέφους ὁ ἡλίου τὴν
δύσιν παύσῃ, αἱ δὲ πλησίον τὸ οὐχέζονται νεφέλαι, ἐρυθραί, προσδύκα διδύαν.

ὠχρήσθη κατὰ τὴν ἡλίου
τὸ δὴ διος φέροιτο παρὰ
διδύσι δὲ ἐπὶ ραν κατὰ λη-
φιν διδύσι. ὅταν δὲ διαλυο-
μῶν σφλ ὑγρότητα ἐκίη-
σιν, καὶ περὶ τῆτος τὸ αἶ-
ρος, πρὸς δυσμάς ὁ ἡλίου
χωρῶν ὡχρὸν ἐκίησιν τὸ φῶς, δι-
δύσι ἔστιν ὡς πρὸς τὴν τὸ
αἶρος λοιπὸν διαλύσιν.

Αὐτὰ ῥ ὕδατος δυο μέρους δὲ
τὸ ἡλίου σκοπέει, εἰ ἔστι

Ἄλλ' ὁπότε ἡλιοῖο μαρρα-
νο μῆρῳσιν. ἢ ἤνω σκοτεινο
τέραισ'. ὅταν γὰρ ἡλιασ
καθερῶν τὰ τρία ἄσρατέ
νηται, πῆ, ἡλιος, σελιών, καὶ
λεῖαδω ἢ ἢ ἐπὶ ἄσρον, ἀνά
γηκ' ὅτε ἐμῶ μέσῃ ἢ γῆ δι
εἰσκοιτο, σελιώνσ' ἐκλεφ-
φιν γυρόδαυ, ἐμῶσι ποῦσῃς
αὐτῆσ' εἰς τὸν σκιερὸν κῶ
νοι, ὃν ἀποτείνῃ ἢ. μέσῃσ'
δι' αὐτῆσ' σελιώνσ' δι' εἰσκο
μῆρῃσ', ἡλίου μέρῃ πῆ ἡλια
προαδύσῃσ', γὰρ τίνικαὐτῶ
ἡλίου σκίον τῶν ἡλιασ.
ὡ δὲ ἀγνωσῶσιν ἐκλεφφιν οἱ

παλλοῖοι κελήκασιν κηρῶσ' ἢ ἢ ἡ λίζῃ κέχρη, εἰπὼν ὅτε σκιάσῃσιν κατ' ἡλιασ. ὅπῃ βῆν
ἡλιασ προδου μῆρῳ αὐτῶ, ὑποθέσῃσ' τ' σελιώνσ' ὅλος ἢ ἢ δέσῃσ' τε ἐκλείπει. διὰ ἢ γὰρ πολλῶν
μῆρῳσιν εἶναι τὸ σελιώνσ' τ' ὄφει ἢ μῶν ἐπισκοιτεῖται πάντῃσ' ὑπὸ τῆσ' ἢ ἢ τῶσ' ὅτε καὶ
καθερῶν ἰσομοιρία ἢ σελιώνσ' πρὸς τὸν ἡλιον ἐρχῆ, ὅτε ἀποφράτῃσ' αὐτῶν ἢ ἀφανῆ πρῆ.
καὶ γίνεται γὰρ τίνικαὐτῶ ἡλίου ἐκλεφφισ, ἐπὶ δύο ἢ καὶ τρεῖσ' ὥρας, ἕως οὗ ἢ σελιώνσ' τῶ
ἰσομοιρίαν παρὰ δὲ ἀμῶ γίνεται δὲ τῶν τῶ παλλοῖοσ' καὶ δὲ ὑπερον τῶ ἐν αὐτῶ, παλλοῖ
κασ καὶ διὰ πολλῶ τῶ χρόνου πρὸς τίνικα σελιώνσ' κίνησιν καὶ ἴνεται μῶ αὐτῶσ' κατὰ
μῶσ' ὑπὸ τίνικα ἰσομοιρίαν ἢ σελιώνσ', ἀλλ' οὐκατὰ κἀθετον φη μέσῃσ' γυμῆσ' τῶ ζω
διακῶσ'. ἀλλὰ ἢ κατὰ παλλοῖοσ' κινεῖται ἢ τῶ πρὸς βορρῶσ' ἡλίου, ἢ τῶ πρὸς νότον. ὅτε
μῶσ' τῶ ἰσομοιρίαν κατὰ κἀθετον, αὐτῶ μῶ ἐν τῆ ἑβδομῇ ζῶνκῶσ' αὐτῶ δὲ ἐν τῆ β.
ὄντῃ κατὰ κἀθετον, ἀφανῆ πρῆ αὐτῶν ἢ ἀκῆσ' ἡλιασ ἐκλεφφισ, πρὸς τελεῖα. πρὸσ με
ρικῶσ'. πρὸσ δὲ ὅλος περιήκῃσ' μῆρῳ ἢ ἀκῆσ' παρῆσ' πρῆσ' τῶν. γὰρ δὲ οἶον ἀμαλδιώνσ',
αὐτῶ τῶ ὡσπερ ἀμαυροῦνται, ὅτε ὑπὸ φη σελιώνσ' ἐκλείπει. σφόδρα γὰρ ὡσπερ μαρρα
θεῖσαι καὶ ἀποσβεθεῖσαι ὄρῶνται. ὅτε σκιάσῃσιν κατ' ἡλιασ, οἶον κατὰ κἀθετον γῆσ' καὶ
ἡλίου. καὶ γὰρ φη ὄφκῶσ' ἡμῶν καὶ μείζων ἐστὶν ἢ σελιώνσ' ὡσ' ἀποφράτῃσ' ἡμῶν τῶσ'
ὄφκῆσ' μὴ ὄρασ' αὐτῶν, ἐν ἰσομοιρίαν κατὰ κἀθετον πνο μῆρῳσ'. αἱ ἢ ἡλιασ καὶ ἐκλεφφισ φη
νοντῶσ' μῶσ' γίνονται. γὰρ δὲ ἴσα μῆρῳ, ἢ ἤνω ὅταν κατὰ τὸν οἰκῆον δρόμον ἢ σελιώνσ' ἐν
μῆρῳ γυμῆσ' ἡλιασ κῆσ' τὸν ἡλιον, ἴσα μῆρῳ κατὰ τὸν φη γῆσ' καὶ τῶ ἡλίου. οὐδ' ὅτε
οἱ ἐπέχοντῃ. οὐδ' ὅτε φανῶσ' αὐτῶ ἐπέχοντῃ καὶ μέλλομτῃ ἀνατεῖλαι, πρὸ τῶ ὄρθρου
φανῶσιν εἴνε φέλαι ὑπέρυθροι πάντῃσ' ἐν τῆ ἀνατολῇ, ἐν ἐκείνῃ τῆ ἡμέρῃ ἀφῆσαν
τῶν μῆρῳσιν αἱ γῆσ' αἱ. ἀλλ' ὑπὸ πρῆ ἰρῶσ' αὐτῶ, ὄμβρον κατὰ κῆσ' τῶν πῆ ἢ μέρῳ γῆ
νο μῆρῳσ'. Μὴ δ' αὐτῶσ' ἐπέοντῃ. ἐπὶ τῶν τῶ ἡλίου μέλλοντῶσ' ἀνατέλλῃσ', οἱ μῶ δὲ
ὄντῶσ' ὑπὸ τῶ ὄρῃσ' τῶσ', αἱ ἀκῆσ' αὐτῶ πρῆ τὸν ὄρθρον προαναφερόμῳσ', θεωροῦνται
ὑπὸ φέλαι καὶ ζωφῶσ' δει, δὲ δὲ αὐ δὲ προσδοκῶσ', ἀλλ' ὄμβρον ἢ ἀέμον. μελανομέ-

των μὲν ἄγαν ὀμβρῶν· ἐπιλίξον δὲ σκιαζομένων καὶ ὁμοίων τυγχάνουσιν πᾶσι δια-
 τίσει φέλας, αἰέμον· ὁ δὲ νοῦς· μὴ δὲ τῷ ἡλίου ἐπιένθῃ ἀνατέλλει ὄντος, ὅπῃ τε ν
 ἀπὸ τοῦ δίσκου προσεμφθεῖσαι αἰ ἀκτίνων, πρὶν τελέως ἡμέραν φανῆναι, ὡς περ ἐ-
 σκιασμένην καὶ οὐ πᾶν φαιδρὸν φαίνωσιν, ὕδατος ἐσμῶν ἢ αἰέμου ἐπιλαυθαίου.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἀκτίνες ἐκέναι πάντοτε φώδεις φαίνονται, πῶς τὸ γὰρ ὅτι τὸ κινέφαος μάλ-
 λον, ἐπὶ πλείονι ὕδατι τὴν σημασίαν ἔχουσιν· εἰ δὲ ὀλίγος γνόφος καὶ ὀλίγη ἀμάρω-
 σις περὶ τὰς ἀκτίνων κείται, ὅποια περὶ τὰς πεπιλημῶνας νεφέλας ἀμάρωσις φαί-
 νεται, ἐπεὶ χρομῶν αἰέμου σημασιον· τὸ δὲ ἐπίσημοι, οὐ καθαρῶν, ἀλλ' οἷον σωματογδοεῖς
 καὶ παχέαι· τὸ δὲ μᾶλλον κινέφαος φορέωντο, ἀπὶ τῷ μᾶλλον μελαινόμηναι, γὰρ τὴν
 ὕδαρ σημαίνουσιν· εἰ δὲ βραχύς τις σκιασμός περὶ αὐτὰς εἴη, οἷος ἐκ μαλακοῦ νέφους
 ἐπιγίνεται, αἰέμος ἐστίν.

οὐδὲ μὲν ἡλίου χρομῶν μελαρῶσαι ἀλωαί.
 οὐδὲν ἀσώτεροι δὲ, καὶ ἀσεμφῆς μελαρῶσαι
 μᾶλλον χειμῶσαι. οὐδὲν γὰρ χαλιπώτεροι εἰσι
 σκέπτο δ' ἢ αἰόντος ἢ αὐτὴ καθυμῶσι,
 εἴπων οἱ νεφέων τὰ πρὸ ἡλίου λιπῶσιν οὐκ
 ἢ νότον ἢ βορρῶν ἐρῶνται ἢ ἐκἄτερθεν
 μὴ δύντω σκοπιῶν ταύτων ἀμῶν ἀφύλασται.
 οὐ γὰρ ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ περὶ μέσων ἔχουσιν
 ἡλίου· κενῶν νεφέλας χρομῶν ὡς κενῶν
 ἦνται ἀμβολίη· διόθεν χειμῶνος ἰόντος,
 εἴη μὲν ἐκ βορρῶν αἰόντος φονίωσι τὰ
 ἐκ βορρῶν πνοιᾶς κενεφέροι νοτίη δὲ νότιο.

Οὐδὲ μὲν ἡλίου· ὁ πρὶν τὸν
 ἡλίου ἀλωαί συνίστανται,
 ὡς περ καὶ πρὸς σελῶν
 ἐφημῶν· ὁ δὲ λόγος· οὐδὲ
 πλείονι τῷ ἡλίου μελα-
 νόμηναι ἀλωαί, οὐδέ τις εἰ-
 σὶ σημαντικῆ· πλείονι δὲ
 μᾶλλον τυγχάνουσι· καὶ
 διωκῶς μελαίται, ἐπὶ
 ταῖς ἔχουσι χειμῶνος· πλ
 ῶ δὲ μᾶλλον, εἰ ἂν δύο τυγ-
 χάνωσι· τὸ δὲ ἀσεμφῆς,
 ἀμετακίνητος καὶ σκλη-
 ρῶς τοιαῦτα γὰρ εἰσι, μᾶλ

λον πᾶσι χειμῶνα· εἴη ὡς προσέειπε μὲν ὁ χειμῶνος ἀπὸ τῶν πλείων ἀναδιδῶσιν
 αὐτὰς εἰς οὐρανόν, αὐτὰς ἢ ἐλθῶσαι ἐπ' ἡλίου, μὴ καταφλεχῶσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς σερότητος μέ-
 νωσιν οὐ τῶ, πάντως μέγαν πάντων χειμῶνα σημαίνουσι, καὶ μάγον, εἰ ἂν δύο γίνωνται.

Σκέπτο δ' ἢ αἰόντος· διὰ τούτων πρᾶνται ὡς μελέτερον αἰεὶ σκέπτομαι περὶ τὸν ἡλίου
 ἀνατέλλοντα ἢ μέλλοντα διώκειν, εἴθεωρεται τὰ πρὸ ἡλίου λεγόμενα νέφη, καὶ πρᾶνται
 ἄτερον τὸ πρὸς βορρῶν νέφος ἐρυθραίνεται, ἢ τὸ πρὸς νότον, ὡς εἴη τούτων σημα-
 σεως βεβαίως ἐστίν· ὅταν δὲ εἰς ἐκἄτερων μερῶν βορρῶν ἢ νότον τὰ πρὸ ἡλίου φονιάσθω
 φαίνονται, ἐπίγειον χειμῶνα βαρῶν σημαίνουσι· εἰ ἂν ἢ μόνον τὸ βορρῶν τῶν ἢ βορρῶν αἰέ-
 μον μινύει· τὸ δὲ ἀπὸ τῶ νότον, νότον· εἰ ἂν δὲ πρὸς τῶν σαλαγμοὶ μεγάλοι γαλακτοὶ περὶ τῶ
 ἐσπεραν γίνωνται, χειμῶνα σημαίνουσιν· εἶναι μὲν γὰρ ἀκέραια τὰ πρὶν τῶ δύνει τῶ ἡλίου
 συνίστου μὴ σημαῖα, πρὸ ἡλίου ἢ ὁπρὸς δύνει ὁ φονία νέφην ἐκαστοῦ ἡλίου, πρὶ τῶ τῶ ἡλίου
 ἐλάμψιν, ἐκ τῶ ἡλίου λαμπρόμηναι· εἰ δὲ ἰδίῳ φωτὶ κενεφέ, αἰεὶ τῶ τῶ ἡλίου, ὡς περ τῶ
 ἢ σελῶν· διὸ καὶ πρὸ ἡλίου εἴρηται, τῶν περὶ γῆν ἢ εἶναι, καὶ τῶν ἐλάμπεος ὑπὸ τῶ ἡ-
 λίου· ὁμοια οὖν αὐτὰ ἦνται, πρὸ μὲν τῶ ἡλίου, πρὸ ὅσον ἐκ πλάγης αὐτῶ ὁρᾶται· διὸ
 ὁ λαοὶ καὶ φησὶ· πρὶν δὲ ἐλάμψιν τῶ ἡλίου· τὰ τοιαῦτα αὐτῶ συμπίπτει· πέφυκε γὰρ

ἐκ πλαγίων τῶν ἡλίου ταῦτα ἴνεοται. ἐπεὶ τὰ μὲν ὅτι τὸν ἥλιον νέφη ταχέως λαμβάνει
τίτῳ δόξασι. τὰ δὲ πολὺ ἀπερτιστομῶς, ἐδύναται τίτῳ ἀνάκλασιν ἢ ἀκτίνων περι-
οδῶν. ἐκ δὲ τῶν πλαγίων ῥαδίως τὴν ἔλλαμψιν συμβαίνει ἴνεοται. ὅθεν ἢ δυο μῶς ἢ αἰὼν
τος τῶν ἡλίου ταῦτα σιμῶνται, ὅτι λογὸς ἐμπέπει εἰς αὐτὰ τὰς ἀκτίνων μὴ ἴσως κα-
θετικῶς, σιμῶνται δὲ ταῦτα ἐκατέρωθεν τῶν ἡλίου πλάκων. ἀριστοτέλης δὲ τὰ πρὸ ἡλίου
φασὶν ἐμφασιν εἶναι μὴ ἔχει ὑπόστασιν. ἢ πρὸ ἡλίου καλεῖται νεφέλαι, αἱ δὲ ἡλίου πε-
ριοιχῶν, ἐμόνον ἢ τὴν χροιά, αἱ δὲ ἢ κῆτῶν κυκλοτερῆς τῶν δίσκου αὐτοῦ. πλοῦσι δὲ αὐτῶν
τῶν ἡλίου εἶσιν ἀνεφέλαι αὐταί. αἱ δὲ αὐτῶν φωτίζονται, τίτῳ χροιά αὐτοῦ ἀπομιμῶνται.
εἶσιν δὲ κυκλοτερῆς τῶν χροιά. διὸ πρὸ ἡλίου ἐκλήθησαν φερωνύμως. πρὸ οὐρανοῦ δὲ ἡλίου.
ἢ πρὸ ἡλίου ὄσιν, ἐμφασὶς ἡλίου πρὸ φερῶν ὁμοίᾳ εἶσιν αὐτῶν πεπλημῶς νέφῶν τῶν ἀκτι-
νας ὑπεδέχονται, αἱ δὲ ἐκλάμψους ἢ λιγυρῶν πρὸ χροῖας τῶν φαντασίαν, καὶ οἷον αὐ-
φλοποφῶν, ἢ εἰς ἐν σιμῶν μῶν, αἱ μεταξὺ μὲν πρὸ ἀεὶ πρὸς οὐρανὸν διαστήμα, πρὸς πομῶ-
ν τῶν τῶν ἡλίου περιφορῶν, ἢ τὰ πρὸ ἡλίου καλεῖται ἀνθήλια. νέφιδε εἰς στρογγύλα, αὐ-
πλάμπτῶν τῶν ἡλίου ὡς τε δοκεῖν ἡλιοςφῶν ὄντων ἡλιον εἶναι. γίνεται δὲ τὰ πρὸ ἡλίου ἀπὸ
τῶν πρὸ τῶν θάλασσαν ὑγρῶν αἰῶν. ὅς ἀναδιδόμῳ, εἰς νέφη διαφορεῖται. ἢ χροῖας δὲ ἀνε-
μος ἐμπεσὼν, πίνουσι αὐτὰ. καὶ εἰς αὐτὰ δὲ κῆτῶν ἀκτίνων διὰ μῶς δὲ χροῖας, ἐρυθραῖ-
νοῦ. διὸ αἱ ἀνέμων φασὶν αὐτὰ σημεῖα. ἢ λυγρῶν ἢ πυκνῶν δέεται ἢ τούτων οὐρανοῦ ἢ πλο-
λῶς. διάκρι τούτων ἢ ἀμφὶ τὸν δίσκον πέντον τὰ πρὸ φαινεται σιμῶν μῶς. σιμῶν
ἢ κῆτῶν τίτῳ ἐλλάδα. σημεῖον δὲ ὄσιν ἐν ῥῶν χειμῶνος. ὅ δὲ νοῦς, περιστόπει ἢ ἢ ἀατέλλον
τος ἢ οὐδέως δυο μῶς τῶν ἡλίου, εἰσιν αὐτῶν εἶσιν νεφέλαι πλοῦσι, αἱ δὲ καλεῖται πρὸ ἡ-
λίου, ἐκ τῶν νοτίων μερῶν τῶν ἡλίου, ἢ ἐκ τῶν βορείων, ἢ δὲ ἐκατέρω μέρους. αἱ εἰς οὐρανὸν αἱ εκ-
κορέου. μῶς δὲ ἢ τίτῳ ὄσιν ταῦτῳ τῶν πρὸ ἡλίου νεφῶν ἀμῶνως αἱ ὡς ἐτυχε φυ-
λάσων, ἀλλ' ἐπιμελῶς. εἰς δὲ χροῖας αἱ καλλίσοντε κμῶν. οὐ δὲ ῥῶν ὅτε ἐκείνου αἱ
πρὸ ἡλίου νεφέλαι δὲ ἐκατέρω μέρους ἔχουσι τὸν ἥλιον, πλοῦσι τῶν οὐρανῶν ἢ τῶν ἀνα-
γρῶν ἢ τῶν δυτικῶν, ἴνεοται πρὸ δὲ ἀναβολῆς χειμῶνος. ἀλλ' οὐδέως ὡς περὶ τῶν
μέγας χειμῶν. ὅτι ῥῶν οὐρανῶν ἢ τῶν οὐρανῶν λέγῃ. τῶν τε ἀναγρῶν αἱ τῶν δυτικῶν. ἢ δὲ
ἐν τῇ ἀναγρῇ ἢ ἐν τῇ δύσει φαίνεται τὰ πρὸ ἡλίου ἐκατέρωθεν τῶν ἡλίου. αἱ μῶς ἐκ τῶν
βορείων ἢ νεφέλη φονίωσι το, βορείων δὲ οὐρανῶν δὲ ἐκ νότον, νότον.

Εἰδοῦτε ἢ ῥαδίως μερ. γρῶν
φεται, ἐκατέρω ῥαδίως γρῶν ἢ καί ποιν ῥαδίως μερ ὡς τῶν ῥαδίως οὐρανοῦ
εἶσιν. ὅ καὶ ἀμῶν. εἰς καί εἰσπερόθεν γὰρ ὁμοῦς σημεῖνεται ἐμμερῆς αἱ εἶ-
που οὐρανῶν μῶς εἶσιν καί
σα ῥῶν εἶσιν τῶν ἐπιτρέχουσι μετ' αὐτῶν τῶν πρὸ ἡλίου, κῆτῶν ποινῶν οὐ γίνεται ἀναβολῆ τῶν
χροῖας ὄσιν ἢ τῶν ἐκ δὲ εἶσιν πρὸ χροῖας χειμῶνος, ἢ εἰς ὅτε ποτε σαλαμοὶ μεγάλων ἢ ῥαδί-
δαῖοι περὶ τίτῳ ἐπερῶν γρῶνται χειμῶνα σημεῖνται. Ἐπερῶν καὶ μῶν. εἰ δὲ
μῶς πάντα τὰ ἐκ τῶν ἡλίου τεκμήρια, πρὸ ἀεὶ πρὸς τῶν ἀσάγῃ. αἱ πρὸ ἀεὶ πρὸς τῶν
πρὸς τῶν δύσει τεκμήρια προσέχει τὸν νοῦν. ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν τῇ ἀναγρῇ σιμῶν μῶς
τεκμήρια, ἢ ἀπὸ νηφῶν, ἢ ὁ πρὸ ἀεὶ πρὸς τῶν ἡλίου, οὐδέως διαλύει αἱ πλάκων.
ἢ ἢ πάντως τίτῳ κατὰ ληψὶν δέχεται. τὰ γὰρ περὶ τίτῳ δύσει τῶν ἡλίου σιμῶν μῶς ση-
μεῖα, ἀληθῆ, ἐπεὶ φῶς ἐκ αὐτῶν τῶν ἀεὶ πρὸς οὐρανὸν σιμῶν γρῶν κρῶνται τῶν ἀνα-
δυμῶσαι.

δυμιάσει· διὸ καὶ παχύτερον λέγεται ἢ τὸν ἀέρα, ὅτι παρρητέρω ἔστι· ἢ ἡλιακῆς
πρὶ ὀδου· ἐπιφέρει οὖν τιτὶ ἔχει σημεῖον κείσιν· γὰρ δὲ ἔχει ταῦτα ἀκριβῶς, αἰρεῖσθαι ἔστι
τινά διακρίνοντα γὰρ ἀμφισβητήσιμον· γὰρ δὲ ἑσπέρας σημεῖον τοιοῦτόν ἔστι, μῦθον αἰετῶ
ἰχυρὸν καὶ βέβαιον ὄν μάλλον, ἢ τὸ ἐωθινόν·

σκέπτεο ἢ φάτιν ἢ μὲν τὸ λίγη εἰοικῆα
ἀλλυτὶ βορραῖη ὑπὸ καρκίνω, ἢ γλαζφ
ἀμφὶ δέ μιν δύο λεπτά φαίνονται·
ἀσέρες· οὐτέτι πολλὸν ἀπὸροι οὐτέ μάλα ἐπ' ὕσ·
ἀλλ' ὅσον τε μάλα σὺ πυγύσιον οἴησασθαι
εἰς μὲν βορραῖα· νότω δὲ πέρχεται ἄλλω·
καί τοι μὲν καλεῖνται ὄνοι μέσση δὲ τεφάτιν
ἢ τε καὶ ἐξαπίνης πᾶν τὴ διὸς διδύμωντος
γίνετ' ἀφαντοῦ ὄλη· τοὶ δὲ μφοτέρωθεν ἰόντες
ἀσέρες· ἀλλήλων αὐτὸ χροῖον ἰνδαλονται·
οὐκ ὀλίγη χειμῶνι τότε κλύζονται ἀρούρα·

ἐν ταύτης φάτιν ἢ περὶ μέγιστον χειμῶνος ὀθανμάσις· Ἡ μὲν τὸ λίγη εἰοικῆα, ἢ πρὸ ἢ
φάτιν ὀλίγη ἀρα σία εἰοικῆα, οἴομαι μάλα τὸ ἀμυδρὰ εἶσαι, ὑπὸ τῷ καρκίνω σιωῖται
καὶ σιωῖται· γὰρ δὲ βορραῖη, ἀπὸ τοῦ βορρῆν, εἰκότως· εἶδ' ὑπὲρ τὸ νοτιῶν ὄσρακον
ἔστι τὸ καρκίνου, ὅς ἔστι πᾶν γὰρ τὸ ζωδιακῶ βορρῶτερος, εἰκότως αὐτὸ ἐπιβορρῆν ὑπὸ κ
κίνω· Ἀγλαζφ· ὁ καρκίνος ὑπὲρ προσώπων ἔστιν ἐμπεπικῶς ἔχει ὀνῶ· ὑπεκαίτω δὲ αὐ
τοῦ ἐν τῷ νοτιῶν ὄσρακῶ φηλοῦσι τὴ φάτιν ἀπλάζφ, ἢ γινω σιωῖται· σιωῖται λται, ἢ
ὑπὸ κείται, ἐν ὀλίγη γὰρ ἔστιν ἢ κίνησις εἰς σιωῖται φη αὐτῆς ἢ ἢ νεφελῶδες ἐπίλοις·

Ἄλλης περιφάτιν ἐν τῷ δωδεκατημοίῳ τῷ καρκίνω, νεφελίον πρὸς προσοικῆσ τῷ
καλαζία, μεταξὺ ἀσέρισκων καὶ μῦθον· οἱ δὲ οὐκ ἔστιν ὀφθαλμοὶ εἶναι κείσιν· καλεῖται ἢ,
γὰρ μὲν νεφελίον, φάτιν· οἱ δὲ ἀσέρες, ὄνοι, καὶ ὁ μῦθ, βόρρος, ὁ ἢ νότιος, μεταξὺ ἢ αὐτῶ
διάστημα, ὅσον πυγύσιον ἔστιν· Ἀμφὶ δέ μιν δύο λεπτά· γὰρ λεπτά, αὐτὶ τὸ λεπτῶς εἰ
ἀμυδρῶς, εἰσὶ γὰρ οὐκ οἱ ἀσέρες οὐ μάλα λαμπρῶ· γὰρ δὲ φαίνονται φορέονται, αὐτὶ
τὸ φαίνονται· ὁ δὲ νότιος περὶ ἢ τῷ φάτιν δύο ἀσέρες λεπτῶς φαίνονται, ἔτε σφῶρα
αὐτῶν ἀπὸ τῆς μῦθου, οὐτέ μὲν σιωῖται μῦθου, ἐν τῷ σιωῖται ἢ πᾶν τὸν φαίνονται
ἀφισκῶτες· ὅσον ἔστι πυγύσιον ὑποσησῶσαι τινά· πυγύσιον ἢ, ἢ γινω πυγύσιον· πυγύσιον δὲ ἢ,
γὰρ ἀπὸ τῶ ὀλεκράντῳ ἢ τὸν μικρὸν δάκτυλον φη χεῖρος κεντραμμένην μέτρον· εἰς
μῦθ πρὸ βορραῖα· καὶ ὁ μῦθ εἰς αὐτὸν βορρῶτερος ἔστιν· ὁ δὲ ἔτερος νοτιῶτερος· οὐκ ἢ κα
λοῦνται ὄνοι, αὐτὰ μέσον δὲ αὐτῶ ἢ φάτιν ἔστι· Ἡ τε δὲ ἀπίνης· ἢ τις ἢ φάτιν καὶ πᾶν τε
λῶς οὐσης διδύας ἀφινδῶς ἀφανῆς γίνεται· οἱ ἢ ἐκάτεροι περὶ αὐτῶ ἀσέρες ὡσπερ
σιωῖται μῦθου πᾶσιον ἀλλήλων φαντασίαν πρὸς ἔχουσιν· ὅταν ἢ τούτο γίνηται, εἰ γὰρ τῷ
φάτιν ἀφαντῶν γινῶς ἀφινδῶς διδύας οὐσης, μέλλοντος χειμῶνος ἔσεσθαι ση
μεῖόν ἔστι· γὰρ δὲ αἰπὸν, τοιοῦτο ὑγρότης αἰρος γίνεται ἢ μιν ἀνεπαίδητος· ἢ ἐκ τῆς πα
χύτηρος ἢ ὑγρότηρος ἐκείνης ἢ φάτιν εἶσα καὶ φύσιν ἀμυδρὰ, ἀφανῆς γίνετ'· διείργουσα

σκέπτεο φάτιν· θεωρεῖται
πρὸ ὑπὸ τῷ καρκίνω φα
τιν, νεφελῶδες τῆς σιωῖται
φῆ, μικρὰ εἰ μάλα ἀμυ
δρῶ, ὑπὸ τὸ νοτιῶν ὄσρα
κον τὸ καρκίνου· ἢ τις ὑπὸ
τῷ προτέρω φηλοῦσι φῶν ἔτω
φάτιν προσοικῆσται, εἰσὶ
δὲ εἰ πρὸς ἐκάτερα φη φά
τινς δύο ἀσέρες, ὁ μῦθ, βο
ρρος· ὁ δὲ νότιος, οὐς ὄνου
εἰκάσει· διὰ τὸ πρὸς ἀφινδῶ
τῆ φάτιν· διδύσι ἐν ἢ μιν

δε γυνὸς ὄνος, ὅτε ἀφαντοῦται, ὅ γινώσκω ἡμῖν πρὸ χειτῶν πλησιάζει ἀγέλας. ὅ γινώσκω, εἰ
 φησὶν οἱ μὲν ἀστέρες ἐγὼς ἀγέλας φαίνονται, ἀφανὴς ἢ φάτνη, τίνικα αὐτὰ βραχὺν χει
 μῶνα προσδύκα. αἴτιον ἢ, τὸ μὴ τῷ φάτνῳ ὄρασι, τὸν ἢ ἀστέρας ἐπὶ τῷ ἀγέλας εἶνα
 τὸ δὲ νεφελῶδες αὐτῷ αἴρος ὄρασι, καὶ ὅσον ἐδέξω μεταβαλάντοσ ἐπὶ ὕδαρ-συζηλέ
 πεδῶν, ἢ εἰλεῖ τὸ μεταξὺ διάστημα τῷ διῦδάτων ὄρο μῶων. οἱ μὲν ἢ καὶ μελαίνηται
 μὲν ἢ φάτνη, οἱ ἢ ἀστέρες καταφαίνονται τῷ αὐτῷ θέσιν ἔχοντες πρὸς ἀγέλας, νετῆρ
 προσδύκοι. πάλιν ἢ ἢ φάτνη μελαίνηται, τὸ αἴρος ἐπὶ αὐτῷ σελλο μῶν. εἰ δὲ τῷ
 ἀστέρων γούτων ὁ μὲν βόρφοσ ἀμαυρὸσ φαίνεται, ὁ ἢ νότιοσ λαμπρὸσ, νότον ἰδιπνδύσμε
 νον. ἢ ἐμπαλιν, εἰ μὲν ἀμαυρὸσ ὁ νότιοσ, λαμπρὸσ δὲ ὁ πρὸσ βορείαν, βορείαν πρὸσ δὲ
 χου πνδύσμη. ἢ, εἰ μὲν δύδασ οὐσῆσ ἰδῆσ τῷ φάτνῳ αἰφιδύσ πιο μῶν ἀφανῆ, τῷ δὲ
 ὄνοσ δὲ εἰατέρων τῷ μερῶν φαίνε μῶν λαμπρὸσ, μέγαν χειμῶνα προσδύκα. εἰ ἢ μὲ
 ἀφανῆ μὲν γίνηται ἢ φάτνη, ἀγὰ μελαίνηται ὁ τόποσ, ἐφ' ὃ καταπέθειται, οἱ ἢ ὄνοι οὐκ
 ἀμαυροὶ φαίνονται, ὁ μῶρον προσδύκα. ὡσπερ, εἰ μὲν δὲ ἀφανῆ ἀφανῆ ἢ φάτνη γινῆται,
 οἱ δὲ ἀστέρες ἐπὶ ὑπερῶν ἀγέλας φαίνονται, χειμῶνα ἐπιμβρονθῶν οἱ ἢ μέλαινα μὲν ἐκεί
 νη τῷ φαυτασία. οἱ ἢ ἀστέρες τῷ αὐτῷ θέσιν πρὸς ἀγέλασ ἔχουσιν, νετῆρ προσδύκα.

Εἰ δὲ μελαίνηται. εἰ δὲ μέ
 λαινα καὶ ζοφώδη ἔχῃ τῷ
 χροῖαν ἢ φάτνη, καὶ γούτῳ δὲ
 ἐκτῆσ τὸ αἴροσ παχύντη
 τὸσ ἴνεται, οἱ ἢ ἀστέρες ὡσιν
 ἐοικότεσ αὐτοῖσ, μηδέν τι
 περὶ τῷ φῶσ ἀμαυρῶ μῶνοι,
 γούτε σημεῖον ὄσιν ὁ μῶρον ἐπὶ
 μῶρον. τὸ γὰρ ζοφώδη τῷ
 διάστημα τῶν πολλὰ κίσι ὡσ
 προσέπο μῶν δηλωτικὰ ὄσιν

εἰ δὲ μελαίνηται τὸ δ' αὐτὸ κ' εἰκότως ὡσιν
 ἀστέρες ἀμφοτέρω πρὸ χυδαπσημαίνουσιν,
 εἰδὲ μὲν ἐμβορέω φάτνης ἀμυρῶ ἀφανῆ
 λεπτόν ἐπαχύνουσιν νότιοσ δύνουσ ἀγέλασ εἶν
 δεῖδε χροῖ ἀνέμοιο νότον. βορείω δὲ μάλα χροῖ
 ἐμπαλιν ἀχρῶσ τι φαίνε μῶν πεδὴ δύν
 σῆμα δὲ τὸ ἀνέμοιο. καὶ οἱ δύνουσα θάλασσι,
 πνέει δὲ καὶ μακρὸν ἐπαγαλοὶ βοάωντες
 ἀνταίτεινάλοι. ὅσπερ ἔδδοι ἢ χροῖσταν
 γίνονται. κορυφαίτε βοῶ μῶνοι οὐρεσ ἀκραι

ὕδα τοσ. Εἰ δὲ μὲν, ἐμβορέω. προσέπο μῶν ἢ ἐν φαίνε μῶνοι, ὡσ ὡτῷ τὸ θυτῆσ ἢ τὸ
 κερτῶν. ὅταν μέλλουσιν πνέει ἀνέμοιο γούσ πλησιάζει αὐτῷ ἀστέροισ πᾶσ χυμῶν συστάσεισ
 προανατέλλουσιν, αὐτὰ ἢ λαμπρὰ ὡτῷ δείκνυται. ὅτῳσ οὐκ ἐν ἢ. εἰ μὲν φησὶν ὅσ ἐμβο
 ρείου μέρωσ φάτνης ἀσῆρ ἀμαυρὸσ φαίνῃ, ἢ ἢ ἢ πᾶσ ἀχρῶσ δύνουσ ὡν, ὁ δὲ νότιοσ ὄνοσ
 φαίνεται, τότε ἐπισημαίνει καὶ ζῆται πνδύσμηρον τῷ νότον. τὰ γὰρ προσέαυτο ὁ ἀνέ
 μοσ ἀνασείλασ, τῷ νότιν ὄνον φαίνε ῥωτερον πεποιήκε. τῷ βορρῷ ἢ ὡτῷ πρῆν χροῖ πνέ
 οντα, ὅταν τῷ ἐμπαλιν τὸ εἶρη μῶρον γίνηται, ἀχρῶσ δύνουσ μῶν δηλωτικὰ νότιου, λάμ
 πωντες δὲ τὸ βορείου. Σῆμα δὲ τὸ ἀνέμοιο. ἀπὸ τῷ οὐρανοῦ σημεῖων μετα
 βέβηκεν εἰσ τὸ ὑπερῶνα. καὶ ἀπὸ πρώτης ἀρχεται θάλασσι. ὅσπερ γὰρ φησὶν δὲ
 δύνουσ οὐσῆσ ἢ θάλασσι μεταβέβηται, καὶ μακρὸσ ἀπὸ τῷ ἀγέλασ ἢ χροῖ ἀποτελεῖ,
 ἀνέμον δεῖ προσδύκα. ὁμοίωσ ἢ καὶ ἀπλησιάζει θάλασσι ἀνταί, πᾶσ τὸ κα
 τὰ φύσιν ἢ χροῖσ, μέλλοντασ ἀνέμοιοσ σημαίνουσιν. ὡσ αὐτῶσ ἢ καὶ ὅταν ἀνέμωσ ῥῶσ
 τῷ ῥῶν βοῶ ἀποτελεῖσιν. ἀρξά μῶν ἀπὸ τὸ κερτῶσ τῷ ὡτῷ γῆσ δὲ χροῖ πρὸσ τὸ σημα
 νοσ φησὶν τῷ ἀνέμῳ, ὅσπερ θάλασσι δηλωτικὰ φησὶν ἐπαγαλοὶ τῷ ὕδασι ἢ θάλασσι, σημεῖον
 σοῖ ἐσὼ ἀνέμῳ. καὶ οἱ ἀγαλοὶ μέγαν ῥῶσ τῷ κνμάτων δηλωτικὰ. καὶ ὡσ ἀγαλοῦ

μεγάλο θρέμοντι. συμφρα γὰρ δὲ τε πάντος, ῥοχθεὶ δὲ μέγα κῆμα ποτιξήριος ἠπίροιο. συμ
βαίνε δὲ ταῦτα, διότι ἀεροσφραλῆς ἢ γητνίσις τοῦ αἰέρος καὶ τῆς ὕδατι καὶ τῆς γῆς πρὸς
ἠρεμίαν τε ἔσασιν. ἀρχὴ μὲν ἐν τῷ αἰέρος ἢ συχῆ ῥῆσι, σημεῖον ὀφός. καὶ γὰρ μετα
μολὴ μὲν ἀνεταῖ αἰέρος. οὐδέ πω μὲν τοι γῆ μῖν αἰσθητή. καὶ γὰρ ἢ θαλάσσης διδιδάινσαι,
τοῦτο πᾶσι καὶ ἐμπωσιν ἀνέμων, αἵ τε αἰεταὶ ἢ χυλὸν. ἢ γὰρ λαλιὰ τῶν ἀνθρώπων οὐκ
ἔσθλη τοῦ αἰέρος κινήσεως αἰσθητὴ λαμβάνει, μὴ σφραγῆς ὑπερχύσης. ἐν δὲ τοῖς ἐρή
μοις τοῦ ἡσομπήφ. Ἄλλως. εἰρήκα μὲν πλάκεις ὅτι σφραγῆ πεφρόντιε τοῦ ὡ
δείξει τεκμήρια πλάκεις χιμῶνος ὁ ἀφ᾽ αὐτοῦ, πρὸς ὅμῃ τῶν ἀνθρώπων. δεδωκὼς ἐν δὲ ἄσ
καὶ σελίω, καὶ ἢ ἰκὴ καὶ φλῶ τῆς τεκμήρια θεῶν τε καὶ ἀληθῆ, γινώσκων ὡς ἔχῃ πᾶν
τες εἶσιν ὡς ἴσῃμονες τῶν ἀραίων, ἔτε ἀκρίβεις ἢ πεπρωμένους εἰς τὸ κταλαμβάνει
τὰ ἐν οὐρανῷ τεκμήρια, δὲ ἐκ τῶν πρῶτων ἀμᾶλλον ἡμῖν γνωστῶν τῶν διδασκαλίαν πρὸς
ταῖς οἰκῶν, ἐκ θαλάσσης, ἐκ πηνῶν, ἐκ πυρὸς, ἐκ ζώων, καὶ δὲ ἄλλων καὶ ἐκ πάντων τῶν κα
τάληφιν ἡμῖν παρέχει τοῦ χιμῶνος.

καὶ δὲ ἠὲ ἠὲ ἠὲ ὅτε ῥωδὸς οὐ κατὰ κόσμον
δὲ ἀλὸς ἔρχεται φωνῆ πρὸς πᾶσι λεληκὼς
κινῶν μὲν καὶ θαλάσσης ἢ πρὸς φορέσι τῶν ἠέμοιο.

Καὶ δὲ ἠὲ ἠὲ ὅτε ῥωδὸς
ὅς. ἔστι ὅταν ὁ ῥωδὸς ἐκ φλ
θαλάσσης ὡς τῶν ἠὲ ἠὲ ἠὲ
δρακὸν ἔρχεται, γινώ
σκῆ ὅτι ἀνέμους κινῶν σι

μεῖον, ὃ ἢ ῥωδὸς τὸ ὄρειον τῶν ἀμφιβίων ἔστι, ποτὲ μὲν ἐξήριος. ποτὲ ἢ ἐν ὑγροῖς διάγ
πλάκεις οὖν ὡς θαλάσσης διαφύων, αἰσθητὴ πνύματος μέλλοντος καπνίσαι. ἢ δὲ δοκῶς
μῆποτε αὐτὸν ἢ ἐκ θαλάσσης βικνυμία πρὸς ἴση, πεπορῆ μὲν ὅς ἐξήριος ἢ γῆ. ἢ κραυγῆ
ζῶν τῆς φωνῆς τῆς ἀπὸ κτω πῆσαι, τὸν φόβον θελοῖ. πνὸν ἢ αἰ τῶν ζώων προσημασία, ἢ τῆ
τοῦ ὀξυτή, ἢ αἰσθητὴ χυτή, ἢ ἢ τῶν αἰσθητῶν διαρείται. ἢ τῶν ἀφῆ, ἢ τῶν ψυχρότη
πρὸς ἰσλῆς, ἢ ἀπὸ ἀσθμῶν αἰσθητῶν, ὅσφρησαι. ὁ μὲν ἐν αὐτῶν διὰ τὰ σκεπῆματα τοῦ ψυχρῶ
πυραλααίς οὐκ αἰσθάνεται, ἢ τῆ ὀσφρησαι διὰ μίξιν τῶν χυμῶν ἀπὸ λαμβάνεται. τὰ ἢ
θερία δὲ αἰσθάνονται πρὸς φοιτοῦντα, σημεῖον τὰ ἔσθμῶν. φθῆγει τῶν ὀ ῥωδὸς τῶν θα
λάσσης, τὸν χιμῶνα πρὸς αἰσθητῶν. τὸ ἢ κινῶν μὲν καὶ θαλάσσης, ἢ ζῶν κινῶν μὲν ἢ
πνῆν μέλλοντος ἀνέμου, ἢ πρὸς τῶν θαλάσσης φορέσι καὶ καμίζοι τοῦ τῶν ἠὲ ἠὲ ἠὲ
ῥωδὸς. Καὶ ποτὲ καὶ κέ τῶν ἀπὸ κοινῶν τὸ κινῶν μὲν ἀνέμου καὶ τῶν ὀξυτή
μεῖον, ὃ δὲ κέ τῶν τὸ ὄρειον τῶν λειποπόριων ἔστι, σφραγῆ γὰρ αὐτὸν ὡς λείπει ἢ σάρεξ.
καὶ ἔστι ὅσῃ μόνον χεδὸν καὶ περῶν. ἔστι δὲ ὅλ τὸ ὄρειον ἢ χιμῶν αἰ δὲ Φιληδῶν τῶν ἀφῶ.
τοῦ τῶν γὰρ καὶ σιτεῖται πρὸς τὰ ὕδατα ἀναστρέφῶν μὲν, ὡς καὶ νίκανδρῶ, θηροδῶν ἀ
φροῖο νέλω κλύδα λυκαίνουσαν ἐπειδὴν οὖν αἰσθητὴ ὀλίγη πνύματος πνῆν μέλ
λοντος, ἢ πᾶται οὐ φθῆν τὸν ἀνέμον, ἀλλὰ τῶν τῶν ἀνέμου ἀπὸ πρὸς ὄσωπος, ἢ πνῆν ἐ
κένος, τῶν ὡς ἐπᾶν τῶν φερο μὲν, σκέπῃ αὐτὸν τοῖς περῶν. τέχνη δὲ αὐτὸ πᾶσι ὀξ
πρὸς. εἰ γὰρ ὡς πρὸς ἐφῶν, ὅπῃθεν ἔχων τὸν ἀνέμον, ἀναστρέφῶν μὲν τῶν πρὸς τὸ
σῶμα αὐτῶν περῶν ἐν τῷ ἀνέμου, κακῶς αὐ διέτιθετο. νῦν δὲ ἀπὸ πρὸς ὄσωπος ἢ πᾶται,
ἢ πνῆν ὁ ἀνέμος, σκέπῃ αὐτὸν τὰ περῶν, καὶ οὕτως ἐνέγη τὸ πνύμα. ὅταν οὖν ἐνω
πίοι τῶν μελλόντων ἀνέμων πνῆν οἱ κέ τῶν εἰληθῶ πέτωνται, τῶν τῆς κτλ οὐσφῶν κτλ
ἀγάλω κινῶνται, ὅτε πνύσεται ἀνέμῳ.

Εὐδοιοὶ ποτεόνται. διδιδνωσ
φέρουσι, ὅταν προσάδωνται
ἤ ανέμοι ὅτι πνύματα ἐ-
σαι. τότε δ' αὐτί προσωρι ἤ
ἀνέμων ἵπανται. φέρουσαι
ἢ ἀντιπρόσωποι, ὡς πρὸ καὶ οἱ
ἐχέουσ, πρὸς ἀνεμον νηχόμε
νοι. κατὰ σέλιγγα γὰρ κέμα
τὴν φερίλω φιλίπιδος, ἐκ
κεφαλήσ ἐπὶ χόμρον. Πολ
λάκι δὲ χριάδες νήσται, νήσ
σας νῆσ χριάδες τὰς ἐν τῇ

καὶ ποτε καὶ κέποι. ὅπότεν εὐδοιοὶ ποτεόνται
αὐτὰ μελλόντων ἀνέμων εἰλιδὰ φέρονται
πολλάκι δὲ χριάδες νήσται ἢ ἐν ἀλί δὲ ἵασι
εὐθὺςαι χερσαία πινάσονται περὶ γασιν
ἢ νεφέλη ὄρεος μηκίεται ἐν κερυφῆσιν.
ἢ δὲ πᾶσων λουκῆσ γήρσον ἀκαυθῆσ
σημείων τῶν ἐμου κωφῆσ ἀλός ὁποῦτε πολλοὶ
ἀίερον ὑπὸ πλείωσι. τὰ μὲν, πρὸς ἀήσ ὁπίστω.
καὶ θέρεος βρονταί τε κῆσρα παὶ ἐρῆεν ἴωσιν,
ἐπὶ ἐν πρὸ χόμροιο πρὶ σι οπέφν ἀνέμοιο
καὶ διὰ νῆκα μέλαινα ὅτι σέρες ἀίστωσι

νήσται διαβί βροσῆσ ὄρεσθαι λέγῃ, τὰς ἀνήμερος ἐ ἀχρίας. τὰς ἢ αὐθῆσ ἐν ἀλί δὲ ἵασι φη
σὶν, ἐπειδὴ διωγῶσιν αὐτῇ τῇ θαλάσῃ ὑπὸ γίνεταί σι δίνος, γουτέσι κυκλοτερῆσ τῷ ὕδατος
φερὰ. ταῦτα ὑπὸ φη χερσῶν φησὶν, ὅταν πινάσονται τὰ περὰ, ἀνέμον σημαίνει. φούρην-
τα δ' ἢ τῇ θαλάσῃ χερσῶν, τὴν ἐκ φη θαλάσῃς ὑγρότητα ἀποβαύσων, ὑπὸ τὴν χερ
σῶν πρὸ χόμροιο. ἢ νεφέλη ὄρεος, κῆ τὰς ὑπὸ τῇ ὄρων δὲ μηκίωσ μῦσος νεφέλασ, πνύματα
εἶναι φησὶ σημαντικῆσ. κῆ γὰρ αὐταί εἰσὶ μηκίωσ ὑπὸ δὲ ἵασι κῆ πνύκωσιν τῷ ἀέροσ. ἴσμεν ἢ ὅτι
σινισὰ μῦσος νεφέλαι ὑπὸ τῶσ τῇ ὄρων ἀκρωρείασ, ἀναπαύονται, εἰσὶ ἀνέμῳ πνύ-
σασ, ὡς ἴσμεν αὐτάσ. ὅταν ἢ ἀνέμοσ ἀρξῆται δύνειν τὴν νεφέλῃ ἐπακτείνφν αὐτῷ.
καὶ τὸ τῷ μῦσος τῆσιν ἀνέμου μηκίωσ τὴν νεφέλῃ. Ἡ δὲ πᾶσων λου-
κῆσ ἢ ἀκαυθῆσ ἢ καλὰ μῦσος κινάρα, ἐπειδὴ δὲ χανθῆσ, ἀνελῆται. πῆραμοσ ἢ αὐτῆσ ὄσιν, ὁ
καλὰ μῦσος πᾶσων. ἐν ἢ τῶσ πρὸ θαλάσῃσ χερσῶσ, ἐπειδὴ πνύσασ ἀνέμοσ, οἱ πᾶσ
πνικῶ φησὶ ὄντες ἐ δύνει πνικῶσ, καὶ ὑπὸ ὀλίγῃσ ἀνέμοσ ἀναβῆσ πνύσων, ἐμπίπνουσι
τῷ ὕδατι. ἢ ὑπὸ πλείωσ, δηλοὶ εἶσιν, ὅτι ἀνέμοσ καπνῶσ σημαντικῶσ εἶσιν. ὁ ἢ λόγῃσ, κῆ οἱ πᾶσ
πνικῶσ εἶσιν γῆσ ματὰ ἀκαυθῆσ, σημαντικῶσ ἐγγύσονται ἀνέμου, κωφῆσ καὶ ἀκαυθῆσ τῷ ὄσῃ
φη θαλάσῃ. ἢ οὐν κωφῆσ ἀλός. φη ἀνελῆται, ἀνέμου. καὶ ὄμηροσ, κῆ μαπκωφῶ
τῷ ἡρεμῶσ τῇ θαλάσῃ. τὰ μὲν, πᾶσ, ἀλλὰ ὁπίστω. ὅταν πολλὰ πνύματα φη ἀκαυθῆσ
εἰσὶ τὸ ἀίερον ὕδαρ πλείωσ, τότε ἀνέμον δηλοὶ, τὰ μὲν, κατὰ τῶσ πνύσων εἰσὶ τὸ ὕδαρ, ἀλλὰ
δὲ ὕστερον κατὰ φερόμῦσος. πᾶσων δὲ ὄσιν, ὅ μὲν κελυφῶσ τῇσ.

Καὶ θέρεος βρονταί τε. πᾶσ τῶσ ἀγυπῶσ κενερί μῦσος εἶσιν αἰώραι τῷ ἔτωσ.
καὶ ὁ χερσῶσ ἔχει τὰ προσήκοντα. οἶον ἀσραπαὶσ καὶ βρονταίσ καὶ θέρεσ ὁμοίωσ. ἐν ἢ τῶσ
ἀλλοῖσ μέρεσιν, ἀκρῆται εἰσὶ καὶ ἀόρισται. καὶ πολλὰκι ἐν κερυφῇ θέρεουσ βρονταί καὶ ἀ-
σραπαὶ ἴνουνται καὶ ἕτεσ. τῷ τῷ οὐν φησὶ, καὶ θέρεουσ δὲ, ὅθεν αἰ βρονταί καὶ ἀσραπαὶ γί-
νονται, καὶ ἢ ἐκ νοτίων, ἢ ἐκ βορείων, ἢ ὅθεν δύνωσ, ἐκ τῷ τῷ τῷ μέρουσ σηόσων. ἐσὶ μῦσος
ἀνέμον. τὴν βροντῷ μὲν οὐν φασὶ κατὰ ῥῆσιν ἴνεασ τῇ νεφῶσ. τὴν δὲ ἀσραπαὶν κα-
τὰ πρὶ τριφῶσ τῇ ῥῆσιν μῦσων νεφῶσ. τῷ τῷ τῷ φησὶ θέρεουσ γῆσ μῦσων, ἀνέμον ἴσιν πνύσ
σῶσ μῦσος ἐκ εἰσὶ ὅσιν. ἢ δὲ τῷ θέρεουσ ἐκ καυθῆσ τῷ πρὸ χόμρον ἀέρα, τὴν μῦσος εἰσὶ ὅ
δαρ ἢ κῆ μετὰ βολῆσ. ἀπὸ τῶσ ἢ ἀγῶσ, ἀγῶσ. ἢ εἰσὶ ἀνέμῳ διαλῆσ. Καὶ διὰ νῆκα
μέλαινα. ὁ αὐτῇ σφῶσ ἢ διὰ πνύσ. ὁ δὲ ὅσιν ὀμάσται πρὸ τῷ ἀήσ. ἐστὶ ὅτε ἐκ ὕδαρ ἢ ἴσιν
ἢ γῆσ

ξηράς ἀναθυμιάσεις δεχεται ἀπὸ φλῦγος, καὶ ξηρὸς ὢν ἐπιπυρρῶδες, πυκνὸν μῆκος, ἀπὸ πέμ-
 πειπνίας ὡς πρὸς ἀπινθῆρας. ἐξ δὲ ἵν' ὑποῖσιν ἀστέρων εἶναι διαδρομάς. οὐκ εἰσὶ δὲ οὐδ' οἰά-
 στερεις κινουῦν. ἀλλὰ σιληκόντες πυρρῶδεις εἰσὶν, ἄς ὡς ἐφ' ἡμῶν ἀποπέμπεσι τοῖς ἀστέ-
 ρι τὴν δρομῶσαι, παύονται, ὡς πρὸς καὶ οἱ ἀπινθῆρες, ὡς τε τοῖς ἀστέρος ἐξὶ πύκνωσις τὸ τοῖς
 τοῦ κινουῦν οὐκ ἔστιν, ὅταν ῥῶσιν μεταβάσεισ' ἐπιῶνται οἱ ἀστέρες. τοῦτο γὰρ τὸ αἶστω
 σι περφέα. ὁ πῶτερ ἢ αὐτῶν οἱ ὅλοι λαμπροὶ φαίνονται, προσδοκᾷ δὲ αὐτοῖς τοῖς ἀστρά-
 σι πῶν αὐτῶν ὁδὸν ἐρχομένου πνύματος, οἷον ἐὰν ἀπὸ τῶν βορείων πῶν ὄρμας κινήσῃται,
 βορείας πνύσεται. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν νοτίων, νότος, καὶ τῶν ἀστρον κινήσῃται.

περφέα, καὶ δὲ πῶτερ ῥυμοὶ ὑπερδουκάνονται,
 δεῖ δὲ ἔχει κείροις αὐτῶν ὁδὸν ἐρχομένου
 πνύματος ἐδέκων αἰθροῦν αἰστωσιν
 αἰθροῖς δὲ ἄλλων μερίων, τότε δὲ πεφύλαξο
 παντοῖαν ἀνέμων, οἷα κειτοῖς εἰσμάλισται.
 ἀνεῖται ἢ πνέσῃ ἐπὶ τὴν δρομῶσαι τειμήρασιν.
 αὐτὰρ ὅτε δὲ ῥοιο καὶ ἐκ νότου ἀστράπῃσιν
 αἰθροῖς δὲ κ' ἐφύροιο, καὶ αἰθροῖς πρὸ βορείας,
 δὴ ῥότε τίς πελάγῃ ἐν δειδίκε ναυτίλος αἰθρῶν
 μῆμιν τῆ μὲν ἔχει πέλαγος, τῆ δὲ κ' διὸς ὕδατος.
 ὕδατι γὰρ ῥοιοῦδε πρὸς ἰεροπῶν φορέονται.

Ρυμοὶ δὲ, ἢ ῥοιο ὅλοι, εἰ μὴ
 κος τοῦ πυρρῶς ἐκπέσεισ' ὑπε-
 δουκάνονται, δουκάνονται δὲ τῶν
 πῶσιν οἱ ἀστέρες ὑπὸ πῶν
 εἰρημὸν ἢ συρμὸν δουκόν. λέ-
 γει δὲ τοῦ διατῆοντες, οἱ ἀστέ-
 ρες μὲν οὐκ εἰσὶ γῆρας ἢ πυ-
 ρρὸς φερομῶς ἐκ πρὸς τρι-
 ως ἀστέρων, σημεῖον δὲ εἰσὶ πνύ-
 ματος ὡς πρὸς ἢ ἀστράπῃσιν
 ἢ βροντῆ γίνεται ἐκ φλῦγος
 νεφῶν πρὸς τριφύως. ἢ ἢ ἐκ

θλιφίς ἐκάστων σημεῖον τῶν πνύσων γίνεσθαι πνύματος. ἢ οἱ διατῆοντες ἐν ἀστέ-
 ρι, ἐκείνοι δὲ τὸ πνύμα προσδοκᾷ. ὡς δὲ αὐτοῦσ' ἐκείθεν, ὅθεν ἢ καὶ τῶν ὁδὸν δουκόν-
 της φαίνονται. δὲ ὡς μὴ ἢ ὑπὸ πνύσιν ἀστέρων, ἢ πῶν τῶν ὀλίγων ἐκ τοῦ ἀστέρος εἰς τὸν ἄερα,
 τὸ πνύμα ὅθεν αὐμέλη πνύσειν, κινεῖ ἐκείθεν αὐτὰ, καὶ ἢ πρὸς, καὶ ἢ χωρῶσαι, δουκάνει
 ται, καὶ φῶσιν τῶν ἀστέρων ἐπιπῶν. μὲν δὲ ἐπὶ τῶν ἀστέρων, ἀλλοῖσ' αὐτῶν εἰς τὸν ἀέρα ἀνελ-
 θόντων, ἢ ἐκ λαμφίς σφειδῶν, ὑπὸ φλῦγος θερότητος τῶν ἀστέρων. Εἰ δὲ κειτῶν αἰθροῖς, ἐὰν ἢ ἢ αἰθροῖς
 ἀστέρων αὐτοῖς τῶν προφρημῶν ὄρμασι, καὶ αἰθροῖς δὲ αἰθρῶν μερῶν, τὸ τῶν αὐτῶν φυλάσσει παντοῖ-
 ἀνέμων. οἷα πῶν ἀναπνέοντες, ἀπὸ κειτοῖς ἀδιδέκοι εἰσὶ, ἢ πνέσῃ ἀμα κειτῶν κειτῶν, ὡς τε
 μὴ δουκάνονται. τὸ ἢ αἰθροῖς δὲ αἰθρῶν μερῶν, τῶν τῶν ἐκ πῶν μερῶν τῶν κόσμων, ἀπὸ ἀνατο-
 λῆ. δὲ ὡς αἰθροῖς, ἢ μεσημβρίῃ. τὸ ἢ ἐπὶ τῶν δρομῶσαι τειμήρασιν, ἢ ὅσον ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐν ἢ
 σφειδῶν, οἷα πῶν αἰθροῖς ἀνέμων ἀπὸ προσδοκᾷ. ἢ ὅσον ἀστέρες τειμήρασιν διωκῶσαι
 ῥοιο, ὑπὸ τῶν ῥοιο συγχύσει καὶ ἀνεῖσθαι. Αὐτὰρ ὅτε δὲ ῥοιο, ἐπειδὴν ἢ ἐκ τῶν ἀστρά-
 πῃ καὶ ἐκ τῶν νότου, πῶν ἢ ἐκ τῶν βορείων καὶ τῶν βορείων, ῥότε ἐν πελάγῃ ναυτίλος τῶν ὄν.
 φοβείται, μὴ ῥοιο ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐκβάλλῃ, τῶν ἐκ τῶν πέλαγος ὕδατι, καὶ τῶν ἐκ τῶν
 ὄν. αἰθροῖς ἀστράπῃσιν αὐτῶν, ὑπὸ ἢ ὅσον σφειδῶν πῶν ἢ ἢ πνέσῃται. φαίνονται δὲ πῶν τῶν
 ὅσον ἀστράπῃσιν, διέξοδον ἢ διδόντες τῶν πνύσων τῶν αἰθροῖς καὶ χεῖμεριον διὰ τῶν τῶν
 μεθῶν, μῆμιν τῶν αἰθροῖς. Μῆμιν τῶν μὲν, ἢ χεῖ πέλαγος, ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν αἰθροῖς, ἐπὶ τῶν
 μὴ αὐτῶν ῥοιο ἢ χεῖ τὸ πέλαγος, εἰσὶ αἰθροῖς τῶν λόγων. τῶν τῶν ἢ ἢ, μὴ δὲ τὸ πέλαγος,
 μὴ ἢ ὅ τῶν διὸς ὄμβρος, ἢ τῶν ῥοιο. ἐπὶ τῶν δὲ κ' διὸς, εἰσὶ τῶν λοιπῶν. οὐδὲν ἢ μὴ πέλα-
 γος, αἰθροῖς τῶν πρὸς ἀνελεθῶντος, ὄμβρον, τῶν δὲ οὐρανῶν οὐ πέλαγος, ἀλλ' ὄμβρος πῶν ἐπιπῶν.

Πολλάκι δὲ ρομφύων νεφ.
πολλάκι δὲ γομφύων νεφ, προ
πρῶτον, ἐπὶ πρὶν ἔλθαι τὸν νεφόν,
φαίνεται νεφὸς ὅσπια πῶκοι ἐ-
ρίων. ἵνα λέγῃ νεφὸς τὸ μὴ πῶνον
ζοφώδη. ἐπειδὴ δὲ ἔλθον τὸς ἴδην
νεφὸς εἶσιν. ἀλλὰ μάλλον ὀλίγ)
λδοκία, δὲ μὴ πῶνον σωεσραμμί
να, οἷα ὄσφι κὴ παῖρια κὴ δηλονότι

πολλάκι δὲ ρομφύων νεφῶν νεφεία προπῶρον
οἷα μάλιστὰ πῶκοισιν εἰκότα ἰνδάλονται.
ἢ διδύμη ἐξωσέ δια μέγαν οὐρανὸν ἴριος.
ἢ καὶ πῶν τίς ἄλωα μελανομύλω ἔχει ἀστὴρ
πολλάκι λιμναῖαι ἢ εἰναῖαι ὄρνιθες
ἀπολυσον κλύζονται ἐνιέμβρασι δάπτειν,
ἢ λίμνω πρὶ δηθὰ χελιδόνες αἴσονται
γασέρι τύπτουσαι αὐτὸς εἰλυμένον ὕδωρ

προϊόντος τοῦ κερῶ, ὡς ὑπὸ ζοφώδεσρον, χωροῦσι κατὰ λίγην τοῦ ὠθῆρος πνύμαρος αὐ
ζομφύου. ἢ ὅτι τὰ ὑγρά νεφὸς σημεῖα ὄσφι νεφὸς, ἀδὴ πῶκοι πρῶτα σκεδῶν ἀπόμοις ἴοι
κεν ἀβρόχοις. Ἡ διδύμη κὴ τὴν διδύμη ἴριον ἀκελεύεσρον ὄμβρων, σημεῖον ἡμῶν δὲ ὄσφι
σιν. ἀπὸ δὲ ὀλίγης φλῆ αἴρος συχάσσεσ μίαν ἴριον συμβαίει γίνεσθαι. ὅταν ἡ πρὸν τὸ πνύνω
μα ἢ τῶν νεφῶν, ἀπὸ φλῆ πρῶτος γρομφύου ἴριδος, ἀγὴ γίνεται ὁμοία τῆ πρὶ γραφῆ, ὄμο
βρ) πρὸν σημεῖα ὄσφι. διδύμη δὲ ἢ δι τῆ κ. ἔτω γρῶ αὐτῆσ ὄσφι ἢ ὄσφισι φλῆ χροῖας. ἢ ἡ ἴριος οὐ
μοιόχροσ ὄσφι. σκίσειται γὰρ δὲ ὑγρότητος ἐπαχύτητος τοῦ αἴρος. ἐμπίπτουσα γρῶ ἢ τῶ
ἢ λῖς ἀκτίς, δὲ ἐκ φλῆ παχύτητος διέκνείσθαι μὴ διωκόμεν, ὡς πρὸν ἀπολύται, ἐὰν ποτε λῖ
τὴν ζώνην πῶν τῶν. ἢ τῆ: ἐκ φλῆ τῶν νεφῶν ὑγρότητος δὲ παχύτητος τοῦ αἴρος, ἐπὶ τῶ ποι-
κίλον ἔχει. ἀναξί μῶν ἢ τῶν ἴριον φησὶν γροῦσαι, λῖς καὶ αὐτῶν πῶσται αἰτὸ ἢ λῖς αὐτῶν
εἰς πῶν κὴ πνύνον αἴρα. ὄσφι τῶ μὲν πρότερον αὐτῶν τοῦ ἢ λῖς φωνῆ τῶν φαίνεται, διακρί
ὄμβρον ὑπὸ τῶν ἀκτίνων. τὸ ἢ μέλαν, κερῶν μῶν ὑπὸ φλῆ ὑγρότητος, κὴ νηκτόσφισι γ-
νεσθαι τῶν ἴριον ἀπὸ φλῆ σελῶν, ἀλλοῦ πολλοῦ κίσι, διὰ τὸ μὴ πῶρ σελῶν εἶναι διὰ πῶν
τῶσ, καὶ ἀδενέσρον αὐτῶν φῶς ἔχειν τοῦ ἢ λῖου. μητρῶ δὲ τῶν ἴριον αἰτιολογῶν, φη
σὶν ὅταν δὲ σκίσι φλῆ ἢ λῖς εἰσαθῆ νεφῶσ πῶν κὴ μῶν, τῶν κῶντα ἐμπίπτουσα τῶ
αὐτῶσ, τὸ νεφῶσ κνῶσται διὰ τῶν κερῶσιν ἴριον. τὸ δὲ πρὶ φωνῶ μῶν τῶν αὐτῶ, φωνῆ τῶν
τὸ δὲ ὄν κῶ τῶ, λδοκίον. τὸν τὸ εἶναι ἔθεσται ἢ λῖς καὶ φῶσ. ἀριστοτέλης ἢ, κερῶ πῶν κὴ ἐπὶ τῶ
σα τὸ ἐμφασιν. πέφυκε γὰρ τὸν τὸ, ἄσπειν τῶν ὄσφιν, πρῶτον πῶν τῶσ λῖσι σῶμα
σι, καὶ κερῶ κὴ μῶν κὴ ἀνακλῶ μῶν. τοῦ τῶν τῶν εἶναι τῶν αἴρα καὶ τῶ ὕδωρ. ἐπὶ τῶ
τοῦ τῶν αὐτῶ τῶ ἢ λῖου νεφῶσ συστῆ, σωεσθῶσ κατὰ ῥανίδα, ἐπὶ ἴριος τῶν ὄσφιν καὶ ἐ-
κῶσθαι ῥανίδα, καὶ τῶν ἢ λῖον ἀνακλῶσιν ἔχειν. δὲ τῶν δὲ μῶν τῶν σωεσθῶσ εἶναι
τῶσ ἐμφασισ, καὶ ὅσπιν ἔχουσι διασῶσιν, διὰ τὸ ἀφῆμῶν ἐπὶ κένουσ τῶσ τῶσ δια-
σημα. ἢ καὶ πῶν τῶσ ἄλωα. οἱ λαμπροὶ τῶν ἀστέρων ὡς πῶρ εἰσι καὶ μαρμαρυγῶσ ἔχου
σι καὶ πῶρ ἔχουσι, ὡς πῶ ἢ σελῶν καὶ ὄσφιν, ἐκ φλῆ τῶ αἴρος παχύτητος, καὶ αὐτῶ ἄ-
λωασ, ἔξωθεν αὐτῶν ἔχουσι. δῆλον οὖν ὅτι ἢ μέλαινα ἄλωα, ὕδα τῶσ ὄσφι πῶν κὴ καὶ σημα
πῶν.

Πολλάκι λιμναῖαι. ὅταν γὰρ αἰσθῆται ἐσθμῶν χεμῶν τὰ ὄρνια, τὰ Φι
ληδῶν τῶν ὕδασι, ἐπειδὴ μετῶν πολὺν ἔσται χεμῶν, καὶ μέλλουσι ἀφίστασθαι τῶν ὕ-
δάτων, πρὶν οὖν ἔλθαι τὸν χεμῶνα, ἀπολάνουσι τῶν ὕδατων, ὡς μέλλοντα αὐτῶν ἀφίστα
σθαι. ἢ ἀποχρονίζεσθαι καὶ ἀποχερίζεσθαι. τὸ δὲ ἐνιέμβρασι ὕδασι, ἢ γῶν ἐγναθεσῶσ ἐαυ
τῶσ τῶσ ὕδασι ἢ λίμνω πρὶ δηθὰ. ἐὰν δὲ πρὶ λίμνω χελιδόνες σωεσθῶσ ὄσφισιν, ἐν τῶ
ἰπῶσ, τῶ γασέρι τύπτουσαι τὸ λιμνῶν ὕδωρ, τότε ἔσται χεμῶν. εἰλυμένον δὲ ὕδωρ,
τὸ ἢ δῆ

Πολλάκι λιμναῖαι. ὅταν γὰρ αἰσθῆται ἐσθμῶν χεμῶν τὰ ὄρνια, τὰ Φι
ληδῶν τῶν ὕδασι, ἐπειδὴ μετῶν πολὺν ἔσται χεμῶν, καὶ μέλλουσι ἀφίστασθαι τῶν ὕ-
δάτων, πρὶν οὖν ἔλθαι τὸν χεμῶνα, ἀπολάνουσι τῶν ὕδατων, ὡς μέλλοντα αὐτῶν ἀφίστα
σθαι. ἢ ἀποχρονίζεσθαι καὶ ἀποχερίζεσθαι. τὸ δὲ ἐνιέμβρασι ὕδασι, ἢ γῶν ἐγναθεσῶσ ἐαυ
τῶσ τῶσ ὕδασι ἢ λίμνω πρὶ δηθὰ. ἐὰν δὲ πρὶ λίμνω χελιδόνες σωεσθῶσ ὄσφισιν, ἐν τῶ
ἰπῶσ, τῶ γασέρι τύπτουσαι τὸ λιμνῶν ὕδωρ, τότε ἔσται χεμῶν. εἰλυμένον δὲ ὕδωρ,
τὸ ἢ δῆ

το ἕδω ἐκ τοῦ αἵμου συσφραγίει καὶ ἕδω ἀρξάμενοι κινεῖσθαι.

ἢ μάλλον δειλαὶ γῆραι ὑδροισὶ ὄνταρ
αὐτὸς ἐξ ὕδατος, πρὸς ἑσώσι γυρίων
ἢ τρυφὰ ὀρθρινὸν ἐρημικὴν ὀλοληγόν
ἢ πονολακίερν ζα πρῆσιόνι πρὸς χύση
χείματας ἀρχομάριον χέρσω ὑπέκνυφε κορώνη
ἢ πονοκαί ποταμοῦ ἐβάφαρο μέγχε παρ' ἀήρους
ἔμους ἐλεκεφαλῆς ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμῖα
ἢ πλάσσει φεται παρ' ὕδωρ πα χεία κρωζουσαι

εἰσιν ὑδροισὶ ὄνταρ, πρῶτον γυπίοις ἢ ἐν πηθέρεσσι μείζον κρωζάξαι, προσδοκίαι τῶν ἄλων ὕδα-
των, οἷς Φιληδούσι, ἡ αὐτῶν ζώσι-σημείον ἢ χειμῶνος αἰφωναί τῶν βαρῶν χείμαται, ἐπειδὴ προαι-
δαίον ἢ μὲν ἀπαύρην τοῦ ὕδατος μεταλαστομῶς ἐξελχόμενα, χείροντες ἢ πᾶν ἑσώ-
σιν ὅμοις, εἰσὶ μὲν δὲ Φιλοῦδροι, μάλιστα ἢ Φιλοῦσι τὸ ὄμβριον. γλυκὺ τερὶ δ' ἢ τῶν πηλῶν.
διὸ ὑφραίνεσθαι αὐτοῦ, ἐπιλείον ζωογενεῖν τρεῖς, ὡς καὶ τὰ φυτὰ μάλλον ὑπὲρ τὸ ὄμβριον ἐθάλ-
λασι, γυρίων ἢ λέγειν, οἱ ἀδιὰ πλάσι βαρῶν χείμαται, τρυπέσι τὰ γυρίματα τῶν βαρῶν χείμαται, ἀδιὰ
πλάσι δ' ἢ τῶν τῶν ἀποδα, ὡς καὶ τῶν ἀρξάμενοι. Ἡ τρυφὰ ἢ ὀλοληγόν ὀρνέον, ἢ τῶν τρυ-
φῶν τῶν ἐρήμων Φιληδούσι ἐν ἐρήμοις τοίνυν οὔσα, ἢ ὑπὲρ ψυχροῦς ἴσως, ἀνπλαμβαῖται
τοῦ κρύου, ἢ τρυφῆσι τὰ προσθραία, οἱ δὲ φασὶν ὅτι ἡ ὀλοληγόν ὁμοίως καὶ τοῖς ὕδασι χεί-
μαται κρωζάξαι ἢ μερῶν, ζῶν οὔσα λιμναῖον ἢ Φιλοῦδροισιν. ἔστι οὖν ὑπόμνησις, ἀδιὰ ἀρξά-
μενοι, ὁμοίον γινώσκοντες, καὶ μὲν τοῖς ἰσχυρότερον, ἀρξάμενοι ἢ τῶν πᾶσι τῶν οἰσίν. ἀλλὰ τῶν το-
ἀρξάμενοι βαρῶν χείμαται, σημεῖον εἶναι Φοῖσι πρὸς σινοῦσι ὀρθρινὸς καὶ τῶν θάλασσιν. Ἡ πον-
ολακίερν ζα ὑπέκνυφε, ἀπὲρ τῶν ὑπέκνυφε, λέγειν ἢ τῶν χερσαίων κορώνη. εἰσὶ δὲ ἡ θαλάσσι-
παι, καδὸ μῆρον, πᾶν ἑσώσι τε κορώνη, ὅ ἢ νοῦς, ἢ ἢ κορώνη ἢ χερσαία ἐν αἰθαλοῖσι προ-
σηλθε, καὶ πρὸς τῶν θαλάσσι πᾶσι Φοῖσι, ἀρχομάριον χείμαται. Φιληδούσι δ' τοῖς ὕδασι, ἢ πονοκαί πο-
ταμοῦ, ἢ ἢ κορώνη καὶ ὀκίραζ. τῶν δ' αὐτοῦ γυρίων, εἰσὶ σφῆρα κατὰ ζῆρον τὸ σῶμα ἔχον-
τες, τοῖς ὑγρῶν οἰσὶ σφῆρα Φιληδούσι. ὅταν οὖν ἀρξάμενοι χείμαται ἐπιδαίον, ἢ ὑγρῶν
νηαὶ τὰ πρῶτα ἔχοντες σῶματα, τότε ἢ ὡς ἔχονται τοῖς ὕδασι. σφῆρα γὰρ χείμαται αὐ-
τοῖς, ἀνδρῶν γὰρ χείμαται, ἢ τῶν τῶν ὕδωρ τὸ ποταμῶν ἢ τὸ θαλάσσιον αὐτοῖς οἰσίν, ἐ-
μὴ ἢ τὸ πρῶτα ἔχον ὑγρῶν ὑπέκνυφε, ὅ ἢ λόγος πολλῶν ἢ ἐν πηλῶν ἀπὸ κεφαλῆς ἀνδρῶν
τῶν ὄμων ἐβάπτεται αὐτῶν. ἔδοτε ἢ πᾶσι ἢ ἔχεται. Ἡ πᾶσι φεται. ἢ πᾶσι ἐκ
αὐτῶν φεται ἐν ποταμοῖς ὕδασι ἢ θαλασσίσι, πα χεία τῶν Φοῖσι κρωζουσαι. τῶν ἢ τοῖς
αὐτῶν ἀφίερται Φοῖσι, δηλοῖ τῶν ἐκ πᾶν τῶν σῶματι ἐκ διαδέσεως κρωζίν, ὡς τῶν
γυρίων καὶ ὀδονῶν ὕδασι. Ἀλλὰ, ὅταν τῶν ὀρνέον βρέχουσαι ἑαυτοῖς τῶν ὕδα-
τι, προσμεινῶσιν ὑεταῖς, ὑπομεινῶσιν τῶν πᾶσι διατῶν μέλλοντα ὄμβρον, κα-
δαίον τὰ ἀπορῶνται τῶν ὑποζῶν ἐν τῶν διαβάσει τῶν ποταμῶν. λιμναῖον μὲν οὖν
ὀρνέον, νηαί, χείμαται, ἢ ἀλλοί, ἢ ἀλλοί, γυρίων, οἱ ἀδιὰ πλάσι βαρῶν χείμαται, κερ-
ρασι ἢ οἱ βαρῶν χείμαται, χείροντες τὰ ὑγρῶν. τῶν δὲ ὀλοληγόν φασὶν εἶναι ζῶν, λιμναῖον, ἀπλῶν, ἢ
χείμαται, ἢ πᾶσι ἢ, ἑαυτῶν ἢ κορώνη, ψυχροῦς ζῶν, ἢ ψυχροῦς τῶν ἔξω ἀρξάμενοι, ἢ ἐξ ἑσῶσι τῶν ἑσῶσι
πρῶτα μὲν τῶν θερμότητος τοῖς ζῶν, ἢ καὶ διατῶν ἔξω θερμότητος. ὡς δὲ ὡς πᾶσι πρὸ τῶν ὑετῶν
θερμότητος αὐτῶν ἐκ τῶν πρῶτα ἢ ἀνδρῶν, ἢ κρωζίν, ἢ πᾶσι τῶν πᾶσι ἐκ τῶν ψυχροῦς ἢ φέ-
λει

Ἡ μάλλον δειλαὶ γῆραι ὑδροισ-
σιν. ὁ ὑδρος οὐτος εἶδος ὕδρον ὄφι.
ὅς τῶν βαρῶν χείμαται. ὡς ἔ-
χεται πρῶτον ἢ ἡ αὐτοῦ δια τῶν το-
ὑδροισὶ ὄνταρ τῶν βαρῶν χεί-
μαται. αὐτοῦ γυρίων ἢ, ὁ δὲ λόγος,
ἔσται Φοῖσι τῶν χείμαται, ἢ
ὅταν μάλλον πρῶτον σινοῦσαι
κρωζάξαι οἱ βαρῶν χείμαται οἰσίν

ἢ ὡς ἕδωρ μεταβαίοντες, εἰς τὴν πρὶ γαίᾳ χωροῦντος τὸ πρῶτον ἢ πάλαι χεῖρ τε καὶ σι-
τή, ἐπειδὴ φιλεῖται ψυχρὰ, διὰ τὸ φλέγοντος. ἐστὶ γὰρ ἡ κορώνη φυσικῶς θερμὴ.

Καὶ βόες ἠδὲ τοιοῖσι βόεσι ἡ-
ραιωμῶδες εἰ διαχάσκοντ'
ἔχοντες τὰς μνηστῆρας, αἰ-
σθητικώτεροι μᾶλλον εἰσι. καὶ
πάντων μὲν τῶν ζώων
αἰσθητικώτερον ἔστιν. ὁμοίως
ταῦτα οἱ βόες διὰ τὴν ἡμνητῆ
ῤαφύωσιν. ὅταν τίνω ἀνα-
θυμιάσῃ τὴν ἐν τῷ αἵματι
ἀκρᾶσι αἰσθητῇ, ἀφορώντες
ὡς ὑπὸ τὸν ἔρᾳ, ὁσφραίνονται τῆς τῶ αἵματος παχύτητος, πρὶν γινώσκειν τὸν ὁμοῦ. καὶ δηλοῦ-
σιν ἐκ τῆς ὁσφρήσεως, ὅτι ἐστὶ χειμῶν. διὸ καὶ οὐρύτεροι οἰμνητῆρ' ἡγνῶσιν, παχυνόμενου
τῶ αἵματος, ὅτι καὶ οὐρῶς ἐλκόμενος, αἰὶά βιαιότερ). ὅθεν τὸν ἀνωθεν ἐλκισσιν αἶρα μᾶλλον εἰ-
φυγμέν). ἢ ὅτι τὸ δέμασ μᾶλλον πεπιλημῶδες, εἰ τῶ θερμῶς ἐνασκηλόμενος, διὸ οἱ μῆροι παλαιο-
νος ἐμφύεως, τὸν κατεφυγμέν) ἐλκισσιν αἶρα. ἢ οἱ βόες ἐν τῇ ὁσφρήσει ἀνωθεν ἐλκοντ'
τὸν αἶρα χειμῶνα σημαίνουσι. πικνωμῶδες δ' τὸ πρὶ γαίᾳ αἶρος, εἰ θερμότερος γινόμενος, τὸν
λεπότερον εἰ ψυχρότερον) πᾶσιν ἀναπνέουσι καὶ ἐλκῶς ἐξωθεν. τὸ ἕδωρ τὸ ἐνδύοιο, ἢ μεσημβρι-
νη καὶ ὄψις, ὅτι ἰσχυρῶς ἀνωθεν κατεσῶτος ὁμοῦ βόες, οἱ βόες πρότερον ἀναβλέψαντες εἰς τὸν ἔρᾳ
ὑπὸ πᾶσι τὸν αἶρα. καὶ πρὸς ἀπὸ πᾶσι γίνονται ὁσφραίνονται μῶσι. Καὶ οἱ μὲν μῆροι. ἢ ἡσῶ
μᾶλλον εἰσὶν ἀναγκαῖον σῶμα αὐτῶν ἔσται, κεκράσθη ἡσῶτε καὶ θερμῶ, ἐν οἷσι
εἰ ἔσται αὐτῶν, καπνῶσιν. αἰσθητῶν ἢ φρέσται καὶ ἕδωρα. εἰ δηλοῦσι κέρραται τῶ ὄφλο-
μῆν. εἰ ἐν μεταθέσει, ἐν βλάβῃ αὐτῶν ἢ ψυχρότης. τὰ ἡ ἀνω θερμῶ. τὸ ἡ χειμῶν, τὸ ἐμπα-
λ. τὰ μὲν βλάβη, σφόδρα θερμῶ. καὶ βλάβη δ' αὐτῶ ἡ θερμότης χωρεῖ, τὰ ἡ ἀνω ἐφυκται.
ὡς ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον σῶμα τῶν. τὰ μὲν δ' ἐνδον τῶ χειμῶν θερμῶσιν, ὡς τε εἰ ἐν τῶ ἔρᾳ
εἰ τῶ σκυβάλλ καπνῶσιν ἀφίσταται. διὰ τὸ τοιοῦτο αὐχμοῖ εἰ παύρῳ ματα χειμῶν, ἐπειδὴ ἐν
βλάβῃ θερμῶ. τῶ ἡ θέρε ψυχρῶ. οἱ τοῖνω μὲν μῆροι ἐπειδὴ ἐν βλάβῃ τῶ γινῶσι. τὰ ἡ χειμῶν
τὰ ἐν τῶ βλάβῃ πᾶντα πνέουσι, τῶ θερμότητα τῶ ὑπὸ γῆν οὐ φέρουσι, χειμῶν ὁμοῦ ἀ-
νέρχονται, εἰ τὰ ὡ αὐτῶ μετώρουσι. εἰ εἰς σημεία χειμῶν. εἰσὼρ ἡ ἐν οἷσι τῶ φιλοσόφῳ ὅτι ἐκ
ἐκ τῶ ἡλίου κινήσεως τῶ το συμβαίνει, ὅτι δ' χειμῶν, τότε καὶ πρὶ γαίᾳ εἰσὼρ γίνεται, νότι-
ῶν. τὰ ἡ νότια χεραμαλά, εἰ τῶ γῆν θερμῶσιν. ὡ ἡ θέρε, βερεῖσὶσιν. ὅθεν τὰ μὲν ἀνω θερμῶσιν
ταῖ. τὰ ἡ κάτω, ἐφυκται. διὸ οἱ κινηταῖα σιδόμῶροι. ἐν οἷσι τῶ πᾶσι χειμῶ. θερμῶν εἰσὼρ
εἰ τῶ θέρε ἡ ψυχρῶ. ἢ οἱ μὲν μῆροι ἐν τῶ μνηστῆρ' ἀνασκηλόμενος ἐξω φέρουσι τὰ ὡ, ψυχρῶσιν
ὑπὸ γαίᾳ σιπεδόνος. ἀντιπερὶσαι μῶροι δ' τῶ θερμῶ τῶ ψυχρῶ, εἰ τῶ μνηστῆρ' πνέουσι, αἰ-
σθητῶν, ὅτι ψυχρῶ εἰσὼρ, οἱ μὲν μῆροι. Ἰουλοῖ, ὁ ἰουλοῖ, σιπῶν ἡ πολὺ κῶ. μνηστῆρ' δ' τῶ
σιπῶν, ὅμοιως τῶ σιπῶν εἰσὼρ. οἱ ἡ, αὐτῶ τῶ σιπῶν εἰσὼρ ἰουλοῖσιν. τὰ ἡ τῶ γῆν
ρα οὐτῶ καλοῦνται, πρῶτον μὲν, ὅτι οὐτῶ πεφύκασι, εἰ οὐτῶ φύσεως ἔχουσι. ἐντέροις δ'
εἰσὼσιν, ὡ μῆροι ὄντες, εἰ ὅτι ἐν βλάβῃ τῶσιν εἰσὼρ ὡς πρὸς ἐντέρεα. σημαίνουσι χειμῶν εἰ τῶ
τῶσιν εἰσὼρ. πάντων ἡ τῶντων αἰτίων, ὅτι ὡ τῶ ἐξω κινήσεως τῶ ὑπὸ γαίᾳ θερμῶ
πλεονασμός. Καὶ πρὸ γῆν. τὰς κερρα κινῶσιν ὁ ριθῶν, λέγει. ἐδήλωσεν δ' ἐπὶ τῶν, αἰτίων ἐκ

οιοῦντε σαλαόν φορέει ὑπὸ ὕδατι ὕδαρ.
 ἢ ποτε καὶ γρηεὶ κέρατων καὶ φύλα κολοίων
 ὕδατος ἐρχομένων διὸς παρὰ σημάζοντο
 φαινόμενοι ἀγλαδὸν ἢ ἰρίκειαν ὁμοίον
 φθεγγόμενοι καὶ πρὸς κέρατα διὸς σαλαγμούς
 φωνὴ ἐμιμήσαντο τῷ ὕδατι ἐρχομένων
 ἢ πρὸς κέρατα κρούσαντε βαρεῖν διὸς κέρατα φωνὴ
 μακροὶ ὑπὸ ῥοιζοῦσι πινάξια μύροι πτερά τινὰ
 καὶ ἵππαι οἰκτροὶ ὑπὸ ῥοιζοῦσι κολοιοί
 ἐρχόμενοι κατὰ γέστω πινάσσονται πτερυγαστι
 ἢ ὑπὸ κνύμα διὸς ἐρωθὸς οὐδὲν λεληκώς.
 πῶνται μὴδὲν ἀπέβληται πεφυλαγμένου ὕδαρ
 γιέδω. μὴ δέικεν ὑπὸ πλείον ἢ ἔπρῳθεν
 δάκνωσι μύραι δὲ εὐαίματος ἰμείρωνται.

Ἰσάλεκτορος ἐγγύοντο πῶν
 ἢ λέγει, αἱ ἡμεροὶ δὲ πρῶ-
 ται ἀπαλόν δὲ τὸ σῶμα ἐκ-
 χροσιν αἰκαρική διὸ ὄρνιθες
 ἐπειδὴν αἶρος ὑγρότητος
 αἰδωνται, καὶ ὑγρῶς ἐμπέσει,
 διὸς πρὸ τὸ σῶμα διέξωσ
 τίνος ἀπιλαμβάνονται καὶ
 ὀδύνην, δὲ σινεχέρει φθερί-
 ζοῦν, τῆ δὲ σινεχόμενοι.
 πινόμενοι ἢ μάλ' τῆ δὲ σινε-
 χόμενοι κρούσονται, ἐπειδὴ
 διὸς μίμησιν φιλίππια φωνῶν
 ἢ αὐτὴ φωνή, ὡς πρὸ ὕδαρ ἐ-
 πὶ ὕδατι κατὰ σαλόν. Δὴ

πρὸς ἢ γρηεὶ ἀκοράει ὁμοίως ἐοικότες ἐοικότες κολοιοί καὶ σινεχόμενοι ἀγλαδὸς φαινόμε-
 νοί, τῶν ἐκ δὲ ἐρχομένων ὕδαρ, οἷον χειμῶν ἐσομένων σημεῖον εἶσι, τῶν ἰεραζῶν ὁμοίως
 φθεγγόμενοι, δηλοῦσι τὸ ἔξω φωνὴ κρούσονται. Τοιαύτη δὲ ἢ ἰεραὴ φωνὴ αἰὼν καὶ
 κολοιοί δὲ εἶναι ὅτι καὶ κέρατα ἀγλαδὸν περὶ μύροι, ἐοικότες ὁμοίως φθεγγόμενοι, δὲ μιμνῶ-
 μένοι τὸν ἀπὸ τῆ σαλαγμῆς φθῶν κέρατα, ὑπὸ ῥοιζοῦσιν. ἢ ἐὰν κρούσονται μετὰ τῆ
 τῆ φωνῆ, ἐπὶ τὰς πτερυγὰς πινάσσονται, δὲ αἰκαρική διὸ ἢ ἵππαι καὶ οἰκτροὶ πινάσσονται
 τῶν πτερά, τὰ ὁμοίως δηλοῦσι. Διὸς σαλαγμῶν ἢ οἰκράτες ὕδατος ἐοικότες γρηε-
 σόμενοι, ἐμιμήσαντο τῆ φωνῆ ὡς μετὰ τὰς σαλαγμῶν, ὡς κλάξ. διὸς δὲ, αὐτῶν με-
 γάλους. δὲ ὁμοίως, εἰς ἀλά διὰ ἢ ἔστω. εἰς συνηγεμῶν τῆ φωνῆ ἔχουσι, ὁμοίως σαλα-
 γμῶν ὁμοίως, χειμῶνα σημαίνουσι. ἢ πρὸς κρούσαντε καὶ πρὸς πάλιν βρέει τῆ φωνῆ
 καὶ σινεχὴ τῆ φωνῆ, ἐσομένων χειμῶνος σημεῖον γίνονται. ἐν δὲ ἀδέτατος δὲ αὐτῶν ἐσομένων
 πρὸς ἀδείνουσιν. Φιλίππια δὲ ῥοιζοῦσιν ὕδατος. τὸ ἢ μακρὸ ὑπὸ ῥοιζοῦσιν, αὐτῶν μετὰ τὸ χροσὶ
 τοῖς πτεροῖς, πῶν αὐτὴ τὰ πτερά ἀνατιναζόμενοι. Καὶ ἵππαι οἰκτροὶ ἵππαι εἶδος εἶναι ὄρνιθες
 ὃ ἢ λόγος, δὲ αἰ τῆ ἵππων οἰκτροί, ἐοικότες τῶν ὄρνιθων ἀναστρέφόμενοι κολοιοί καὶ τῶν ἰερα-
 κημάτων ὄρνιθες, ὡς πρὸ τῆ ῥοιζοῦσιν σινεχὴ, ἀνατινασσόμενοι τὰ πτερά, σημεῖα εἶσι χειμῶνος.
 πῶνται ἢ τὰ ὄρνιθα διὰ μύροι, πινάσσονται τὰ πτερά. γέστω ἢ ἢ τὸ κνύμα τῶν ὄρνιθων εἰς
 ὑπὸ κνύμα δὲ ῥοιζοῦσιν, ῥοιζοῦσιν σινεχὴ. ἢ τὰ κνύμα σινεχὴ. δὲ δὲ σινεχὴ, ῥοιζοῦσιν πτελλοῦ
 γέστω τῶν τῶν ὄρνιθων. διὰ πινάσσονται ἢ τὰς πτερυγὰς, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν αἶρος ὑγρότητα. ἢ ὑπὸ κνύ-
 μα διὸς κέρατα ἢ ὅταν ἐρωθὸς μετὰ τὰς κλάξ κλάξ ὑπὸ τῶν ὕδατων ἀπέβληται, τὸ αὐτὸ δη-
 λοῖ. ἢ ἢ τῶν μὴδὲν ῥοιζοῦσιν πῶν τῶν πρῶτον μὴδὲν, μὴδὲν σινεχὴ ἀπέβληται, τῶν ῥοιζοῦσιν
 διὸς ὕδαρ σινεχὴ μύροι, δὲ ὑπὸ τῆ φωνῆ χειμῶνα ἐσομένων. Μὴ δέικεν ὑπὸ πλείον. αἱ μύραι
 ῥοιζοῦσιν σφοδρῶς χροσὶ, δὲ αἰ τὰς ὑγρῶς ἐοικῶς σινεχὴ τῶν τῶν ὑγρῶς αἶρος αἰ-
 δωνται χειμῶνος ἐσομένων, καὶ τὸ σῶμα ὑγρῶνεται, τότε μάλ' κνύμα πινονται τῶν
 αἵματος ὑγρῶνόμενοι ἐκ τῶν πρὸ ἔχουσι. ὃ ἢ λόγος, μὴ ἢ εἰς πλείον τῶν χροσὶ αἱ μύραι δὲ
 κνύμα, δὲ ὑπὸ κνύμα τῶν αἵματος φιλίππια, μὴδὲν ὄρνιθων κατὰ φρονή. ἢ διὰ τὸ ῥοιζοῦσιν
 μύραι σφοδρῶς τῶν δάκνωσιν, πνύμασιν τῶν αἶρος δηλοῦσιν, ἐπειδὴ ἀνακοπόμενοι τῶν ὕδα-

ποις πυρσά ταις τρισι συμβαινόντων, όταν απινθίρων πολυθος πρὶ αὐτοὺς ἐλέπηται. Μὴ δὲ κατὰ ἀποδιδά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ ἀποδιδά ὑπὸ τοῖς διακύροις ἀνθρ. ἐν εἰς ἀπὸρροικί ἀνωταί κέγχροις ὁμοίαι, ὄμβρουσ δὲ προσδοκᾷ καὶ χειμῶνα. τῶν γοῦτοι συμβαίει δὲ τὴν πολλὴν τὸ αἶρος ἀνωγῆν. εἰς οὐνησηομῶν, ἀνθρακων ὑπὸ τῇ ἀποδιδά, οἰοῖται κέγχροις ὁμοίαι ἀπινθίρες ὄρωται, ὄμβρουσ ἐκδέχου. ἀποδιδά δὲ λέγει, αὐτὴν τὴν ἐχάρασ, τὴν εἰσάσ.

εἶγε μὲν ἡερόεσα πρὸς ὄρεσ μεγάλοισι
πυθμῆνα τείνεται νεφέλη. ἀνραι ἡιολῶναε
φαίνονται καθαροί, μάλα κερθὸν πένθος εἶης.
δύδιος κείης, ὅπε πλατεῖσ πρὶ πῶν
φαίνονται χαμελῶν νεφέλη. μὴ δὲ φέβι κέρη
ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι πρῶθλήθηται ὁμοίη.
σκέπη εοδ' δύδιος μὲν εἶν ὑπὸ χειματι μάλλον.
εἰς ἡ γαιωαίω χειμῶν ὄρεσ. δὲ ἡ μάλα χεῖ.
εἰς φάτιν ὄρασ. τὴν, καρκίνοσ ἀμφεκίασει
πρῶτα καθαρο μῶν πᾶσθσ ὑπὸν εἰρεσὶ εἰμίχρησ

ἀδῶν μάλλον καὶ συσολῶ τὸ αἶρος ἐμφαίνουσι. τῶν ἡ πρὸς ἡ μὲν παρὰ τὴν ἐγγύτητα σημαίνε. ἡ ἡ δὲ, τὴν ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὄρεσ ἀποχίν. πυθμῆνα ἡ, τὴν ὑπὸρρεσιν λέγει. πυθμῆνα τῶν ὄρεσ καλῶνται, αὐτὰ αἰ ὑπὸρρεσιν. μεταβιβηκῶσ οὐν ὑπὸ τὰ φλ δύδιος σημαίει, φησὶν ὅτι καὶ εἰς ἀχνυδῆσ νεφέλη πρὸ τὴν πυθμῆνα, καὶ τὴν πεδῶν δὲ τὸ μέγασ ὄρεσ τείνεται καὶ φέρεται, τὰ ἡ ἐν ὑφὲ τῶν ὄρεσ καθαροῦνται νεφῶν φαίνονται, σφόδρα δύδιον αὐ εἶν τὸ κατὰσθημα τῶ αἶρ. ἡ εἰς αὐαί νεφέλαι τὰ ἐχάρα τῶ ὄρεσ τὰ παρὰ τῶσ πυθμῆσι σκεπῶσιν, εἰ ἡ ἀνρῶφαι καθαροί θεωρῶν, δύδιαν δὲ προσδοκᾷ. ὅσῳ τῶσ, ἡ ὅταν πρὸ τῶσ ἀγαλοῖσ κέρη. οἶα ἀγχεβαθῆσ ὅ ὑπὸ μῆκῆσ πῶρα θεωρῶνται, δύδιαν σημαίνει. ἡ εἰς ὑπὸ τὴν ἡνῶν χαμαλῶν νεφέλη φέρη, ἀνέμων μὴ ἀναρριπίζόντων αὐτῶν, ἐν ταπεινώσει ὅσαν χεδῶν ὅ πλασιῶν τῶ ὑδῶσ, δύδιαν σημαίνει. πλαταμῶν δὲ εἰσι πέτρα, ὀλίγον δὲ ἐχουσε φθλαλασῆσ, λεῖα πῶσ οὔσα καὶ ὁμαλῆσ πλατεῖα. ἀπὸ ἀλῶνιοσ, εἶματα εἶσιν ὅ λεῖα ὑπὸ πλαταμῶνι. τὸν, ἡ ἀπέβαιε θάλασσιν ὑμασι, χειμῶν ἡ πάλαι ἀπέκλυζεν ἀλμῆ. ὅ ἡ λόγῶσ, δύδιαν αὐ εἶν τὸ κατὰσθημα τῶν καὶ ὅταν ὑπὸ τὸν ἡνῶν φαίνη νεφέλη, ἡ μὴ ἐν ὑφὲ ὑπὸ χε, αἰ αὐτῶσ πλασιῶν τῶ πῶν τῶ πρῶθλήθη, τῶ πλαταμῶσιν ὁμοίη ἡ αὐτῆ ἡ νεφέλη ὁμοί ὀλίγον προσενδοκῆσ τῶ θάλασῆσ ὑπὸ χε, καθῶ πῶ ὅ πλαταμῶν. εἰσὶ πλαταμῶν ὡσ ἐφλ. ἡ ὀλίγον ὑπὸν ὑπὸ πῶσ τῶ θάλασῆσ ὁμαλῆ πῶρα καὶ ὑφάλλθ. Σκέπησ. δύδιαν μὲν οὔσῆσ, σημαῖον λαμῶνι χημῶνοσ. χημῶνοσ ὅ ὄντεσ, σημαίει ζῆται γαλιῶσ. μαλίστα δὲ πάντων σκόπει τὴν φάτιν καὶ ζῆται καθαρο μῶνσ γὰρ φλ ἀχνυδῶσ, μεταβολῶν τὴν ἐκ χημῶν εἰσ δύδιαν ὑπὸν ὄρεσ. πρὶ σκόπει ἐν τὰ περὶ μῆσ τῶ χημῶν, ὅταν αὐ δύδιαν ἡσ, ἀπὸ ἡ χημῶνοσ λήζῆσ τὰ φλ γαλῆν. σφόδρα ἡ ἀγαλοῖσ ὄρεσιν ἀφορᾷ πρὸσ τὴν φάτιν. ἡ ὀκρῆν πρὶ κικλ πρὶ εἶχε. πρὶ σκόπει ἡ αὐτῶσ πρῶτα καθαρο μῶνι. ἡ ἡ δὲ

Εἶγε μὲν ἡερόεσα. ἡ ἡ γιν λε
πομέρησ. εἰς οὐ τῶ αὐτῆ
νεφέλη τῶσ ὑπὸρρεσιν,
πᾶρ ἐκτείνηται, εἰ ἡ ἡ
ἀνρῶφαι καθαροί φαίνονται,
δύδιαν εἶσιν ὄρεσ μῶν.
ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τῇ θάλασῆσ ὁμοίη πλαταμῶνι,
ὑπὸ καθῆται νεφέλη
λεῖα καὶ λαδῆ, καὶ αὐτοῦ
οὐ μεταρρίζηται, δύδιαν
προσδοκᾷ. αἰ γὰρ τῶ αὐ
ται, διὰ τὴν λεπτομέρησ

ἀρχὴ μέρω αὐτῶ τῶ καθάρειας, πάσης ὁμίχλης ὑπέπερθε γινόμενης, ἐκ τῶ αὐτοῦ
Κεῖνη γὰρ φθίνοντι ἐκείνη

γὰρ ἢ φωτῆ φθίνοντι
χειμῶνος καθάρειται. καὶ
δηλοῖ ὅτι σφόδρα αἰετὶς
τὸ σημεῖον ἔστι δὲ δίασ. ἢ γὰρ
φωτῆ σφόδρα δὲ ἀμυ-
ρα καὶ δυσκατάληπτος,
καὶ ὑπὸ ὀλίγο δυσκέραι-
ας αἴρος ἀφανίζομενη. ὅ-
τε δὲ φαίνεται καθαρά δη-
λονόπι, οὐ δὴ τυχεῖται ὑπὸ
κίφται δυσκέραια. ἀλλὰ
πάντη καθαρόσστιν ὁ αἴρ.
τὸ δὲ πάσης ὑπέπερθε ὁ-
μίχλης, οὐ τὴν φάτιλιν

κατωτέρω πάσης ὁμίχλης φθίν. ἢ γὰρ τῶ αἴρων δυσκέραια πολὺ τῶ οὐρανοῦ κα-
τωτέρω. ἀλλὰ πάσης ὁμίχλης κατωτέρω καὶ ἐκ τῶ πνομῆς τῶ καθάρειται καὶ φθ-
φωτῆς. Καὶ φλόγης ἢ σύχλαι λύχων ἐν νυκτὶ γλαυξ
νι. ἢ συχλα οὐν φαίνων, ἀλλοῖ δὲ δίασ. ὁ δὲ νοῦς, καὶ τὰς τῶ λύχων φλόγης, ἢ συχλα οὐ-
πέσι μὴ ἀπὸ θεοῦ ἀμύρας ποῦ, μὴ δὲ κίφται σ, σημεῖον δὲ δίασ. ἴδι. καὶ τὰς νυκτε-
ρινὰς γλαυκὰς ἀπὸ φλόγης βωσσαι, ἐν γὰρ τῶ χειμῶνι πρὶν ἐρχομῆς τῶ κρυεῖ ἴδι. τίς
αὐκράυζαζούσας ἀπὸ κίφται καὶ τὰς κορώνας δὲ ἢ ῥέμα καὶ πακίλη τῆ φωνῆ χεω-
μῆρας. αἴτε γὰρ φλόγης ὑπὸ δένδρ. τὰς κορώνας, καὶ τὸν ἴδιον φέρονται θεσμῶν, τὰ τε
ὄρεα ἀπὸ τῶ τῶ ὑφ' ἡ δὲ δίασ. τὸ δὲ ἢ συχλα πακί λλουσα, τὸν πέσι πα-
κί λλουσα τὴν φωνῆ αὐτῆς εἰς διαφοράσ φωνῶν, καὶ πελύφωνα κρυζούσα. προεῖτε μῶ-
δὲ, ὅτι καὶ οἱ κόρακιδ. καὶ οἱ κορώνας, ἀρχὴ μέρω χειμῶνος διφρανόμενοι φαίνονται.
λοιπὸν δὲ προεῖτε τὸ καὶ ὑπὸ τῶ κρυζαζούσας, οὐκ ἐπὶ χεῖρουσιν. ἀλλ' ἀρχὴ μέρω
δέφους, πάλιν ἐφαίνων ἢ δὲ μῆρας. τὰς γὰρ τῶ κορώνων ὑπὸ βολὰς οὐ φέρουσι. φασὶ δὲ
ὅτι ὅταν ἢ κορώνων τῆ φωνῆ πακίλη καὶ ἢ συχλα κρυζαζούσας καὶ μὴ τραχέα, δηλοῖ ὑφ' ἡ δὲ δίασ.
δὲ δίασ. Καὶ κόρακιδ. μῶνοι. τὴν εἴπαι αὐτῶ εἶπε. χεῖρόντων γὰρ αἱ τοῖ αὐτῶ
φωνῆ. καὶ αἱ κινήσεις ἐκ τῶ φωνῶν τῆ καθάρειται τῶ αἴρ. πρῶτον δὲ ἰδία βω-
σιν, ἀλλήλοισ προσημαίνοντες. εἶτα πιστεύσαντες, ἢ μα καὶ γεγυθότες δι' ἡ κίφται. ὅ ἢ νῆς
καὶ οἱ κόρακιδ. ὑπὸ φωνῆ, καὶ ἐπαναδὲ πολύντες τὴν φωνῆ, ἢ περτα λαμ-
προτέρα τῆ φωνῆ χεω μῆρας, καὶ πρὶ τὴν τῶ ἢ πνοῦ ὄραν σιμουσιαζόμενοι, καὶ μετὰ
περτωτέρως φωνῆς ὑπὸ τὴν ἀπὸ πῶσιν χεῖρουσιν, πρὶ ἀπὸ τῶ ἢ δὲ δίασ.
κατασῆματι, καὶ ἐν τῆ ἐχρησῶσει τῆ φωνῆ περτω μῆρας, ἐν δὲ τῶ ἢ φωνῆ καὶ ῥέμα. πολ-
λοῖ μῆρας. ὑπὸ τῶ φλοῖω τῶ δένδρων, πολλοῖ δὲ ὑπὸ τοῖς ἀνρέμοσι πρὶ κίφται τὰ περτω, ἢ
ἢ συχλα διατελούντων, διδίασ σημαίνουσι, τὸ δὲ πρὶ φλόγῆς δὲ γλαυκὰν, ἢ γῶν πρὶ φλόγῆς
φωνῆς ἐχόμενοι, τὰ ἴστιν ἐμ πρὶ γῶν μῆρας, ἀπὸ γλαυκὰν ὄντων, ἐπειδὴ τῶ κίφται φων-
πίδα

κεῖνη γὰρ φθίνοντι καθάρειται ἐν χειμῶνι
ἢ φλόγης ἢ σύχλαι λύχων ἐν νυκτὶ γλαυξ
ἢ συχλα αἰετὸν μαρρανο μέρω χειμῶν
πρὶ δὲ τῶ σῆμα καὶ ἢ συχλα πακί λλουσα
ὄρη ἐπερὶ κρυζαζούσας πολύφωνα κρυζούσας
ἢ κόρακιδ. μῶνοι μῆρας, ἢ ῥέμα αἰετὸν βωσσαι
δηλοῖ αἴρος. αὐτὰ ῥέπειται μετὰ φλόγῆς καὶ κίφται γῶν
πρὶ φλόγῆς δὲ γλαυκὰν ἐπὶ κίφται κίφται μέρω
φωνῆς ἐμ πρὶ φλόγῆς, καὶ ῥέμα κίφται οἰοῖται.
οἰατὰ μῆρας, βωσσαι. λ: γῶν μέρω οἰοῖται ὁμοῖα.
πρὶ δὲ δένδρων πρὶ φλόγῆς ἀλλοτῶν τῶ
ἢ κίφται κίφται καὶ ὑπὸ τῶ αὐτῶ φθίνονται

τίδα ποιήσωσι. τὸ ἤχειρον ἐκείνω ἴσασί το, ὡς ἐκ τῷ φέρεματός, δηλαδὴ χειρὸν αὐτίς ὑπὲρ
 λάβοι αὐτοῦς, ὅπως κερύξουσιν ἡσυχία ἐκείνων. τοῦτο γὰρ ἔχον τὸ λιγυρὸν ὀφθαλμοῖσιν ὁμοίως.
 τὸ ἤχειρον δὲ δένδρον, αὐτὸ τὸ πολλοὶ καὶ ὅταν ἐν τῷ δένδρῳ, εἰς ὃ αὐλίζονται, περὶ τὴν
 φλόιν, ἧτὸν σέλεχον καθεδέχοντες, κερύξουσιν, ἐμὲλη αἶμα λήξουσιν διδῆαν σημειούμενοι.
 τὸ ἤχειρον ἐκείνω, ἡσυχία ἐν ὧ αὐλίζονται. ἐκκαθέζονται εἰς ἄπαι του ἀέρος, ἀπαι δὲν
 τὸ, πάλιν ἐπιπύρον ὑπερβαφῆν, διδῆν τὸ περὶ τὸν ἀέρα κατὰ στήμα γίνωσκε. χειρὸν τὸ
 ἢ αἰ τοι αὐτοῦ φωνῆ, καὶ κινήσεις ἐκταροσισάντων τῆ καθαρότητι τοῦ ἀέρος, δηλωσας
 οὖν ἐκλόμῃ τὸ δένδρον, ἐφ' ἧσιν τεκείνουσι. τινὲς οὖν τὸ ἤχειρον εἰς δύο μέρη διασε-
 ροῦντες, τὸ τεκείνουσι ῥημάφασιν, ἀπὸ τοῦ τεκείνου. ἐν ἧσιν ὅπου γίνωσκε κρεττομένη ἡ λήξουσιν ἢ
 χτεκείνουσιν, ἡσυχία ὅταν κοιμῶνται, ἀπὸ τοῦ κείω τὸ τε σινδύσμου ὄντος. ἐν ἧσιν ὅταν ἐκ
 τῆ κούτιω ἐρχοῦσι, καὶ ὅταν αὐλίζονται, ἐκ τῆ πῆσεως πύουται. τὸ ἢ ἀπερῶνται,
 οἰοῦνται πὰ πέρα χαλῶσιν. ἢ διασείουσι τὰς πτέρυγας ὑπερβαφῆν πρὸς διακινουσι γὰρ τὰς
 πτέρυγας οὗτοι. ὑφ' ἧσιν ὅταν κούτιω καταλαβόντες, ἢ τῆ ἐκ τῶν ἀέρος ἐκμάδα διατι-
 νάσονται. ἐκ πρὸς χαλῶσιν, ὑφ' ἧσιν ὅταν σαλευθῶσιν κερύξουσιν. τὸ ἤχειρον αὐτὸ τὸ
 πρὸς ἀπὸ τοῦ νομοῦ πάλ' ὡς ὑπὲρ τῆ κούτιω, ἐν ἧσιν ὅταν ἀπερῶνται, προσέθηκε τὸ ἀ, διὰ τὸ μέ-
 τρον. πτερύξουσιν γὰρ ἢ πτερύξουσιν. ἐτυμολογεῖται δὲ, οἰοῦνται πτεροσείειν.

καὶ δὲν τὸν γέρανοι ἐκ μαλακῆς προπαροειδευθῶσιν
 ἀσφαλέως τα νύσας ἐναδρόμον ἡλιθια πᾶσαι.
 οὐδὲ παλιρρόδιοι κερύξουσιν ἐπεὶ δὲ οἱ φορέουσιν
 ἡμὸς δὲ ὑπερβαφῆν καθερὸν φάσιν ἀμβλύηται,
 οὐδέ ποθεν νεφέλαι πτεροσισάντων ἀπτόουσιν,
 οὐδέ ποθεν ζόφος ἀλλοῦ ὑπερτρέχει, οὐδέ σελήνη.
 ἀλλὰ τὰ γῆσιν ὅταν αὐτοῦ ἀμυθῶσιν ἀφείρονται
 κινεῖται τοι τὸδε σήμα χαλῶσιν ἐπιειδίω.

Καὶ δὲν τὸν γέρανοι. καὶ γέ-
 ρανοι σινοειδοσισάντων, ὅτι μα-
 κρὰ πῆσιν αὐτῶσιν, ἐκ μὴ
 εἰς τοῦ πᾶσιν ὑπερβαφῶσιν,
 διδῆαν δηλῶσιν. προσηνόςσασιν
 ἢ πολλῶν ἢ μερῶν διδῆαν γῆσιν
 σμῆν, διαίρειν εἰς ὑψος, καὶ
 ὑπὲρ τῶσιν ὅταν διαστήματα, ἐκ
 πῆσεως, αἰ δὲ γέρανοι τὰς τῆ

καὶ ἢ ὑπερβαφῆν οὐ φέρουσιν, αἶμα χειμῶνος μὲν, ἀπὸ θράκῆς ὡς ὑπὲρ τὰ βορρῶτερα φλόγιοι,
 καὶ εἰς τῆ αἰγυπτον διαίρεινται. πάλιν ἢ, ὅταν χειμῶν, τὸν αὐτὸν αὐτῶσιν ἐφ' ἧσιν. ἐκ αὐτῶσιν μὲν
 αὐτῶσιν, πνύμα πνύμα ἐμπόση χειμῶνος, οὐκ ἐπι αἰπῶσιν τὸν αὐτὸν αὐτῶσιν ἐφ' ἧσιν. ἀλλὰ
 φλόγιοι πὰ πνύμα ὅταν ὑπερβαφῆν, ἀπὸ κτῶσιν ποιούσιν τὰς πῆσεις μετὰ κλαπῆσιν
 ἐκ φόφου, δεδικῆσιν τὸν χειμῶνα. βοῶσιν ἢ πάλιν ὡς ἡδύμῃ, ὅταν εἰς τὰ βορρῶτα τῶσιν
 ἐν χειμῶνι γίνωσιν. φησὶν ἢ ἢ ὅταν τὸν αὐτῶσιν αὐτῶσιν ἐφ' ἧσιν, διδῆαν δηλῶσιν. ἐκ τῶσιν γὰρ
 εἰς παλιρρόδιοι κερύξουσιν. καὶ ὁ μῆρος, ἐκ τῶσιν τὰς πέταν δὲ πᾶσαι αὐτοῦ
 αὐτῶσιν. ἢ ἡσυχίας, φράζει δὲ αὐτῶσιν εἰς γέρανων φωνῆ πᾶσιν ὑψοῦσιν ἐκ νεφέων ἐκ τῶσιν
 κερύξουσιν. ἢ πρὸς τοῦ ὅταν σήμα φέρει τὸ χεῖματος ὡρῶν δεινῶσιν ὁ μῆρος. ἐκ διδῆαν
 ἐκ καὶ παλιρρόδιοι κατὰ τῶσιν φέρουσιν, αἶμα λεῖον τῶσιν ἢ τὸν αὐτῶσιν ἀπὸ πλοῦσιν ἐφ' ἧσιν.
 ἢ ὅταν πνύμα κερύξουσιν, ἀπὸ πνύμασιν τὸ αἶρος, πάλ' ἐφ' ἧσιν αἰγῶσιν.
 ἐν τῶσιν αἰγῶσιν ἐκ κερύξουσιν καὶ λεῖον κατὰ τῶσιν, διδῆαν μῶσιν. ἡμὸς δὲ ὑπερβαφῆν μετὰ βίβῃ
 καὶ πάλιν ὑπὲρ τῶσιν τῶσιν σμῆνα. καὶ φησὶν ὅταν ἰδῆς ἐκ καθερῶ ἀεραὶ φωνῆσιν
 ἀμβλυομένη ἀσέρως, μήτε νέφους μήτε αἶμα πνύμα ἀχρῶσιν ὑψοῦσιν ἢ αἶμα ἢ αἶμα
 νῆσιν ὑπὲρ τῶσιν σμῆνα, πρὸς δὲ ἀπὸ φωνῆσιν ὅταν ἡμῶσιν αἶμα πνύματος ὁ ἀπὸ κερύξουσιν

ἀπό μύθος, τὸ γὰρ ποιεῖται δὲ τούτου, ἀπὸ τοῦ ὡς πρὸς αὐτὸν τοῖς ἀστέροις, ἡ δὲ λαμ-
πρόν αὐτῶν ἀμβλύοντος. ἡ δὲ οὐδὲ σελιῶν προσέθηκεν, ἐπειδὴ ἡ σελιῶν σέπει τῷ ἰδίῳ
Φοτῆϊ ἀμυροῖ τοὺς ἀστέρας. εἶ οὖν αὐτοῦ τούτων θύαφης σηοτεινὰ τὰ ἀστρα γήνηται,
χειμῶν ἔσται.

Καὶ ὁπότε, ταῖς μὲν ὡσὺν
ὡσαύτως ἐὶ ὅταν ἔνεφῶν
αἰ μὲν ὑψηλότεραι ἐν ᾧ αὐ-
τῶν τῶν μύθων ἀκίνητοι.
αἰ δὲ ὑπαὐτῶν ἀστέροις ἰσῶν,
αἰ μὲν προσιούσαι, αἰ δὲ κατα-
λαμβάσασαι, ὡσαύτως χει-
μῶνας, ὅταν ἐπιπνιχῶν ἔν-
νεφελῶν, αἰ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ
τῶν μύθων ἀκίνητοι. ἀλλ-
λοι δὲ ἀπαύτης ἐκείνου θύ-
χώρας ἡ τὸ γένε ἐκείνου
θξέλωσι, αἰ μὲν τὰς ἰσο-
μύθων πρὸς ἔχουσαι, αἰ μὲν

ἀλλ' ἐπὶ χεῖμα δίδουε. καὶ ὁπότε, ταῖς μὲν ἔσται
αὐτῆ ἐν χώρῃ νεφέλαι. ταῖς δὲ ἄλλαι ἐπαύταις,
ταῖς μὲν ἀμβλύοις. ταῖς δὲ ζώοντες φορέονται.
καὶ χεῖμας κλαγγῶν ἐπειρῶ μύθων βραμῶν,
χειμῶνας μέγα σημα καὶ ἐνεαγῆρα κορανη
νύκτερον αἰδύουσαι καὶ ὅτε βοῶντες κολοιοί,
καὶ ἀπνοσῆν ἀσπίλων καὶ ὄρνεα πάντα
ἐκπελάγους φεύγοντα, καὶ ὄρχιλος, ἢ καὶ εἰθεῖς
διῶν ἐσκόλας ὄχλας καὶ Φύλα κολοίων
ἐκνομοῦ ἐρχόμενα τραφεροῦ ἐπὶ ἔπιον αὐλιν.
οὐδὲν ὑπερθεῖται μεγάλου χειμῶνος ἰόντος
πρὸς αὐτὸν ἡ γαίην νομόν ἡ κροῖο μέλισσαι.
ἀλλ' αὐτοῦ μέλιτος τε καὶ ἔρων εἰλίωσονται.

δὲ πῶθεν ἐρχόμενα καὶ χεῖμας, τὰς χεῖμας, καὶ τὰ λοιπὰ ἐφθῆσ, ἀκαταλέγη ὄρνεα,
ταραχῶδες καὶ μετὰ πρῶτον κινουμένα κροῖο, σύμβολα φησὶ γίνεσθαι χειμῶνος.
θῆ δὲ τὸ ἀέρος ἀκρασίαι δαίμονα, ἐφυλάττουσι τὴν πρῶτην δικαιοσύνην. ἡ δὲ ἐπει-
τό μύθοι, αὐτῆ τῶν θξίασι εἰς νομῶν, μετὰ φωνῆς πλείονος τῶν ἐπιθῶν βοσκῶν μύθοι, διὰ
τὸ μηκέτι διῶσθαι διχρῶς θξελθεῖν καὶ βοσκῶν ἰσῶν ἐκ τῶν χειμῶνος τῶν γηομύθων.

Καὶ ἐνεαγῆρα κορανη. ἐνεα γὰρ γηομύθων ἐπιθῆναι κορανην ἢ τὸ ἐνεα αὐτῆ τῶν πολλὰ ποιητι-
κῶς λιπέται ἢ γηομύθων πλείονα κορανη ὄχλα κροῖο, χειμῶνος ὅτι δηλωτικῆ.

Καὶ ὅτε βοῶντες, ἢ πρὸς τὴν ἐσπεραν βοῶντες οἰκολοιοί, σημεῖον εἰς χειμῶνος, ὅτ' δηλαδὴ
ἐσπερίωνος τῶν κροῖο καὶ οἰκῆς χεῖμας. βοῶσι δὲ χεῖμας τῶν αὐτῶν οἰκῆς, ὅς ἐστι μύθων πρὸ
τῶν χειμῶνος ἐρχοῦν αὐτοῦ. ἢ ὅτε βοῶντες, δηλῶ ἀριθμῶ ἐχέουσι τὸ αὐτὸ πληθυντικῶς. τῶν
γὰρ ἔρος αὐτῶν, ὅς ὁ μύθος οἶδε. Καὶ ἀπνοσ. ἢ ὅτε ὄρνεα ἐξ ἀσπίλων, ἢ
πῶν ὁ ἀπνοσ ὑπὸ ὄρνεον φθεῖ ὁ μύθος. Καὶ πάντα, ἢ πάντα τὰ ὄρνεα φησὶν ἐκφεύγοντα
τὸ πέλαγος διὰ τὴν φύσιν, σημεῖον εἰς χειμῶνος. Καὶ ὄρχιλος ἢ ἐιθεῖς, ἢ ταῦτα
εἶδη εἰσὶν ὄρνεων. δηλῶ ὅτι εἰς φωνῆς καταδύομενα, τὸν ὑπὸντα προσδεικνύσασιν καὶ
προσημαίνουσι χειμῶνα. Καὶ Φύλα κολοίων ἢ τὰ συστήματα τῶν κολοίων πρὸς τὴν ἐσπε-
ραν ὑπὸ κροῖον ἐρχόμενα ἀπὸ τῆς ἐπιθῆναι κακασίας, χειμῶνα δηλῶσι. τὰ φερέσθαι, θξελθεῖν.
ἐπειδὴ τὸς ἀστέρας βοσκῶν, τὰ ἀπβαγόμενα ἢ ἐκπέπτον τῶν κροῖων διεσπόμενοι ἐπὶ
ὄφιον ἢ αὐλιν, τὴν ἐσπερινὴν οἰκῆν. Οὐδὲν ἐπίθῆναι ἢ γηομύθων ἀκαταλέγηται μέλισσαι,
ὅ ἡ νοσ, μεγάλου χειμῶνος ἰόντος, ὅ ἡ ἀξῆσαι μέλισσαι ὑπὸ τὸ πρὸς αὐτὸν ἡ γαίην ἐκ τῶν κροῖο
τανομῶν τῶν ἀμβλων ποιούντων. αἰ αὐτῶν ἐν αὐτῶν τὰ τῶν φελίωσονται ἐξ ἀσπ-
φονταῖ, ἢ ἐλίωσι τὰ τῶν μέλιτος ἐξ ἔρων φροντισματα. οἱ δὲ ἔρων, τῶν γηομύθων
αὐτῶν. ἐν γὰρ τοῖς ἀστέροις ἢ μόνον αὐτῶν εἰσὶν αἰ ὀδί, θξελθεῖσαι οὖν τῶν ἀμβλων, δὴ θξελ-
χονται

χονται

χρονται ὑπὸ τὸν ἀγρῶν, ὅτι ἀλλοτρίον βόσκονται, μὴ ἀποτὰ φῶς ὑπὸ γῆνται χειμῶν, ἵνα ἐγ-
γύσῃσι τῷ σίμβλων. ἢ ὅτι αἰ μέλιται ἐπὶ τῷ κρυφελῶν ἀναστρέφονται, ὅτι μὴ πῶρρον
τιμὴ νομῶν πιούσαι, δυσειώταται γὰρ, χειμῶνα προδηλοῦσι καὶ προφαίνονται ἐσθλῶν.

οὐδὲ φοῦ γράνων μακρὰν εἰς αὐτὰ ἐέλδου
τείνονται, σφοδρὰ δὲ παλὶ μετέσ' ἀπονέονται
μὴ δ' ὅτε νινεμίη ἐναρὰ χυμὰ λεπτὰ φέρεται,
καὶ φλόγες ἀδύσασσι μαρμαρομένοιο λύχνιο
ἢ πῦρ αὐκται ἀποδὴν καὶ ὑπεύθετα λύχνα
παιεῦθ' χειμῶν. τίτοι λέγῃ ὅσα πείλονται
ὁμοία τε πᾶν θρωπῶν. δὴ γὰρ καὶ ἀφικεῖ τέφρη
αὐτῶν πᾶν μῶνι νιφετῶ ἐπιτεμύραο

ὁμοία φαινόμενα. ὅτι γὰρ τῶν νιφετῶν σημείον, χαλαρῆς ἢ διαπύρρα ἀθρακῶς τὸ μέσον
νεφελῶδες φαίνεται ἔν τῷ γράνῳ, ὁ μὲν μελλόντων καταφέρει δαυ, ἔμεταρρα ἀφικεῖται
αἰγὰ ὅτι διθέσας ἐμποδίζει ἀδύσασσι αὐτῇ γὰρ ἡ γέρας δὴ ἀποδίδει ἔχει τὸ πῶμα, καὶ
πρὸς τὰς τῶν ὕψων ὑπεβόλῃς ἀντέχειν οὐδὲν αὐτῶν. ὁ δὲ νοῦς, αἰ δὲ τῷ γράνῳ μακρὰν τῆ
ξῆς τὰς αὐτῶν ὁδὸν τείνουσι οὐ, τοῦτο δὲ λῶν διδῶν σὺμβολοι, ἀλλὰ ἀποστρέφονται τὸ
ὑψὸν πνιδίμα, ὅτι ὑποστρέφῃς ἀποδίδει μῶναι, τὸ αὐτὸ σημεῖον εἶσι, καὶ ἔρασοι οὐν μὴ δι-
αιροῦ μῶναι εἰς ὑψος, μὴ δὲ πενθέσας ποιούμηναι τιμὴ πῆσιν, ἀλλ' ὑποστρέφονται εἰς τοὺς
τόπους, ὅθεν ἐκινῆσαν, τὸ αὐτὸ σημεῖον εἶσι. Μὴ δ' ὅτε νινεμίη, ὅταν πᾶ ἀρὰ χυμὰ
νινεμίᾳς οὐσῶ ἐν τῷ ἀέρι πλάζονται, ὁσάντως ὅταν ἀμαυρὸν ἢ τὸ πρὸ τῶν λυ-
χνῶν φέρεται, ὅτι μὴ εἰς ὑψος ἀνάπῃται, αἰγὰ πρὸς τῆς πῆται, ὁμοίον γινόμενον τοῖς
ὑπὸ τῷ θερμότηρῳ ἀτμῶν παρὰ μῶναι λύχνιοι, τὸ αὐτὸ σημεῖον, καὶ τὸ πῦρ ὑπὸ τῆ ἀποδιδῶ
ἀφανίζομαι, καὶ ἀλλὰ δὲ πολλὰ σημεῖα γίνονται ὑπὸ τῆ χειμερῖνῆς καταστάσεως, αἰγὰς ἢ
ἀρὰ χυμὰ λεπτὰ ἢ εἰς ἰσχυρὰ ἐν μετεωροῦσι. ὅτι ἡμῖν ἀνεπαίδητος ὄντος τοῦ πνιδί-
ματος, αὐτῆ ὅτι ἐκ βραχέως κινῆσεως φέρεται καὶ κινεῖται, ὅτι λόγος, ἐν νινεμίᾳ ἢ ὅτε ἢ
ἀρὰ χυμὰ νινεῖται, μὴ καταφρόνῃ τῶ σημεῖοι. εἰ δὲ ἢ ἀπὸ κενωμένης ἰσχυρῆς, αἰγὰς ἢ γὰρ
δηλοῖ τὸν ἐσθλῶν χειμῶνα. Καὶ φλόγες ἀδύσασσι, λύχνων φλόγες ἡρέμα πρὸς τῆ
ρόμηναι, πῦρ τεμύρα ἀναπόμῶν. ὅτι πᾶ ἐλλύχνα φῶτα, χειμῶνος σημεῖον, συμπίπτει
γὰρ τὰ ὑποκείμενα ὑπὸ τῶ ἀέρος. ἢ πῦρ αὐκται, ἀπὸ κενῶν τὸ μὴ δὲ τὸ πῶ πῶσενε ἔσθ
χειμῶνι, ὅταν πῦρ ἐφάπῃται μετὰ κενῶν παθεῖσας ἔβρα δὲ, καὶ τὰ ὑπεύθετα λύχνα.
δηλον δὲ ὅτι πολλὰ ὄντος τῶ πρὸς τῆς ὑγροῦ, βραδύον τὸ πῦρ ἐφάπτεται ὅτι τὰ λυ-
χνα, αἰγὰς ἢ οὐν ἀπὸ τῶ ἐφάπῃται. πάλυταρρος δὲ φησὶν, τὰ καυστὰ βραδέως ὅτι αἰ-
πιδῆς, παχυμερούς τοὺς πόρρα ὑπὸ φράπῃοντος ἀέρος, διότι οἱ τὰς δάδα ἀπεντες,
προσφίβουσι ἐν τῆ τέφρα, ἵνα ἀποκρυθῇ, εἰτι ἐνικμον ἢ. ὅτι τὸ πῦρ ἐπὶ ὑλῆς μαῖον
ἀφῆ. Τίτοι λέγω, τίτοι καταλέγῃ ὅσα σημεῖα γίνονται ἐπὶ ἀνῶν χειμῶνος ὅτι διδῶ.
καὶ γὰρ ἐν τῆ ἀπέντων ἀσφαλεστέῃ τέφρα, πρὸς ἐκείνου τὸν τόπον ἐκθαῖσι πᾶν μῶν
χειμῶν ἐσθλῶν πολλοῦ γὰρ τῶ πρὸ τῶν ἀέρα νοτίσματος τὸ τοιοῦτο σημεῖον. ἢ τέφρα ἔρ-
μὴ διαλυομένη καὶ ὡς πῶ πᾶν γῆμα, σημασιτικὴ χειμῶνος, καὶ κέχρησι πολλὰ ἐπὶ
τοῦ τοῦ λύχνου φῶτος ἐπανίστα μῶναι, νιφετῶν σημείον οὐσῶ ὅταν δὲ τῶ διαπύρρα ἀθ-

Οὐδὲ φοῦ γράνων ὅτι ταῦτα
δὴ σημεῖα χειμῶνος ἔρασοι
μὴ διδῶ πρὸς τῶ ἰπῶ μῶναι
ἀρὰ χυμὰ νινεμίᾳ μετὰ
νῆμ. φλόγες ἀπὸ λύχνῳ μὴ
καθαρά, ὅτι μόλις ἀπόμῶ
πῦρ. πῆσις ἢ τέφρα, νιφε-
τῶν σημεῖον, ὅτι πᾶ πρὸ τῶ
μύρας τῷ λύχνων κέχρησι

θρακιος η μωυ ωπιδαντα λαμπρα τυγαυη, η δε μεσσησ μελεινηται, χαλαρα εσο
μωυω δει σημειουδς.

Και λυχω χιονος. Ω ωπιδαν
λυχω χιονος ανωσκε ση-
μειον, εαν κελυχοις εοικου-
τα σημεια πανταχου και
κυκλω εχθ, επισφλ πυρι
λαμπρς μνξης. εαν εν κελυ-
χοις τις μνξας κελυχοις ο
μοια σημεια γνηται, η ταυ-
τα σημειον ηγου χειμωνος.

Ανθρακι ζωντι. η γρω λυ
θρακω μωυω η καιοντι. εαν

ουν ζωντος ανθρακιος η γρω καιο μωυω, ο ωπιδαν αυτω φλογος μεταξυ ως περ νεφελη
πυρηνω, χαλαρος η τριτον σημειον. λυθων η δει φανταζεισ ην ανθρακι, δια τδ
πεπηγμαν τε φραν. η εικοντος η τριοντην σημειον χειμωνος. η γρω τω αερος ψυξις τριαυ-
τη δειν, ως ο μεχρη τω πυρος δεικνυ. Πεν οι δ αυ κ ρωπι ο. αρχεται λοιπον απο δεν-
δρων πεκημερα η μιν διδουσαι περ χειμωνων καιρων. επιτηδεια προς πορηναν. δει ουν
λαβην απο πρινης ο χινης σημειο ο γρω φλ πρινης καρπος συμμετροσ ων, τριετομ χημω
να δηλοι. ο η πλεων τω σωηδου, πλεονα αυ χιμον. μεταχασ ουν ωπιδαν τω γωργιασ
σημεια, πειραται διδασκν ημασ. η φησιν, οτι πρινοι οχι. οι μεφρια τωκ ρωφοειαν
οταν εχουσιν, αυ χιμων η τελος σημειουσιν. εα μ ουν πρινοι μη υπερ η δειον δυωρεαν
περ, μακρον εσομωρον ην χημωνα σημειουσιν. εαν δε πολυφορωσ περ τα εχρατα
μειρη τω θερος, βλαβη τω σπικου καρπου γησομωρω υπ αυ χημω. η η τω χινης κ ρω-
ποφοεια, τριαυ τυγαυη. τριε τω ενιαυτου αυθε. Ω τριε τελεσφορε, εκαση γρω καρ-
ποφοεια ιδιου σημειουσιν. εαν γρω ο πρωτος καρπος ητλ πρινον γνηται, πρωιμον
δει θερος προσδουαν. εαν η ο αδυτερος, ητλ μεσον καιρον φλ θερεασ κ ρεασνα σημαί-
νη. ο δε τριος, ην εχρατον η δε σωπαξις, ουτως. κατα χεεις καρπωιο, τουτεστι εφωω
μωω κ ρω καρπω, ουν απειρητοι εσο χημωρος. οσα δ τω χινον εκ τω αερος ωφελει
ταυτα ο ην σιρον. ομοιος ο τα βλαπτοντα. δειγματα εν τ πρωτων αυρωων ο πρωτος
εντη χινω δει ο τ μεσον ο μεσοσ. ο ο τριος. η τελευταιων. ουτω πλεοναρχος. Πολλοσ
η αλωδης. ο σπονδαυος γωργης ο αρω τριδης αφορα ωπιδαν τα σημεια φλ γωργιασ. η η μη
οιθερος εκ χερσ ερρη, αυπιτω ρωδου φθαρη. ο η σιρος οταν αρχην εχ τω αυα φνεδου,
ουτε υπεβολω χημωνος διωαται βασα ρην, ουτε αυ χημω συμπεσντες. εν εαρι δ φνο
μη, τριον δυκει απαλλα ηεωδς. αυ η πειδαν εμ πειση, απελλυται. φησιν ουν οτι ω πρινοι
εμεσαι κ ρωπυ ουσαι, ο μελαινας χινοι ουν απειρητοι εσο χημωνος. διωαρον ουν εκ φλ
η καρπων αυ η αναφυσωσ συμβαλλει και χημωνος καιρους. λιγη ουν ο μ φλ πρι-
νη κ ρωσ συμμετροσ ων, χημωνα δηλοι. ο η πλεων τω σωηδου, αυ χιμον. Πρινοι μωυω
θαμινωσ. ο πρινεσ η δενδρον, η παννυκαταξηρων υσι. η μαρτυρε ω αριστοφανη, λε-
γων. οσδωσ περ πρινοσ διδυσ εμ περηδεις, βοασ. η ξυλων γρω τα καταξηρασ εμ περηδεν

και λυχω χιονος κελυχοις οποιοντα παντη.
κυκλω σηματεχει πυρι λαμπρς επ υδι μνξ
ανθρακι δε ζωντι χαλαρος, οπωτε λαμπρσ
αυρσ ειδνται. μιστω δε οι ηυτε λεπη.
φαινεται νεφελη. πυρος εηδουεν αυθωμωιο,
πρινοι δουηαρπωι κατα χεεις ουδε μελαινας.
χινοι απειρητοι. παντη δε τε πολλοσ αλωδης.
ειει παπαιη μη οι θερος εκ χερσ ερρη
πρινοι μωυω θαμινωσ ακυλου κατα μετρον εχουσαι
χημωνος κελυχοις, ωπιδαν πλεον ισχυσοιτος.

τα ω

πα εὐκαυθέντα, τῆ ξηρότητι ἀντέχει τῷ πυρὶ αὐτη γίνω ἢ πρῖνος ξηράτις ἔσσι τὴν φύ-
 σιν, τοῖς ὑγραίνουσι τέρπει. ἡ χειμῶνος ὄντας, σφόδρα ὑγροῦ τῶ περιέχοντος γυρο μέρου,
 τῆ ὑγρότητι δέσσει, καὶ φορορεῖ, καὶ θελοὶ τὸν ἐσόμενον μέγαν χειμῶνα. ὕψος ὑγρασίας
 μεταλαμβάνει ἐκ φορορήσε. θαμνῆς ἢ, εὐλι σινεχῶς φουράθης. τῶν γὰρ τῶ χειμῶνος
 φύεται, ὁ δὲ ἀκνυλος, καρπὸς δὲ εὐλι πρῖνος καὶ ὀμηρος. πρῶτον δὲ ἀκνυλον, ἐάλαον τε καὶ
 μέρον ἢ ἔχουσαι, αὐτὶ τῶ συμμέθως ἔχουσαι τῶ κρῖπ. φησὶν ἔνι ὑθεόφραστος, ὅτι ἡ πρῖν
 ἡ γλῆνος, αὐχμηρὰ τῆ κρῖσει ἡ ξηρότεραι τῶ αἰών πεφύκασι. πολλῶν ἔνι κρῖτων ἔφε-
 ρθ, ἐμὴ ἐς βάθος ὑγραθῆ. εἰκότως οὖν τῆ γούτων ἀφορία, καταμαντεύονται πρῖ τῶ
 σπερμάτων, μίαν ἀπίας οὐσης, δὴ ἡ ἀμφοτέρων ἢ πολυκαρπία ἐπέχεται. εἰ ἢ ὑπε-
 βάλλῃ τῶ καρπῶ τῶ πλῆθος, ἐκ ἀγαθὸν σημεῖον ἀμεθρον ἢ ἐπομβρίαν εὐ πλεονασ-
 μὸν ὑγρότητος, ἢ πρῖ τὸν αἴρα ἀνεσὶ καὶ θηλήθῃ δὲ λῶι. οὕτω καὶ πολούταρχος.

Μὴ δὲ ἀδην ἐκ παλαιὰ μὴ δὲ
 λῖαν κορεστικῶς ἡ δὲ ὄχως
 ἐαριωθεῖν ἢ καρπῶ παν-
 τελέ. ἡτοιμη λῖαν ἔχουσι
 καὶ πρῶτον αἰὶ ἀ συμμέθων. γῶ
 τε δὲ ἐπὶ αὐχμῶ ἀ ἀρραται
 θαύσασί εἰσι τῶ πηλωτέρω
 αὐτὶ τῶ πρῶτέρω δὲ ἀ ἀρρα-
 ραί τῶ αὐχμῶ πηλῶσι τῶ
 ἀσάχουσι. Τεταπλοῖα ἢ χῆ-
 νος κνέφ. τῶν φησὶ φέρην
 τῶ γλῆν) καὶ πρῶτον ἔκασον ἢ τῶ
 των σημεῖον εἶναι ἀπὸρ. εὐ
 γάρ φησι τῶ ἀπὸρ. τῶ εἰ-
 ναι. πρῶτον δὲ διτῶν ὕστατ).
 ὃν αὐτῶν καρπῶν ἀφορήσει
 μάλιστῃ ἡ γλῆνος, καὶ λόγῳ

μὴ δὲ ἀδην ἐκ παλαιὰ περιβρίθου ἀ πᾶντη,
 πηλοτέρω δὲ αὐχμῶσι σινεχῶς χύουσι ἀρούραι
 τριπλοῖα δὲ ὄχινος κνέφ. τρισυαὶ δὲ τε αὐτῶν.
 γίνονται καρπῶσι. φέρθ δὲ τε σημάδεκασθ
 ἐξέσσι ἀρότω, καὶ τῶ τῶροτήσιον ὄριω
 τριπλοῖα μέρονται μέσσην. καὶ ἐπὶ ἀμφοτέρῃ ἀκρῶ.
 πρῶτος μὲν πρῶτῶν ἀρουσι. μέστος δὲ τε μέσση
 καρπῶσι ἀπὸ γλῆν πύματῶ γλῆν ἔχουσι ἀλλων.
 ὄντινα γὰρ ἀλλῖσι λοχίη ὄχινος ἀρῆται.
 κένω γλῆ ἀλλων ἀρουσι πολυλήθῃς εἶν.
 τῶ δὲ γὰρ φουροτῶ τῶ ὀλίγη. μέστω δὲ τε μέσση
 οὕτως δὲ ἀνθερικός τριχάσι ἄλλῃς ὑπερρῆ,
 σημάτε πφράσασθ ὁμοίον ἀμῆσιον.
 ὅσα δὲ πρῶτον ἀροτῆρ ὑπὸ φράσασθ καρπῶ,
 πῶσα καὶ ἐν σκύλλῃς τε κμῆρεται ἀνθεῖ λδυνῶ.

εὐ τὸν ἀπὸρον ἐκ εἰνον γίνεσθαι ἀεισον. γῶ ἢ λοχίη ὄχινος, ἐαθεῖα ἡ ὑψηλή, ἀπὸ τῶ λῆ χῆσαι
 διώσασθ καὶ ἐνδεδύσαι ἐναυτῆ κρυπτόμ). ἔστω ἀπολλινάρι. γῶ ἢ ἀρῆ, αὐτὶ τῶ ἐνέγνη.
 ἐν ἐκείνῳ τῶ καρπῶ καὶ ἡ ἀρουσι πολὺ κρείττων ἔσαι. οὐ δὲ μόνον ἐν τοῖς ζώοις συμ-
 πᾶθεα εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς. ὅταν οὖν κενρα μέρω τῆ ὑγρότητι καὶ φυ-
 χροτήτι παρὰ πλοῖος ἔχῃ τὴν ἔξιν, ἡ τῶ φέται ἀπὸ τῶ ὁμοίων καὶ τοῖς αὐτοῖς δύσασθ
 καὶ μαρῆνεται. διὸ πολλὰ μετὰ ἀλλῶν σινεχῶς ἀλλῆ καὶ καρποφορεῖ, τὰ μὲν, δέφ, τὰ
 δὲ, χειμῶνι τὰ δὲ καὶ ἔαρι. τῶ μὲν οὖν αἰεράσεισ διάφοροι. τῶ δὲ, ὁμοίαι καὶ σινεχῆς
 σφόδρα. τῶ οὖν μίαν κρῖσιν ἔχοντων, εἰσ. πρῖνος, ὄχινος, σκύνλλα, πυρός, κατὰ πολού-
 ταρχον. Οὕτως δὲ ἀνθερικός. ἀνθερῶν ἢ ἔρη καὶ τῶ αὐθὸς εὐ σκύνλλῃς. κνέως γὰρ τῶ
 ἀκρον τῶ ἀσάχων. ἀκνολούθῳ δὲ φησὶ εὐ σκύνλλῃς αὐθὸς τε κμῆρεσθαι παρῶ
 τῶ ἐσόμεθων καρπῶν. γῶ μὲν γὰρ πρῶτον αὐθὸς πρῖ τῶ πρῶτον ἀπὸρ. διδύσθ ἡμᾶς.
 γῶ ἢ δὲ ἀπὸρον, παρῶ τῶ ἀπὸρ. εὐ τῶ τρίτον παρῶ τῶ τρίτον.

Αὐτὰρ ὅτε σφήκες ὅταν ἐν
Φθινοπωρῆν τῷ ἔτους
ῥα, σφήκες κατὰ πλῆ-
θος σινηροισμένοι, ἐν πλ-
λοῖς τόποις βλεπώνται,
καὶ πρὸ τῆς ἑαπείου τῆς
πληθύνου ἀναρχῆς, δεῖ
προσδοκᾶν χειμῶνα. προέ-
ρηται ὅτι ἢ ἑαπείου πληθ-
δὴν ἀνατολῆ χειμῶνα ἐπι-
φέρει. τὸ ἔν ἑαπείου προ-
παροίσει, ἢ γινώσκᾶν ἄπο ἑ-
απείου ἀνατελλουσῶν, ἔωσι

τῶ ἀνατελλουσι θερεῖ. ὅτε οὖν ἐστὶ πρὸ τῆς ἑαπείου πληθύνου οἱ σφήκες βλεπώνται συ-
νηροισμένοι, ἔπειτα πῶς ἀνίσταται χειμῶνα. ἴσως δὲ οἱ σφήκες τῶ ἐκ τῆς δύφυκς πρὸς τὸ
γινῶσκει τὰ ἑαπείου ἢ ὅτων ἰκμαδῶδες ἢ. Θύλας δὲ οὖν. ἢ ὑγρότης φησὶ γινῶσκει
κινητικὸν ἀπερματικῆς διωκόμεως. διαχρῆσθαι τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆ ἀνίσταται ἄρ-
γίνεται, ἢ ὑπόθετον εἰς ὄρμας ἀγνοῦσθαι τὸ φησὶ γινῶσκει ἔργον. διὸ οἱ παλαιοὶ τὸν
διόνυσον τῆς θεμῆτρα συγκαθέρωσαν, αἰνιτίζόμενοι τὸ γινῶσκει ὑγρότητος. ὡς πρὸς
τὰ φυτὰ δὲ ἀδενήσαντα διαθεῖ τῆς δὲ κραιπνῆς, ἐπελθούσης φησὶ ὑγρῆς καὶ ἐπιρρεῖσσης
τῆς φησὶ, οὕτω ἢ τὰ ζῶα ἐν ὑγρῷ τῷ αἵματι καὶ μαλακῷ μαλίστα πρὸς σινουσίαν κινῶ-
ται. αἱ οὖν θύλας οὖν καὶ πρὸς τὰ ἑαπείου, ὅταν ὑπομέναντα τὴν τῶ ἀρρένων ἔκδο-
σιν, ὡς εἴρηται ὑπὸ βίβλιν τῶς ἀρρέων, μέγαν χειμῶνα ἐστὶν ἐλάσσονα τὸ ἄπο τῆς σφ-
κῶν σηκάνουσι. ὅταν ἢ μὴ προλαμβάνει τὰ προφρημῶν τὴν μίξιν, ἀλλὰ βράδρον τὸ
ἐπίσημῶς ὀφθαλμῶν, διδυμῶν τῶς πέννησι παρέρχονται, ὅτι μὴ ἔχοντες ὑπερβῆν ἐπιμαῶν
προσδοκῶσιν διδυμῶν ἴσως τὸν χειμῶνα ἢ πάντα τὰ ζῶα ὑπὸ θυμητικῶς ἔχουσι
σινουσίας ἐν χειμῶνι, ἐπειδὴ ἔξωθεν τότε τὸ ὑγρῶν ὄντος, τὸ θερμὸν ἐκδοθέν ὄζει. καὶ φλέ-
γων αὐτὰ, ἐγείρει πρὸς σινουσίαν. διὸ καὶ ἐξῆς φησὶ, ὅτι ἐὰν βραδέως καὶ οὐσινοῦσθαι συ-
νοσιαζῶσι, δηλοῦσιν οὐκ ὑγρῶν τὸν χειμῶνα ἀλλὰ δὲ κραιπνῆ. ὄζει καὶ τὸν πῆντα χείρην
πειῶσιν, ἢ ἐν τῶς αὐχμηροῖς ἢ ἀνόμβροις ἔπειτα, τὰ ζῶα πρὸς σινουσίαν οὐ προθυμα-
διὰ δὲ τὴν τῶ σωματικῶν ὑγρότητα ὀλίγη ἔσται, βραδύτερον τὸ ὑποφθα. διὸ φησὶ, ὅφ-
εθρῶντα τὴν σινουσίαν, διδυμῶν πρὸς τῶς γωργίς. ἢ δὲ πλείων ἐπιθυμῶν δὲ ὑ-
γρότητος πλεοναζούσης γίνεται. χείρην οὖν ὁ ἀπόλλυτος ἀνὴρ, ἢ γινώσκων ἐστὶν ἀνέμων, ὅτι
ἐπένυ αὐτῶν θερμῶν ὑπὸ ἀμείων, διδυμῶν τὸν ἐν αὐτῶν γινώσκων ὑποφθαίνουσι.
τὸ δὲ βιβλιόμῃ αὐτῶν τῶ βιαζομῆ πρὸς σινουσίαν. Χείρην ἢ ὅταν αἱ τῶ γινῶσκει ἀγίλας
ὑπὸ τῶ ἐπίσημῶν τῶς μετὰ βασι πρὸς λαμβάνουσι, ὅ ἐπιθυμῶν γωργῶν ἐν τῶ χείρην ἢ πρὸ
ἀμείων, γίνεσθαι. ὅταν ἢ βραδύτερον διαίρωνται, ὅ ἐπιθυμῶν βραδύτερον ἀμείων τὴν
θερμῶν γωργῶν γίνεσθαι. ἀπόλλυτος γὰρ χειμῶν γίνεται τῶ τῶ γινῶσκει διαίρωνται. ὅταν
μὲν τῶ προλαμβάνουσι τὴν μετὰ βασι, καὶ κατὰ μέγιστα συστήματα πειῶσιν τὴν πῆ-
σιν, πρῶτον δηλοῦσθαι τὸ ἔπος, ὅταν δὲ τῶς αὐτῶν τῶς ἐμβραδύνουσι καὶ ἀναχωροῦ-

αὐτὰρ ὅτε σφήκες μετὰ πῶρον ἢ λιθῶ πολλοὶ
καὶ τῆ βεβείδωσι ἢ ἑαπείου προπαροίσει
πληθύνου, ἔπειτα πῶς ἐπὶ τῶ χειμῶνα
οἶος ἐπὶ σφήκων ἐλάσσεται αὐτῶν δὴτος
τῆλας δὲ οὖν. θύλας δὲ μήλα καὶ αἴγες.
ὁ πῶτων ἀσφαῶσιν ὁ χῆς, τὰ δὲ γάρρυνα πάντα
δεξιά μῶναι πάλιν αὐτῶν ἀναβλήθην ὄχωνται
αὐτῶ καὶ σφήκων μέγαν χειμῶνα λέγουσι.
ὅφ- δὲ μισθῶ μῶν αἰθῶν μήλων τε συῶντε
χείρην ἀπόλλυτος ἀνὴρ, ὁ οὐ μάλισθαι πῶντι
διδυμῶν φησὶ βιβλιόμῶν ἐν αὐτῶν.
χείρην καὶ γινῶσκει ἀγίλας ὡς ἄπο τῶς ἀροτῆρας.

σαι βραδείαν τὴν πῆσιν ποιῶνται, καὶ μὴ συνηροισμοὶ φέρονται, οἱ δὲ γρηγοροῦσιν
τὸν χειμῶνα σημαίνουσι, ὅτι τὴν πρόλιον τῆ γωργῶν χειμῶνα τὴν τῶν γωργῶν

ὡς ἰσον ἐρχομένου. ἀλλ' ὁ ἄλλος αὐτὰ κα μᾶλλον
αὐτὸς ὄν χειμῶνας ἐπέρχονται γέραςιοι.
πρῶτα μὲν μᾶλλον ὀμιλαδὸν ἐρχομένου
πρῶτον αὐτὸς ὄν φέ και οὐκ ἀγλιδα φαίνοσσι,
πλεόντερον φορέονται ὑπὸ χερόνον οὐδ' ἄμα πολλὰ
ἀμβολίη χειμῶνος ὀφέλλεται ὑστερὰ ἐργα.
εἰδὲ βόες καὶ μῆλα μετὰ βεῖδονσαν ὀπώρω,
γέρας ὀρύσσουσι κεφαλασ δ' ἀνέμοιο βορῆος
αὐτὰ τείνουσι, μάλα κεν ὅτε χειμῶνον αὐτὰ
πληθύνουσι χειμῶνα κατερχομένου φέροισιν.
μὴ δὲ λίαν ὀρύσσουσι ἐπει μέγας οὐ κατὰ κόσμον
γίνεται, οὐτε φυτοῖσ χειμῶν θείλοσ, ἔπ' ἀρότοισιν.
ἀλλὰ χὼν ἐκ πολλῆ μεγάλασ ἐπ' ἀρούραισ
μήπω κερειμήνη, μὴ δὲ βλωθρὴ ἐπὶ πόλιν.

καὶ πλείων ὁ χειμῶν ὑπὸ φαίνεται. ὅταν δὲ ὀφέ ἢ μὴ ἀγλιδὸν φαίνονται, ἀλλὰ ἢ κατ'
ὀλίγη καὶ ἐκδύσση μετῶν, οὐδ' ἄμα πολλὰ, ἀμβολίη χειμῶνος, ὡφελούσασ τὰς ὑ-
στερας ἀσσάσ. εἰ δὲ βόες ὅ μῆλα εἰδὲ οἱ βόες καὶ τὰ μῆλα, ἢ γω τὰ πρόβατα ἐν τῇ πῆσα
καὶ τῷ φθινοπώρου τὴν γῆν τῶν τῶν ὀρύσσουσι. τὰς ἢ κεφαλασ πρὸς βορέαν ἀνα-
τείνουσι, χειμῶν γρηγορεται μέγας κατὰ τὴν τῆ πλεόων δύσιν. εἰ δὲ μᾶλλον ὀρύσσου-
σι, μέγας δὲ τὸν χειμῶνα προσδέχασ, ὅ ἀσύμφορον φυτοῖσ τε ἢ σιτικῶ κ' ἔπω.
πολλὴν ὄν ἐσομένου χερόνα σημαίνει, ὡς τε συμβήσεται τὸν ἐν ταῖσ χωρῆσ πύρεν γυφε-
ρόν ὄντα, ἢ μὴδὲ πῶ ὑπὸ τῶσ τὸν ἠνζηιότα, ὡς τε μὴ μαρτάνεσασ, ζηραθλίωσ ὑπὸ φ-
ψυχρότητος. εἰ δὲ ἐπὶ γαρ κεν ἢ χερὸσ, ὄ γωργῶσ οὐκ ἀν εἰδὲ δόικη τὴν ἐκ τῆσ χερόνοσ βλά-
βλω. τότε οὐν κατέκεινον τὸν καιρὸν ἔσωσαν οἱ ἀσέρεισ τὸ κατὰ φύσιν σῶζοντες κατὰ
σημα καθαρὸν ὅταν ἐπιτόλον, μὴ δὲ οἱ καλούμενοισ θεωρηθήσασ, ἢ εἰσ, ἢ δύο,
ἢ καὶ τρεῖσ. φασκετες δὲ οὗτοι, ἀνχηρὸν τὸ ἔαρ σημαίνουσιν, ἢ ἢ ὑπὸ τῆ ζωῶν ὀρησο-
μένη τῆ χειμῶνα δηλοῖ, ἐπειδὴ κατὰ δύσιν τὰς φέροσσι, δια πλεόντεσ θερμότητος ἢ
περὶ δὲ τὴν ἐξοθεν πυκνότητα ἐγλιέται τῶσ ζωοισ. εἰ δὲ πλεόν ὀρύσσου τὴν γῆν τὰ
ζῶα, ὁ χειμῶν βλαβερωτεροσ ἢ φυτοῖσ ὅ ἀρότοισ. ἔχον δὲ πλεόντεσ χερόνα γενέσασ. ση-
μείον ὄν καρπῶ. ἐπειδὴ εἰζούται τὰ σπέρματα μᾶλλον, ἐπερχομένου φέ ὑπὸ τὰ ἀνω αὐ-
ζήσεωσ. οἱ δὲ κομῆται ἀσέρεισ, ἀνχηρὸσ σημεῖον, ὡς πρὸ βάλοντος τῷ θεομῶ τῷ ψυχρόν.

Πληθύνουσι χειμῶνα. ἐπομῶ ἀνώτερον, ὅτι καὶ φθινοπώρου ἀνατέλλουσιν ἀπλεθύνουσι.
αὐτὰ οὐν κατερχομένου, χειμῶνα φέροσιν. εἰ δὲ οὐν εἰσ τὸν καιρὸν ὅτε δύνουσιν ἀπλεθ-
ύνουσι, αἱ αἰγῶσ καὶ τὰ μῆλα κεραιζῶσ τὴν γῆν, χειμῶν γρηγορεται μέγας.
Ἀλλὰ χὼν ἐκ πολλῆ. ἀλλὰ χὼν ἔσω πολλὴ φθισιν ἐν ταῖσ μεγάλασ ἀρούραισ, περὶ τῆ
μήπω κερειόσασ, καὶ οἰνοῖ διακρίσιν καὶ ἰσχυρὰ λαβοῦσιν πόαν, οὐ δὲ τὴν βαθεῖαν, ἀλ-
λ' ἐπὶ πόλιον οὐσαν. ἢ γω εἰδὲ ἢ χὼν πίπτη, γρηγορεται μὴ ἢ εἰσ πολὺ φέ πῶσ ἢ νημέ-

Ὡς ἰσον ἐρχομένου. τὰσ κα
δύρα ἐρχομένου τερα-
νοσ, ὅ βουλόμενοσ κατὰ ὄ
τῶν ἔρχον ἀπτεσασ γωργῶσ
χαίρεσ. ὅ βουλόμενοσ ἢ ὄφ-
σερον ἀπτερεν, τὰσ ὀφίμω
πῶσ, ἐπὶ δὲ γὰρ αὐτῶν
τῆ πῆσιν ἀπτερεν ὄ μ-
βροσ, ὅ ὄν αὐτὰ ἀιδαν ὄ-
μενοσ φέρεται τὸν ἀέρα φύ-
ξεωσ, ἐκ τῆ σιτικῶν ὑπὸ τῆ
ἀνθῆσ μετέρχεται τῶσ.

Πρῶτα μὲν, ἢ μᾶλλον, τὰσ
μὲν δὲ τῆσ καὶ κατὰ πλε-
θὺσ φανομένουσ, θάψουσ

νῆσ. να μὴ κλάται αὐτὴ ἀλλ' ἐπὶ ἀπώλῃσ' ἢ δ' χιῶν τικομῶν καὶ τῶν ἄλλων, καὶ ποτὶ
ζουσα τῶν γῆν, τρῶσι μὲν ὄβριτος ἔσται μῶν.

Ὁφρατις δὲ τῆς χείρῃ τῆ
δὲ πηρία τοῦτο ακολουθεῖ,
τὸ χείρῃ τὸν γωργόν. ὁ δὲ
ἴσθ' ὅπως τὸ δὲ ἴσθ' ἴσθ' -
δὲ χείρῃ χείρῃ μὴ ἔν ὄρω

Ὁφρατις δὲ τῆς χείρῃ ποτὶ δέ γινεαι αὐτῆ.
μὴ δέειν καθύπερθεν εἰκότες ἀστέρες αἰεὶ.
μήθεῖς, μήτε δύνῃ μὲν πλείους κομῶντες.
πολλοὶ γὰρ κομῶσιν ἐπαύχμηρὰ ἐν αὐτῷ

ρῦ χιου λῖαν οἰβόσ. οὐ γὰρ κατὰ κόσμον, ἀλλὰ χαλεπὸν καὶ τεταραγμένον τὸν
αἴρα μιλύουσι. καὶ χιμῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἀρούρασ, ὡς τῆς μήπω κενε μῶν ἐ
ἰχμῶν πῶς τῶν ἀσπῶν, πρὸς τὸ χιῶν δυνάσθ' φέρειν, ὅτι οὐ τοῦ φύχου ἀναδέξασθ'.
Μὴ δέειν καθύπερθεν. τοὺς κομῆτας οἱ πυθαγορικοὶ τοῖς πλανωμένοις σημασιθε-
μον, κατὰ μακρὰς ἀνακινήσεις χιῶν, ἀλλοτε ἄλλῃ πρὸ φαινομένων, εἴνα τοῦ-
τον ὑποπέμφοι κατὰ τὰ βόρφα, ἐκ τῶν ζωδιακῶν καὶ τῶν φαινομένων. οἱ αὐτῶ
τοῦτο ἀντιπίπτει. τοῖς γὰρ πλανήταις ὁρισμένος τύπος ἔστιν ὁ ζωδιακὸς κύκλος.
οὐ γὰρ δὲ οὐκ αὐτῶν τῶν πλανήτων, ἐκ τῶν γούτου τοῦ τοῦ φαινομένου, καὶ ἅμα εἰπε-
εἶς τῶν πλανήτων ἰσθ' πᾶν τῶν αὐτῶν καὶ τῶν τούτου περιόδῳ οἱ πρὶ τὰ μαθήματα δει-
νοὶ πρὸ τήρησαν, ὡς καὶ τῶν πλανήτων, ἀλλ' οὐδὲ εἰς ἔστιν. ἀλλὰ πλείους, καὶ οὐ χεί-
τόσθ' ἔρ' ἄλλοι. τοὺς μὲν ἔν αὐτῶν τῶν ἀστέρων ἔχοντας τῶν κύκλων, κομῆτας ἐκάλεισαν.
τοὺς δὲ καὶ τῶν πωρῶν, ζιφιδόρουσ δὲ, τοὺς καὶ τῶν δεικνύμενος δὲ καὶ ἀναζαγ-
ρασ, κατὰ σύλληψιν δύο πλανωμένων, ἰσθ' ἅμα πλείους ἀλλήλων γίνονται, καθύπερ
εἰσπῆρων ἀπὶ λαμπρότων ἀλλήλοις, τοὺς κομῆτας σιμῶσθαι λέγουσι. καὶ οὗτοι δὲ
πλανῶμενοι τοῦτο λέγουσιν. οὐτε γὰρ ἐν τῶν ζωδιακῶν μίση φαίνονται, ἀλλὰ καὶ ἐν
τοῖς βορραῖς καὶ τοῖς νοτίοις. τρῶσι τε ἐν τῶν ἀστέρων πλείους εἰσπῶνται κομῆται. πέντε
ἦντων πλανήτων, τρῶσι ὁραθῆναι κομῆτας ἀδιώκων. ὅτι τῶν ἀπλανῶν δέπνεσ ὁραθῶνται
κόμας ἔχοντες. ἐπὶ τῶν τῶν ἰσθ' ἰσθ' τῶν κωὶς ἀριστοτέλης Φησὶ τετηρηκέναι κερμῆτιν, ἐ
τοῦτο προσερῶν. ὅτι χιμῶν δύνεως οἱ κομῆται ἡλικιὰ ἀπομαρτυρήσαντες ἀφανί-
ζονται. πλάκισ τε ἐπὶ τῶν ἀλλήλων ἐγγόντο κομῆται καὶ πλανῆται, ὡς ἐστὶ σιμῶν.
ὁ δὲ ποσειδῶνιος ἀρχὴν γένεσως ἔχων Φησὶ τοὺς κερμῆτας, ὅταν πῆ τῶν αἴρος παχυ-
μερέστερον ἐκθλιβῶν εἰς τὸν αἴρα, τῆ τῶν αἴρος δύνῃ ἐνδεθῆ. εἴτα πρὸς πλείονα δύνῃ ὡς
ρεούσης φλυσσοφῆς φέρωνται. δὲ ὁ συμβαίνῃ αὐτῶν καὶ μείζονας αὐτῶν ὄρασθ' καὶ
ἡφῆσας, ὡς αὐτῶν μὲν, ἐπὶ δὲ φλυσσοφῆς αὐξήσθ' ὡς αὐτῶν, ποτὲ ἡ φλυσσοφῆς συστέλλε-
σθ'. ταῦτα γὰρ καὶ εἰς τὸν ἀριπικόν οὐ σιμῶσθαι μάλιστ' ἔστιν. ἀλλ' ἐν τῶν πωρῶν
μῶν καὶ πωρῶν ἔστιν ὁ αἴρ. κατὰ ἡ τῶν φάσεις αὐτῶν καὶ πάλιν διαλύσεις, τρῶ-
πῶς συμβαίνῃ γίνεσθ' τῶν αἴρος, ἀνχμούς τε, ὅτι ἐκ τῶν ἐναυτῶν φάσθ' αἴρους ὁμβρους
κατὰ διαλύσιν γίνεσθαι αὐτῶν, ἅπῃ δὲ ἐναυτῶν φλυσσοφῆς αὐτῶν γινόμενης. ὅτι καὶ
ὁ ἀρατὸς λέγει, ἀνχμῶν αὐτῶν σύμβολα πρὸς δύνῃ ὑπέρχοντασ. ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' μὲν
τοῖς οἱ πυθαγορικοὶ εἰς λέγει τὸν κομῆτιν. καὶ οἱ μὲν λοιποὶ ἰσθ' αὐτῶν τῶν κόμασ
ἀποφαίνονται. ὁ δὲ, κατὰ ἀνάκλασιν, τῶν, ὡς ὡς τὸν ἡλικιὰ ἀπὸ τῶν ὄψεων, διατῶ
τῶν ὑγρῶν ἀναδυμῆσιν, εἰς αὐτῶν ὀλίγησ φαίνεσθ'. αὐτῶσ δὲ Φησὶ, ὅτι ἡξερὰ ἀναδυ-
μῆσιν, ζιφῶσ φλυσσοφῆ καὶ ἀνχμῶν τῶν γινόμενης, ἀναδιδόμεν, ποτὲ εἴται κομῆτας,
ἀστέρας

ἀστέρων, καλουμένων· ὅτι γὰρ εἰς ἰδίαν θερμότητος ὄξυπομῶν ῥαδίως ἐκ τῆς ὑπο-
 κειμένων, οἷον ἀστέρων ἢ ἀκτίνων αἰαπέμπει πρὸς τὸ αἶμα. τὸ γὰρ πῦρ αἶμα πέφυκε φέ-
 ρεσθαι· τῆς δὲ ἀκτίνος τὸ παντὸς ἀστέρων νόμασ' εἶναι νομίζουσιν.

οὐδέ μιν ὀρνίθων ἀγέλασ' ἠπειρόθεν αἰὲρ,
 ἐκ νήσων ὅτε πολλὰ καὶ ὑπὸ πλῆσυσιν ἀρούρεσι
 ἔρχομαι θέρους χεῖρσ'. περιδείδω δ' αἰνῶς
 ἀμήτω, μή οἱ κενός κενὸν ἀχρμῖος ἔλθῃ
 αἰχμῶ ἀνιθεῖς. χεῖρσ' δέ τ' ἄπο ἀπόλλος αἰὲρ
 αὐταῖς ὀρνίθεσσιν ἔσπιν κατὰ μέτρον ἴωσιν
 ἔλπομαι μετέπειτα πλυγλάγος ἐν αὐτοῖς.
 οὐτὼ γὰρ μοι γοῖ καὶ ἀλῆμονες ἄλλοθεν ἄλλοι
 ζῶο μιν ἀνθρώπων. τὰ δὲ πᾶρ πρῶσι πάντες ἔχοι μοι.
 σήμα τέ τι γινώσκω καὶ εἰς αὐτῆκα ποιήσομαι.

ὅτι τούτω τῷ τρόπῳ ζῶο μιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ κακοπαθοῦντες, καὶ μηδὲν ἐβέλων ἔ-
 χοντες ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ μόνα τὰ πᾶρ τὸν κόσμον σημεῖα, ἀ μιν, κατεληφότες ἐκ δι-
 λωκεῖς ἐμπειρίας, ἀ δὲ καὶ προσδοκῶντες διὰ τὴν μελλούσης παρατηρήσεως ἐπι-
 σεοῦσ', περὶ δὲ τῶν ὀρνίθων ἀριστοτέλης φησὶν, ὅταν μιν ψυχρὸς καὶ ὑγρὸς ἢ ὁ αἰὲρ, ποτι-
 νικαῦται καὶ αἱ νῆσοι βρεχέμενοι, αἰαφύουσι, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ὄρνεα ἀνατρέφουσιν.
 ὅταν δὲ αἰχμῶδης ἢ καὶ ξηρὸς, τότε πάντεσσ' τῶν νήσων μὴ αἰαφύουσιν, ἐπὶ τῷ
 γῆν τὰ ἐν ταῖς νήσοις ὄρνεα φεύγουσιν, εἰς τὴν δύναται καὶ εἰς ὀλίγον τρέφεσθαι. ὅ-
 οἱ κολλοῖοι δὲ ἐκ τῶν νήσων πέτο μιν, ταῖς γωργοῖς σημεῖον αἰχμῶ καὶ ἀφορέασι εἶσιν.
 ἐὰν ἢ ἔμμετροι χωρῶσιν, δύκαρπια δηλοῦσι. τὸ δὲ αἰχμῶ ἀνιθεῖς, ἠγρωβλαβῆς ὑπὸ
 τῷ αἰχμῶ. ξηρότεροι γὰρ αἱ νῆσοι τῶν ἠπειρῶν τυγχάνουσιν, ὡς φησὶ πολύταρχος,
 θῆπρον καὶ ῥᾶον τῷ αἰχμῶ κατασῆμασ' ἀπλάμβανονται, δι' ὅτι τὰ ὄρνεα φεύ-
 γει, καὶ ταῖς ἠπειροῖς προσπελάζει. καὶ ἀχθεταί μιν ὁ πεωργὸς τῆν τῶν ὀρνίθων ἐπιδη-
 μία τὸν αἰχμῶν ὑποπτήδων. χεῖρσ' δὲ ταῖς αὐταῖς ὄρνεσι ὁ ἀπόλλος, ὅταν ἐν κόσμῳ ὁ-
 τετα γμεῖως φέρονται, ὡς πλείονος γάλακτος γηρασμένου, διὰ τὸ κρῆδερον εἶναι
 τὸν αἶρα. οὐτὼ γὰρ μοι γοῖ, ἠγρωκαματηροὶ καὶ πλανώμενοι ἐν πολλοῖς πρᾶγ-
 μασι, ἀλλοσ' ἢ ἄλλων ἔρχων καὶ ἐλπίδων ζῶντες. ὁ μιν πεωργὸς ἀπὸ σπερμάτων, ὁ δὲ
 ἀπόλλος ἀπὸ τῶν ἐπιπλίων, οἱ δὲ ναῦται ἀπὸ θαλάσσης, καὶ τὰ πᾶρ πρῶσι σημεῖα. γου-
 πῆσι τὰ πλῆσιον πνῶσθην πάντες ἔτοιμοι. εἰ δὲ ἂν μεταχειρίζονται καὶ τὰ ἐκ εἰς ση-
 μείωστος, ἠγρω ἀπαντα ἀποβάτω, διωκτὸν εἰς πρόγνωσιν ἀγαθῶν ὑστερον. εἶτα ἐπέξει
 τὰ ἐκάστω.

Οὐδέ μιν ὀρνίθων. ὅταν πλ-
 λαὶ ὀρνίθων ἀγέλαι ἀπὸ
 τῶν νήσων ἔρχονται ὑπὸ τῷ
 χεῖρσιν, οἱ γωργοὶ περὶ τῶ
 θέρους ἀπώμωσιν, αἰχμη-
 ρὸν πεκαμῆρο μιν οἱ γηρῶσε
 ὄσαι. οἱ βουκόλοι ἐπίθασι
 μάλισται, ὅταν μὴ τὴν πλῆ-
 θος σιωπῶσι μετὰ γῆων
 ται ὑπὸ τῷ πν. ἀλλὰ τι-
 τε γμεῖως ἰπὶ μιν οἱ ὄσαι.
 πλῆν γάλακτος τῶν πρῶσθ
 κῶσι τὸν ἐν αὐτόν, εἶτα ἐπι-
 φέρει οἰκτὸν τινα εἰς τῶν αἰ-
 θρώπων ἀδενείας, καὶ φη-

Ἄρνας μὲν οἱ ποταμοὶ φησὶν ὅταν θεώσωνται τοὺς ἄρνας μετακαταπέξιν ὑπὸ τῷ
νομῷ ἐρχομένους, χειμῶνα τε κείρονται.

Ἄλλοι δὲ ἀέλιος κεραιώσων
ποσὶ ἢ ὅταν κεραιῶσιν ἢ ἀμύν
ἐν ταῖς βίβλιν ἰδῶσι τοὺς
κέραια διερχομένους, τινὰς
δὲ τοῖς ποσὶν ἀγομένους, τὸ
μὲν ἄρνας τοὺς τέτρασι, τὸ
δὲ τελείους τοὺς ἐμπροδί
οισι, καὶ ὁμοίως γρηγομένους
ὄρχα μέρουσι, χειμῶνος ἢ πῶ
ται σημεῖον. τὸ μὲν ἐν τοῖς
κέραια ἐρεῖθεσσι, πάχυν
σι, φησὶ πρὶ τὴν ἀέρα αἰετα
νόμοι ψύξεως. ψυχρανό
μῶρα γὰρ αὐτῶν τὰ κέραι
ται, κνησιμῶδη γίνονται. τὸ
δὲ ἀναπλήθειν τοὺς ποσὶν,
ὅσῳ τῶν κατὰ τὴν ἀέλιω
ῶσι, τοὺς μὲν, τοὺς τέτρα

ἄρνας μὲν χειμῶνας ἐτεμῆραυτο νομῆες,
εἰς νομόν, ὅσῳ τε μᾶλλον ἐπειτὸ μῆροι τροχέωσιν.
ἄλλοι δὲ ἀέλιος κεραιῶσι, ἄλλοι δὲ καὶ ἀμνοὶ
εἰσὶ δόμοι παύξωσιν ἐρεθόμενοι κέραιασι
ἢ ὅσῳ τῶν λαοσῶν ἄλλοι ἀναπλήσασσι ποσὶν
τέτρασιν οἰκοίφοι, κεραιῶσι μὲν ἀμφοτέροισιν.
ἢ καὶ ὅτῳ ἀέλιος ἀκούσια κινήσῃ
δείλον εἰσελάοντες ὁμοίως, τὰ δὲ πᾶν θηεῖ ποσὶν.
ὁ δὲ κινῶσιν πυκνῶς κελυθόμενα λιθάσκεισιν
ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθονταί ται καὶ βουκόλοι αὐθέρεις,
κινυμένους χειμῶνος, ἐπειθεῖς ὅσῳ τε χιλὰς
γλώσπιν πωμάσιο ποδὸς περιλιχίωσινται.
ἢ καὶ τῶν πλοῦρας ἐπὶ δεξιτερῶσιν τινύσωνται,
ἀμβολίω ἀρότοι γέρων ἐπιέλιπετῶρε βίβλιν.

σιν ἄλλο μέρους ποσὶ τοῦσ κεραιώτερουσ, τοὺς δὲ τελείους τοὺς δύσιν, ἀτε βαρυτέρουσ,
χειμῶνος ὅτι σημεῖον. περὶ τῆσ γὰρ, τῶν μέλλοντος καταρρήξιν ὁμοῦ αἰετανό
μῆροι, ἢ μὲν οὖν μάχῃ, ὑγρότητα τῶν ἐκτεφάλου δηλοῖ. ἢ δὲ πᾶν τῶν νομῶν ἀέλιος,
ὅτι πᾶσιν τὸ θερμὸν δια τῶν ἀντιπερὶστασιν ἀετοῦται εἰς βαθὴ χωρῶν. καὶ ὅταν ἔρ
ἐκ φησὶ ἀέλιος ἀκοντες ἐπὶ τὴν σαθρὸν ἐπίπῳνται, εἰσὶ δόμοι δειλῆσ ὑπὸ τῶν ποταμῶσ
εἰλαύνεσται, αὐτοὶ δὲ πλοῦσιν ὄντες τῶν ποταμῶν, ἀπλησότερον πᾶν τῶν νο
μῶν προσφέρωνται. καὶ πρὶ ὑπὸ τῶν ποταμῶν τυπέμῆροι τοῖσ λίθοισ, πᾶν τὰ τῶσ
αὐτῶσ σημεῖα χειμῶνος. δείλον εἰσελάοντες, ἢ γρηγοκατὰ τῶν δειλίω εἰλαύνοντες αὐ
τοῦσ. ἀκούσια δὲ εἰσέρχονται, ἐπειδὴ αἰετανόμῶρα φησὶ παραχρῆσ τῶν ἀέρος, ἐμφορῶσ
βούλωνται τροφῆσ. ὅταν οὖν οἰνομῆσ ἰδῶσι τοὺς ἄρνας ἐπὶ τῶσ νομάσ προθυμότε
ρον ὀρμῶντας, χειμῶνα σημεῖονται, τῶν βούλεσται δεδδικότε τὰ θέρματα, μήποτε
συγκληθέντα κωλυθῆ ἀπολαύειν τροφῆσ.

Ἐν δὲ βοῶν ἐπύθοντα καὶ ἀπὸ
τῶν βοῶν σημεῖονται οἱ περὶ γρηγομένους χειμῶνα, ὅταν τὰσ χιλὰσ τῶν ἐμπροδίων
ποσῶν τῆ γλώσπιν περιλιχίωσιν, ἢ κατὰ τὴν δεξιὸν μηρὸν ἀνακλίνωνται. ἐπειδὴ γὰρ ἐν
τῆ ἀρχῇ τῶ χειμῶνος ψυχρὰ ἢ πᾶσινεται, ὁ βοῦσ ψυχρομῶν τῶν χιλῶν τῶν ἐμπρο
δίασ, τῆ περιλιχίωσει περιελάται θερμαίνειν. τῶ γὰρ ὀπιθίου ποδὸσ ἐδωῶν τῆ γλώ
σπιν ἐπιέλιωσιν. φησὶν οὖν τὸν τῶ ἀρχῇ χειμῶνος. Ἐπὶ δεξιτερῶσιν, τὸ γὰρ φησὶ
κὸν ἄμῃ ἀεὶν αὐτῶν, τὰ δυνάμῃσ προθερμαίνουσι ἢ αὐτῶν οἰσῶσιν τὸ ἦπαρ, ἐν τοῖσ δε
ξιῶσ τῶσ τῶσ ἢ μέρεισ κείμῶν, ἢ τῶν κατὰ κείμῶν, τὸ ἢ ἀμβολίω ἀρότοι εἰσῶσιν, ἐπει
δὴ

δη εἰς ὄθους ἀρότριω μῦθος, εἰ μὴ καὶ βροχὴν ὀλίγην ἰδῶμεν. ὁ δὲ εἶς ἐν ἀρχῇ τοῦ χειμῶνος
τοῦτο ποιεῖ, τίς μὲλλον ἔχειν προφυλακτῆρος μῦθος. ἀναβολῶν οὖν ἀρότρου ἀπὸ τοῦ
τον ὁ ἔμπειρος ἀρότρου εἰτε μήρατο.

ἢ Δ' ὅτε μνηκῆμοιο πρὶ ἄλφοι ἀγύρωνται,
ἔρχε μῦθος σαθρόνδε βόες βουλύσιοι ὠρίω,
σπυθραὶ λημῶνος πρὸς κῆ βουβοσίοιο,
αὐτίλα τε καὶ ῥονταὶ ἀχέμοροι ἐμπλησεσθῶσι.
οὐδ' αἶψα πρὶν οἶο πρὶ ἀπειδδουσαι ἀκάνθαισ,
δύδοι. ἔδ' ἄνευ φορυτῶ ἰδῶμαρ γίνουσαι.
καὶ λυκος. ὁ πῶτε μακρὰ μονόλυνος ὠρύηται.
ἢ ὅτ' ἀρότρηον ὀλίγην πεφυλαγ μῦθος ἀνδρῶν
ἔρχε κατ' ἔρχεται σιέπας χετέοντι εἰοικώς
ἐγνῶσιν ἀνθρώπων. ἵνα οἱ λέχος αὐτὸ βρῆται,
ἔξισ πρὶ τελλο μῦθος ἡοῦς, χειμῶνα δοκδύφν
οὐτῶ καὶ προτέρους ἰδῶ σήμασι πειμήραιο
ἔσο μῦθων ἀνέμων ἢ χεῖματος ἢ ὑέτιοιο,
αὐτίλῳ ἢ μετῶν τῶν, ἢ βί τῶ τῶν ἔτιο ἡῶ.
αἶα γὰρ οὐδ' ἄνευ πετρηγῶτες εἰπετὲ μᾶλλον
δύδοι ἐσκήριπσαν, εἰοικότες ὄρχημοῖοισιν,
ἄσκηπῆοι ἐγνῶσιν παλαιότεροις αὐτοῖς

ἢ Δ' ὅτε μνηκῆμοιο ὁμοίως ἢ
καὶ ὅταν μετὰ πλοῖνος μνη
κῆμοιο οἱ βόες ἐπί τῶν ἰδῶ
τῶν σαθρόν, αἶψ' ἢ δαμάλας ἐ
ναῖοι τῶν πρὶ καθὰ πρὶ ἰδῶ
τῶν κελῶν, χειμῶνα σημαίνῃ.
τὸ ἔν πρὶ ἄλφοι, αὐτὶ τοῦ πε
πληρω μῦθος. σπυθραὶ δ', σπυ
θραὶ παῖ. τίς ἔν δαίλιω σπυ
θραὶ παῖ ἀπ' τοῦ χειμῶνος καὶ
τοῦ βροχῶς, ἢ γινῶ τῶ τῶ βό
σιν καὶ προφῶν πρὶ χεῖτος τῶ
πῶν, ἰδῶ τῶν σαθρόν πρὶ γα
νό μῦθος, ὡς πολυχεῖμεροι βε
λό μῦθος αἶμ πλοῖσεσθῶσι, ἔδ' ἄ
τῶν οἰνηρῶς ἰδῶ τῶν σαθρῶ
ἔρχομεναι, χειμῶνα προσδέ
χῶν δ' ἀσυγκλησθῶν. δι' ὁ βε
λονται ἐμ πλοῖσηται.

Οὐδ' αἶψα πρὶν οἶο. ἔδ' αἶψα ἢ, ὅταν μετὰ πῶνος ἐπί ξυδρῆ πῶν τῶν πρὶν ἔς, ἔδ' ἔδ' κλα
δοῦς ἀπῶσσι, χειμῶνα σημαίνῃσι, προσλαμβάνουσαι τῶν ἀπ' φλ νομῆς κόρον. Οὐδ' ἔ
ἄνευ φορυτῶ ἔδ' οἱ ἄνευ ἢ πρὸς τῶν φορυτῶν ὄχ βόρβορ, ὅταν ἀπλοῖσῶ ἔχουσι, τὰ ὁμοί
σημαίνῃσι. τῶν δ' ἐσ μῦθος δεδοκότες χειμῶνα ἢ συγκλησθῶν τῶν βοσημῶσιν ἐγχεονί
ζῆν βέλοισι. Καὶ λυκὸς ὁ πῶτε. ἢ λυκοῖς ὅταν καταμόνας γῆρο μῦθος ἰδῶ μῆκεσθῶν
ὠρύηται, ἔδ' ὅταν αὐτῶν πρὶ γαίεσθῶ τῶν τῶν κελῶν ἔρχῃσι τὰ λῶσσι, μὴ καταπλοῖσῶ
μῦθος τῶν αὐτῶν, ἔδ' ἄ τῶ χεῖται εἶναι αὐτῶν σιέπας, χειμῶνα σημαίνῃσι μέχρι βί τῶ ἢ
μέρας. ἔδ' ἰδῶ τῶ προσερη μῦθων ἢ πάντων τῶ αὐτῶ δει πρὶ τῶ ἔναι, ἀπὸ φλ ἐνεσῶσθῶ ἡμέ
ρῶ μέχρι φλ δυντῆρ ἢ βί τῶ ἢ. λέχος ἢ, οἱ μῦθος, τῶν κῶσιν, οἱ ἢ, τῶν κῶσιν ἔδ' ἔλαβ).
ἵνα πρὶ ἀρῶσθῶ. τῶ ἔν χειμῶνα δει προσδοκῶν βί τῶ ἡμέρας, τῶ τῶ βί τῶ, ἢ πρὶ τῶ προ
λαβῆν τίς τῶ αἶρ παρὰ χῶν. ἔδ' πρὶν ἢ συγκλησθῶναι τὰ θρέμματα, ἀρῶσθῶσι τῶ πρὶ
ραχῶν εἰ αὐτῶ βροφῶν. τὸ ἔδ' βί τῶ πρὶ τελλο μῦθος ἡοῦς, αὐτὶ τῶ τῶ τῶν φλ ἡμέρας πα
ριλῶσθῶ, ἢ γινῶ μετὰ γ ἡμέρας. Οὐτῶ ἢ προτέρους ὁμοίως φησὶν ἢ πρὶ τῶ προσερη
μῦθος σημεῖ ἔχουσι ἢ πρὶ γῆμα τῶ αἶρ σημαίνῃσι μῦθος, ἢ πρὶ δύο ἡμέρας ἢ τῶ ἢ. αἶα δ'
ἔδ' ἔδ' μῦθος. ἔδ' οἱ μῦθος φησὶ ὁ μῦθος ἔδ' σιρτῶν τῶσ, ὁμοίως πρὶ ἡ μῦθος ὄρχου μῦθος. χειμῶ
να σημαίνῃσιν. ἔδ' ἢ ἔδ' τῶ φλ τῶ αἶρος πλοῖσεσθῶ ἀιδανό μῦθος, τῶ τῶ τῶ ἔδ' ἔδ' ἔδ'
νέσ ἔδ' λεπὸν τῶ δέσμα ἔχοντες, ἐπὶ δὲ ἔδ' φυχῶν γῆρο μῦθῶν τίς γῆν πατῆσθῶσι, μὴ φέ
ροντες τῶ κελῶσ, αἶονται.

πειν τὴν σελῶν, μὴ δὲ θερμαίνῃ τὴν αἴρα παχύνοντα. ὁ δὲ νοῦς, Φυλάσσου τὰς πε-
 τράδας τὰς δύο, ἐπεὶ πέρατα τῶν δύο μιλῶν εἰσὶν ὁμοῦ σωμαρχομένων, ὡς οἶον μεθώ-
 ριον ὑπερχύσας, ὅτε καὶ ὁ κίθιρ σφαλερός ἐστὶ καὶ ὁ μβροφόρος. σφαλερὰ γὰρ τὰ πρὶ
 τὴν αἴρα, ἐν ταῖς ἐκ τῶν ταύταις ἡμέραις, διὰ τὸ ἀπειναί τὴν σελῶν. καὶ καταψύ-
 χθαι ἀπαντα τὴν αἴρα. ἐνδεῖς γὰρ τὸ σελωιακοῦ Φωτὸς αἰσῶν τῶν ἰνκτεσ εἰσὶ, καὶ ὑπὸ
 σφαλεῖς, διὰ τὸ ἀδύ Φωτὸς εἶναι καὶ καταψύχθαι.

Τῶν ἀμυδῶν πάντων ἐς κεμμείος ἐς ἐνιαυτὸν,
 οὐδέ ποτε γεδύωσεν ἐπαίτερι τεκμήραιο.

Τῶν ἀμυδῶν πάντων, τὸν-
 των ἀθρόωσ ὡς ἐπομβρο συ-
 νελάδων των, τῶν τε ἀπὸ τῶν
 μετώρων καὶ τῶν πρὶ γέ

αυζῶν καὶ φυτῶν, οὐκ αὐ γεδύωσ τεκμήραιο, ὑπὸ ταῖς γνομώμοις τὸ πρὶ ἰχοντος ἡ-
 μάς αἴρος μεταβολαῖς, ἀλλ' ἀκρῶσεσι τὰ πρὶ αὐτῶν. ἡ γού των πάντων εἰ ἐποιήσαιο
 καταλέλθιν καὶ πρῶτηρήσιν ἀκρῶσ, τῶν τε ἀπὸ τῶν μετώρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσ-
 ρημῶν, οὐδέ ποτε πλανηθήσῃ πρὶ τὴν αἴρα, ἢ πρὶ τὴν πρόθεσιν τὸ καταψύχθαι τὸς.
 τὸ οὐκ ἐδέ ποτε γεδύωσ, ἀπὶ τὸ οὐκ αὐ γεδύωσ ἐκὶ ἡπὶ σμφάσαιο, ὅταν ταῦτα μῦθοσ
 τῶσ, μέτρον δὲ φλ τηρήσεωσ, τὸ ἐνιαυτῶ συνέχῃσ. τὸ γεδύωσ οὐκ ἀπὶ τὸ προσφύτωσ.
 ἀσκόπωσ, πρὶ ῥωσ. προσπέτωσ, καὶ ὡς ἐτυχε.

Ἐπίλογος.

Ταῦτά σοι ὦ Ἰεζλιανὲ σωμαγαγόντες, παχέον πεπαιήμεθ' ἰνὴν περὶ ἐλίαν. αἰοῖσ μὲν με-
 λέτω γραφὰσ αἰοῖσ ποιῆν, καὶ εἰ μὲν πρῶτωσ ὁ ἀρῶτωσ μνηθεῖν, πάντα τὰ πρὶ πρῶ-
 σέωσ διερδύναῖ. εἰ δὲ περὶ βρώτου, τὰ πρὶ ἐκείνου, εἴ ἢ πρὶ ἀρῶτωσ, τὰ πρὶ τῶσ ἀρῶ-
 ναύτωσ. τῶσ γὰρ βελομῶμοσ τὰ πρὶ μήκησιν ἐιβλία καταλιπεῖν, καὶ πλεόνοσ καὶ
 τὸ ἀναγκάσ ἐκ τῶσ, γρῶσ δὲ ἐδδὶ ἡμῶσ ἢ ἐγκαίρους τὰσ δζηγήσῃσ περὶ κομῶμοσ, κατε-
 λίπωμοσ τὸ πρὶ τῶν φλ σωμαλιπικῆ; ἐκ δδῶσεωσ, εἴρηται ἢ πάντα τὰ ἀναγκάσ καὶ
 σωματελοῦντα πρὸσ τὸ σαφὸσ, ἀπὸ ἰρῶσ, καὶ ὡσ αὐ ἀνδρὶ διὰ τῶν μαθημα-
 των ἐλοσοφούντι δζητήσαισ πρὶ πον ἰω. τὰ ποιήματα δὲ λῖαν φανερώσ
 ὡσ λέγουσιν δζητήσῃσ παρὰ λέλθῃσ. τὶ γὰρ ἢ περὶ γῆσ ἀκρῶρον ἐνδεῖσ
 ρυθμῶσ πρὸσ μῶμοσ, καὶ καταλέγειν ὅσων καὶ ἡλίκων ἀσέρων εἰ
 κασπὸν ἀσρον, καὶ θέσεσ δζητήσῃσ κύνκλων πρὸσ τῶν, μὴ δὲν εἰσ
 τὸ ποιήμασ σωματελούντων, καὶ τὰ ὅλα ὅσων γὰρ ἄφου-
 σιν ἀμέτρωσ, οὐ πολυμῶμοσ τὴν αὐτῶ
 εἰσ μέσοσ πέντεσ, πάντεσ δὲ

Φιλόσοφοι θέλον-
 τεσ εἰ-
 νοε.

Τέλοσ τῶν τῶν Ἀρῶτων
 φαινομῶων ἢ
 διοσημεί-
 ων.
 καὶ τῶν τῶν θεῶνοσ γολίωσ

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

Περί άζωνος και πόλων.

Ξων καλείται τω κόσμω ή διάμετρος αυτού, περί ων σφίρεται. τα ή πείρατα τω άζων πόλοι λέγοντ τω κόσμω. τ ή πόλων, ο μόν λέγεται βορέη, ο δέ νότιος. βορέος μόν, ο διά παντός φαινόμενος, ως προς τών ήμετέραν οίκησιν. νότι ή, ο διά παντός άόρατος ως προς τήν ήμέτερον ερίζοντα. εισί μόν τούτοις τινές ων φησ, όπου συμβαίνει τήν πρηνίν πόλ τήν αεί φανερόν ενείνοισ άόρατον είναι. τήν ή παρηνίν πόλον άόρατον ενείνοισ φανερόν είναι. ε πόλιν, εστι πό τόπος ή πύθλιγος όπου δύο πόλοι ομοίως ων τω ερίζοντος κένται.

Περί σφάιρας κύνκλων.

Τών δέν τή σφάιρα κύνκλ, οι μόνεσι πρηνήλοι, οι ή λοξοί, οι ή διά τ πόλων. πρηνήλοι μ, οι τούς αυτούς πόλους έχοντ τή κόσμω. εισί ή πρηνήλοι κύνκλοι ε. άρκητικός, θερινός, τροπικός, ίσημερινός, χειμερινός, τροπικός, άντερητικός, άρκητικός μόν εν δέκιν κύνκλ ο μέγιστος τ ή άθεωρημένων κύνκλων ο εφαπόμνος τω ερίζοντος καθ εν σημείον, και ο λ ύπερ ήν άπλαμβανό μόν, εν ω τ ή κύνκλω τ ή άσφ, ή τε δύσον, ή τ άνατολή ποιείται, άλλ άδύο λ φησιν κύνκλς περί τήν πόλ σφίρο μνος θεωρείται, ετος ή ο κύνκλω εν τή καθήμ οικησίν ή υπό τήμ προσημ κύνκλς μέγιστ ή άρκητς περί γραφεί. Θερινός ή τροπικός κύνκλω δέν ο βορέότατος τ ή υπό τή ήλίς γραφο μών κύνκλων, εφ ή γνό μνος ο ήλιος τών θερινών ήσων ποιείται. εν ή ή μεγίστη μόν πασών τ εν τή ενιαυτ ήμέρα, ελαχίστη ή ήνύξ γίνεται. μετά μόν τών τών θερινών ήσων, ήκείπ προς τήσ άρκητς προσημ ο ήλιος θεωρείται, άλλ ήν ή άνατολή μέρη τρέπει τω κόσμω. δύο κύνκλ ήσων κύνκλω. Ισημερινός ή κύνκλω δέν ο μέγιστος τών τε παρηνήλων κύνκλων, ο άνοτομα μνος υπό τω ερίζοντος, ως τε ήμ κύνκλ μόν ή ήν άπλαμβανό μνος, εν ω τ ή κύνκλω τ ή άσφ διά παντός ήμ εν δέν άόρατα. τ ή προσημ μών εκύνκλ, μέγιστος μόν δέν ο ίσημερινός, εξ ήσ ή τ μέγιστοι οι τροπικοί, ελαχιστοι ή ως προς τών ήμετέραν οίκησιν οι άρκητικοί. τούτοις ή τού κύνκλω δέν ο άνατομα μνος, λόγω θεωρητίν, εν φη τ ή άσφων θεσεωσ ε φησιν τήσ δίοπτρας θεωρεί, ε φη ήμετέρας ων νοίασ διατυπν μνος, μόνος γάρ εν τή κόσμω κύνκλω δέν άνατομα μνος ο τού γάλακτος, οι ή λοιπών λόγω επί θεωρητοί.

Διά τ ή πέντε μόνον παρηνήλοι εν τή σφάιρα κύνκλοι.

Γένετ ή πρηνήλοι μόν οι κα τήσ άσφ κύνκλοι εστ ήσ φησ. ε διά τ μόν τούτους εφ ήσ μόν παρηνήλς είναι. ο ήλιος καθ ήσ ήμέρ ήσ προς άνατολήν κύνκλω παρηνήλς περί

σφίρεται

σφίφει το ἰσημερινὸν κῆλι τὸ κόσμῳ γινόμενον πρὸς τὸν ἥλιον, ὡς πρὸς τὸν τροπικὸν
 καὶ κῆλιον ἑπὶ δὲ κῆλους πρῶτους γινόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τοσαῦτα γὰρ
 ἡμέραι εἰσὶν αἱ μεταξὺ τῶν τροπῶν. Φέρονται δὲ καὶ πάντες οἱ ἀστέρες ὡς παραγῆλι
 κῆλων, καθὲν ἡμέραν ἄριστον καταγραφόν, δὲ οὕτως πάντες εἰς τὴν σφαῖραν.
 διὰ τὸ πρὸς αἴμασ' πραγματείας τῶν ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ πολλὰ συμβαίνει, οὐ δὲ γὰρ
 καταπεριβῶναι δυνατὸν καλῶς τὴν σφαῖραν αὐτῶν πάντων τῶν παραγῆλων κῆλι·
 οὐ γὰρ μέγιστον καὶ τῶν νυκτῶν τῶν ἡμερῶν τε ἀκριβῶς διειδῆναι, αὐτὸν τὸν προσημέ-
 νων κῆλων, πρὸς μῆτρον τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν ἐκ ἀστρολογίας οὐδὲν ἀποτέλεσμα φε-
 ρόμενον οὐ καταγράφονται ἐν τῇ σφαίρᾳ. οἱ δὲ πάντες πρῶτοι κῆλοι, διὰ τὸ ἀπο-
 τελέσματα πᾶσι προσφέρεται δι' ἰσομερίας εἰς τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν ἐκ ἀστρολογίας
 καταγράφονται εἰς τὴν σφαῖραν, ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικός κῆλος ἀφωρίζεται ἀπὸ θεω-
 ρήματι τῶν ἀστρον. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κῆλος τὴν τροπὴν πρὸς ἡμᾶς καὶ πέρασ' ἢ ἐκ
 τοῦ ἡλίου πρὸς ἀρκτικὸν μεταβάσσει, ὁ δὲ ἰσημερινὸς κῆλος τὰς ἰσημερίας πρὸς ἡμᾶς.
 ὁ δὲ χθιμερινὸς τροπικὸς κῆλος τέρμα ἔχει ἐκ πρὸς μεσημβρίαν πρὸ ὄρου τοῦ ἡλίου καὶ
 τὴν χθιμερινὴν τροπὴν πρὸς ἡμᾶς. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς κῆλος τὰ μεθεωροῦμενα τῶν ἀ-
 στρον ἀφωρίζεται, ἔχοντες οὖν κεφάλαια ὑποσημειώματα καὶ ἀποτελέσματα πρὸς τὴν εἰσάγω-
 πην ἐκ ἀστρολογίας, δι' ἰσομερίας καταγράφονται εἰς τὴν σφαῖραν.

Περὶ ὑψώσεων καὶ κρύψεως τῶν ἐπιφανῶν κῆλων.

Τῶν ἢ προσημειωμένων πάντων παραγῆλων κῆλων, ὁ μὲν ἀρκτικός κῆλος ὅλος ὑπὲρ τῆν ἀρκ-
 λαμβανέει, ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κῆλος εἰς δύο μέρη αἰετῶν τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὀριζήοντος, ἢ
 τὸ μὲν μέγιστον τμήμα ὑπὲρ τὴν ἀπολαμβανέεται, τὸ δὲ ἔλαστον ὑπὲρ τὴν οὐκ ἔστιν ἀπο-
 σαν ἢ χῶρον ἢ πάλιν ὁμοίως ὁ θερινὸς τροπικὸς κῆλος τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὀριζήοντος.
 αἱ δὲ πρὸς τῶν κλιμάτων παραμυθίας, διαφορῶν τὴν τῶν κλιμάτων ὑπὲρ τὸν ἡμισυ
 βάνει γίνεσθαι, καὶ τὸ μὲν πρὸς ἀρκτικὸν (μᾶλλον) ἡμῶν οἰκοῦσιν εἰς ἀνώτερα μέρη συμβαίνει
 τέμνεσθαι τὸν θερινὸν ὑπὸ τοῦ ὀριζήοντος, καὶ πέρασ' ἢ χώρας ἐν ἡ ὅλος ὁ θερινὸς τροπικὸς
 κῆλος ὑπὲρ τὴν γίνεσθαι. τοῖς ἢ πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν εἰς ἰσώτερα μέρη.
 ὁ θερινὸς τροπικὸς κῆλος ὑπὸ τοῦ ὀριζήοντος τέμνεται καὶ πέρασ' ἢ χώρας πρὸς με-
 σημβρίαν ἡμῶν κειμένη, ἐν ἡ διχοτομεῖται ὁ θερινὸς τροπικὸς κῆλος ὑπὸ τοῦ ὀριζήον-
 τος τέμνεται ἄνω ὡς πρὸς τὸ ὅλον κῆλος διαμετρεῖται εἰς ἡ μέρη, ἢ μὲν τμήματος ὑπὲρ τῆν ἀρκ-
 λαμβανέει, ἢ ἢ ὑπὲρ τῆν, πρὸς ἢ τὸν ἡμισυ δὲ καὶ ἢ ὁ ἀρκτικὸς σὺν τεταχέναι τὴν τῶν
 φαινομένων πραγματείαν, πρὸς ἢ τὸν θερινὸν τροπικὸν κῆλος διαλεχθῆναι φησὶν ἄνω
 τὸ μὲν ὅσον πρὸς τὸν ἡμισυ τῶν μετρήσεων, πέντε μὲν ἐν διασφίφει καθ' ὑπερπερτε-
 ραίης, τὰ τρία δὲ ἐν τῇ θερείᾳ δὲ οἱ ἐν τροπικῶσιν, ἐκ δὲ ταύτης ἐκ διαίρεσως ἀνο-
 λουθεῖ τὴν μέγιστην ἡμέραν ὡρῶν ἰσημερινῶν γίνεσθαι ἰε. τὴν δὲ νύκτα ὡρῶν ἰσημε-
 ρινῶν θ. ἐν δὲ τῇ καταρῶδον ὀριζήοντι, ὁ θερινὸς τροπικὸς κῆλος ὑπὸ τοῦ ὀρι-
 ζήοντος τέμνεται ἄνω ὡς πρὸς τὸ ὅλον κῆλος διηρημένως εἰς μέρη, μὴ τὰ μὲν ἢ ἢ τμήμα
 πάντῃ τὸν ὀριζήοντα ἀκλαμβανέεται, τὰ ἢ ἢ ὑπὲρ τῆν, ἢ ἢ διαίρεσως ταύτης ἀνο-
 λουθεῖ τὴν μέγιστην ἡμέραν ἐν ὀρόδον ἰσημερινῶν ὡρῶν ἰσημερινῶν ἰδ' καὶ ἡμισυ, τὴν ἢ νύκ-
 τας ὡρῶν ἰσημερινῶν θ' καὶ ἡμισυ, ὁ δὲ ἰσημερινὸς κῆλος καθ' ὅλην τὴν οἰκου-

μύρω διχοτομείται ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος. ὡς τε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ πῦν ἀπολαμβάνει
 αὐαί. ἡμικύκλιον δ' ὑπὲρ γῆν. διὸ αἰτίαν ὡδὲ τοῦ κύκλου τούτου αἰ ἰσημεριαὶ γίνονται.
 Ο δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος τέμνεται ἕτως, ὥστε τὸ μὲν ἔλα-
 σσι τμήμα ὑπὲρ γῆν ἴσους. τὸ δὲ μείζον ὑπὲρ γῆν ἢ δὲ νισότης τῶν τμημάτων τῶν αὐτῶν
 πᾶσα λαγνὴ ἔχει ὡδὲ πάντων τῶν κλιμάτων, ἧς ἐγένετο καὶ ὡδὲ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ
 κύκλου. διὰ παντὸς γὰρ τὰ ἐναλλάξ τμήματα τῶν τροπικῶν κύκλων ἴσα ἀλλήλοισ
 εἰ. διὸ αἰτίαν ἢ μεγίστη ἡμερινή, ἰσηδὲ τῆς μεγίστης νυκτερινῆ. καὶ ἢ ἐλαχίστη ἡμερινή,
 ἰση τῆς ἐλαχίστης νυκτερινῆ. ὃ ἂνταρκτικὸς κύκλος ὅλος ὑπὸ τῶν ὀρίζοντα κρύπτει.

Περὶ μεγέθους τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ προσημύρων πέντε παραλλήλων κύκλων μὲν τὰ μεγέθη ἐφ' ὅλιω τῶν οἰκισμέ-
 ρων διαμείβεται αὐτὰ. πινῶν δὲ τὰ αὐτὰ μεγέθη μεταπίπτει πέρα τὰ κλιματα. ὧ οἷς
 μὲν μείζονες οἷς δὲ ἐλάττωον οἱ κύκλοι γίνονται. οἱ μὲν γὰρ τροπικοὶ κύκλοι καὶ οἱ ἰ-
 σημερινὸς καὶ ὅλιω τῶν οἰκουμένων ἴσοι εἰσὶ τοῖς μεγέθεσιν. οἱ δὲ ἀρκτικοὶ, μεταπίπτει
 σι τῶν τὰ μεγέθη. καὶ οἷς μὲν μείζονες, οἷς δὲ ἐλάττωον γίνονται. τοῖς μὲν γὰρ πρὸ
 ἀρκτον οἰκοῦσι μείζονες οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι ἴσους γίνονται. τῶν γὰρ πύλου μετρωτέρως φαι-
 νομῶν, ἀνάγκη καὶ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον τὸν ἐφαπτόμενον, τῶν ὀρίζοντος μείζονα εἶ-
 μάλλιστα ἴσους. τοῖς δὲ πρὸς ἀρκτον οἰκοῦσι γίνονται πρὸ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κύκλου
 ἀρκτικῶ. ὡς τε τῶν δύο κύκλους ἐφ' ἑμῶσιν αἰγύλοισι τὸν θερινὸν τροπικὸν κύκλον καὶ
 τὸν ἀρκτικόν. καὶ μίαν ἀναλαβεῖν τάξιν. πρὸς ἡμῶσιν ἀρκτικοτέρως τῶν πύλου τῶν θερι-
 νῶν τροπικοῦ κύκλου μείζονες οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. πέρα δὲ εἰς χώρας πρὸ
 ἀρκτον καὶ μῶν. ἐν ἢ οἱ μὲν πῶσιν ἡλικορὺ φῶν γίνονται. ὃ ἂνταρκτικὸς κύκλος τῶν τοῦ ὀ-
 ρίζοντος ἐπίχει τάξιν, καὶ ἐφ' ἑμῶσιν αὐτῶν μετὰ τῶν τροπικῶν τῶν οἰκισμῶν. ὧ τὸ αὐτὸ μέγε-
 θος λαμβανέτω ἰσημερινῶ. ὡς τε τῶν τῶν κύκλους τὸν ἀρκτικόν ὧ τὸν ἰσημερινόν. τὸν
 ὀρίζοντα τῶν αὐτῶν τάξιν ὧ θεσιν λαμβάνειν. πάλιν ἢ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦσι
 οἱ μὲν πύλοι ταπεινότεροι ἴσους. οἱ ἂνταρκτικοὶ κύκλοι ἐλάσσον. ὧ πέρα δὲ εἰς χώρα
 πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν καὶ μῶν. αὐτῆ δὲ εἰς τὴν ἡλικὴν ὑπὲρ τὸν ἰσημερινόν. ἐν ἢ οἱ μὲν πύ-
 λοι ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα γίνονται. οἱ ἂνταρκτικοὶ κύκλοι καθ' ὅλα ἀναερῶν. ὡς τε αὐτῶν τῶν πέντε
 παραλλήλων κύκλων τῶν πέρα παραλλήλους ἴσους, τὸν τε τροπικόν καὶ τὸν ἰσημερινόν.
 διὰ γὰρ τὰ προσημύρα οὐχ ὑπολυπέον καθολικῶς γίνεσθαι τῶν πέντε παραλλήλων,
 ἀλλ' ὡς πρὸς τῶν ἡμετέραν οἰκισμῶν τὸ πᾶν αὐτῶν ἐκτελεσθαι. εἰς γάρ τινες ὀρίζοντες
 ἐν οἷς τῶν μόνων παραλλήλων γίνονται κύκλοι. εἰς ἢ οἰκισμῶν ὡδὲ τῶν πρῶτη μῶ
 οἰκισμῶν πρὸ οἷς ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ἐφαπτεται τοῦ ὀρίζοντος. ὧ τῶν τοῦ ἀρκτι-
 κῶν κύκλου τάξιν λαμβάνει. Δευτέρως δὲ οἰκισμῶν ἢ λεγομένων ὑπὲρ τῶν πύλων. τῶν δὲ εἰς οἰ-
 κισμῶν ὑπὲρ τῶν ἡμῶν ὑπερον εἰρήκα μῶν. ἢ προσσημύρα μῶν ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν.

Περὶ τάξεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Οθεν εἰς τὰς τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων ἢ αὐτῆ πᾶσα εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν. ἀγὼ μὲν τῆς καθ' ἡμῶσιν
 οἰκισμῶν, πρῶτος μὲν ὀνομάξεται ἀρκτικός. δευτέρως δὲ θερινὸς τροπικός. εἴτα ἰσημερι-
 νός, καὶ χειμερινός. πέμπτος δὲ ὁ ἀνταρκτικός. τοῖς δὲ πρὸς ἀρκτον μάλλον ἢ ἡ-
 μῶν οἰκοῦσι, γίνονται πρῶτος, ὁ θερινὸς τροπικός. Δευτέρως δὲ ὁ ἀρκτικός.
 τρίτος δὲ ὁ ἰσημερινός. τέταρτος δὲ ὁ ἀνταρκτικός. πέμπτος δὲ ὁ χειμερινός τροπικός

παροῖς

παρ' οἷς γὰρ ὁ ἀρητικὸς κύκλος μείζων ἴνεται τοῦ θεινοῦ τροπικοῦ, ἀνάγκη τὴν πρὸς
σημῶν ὑπερχειν.

Περὶ διωμάμεως τῶν ἑξαμήλων κύκλων.

Ομοίως δὲ οὐ Δ' αἰ διωμάμεως τῶν πέντε ἑξαμήλων κύκλων αἰ αὐταί εἰσιν. ὁ γὰρ παρ' ἡμῖν
θερινὸς τροπικὸς κύκλος τῶν ἀντίποσι χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ἴνεται. ὁ ἵππο-
ρεϊκῆσι θερινὸς τροπικὸς κύκλος, πρῶμιν ἴνεται χειμερινὸς τροπικὸς. τῶν δὲ ὑπὸ
τὴν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι, τῆ μὲν διωμάμεως οἱ θεῖοι κύκλοι θερινοὶ εἰσὶ τροπικοί. ὑπὸ τῆ δὲ
τῆν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι, τῆ δὲ πρὸς ἀλλήλουσ ἑξαμήλων γίνονται αὐθιγῶν θερινὸς μὲν
τροπικὸς, ὁ παρ' ἡμῖν ἰσημερινὸς. χειμερινοὶ ἢ οἱ δύο τροπικοί. φύσει γὰρ λέγεται ἀνακλι-
καθολικῶσ πρὸς ἀπὸσον τῶν οἰκῶν μῶν θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπερχειν, ὁ ἐπὶ
σα φλοικῆσ ὑπερχειν. διὸ αὐτῶν τοῖσ ὑπὸ τὴν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι θερινὸς τροπι-
κὸς γίνεται ὁ ἰσημερινὸς. ὅτε γὰρ αὐτοῖσ ἡλιορροφῶν ἴνεται ὁ ἡλιος. ἰσημερινοὶ δὲ
κύκλοι γίνονται πρῶτον οἱ παρ' ἀλλήλουσ. ἰσημερία γὰρ διὰ πάντας ὅσιν πα-
ρ' αὐτοῖσ. πάντες γὰρ οἱ ἑξαμήλων κύκλοι διχοτομοῦνται ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος.

Περὶ διαστάσεως τῶν πέντε ἑξαμήλων κύκλων.

Οὐ ἂν αἰ διαστάσεις αἰ ἑξαμήλων τοῖσ κύκλοισ αἰ αὐταὶ διαμῶσαι καθ' ὅλην τῶν οἰκῶν
μῶν, ἀλλὰ πρὸς τῶν καταγραφῶν τῶν σφαιρῶν διαίρεται οὕτως. τὸ ἡλιορροφῶν
πρὸς πᾶν τὸ μεσημβρινοῦ κύκλου διαίρου μῶσ εἰς μέρη ζ'. ὁ ἀρητικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου
καταγράφεται ἀπέχων γ'. ὁ δ' ἄν τὸσ ὑπὸ θάτερα μέρη ἀπὸ τοῦ θεινοῦ καταγράφε-
ται ἀπέχων ξξ'. εἰ ὁ ἰσημερινὸς ἀφ' ἑκατέρων τῶν τροπικῶν ζζ' δ'. ὁ δὲ χει-
μερινὸς τροπικὸς κύκλος ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ ἀπέχων ξξ'. εἰ ὁ ἀνταρκτικὸς ἀπὸ
τοῦ πόλου ξξ' δ'. ἡλιορροφῶν ἢ χῶρον ἢ πᾶν οὐ τὰσ αὐτὰσ διαστάσεις ἔχουσιν ἑξαμή-
λων οἱ κύκλοι. ἀλλ' οἱ μῶν τροπικοὶ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ κατὰ πᾶν ἔγκλιμα, οὐ τῶν αὐ-
τῶν ἀπέχουσιν ἔχουσιν. οἱ δὲ τροπικοὶ κύκλοι ἀπὸ τῶν ἀρητικῶν οὐ τῶν αὐτῶν ἔχουσιν
διαστάσεις κατὰ πάντας τῶσ ὀρίζοντας, ἀλλ' οἱ μῶν ἑλασσοῖσ οἱ δὲ πλείων διαστάσιν. ὁμοί-
ως δὲ οἱ ἀρητικοὶ ἀπὸ τῶν πόλων, οὐ τῶν ἴσων ἀπέχουσιν ἔχουσιν κατὰ πᾶν ἔγκλιμα.
ἀλλ' οἱ μῶν ἐλάττω. οἱ δὲ πλείων, καταγράφονται μῶν τοῖσ πᾶσαισ αἰ σφαιραὶ πρὸς τὴν
ἐν τῆ ἑλλάδι ὀρίζονται.

Περὶ κολούρων κύκλων.

Διὰ τῶν πόλων δὲ εἰσὶ κύκλοι ἰσῶντων κολούροι προσαρθόμενοι, οἱσ συμμέ-
βηκεν ὑπὸ τῶν ἰσῶν περιφερῶν τοῦ τοῦ κόσμου πόλουσ ἔχειν. κολούροι δὲ κέ-
κλιται διὰ τὸ μέρη πινὰ ἀθεώρητα αὐτῶν γίνεσθαι. οἱ μῶν γὰρ λοιπῶν κύκλοι κα-
τὰ τῶν περιφερῶν τοῦ κόσμου εἰλοθεωροῦνται. τῶν δὲ κολούρων κύκλων μέρη πινὰ
ἔστι ἀθεώρητα πᾶσ ἢ τῶν ἀρητικοῦ ὑπὸ τὴν ὀρίζοντα ἀπολαμβάνομεθα. γράφονται
δὲ οὕτω οἱ κύκλοι διὰ τῶν τροπικῶν σημείων, καὶ εἰσ μέρη ἴσα διαίρουσι τὴν διὰ μέ-
σων τῶν ζωδίων κύκλον.

Περὶ ζωδιακῶν κύκλων.

Λοζὸσ δὲ εἰσὶ κύκλος, ὁ τῶν ἑξ ζωδίων. αὐτὸσ δὲ εἰσ τριῶν κύκλων ἑξαμήλων συνέση-
κεν. ὡν οἱ μῶν τὸ πλάτος ἀφορίζειν λέγεται τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ὁ δὲ διὰ μέσων τῶν ζωδι-
ων καλεῖται. ὅσος ἢ ἐφ' ἄπτεται δύο κύκλων ἴσων καὶ ἑξαμήλων. τὰ μῶν θερινὸν τροπι-
κοῦ ἡλιορροφῶν τοῦ κρῆινσ πρῶτῶν μοῖραν τοῦ δὲ χειμερινὸν τροπικοῦ κατὰ τῶν τοῦ αἰ-
γυηέρωσ πρῶτῶν μοῖραν, καὶ ἡλιορροφῶν τῶν ζωδίων πρῶτῶν μοῖραν. τὸ δὲ πλάτος τοῦ ζω-
διακοῦ κύκλου εἰσ μέρη β'. λοζὸσ ἢ κέκλιται ὁ ζωδιακὸσ κύκλος, διὰ τὸ πέρμεν
πῶνσ ἑξαμήλουσ κύκλουσ.

Περί ορίζοντος.

Ορίζων δὲ ἔστι κύνελος ὁ δι' ορίζων ἡμῖν τότε φανερόν καὶ τὸ ἀφανὲς μέρος τοῦ κόσμου. καὶ διχοτομῶν τὴν ὅλην σφαῖραν τοῦ κόσμου. ὡς τε ἡμισφαίριον μὲν ὑπὲρ τῆν ἀπλαμ βάνεσθ, ἡμισφαίριον ἢ ὑπὸ τῆν. εἰς δὲ ορίζοντες δύο. εἷς μὲν ὁ αἰθέριος. ἕτερος ἢ ὁ λόγω θεωρητός. αἰθέριος μὲν οὖν ἔστιν ορίζων ὁ ὑπὸ φη ἡμετέρας ὁμοίως πρὸς γραφόμενος καὶ τὴν ἀποπερματισμὸν φη ὁράσεως, ὡς οὐ μείζονα τὴν διάμετρον ἔχει σαδέων διχαλίων. ὁ ἢ λόγω θεωρητός ορίζων ἔστιν ὁ μίχρη φη τῶν ἀπλαμῶν ὁράσεως ἀτέρων σφαιρῶν διηκῶν καὶ διχοτομῶν τὸν ὅλον κόσμον. καὶ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πάλιν ὁ αὐτός ἔστιν ορί ζων, ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αἰθέριον σχεδὸν ὑπὸ σαδέουσ τετρακοσίους ὁ αὐτὸς ορίζων Δια- μῶν. ὡς τε καὶ τὰ μεγάλῃ τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ κλίμα καὶ πάντα τὰ φαινόμενα, τὰ αὐ τὰ Διαμῶν. πλεόντων ἢ σαδέων πνομῶν κατὰ τὴν παραλλαγήν φη οἰκίσεως, ἕτε ρος ορίζων γίνεται κατὰ τὸ κλίμα διαφέρων καὶ πάντα τὰ φαινόμενα μεταπίπτει. δεῖ μὲν τοῖς τὴν παραλλαγήν φη οἰκίσεως τὴν ὑπὲρ τετρακοσίους σαδέουσ διαλαμ βάνεσθ, κατὰ τὴν πρὸς ἄρκτον μεσημβρίαν τε πάροδον. τοῖς μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πᾶλλήλου οἰκοῦσιν ἀπόμυριον σαδέων ὑπάρχουσιν. ὁ μὲν ορίζων ἔστι Διαφορῶ. τὸ δὲ κλίμα τὸ αὐτὸ καὶ πάντα τὰ φαινόμενα πᾶσπλήσια. αἱ μὲν τοῖς ἀρκταῖ καὶ τε λυτοῖς αἱ τῶν ἡμερῶν οὐχ ἅμα πασιν ἔσονται τοῖς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πᾶλλήλου οἰκοῦ- σι, κατὰ τὴν πρὸς τὸν λόγον ἀκρίβειαν, ἅμα τῶν στιγμῶν πρὸδον γίνεσθαι, καθὸ ποιο νοῦν μέρος τοῦ κόσμου μεταπίπτει καὶ ὁ ορίζων καὶ τὸ ἔγκλιμα καὶ πάντα τὰ φαι νόμω διαφέρα. οὐ καταγράφεται ἢ ορίζων ἐν ταῖς σφαιραῖς διὰ τὴν αὐτῶν. ὁ ποῖ μὲν λοιποὶ κύνελοι πάντες φερεμῶν τοῦ κύνελου ἀπάντολῶν ὑπὸ τὴν Δύσιν συμπεριφέρονται. καὶ αὐτοῖς ἅμα τῆν τοῦ κόσμου κινήσει. ὁ δὲ ορίζων ἔστι φησει ἀκί- νητος, τὴν αὐτῶν τάξιν διαφυλάττων Διὰ παντός. εἰς καταγράφον τοῖς ορίζοντες ἐν τῶν σφαιραῖς, σφαιρομῶν αὐτῶν σὺν βρανεναὶ τὸν ορίζοντα κινεῖσθαι κατὰ κερν φῶν ἢ τε γίνεσθαι. ὁ πρὸ ἔστιν ἀδιώα τον καὶ ἀλλόξιον τὸν σφαιρικῶ λόγον. ὑπὸ μῶν τοῖς γη φη σφαιρικῶσ θήκωσ ἢ τοῦ ορίζοντος θέσις κατανοεῖται.

Περί τῶν μεσημβρινῶν κύνελων.

Μεσημβρινός δὲ ἔστι κύνελος ὁ Διὰ τῶν τοῦ κόσμου πόλων ἐπὶ τὸν ἢ κερνφῶσ σημείου γρα φόμενος κύνελος. ἐφ' οὗ γηρόμωσ ὁ ἥλιος τὰ μέσα τῶν ἡμερῶν καὶ τὰ μέσα τῶν νυ κτῶν ποιεῖται. καὶ οὗτος δὲ ἔστιν ὁ κύνελος ἀκίνητος ἐν τῶν κόσμῳ καὶ τὴν αὐτῶν τάξιν Διαφυλάσσων ἐν ὅλη τῆν τοῦ κόσμου περιεφορῆ. οὐ καταγράφεται ἢ οὐτος ὁ κύνελος ἐν ταῖς κατασηρισμῶσ σφαιραῖς, Διὰ τὸ καὶ ἀκίνητος εἶναι. καὶ μηδεμίαν ὑπὸ δέ- χεσθαι μεταπίπτωσιν. ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αἰθέριον σχεδὸν ὑπὸ σαδέουσ τετρακοσίους ὁ αὐ τὸς μεσημβρινός Διαμῶν. πρὸς δὲ τὴν ἐν τῶν λόγῳ ἀκρίβειαν ἅμα τῶν τὴν παροῦ σσιν γίνεσθ πάροδον. ἢ πρὸς ἀνατολῶν, ἢ πρὸς δύσιν, ἕτερος γίνεται μεσημβρινός. κα- τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν πάροδον, καὶ μεταξὺ μυρίσι σαδέοι, ὑ- πάρχουσιν, αὐτὸς μὲν μεσημβρινός. κατὰ δὲ τὴν ἀπάντολῶν πρὸς δύσιν πάροδον, Διαφορῶ μεσημβρινῶν.

πρὸς

Περὶ γαλακτινοῦ κύκλου.

Λοξὸς δὲ ἡ κύκλος καὶ ὁ τὸ γαλακτος. οὗτος μὲν οὖν μέγιστος πλάτει λελόξωται τῷ ἑσπερίῳ κέντρῳ. σιμείων δὲ ἐν βραχυμερείᾳ νεφελοειδῶν, καὶ ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ μόνον θεωρητός. οὐ χωρίζεται δὲ αὐτῷ τὸ πλάτος, ἀλλὰ κατὰ μέρη τὰ μέρη πλάτυτέρος ἔσται. κατὰ δὲ τινὰ, σιμείων, διὸ αἰτία ἐν ταῖς πλείυταισφαιραῖς. οὐ δὲ καταγραφεται ὁ τὸ γαλακτος κύκλος. ἐστὶ δὲ καὶ οὗτος, τῶν μέγιστων κύκλων, μέγιστος γὰρ ἐν σφαιραῖς λέγονται κύκλοι οἱ τὸ αὐτὸ κέντρον ἔχοντες τῇ σφαιρᾷ. εἰσὶ δὲ μέγιστοι κύκλοι ἐπισημειωσ. ζωδιακός. ὁ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ζωδίων, ὁ δὲ ἀπὸ πέλων. ὁ καθεκαστηρῶν κησὶν ὀρεζῶν. ὁ ἐπισημειωσ. ὁ τὸ γαλακτος.

Περὶ τῶν πέντε ζωνῶν.

Ἡ φησὶ συμπέσης ὑπὸ φάσματος φαιροειδῆς ὑπάρχουσα, διαίρειται εἰς ζώνας πέντε. ἢ δύο μὲν αἰετῶν πρὸς πόλους. πρῶτη δὲ ἐκείνη καὶ φησὶ τὸ ἡλίου πρὸδον κατεψυγμένη λέγεται. καὶ αἰετῶν διὰ τὸ ψυχρὸν εἶναι. ἀφορίζονται ἢ ὑπὸ τῶν ἀρκτικῶν πρὸς τοὺς πόλους. αἰετῶν τούτων ἐξῆς. συμμέτρως ἢ ἐκείνη πρὸς τὴν τὸ ἡλίου πρὸδον ὀνομάζεται καλοῦνται. ἀφορίζονται δὲ ἄνται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀρκτικῶν καὶ τροπικῶν κύκλων μεταξὺ ἐκείνων αὐτῶν. ἢ δὲ λοιπῶν μέσων τῶν προσημειωσ κέντρων Δ. ἐπισημειωσ τὴν τὸ ἡλίου πρὸδον διακεκαμμένη καλεῖται. διχοτομεῖται δὲ αὐτὴ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γῆ ἰσημερινῷ κύκλου. ὅς ἐστι αὐτὸ ἢ ἐν τῷ κόσμῳ ἰσημερινὸν κύκλον. τῶν δὲ ὀνομασίων δύο ζωνῶν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ καθῆμασ οἰκηθῶν καὶ τροπικῶν συμβέβηκεν. ὑπὸ μὲν τὸ μέγιστος οὐρανὸς ἐπισημειωσ πρὸς δὲ ἡ μινεάσας σαδίων. ὑπὸ δὲ τὸ πλάτος ὡς ἐγγύς τῶν ἐκείνου.

Περὶ τῶν κατεσημειωσ ζωνῶν.

Τὰ κατεσημειωσ ζώνας διαίρειται εἰς μέρη τρία. ἢ μὲν γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τῶν ζωδιακῶν κύκλων κέντρῳ. ἢ δὲ λέγεται βόρεια. ἢ δὲ προσανατολῆται νότια. τὰ μὲν ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ κέντρῳ. ὅστις ἰσὺς ζώνας, ὡν τὰς ὀνομασίας προσημειωσ ἐν ἀλλοῖς καὶ ἐν ταῖς ἰσὺς ζώνας, τινὲς ἀστέρες διὰ τὰς ἐπισημειωσ ἰσημερινῶν, ἰδίως προσανατολῆται ἢ ἰσημερινῶν εἶναι. οἱ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πύλων, ὑπὸ τῶν νότων αὐτοῦ κέντρῳ ἀστέρες τὸν ἀριθμὸν ἐξ, καλεῖται πλείαδες. οἱ δὲ ὑπὸ τῶν βοηρηαίου τῶν ταύρου κέντρῳ ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν καὶ αὐτῶν ἐ. καλοῦνται ἡστέρες. ὁ δὲ προσημειωσ μὲν τῶν ποσῶν τῶν διδύμων ἀστῆρ προσανατολῆται πρὸς τὸν οὐρανόν. οἱ δὲ ἐν τῷ κεντρῷ νεφελοειδῶν σφαιρῶν ἐκείνων καλοῦνται φάτνη. οἱ ἢ πλείστον αὐτῆς δύο ἀστέρες κέντρῳ, ὅνομο προσανατολῆται. ὁ ἢ ἐν τῇ κέντρῳ τῶν λέοντος κέντρῳ λαμπρὸς ἀστὴρ ὁ μὲν ὕψος τῶν ὀνομασίων, ἐφῆκεται κέντρῳ διὰ λέοντος προσανατολῆται. ὑπὸ δὲ τῶν βασιλικῶν καλεῖται. ὅτι δοκῶσιν οἱ πρὸς τὸν ὀνομασίων γρόμφοι, βασιλικὸν ἔχειν τὸ γρόμφο, ὁ δὲ ἐν ἀρκτικῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τῆς πρὸθενος κέντρῳ λαμπρὸς ἀστὴρ σάχως προσανατολῆται. ὁ ἢ πρὸς τὸ δεξιὸν αὐτοῦ πρὸθενος πτέρυγα κέντρῳ ἀστέρῳ προσανατολῆται ὀνομάζεται. οἱ δὲ ἐν ἀρκτικῇ δεξιᾷ χειρὶ τῶν ὕψος χόου πλείστοι ἀστέρες καλοῦνται. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν μερῶν τῶν ἰσὺν καὶ τὰ τῶν ἐξῆς κέντρῳ, ἀστέρες λῖνοι προσανατολῆται. εἰσὶ δὲ ἐν μὲν τῷ νοτίῳ λίνῳ ἀστέρες ὁ. ἐν δὲ τῷ βορείῳ λίνῳ ἐ. ὁ ἢ ἐν ἀρκτικῇ λίνῳ κέντρῳ λαμπρὸς ἀστὴρ σιμείων προσανατολῆται. βόρεια δὲ ὄνομασίων τῶν τῶν ζωνῶν κύκλου, πρὸς ἀρκτικὸν κέντρῳ. ἐστὶ δὲ ταῖς ἢ μεγάλης ἀρκτικῆς ἢ μικρᾷ. βόρειων ὁ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ἀρκτικοφύλαξ. σέφα

νος·οἰσός·αἰτός·δέλθισ·προόρμη·ἰσων·καδί·ππαρχον·ἰσως·κνφδός·κασιπέπια·αὐ
 φρόμεδα·πρσένσ·ἰωίόχορ·δελτωρρ·καὶ ὁ ὕστερ) καταπερηγμείος ὑπόκαλλιμαχον
 βερενίκησ·πλόκαμος·παλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀστέρες τινές, ἰδίας ἔχουσι προσπερί
 ασ διὰ τὰς ὀλοχερεῖς ἐπαύρις γνωμίας ὑπόσημασίας·ὁ μὲν γὰρ ἀνα μέσον τῶν σκε
 λῶν τῷ ἀριπυφύλακος κείμηρος ὑπόσημος ἀστὴρ ἀρκυρῶρος ὀνομάζεται·ὁ δὲ παρὰ
 τὴν λύραν κείμηρος λαμπρὸς ἀστὴρ ὀμωνύμως ὀλωτρεζωδῶ λυρα προσαγορδύεται·
 οἱ δὲ ἐν ἀριστερᾷ ἀκρᾷ χειρὶ τῷ πρσένσ κείμηρος ἀστέρες γοργόνιον καλοῦνται·οἱ δὲ ἐν ἀ
 κρᾷ τῆ δεξιᾷ χειρὶ τῷ πρσένσ κείμηροι ἀστερίσχοι πυκνοὶ καὶ μικροὶ εἰς τὴν ἀρπην
 καταπερρίζονται·ὁ δὲ ἐν τῇ δυνύμω ὠμῶ τῷ ἰωίόχου κείμη λαμπρὸς ἀστὴρ, αἰξ̄ προ
 σαγορδύεται·οἱ δὲ ἐν ἀκρᾷ τῆ αὐτῆ χειρὶ ἀστερίσχοι δύο, ἔριφοι καλοῦνται·νότια δὲ
 ἔστι ὅσα τῷ τῶν ζωδίων κύκλου πρὸς μεσημβρίαν κείται·ἔστι δὲ τὰδε·ὠρίων·προκί
 ων·λαγώς·αργῶ·ὑδρος·κρητήρ·κόραξ·κένταυρος·θελίον ὁ κρατεὶ ὁ κένταυρος·θυρ
 σολόχος ὁ κρατεὶ ὁ κένταυρος·θυμιατήριον·νότιος ἰχθύς·κῆτος·ὑδωρρ ἄπὸ τῷ ὑδρο
 χροῦ·ποταμός ὁ ἀπὸ τῷ ὠρίωνος·νότιος σέφανος·ὑπότινων δὲ οὐρανίσιος προσαγορδύ
 μηρος·κηνυκίον καδί·ππαρχον·παλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις τινές ἀστέρες ἰδίας ἔχουσι προσ
 σημεῖα·ὁ μὲν δὲ ἐν τῇ προκίω ἰων λαμπρὸς ἀστὴρ, προκίω καλεῖται·ὁ δὲ ἐν τῷ σό
 ματι τῷ κνός λαμπρὸς ἀστὴρ, ὃς δὲ κεί τὴν ὑπόσημασίαν τῶν καυμάτων παρὲν ἰμωνύ
 μως ὀλωτρεζωδῶ κίλων προσαγορδύεται·ὁ δὲ ἐν ἀκρῷ τῇ πεδαλίω φλᾷ ἀρ
 γῶς κείμηρος λαμπρὸς ἀστὴρ, κένταυρος ὀνομάζεται·ἔτος μὲν ἐν ῥόδῳ
 δὲ σ̄ θεωρητός ἔστι, ἢ παντελῶς ἀφύ·φ·λῶν τόπων ὀρατός·ἐν ἄ
 λεξανδρείᾳ δὲ ἔστι παντελῶς ἀφανής·γεδὸν γὰρ τὸ
 παρτον μέρος ζωδίου ἀπὸ τῷ ὀρίζον
 τος μετωρισμείος φαίνεται·

Τέλος φιλῶ πρὸ
 κλουσφαί
 ρας·
 *
 *
 *

PROCLI DIADOCHI SPHAERA, ASTRONOMI
AMDISCERE INCIPIENTIBVS UTILISSIMA.
THOMA LINACRO BRITANNO INTER-
PRETE, AD ARCTVRVM, CORNV-
BIAE, VALLIAEQVE ILLVSTRIS
SIMVM PRINCIPEM.

*

Aldus Manutius R.o. Alberto Pio Carporum principi. S. P. D.

Et si scio a plerisque me tarditatis crimine accusari Alberte, praesidium meum, quod plurimum differre uidear, quod toties pollicitus sum studiosis dare, tamen has literatores quae relas aequo animo ferendas ducimus, tamen quia possum uel grauiora praeferre, dum prosum, tum est, quod sum ipse mihi optimus testis, me semper habere comites (ut oportere aiunt) Delphinum & Ancoram. Nam & dedimus multa cunctando, & damus assidue. Cum igitur superioribus diebus curassem in prima Arati Phaenomena cum Theonis enarratione, uisum est illis adiungere Procli Sphaeram, & eo magis, quod eam Thomas Linacrus Britannus docte, & eleganter latinam nuper fecerit, ad meque nostris excudendam formis miserit. Est enim opusculum iis, qui in Astronomiam induci, atque imbui cupiunt, utilissimum. Quod cum ipse Linacrus noster, acri uir iudicio praeserret, Arcturo Principi suo, hoc a se tralatum opusculum nuncupauit. quod adolescens ille bonae litterae studiosus astrologiae operam daret. Quam obrem & nos id ipsum opusculum nostra cura impressum, ad te legendum mittimus, quod iam peripateticus mathematicis disciplinis nauare operam coepit. Quod eo est libentius leges, quod sit a Thoma Linacro summa tibi familiaritate coniuncto interpretatum. Qui utinam & Simplicium in Aristotelis physica, & in eiusdem meteora Alexandrum, quos nunc summa cura latinos facit, ad me dedisset, ut & illos una cum Proclo ad te mitterem. Quaque (ut spero) eosque & alios in philosophia, medicinaque perutiles libros aliquando dabit, ut ex eadem Britannia, uel olim barbarae, & indoctae litterae ad nos profectae, Italia occuparunt, & adhuc arces tenent, latine & docte loquentes bonas artis accipiamus, ac britannis adiutoribus fugata barbarie, arces nostras recipiamus, ut eadem hasta sanetur, a qua illatum est uulnus. Horum ego latinitatem & eloquentiam admiratus, Gulielmi Grocini uiri graece est, nedum latine pitissimi, atque undecumque doctissimi, quae ad me doctam quaedam & elegantem dedit epistolam subiungere placuit, ut pudeat philosophos nostros barbaram & inepte scribere, aemulatique britannos, non dico Grandaeui, *γρόντιου ἢ Λιτάνος ἀμελῆ σπουδαίω*, sed caeteri omnes latine & docte philosophentur, Sed quod in ea me plurimum laudat, facit amice. Vene. pridie Idus Octob. M. ID.

Gulielmus Grocinus Britannus Aldo Manutio Romano .S. P. D.

Rediit in Britanniam nuper amicus meus summus, idemque tuus Aldus humanissime Thomas Linacrus, Saluus (est deo gratia) & incolumis. Is cum tua singularia in se merita abunde mihi exposuisset, facile perfecit, ut te uel hoc solo nomine mirifice diligerem, Per idem gratum existimans quicquid in eum contuleris officii, ac si in me ipsum contulisses.

Debent

Debent enim esse τὰ φιλωνικονά. Quanq̄ (Neq; enim dissimulare fas est) non nihil iam in meipsum profiteor eē a te & priuatī & publice colatum. Adeo me tibi iā triplici nomine, uel amici, uel meo, uel (qđ oīa complectitur) publico, debere p̄mefero. Atq; , ut de publico in omnes beneficio pauca commemorem, id mihi uidetur eiusmodi, ut haud sciā quid potissimum mirer, aut laudē. Ingenium, an iudicium. Fiduciā, an industriam. foelicitatem, an benignitatem. Nō. n. potuisses neq; sine summo ingenio miŕ illud artificium ad imprimendas p̄sertim græcas literas excogitatū assequi. Neq; sine acerrimo iudicio in deligendis authoribus, quorū impressa uolebas opa, idq; contra Ciceronis censuram, Aristotelē Platoni añponere. (In quo etiā ego tuæ nimis accedo sniā, ut qui inter summos phōs Aristotelem & Platonē tantum itereffe arbitrer, quātum (pace omnium dixerim) inter *πλνμαθῆν ἢ πλνμυθῆν*.) Neque sine incredibili fiducia rem tantam p̄sertim in maximis difficultatibus temporum aggredi. Neq; sine mira diligentia, inchoatam iter tot impedimēta p̄sequi. Deniq; quid uideri potest, aut foelicius q̄ posse, aut benignius q̄ uelle literatissimos quosq; tuo demereri obsequio? Quocircacum tuum istud tam late pateat, munus amplissimum, ut orbem terrarum propemodum obstrīxeris memoria beneficii sempiterna, Cūq; p̄terea huc accesserit tuum in nos, nos inq̄ diuisos toto orbe Britannos, priuatum munus, idēq; cum ipso publico munere cōiunctissimum, fatear necesse est nos (si modo grati esse uolumus) non solum cum cæteris omnibus, sed etiam plus q̄ cæteros omnes tibi debere. Et q̄q̄ maior ē magnitudo beneficii tui, q̄ ut parem tibi pro eo gratiam referre possimus, nos tamē nunq̄ pudebit accepti, magis q̄ te pœnitebit collati. quod ne fiat summopere curabimus. Noster item Linacrus nuntiauit mihi te rē multo magis admirādam moliri, iāq; statutum habere, ut libros sacros ueteris quidem testamenti trifariam, latine, græce & hebraice, Noui autem bifariam græce & latine imprimas, Opus plane arduum & christiano uiro dignissimum. In quo, si modo perficere licebit, non modo cæteros omnes, qui unquam in hoc genere floruerunt, sed etiam te ipsum longo interuallo superabis. Age igitur mi Alde auspicare tādē opus, quod cogitas, & quod iandiu parturis, aliquando parias. Non enim adduci possum, ut credam, posse opus tam diuinum secūdis carere successibus. Nam quod ad nos attinet, nihil planē p̄termitemus, quod huic rei futurum adiumento uidebitur. De iis, quæ tibi a nobis priuatim debentur, noli laborare. Curauimus, ut prope diem satis tibi fiat. Vale.

Ex Vrbe Londino. vi. Calen. Septēbr.

Ad Illustrissimum Arcturum Cornubiæ Valliæq; Principem, Thomæ Linacri Britanni in Procli Diadochi Sphæram præfatio

Um statuisse Arcture Princeps Illustrissime, & totius æui tui decus, pro mea incredibile erga te pietate, summaq; obseruantia, meorum lucubrationum monumentum aliquod, tibi nuncupare, succurrebat in primis Procli Sphæra, dignum ni fallor opus, cui tu præsertim aliquam partem studioꝝ tuoꝝ impertias. Quippe qui secundus ex omnium maiore numero extitisti, qui gentili syderis nomine uocareris. huc accedit quod non parum adiumenti præstabit, uel ad poetarum lectionem (cui te in cubere miro iam successu cœpisse intelligo) uel ad celebrium locoꝝ situs, naturæq; cognitionem. quæ reliquam quoq; ætatem, post publicas sollicitudines iucundissima uoluptate, recreet atq; reficiat. Neq; enim ea cognitio alia ratione, parabilis est præsertim tibi, cui per occupationes regni, peragrare orbem minime licebit, quæ ex iis libris, qui prorsus intelligi sine sphære notitia non possunt. Id quod firmissimis rationibus addicerem, nisi uererer ne nimium longa præfatio, operis compendio parum quadret. Feci itaq; tibi e græco latinum Proclum de sphæra differentem. non quod antea latine de ea proditum etiam ab homine nostrate non sit, Sed quod multo certe melius a Proclo. ut taceam, si quid in nostrate requiramus, quod etiam per alium e nostris quoquo modo sarciri, non fuerit fortassis alienum. Hanc in clyte Princeps tua occasione legent studiosi. leges & tu cum tibi commodum uidebitur maxima in didem (nisi nimium operis amore labor) cum spe fructus. Simul illud iterum admonitus, si quod ex ea lingua desideras, in qua omnis humanitatis monumenta sunt condita, quod uel tuoꝝ publicis studiis, uel tuis, quæ magis est publica sunt, conducere putaris, non deesse ex Britannis tuis, qui tibi non nihil fortassis in ea re gratificari possint. Utinam tam possint quæ uelint. Sed nunc Proclum ipsum, si libet loquentem audies, perinde tamen, ac si in græcia esset. Ad cuius certe horizonta sphæram pinxit. Quod ita statim in ingressu operis significasse, non fuerit fortassis ab re.

PROCLI DIADOCHI SPHAERA THOMA LINACRO
BRITANNO INTERPRETE

De axi & polis.

Axis mundi uocatur demetiens ipsius, circa quã uoluitur.
Axis extrema poli mundi seu uertices sunt nominati. horũ alter septentrionalis, alter austrinus dicitur. Septentrionalis qui semp̄ i nostra habitatiõẽ apparet. Austrinus cõtra, q̄ semp̄, ut ad nostrum horizonta, condit̄. Sũt tñ in terra loca q̄dam, in quibus polus, qui semp̄ nobis conspicuus est, iis qui ibi degunt haud quaquã cernitur. Qui uero nobis p̄petuo occultus est, iisdem cõspiciuus euadit. Rursus quoq; locum quẽpiam in terris inuenias, ubi ambo poli æquabilem in horizonte situm habent.

De circulis Sphæræ.

Irculoꝝ sphæræ, alii paralleli siue æquidistãtes sunt, alii obliq̄.
c alii per polos ducti. æquidistantes sunt, quibus iidem cum mũdo poli sunt. Sunt autem ii numero quinque. Septentrionalis. Solstitialis. Aequator. Brumalis. Antarcticus. Septentrionalis igitur circulus is est, qui omnium, quos perpetuo cernimus, plane maximus ẽ, q̄q; horizonta solo puncto contingit, totus supra terram interceptus. In hoc quæcũq; clauduntur astra, nec ortum nec occasum norunt. sed circa polum uerti tota nocte cernuntur. porro is circulus in nostro tractu, a priore maioris ursæ pede describitur. Solstitialis autem circulus is est, qui omnium, qui a sole describunt̄ maxime septentrionalis habetur. In quẽ cum se sol recepit, æstiuam reciprocationem peragit. Longissimusq; totius anni dies, breuissimaq; nox exit. Post hãc autem reciprocationem nequaquã ultra septentriones uersus solem progredi, quin potius ad diuersa mũdi regredi, cernas. Vnde & tropico græce nomen. æquator circulus is est, qui maximus æquidistantium circuloꝝ statuitur. Ita nimirũ ab horizonte dissectus, ut alter eius semicirculus supra terram, alter sub terra cõdat̄. In hoc sol duplex æquinoctium uernum, autũnaleq; facit. Brumalis circulus is ẽ, qui oĩum circuloꝝ, qui a sole mũdi circũactu describuntur, maxime ad austrum pertinet. In quo sol brumalem reciprocationẽ facit. maximaq; totius añi nox, minimusq; dies efficit̄. Post hãc metã nequaquã ultra progreditur sol, sed ad alteras mũdi partes reuertit̄. Vñ tropicus hic quoq; quasi uersilis appellatur. Antarcticus uero circulus æq̄lis & æquidistãs septentrionali circulo ẽ, & horizonta uno pũcto cõtigẽs, totus p̄terea sub terrismersus, i quo sita astra sp̄ nobis occultamẽt. Maxius at̄ ex q̄nq; memoratis circulis ẽ æq̄tor. deĩde tropici. Mĩmi

uero (quod ad nostram habitationem dixerim) arctici. Porro hos circulos citra omnem latitudinem intelligi conuenit ratione cognobiles ex astrorum situ, & eodem dioptræ obtutu, & nostro intellectu delinatos. Sensu enim unus lacteus discerni in cœlo potest. Reliqui oēs ratione.

Cur quinque dūtaxat æquidistantes in sphaera.

Quinque uero dūtaxat æquidistantes circuli describi in sphaera solent. quod tamen non eo ualet, quasi ii soli in mundo æquidistantes sint, quippe, cum sol quotidie æquidistantē æquatori circulum (quod sensu animaduerti licet) mūdi rotatu peragat. Quo fit, ut bis centum nonaginda duos æquidistantes circulos intra tropicos describat. totidem enim dies intra reciprocationes numerantur, quin & stellæ ipsæ uniuersæ in æquidistantibus circulis quotidie feruntur. non tamen hi omnes in sphaeram adhibentur. Quod tamen si multis aliis rebus in astrologia conducant (siquidem fieri nequit, ut uel astra p̄be ī sphaera locentur sine omnibus æquidistantibus circulis, uel ex amissim dierum noctiuq; magnitudines sine iisdem inueniantur.) tñ quod ad prima astrologiæ rudimenta non adeo utiles existimati sunt, paræ uisum est eos in sphaeram adscribi. Quinque uero æquidistantes circuli ob certa compendia, quæ astrologiæ tyronibus afferunt, optimo iure in sphaeram sunt adhibiti. Septentrionalis enī astra, quæ nobis perpetuo cernuntur, definit. solstitialis tropicus, solis reciprocationē continet. finisq; est eiusdem ad boream transitus. Aequator circulus æquinoctia cōplectitur. Brumalis tropicus solis ad austrum progressi meta est. & brumalem eius reciprocationē in se habet. Antarcticus circulus astra quæ nostrum cōspectum fugiunt determināt. Itaq; cū iis, q̄ primis astrologiæ rudimentis imbuendi sūt, certa emolumenta suggerant, merito ī sphaeram cōiectos, q̄s dubitet?

De occultatione & emerſu æquidistantium.

Ex memoratis quinque æquidistantibus circulis, Arcticus sane supra terram totus existit. Solstitialis aut tropicus bipartito ab horizonte scinditur. maiore eius parte supra terrā cōspicua. minore subter occulta. Neq; tñ ī oī tractu, urbeue similiter circulus hic ab horizonte secatur, Sed pro climatum uarietate, uariam sectionum exupantiam sortitur, iis quoq; qui propius septentriones agūt, ī æquabilius ab horizonte scinditur. Nec finis, donec eo loci uētum sit, ubi totus supra terrā emineat. Qui uero ad austrum magis uergunt, iis profecto per æquabiliores partes ab horizonte diuiditur. donec ad plagam quandam uentum sit, nobis certe australem, in qua tropicus ab horizonte per æqs partis secatur. At in nostra habitatione, ita solstitialis ab horizonte scindit, ut uniuerso circulo p̄ octo partibus dissecto, quinque supra terrā appareant, tres sub terra lateant. Sane ad hoc clima direxisse stilum Aratus uidetur, cū

phænomena

phaenomena cōscriberet. In quibus cum de solstitiali tropico differit,
ita ait.

το μὲν ὅσον τε μάλιστα δι' ὅκτω μετρηθέντος
πέντε μὲν ἐν διαστέφονται καθ' ἑξῆς πέντε γαίης.
τὰ δ' ἑνὸς περὶ τὴν θέρεος δέοι ἐν ἴσοπαλίᾳ.

Quos uersus nos ita uertimus.

Huius in octonis dissecti partibus alta

Terrarum inuisunt quinque, tres ima frequentant.

Alterni & phœbi reditus celebrantur eodem.

Quãq̃ ne dissimulandum censuerim eosdem antea a Germãico Casa
re in Arato suo Latinos in hunc modum factos.

Hunc octo in partis si quis diuiserit orbem,

Quinq; super terras semper fulgere notabit.

At tres sub terris, breuibusq; latere sub umbris.

Hoc Cancrum tetigit cum Titan orbe, timete

Aestatem rapidam, & soluentes corpora morbos.

Quos eo libetius Arcture decus commemorauit, ut itelligas maximos
principes, quorū gloriam te non solum æquatur, sed etiam superatur
auguror, huiuscemodi studiis fuisse delectatos. Ex hac diuisione sequitur
maximum diem horarū æquinoctialium quindecim esse, noctem uero
nouem. In Rhodio autem horizonte ita tropicus ab horizonte dirimi
tur, ut cum circulus uniuersus in octo & quadraginta partis secetur, un-
detriginta sectiones supra horizontem appareant, undeuiginti sub ter-
ra lateant. Ex qua diuisione fit, ut apud Rhodios longissimus dies ho-
ras æquinoctiales quatuordecim habeat, nox nouem. additis hinc inde
semissibus unius horæ singulis. Aequator uero circulus per uniuersum
terrarū orbem ita ab horizonte diuiditur, ut semicirculus eius supra ter-
ram extet, semicirculus sub terra liquatur. Quo fit, ut in hoc circulo æq-
noctia fiant. Brumalis autem tropicus ea ratione ab horizonte interse-
ctus est, ut minor e sectionibus supra terram habeatur, maior sub terra.

In æquabilitas uero sectionū eandem in omnibus climatibus uarietate
habet, quã etiã in solstitiali tropico diximus. semp enim respondentes
ex aduerso tropico sectiones æquales inter se sunt. Eoq; fit ut maximus
dies maximæ nocti æqualis euadat. Antarcticus autem circulus totus
sub horizonte latet.

De magnitudine æquidistantium.

Ed ex quinque iam memoratis circulis, quorūdam magnitudi-
nes per uniuersum terrarum orbem eadem sibi constant. Nō
nulloꝝ pro climatibus mutantur. Aliisq; maiores, aliis mino-
res circuli euadūt. Tropici. n. & æquator pares p totū orbē magnitudi-

nes seruant. Arctici magnitudine euariāt, cū alibi maiores, alibi minores cernantur. Quippe iis qui septentriones uersus degūt, maiores septentrionales fiunt, cum polo magis in altum sublato arcticum circulū, qui horizonta contingit, necesse sit assidue maiorē fieri. Hīs uero qui magis ēt ad septentriones uergunt, interdū solstitialis tropicus in arcticum plane abit. Fitq; ut duo circuli septentrionalis, tropicusq; coeant, pro unoq; habeantur. Adeo cum magis ēt ad septentriones acceditur, maiores solstitiali tropico septentrionales reddūt. Nec finis, donec eo uentum sit, ubi qm̄ polus supra uerticem conspiciē, septentrionalis in horizontis locū cādit, eiq; in mundi rotatu coniungitur æquatoris plane magnitudie. fitq; ut tres circuli septentrionalis. æquator. & horizon eundum situm possitūq; optineant. Rursus autē iis, qui ad austrū habitant, poli humiliores fiunt. septentrionales uero circuli minores. finis autē decrementi est locus ad austrum nobis situs sub æquatore, in quo poli sub horizonte habentur. Septentrionales at circuli prorsus euanuere. Ita ex quīq; æquidistantibus tres deniq; superant. nēpe cum æquatore, tropici duo.

De numero æquidistantium.

ii Eq; enim ob ea quæ dicta sunt quīq; perpetuos æquidistantes existimandum, Sed pro nostra habitatione numerum eorum existere. quippe quibusdam in horizontibus tris dūtaxat æquidistantes inuenias. Sunt sane & supra terram habitatiōes, quarum prima est, in qua solstitialis circulus horizonta contigit, & pro arctico plane habetur. Secunda, quā sub polo appellāt. Tertia, de qua paulo ante retulimus, quā sub æquatore nominant.

De ordine æquidistantium.

q Vo circa nec ordo quīq; æquidistantiū circulorū idē apud oēs ē. sed in nostro tractu primum sane septentrionalem dixeris. Secundum solstialem. Tertiū æquatorē. Quartū brumalē. Quintum antarcticū. At iis, qui propius, quā nos septentriones incolunt, primus interdum solstitialis tropicus numeratur. Secundus septentrionalis. Tertius æquator. Quartus antarcticus. Quintus brumalis circulus. Cū nanq; septentrionalis solstitiali capacior euadit, necesse est memoratū ordinem seruari.

De potestate æquidistantium.

i Am uero nec ptates eorū dē æquidistantium eadē. Nā qui nobis solstitialis circulus habetur, Antipodibus certe brumalis efficitur, cōtra qui illis solstitialis ē, nobis brumalis redditur. Sed q sub æquatore degūt, iis uniuersi tres circuli uiribus plane solstiales sūt, utpote sub ipsam solis orbitam incolentibus. Quāquā si ad se inuicem cōferantur, qui nobis pro æquatore statuitur, solstitialis uicem optinet. Ambo uero tropici pro brumalibus censentur, Nāq; is demum natura solstitialis

solstitialis circulus, perpetuaq; rōne in toto terræ orbe dici potest, q̄ p̄
xime habitationem habetur. Quo fit, ut iis, qui sub æquatore agūt, æq̄
tor ipse pro solstitiali statuatur. utpote in quo sol supra uerticem agitur.
pro æquatoribus aut oēs æquidistantes circuli, uelut p̄ æquas partis ab
horizonte dissecti.

De interuallo æquidistantium.

Ed nec interualla circuloꝝ in toto orbe a se iuicē stata sunt. Ve
f rū pro sphaeræ descriptione ad hunc modū dispensari solēt.
Diuiso ī sexagita partis meridiano quouis circulo, septentriōa
lis circulus a polo sexagesimæ partiū sex interuallo describit̄. Idem in
alterā partē a solstitiali circulo sexagesimæ partiū quinq; interuallo no
tat̄. Aequator ab utroq; tropicoꝝ sexagesimis quaternis distat. Bruma
lis circulus ab antarctico sexagesimis q̄nq;. Antarcticus a polo sexagesi
mis sex. Neq; tamen ī oī plaga urbeue eādē intercapedinē inter se seruat̄.
Sed tropici ab æqtore parem in oī inclinatione distantiā uendicant. Ii
dem aut ab arcticis non parē p̄ oēs horizōtas, sed alibi minorē, alibi ma
iorē. Ita demū & arctici a polis non parē in quauis inclinatione distan
tiā seruant, sed alibi maiorē alibi minorē hñt. Sphaeræ tamen omnes ad
græciæ horizonta describuntur.

De coluris.

Vnt & p̄ polos ducti circuli quos nonnulli coluros uocant.
f Iis accidit, ut ī ambitus suos, mūdi polos recipiant. Coluri au
tem dicti sunt, quod partis aliquas in se minime cōspectas ha
bent. Reliqui enim circuli in mundi circūactu integri cernūt̄. Sed co
luroꝝ partes quæpiā, quæ uidelicet, ab antarctico sub horizonte latēt,
cerni nō possunt. signatur autē ii circuli per tropica puncta. diuidūtq;
per duas æquas partis circulū, qui per media signiferi ducit̄.

De signifero.

o Bliquus circulus is est, q̄ duodecim signa cōtinet ex tribus æq̄
distantibus circulis constans. Quoꝝ duo latitudinē signife
ri determināt, unus p̄ media signa ductus uocat̄. hic adeo du
os pares & æq̄ distātes circulos attingit, solstialem in prima Cancri par
te, brumalem in Capricorni principio. latitudo signiferi continet par
tes duodecim. Dicitur est autem hic circulus obliquus, quod æquidistā
tes ad inæquales angulos interfecet.

De horizonte.

h Orizō uero circulus est, qui cōspectā mūdi partē ab icōspe
cta dirimit. Itaq; ī duas ptis uniuersā sphaerā secat, ut alteræ he
misphaeriū supra terrā, alterū sub terra reliquat. Est uero horizō duplex

alter q̄ sensu usurpatur, alter qui sola rōne percipitur. Ergo sensilis horizon est, q̄ a nostro uisu ī termino uisionis circūscribitur. Hic adeo non amplius duum milium stadiorum dimetientem habet. Qui autem rōne percipitur, ad fixarum stellarum sphæram pertinet, mundūq; totū in duo secat. Nec uero per omnem tractum urbemue, idē horizon est. Sed sensu idem quadrīgentis fere stadiis manet. Quo fit, ut dieꝝ longitudo, & clima, & apparentiae omnes eadem sibi cōstent. Aucto uero stadiorum numero, pro habitationis diuersitate, Horizon, Clima. omnes deniq; apparentiae, mutantur. Conuenit tamen, ut habitationis ultra q̄ drīgenta stadia mutationem ad austrum boreamue accipiamus. Siquidem. qui eundem aequidistantem incolunt, ī quālibet magno stadioꝝ numero, horizonta quidem diuersum habent, clima uero idem, & apparentias omnes similes. Dierum tamen exitus initiaq; haud quaꝝ iis q̄ eundem aequidistantem habitant, eodem temporis momento eueniēt. Verꝝ si exactae rationis examini stare uelimus, pro quolibet puncto, ī quauis orbis parte mutati situs Horizon, Clima & apparentiae oēs euariant. Horizō uero ea rōne in sphaerarum descriptionem nō adhibet, qđ reliqui circuli oēs ab ortu ad occasum circūactō mundo una rapiūtur. Horizon suapte natura quietem amat, eodem semper seruato situ. Si itaq; Horizon in sphaeras adderetur, circūactis iis etiam eum moueri, & nonnūq̄ supra uerticem esse, accideret. Id quod certe tum captum omnem superat, tū a sphæra rōne abhorret. Verꝝ non incommode situs eius ab aluo in quo sphæra reuoluitur, intelligi solet.

De meridianis circulis.

m Eridianus circulus est, qui per mundi polos & punctum quod nobis supra uerticem eminent, ducitur. In quem cum sol incidit, medios dies, mediasq; noctes efficit. Hic etiam circulus, im motus in mundo est. Vno eodemq; in tota mundi uertigine seruato positu. Nec in sphæris, qui astris insigniuntur adscribitur. quod & immotus sit, & nullam mutationem recipiat. sed (quod sensu usurpari possit) trecentis fere stadiis idem meridianus manet. Rationis tamen scrupulo sflore indagine ad quēuis gressum, qui ortum uersus occasum ue dirigitur, nouus meridianus notatur. Ad austrum enim boreāue quantūuis progrediare, etiam si decem milium stadiorum interuallum intersit, idē meridianus seruat. cū ab ortu ad occasum itur, mutat.

De lacteo circulo.

o Bliquus etiam est & lacteus circulus, hic itaq; supra tropicos obliquatus cernitur. Constat autem ex

tenui nebulosa substantia. Vnus certe cælestium circularum conspicuus. nec certa latitudine definitus, sed aliqua sui parte latiore, aliqua angustiore. Quo minus equidem in plerasq; sphaeras adscribi solet. Est autem unus e numero maximorum circuloꝝ. quippe cum maximi circuli in sphaeris dicantur, quibus idem centrum cum sphaera est. Sunt porro maximi circuli septem. Aequator. Signifer. Qui per media signa ducitur. Qui per polos ducitur. Cuiusque habitationis Horizon. Meridianus. Lacteus.

De quinque zonis.

Otius terrae superficies sphaerica est. & diuiditur in zonas quinque. Ex quibus duae sunt, quae circa polos describuntur, Frigida dicta quae maxime absunt a solis orbita. Eadem ob frigoris iniuriam parum habitata. Determinantur autem polos uersus, arcticis circulis. Quae uero post has deinceps habentur, quae mediocriter ad praetereuntem solem sunt sitae, temperatae appellantur. Habentque in caelo limites arcticos, tropicosque circulos, quibus interiacent. Reliqua, quae inter memoratas quatuor medium locum tenet, quod sub ipso solis transitu iacet, torrida nuncupatur, A terrestri aequatore in duas partes diuisa. Is porro sub mundi aequatore porrigitur. sed ex temperatis altera a nostri orbis hominibus incolitur. ipsa longa prope centum milibus stadiorum, lata fere dimidio.

De signis caelestibus.

Ignae stellae insignita diuiduntur in partes tres. Quaedam enim in signifero locata sunt, quaedam septentrionalia uocantur, quaedam austrina. Quae itaque in signifero sita sunt, duodecim animalia sunt, quorum nomenclaturas alibi diximus. In iis duodecim stellae quaedam sunt, quae ob quasdam quas referunt notas, proprias appellationes meruerunt. Siquidem sex numero, quae in tauri dorso uisuntur, Pleiades nominantur. Quae uero, quae in capite tauri cernuntur, Hyades dicuntur. stella uero, quae pedes geminorum praecedat, Propus quasi praepes uocatur. quae uero in Cancro nubeculam referunt, Praesepe uocatur. At duae quae iuxta praesepe collocatae sunt, Afelli dicuntur. praenites autem sydus, quae in corde leonis notatur, gentili cum loco nomine leonis cor dicitur. a nonnullis regia stella, quod quae sub ea nascuntur, regiam natiuitatem sint nacti. Sed quae in uirginis summa sinistra manu haeret, fulgida sane stella, spicam nominant. Stellula uero, quae iuxta uirginis dextram alam figitur, Protrigetes dicitur. At quatuor stellae, quae in summa aquarii dextra uisuntur, Vrnae nomen habent. Quae uero a piscium caudae partibus sitae deinceps sunt, graece lini, latine lineae, uel, ut quibusdam placet, lineolae nuncupantur. Sunt itaque in austrina linea stellae nouae. in septentrionali quinque. Sed praefulgens sydus, quae in

summa linea conspicitur, græce syndesmos, latine nodus nūcupatur. Septentrionalia sunt, quæcūq; ad septentrionem signiferi situm habent. Sūt aut hæc, ursa maior. ursa minor. draco, quæ iter ursas locatur. Arctophylax. Corona. Engonasin. Serpentarius. Serpens. Lyra. Avis. Sagitta. Aquila. Delphinus. protome hippii. hoc est prior equi portio. Iuxta hipparchum equus. Cepheus. Casiopeia. Andromeda. Perseus. Auriga. Deloton. Et qui postea a Callimacho in astra relatus est, Berenices crinis. In iis rursus stellæ quædam, ob notas quasdam integras, quas in se continent proprias appellationes sunt sortitæ. Nam in signe sydus, quæ supra media arctophylacis crura iacet, Arcturus appellatur. Clara autem stella, quæ iuxta lyram posita est, totius signi nomine lyra dicitur. Quæ uero in Persei summa sinistra spectatur, gorgoneæ nomen habent, sed quæ in summa eius dextra notantur, Stellula certe crebræ, parvæque; falcem cōficiunt. At illustre sydus, quæ in aurigæ sinistro humero cernimus, capram nominamus. Duas uero exiguas stellas quæ in summa eiusdem aurigæ manu figuntur, hedos dicimus. Austrina signa sunt, quæcūq; ad meridionalem signiferi partem sunt posita. Eorū nomina hæc sunt. Oriō. Procyon. Lepus. Argo. Hydra. Cratera. Coruus. Centaurus. Fera, quæ centaurum tenet. Thyrsolochus, quæ cætaurus præfert. Thuribulū. Austrinus piscis. Cetus. aqua, quæ ab aquario funditur. Flumen quæ ab Oriōe defluit. Australis corona, quæ nonnulli uraniscū uocant. ac si a cælo diminutiū declines, & iuxta hipparchum caduceus. In iis quoque stellæ quædam propria sibi nomina uendicauerunt. Quippe lucida stella, quæ in procyone cernitur, procyon appellatur. quæ uero in ore canis conspicuo splendor aspicitur, quodque æstus incrementa secum afferre putatur, canis eodem quo totum signum nomine censetur. At sydus quæ in summo argus gubernaculo fulget, canobus nominatur. hic in Rhodo ægre conspicitur, aut certe ab editis locis. In Alexandria uero præfusus non cernitur. Vtpote uix quarta signi portione, supra horizontem extante.

FINIS.

a
IVLII FIRMICI

mordiis con-
lum ruperit
per illum
dæ noctis

b
colore sor-
nis foelici
stellarum domici-
signorum decani
☉.domina

c
.S.climata
perhibeant
secundus
possideant
sagittarii

d
ne.♁. radiis
tas nec
uideamus itaq;
dam moderatione
res ac desti-

e
interemptus
autem propter
thanatos facit
in quinto loco
dem eorum

f
tura locum
tores abscondos
in.iii.ab ho-
lorum faciet
aut coriorum

g
Iulii firmici
coniungit
secundo siue

na praesidia
lunæ defluxio

h
ad cursum suum
liter tuncq;
omnia quæ
principalia
si uero in
signatum

aa
Iulii firmici
iusdam gloriae
tus ac beneuo-
erunt etiam
nabit ut

bb
nunquam capi
stantia diffi-
In.X.♁.
mis gloriae
illis commit

cc
spera.♃.
institutionem
etabiles
tent erunt
familiaritate

dd
dissensionibus
putabit
uirorum
ueneri si
mortes ista

ee
♁.&.♁.
ne respexerit
litate perscribat
pindari &
gloriosa &

ff
colligere

trogradus
concordialibus
necessitatis

solis ex
gg
ros loco
tutus seruos
facient &
eos quacunq;
stitutum aut

hh
loco synodus
Iulii firmici
ex singulis
VIDENTIA

cantur
ii
tunc natus
natorem seu
semper filii
decima quinta

nn
qui nudato
Quinta pars
in ore canis
fortunia

A
MARCI MANILII
Tempora
Conuenit,
Quæ cum
Qua duce

B
Tydidemq;
Quadratam
Restabant
Omnia
Notitiamq;

C
Corpora
Quam quæ
Hinc uerbis
Vtrunq; ad
Sedibus ex

D
Vicino tri
Respondent
Latius in
Extenditq;
Totq; super

E
Centauri
Tanta erit
Et genitrix
Dispositum
Proximaq;
amissas quæ

F
Nec te præ
Gaudebunt
Bis sex in

G
ARATI
Hic est stel-
cere. Nam
uertices
fisheracleas

H
porro taurum
cephus in
a Perseo autem
aries ut
nondum stella

I
quoq; eorum
uulpem in
dolorem
collocatus est

piscismagnus

K
Equinoctium
his nunc di

Vertices ex
Hæ tenues
Suspensos

L
ARATI
O permulta
Vertitur
Aspera que
Culta se

M
Et designandis
Interualla
HYDRA
Virgineusq;
Dirigat

N
Induit &
Orbe quasi
Sæpe etiam

N
APATOY
Ἰαδοῦ, ἐπι
κλῆσι ἐπέ
τῶ πρόσω
APATOY

O
καὶ τὰ ἐξ ἡσ
γάτα ε βουs
πῶs αὐτῶ
καὶ λίνῃ
οἴλω δέ

P
ἐν τῷ μόνουs
ἢ μὲν γὰρ
μέσθι δαί
λαχέταιs

του περι

Q
ὅτι μέλλῃ
ἡ πομπή
περὸν διώοντα
εἰ δὲ μὲν
ἐν ἀργῆs

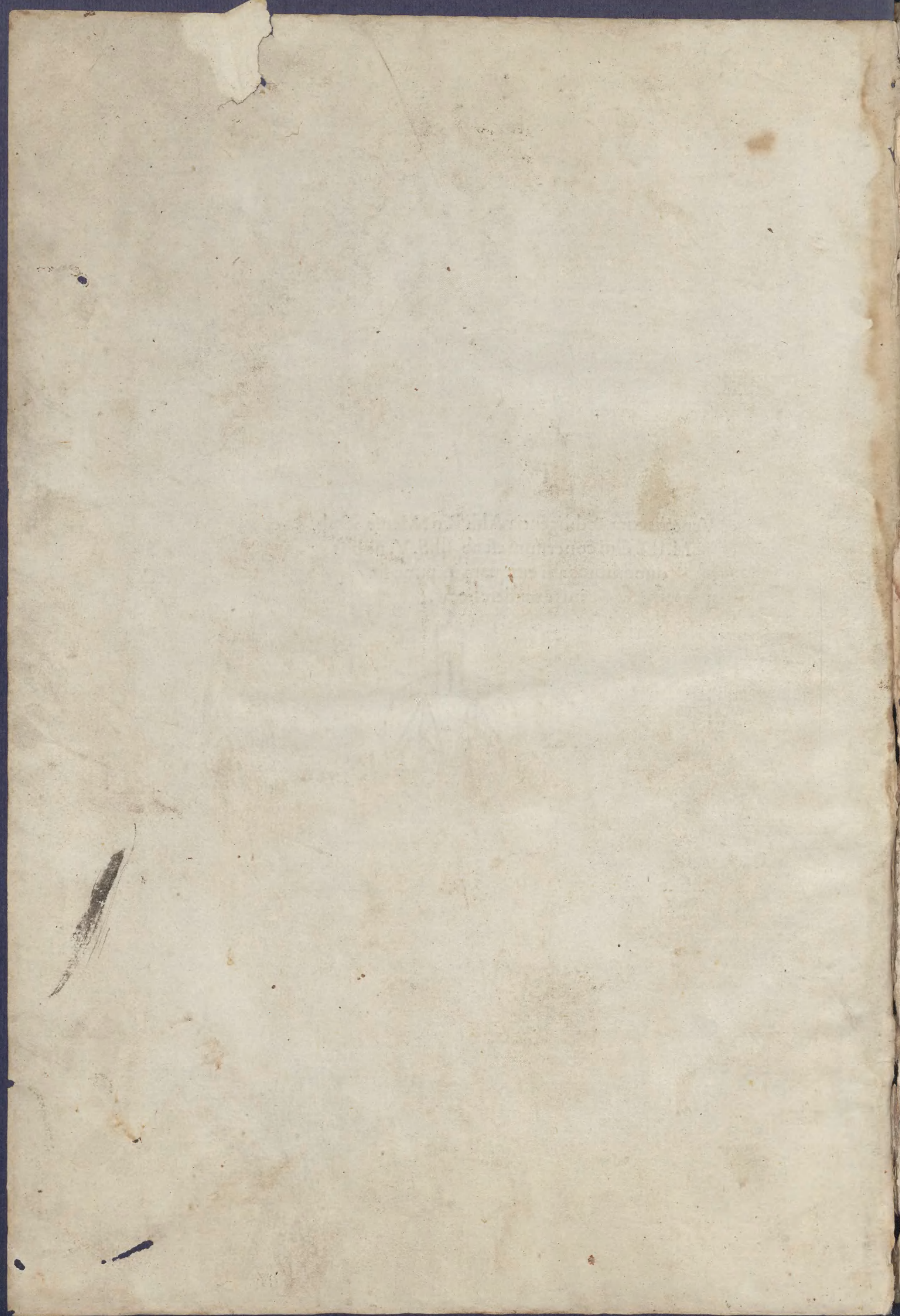
R
τῆ, ἐπι
χρῶ μῶs
νεφῶν
των μῶs
θυμιάσει

S
τίδα τῆ
χρῶ τῶs ἰωῃ
τῆ κῶs καυ
σαι βραδείαs
ἀστῆραs κα

T
Procli Sphæra.
Debent enim
Procli diadochi
uero (quod

Libris Alexandri Lazarowicz

Venetiis cura, & diligentia Aldi R. o. Mense octob.
M. ID. Cui concessum est ab Ill. S. V. ne hos
quoq; libros alii cuiquam impune for-
mis excudere liceat.

Vi 10250

4°

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU

Ino. 174 Q^o

INKUNABLEY